SAMAEL AUN WEOR

GNOZA FAZA B

Învăţăturile pe care le conţine această broşură au fost extrase în întregime din opera vorbită şi scrisă a Dr. Samael Aun Weor, antropolog şi filosof contemporan, care a ştiut să adune şi să dezvăluie comorile cele mai valoroase ale Înţelepciunii Universale.

● CAPITOLUL 1 ●

ŞTIINŢA MEDITAŢIEI

„Când mintea nu-i serveşte drept instrument Intimului, atunci ea serveşte drept instrument Eului animal, transformându-l pe om într-o fiinţă oarbă şi neîndemânatică, sclavă a pasiunilor şi percepţiilor senzoriale ale lumii exterioare”.

Samael Aun Weor

□ SCOPUL FUNDAMENTAL AL MEDITAŢIEI □

Este necesar să ştim să medităm, să înţelegem ce este tehnica meditaţiei. Aşadar, scopul meditaţiei este simplu: Ce dorim noi prin intermediul Meditaţiei? SĂ NE LINIŞTIM, LINIŞTEA...

Ar putea părea inutil ceea ce spunem şi dumneavoastră aţi putea să obiectaţi că „am putea să ne liniştim cu o sticlă de vin”, nu-i aşa? Este clar. Aţi putea să obiectaţi, de asemenea, că „am putea să ne liniştim ascultând o simfonie de-a lui Beethoven”. Aceste chestiuni le-aţi putea spune dumneavoastră...

Dar, în realitate, pentru a obţine liniştea, este mai dificil decât vă puteţi imagina dumneavoastră. Pentru că nimeni nu ar putea avea linişte mentală, nu ar putea avea mintea în sfântă pace, dacă mai înainte nu şi-a eliminat din centrul intelectual orice gând efemer şi deranjant pe care îl are. Nimeni nu ar putea avea pace în inimă, dacă mai înainte nu şi-ar fi eliminat din sine însuşi emoţiile negative şi dăunătoare.

Astfel, când un gnostic, un Arhat gnostic se cufundă în Meditaţie, caută LINIŞTEA.

Conferinţă: „Necesitatea de a Schimba Modul de a Gândi”.

În mod normal, mintea trăieşte acţionând şi reacţionând permanent în acord cu impacturile primite din lumea exterioară. Să comparăm aceasta cu cazul unui lac în care aruncăm o piatră... Vom vedea cum se produc multe unde care merg din centru spre periferie. Aceasta este reacţia apei la impactul provenit din lumea exterioară.

Ceva asemănător se întâmplă şi cu mintea şi cu sentimentele: dacă cineva ne răneşte prin cuvinte dure, acest impact al cuvântului dur ajunge la centrul intelectului sau centrul gândirii şi de acolo reacţionăm în mod violent. Dacă cineva ne ofensează amorul propriu, ne simţim deranjaţi şi este posibil să reacţionăm în mod brutal.

În toate circumstanţele vieţii, mintea şi sentimentul iau parte în mod activ şi reacţionează neîncetat. Dragii mei discipoli, ar fi interesant să nu-i dăm ocazie să reacţioneze nici sentimentului şi nici minţii. Este urgent să avem o minte pasivă şi normal că acest lucru îi deranjează pe mentaliştii de pretutindeni.

Mintea pasivă este împotriva tuturor acelora care spun că mintea este forţa şi că omul trebuie să fie regele, cel care comandă şi cel care domină cu mintea sa puternică.

Acestea sunt sofismele mentaliştilor, ca acela care spune că cel care învaţă să manipuleze mintea va merge sigur spre triumf, ca săgeata bătrânului arcaş. În cele din urmă, nu sunt decât sofisme, extrase din fanteziile intelectuale care nu au nici o formă ezoterică.

A gândi negativ este ceva ce îi îngrozeşte pe adepţii gândirii pozitive, ai minţii pozitive, dar fără îndoială că forma pasivă a minţii este cea mai elocventă, căci a nu gândi este forma cea mai elevată a gândirii.

Când procesul gândirii s-a epuizat, apare noul. Acest lucru trebuie să ştim să îl înţelegem. O minte care nu proiectează, o minte pasivă pusă în serviciul Fiinţei este un instrument eficient, deoarece mintea este făcută pentru a fi receptivă, pentru a servi drept instrument pasiv, nu drept

instrument activ.

Mintea, prin natura ei, este feminină şi toţi centrii trebuie să meargă în mod armonios în acord cu simfonia universală a seninătăţii pasive. În aceste condiţii, nu trebuie să permitem nici minţii şi nici sentimentelor să ia parte la diversele circumstanţe ale existenţei noastre.

Până de curând, eu însumi credeam că sentimentele aparţin Fiinţei, dar prin investigare şi experienţă am verificat că aparţineau, de fapt, Egoului şi că sunt intim relaţionate cu centrul emoţional inferior.

Terapia pe care avem nevoie să o cunoaştem în profunzime pentru a evita orice dezechilibru interior cu repercusiuni exterioare este a nu permite minţii nici un fel de reacţie, deoarece, de exemplu, dacă cineva ne răneşte, nu trebuie să îi permitem minţii să reacţioneze.

Bine ar fi să fie cineva care să ne rănească în fiecare moment sentimentele, pentru a ne putea antrena mult mai bine... Cu cât ne insultă mai mult, cu atât este mai bun antrenamentul nostru, deoarece vom avea multe ocazii de a nu permite nici minţii şi nici sentimentelor să reacţioneze; adică acestea să nu intervină, nici să se amestece în nici o circumstanţă din viaţa noastră.

Este clar că starea pasivă a minţii, a sentimentului şi a personalităţii cere o activitate foarte mare a Conştiinţei. Acest lucru ne arată că, cu cât rămâne mai activă Conştiinţa, cu atât este mai bine pentru a obţine trezirea acesteia, deoarece în acest fel, Conştiinţa va trebui inevitabil să se trezească, fiind în permanentă activitate.

Îmi vine în memorie, în aceste momente, amintirea lui Buddha Gautama Sakyamuni. Cu o anumită ocazie, Marele Buddha era aşezat la picioarele unui arbore în profundă meditaţie şi deodată a venit la el un insultător care a aruncat asupra lui Buddha toate intenţiile şi cuvintele sale defăimătoare, încercând să îl rănească teribil prin cuvânt. Buddha continua să mediteze, însă insultătorul continua să îl provoace, să îl insulte, să îl rănească. După mai multe momente, Buddha a deschis ochii şi l-a întrebat pe insultător: *„O, fratele meu, dacă ţie ţi se aduce un cadou şi tu nu-l accepţi, cui va rămâne acel cadou?”* Insultătorul a răspuns: *„Păi, este clar că rămâne la cel care îl aduce”.* Atunci Buddha i-a spus: *„Fratele meu, ţine-ţi cadoul, eu nu pot să îl accept”.* Şi a continuat să mediteze.

Iată aici o lecţie pe cât de sublimă, pe atât de frumoasă. Buddha nu a permis nici minţii sale, nici sentimentelor sale să reacţioneze, deoarece Buddha trăia total trezit, conştient, adică cufundat în propria sa Conştiinţă şi nu dădea nici cea mai mică ocazie, nici minţii şi nici sentimentelor să reacţioneze în nici un moment şi în nici o circumstanţă.

Aşa trebuie să procedăm şi noi, iubiţi discipoli. Şcoala o avem peste tot, trebuie doar să ştim să profităm de ea, să ştim să ne antrenăm, să-i dăm ocazii din ce în ce mai mari şi mai bune Conştiinţei pentru ca aceasta să lucreze continuu, din clipă în clipă, până la trezirea totală.

Şcoala o avem peste tot, trebuie doar să ştim să profităm de ea cum se

cuvine, în mod înţelept. O avem acasă, la birou, în atelier, în fabrică, în întreprindere, pe stradă şi în toate părţile, până şi în templu, cu colegii de studiu, cu copiii, cu părinţii, cu soţia, cu nepoţii, cu verii, cu rudele, cu prietenii, etc.

Orice gimnaziu psihologic este indispensabil pentru noi, oricât de dur ar fi sau oricât de dificil ne-ar părea. Tot secretul constă în a nu permite nici sentimentelor şi nici minţii să intervină în problemele practice din viaţa noastră.

Trebuie întotdeauna să-i permitem Conştiinţei să fie ea cea care acţionează, care conduce, care lucrează, care vorbeşte, care face şi execută toate activităţile noastre zilnice, pentru că doar aşa ne pregătim, în mod armonios, pentru meditaţie.

Aşadar, vorbind deja de terenul practic al meditaţiei, trebuie să spunem că ceea ce căutam este tocmai să trecem dincolo de minte şi de sentimente, iar acest lucru este posibil dacă în viaţa practică ne-am antrenat intensiv şi ne-am pregătit, prin intermediul vieţii zilnice, pentru aceste scopuri minunate.

Această chestiune a meditaţiei este dificilă atunci când în viaţa practică, în viaţa de zi cu zi, nu am trecut printr-un antrenament riguros, când nu ne-am antrenat cum se cuvine în gimnaziul psihologic al convieţuirii sociale şi familiale a vieţii noastre cotidiene.

Trebuie, ca în timpul meditaţiei, să eliberăm Esenţa, Buddhata, adică ceea ce avem mai bun în noi, ceea ce avem mai demn şi mai decent. Această Esenţă sau Buddhata se găseşte închisă tocmai în elementele inumane, în acest conglomerat de agregate psihologice care îl constituie pe Mine însumi, pe Sine însuşi, Egoul.

Nu ar fi posibil să experimentăm Realul, Adevărul, adică ceea ce cu siguranţă ne interesează pe toţi, dacă nu reuşim să scoatem Esenţa din Ego, căci aşa cum se găseşte Esenţa, îmbuteliată în Ego, nu poate să experimenteze Realul.

Atunci aceasta va trebui să trăiască întotdeauna în lumea viselor, în centrul intelectual, în centrul instinctiv, în cel emoţional, în centrul motor sau în centrul sexual, dar nu va putea, în nici un fel, să se elibereze pentru a experimenta Adevărul.

Marele Kabir Isus a spus: *„Cunoaşteţi Adevărul şi el vă va face liberi”*. Adevărul nu este o chestiune de teorie, nu este o chestiune de a crede sau de a nu crede şi nici o chestiune de concepte şi opinii. Pentru că, ce este o opinie?... Este o proiecţie a unui concept, cu îndoiala sau teama că un alt lucru este adevărul. Şi un concept? Simplu, un raţionament elaborat şi proiectat de către minte, care poate coincide sau nu cu cutare sau cutare lucru.

Dar putem asigura că un concept sau o opinie emisă de intelect este Adevărul însuşi? Nu. Ce este, aşadar, o idee? Este, pur şi simplu, un concept sau credinţă despre un anumit lucru, care, de fapt, poate să fie înşelătoare.

De exemplu, am putea să ne facem sau să ne formăm o idee referitoare la Soare şi aceasta ar putea ajunge să fie chiar strălucitoare, ar putea inclusiv să se apropie de ceea ce este Soarele cu adevărat, însă totuşi să nu fie Soarele. Tot aşa, ne-am putea forma multiple idei referitoare la Adevăr şi să continuăm fără a avea acest Adevăr.

Când pe Isus Cristos l-au întrebat ce este Adevărul, el a păstrat tăcerea. Când lui Buddha Gautama Sakyamuni i-au pus aceeaşi întrebare, acesta s-a întors cu spatele şi a plecat, pentru că Adevărul nu poate fi definit prin cuvinte.

Oricine, de exemplu, ar putea simţi un mare extaz când soarele este gata să apună cu o splendoare aurită după munţi şi să încerce să comunice altora această experienţă mistică. Totuşi, este foarte probabil ca altă persoană să nu simtă acelaşi lucru şi asta deoarece Adevărul este de necomunicat şi este real doar pentru acela care îl experimentează prin sine însuşi.

Când noi ajungem, în absenţa Egoului, să experimentăm Adevărul, atunci putem evidenţia un element care ne transformă radical, un element de un voltaj foarte înalt... Toate acestea sunt posibile, dar trebuie să facem Conştiinţa să lucreze, pentru a înlocui complet mintea şi sentimentul.

Ea trebuie să fie aceea care funcţionează! Conştiinţa trebuie să rămână încorporată, integrată în noi. Trebuie să avem o minte pasivă, un sentiment pasiv, o personalitate pasivă, dar o Conştiinţă total activă. Este indispensabil să se înţeleagă aceste lucruri, este urgent pentru a putea să fim practici în meditaţie. Ceea ce căutăm, prin tehnica meditaţiei, este informaţia.

Un microscop ne poate informa despre viaţa microbilor, bacteriilor, celulelor, microorganismelor, etc. Orice telescop ne poate da o vagă informaţie despre corpurile cereşti, planete, meteoriţi, stele, etc., dar meditaţia merge cu mult dincolo, pentru că ne permite să cunoaştem Adevărul, de la o furnică, la un soare, adevărul unui atom sau al unei constelaţii.

Cel mai important este să învăţăm pentru a şti în ce mod trebuie şi putem noi să dezlegăm, să scoatem Conştiinţa din minte şi Ego, să ştim cum să extragem Conştiinţa din sentiment...

Când supunem mintea şi sentimentul, evident că rupem lanţuri, că ieşim din această temniţă fatală, din această închisoare. În aceste condiţii, ne vom pregăti pentru meditaţie.

◻ CUM SE CAUTĂ LINIŞTEA? ◻

Dacă vrem să înţelegem Realul, dacă dorim să experimentăm Adevărul, dacă dorim să simţim (în psihicul nostru) acest element care ne transformă radical, trebuie să avem pace şi linişte în minte.

Nu este vorba de „a pune mintea în alb”, deoarece aceasta este, într-adevăr, absurd. Ceea ce se cere este să se ajungă la pacea şi liniştea minţii, iar acest lucru este diferit.

Căci „a pune mintea în alb”, de fapt, este (să mi se ierte exprimarea) chiar stupid!

Este nevoie de ceva mai mult decât această stupizenie, este nevoie de pacea şi liniştea minţii. Când procesul gândirii s-a epuizat, mintea rămâne în pace şi linişte, iar atunci survine noul...

Nu este vorba de a lupta cu gândurile care vin pentru ca mintea să rămână liniştită!... Nu, este vorba de a contempla aceste gânduri, de a le înţelege (de a contempla aceste dorinţe, în mod inteligent, de a contempla şi înţelege toate amintirile care ajung la minte).

Când cineva va înţelege toate aceste lucruri care ajung la minte, atunci nu va putea să i se spună nici un cuvânt. Să spunem că ne vine în minte amintirea unei scene de mânie de acasă. Ce vom face? Vom încerca să o înţelegem. Şi după ce am înţeles-o, ce urmează? Să o uităm! Dacă apoi apare altă amintire, ca, de exemplu, conversaţia cu cumnatul sau cu cumnata sau cu vecinul, ce să facem? Să o respingem? Este absurd! Atunci, ce să facem? Să medităm şi să înţelegem. Odată înţeleasă, s-o uităm!...

Dacă apare amintirea unei partide de fotbal ce să facem? Să o respingem? Nu! Repet: să înţelegem că acel lucru este fără valoare, să înţelegem vanitatea acelei amintiri. Odată înţeles acest lucru în profunzime, să uităm acea amintire. Astfel, în acest fel, toată această defilare de gânduri, de dorinţe, de sentimente, de amintiri, etc., va avea un început şi un sfârşit.

Când această peliculă de amintiri, dorinţe, gânduri, emoţii, etc. s-a terminat, mintea rămâne în pace şi linişte şi atunci apare noul... Şi dacă nu apare? Dacă, în ciuda faptului de a crede că suntem deja în pace şi linişte, nu se întâmplă nimic, de ce acest lucru? Sincer, pentru că nu am ajuns la liniştea absolută în toate nivelurile minţii. Atunci, nu ne mai rămâne altă soluţie decât să coborâm până la nivelurile cele mai adânci.

Vreau să spun cu aceasta că, odată dobândită liniştea, de exemplu, în primul nivel al subconştientului, atunci trebuie să trecem la liniştirea celui de-al doilea nivel. Să mustrăm aspru mintea, să o întrebăm de ce este aşa, de ce nu vrea să se liniştească?... Mintea va răspunde prin gânduri absurde, prin sofisme. Noi trebuie să încercăm să o facem să înţeleagă lucrurile neînsemnate pe care le simte, sau vanitatea sa, apoi, obţinând toate acestea, să trecem la al treilea nivel. Să înţelegem, în acest al treilea nivel, necesitatea de a linişti mintea şi tot aşa, succesiv, din nivel în nivel, până ajungem la nivelul patruzeci şi nouă.

Dacă reuşim ca fiecare din cele patruzeci şi nouă de niveluri să se supună, atunci mintea va rămâne în pace şi linişte. Rezultatul va fi că Esenţa va ieşi din intelect pentru a experimenta „ceea ce” transformă radical, adică Noul, Realul.

Deci, nu este vorba, repet, de „a pune mintea în alb”, pentru că acest lucru este complet absurd, ci este vorba de a obţine liniştea şi pacea minţii, lucru care este diferit. Şi dacă, în ciuda tuturor acestor practici, mintea nu rămâne în pace şi linişte, atunci va trebui să-i reproşăm, să o certăm şi chiar

să o pedepsim, să o facem să îşi vadă greşeala.

Minţii, în final, nu-i va rămâne altă soluţie decât să se lase învinsă şi să rămână în pace şi linişte... Atunci vom intra în Extaz, în Samadhi, Esenţa se va elibera de intelect, de procesul învechit şi greşit al raţiunii, pentru a experimenta Realul.

□ VIDUL ILUMINATOR □

Vidul este foarte dificil de explicat, deoarece este de nedefinit şi de nedescris. Vidul nu se poate descrie sau exprima în cuvinte umane datorită faptului că diferitele limbi, care există pe suprafaţa Pământului, pot doar să desemneze lucruri şi sentimente existente. Nu este, sub nici o formă, o exagerare a afirma că limbile umane nu sunt adecvate pentru a exprima lucruri şi sentimente care nu există, dar care totuşi sunt teribil de reale.

A încerca să se definească Vidul Iluminator, în cadrul unor limite pământeşti ale unei limbi limitate prin formele existente, fără îndoială că este prostesc şi greşit. Lucrurile există datorită Vidului.

Vidul este un termen clar şi precis care exprimă natura nesubstanţială şi impersonală a fiinţelor şi o indicaţie, un semnal al stării de lipsă absolută a Eului pluralizat.

Doar în absenţa absolută a Eului, putem experimenta Realul care nu aparţine timpului, care transformă radical. Vidul şi existenţa se completează între ele, se îmbrăţişează, se includ, niciodată nu se exclud şi nici nu se neagă.

Vidul iluminator nu este Nimicul, ci este chiar viaţa liberă în mişcarea sa. Vidul este ceea ce este, ceea ce întotdeauna a fost şi ceea ce întotdeauna va fi. Vidul este dincolo de timp şi dincolo de eternitate.

Colierul lui Buddha

Este urgent să înţelegem temeinic tehnicile meditaţiei...

Începând această temă, mă văd obligat să povestesc ceea ce am putut verifica prin mine însumi şi în mod direct.

Cred că aceia care studiază această temă sunt deja informaţi despre minunata Lege a Reîncarnării, căci pe ea mă bazez în relatarea următoare...

Când a doua subrasă a actualei noastre Mari Rase Ariene a înflorit în vechea Chină, eu eram reîncarnat acolo. Pe atunci, mă numeam CHOU-LI şi am fost membru al dinastiei Chou.

În acea existenţă, am devenit membru activ al ORDINULUI DRAGONULUI GALBEN şi este clar că în acel Ordin am putut învăţa, pe îndelete, Ştiinţa Meditaţiei.

Încă îmi amintesc de acel instrument minunat denumit AI-ATA-FAN care avea patruzeci şi nouă de note. Ştim foarte bine ce este sacra Lege a Eternului Heptaparaparshinok, adică Legea lui Şapte. Fără îndoială că şapte

sunt notele scării muzicale, însă dacă înmulţim cu şapte, obţinem patruzeci şi nouă de note, aşezate în şapte octave.

Noi, fraţii, ne reuneam în sala de meditaţie, ne aşezam în stil oriental (cu picioarele încrucişate), puneam palmele mâinilor în aşa fel încât dreapta era peste stânga, ne aşezam în cerc în mijlocul sălii, închideam ochii şi imediat eram foarte atenţi la muzica pe care un frate o oferea Cosmosului şi nouă.

Când artistul făcea să vibreze prima notă, care era „do”, ne concentram toţi. Când făcea să vibreze următoarea notă, „re”, concentrarea devenea mai profundă şi luptam cu diverse „elemente subiective” pe care le purtam în interior. Doream să le certăm, să le facem să vadă necesitatea de a păstra o linişte absolută.

Nu este de prisos să vă amintesc dumneavoastră, dragi fraţi, că aceste „elemente nedorite” constituie Egoul, Eul, pe Mine însumi, Sinele însuşi şi sunt entităţi diferite personificând greşeli.

Când vibra nota „mi”, penetram în a treia zonă a subconştientului şi ne înfruntam cu mulţimea acestor agregate psihice care se agită în dezordine în interiorul nostru şi care împiedică pacea şi liniştea minţii. Le certam şi încercam să le înţelegem.

Când obţineam acest lucru, pătrundeam mai adânc în autoobservare cu nota „fa”. Este evident că ne aşteptau noi lupte cu acea notă, dar să facem să tacă toţi demonii dorinţei pe care îi purtăm în interior, nu era atât de uşor. Să-i obligi să păstreze liniştea şi pacea, nu este un lucru simplu, dar cu răbdare reuşeam şi tot aşa continuam cu fiecare dintre notele scării muzicale.

Într-o octavă mai elevată, continuam cu acelaşi efort şi aşa, puţin câte puţin, înfruntându-ne cu elementele inumane pe care le purtam în interior, reuşeam la final să reducem la tăcere toate eurile din cele patruzeci şi nouă de niveluri ale subconştientului.

Atunci mintea rămânea tăcută, în cea mai profundă tăcere... Aceasta era clipa în care Esenţa, Sufletul, adică ceea ce avem mai pur în interior, scăpa pentru a experimenta Realul.

Aşa pătrundeam în Vidul Iluminator, astfel Vidul Iluminator erupea în noi, iar noi, mişcându-ne în Vidul Iluminator, ajungeam să cunoaştem Legile Naturii în ele însele şi prin ele însele, adică aşa cum sunt şi nu cum par a fi.

În această lume tridimensională a lui Euclid, se cunosc doar cauzele şi efectele mecanice, însă nu se cunosc legile naturale în ele însele. Însă, în Vidul Iluminator, acestea apar în faţa noastră în realitatea lor absolută.

Am putea percepe în această stare, cu Esenţa, cu simţurile superlative ale Fiinţei, „lucrurile în sine”, adică aşa cum sunt ele cu adevărat. În lumea fenomenelor fizice, noi percepem, de fapt, doar aparenţa lucrurilor: unghiuri, suprafeţe..., dar niciodată un corp în întregime, integral, căci şi puţinul pe care îl percepem este superficial.

Nimeni nu ar putea percepe ce cantitate de atomi are, de exemplu, o

masă sau un scaun, etc. Însă, în Vidul Iluminator, percepem „lucrurile în sine”, aşa cum sunt, integral... În timp ce ne aflăm aşa, cufundaţi în marele Vid Iluminator, putem asculta vocea Tatălui care este în secret. Fără îndoială că această stare este ceea ce s-ar putea denumi beatitudine sau extaz.

Personalitatea noastră rămânea în stare pasivă, aşezată acolo în sala de meditaţie. Centrii emoţional şi motor se integrau cu centrul intelectual, formând un tot unitar şi receptiv, în aşa fel încât undele a tot ceea ce se trăia în Vid, circulând prin „Cordonul de Argint”, erau receptate de cei trei centri: intelectual, emoţional şi motor.

Repet: când Samadhi se încheie, ne întoarcem în interiorul corpului, dar păstrând amintirea a tot ceea ce am văzut şi auzit. Totuşi, trebuie să vă spun că primul lucru pe care trebuie să îl lăsăm, pentru a putea să ne scufundăm pentru un timp îndelungat în Vidul Iluminator, este frica. Eul fricii trebuie să fie înţeles. Deja ştim că dezintegrarea sa este posibilă implorând-o cu ardoare pe Divina Kundalini să ne elimine acel Eu.

Într-o zi oarecare, nu contează care, aflându-mă în Vidul Iluminator, dincolo de personalitate, de Eu, de individualitate, cufundat în Logos şi simţindu-mă una cu El, am simţit că El reprezintă tot ceea ce este, a fost şi va fi, deci am experimentat unitatea vieţii libere în mişcarea sa.

Astfel, El era floarea, era râul care curge cristalin prin albia sa de pietre, cântând cu limbajul său minunat, era pasărea care coboară în adâncimile de nepătruns, era peştele care alunecă uşor printre ape, era Luna, era lumile, era tot ceea ce este, a fost şi va fi...

Sentimentul lui Mine însumi, al Eului, m-a făcut să mă tem, să simt că mă anihilez, că nu mai exist ca individ, deoarece El era totul, mai puţin un individ, iar Sinele Însuşi trebuia să moară pentru totdeauna.

Evident că m-am umplut de o teamă de nespus şi m-am întors la formă. Noi eforturi mi-au permis intrarea din nou în Vidul iluminator şi din nou m-am simţit confundat în tot, fiind totul.

Încetasem să exist ca persoană, ca Eu, ca individ. Această stare de Conştiinţă era de fiecare dată tot mai profundă, astfel încât orice posibilitate de existenţă se oprea (existenţa individuală), adică dispărea definitiv. Nu am putut să rezist prea mult şi m-am întors în corp. Nici în a treia încercare nu am putut să rezist prea mult şi m-am întors la formă.

De atunci am ştiut că pentru a experimenta Vidul Iluminator, pentru a-l simţi pe Tao însuşi, era nevoie să se elimine EUL FRICII. Nu încape îndoială că aşa este...

Printre fraţii ORDINULUI SACRU AL DRAGONULUI GALBEN, cel care s-a evidenţiat cel mai mult, a fost prietenul meu CHANG. Astăzi el trăieşte pe una dintre Planetele Cristoşilor, unde Natura este nepieritoare şi nu se schimbă niciodată, căci există două Naturi: cea pieritoare, schimbătoare, muabilă şi cea nepieritoare, care niciodată nu se schimbă şi este imuabilă.

Pe Planetele Cristoşilor există Natura eternă şi nepieritoare, imuabilă, iar el trăieşte pe una dintre aceste Lumi ale Domnului, iar Cristosul

străluceşte în el. S-a eliberat acum câteva epoci... Prietenul meu Chang trăieşte acolo, pe acea planetă îndepărtată, cu un grup de fraţi care, de asemenea, s-au eliberat împreună cu el.

Atunci am cunoscut CELE ŞAPTE SECRETE ale ORDINULUI DRAGONULUI GALBEN. Am vrut să-i învăţ şi pe alţii, dar cu mare durere îmi dau seama că fraţii de pe toate latitudinile nu sunt încă pregătiţi pentru a le putea primi şi acest lucru este lamentabil.

De asemenea, ştiu că deocamdată nu este posibilă utilizarea celor patruzeci şi nouă de sunete ale lui „AI-ATA-FAN”, pentru că acel instrument muzical deja nu mai există. Există multe copii ale acelui instrument, dar sunt diferite, nu au cele şapte octave.

Copii ale acelui instrument sunt toate instrumentele cu coardă: vioara, chitara, pianul, etc.

Totuşi este posibil să se ajungă la experimentarea Vidului Iluminator. Există un sistem practic şi simplu, pe care toţi fraţii îl pot practica...

Vă voi spune chiar acum tehnica: fiţi atenţi!

Ne aşezăm comod, aşezaţi palma mâinii stângi deschisă în sus şi dosul mâinii drepte pe palma mâinii stângi. Relaxăm corpul cât mai mult posibil şi apoi inspirăm profund, foarte uşor.

Inspirând, imaginaţi-vă că energia creatoare urcă prin canalele spermatice până la creier şi pronunţaţi mantra HAM astfel: HAAAAAAAAAAMMMMMMM. Expiraţi scurt şi rapid, în timp ce pronunţaţi mantra SAH: „SAAHH”...

Fără îndoială că se inspiră pe nas şi se expiră pe gură. Inspirând, va trebui să mantralizăm silaba sacră HAM (mental, căci se inspiră pe nas), dar la expiraţie se va putea articula silaba SAH, cu sunet. Inspiraţia se face lent, iar expiraţia este scurtă şi rapidă. De ce? Evident că energia creatoare curge în orice persoană, dinăuntru spre afară, adică CENTRIFUG. Însă noi trebuie să inversăm această ordine cu scopul exaltării spirituale. Energia noastră trebuie să curgă CENTRIPET (adică dinafară spre înăuntru).

Fără îndoială că dacă inspirăm încet şi lent, energia creatoare va curge în mod centripet, dinafară spre înăuntru. Dacă expirăm scurt şi rapid, atunci, de fiecare dată, această energie va fi din ce în ce mai centripetă. În timpul practicii, nu trebuie să ne gândim la absolut nimic. Ochii trebuie să fie închişi, iar în mintea noastră va vibra doar HAM-SAH şi nimic mai mult.

Pe măsură ce se practică acest exerciţiu, inspiraţia se va face tot mai profund şi expiraţia tot mai scurtă şi rapidă. Respiraţia marilor Maeştri ai meditaţiei ajunge să devină inspiraţie pură, căci expiraţia rămâne suspendată. Imposibil pentru oamenii de ştiinţă, dar real pentru mistici! Şi în acea stare, Maestrul ia parte la NIRVI-KALPA-SAMADHI sau la MAHA-SAMADHI; apoi vine intrarea în Vidul Iluminator, se coboară în acest Mare Vid, unde nimeni nu trăieşte şi unde se aude doar cuvântul Tatălui care este în secret.

Cu această practică se obţine intrarea în Vidul Iluminator cu condiţia de

A NU GÂNDI absolut nimic, de a nu admite în minte nici un gând, nici o dorinţă, nici o amintire.

Mintea trebuie să rămână complet liniştită, pe dinăuntru, pe dinafară şi în centru. Orice gând, oricât de nesemnificativ ar fi, este un obstacol pentru Samadhi, pentru extaz. De asemenea, această Ştiinţă a Meditaţiei combinată cu respiraţia, produce efecte extraordinare.

În mod normal, oamenii suferă de ceea ce se numeşte poluţii nocturne. Bărbaţii şi femeile suferă de acest lucru; au vise erotice, căci în Astral Eurile copulează unele cu altele şi vibraţia trece prin „Cordonul de Argint" până la corpul fizic şi apare orgasmul, cu pierdere de energie creatoare.

Însă aceasta se întâmplă deoarece energia sexuală curge centrifug, adică dinăuntru spre afară. Când energia sexuală curge dinafară spre interior, adică centripet, poluţiile nocturne se vor termina şi aceasta este un beneficiu pentru sănătate...

Samadhi se produce (în timpul acestei practici de meditaţie) datorită faptului că energiile creatoare curg dinafară spre interior şi impregnează Conştiinţa făcând-o să abandoneze Egoul şi corpul. Conştiinţa scoasă din Ego, în absenţa Egoului şi în afara corpului fizic, fără îndoială că penetrează în Vidul Iluminator şi primeşte Tao.

Dacă cineva elimină Egoul fricii, Egoul de teamă, va putea rămâne în Vidul iluminator fără nici o problemă, va simţi că aspectul său individual se va dizolva, va simţi că trăieşte în piatră şi în floare, în steaua îndepărtată şi în pasărea cântătoare a oricărei lumi sau planete, însă nu se va teme şi dacă nu se teme, în final, va tinde către originea sa (Conştiinţa sau Esenţa), transformat într-o creatură teribil de divină, dincolo de bine şi de rău.

Atunci va putea să se odihnească în SOARELE SACRU ABSOLUT şi acolo, în acest Soare, ca Stea Microcosmică, va cunoaşte toate Misterele Universului. Pentru că este bine să se ştie că Universul în sine şi tot Sistemul nostru Solar există în Inteligenţa Soarelui Sacru Absolut ca o clipă eternă.

Toate fenomenele Naturii se derulează, în cadrul unei clipe eterne, în Inteligenţa Soarelui Sacru Absolut. Însă dacă cineva se teme, va pierde Extazul şi se va întoarce la forma densă.

Fără îndoială că nu este suficient să spunem: *„Nu mă voi mai teme!",* ci este nevoie să eliminăm Eul de teamă, iar acesta se dizolvă doar cu puterea Divinei Mame Kundalini-Shakti.

În primul rând, trebuie să îl analizăm, să îl înţelegem şi apoi să o invocăm pe Devi-Kundalini, pe Divina noastră Mamă Cosmică particulară, pentru ca ea să dezintegreze Eul de teamă. Doar aşa va putea cineva să se cufunde în Vidul Iluminator, în mod absolut. Cine o va face, va gravita spre Soarele Sacru Absolut şi va cunoaşte minunile Universului.

Aşadar, fraţii noştri trebuie să practice tehnica meditaţiei aşa cum am dat-o. Să nu uitaţi, corpul trebuie relaxat. Acest lucru este indispensabil! Dacă procedaţi aşa, veţi putea fi siguri că o dialectică diferită va veni să vă alimenteze, să vă ajute în necesităţile voastre.

Trebuie să ştiţi că există două tipuri de dialectică: DIALECTICA RAŢIONALĂ, a intelectului şi DIALECTICA CONŞTIINŢEI. În timpul lui „Satori” lucrează Dialectica Conştiinţei. Atunci înţelegem totul prin intuiţie sau prin intermediul cuvintelor sau figurilor simbolice: este limbajul parabolelor Evangheliei cristice, limbajul viu al Conştiinţei Superlative a Fiinţei.

În Zen, de exemplu, Dialectica Conştiinţei este întotdeauna înaintea Dialecticii Raţionamentului. Un călugăr Zen a fost întrebat: „De ce Bodhidharma a venit din vest?”. Răspuns: „Chiparosul se află în mijlocul grădinii”... Oricine ar spune: „Acest lucru nu are nici o logică”, însă realitatea este că are!

Este un răspuns care se află mai presus de Dialecticii Raţiunii, căci iese din Esenţă. Chiparosul, „Arborele Vieţii” se află peste tot; nu contează orientul şi nici occidentul. Acesta este sensul răspunsului.

În Vidul Iluminator se ştie totul „doar aşa”, adică prin experienţa directă a Adevărului. Evident că Vidul Iluminator este dincolo de corp, de sentimente şi de minte.

Studentul va trebui să se familiarizeze cu Dialectica Conştiinţei. Din nefericire, puterea de formulare a conceptelor logice, oricât de strălucitoare ar fi şi chiar utilă în toate aspectele vieţii practice, este un obstacol pentru Dialectica Conştiinţei.

Prin aceasta nu doresc să elimin puterea de a formula concepte logice, căci avem nevoie de toate pe terenul faptelor practice ale existenţei, dar fără discuţie că fiecare facultate îşi are orbita sa particulară şi aceasta este utilă doar în cadrul orbitei sale, căci în afara orbitei sale este inutilă şi dăunătoare. Să lăsăm puterea de a formula concepte în cadrul orbitei sale.

Şi în cadrul unui SAMADHI sau a unui PARASAMADHI sau în meditaţie, întotdeauna trebuie să învăţăm să captăm, să trăim Dialectica Conştiinţei. Aceasta este o chestiune de experienţă, pe care discipolul o va face pe măsură ce practică Tehnica Meditaţiei.

În ezoterismul budist Zen, nu vedem Dialectica Formală, Dialectica Raţională, căci Zenul merge în profunzime, la Buddha Intim al fiecăruia. De exemplu, un student care avea năzuinţa de a şti ceva, care avea năzuinţa de a ajunge la Satori şi de a ajunge să experimenteze Vidul Iluminator, i-a spus Maestrului în templu: *„Maestre, ce este Vidul Iluminator?”.* Răspunsul pe care l-a dat Maestrul nu a fost, nici mai mult, nici mai puţin, decât o lovitură teribilă în stomac. Bietul om a leşinat imediat, dar a experimentat Vidul Iluminator.

Când s-a ridicat, în loc să piardă timpul raţionând, şi-a îmbrăţişat Maestrul şi i-a spus plin de bucurie: „În sfârşit, am experimentat Vidul Iluminator!”...

Din fericire, Maestrul nu a completat totul cu o palmă, deoarece, când un discipol a experimentat Satori şi se prezintă plin de bucurie în faţa Maestrului (încă în starea aceea de Extaz), Maestrul îl scoate din acea stare cu o palmă, pentru că dacă nu, se spune, apare „BOALA SATORI”, adică

rămâne parcă bolnav pentru tot restul vieţii şi, pentru a nu rămâne aşa, îl trezesc cu o palmă.

Observaţi dumneavoastră că Budismul Zen merge direct la Esenţă, la Conştiinţă, la Buddha Intim al fiecăruia şi acest lucru este transcendental...

În ce alt mod aş putea să vă explic această chestiune a Dialecticii Conştiinţei?

Ei, bine... observaţi dumneavoastră un pui când este în ou. Când deja este gata să iasă, de obicei, găina îl ajută. Ea îl asistă cu ciocul ei, îi dă câteva ciupituri cojii de ou şi asta ajută puiul. Tot aşa, când cineva este matur pentru Satori, este ajutat de Divina Mamă Kundalini sau de către un Maestru (chiar şi cu o lovitură, bineînţeles). Aceasta din urmă ar părea foarte dur, dar constituie realitatea Zen. Acesta este ajutorul care i se dă „puiului" care este gata pentru a ieşi din „coaja de ou".

În orice caz, acest limbaj unic al Zenului şi al Changului merge direct la Conştiinţă şi acest lucru este transcendental. Aceasta este Dialectica sa, Dialectica Conştiinţei, care, după cum se vede, nu are nimic de-a face cu Dialectica Raţionamentului. Mintea şi raţiunea cu dialectica lor subiectivă, niciodată nu vor putea şti nimic despre Adevăr.

Dacă noi dorim să îl captăm, să îl cunoaştem, cu alte cuvinte, să ne integrăm cu acest Adevăr, în mod cert, trebuie să îl căutăm în Vidul Iluminator. Amintiţi-vă că atunci când l-au întrebat pe Isus, Marele Kabir: „Ce este Adevărul?" Maestrul a păstrat o tăcere profundă, iar când lui Gautama Sakyamuni i-au pus aceeaşi întrebare, acesta s-a întors cu spatele şi s-a retras.

ADEVĂRUL NU POATE FI DESCRIS, nu poate fi explicat, ci fiecare trebuie să îl experimenteze prin sine însuşi prin Tehnica Meditaţiei. În Vidul Iluminator experimentăm Adevărul. Acesta este un element care ne transformă radical.

Trebuie să PERSEVERĂM, trebuie să fim TENACI. Se poate ca la început să nu obţinem nimic, dar, pe măsură ce trece timpul, vom simţi că vom deveni tot mai profunzi şi, în final, într-o zi oarecare, va intra în mintea noastră experienţa Vidului Iluminator.

Fără discuţie că VIDUL ILUMINATOR este chiar SFÂNTUL OKIDANOKH, ACTIVUL OKIDANOKH, Omniprezent, Omnipenetrant, Omniscient, care emană chiar din Sacrul Soare Absolut.

Fericit este acela care ajunge să coboare în Vidul Iluminator, acolo unde nu trăieşte nici o creatură, pentru că va experimenta Realul, Adevărul, chiar acolo! Perseverenţa este indispensabilă. Zilnic trebuie să se lucreze în profunzime, pentru a obţine triumful total.

Este minunată experienţa adevărului prin intermediul meditaţiei. Dacă cineva a experimentat Adevărul, simte forţă pentru a persevera în munca asupra sinelui însuşi.

Autori străluciţi au vorbit despre munca cu Sine însuşi, cu Eul, cu Mine însumi. Este evident că au făcut bine vorbind astfel, însă au uitat ceva:

EXPERIENŢA ADEVĂRULUI. Atâta timp cât cineva nu a experimentat Realul, nu se simte reconfortat, nu se simte cu forţă suficientă pentru a lucra asupra Sa însuşi, asupra Eului însuşi.

Când cineva a trecut cu adevărat prin acea experienţă mistică, atunci este diferit, căci NIMIC NU ÎL POATE OPRI ÎN NĂZUINŢA SA PENTRU ELIBERARE! Va lucra neobosit asupra sinelui pentru a obţine o schimbare radicală, totală şi definitivă.

Acum veţi înţelege dumneavoastră, dragii mei prieteni, de ce este atât de indispensabilă Sala de Meditaţie.

Sincer, eu mă simt destul de trist văzând că, în ciuda faptului că am scris atât de mult despre meditaţie în diferite „Mesaje de Crăciun” din anii anteriori, încă nu există Săli de Meditaţie în ţările sud-americane şi din centrul Americii, când deja ar fi trebuit să existe. Ce s-a întâmplat? Există indolenţă! De ce există? Din lipsă de înţelegere! Este indispensabil să se înţeleagă...

Bietul animal intelectual, în mod greşit numit om, are nevoie de curaj, are nevoie de ceva care să îl anime în luptă, are nevoie de un stimul pentru munca asupra sa însăşi.

Ştiu că animalul intelectual este debil prin natura sa şi se găseşte într-o situaţie complet dezavantajoasă; Egoul este destul de puternic şi personalitatea teribil de slabă. Lăsat aşa, singur, de-abia poate să umble. Are nevoie de ceva care să îl însufleţească în muncă, are nevoie de un sprijin intim. Aceasta este posibil doar prin intermediul meditaţiei.

Nu vreau să spun că toţi, doar cu o singură lovitură de seceră, adică dintr-o dată, vor experimenta Vidul Iluminator. Dar este evident că trebuie să se ajungă la această experienţă gradual.

Devotul va simţi, de fiecare dată mai mult, impulsul intim al Fiinţei, va avea diferite trăiri, mai mult sau mai puţin lucide, şi apoi va veni o zi în care va avea cea mai înaltă trăire: experienţa directă a Marii Realităţi. Atunci va primi Tao...

□ MAI MULTE DETALII DESPRE MEDITAŢIE □

Cuvântul chinez „Mo” înseamnă liniște sau seninătate; „Chao” înseamnă a reflecta sau a observa. „Mo-Chao” se poate traduce prin „reflectare senină” sau „observaţie senină”.

Cel mai dificil şi anevoios este obţinerea liniştii mentale absolute în toate nivelurile subconştientului. Odată obţinute pacea şi liniștea la nivel superficial, intelectual sau în câteva departamente subconştiente, nu este suficient, pentru că Esenţa va continua închisă în dualismul scufundat, infraconştient şi inconştient.

Mintea în alb este ceva destul de superficial, sec şi intelectual. Avem nevoie de „reflectare senină” dacă dorim cu adevărat să obţinem pacea şi liniștea absolută a minţii.

„Senină” înseamnă aici seninătatea de a nu gândi şi „reflectare” înseamnă Conştiinţă intensă şi clară. „Reflectarea senină” este Conştiinţa limpede în liniştea nongândirii. Când domneşte seninătatea perfectă, se obţine adevărata iluminare profundă.

Revoluţia Dialecticii

□ PAŞII MEDITAŢIEI □

În Înţelepciunea orientală se practică în următoarea ordine:

Prima: ASANA (postura corpului)

A doua: PRATYAHARA (a nu ne gândi la nimic)

A treia: DHARANA (concentrarea asupra unui singur lucru)

A patra: DHYANA (meditaţie profundă)

A cincea: SAMADHI (Extaz)

Este necesar să aşezăm corpul în poziţia cea mai comodă (ASANA), este indispensabil să ne punem mintea în linişte înainte de concentrare (PRATYAHARA), apoi este urgent să ştim să ne fixăm mintea asupra unui singur lucru (DHARANA) şi aşa ajungem să reflectăm profund asupra conţinutului lucrului însuşi (DHYANA), iar pe această cale ajungem la Extaz (SAMADHI).

□ CÂND TREBUIE SĂ SE PRACTICE? □

Trebuie practicat zilnic. La ce oră? În clipa în care simţim dorinţa de a o face, în special când simţim că ne este somn.

Mulţi ezoterişti se gândesc că meditaţia nu trebuie să se combine în nici un fel cu somnul corpului, însă cine gândeşte astfel se înşală, căci meditaţia fără somn ruinează creierul.

Întotdeauna trebuie să se utilizeze somnul în combinaţie cu Tehnica Meditaţiei, dar un somn controlat, un somn voluntar, nu un somn fără control, nu un somn absurd, ci meditaţie şi somn combinate în mod inteligent.

Trebuie să „controlăm somnul”, căci, dacă nu, ne controlează el pe noi. Dacă învăţăm să controlăm somnul, vom triumfa, dar dacă somnul ne controlează pe noi, vom eşua.

În timpul meditaţiei, menţineţi pleoapele închise, pentru ca vehiculul vostru fizic să adoarmă delicios.

Repet: meditaţia fără somn distruge creierul şi dăunează minţii. Meditaţia profundă, combinată cum trebuie cu somnul, conduce la Extaz, la Samadhi.

Combinaţi somnul cu meditaţia în proporţii armonioase şi niciodată nu uitaţi de Legea Balanţei.

Aveţi nevoie, realmente, de un cincizeci la sută somn şi un cincizeci la sută meditaţie.

Practicaţi meditaţia când vă simţiţi predispuşi la somnul normal. Brutarul când vrea să pregătească pâinea va trebui să ştie să combine diversele cantităţi de apă şi făină. Dacă pune mai multă apă decât făină nu îi iese o pâine bună, iar dacă pune multă făină şi puţină apă nici aşa nu-i va ieşi o pâine bună brutarului.

În mod similar este şi cu Ştiinţa Meditaţiei: dacă punem mai mult somn decât meditaţie, vom cădea în inconştienţă şi dacă punem mai multă meditaţie decât somn, vom ruina mintea şi creierul. Însă dacă ştim să combinăm armonios somnul şi meditaţia, vom dobândi ceea ce se numeşte Samadhi, Extaz.

Cine pretinde să mediteze eliminând radical somnul, se aseamănă cu acela care încearcă să pună în mişcare automobilul apăsând pe frâne.

Alt exemplu vă va permite să vă lămuriţi mai bine de toate acestea. Imaginaţi-vă, pentru un moment, un călăreţ pe calul său. Dacă vrea să pună în mişcare calul, călăreţul va trebui să slăbească frâiele, însă dacă în loc să facă asta trage de frâie în timp ce răneşte animalul cu pintenii săi, atunci acest lucru va fi ceva absurd: bietul animal va fi tulburat, se va ridica pe picioarele de dinapoi, va necheza şi chiar îl va arunca cu violenţă pe călăreţ.

Ceva similar i se va întâmpla devotului care încearcă să mediteze eliminând somnul... Dacă discipolii urmează aceste indicaţii vor putea într-o zi să primească Tao, vor putea experimenta Adevărul.

◻ CÂT TIMP TREBUIE SĂ SE MEDITEZE? ◻

Calea meditaţiei profunde implică multă RĂBDARE, iar nerăbdătorii nu vor triumfa niciodată. Nu este posibil să se trăiască experienţa Vidului Iluminator atâta timp cât există în noi nerăbdarea.

Eul nerăbdării, după ce a fost înţeles, trebuie să fie eliminat. Aceasta să se înţeleagă cu claritate! Dacă se acţionează aşa, se va primi Tao, iar acest lucru este evident.

Niciodată nu ar putea veni la noi experienţa Realului cât timp Conştiinţa continuă închisă în Ego. Egoul, prin el însuşi, este timp. Toată această multiplicitate de „elemente fantasmagorice”, care îl constituie pe Mine însumi, sunt un compendiu al timpului. Experienţa Vidului Iluminator este antiteza; este atemporală, este dincolo de timp şi de minte.

Timpul este întreaga multiplicitate a Eului. Eul este timpul. Astfel, timpul este subiectiv, incoerent, greoi, apăsător şi nu are realitate obiectivă.

Când cineva se aşază în sala de meditaţie sau, pur şi simplu, în casa sa, pentru a medita, când doreşte să practice această tehnică, trebuie să uite de conceptul timp şi să trăiască în cadrul unei clipe eterne.

Cine se dedică să mediteze şi este atent la ceas, evident că nu ajunge la experienţa Vidului Iluminator. Dacă mă întrebaţi câte minute zilnic trebuie să utilizăm pentru meditaţie: poate o jumătate de oră sau o oră sau două... Nu voi răspunde, căci dacă cineva intră în meditaţie şi este atent la timp, nu

poate să experimenteze Vidul Iluminator, pentru că acesta nu este timp.

Acest lucru ar fi ceva asemănător unei păsări care încearcă să zboare dar este legată de un picior de o piatră sau de un stâlp. Atunci ea nu ar putea să zboare, ar fi o piedică. Pentru a experimenta Vidul Iluminator, trebuie să ne eliberăm de orice piedică.

Meditaţia deci trebuie să fie adâncă, profundă, prelungită... Studenţii gnostici trebuie să practice intens toată viaţa şi dacă vor proceda aşa, vor trăi o viaţă profundă şi se vor Autorealiza.

Dacă nu o vor face, vor duce o viaţă superficială, seacă, o viaţă de cronică mondenă, ceva ce seamănă cu o băltoacă puţin adâncă.

Ştim bine că o baltă de la marginea drumului seacă sub razele soarelui şi ceea ce rămâne este putreziciunea. Foarte diferite sunt lacurile adânci, pline de peşti şi de viaţă. Aşadar, trebuie să învăţăm să trăim profund şi acest lucru se obţine cu meditaţia.

□ CARE ESTE POZIŢIA ADECVATĂ? □

Înainte de toate, cel mai important este să ştim să medităm. Trebuie să se înveţe tehnica corectă. În lumea orientală, se face mult caz de poziţii, de „padmasana” cu picioarele încrucişate, dar noi nu suntem orientali şi putem să medităm în acord cu obiceiurile noastre.

În plus, nu toţi orientalii meditează cu picioarele încrucişate. În orice caz, fiecare trebuie să adopte poziţia care îi convine mai mult: cel care doreşte să mediteze cu picioarele încrucişate, să o facă astfel, noi nu o vom interzice, chiar dacă, aşa cum am mai spus, nu este unica asană practică pentru meditaţie.

Pentru o meditaţie corectă putem să ne aşezăm într-un fotoliu comod cu braţele şi picioarele bine relaxate, corpul în general bine relaxat, nici un muşchi să nu fie în tensiune.

De asemenea, se poate lua poziţia stelei înflăcărate cu cinci vârfuri: cele două braţe deschise în lateral şi picioarele, de asemenea, deschise lateral, culcaţi în decubit dorsal (pe spate), pe jos sau pe pat, cu capul spre nord.

Altă poziţie care se poate adopta este cea a omului mort, care în plus este profund semnificativă („Moartea este coroana tuturor...” Tu o ştii!).

Atunci trebuie să pari un cadavru: picioarele lipite, dar cu călcâiele şi vârfurile acestora separate în formă de evantai. De-a lungul corpului se întind braţele „mortului”.

Este recomandat, de asemenea, să ne aşezăm să medităm printre florile câmpului sau în murmurul încântător al meleagurilor strămoşeşti unde cântă păsările. Ascetul gnostic poate să se aşeze pe pietrele munţilor sau pe ţărmurile furtunoase ale mării (pietrele prietene aduc consolare devoţilor gnostici).

În sfârşit, fiecare poate să ia poziţia sau postura care doreşte sau cu

care se acomodează cel mai bine. Dacă, într-adevăr, dorim să scoatem Conştiinţa sau Esenţa noastră din minte sau din sentimente sau din Eul psihologic, atunci este puţin importantă poziţia pe care o luăm sau pe care dorim să i-o dăm corpului fizic. Unicul lucru interesant este să ştim să meditǎm, iar restul nu contează.

Oricine poate lua o poziţie orientală dacă aşa doreşte. Dacă cineva vrea să ia o poziţie occidentală, o poate face, iar dacă altul vrea să ia oricare altă poziţie care îi pare mai bună, o poate face.

Important este să fie comod şi să poată face o meditaţie bună. Fiecare este fiecare şi unicul lucru pe care trebuie să-l facă este să se caute poziţia cea mai comodă, fără să se închidă în nici o regulă sau poziţie standard sau sistem. Dar este foarte bine să relaxăm corpul, acest lucru este indispensabil în meditaţie, iar poziţia trebuie să permită corpului să se simtă comod, acest lucru este evident.

● CAPITOLUL 2 ●
SUNETELE ŞI CHAKRELE

„Fără nici o îndoială, orice defect psihologic atunci când este dezintegrat este înlocuit cu o virtute, putere, forţă sau lege care se cristalizează în personalitatea noastră umană. Astfel, puţin câte puţin, ne cristalizam Sufletul”.

Samael Aun Weor

□ SUNETUL UNIVERSAL □

„Iniţiatul iubeşte muzica marilor clasici şi simte repulsie faţă de muzica infernală a oamenilor vulgari. Muzica afro-cubaneză trezeşte cele mai joase instincte animalice din om.

Iniţiatul iubeşte muzica marilor compozitori. De exemplu, «Flautul Fermecat» al lui Mozart ne aminteşte de o Iniţiere egipteană.

Sufletul împărtăşeşte muzica sferelor atunci când ascultăm cele nouă Simfonii ale lui Beethoven sau compoziţiile lui Listz sau operele lui Wagner sau divina Poloneză a lui Chopin. Muzica este Cuvântul Veşniciei.

Cuvintele noastre trebuie să fie o muzică inefabilă; astfel ne sublimăm Energia creatoare până la inimă. Apropourile dezgustătoare, murdare, pretenţioase, vulgare, etc., au puterea de a falsifica Energia creatoare convertind-o în puteri infernale. Muzica trebuie să se trezească în organismul uman ca să putem pronunţa Cuvântul de Aur.

Marile ritmuri ale lui Mahavan şi Chotavan, cu cele trei măsuri eterne ale lor susţin cu fermitate Universul în mersul său. Acestea sunt ritmurile Focului. Când Sufletul pluteşte lin în spaţiul sacru, Universul are datoria să ne acompanieze cu cântecul său, căci el este susţinut de Verb”.

Samael Aun Weor – „Căsătoria Perfectă”

Orice MIŞCARE este legată de SUNET. Acolo unde există mişcare, există sunet.

Urechea umană reuşeşte să perceapă doar un număr limitat de vibraţii sonore. Însă deasupra şi dedesubtul acestor vibraţii pe care urechea le poate auzi, există o mulţime de unde sonore pe care nimeni nu le poate percepe. Peştii mărilor produc aceste sunete particulare. Furnicile comunică între ele prin intermediul unor sunete de neauzit pentru simţul nostru fizic.

Undele sonore, acţionând asupra apei, produc mişcări de ridicare şi de presiune asupra apelor. Undele sonore acţionând asupra aerului, produc mişcări concentrice. Atomii, rotindu-se în jurul centrului lor nuclear, produc anumite sunete imperceptibile pentru om. Focul, aerul, apa şi pământul au nota lor particulară.

□ NOTA CHEIE □

Cele ŞAPTE VOCALE ale Naturii: *I-E-O-U-A-M-S* răsună în Întreaga Creaţie!

Fiecare floare, fiecare munte, fiecare râu are NOTA PARTICULARĂ, NOTA SINTEZĂ. Ansamblul tuturor acestor sunete care se produc în Globul Planetar dau o Notă Sinteză în inima imensă a spaţiului infinit. Fiecare lume îşi are Nota Cheie! Ansamblul tuturor Notelor Cheie din Infinit formează orchestra inefabilă a spaţiului înstelat. Aceasta este muzica sferelor de care ne vorbeşte Pitagora!

□ AFINITATEA VIBRATORIE □

Dacă un muzician, cântând la un instrument, ar putea produce Nota Cheie a unui om şi ar putea prelungi excesiv această Notă, atunci acest om ar muri instantaneu.

Toate celulele organismului uman sunt susţinute prin sunet, prin Cuvânt. Atomii întregului organism trăiesc într-o mişcare continuă. Şi, tot ceea ce este în mişcare, răsună; şi Logosul răsună!

Nota Sinteză a oricărei mişcări atomice a organismului uman ar putea omorî instantaneu fiinţa umană printr-o LEGE A AFINITĂŢII VIBRATORII.

Se spune că atunci când Iosif a cântat la trompetă, zidurile Ierihonului s-au prăbuşit. Iosif a găsit Nota Cheie a acestor ziduri. În armată se ştie că, atunci când un batalion traversează un pod, trebuie să-şi întrerupă marşul pentru a nu distruge stabilitatea podului cu ritmul său sonor.

Dacă se cântă o notă la un pian şi dacă în apropiere se află un alt pian, ultimul va repeta aceeaşi notă ca primul; aceasta se datorează LEGII AFINITĂŢII VIBRATORII

Într-adevăr, dacă un muzician produce Nota Cheie a unui om şi o prelungeşte excesiv, prin LEGEA AFINITĂŢII VIBRATORII, în organismul omului se produce fenomenul celor două piane, aceasta însemnând moartea instantanee, adică o comoţie foarte intensă, dincolo de rezistenţa unui echilibru normal al structurii omului.

□ RELAŢIA LARINGO-SEXUALĂ □

Între glandele sexuale şi Laringele Creator, există o legătură intimă. Atunci când copilul ajunge la vârsta de 14 ani, vocea lui se transformă în vocea unui adult. O asemenea transformare se datorează intrării în activitate a glandelor sexuale.

Astfel, este de netăgăduit această legătură intimă între glandele sexuale şi Laringele Creator!

□ DEFORMAREA CUVÂNTULUI □

Sunetul tunului, detunătura lui, distruge geamurile unei clădiri. Pe de

altă parte, un cuvânt dulce calmează ura; însă un cuvânt dur, nearmonic, produce mânie sau melancolie, tristeţe, ură. Se spune că tăcerea e de aur. Este mai bine să spunem: este rău şi să vorbim, atunci când trebuie să tăcem şi să tăcem, atunci când trebuie să vorbim!

Există tăceri delictuoase şi există cuvinte infame. Rezultatul cuvintelor spuse trebuie calculat cu nobleţe, căci de multe ori îi rănim inconştient pe ceilalţi prin vorbe.

Cuvintele pline de intenţii rele (cu dublu sens) produc desfrâu în Lumea Mentalului.

Cuvintele aritmice produc violenţă în Lumea Mentalului Cosmic.

Nu trebuie niciodată să condamnăm pe cineva prin vorbă, căci nu trebuie să judecăm pe nimeni, niciodată! Bârfa, trăncăneala şi calomnia au umplut lumea de durere şi amărăciune.

E necesar să înţelegem valoarea cuvântului şi să nu-l profanăm cu gânduri nedemne.

□ MANTRELE □

Combinaţia fonetică făcută cu înţelepciune, produce MANTRELE. Astfel, o mantră este o combinaţie înţeleaptă de litere al căror sunet determină efecte spirituale, animice şi fizice.

Înainte ca toate limbile Turnului Babel să fie descoperite, exista doar un Limbaj Unic, un Limbaj de Aur, un Idiom Universal. Acest Idiom are o Gramatică Cosmică perfectă. Literele acestui Limbaj de Aur sunt scrise în întreaga Natură. Cel care a studiat runele nordice, caracterele ebraice, chineze şi tibetane, a putut cunoaşte intuitiv acest Limbaj Cosmic cu literele lui enigmatice.

Doar Îngerii, Arhanghelii, Serafimii, etc., vorbesc această Limbă Universală a Vieţii.

Când Focul Sacru, devenit Cuvânt, înfloreşte pe buzele noastre fecunde, cuvântul devine carne în noi.

Toate mantrele pe care le cunosc ocultiştii, sunt doar silabe, litere, cuvinte izolate ale Limbajului Luminii.

„Celui care ştie, cuvântul îi dă putere, nimeni nu l-a pronunţat, nimeni nu-l va pronunţa, decât cel care l-a încarnat”.

□ PUTEREA MANTRELOR □

Ignoranţii cultivaţi, care abundă în acest secol, pot să râdă precum idioţii de ceea ce nu cunosc. Aceşti oameni presupun că mantrele noastre sunt cuvinte fără nici o valoare şi că energia lor se pierde în Spaţiu.

Ei ignoră valoarea internă a cuvintelor. Ei nu cunosc substanţa principală a cuvântului şi de aceea îşi bat joc de mantrele noastre.

În orice cuvânt există o valoare externă şi o valoare internă. Cu

siguranţă, valoarea internă este substanţa principală a cuvântului. Elementul intern al cuvântului nu este înţeles în Spaţiul nostru tridimensional Trebuie să căutăm elementul intern al cuvântului în Spaţiul Superior, în Dimensiunile Superioare ale noastre.

Spaţiul nostru ni se înfăţişează doar ca o parte a Spaţiului Superior. Astfel, ajungem la concluzia că nu cunoaştem tot Spaţiul. Singurul lucru pe care-l cunoaştem este această mică parte care poate fi măsurată cu termenii lungimii, lăţimii şi înălţimii.

Cuvântul produce figuri geometrice obiective. Astfel de figuri se umplu de materia cosmică şi se cristalizează material. Figurile geometrice ale cuvintelor sunt demonstrate concret pe benzile de magnetofon. Trebuie doar să-l pornim pentru ca, toate cuvintele pe care vorbitorul le-a pronunţat, să se reproducă cu intensitate.

Într-adevăr, elementul intern al cuvântului este cel care se transformă geometric şi o face în Dimensiunile Superioare ale Spaţiului. Astfel, cu mantrele se produc efecte în aceste Dimensiuni invizibile pentru ochii fizici însă perfect vizibile pentru al şaselea simt.

Oamenii de ştiinţă nu ştiu nimic despre a patra dimensiune a Materiei din Spaţiu. Ei nu ştiu nimic despre Hiper-geometria acestui tip spaţial al celei de a patra Dimensiuni. A defini Spaţiul ca o formă a Materiei în Univers, înseamnă a suferi cea mai gravă deficienţă, aceea de a defini conceptul Materiei, adică al necunoscutului căci, într-adevăr, Materia continuă să fie necunoscută. Toate tentativele de definiţie fizică a Materiei ne conduc pe o cărare înfundată: X=Y, Y=X. Aceasta este cărarea înfundată a fizicienilor.

Definiţiile psihologice ale Materiei conduc, de asemenea, la aceeaşi cărare înfundată. Un înţelept a spus: Materia (ca forţă) nu ne creează nici o greutate. Înţelegem tot ceea ce se referă la ea, pentru motivul că noi am inventat-o. Atunci când vorbim de Materie, ne gândim la obiecte sensibile. Ceea ce ne produce dificultăţi este schimbul mental al faptelor concrete dar complicate.

Ca să vorbim fără ocolişuri, Materia nu există ca şi concept. Pentru a spune adevărul, caracterul Materiei, chiar şi atunci când se vorbeşte de ea ca despre un concept, este atât de puţin evident, că cele mai multe persoane sunt incapabile să ne spună exact ce au înţeles. Nimeni nu ştie ce este cu adevărat Materia, şi cu toate acestea, pe acest concept este fondată şcoala conservatoare şi reacţionară a Pozitivismului Materialist.

Chiar dacă fizicienii nu sunt de acord cu aceasta, trebuie să afirmăm că Materia şi Energia sunt cuvinte acceptate oficial pentru a desemna o lungă serie de fapte complicate a căror origine substanţială este necunoscută pentru Ştiinţă. Cine a văzut Materia? Cine a văzut Energia? Noi vedem doar fenomene. Nimeni nu a văzut Materia independent de substanţă. Nimeni nu a văzut Energia separată de Mişcare. Astfel, cu aceasta se demonstrează că Materia şi Energia nu sunt decât concepte abstracte.

Nimeni nu vede Materia separată de obiect. Nimeni nu vede Energia

separată de Mişcare. Materia şi Energia separate în lucruri şi fenomene sunt un mister pentru fiinţa umană. Fiinţa umană este subconştientă 97% şi conştientă 3%. Fiinţa umană visează cu fenomenele Naturii şi le numeşte Materie, Energie, etc. Înainte ca Universul să existe, înainte ca fenomenele să existe, a existat CUVÂNTUL. Într-adevăr, LOGOSUL răsună.

În zorii Vieţii, ARMATA VOCII a celebrat Ritualul Focului, cântând în Limba Sacră. Marele Cuvânt s-a cristalizat în figuri geometrice care s-au condensat cu ajutorul Materiei Prime a Marii Opere, generând toate fenomenele Naturii.

Lumea şi Conştiinţa sunt într-adevăr rezultatul cuvântului. Spaţiul Tridimensional este o caracteristică a percepţiei noastre materiale. Când se îmbunătăţeşte calitatea reprezentărilor, se ameliorează şi calitatea percepţiilor şi noi intram în Dimensiunile Superioare ale Spaţiului unde Lumea Tridimensională nu există, şi rămâne ca un vis al memoriei noastre.

Într-adevăr, Lumea care se înfăţişează Conştiinţei noastre este doar mecanica tuturor acestor cauze combinate care generează o serie definită de senzaţii.

Dincolo de Lume şi de Conştiinţă se află cauza principală a întregii existenţe. Aceasta este Cuvântul. Este Verbul care a creat Lumile.

În întreg Cosmosul există scara sonoră a celor Şapte Tonuri; în întreg Universul răsuna cele Şapte Tonuri ale Marii Scări în ritmurile minunate ale Focului.

Sfânta Lege sacră HEPTAPARAPARSHINOK serveşte ca bază pentru fiecare scară septenară muzicală.

MAHAVAN şi CHOVATAN sunt ritmurile Focului care susţin Universul ferm în mişcarea lui.

Cei şapte COSMOCRATORI ai AUROREI CREAŢIEI au celebrat Ritualurile Focului cântând în Temple.

Fără Verbul creator, fără magia Cuvântului, fără Muzică, Universul nu ar exista. Lumea a fost creată cu Muzica, cu Verbul şi trebuie să o susţinem cu Muzica, cu Verbul şi să o revitalizăm cu Muzica, cu Verbul.

„La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu şi Cuvântul era Dumnezeu. Cuvântul era la început cu Dumnezeu. Prin El au fost făcute toate lucrurile; şi fără El, nimic din ceea ce există nu s-ar fi putut face. În El era Viaţă, şi în Viaţă era Lumina oamenilor. Lumina a venit la Întuneric, însă Întunericul nu a înţeles-o”.

□ CHAKRELE SAU CENTRII MAGNETICI □

„În literatura ocultistă abundă datele şi referinţele despre toate aceste Chakre, Biserici, Flori de Lotus, sau Centrii Magnetici ai Coloanei Dorsale.

Ar fi imposibil să obţinem controlul complet asupra Apelor Vieţii, fără puterile minunate ale Chakrei prostatice sau SVADHISTHANA.

Nici un magician nu ar putea domina Focul Vulcanilor Pământului, fără

formidabilele puteri ignice ale Chakrei ombilicale sau MANIPURA.

Fără puterile extraordinare ale ANAHATEI, sau centrul magnetic al inimii, Gnosticii nu ar putea să se dedubleze după propria voinţă, sau să-şi pună corpul fizic în stare de Jinas pentru a zbura prin aer, sau să meargă pe ape, sau să traverseze un munte dintr-o parte în alta prin lumea subterană, fără nici un pericol.

Fără misterioasele puteri ale Cuvântului conţinute în VISHUDDA sau Chakra laringelui, nu ar exista sintetismul conceptual al Marilor Iniţiaţi şi ar fi total imposibil să dezvoltăm Claraudiţia sau Auzul Înţelepţilor.

Fără formidabilele puteri esoterice ale AJNEI, faimoasa Chakră frontală, nimeni nu şi-ar putea dezvolta Clarviziunea, această facultate minunată care ne permite să citim printre gândurile altora ca într-o carte deschisă.

Nici un Iniţiat nu ar putea cuceri puterile Polivederii şi ale Intuiţiei, fără Coroana Sfinţilor, faimosul Lotus cu o Mie de Petale, situat în glanda pineală, partea superioară a creierului".

Samael Aun Weor – „Mesaj de Crăciun 1967-1968"

Omul este un trio format din corp, suflet şi Spirit. Între Spirit şi corp există un mediator: sufletul. Noi, gnosticii, ştim că sufletul este îmbrăcat într-un veşmânt minunat. Acesta este corpul Astral. Ştim deja, cu ajutorul studiilor noastre gnostice, că Astralul este un dublu organism dotat cu minunate simţuri interne.

Marii Clarvăzători ne vorbesc de Şapte Chakre, iar domnul LEADBEATER le-a descris cu multe detalii. Cu adevărat, chakrele sunt simţurile corpului Astral; simţurile cu care putem atinge şi palpa marile realităţi ale Lumilor Superioare. Aceşti centri magnetici se află în relaţie intimă cu glandele de secreţie internă.

În laboratorul organismului uman există şapte ingrediente supuse unui triplu control nervos. Nervii, ca agenţi ai legii Triunghiului, controlează cele şapte glande.

Cele trei controale nervoase diferite, care interacţionează, sunt următoarele:

— Primul, sistemul nervos cerebro-spinal, agent al funcţiilor conştiente.

— Al doilea, sistemul nervos mare simpatic, agent al funcţiilor subconştiente, inconştiente şi instinctive.

— Al treilea, sistemul para-simpatic sau vag, care colaborează frânând funcţiile instinctive, sub direcţia mentalului.

Sistemul cerebro-spinal este tronul Spiritului Divin. Sistemul mare simpatic este vehiculul Astralului. Vagul sau para-simpaticul se supune ordinelor mentalului. La baza oricărui cosmos, atât în infinitul mare cât şi în infinitul mic, sunt trei Raze şi şapte centri magnetici. CEEA CE ESTE SUS, ESTE şi JOS.

Cele şapte glande mai importante ale organismului uman constituie şapte laboratoare controlate prin legea Triunghiului. Fiecare dintre aceste

glande îşi are exponentul într-o Chakră a organismului. Fiecare din cele şapte Chakre este via reprezentare a uneia din cele şapte Biserici de care ne vorbeşte Sfântul Ioan în Apocalipsă.

Fiecare Chakră îşi are mantrele corespunzătoare. Cu aceste mantre este posibil să trezim puterile oculte. Astfel, există un mare număr de mantre pentru a ieşi în Corp Astral, sau pentru a domina focul, aerul, apele şi pământul şi altele pentru apărarea în faţa entităţilor tenebroase care locuiesc Abisul.

A sosit, aşadar, momentul să învăţăm să vocalizăm, să rostim literă cu literă Limbajul de Aur, pentru a trezi Chakrele, discurile sau roţile magnetice ale Corpului Astral. Astfel, oricine poate vedea, asculta, auzi, atinge şi palpa marile realităţi misterioase ale Lumilor Superioare.

Noi trăim într-o lume tridimensională; din păcate, oamenii nu percep decât lumea celor trei dimensiuni; este necesar, deci, să învăţăm să vocalizăm pentru a trezi alte facultăţi care ne permit să cunoaştem a Patra Verticală.

Din fericire, în anatomia ocultă a fiinţei umane, se află, în stare latentă, simţurile care dezvoltate convenabil în mod ştiinţific, pot să ne permită să pătrundem nu numai în a Patra Verticală, ci şi în a Cincea Dimensiune, a Şasea şi a Şaptea.

Trebuie să ne punem în acţiune. Însă într-o acţiune supra-fizică intenţionată, deoarece totul în Univers trăieşte într-o mişcare perpetuă şi orice mişcare existentă este corelată cu sunetul. Acolo unde există mişcare, există sunet! Să dominăm, deci, sunetul!

◻ ANALIZA INDIVIDUALĂ A CHAKRELOR ◻

În măduva spinării a fiinţelor umane se găsesc, în stare latentă, puteri divine; măduva spinării este fundamentul celor şapte Chakre principale.

Să începem să examinăm CENTRUL COCCIGIAN.

În coccis există un centru magnetic special: CHAKRA MULADHARA. Această Chakră se află chiar la baza coloanei vertebrale, între organele sexuale şi anus.

În interiorul Chakrei Muladhara se află o putere electrică formidabilă; mă refer la Devi Kundalini Shakti, Şarpele ignic al puterilor noastre magice. Hinduşii spun că Şarpele este închis în Chakra Muladhara, încolăcit de trei ori şi jumătate. Avem puteri latente dintre care una este cu siguranţă cea a lui Kundalini (unele şcoli se tem, în mod greşit, de trezirea lui Kundalini). Este o putere explozivă, minunată. Cel care reuşeşte să trezească Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, poate să iasă dintr-o cutie închisă ermetic; cel care reuşeşte să trezească această putere ignică, arzătoare, poate umbla pe ape fără să se scufunde, să zboare prin aer cum au făcut mulţi asceţi mistici, atât din orient cât şi din occident. Trebuie să trezim această putere ignică, arzătoare, care, după cum am spus, se află în Centrul Magnetic al Coccisului, în Chakra Muladhara. În Apocalipsa Sfântului Ioan, această Chakră este

numită Biserica din EFES.

Este un lucru minunat să trezim, să punem în activitate, Chakra Muladhara. Cel care o face, va cuceri puterea asupra elementului PĂMÂNT; va putea, cu voinţa sa, să facă să cadă o stâncă, va putea domina cutremurele de pământ, etc. Ascetul care trezeşte în întregime această Chakră şi se realizează temeinic, în plus, poate primi ELIXIRUL DE VIAŢĂ LUNGĂ şi să-şi păstreze corpul fizic timp de milioane de ani.

Chakra Muladhara este un lotus cu patru petale splendide. Această Chakră are sclipirea luminoasă a zece milioane de sori.

Să studiem acum al doilea centru magnetic al măduvei spinării: CHAKRA SVADHISTHANA. Această Chakră se află situată la înălţimea prostatei la bărbaţi şi a uterului la femei.

În Apocalipsa Sfântului Ioan, această Chakră este cunoscută ca Biserica din SMIRNA.

Această Chakră are şase petale minunate şi în interiorul ei se afla o lună în creştere de o frumuseţe extraordinară.

Yoghinul care trezeşte Chakra Svadhisthana îşi pierde frica de apă, cucereşte Puterile Oculte şi învaţă să lucreze cu creaturile elementale ale apelor; atunci va putea domina furtunile oceanului sau să le declanşeze după voinţa sa.

Această Chakră trezeşte Plexul Prostatic care este fundamental în exerciţiul de Magie Practică şi pentru a învăţa să cunoaştem diferitele entităţi astrale. În plus, Yoghinul cucereşte însăşi moartea o dată cu trezirea acestei Chakre.

Chakra Svadhisthana controlează rinichii, abdomenul şi organele principale ale părţii inferioare a abdomenului.

A treia putere care există în măduva spinării a omului este situată la nivelul plexului solar, adică deasupra ombilicului. Numele acestei Chakre este MANIPURA.

În Apocalipsa Sfântului Ioan, această Chakră este numită esoteric Biserica din PERGAM.

Chakra Manipura are zece petale minunate de culoarea unui foc strălucitor.

Această Chakră controlează splina, ficatul, pancreasul, etc, şi atunci când este trezită, face să intre în activitate Plexul hepatic şi splenic.

Cel care reuşeşte să pună în activitate Chakra Manipura, nu se va teme de foc, va domina acest element ignic şi va putea să rămână viu între flăcări. Yoghinii hinduşi care şi-au trezit această putere minunată, pot să comande vulcanilor în erupţie ca să-şi înceteze activitatea, iar ei se supun.

Ascetul care a reuşit să trezească acest centru, poate mânui puterile vieţii universale; poate fi îngropat de viu timp de luni întregi şi când cineva îl va scoate afară, va vedea că nu i s-a întâmplat nimic rău.

În plexul Solar se găseşte şi Centrul Telepatic sau Creierul Emoţiilor.

Undele mentale ale persoanelor care se gândesc la noi, ajung la plexul Solar şi trec imediat la creier. Astfel deci, această Chakră este antena noastră receptivă, în timp ce glanda pineală, centrul nostru emiţător.

Chakra Manipura captează forţele solare şi cu ele hrăneşte toate plexurile. Yoghinul care trezeşte această Chakră, dobândeşte în plus simţul TELEPATIEI.

De multe ori mergeţi pe stradă şi dintr-o dată vedeţi o persoană la care vă gândiţi de câteva minute. Fără nici o îndoială, aţi comunicat telepatic cu această persoană. Telepatia ne permite să captăm de la distanţă gândurile oamenilor.

A patra putere care există în măduva spinării, se află situată exact la nivelul inimii. Este CHAKRA ANAHATA.

În Apocalipsa Sfântului Ioan, această Chakră este numită biserica din TIATIRA. Yoghinul care învaţă să o dezvolte, va putea împrăştia uraganele şi să domine vânturile după propria-i voinţă.

Unii yoghini spun că meditând asupra acestei Chakre, pot pluti prin aer. Fără îndoială, oricine poate să plutească prin aer, chiar dacă este începător în aceste studii.

A pluti prin aer este mai uşor decât a bea un pahar cu apă. Secretul este foarte simplu: va fi suficient ca discipolul să înveţe să-şi pună corpul fizic în plan astral.

Facultatea DEDUBLĂRII ÎN ASTRAL, chiar şi STĂRILE JINAS, se află latente în Chakra inimii.

Don Mario Roso de Luna vorbeşte mult în diferite opere despre Stările Jinas. Este necesar să ştiţi că nu există doar această lume cu trei dimensiuni; dincolo de această lume tridimensională se află a Patra Verticală, de exemplu.

În numele adevărului, trebuie să vă spun că acolo există o umanitate, oameni care trăiesc încă în Eden, persoane din carne şi oase ca şi noi, însă cu deosebirea că această civilizaţie nu este degenerată; persoane fizice cu puteri extraordinare, care nu vorbesc engleza, nici franceza, nici spaniola, ci care vorbesc limbajul primitiv care curge ca un râu de aur în desele păduri virgine ale Soarelui. Cei care vor să cunoască lumea astrală, trebuie să trezească Chakra Anahata.

Această Chakră are douăsprezece petale minunate. Culoarea ei este a Focului viu şi în interiorul ei se află, într-adevăr, un spaţiu hexagonal de culoarea smoalei.

Chakra inimii ne oferă şi preţioasa facultate a INTUIŢIEI. Ce înţelegem prin a intui? Vreau să vă spun: intuiţia ne conferă puterea de a şti fără să avem nevoie să raţionăm. În judecată există un proces comparativ: acesta este alb pentru că acela este negru sau invers. În intuiţie nu; intuiţia este cunoaşterea directă fără procesul deprimant al alegerii conceptuale.

Cel care raţionează, este în întregime sclavul simţurilor sale externe,

iar Sufletul său este invalid precum o barcă pe care vântul o rătăceşte pe ape.

Intuitivul ştie totuşi să citească acolo unde Maestrul nu scrie, să asculte acolo unde Maestrul nu vorbeşte.

Continuând cu analiza centrilor magnetici ai măduvei spinării, ajungem la nivelul glandei tiroide, în Laringele Creator. Ştim bine că tiroida extrage iodul biologic atât de necesar organismului uman. Există un centru magnetic, o Chakră, asociată acestei glande: CHAKRA VISHUDDHA.

Această Chakră minunată are şaisprezece petale frumoase, iar mijlocul ei seamănă cu o lună plină.

Chakra laringelui este biserica din SARDES, după cum este menţionat în Apocalipsa Sfântului Ioan.

Dezvoltând această Chakră, se dobândeşte CLARAUDIŢIA: puterea de a auzi creaturile care trăiesc în Dimensiunile Superioare ale Naturii şi Cosmosului, puterea de a auzi *„muzica sferelor”*.

Această putere extraordinară poate fi dezvoltată, dacă dorim. Dacă în orele dimineţii ne concentrăm cu toţii la *„muzica sferelor”* cu scopul de a o asculta, va veni o zi când, într-adevăr, vom putea asculta aceste melodii insonore care răsună în corul minunat al infinitului.

Bineînţeles, toate sunetele care se produc pe planeta Pământ dau o notă sinteză; toate sunetele care se produc pe planeta Venus dau, de asemenea, nota lor sinteză; toate sunetele care se produc pe Marte dau nota lor sinteza. Iar acum, ansamblul tuturor lumilor care populează spaţiul înstelat, formează *„muzica sferelor”*, citată de Pitagora, marele filozof grec. În spaţiul înstelat vibrează melodii inefabile, melodii imposibil de descris în cuvinte; melodii încântătoare în ritmurile Mahavan-ului şi Chovatan-ului care susţin Universul stabil în drumul sau.

Pe bună dreptate, Sfântul Ioan spune: *„La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu; toate lucrurile au fost făcute prin El, şi fără El nimic din ceea ce exista n-ar fi putut fi făcut”.*

„Muzica sferelor” este o realitate teribilă. Tot ceea ce este, tot ceea ce a fost şi tot ceea ce va fi, vibrează încântător în infinitul înstelat; floarea unei frumoase grădini parfumate reflectă lumina Lunii şi între floare şi Lună există un schimb de melodii încântătoare pe care nici o fiinţă umană nu ar putea-o înţelege; simfonia care izvorăşte din fântâna cântătoare face să vibreze în întregime atomii care proliferează în jurul ei şi apoi se repercutează în măruntaiele pădurii şi se precipită ca o cascadă de simfonii în cerul înstelat. Astfel deci, muzica sta la baza oricărei creaţii. Când cineva îşi trezeşte centrul Tiroidei, poate să asculte aceste simfonii încântătoare ale marelui cor cosmic; atunci când cineva îşi trezeşte acest centru minunat, cucereşte şi SINTETISMUL CONCEPTUAL; atunci când cineva îşi trezeşte acest centru formidabil, devine mai inteligent, mai înţelegător, mai înţelept. Yoghinii Indiei susţin în plus că, practicând meditaţia asupra acestei Chakre, se poate trăi cu corpul fizic chiar de-a lungul unei PRALAYA (Noapte Cosmică).

Cel care îşi dezvolta Chakra Vishuddha, poate cunoaşte esoterismul cel mai elevat al tuturor Cărţilor Sacre. Cel care dezvoltă această Chakră, va ajunge la grandioasa stare de TRIKALA JNANA, adică poate cunoaşte întreg trecutul, prezentul şi viitorul.

Deasupra tiroidei, la nivelul spaţiului dintre sprâncene, conectată la glanda pituitară, găsim CHAKRA AJNA, *„Ochiul Înţelepciunii”*, unde sălăşluieşte TATĂL care este în secret.

Această Chakră are două petale fundamentale şi multe radiaţii splendide. Este de culoare albă, foarte pură.

Acest centru este biserica din Filadelfia citată în Cartea Revelaţiilor.

Puterea acestei biserici se numeşte CLARVIZIUNE. Cu Clarviziunea noi putem vedea Corpul Vital al tuturor creaturilor (corpul care serveşte ca fundament corpului fizic); putem vedea pământurile *„Jinas”*, putem vedea ceea ce se ascunde în interiorul organismului uman, etc.

Cu divina Clarviziune, noi putem vedea ULTRA-ul tuturor lucrurilor. Cei care vreau să cunoască prin ei înşişi şi în mod direct ceea ce se întâmplă când ne naştem, care sunt Misterele Vieţii şi ale Morţii, etc., trebuie să-şi dezvolte această preţioasă facultate.

Totuşi, trebuie să ştim că nici un clarvăzător adevărat nu spune că este clarvăzător. Nici un clarvăzător nu spune: *„Am văzut”*. Clarvăzătorul Iniţiat spune: *„Noi concepem”.*

Orice clarvăzător are nevoie de Iniţieri. Clarvăzătorul fără Iniţiere riscă să cadă în foarte mari erori. Clarvăzătorul care îşi povesteşte viziunile la toată lumea, riscă să-şi piardă aceasta facultate. Clarvăzătorul vorbăreţ poate să-şi piardă şi echilibrul mental. Clarvăzătorul trebuie să fie ca un copil. Ultimul centru energetic dintre cele şapte minunate glande pe care le studiem, se găseşte în partea superioară a capului nostru, în glanda Pineală; ne referim, evident, la Chakra Coronară, numită în Orient CHAKRA SAHASRARA. Acest centru corespunde ultimei Biserici citate de Apostolul Ioan: Biserica din Laodicea.

Această floare de lotus are mii de petale strălucitoare. Este Coroana Sfinţilor.

Glanda Pineală este influenţată de Neptun, şi intim relaţionată cu Chakrele Gonadelor, sau Glandele Sexuale. Cu cât există mai multă putere sexuală, cu atât există o dezvoltare a glandei Pineale. Cu cât există mai puţină putere sexuală, cu atât mai puţin există o dezvoltare a glandei Pineale. Uranus, în organele sexuale şi Neptun, în glanda Pineală, se unesc pentru a ne duce la REALIZAREA TOTALĂ. Oamenii de geniu au glanda Pineala foarte dezvoltată. S-a descoperit că la persoanele atinse de cretinism, glanda Pineală este atrofiată.

În Chakra SAHASRARA se află, în stare latentă, o facultate numită POLIVEDERE. Cu această facultate intrăm în Lumile Superioare unde domneşte adevărul.

Clarviziunea psihică, prin ea însăşi, fără dezvoltarea Chakrei Coronare,

poate conduce yoghinul la greşeli grave.

În plan astral şi mental există bilioane de magi negri care se deghizează în sfinţi, sau care iau figura Maeştrilor Lojii Albe pentru a înşela discipolii, sau pentru a dicta oracole false.

Unicul mod de a ne vindeca de aceste greşeli posibile, este de a trezi *„Ochiul de Diamant”*, care îi conferă neofitului *„viziunea intuitivă”*. Clarvăzătorul care nu trezeşte acest tip de intuiţie, poate deveni calomniatorul aproapelui său şi chiar un asasin.

Viziunea intuitivă ne permite să cunoaştem realitatea internă a tuturor imaginilor care plutesc în lumina astrală. Clarvăzătorul intuitiv este omniscient. (Trebuie să distingem *„Intuiţia”* care conferă Polivederea, asociată discernământului obiectiv al percepţiilor vizuale ale celui de-al *„Treilea Ochi”* de *„Intuiţia”* inimii menţionată deja, care inundă regiunea inimii precum o flacără arzătoare, făcând să se resimtă ceea ce este Adevărat.)

Până acum am studiat caracteristicile acestor Şapte Chakre ale măduvei Spinării, de care ne-au vorbit multe tradiţii, însă nu trebuie să uităm că există şi Chakre în alte plexuri ale corpului.

De exemplu, putem cita CHAKRELE PULMONARE. Atât în plămânul drept cât şi în cel stâng există centri magnetici.

Cele două Chakre Pulmonare sunt minunate; trezind aceste Chakre vă puteţi aminti cu exactitate EXISTENŢELE TRECUTE.

ÎNTOARCEREA şi REÎNCARNAREA sunt o realitate. Pentru unii Reîncarnarea şi Întoarcerea pot fi o teorie; pentru alţii poate să fie o superstiţie; pentru alţii o credinţă sau orice altceva. Însa, într-adevăr, pentru cei care ne amintim de existenţele noastre trecute, Reîncarnarea şi Întoarcerea sunt adevărate.

Cineva poate ajunge să-şi amintească existenţele sale trecute dacă îşi trezeşte Chakrele Pulmonare. A trece din lumea iluzorie, plină de teorii, superstiţii şi credinţe, în lumea realului, în lumea experienţelor, nu este atât de dificil. Vedeţi, într–adevăr, dragii mei prieteni, că nu trebuie decât să faceţi să funcţioneze corect această pereche de centri magnetici. Nu credeţi că merită osteneala?

□ SĂ VOCALIZĂM MANTRELE! □

„Să nu facem procesele mecanic! Pentru Dumnezeu, nu! Să creăm celule noi, să stabilim ritmuri perfecte în organismul nostru; să facem să se rotească CENTRII, CHAKRELE (occipitală, frontală, laringiană, hepatică, prostatică, cele două «roţi» ale genunchilor).

Este clar că ele au o importanţă vitală pentru organism şi, în ansamblu, toate Chakrele sunt vitale. Pe acolo intră viaţa; intră «TATTVELE», putem să spunem, în interiorul corpului. Aceste TATTVE intră şi devin HORMONI («Hormon» provine dintr-un cuvânt grecesc care înseamnă «dorinţă de a fi»,

«forţă de a fi»).

Fără îndoială, TATTVELE intră prin poarta CHAKRELOR în glandele cu secreţie internă şi în interiorul acestor glande se transformă în hormoni.

Dacă facem ca CHAKRELE să se rotească intens, vom crea ţesuturi şi celule noi şi vom avea un organism întotdeauna nou".

Samael Aun Weor – „Conferinţa Sănătatea Corpului Fizic"

Vom studia acum câteva mantre pentru ca voi toţi să puteţi să vă treziţi facultăţile voastre.

Vom începe prin a cunoaşte câteva mantre care servesc la trezirea CLARVIZIUNII, al *„Treilea Ochi"* al glandei pituitare. Acest simţ ne permite, cum am spus deja, să vedem *„ultra-ul"* tuturor lucrurilor.

Vocala fundamentală a acestei facultăţi este vocala *„I"*. Pe această vocală se bazează toate mantrele în legătură cu puterea divinei clarviziuni.

Vocala *„I"* se pronunţă astfel: *„IIIIIIIIIIIIIIIIIIIII"*. (Se poate vocaliza această literă de multe ori). Astfel, putem combina câteva consoane cu această vocală şi rezultatul este uluitor (astfel se formează mantrele).

Există o mantră care ne permite să ne dezvoltăm clarviziunea în timp foarte scurt: mantra *„ISIS"*. După cum ştiţi, Isis era foarte venerata în Egiptul antic.

Cel care reuşeşte sa ridice *„Valul lui Isis"* vede *„ultra-ul"* întregii Creaţii. Este necesar ca voi să ridicaţi *„Valul lui Isis"*, este urgent să învăţaţi să rostiţi mantrele.

Vocala *„I"* este fundamentul mantrei *„ISIS"*. Aceasta mantră se pronunţă astfel: *„IIIIIIIISSSSSSSSSIIIIIIIISSSSSSSSS"*.

După cum vedeţi, *„S"*-ul trebuie prelungit ca un şuierat dulce şi calm. Litera *„S"* face să vibreze intens lotusul minunat care este situat exact între cele două sprâncene.

Va sosi ziua când, dacă continuaţi cu această practică, veţi dezvolta divina clarviziune.

Atunci, toate Misterele Vieţii şi ale Morţii vor fi pentru voi vizibile şi tangibile.

O altă mantră, de asemenea foarte importantă pentru dezvoltarea clarviziunii, este litera *„R"*.

Este fundamental să învăţăm vocalizarea acestei litere şi să-i dăm o intonaţie foarte ascuţită, foarte fină, imitând vocea unui copil sau bârâitul vibratoriu al unui motor în funcţiune, astfel: *„RRRRRRRRR"*. Cu această literă vă veţi trezi foarte rapid clarviziunea.

Puteţi vocaliza această mantră în fiecare zi timp de o jumătate de oră. Important este să exersaţi, importantă este tenacitatea (este urgent ca fiecare să înveţe să fie tenace). Astfel, prieteni, vă veţi obţine facultăţile; este indispensabil să fiţi constanţi, este indispensabil să aveţi încredere, este necesar să aveţi devoţiune interioară profundă.

Să trecem acum la studierea CLARAUDIŢIEI, facultatea Chakrei laringelui. Amintiţi-vă că, cu această facultate preţioasă, puteţi să auziţi *„ultra-ul”*, să auziţi vocile dezîncarnaţilor şi vocile Îngerilor, Tronurilor, Heruvimilor, Serafimilor, etc.

Mantrele pentru trezirea claraudiţiei sunt numeroase. Vreau să vă învăţ câteva. Să începem cu vocala *„E”*. Să ştiţi că *„E”* este baza tuturor mantrelor în legătură cu claraudiţia. Litera *„E”* se vocalizează astfel: *„EEEEEEEEE”*. Aceasta se face de multe ori, timp de zece, cincisprezece minute, o jumătate de oră. Când terminăm de vocalizat această literă, trebuie să inhalăm din nou oxigen; bineînţeles, se inspiră pe nas, apoi expirând, se vocalizează din nou mantra.

Acum vreau să vă arăt o altă mantră, pentru a vă dezvolta auzul magic; este mantra *„AUM-CHI-VA-TUM-E”*. Se vocalizează astfel:

„AAAAAAAUUUUUUUMMMMMM,
CHIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII,
VAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA,
TUUUUUUUMMMMMMMMMM,
EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE”.

După cum vedeţi, această mantră este minunată, vibraţia ei este formidabilă. Cu aceste mantre obţineţi dezvoltarea Claraudiţiei.

Dezvoltaţi-vă claraudiţia, dragi prieteni! Este necesar să învăţaţi să ascultaţi în Lumile Superioare. Fiţi constanţi şi vocalizaţi mantrele o perioadă, până la dezvoltarea facultăţilor voastre superlative, transcendentale. Să vedem acum această problemă a INTUIŢIEI: preţioasa facultate a inimii.

Să începem cu vocala *„O”*, litera principală a centrului inimii. Se inspiră profund aer pe nas şi apoi se expiră lent, articulând litera *„O”* astfel:

„OOOOOOOOOOOOOO”.

Pentru a vă trezi intuiţia, puteţi vocaliza şi *„O”* cu *„M”*; astfel veţi obţine mantra sacră OM. Această silabă se vocalizează astfel:

„OOOOOOOOOMMMMMMMMM”.

Să ştiţi că rugăciunea, meditaţia, contemplaţia sunt căile care duc la intuiţie.

Să trecem acum, prieteni, la analizarea TELEPATIEI, facultatea care se află latentă în Chakra plexului solar.

Sunt multe exerciţii pentru dezvoltarea telepatiei. Vreau să vă arăt două.

Primul este următorul: aşezaţi-vă pe un fotoliu confortabil, cu faţa spre Orient. Imaginaţi-vă că razele solare pătrund în plexul solar. Imaginaţi-vă că plexul solar este ca o floare de lotus care se roteşte de la stânga spre dreapta. Imaginaţi–vă că razele au o frumoasă culoare albastră şi aurită; resimţiţi în plexul solar întreaga senzaţie a razelor sale inefabile. Practicaţi fără întrerupere. Este suficient o jumătate de oră în fiecare zi.

Al doilea exerciţiu constă în a ne concentra intens asupra plexului solar şi a vocaliza vocala *„U”*, astfel: *„UUUUUUUUU”*.

Faceţi-vă practicile cu intensitate, nu întrerupeţi! Important este să avem continuitate, dragi prieteni. Sunt necesare constanţa, tenacitatea. Sunt numeroşi fraţi care încep să facă aceste practici şi apoi, obosesc. Dacă vreţi într-adevăr să vă dezvoltaţi puterile, nu întrerupeţi. Trebuie să fim tenaci, foarte tenaci. Fără tenacitate, este absolut imposibil să trezim facultăţile superioare ale Sufletului.

Să vedem acum cum se poate dezvolta această facultate transcendentală care ne permite SĂ NE AMINTIM DE EXISTENŢELE NOASTRE TRECUTE.

După cum am spus, amintirea existenţelor noastre trecute apare atunci când activăm Chakrele noastre pulmonare.

Vocala *„A”* face ca aceste Chakre să vibreze intens. Ea se vocalizează astfel: *„AAAAAAAAAAAAAAAA”.* Aţi înţeles bine?

Doctorul Arnold Krumm Heller şi-a sfătuit discipolii săi să vocalizeze o oră pe zi. Doctorul Krumm Heller spunea că trebuie să vocalizăm în ordinea următoare: *„I-E-O-U-A”*. Sfătuia ca sunetul fiecărei vocale să fie adus de la cap până la picioare.

Doctorul Krumm Heller a vrut să spună, să ne identificăm cu sunetul, aducându-l prin imaginaţie de la cap până la picioare şi astfel, se trezesc toate puterile omului.

Metoda Doctorului Krumm Heller este următoarea (o inspiraţie şi o expiraţie pentru fiecare vocală):

„IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII,
EEEEEEEEEEEEEEEEEEE,
OOOOOOOOOOOOOO,
UUUUUUUUUUUUUUU,
AAAAAAAAAAAAAAAAAA”.

Doctorul Krumm Heller spunea că o oră de vocalizare pe zi, este mai bună decât să citeşti milioane de cărţi pseudo-esoterice şi pseudo-ocultiste.

Astfel, este posibil să adaugi fiecărei vocale litera *„N”*, pentru a da mantrei un sunet de clopot. Este calitatea lui *„N”*: de a da un anumit sunet de clopot vocalelor.

În acest caz, veţi vocaliza astfel:

„IIIIIIIIIIIIIIIIIIIINNNNNNNNNNNNN,
EEEEEEEEEEENNNNNNNNNNNNN,
OOOOOOOOONNNNNNNNNNNN,
UUUUUUUUUUNNNNNNNNNNNN,
AAAAAAAAAAANNNNNNNNNNNNN”.

Noi, la începutul mişcării gnostice, vocalizam combinând aceste vocale

cu *„CH”* (la început) şi *„S”* (la sfârşit), astfel:

„CHIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIISSSSSS,
CHEEEEEEEEEESSSSSSS,
CHOOOOOOOOOSSSSSS,
CHUUUUUUUUSSSSSSS,
CHAAAAAAAAAASSSSSSS”.

Combinaţia lui *„CH”* cu vocala, punând *„S”* la sfârşitul mantrei, este ceva extraordinar, ceva minunat: Chakrele se rotesc cu putere, simţurile interne ale omului se trezesc.

Totuşi repet, prieteni, că trebuie să insistaţi.

O altă serie de mantre, care trezesc simţurile de percepţie internă, sunt următoarele:

„SUIIIIIIIIIIIIIIIRRRRRRRRAAAAAAAAA,
SUEEEEEEEEERRRRRRRRAAAAAAAAA,
SUOOOOOOORRRRRRRRRAAAAAAAAA,
SUUUUUUUURRRRRRRRRAAAAAAAAA,
SUAAAAAAAARRRRRRRRRAAAAAAAAA”.

Studentul trebuie să remarce accentuarea vocalelor care formează această serie de sunete şi să accentueze *„A”*-ul fiecărei mantre.

Conform Vedelor, în sublima SUARA este conţinut tăcutul GANDARVA, Muzicianul ceresc.

Cu aceste mantre, focul plexului solar este condus spre fiecare dintre Chakrele corpului astral.

Insistăm: primele silabe mantrice ale acestei serii: *„SUI, SUE, SUO, SUU, SUA”*, se vocalizează cu intonarea diftongului, accentuând ultima vocală care se va prelungi lung. Silaba *„RA”* a fiecăreia dintre aceste mantre se va vocaliza dând *„R”*-ului acest sunet ascuţit pe care l-am menţionat deja. Vocala *„A”* se prelungeşte mult. Suntem pe cale să vă dăm mantrele necesare pentru trezirea puterilor; însă dacă nu sunteţi tenaci cu adevărat, vă pierdeţi timpul. Ceea ce este indispensabil este să fiţi tenaci, aţi înţeles?

Puteţi vocaliza toate aceste mantre acasă, în camera voastră. Dacă vedeţi că cineva ascultă, aveţi o metodă foarte uşoară pentru a-l evita: puneţi puţină muzică, însă cu volum tare. Atunci sunetul muzicii îi va împiedica pe oamenii din exterior să vă asculte.

Aşa trebuie să facem în viaţa modernă deoarece, cum noi trăim o viaţă foarte artificială, oamenii curioşi ne găsesc ciudaţi. Nu ne aflăm în acele epoci ale Indiei, Tibetului sau vechiului Ierusalim în care fiecare putea să practice fără ca ceilalţi să fie uimiţi. Acum trebuie să ştim să ne descurcăm cât mai bine posibil în această ambianţă aspra în care trăim. De asemenea, Chakrele prostatice (sau uterine) şi coccigiene au mantrele lor.

Vreau să vă arat două mantre pentru dezvoltarea Chakrei Svadhisthana:

Chakra prostatică. Prima este mantra *„M”*. Inspiraţi profund şi imitaţi mugetul unei vaci, alungind sunetul, astfel: *„MMMMMMMMM”*.

O alta mantra pentru dezvoltarea acestui centru important este *„BHUVAR”*; se pronunţa astfel: *„BHUUUUUUVAAAAAARRRRRR”*.

Pentru Chakra Muladhara, sau coccigiană, unde doarme încolăcită de trei ori şi jumătate Devi Kundalini Shakti, puteţi vocaliza mantra *„S”*. Această mantră se pronunţă ca un şuierat dulce şi liniştit, astfel: *„SSSSSSSSSSSSS”*.

O altă mantră cu care puteţi să puneţi în activitate Chakra coccigiană este mantra *„BHUR”*. Pronunţaţi această mantră astfel: *„BHUUUUUUUUURRRRRRRR”*.

Trebuie să faceţi să se rotească Chakrele intens. Să ştiţi că Chakrele se învârtesc în sens pozitiv de la stânga la dreapta, ca şi acele unui ceasornic văzut din faţă. Imaginaţi-vă un ceas pe perete. Vedeţi cum se mişcă acele lui. Astfel se rotesc şi Chakrele voastre.

Din nefericire, unii studenţi gnostici sunt înşelaţi amarnic de aceste mici detalii. Nu vă preocupaţi de aceasta. Vocalizaţi intens şi lăsaţi ca Mama voastră Divină Kundalini Shakti, să se ocupe de dezvoltarea tuturor Chakrelor în mod pozitiv.

Activarea corectă a Chakrelor trebuie încredinţată Mamei Divine. Ea ştie ceea ce face. Voi mulţumiţi-vă să vocalizaţi. Faceţi ceea ce face grădinarul: el udă în fiecare zi grădina până ce florile cresc; Mama Natură le face să crească, Mama Natură deschide petalele trandafirilor, etc.

Astfel, voi udaţi în fiecare zi grădina, cultivaţi trandafirul, în timp ce Ea, Binecuvântata Zeiţa-Mama, va face să se rotească Chakrele voastre. Însă, NU ÎNCETAŢI NICIODATĂ ÎN A PRACTICA. Aceste exerciţii trebuie să le practicăm toată viaţa; trebuie să ne obişnuim cu aceste exerciţii ca şi cu micul dejun. Dacă în viaţă unii sunt atât de atraşi de vicii, dacă în viaţă mulţi iau viciul alcoolului, viciul ţigării, etc., de ce noi n-am putea, după propria voinţă, să ne obişnuim cu practicarea, cu siguranţă foarte sănătoasă, a acestor exerciţii, care sunt cu mult mai bune decât toate aceste vicii. Fiţi tenaci, prieteni, fiţi tenaci! Vocalizaţi, meditaţi şi practicaţi rugăciunea intens! Acesta este sfatul pe care vi-l dau.

● CAPITOLUL 3 ●
KABALA GNOSTICĂ

„Antropologii gnostici, în loc să râdă sceptici în faţa reprezentărilor zeilor şi zeiţelor diverselor Panteoane, cad în genunchi la picioarele acestor divinităţi, pentru că în ele îl recunosc pe Elohimul creator al universului”.

Samael Aun Weor

□ ASCENSIUNEA PRIN DIFERIŢII SEPHIROŢI SAU LUMI ALE SPAŢIULUI □

„Kabala se pierde în noaptea secolelor, în acele vremuri când Universul a fost gestat în pântecele lui Maha Kundalini, Marea Mamă. Kabala e Ştiinţa Numerelor.

Universul este făcut prin Legea Numărului, a Măsurii şi a Greutăţii; Matematica formează Universul, Numerele fiind entităţi vii.

Teosofii vorbesc de Planuri şi de Subplanuri, iar acestea sunt cei Zece Sephiroţi: Zece Emanaţii ale Eternei Mame Spaţiu, Zece Talazuri ce servesc drept fundament Marii Mame.

Cele Şapte Planete ale Sistemului Solar sunt cei Şapte Sephiroţi şi Triunul Soarelui Spiritual este Coroana Sephirotică.

Aceşti Sephiroţi trăiesc şi palpită în interiorul Conştiinţei noastre şi trebuie să învăţăm să-i mânuim şi să-i combinăm în laboratorul minunat al Universului nostru Interior. Cineva se poate transforma în Om, graţie Sephiroţilor; există, de asemenea, Sephirote; în acelaşi fel în care există ioni pozitivi, există ioni negativi. E necesar să realizăm aceşti Zece Sephiroţi, pentru că ei sunt aici cu noi. O dată realizaţi într-un individ, aceşti Zece Sephiroţi, îl transformă într-un Auto-Realizat, părând nestemate preţioase încrustate, este ceva minunat”.

Samael Aun Weor – „Tarot şi Kabală”

Teosofia Orientală, la fel ca diversele şcoli de tip pseudo-esoteric şi pseudo-ocultist, ne vorbeşte de „planuri suprasensibile”. În mod incontestabil, termenul „planuri” ne pare, cu siguranţă, puţin confuz, sugerând ideea greşită de suprafaţă peste suprafaţă, sub formă de scară. Datorită acestui lucru, tocmai de aceea, în lista noastră de termeni gnostici, noi am hotărât în mod deschis să nu folosim acest termen; noi preferăm să vorbim de „regiuni” sau „lumi” situate în diferite dimensiuni ale Naturii şi ale Cosmosului. Astfel, cunoaşterea devine mai inteligibilă, mai clară.

LUMEA FIZICĂ tridimensională a lui Euclid nu este totul; deasupra şi dedesubt există alte regiuni ale Universului. Este indiscutabil că deasupra regiunii tridimensionale a lui Euclid avem dimensiunile superioare şi nu

încape îndoială că dedesubtul regiunii tridimensionale există infra-dimensiunile naturale, bine localizate în interiorul organismului planetar pe care trăim.

Dacă examinăm cu atenţie Lumea Fizică ce ne înconjoară, vom vedea multiple fenomene de tip mecanic: bioelectrice, fiziologice, metabolice, catalitice, chimice, calorice, etc., care trebuie să aibă, fără nici o îndoială, o bază, un fundament. Ar fi complet absurd, de exemplu, să presupunem că un organism viu format în mod exclusiv din molecule chimico-fizice are capacităţi pentru a vorbi, a gândi, a simţi şi a acţiona. Dacă ar fi aşa, am putea construi organisme similare.

Aţi putea obiecta spunând că „roboţii fac minuni”. În nici un fel nu negăm aceasta, însă, evident, nici un robot nu ar putea fonda, de exemplu, o şcoală de filosofie, nici un robot nu ar fi capabil să scrie o operă esoterică transcendentală. Mi-ar plăcea să ştiu care este robotul care ar putea scrie o operă atât de minunată ca „Doctrina Secretă” a Elenei Petrovna Blavatsky. Aşadar, roboţii acţionează, da, însă limitat; ei funcţionează în acord cu limitele lor mecanice, nu ar putea să acţioneze prin ei înşişi sau să treacă dincolo de limitele care le-au fost fixate.

Până acum nu am întâlnit nici măcar un „Frankestein” care poate imita o fiinţă umană (aşa ceva nu există). Toate acestea ne invită să înţelegem cu deplină claritate că Lumea Fizică tridimensională a lui Euclid nu e totul...

În mod incontestabil, regiunea chimico-fizică are nevoie de un „nexusformativus”, o bază pe care să poată funcţiona. Dacă examinăm orice organism, vom vedea că posedă procesele de asimilare, eliminare, reproducere, percepţie, senzaţie, căldură, etc. Aceasta ne indică în mod clar că dincolo de moleculele exclusiv chimice există structuri, baze pe care ştiinţa oficială nu le cunoaşte.

În mod indiscutabil, ştim că toate fenomenele chimico-fizice sunt susţinute de Corpul Vital al planetei Pământ. Deci, LUMEA ETERICĂ sau VITALĂ este a Patra Coordonată, a Patra Verticală a Lumii Fizice. Lumea Eterică este, am putea spune, zona tetradimensională a acestei planete pe care trăim şi ne mişcăm.

Dar dacă Pământul îşi are dublul său, duplicatul său exact, PRINCIPIUL său DE VIAŢĂ, Corpul său Vital, organismul uman, ca şi orice alt organism animal, îşi are deopotrivă propriul său Corp Vital. Trebuie să ştim că acesta din urmă e constituit din patru feluri de Eter:

a) ETER CHIMIC,

b) ETER DE VIAŢĂ,

c) ETER LUMINOS,

d) ETER REFLECTOR.

Primul, Eterul Chimic, este cel care este în relaţie cu toate procesele biochimice organice, cu procesele de asimilare şi de eliminare organică.

Al doilea, Eterul de Viaţă, serveşte drept mijloc forţelor care lucrează cu

procesele reproducerii raselor.

Al treilea, Eterul Luminos, este cel care permite tuturor organismelor percepţiile senzoriale exterioare, precum şi cele extrasenzoriale.

Şi al patrulea principiu vital, Eterul Reflector, este în relaţie intimă cu diferitele funcţionalisme ale imaginaţiei şi ale voinţei la toate creaturile.

Dacă vedem o floare, putem să admirăm la ea nu numai formele geometrice şi petalele sale minunate, ci şi coloritul ei. Neîndoios, aceste culori naturale sunt în relaţie intimă cu Eterul Luminos al creaţiei.

Ochiul acvilei uimeşte prin acuitatea vizuală; este bine cunoscut că percepe din înaltul norilor orice pasăre, orice reptilă şi că se grăbeşte imediat să o prindă. Acestea sunt alimentele ei, este clar, însă acest ochi al acvilei ne arată Eterul Luminos. Nu ar fi posibil să existe percepţii fără Eterul Luminos.

Admirăm forţa voinţei marilor genii şi ea e în legătură cu Eterul Reflector. Lumina, căldura, culoarea şi sunetul se pot cristaliza în întreaga creaţie prin intermediul celor patru Eteruri universale.

Când esoteristul (cu Eterurile sale Luminos şi Reflector absorbite în întregime în Corpul său Astral) vizitează aceste zone, să le spunem edenice sau paradisiace ale Lumii Eterice, descoperă adevărate minuni, adevărate frumuseţi. Acolo, munţii devin transparenţi ca şi cristalul şi au o frumoasă culoare albastră; mările şi câmpurile se văd albastre. Aceasta este culoarea de bază a Lumii Vitale, dar asta nu înseamnă că nu există întreaga gamă de culori în Vital.

Cei ce presupun că „Paradisul Terestru” era situat în cutare sau cutare loc de pe Pământ, se înşeală. Explicaţia pe care o dă Biblia despre râurile Tigru şi Eufrat, despre „Paradisul”, „Edenul”, situate acolo, în Mesopotamia, etc., e complet simbolică. „Paradisul Terestru” este Corpul Vital al planetei Pământ, este secţiunea superioară a acestei lumi tridimensionale a lui Euclid. Corpul Vital terestru serveşte ca suport vieţii organice a întregii noastre lumi, Terra.

Aşadar, Lumea Vitală este ceva ce merită osteneala să fie investigată... Există în Eden adevărate minuni. Oricine care ştie să călătorească prin „Paradis” cu Corpul Vital, va putea vedea acolo rase umane existente. Există rase paradisiace care trăiesc în a Patra Verticală şi care sunt umane; ele trăiesc alături de noi, însă sunt invizibile pentru noi. Cunosc una dintre aceste rase; ei au corp fizic şi trăiesc în jurul nostru, fără ca oamenii să-i vadă, datorită diferitelor modificări ale materiei.

Există încă rase umane care nu au ieşit din Paradis şi care sunt vesele, fericite; oameni din carne şi oase, invizibili pentru persoanele care trăiesc în regiunea tridimensională a lui Euclid; oameni edenici, paradisiaci care până acum n-au mâncat din acel fruct despre care ni s-a spus: *„Nu mâncaţi, căci dacă veţi mânca din acest fruct, veţi muri”*; oameni care au ştiut să se supună acestei porunci.

Toate creaturile regnului animal sunt organizate. Esenţele care am putea spune că se reîncorporează fără încetare în diferitele organisme

animale se numesc „Elementali”. Aceştia se reunesc în Templele lor secrete şi astfel de Temple se află situate în „Paradis”, în a Patra Verticală. Sunt Templele Naturii.

„Elementalii” plantelor (fiecare plantă îl are pe al său propriu) sunt organizaţi în familii. Una este, de exemplu, familia portocalilor, alta cea a mentei, o alta cea a pinilor şi toate aceste familii vegetale îşi au Templele lor în Lumea Eterică; acolo, ei sunt instruiţi de Devaşi. Asemenea creaturi aspiră să se transforme într-o zi în fiinţe umane.

În Eden, adică în Lumea Eterică, în „Grădina Hesperidelor” (cum spunea Don Mario Roso de Luna, faimosul scriitor spaniol), pe „Pământul Făgăduinţei” al lui Moise, unde din râurile cu apă pură ale vieţii izvorăşte lapte şi miere, există frumuseţi într-adevăr incalculabile.

Rămânem extaziaţi atunci când contemplăm Gnomii între pietre, aceste mici creaturi citate de Philippe Teofastro Bombastro de Hohenheim (Aureola Parecelso); ne simţim uluiţi atunci când vedem Salamandrele în flăcări (aceste creaturi care par mici şopârle de casă care, desigur, abundă în elementul foc); nu putem face altceva decât să ne emoţionăm când contemplăm Silfii jucăuşi ai Lumii Eterice dând forme capricioase norilor; într-adevăr, nu putem decât să ne extaziem văzând Nereidele imensei mări, construindu-şi palate pe fundul mărilor. Ni s-a spus că atunci când una dintre ele se îndrăgosteşte de o fiinţă umană, o duce în locuinţa ei, acolo pe fundul mării şi formează împreună cu ea un cămin. Este evident că fiinţa umană se dezîncarnează, căci se căsătoreşte cu o Nereidă.

În Lumea Eterică găsim creaturi insignifiante, dar cu o putere imensă. Există anumiţi „Elementali” ai unor regiuni pe care ajunge să-i atingem cu lama „Spadei Înflăcărate” pentru ca să se declanşeze o furtună sau la fel de bine ca ea să se oprească sau să se termine. Sunt alţii care au putere asupra vulcanilor în erupţie.

În Lumea Eterică lucrează Îngerii Vieţii. Aceia care au grandioasa misiune de a dota cu un Corp Vital orice fiinţă umană care se reîntoarce, care revine sau care se reîncorporează. Asemenea Devaşi, evident, au putere asupra APELOR AMNIOTICE şi, în general, asupra întregii materii...

Dincolo de Lumea Vitală, avem **LUMEA ASTRALĂ**. Suntem cuprinşi de admiraţie atunci când contemplăm o asemenea regiune. LUMINA ASTRALĂ e „AZOTUL” şi „MAGNEZIUL” vechilor alchimişti, e „DRAGONUL ZBURĂTOR” al Medeei, „INRI” al creştinilor, „TAROTUL” ţiganilor; e focul desprins din nimbul Soarelui şi fixat pe Pământ prin forţa de gravitaţie şi greutatea atmosferei.

Lumea Astrală e minunată. E lumea culorii, are şapte tonalităţi de bază, fundamentale, în acord cu cele şapte note muzicale, în acord cu cele şapte culori de bază ale spectrului solar. Lumea Astrală are regiuni extraordinar de sublime şi altele, din nefericire, infernale. Sunt două secţiuni perfect definite: uneia i-am putea spune „Astralul Superior” şi celeilalte, cum îi spun hinduşii, „Kamaloka Inferioară” (Astralul Inferior). Acolo trăiesc coloanele de îngeri şi de demoni, înfruntându-se reciproc.

În Lumea Astrală găsim sufletele morţilor, ale decedaţilor, ale acelora care deja şi-au părăsit învelişul lor corporal. Îi găsim acolo şi pe Devaşii Naturii.

Cei care se dedică Magiei practice se află în special în Lumea Astrală. Să ne amintim cu exactitate de Eliphas Levi, Abatele Alfonso Luis Constant; este un mare Maestru care se află, fără nici o îndoială, în Lumea Astrală. Acolo trăieşte, lucrează, există, deoarece el este un Mag (prin Mag înţelegem înţelept, iluminat, acela care a luat sceptrul puterii, cel care a dezvoltat în anatomia sa ocultă „Focul Serpentio-Inelar”).

În Lumea Astrală se pot invoca îngerii, dar şi demonii. Există formule angelice, inefabile prin intermediul cărora este posibil ca Elohim (Zeii) să ne asiste; însă există şi formule mantrice diabolice sau liturgice prin intermediul cărora e posibil să invocăm demonii.

Totuşi, pe noi ne interesează secţiunea superioară a Lumii Astrale, acolo unde putem invoca Zeii Creatori ai Universului, acolo unde putem merge la Templele de Mistere în care Maeştrii Fraternităţii Albe Universale se reunesc.

Nu există lucru care să nu aibă contrapartea sa Astrală; şi chiar însăşi planeta Pământ are contrapartea sa în Lumea Astrală.

Mult dincolo de Lumea Astrală avem **LUMEA MENTALĂ**, Lumea Minţii Cosmice. Teosofii asigură că această regiune este „Devachan”, că acolo, după moarte, dezîncarnaţii petrec o perioadă fericită înainte de a se reîntoarce. Noi subliniem ideea că, chiar dacă e foarte sigur că partea superioară a Lumii Mentale este extraordinar de frumoasă, asta nu înseamnă că toate fiinţele umane au acces la această parte superioară; normal este ca ele să se întoarcă, să revină fără să fi avut bucuria deliciilor din „Devachan”.

În Lumea Minţii găsim ştiinţa, înţelepciunea. Acolo sunt toate Templele Zeilor, precum Templele lui Hermes Trismegistul, unde sunt descrise operele sale, unde sunt citate miracolele lui, minuni şi fapte mari, etc.

În Lumea Minţii există durere sau fericire, totul depinde de regiunea în care ne aflăm. În regiunile inferioare ale Lumii Minţii există durere; în regiunile superioare ale Lumii Minţii există fericire.

În Lumea Minţii găsim, de asemenea, mulţi Devaşi care iubesc omenirea. Aceştia lucrează pentru binele comun, aceştia luptă pentru binele atâtor şi atâtor milioane de persoane care populează faţa Pământului.

Dincolo de Lumea Minţii se află **LUMEA CAUZALĂ**. Se numeşte astfel, pentru că acolo cauzele şi efectele se succed fără încetare într-un etern „ACUM”, într-un etern prezent.

Diferiţii autori ai Teosofiei Orientale asigură că „după moarte, cea mai mare parte a fiinţelor umane intră în Lumea Cauzală”. Un asemenea concept este greşit deoarece dacă e dificil să intri în Lumea Mentală superioară e încă şi mai dificil să intri în Lumea Cauzală.

Această lume e de o culoare albastru electric, intens, profund, extraordinar. Lumea Cauzală străluceşte minunat; acolo, munţii au o nuanţă

de un albastru inefabil. Există multe alte culori, însă cea fundamentală e albastrul.

Este o lume de cauze şi efecte; acolo vedem KARMA în acţiune, acolo vedem cum se succed cauzele şi efectele în clipa eternă a vieţii. Lumea Cauzală e o lume, am spune, de valuri de acţiuni şi consecinţe; acolo, PRINCIPII mânuiesc KARMA cu o mare înţelepciune.

În această Lume a Cauzelor Naturale se găsesc mulţi Bodhisattva care lucrează sub îndrumarea Fiinţei lor Reale.

În această lume primează muzica, sunetul. Cel care ajunge la „A Cincea Iniţiere a Focului", devine Adept şi îi este permis să intre în Lumea Muzicii. Aici se află Templul Muzicii Sferelor.

Unul dintre Gardienii acestui Templu este un Mare Maestru, care, atunci când a trăit în Lumea Fizică, se numea Beethoven. E un Mare Iniţiat; cele nouă simfonii ale lui sunt minunate.

Cel care ajunge la această Regiune trebuie să înveţe noţiunile fundamentale ale Muzicii, pentru că aceasta este Cuvântul. În această Regiune sublimă se aude Muzica Sferelor care se bazează pe cele Trei Cadenţe ale lui Mahavan şi Chotavan care menţin Universul în ritmul său, iar mersul ei e perfect, nu poate exista greşeală în această muzică.

Şi lăsând această regiune, vom trece la **LUMEA BUDDHICĂ** sau **INTUIŢIONALĂ**. Corpul Buddhic sau Intuiţional al Universului e grandios, sublim, el include întregul Sistem Solar şi mult mai mult. Este o lume în care simţim într-adevăr unitatea vieţii, unde comunicăm, am spune, cu întregul Sistem Solar Ors. Se spune „Intuiţională", pentru că acolo suntem perfect intuitivi, prin intermediul Intuiţiei putem învăţa în această regiune cunoaşterea transcendentală, divină.

Totuşi, nu am putea intra în Lumea Buddhică sau Intuiţională, dacă înainte nu ne-am fi cunoscut propria noastră realitate intuitivă, dacă înainte nu ne-am fi dezvoltat această Intuiţie.

Există o diferenţiere clară între ceea ce e procesul raţionalist-comparativ şi ceea ce e Intuiţia. Raţiunea se sprijină pe procesul comparaţiei: „acesta e alb pentru că acela e negru" sau viceversa. „Intuiţia" e ceva diferit: e percepţia directă a Adevărului, fără procesul deprimant al opţiunii.

În spatele acestuia, în fond, se află **ATMAN** „Inefabilul". În mod evident, **LUMEA LUI ATMAN** este o lume de o extraordinară frumuseţe.

Cine pătrunde în Lumea lui Atman, Lumea Spiritului pur şi inefabil, poate verifica în acea regiune că acolo totul se reduce la numere; este o regiune extrem de reală. În această lume, noi nu vedem lucrurile aşa cum sunt, ci imaginile lucrurilor.

În Lumea Atmică se ştie câţi atomi are o masă, câtă Karmă datorează lumea, se ştie câte molecule trăiesc în fiecare corp. E o lume a matematicii, o lume realistă. Într-un templu se ştie câţi oameni sunt Auto-Realizaţi şi câţi nu. Dacă cineva intră într-o bucătărie ştie ce cantitate de atomi au alimentele pe care le vom mânca. Este o lume foarte realistă.

Într-o noapte, când eram în Lumea lui Atman, am pătruns într-un teatru. Acolo se cântăreau Karmele şi pe un ecran, care este cel al creaţiei, se vedeau cum treceau Maeştrii Karmei şi pe o balanţă mare a fost aşezată Karma celor două cele mai mari puteri ale lumii, câte una pe fiecare taler şi balanţa s-a înclinat în defavoarea Colosului din Nord; el datorează o mare Karmă, merge spre declin, va cădea fulgerat, pentru că ceea ce se datorează trebuie plătit într-un anumit fel.

Dincolo de Lumea lui Atman, mult dincolo, găsim **NIRVANA**. Nirvana este regiunea fericirii supreme, în Nirvana se dezvoltă viaţa liberă în mişcarea ei, într-o clipă eternă, într-un etern „acum”. Locuitorii Nirvanei sunt infinit de fericiţi, ei sunt dincolo de bine şi de rău.

Există „Nirvanici cu reziduuri” şi „Nirvanici fără reziduuri”. Ce se înţelege prin „Nirvanici cu reziduuri”? Prin „Nirvanici cu reziduuri” înţelegem aceia care au încă anumite „elemente” ale Egoului. Asta nu înseamnă că ei pătrund în Nirvana cu Egoul, ci lasă aici, în lumea sensibilă, „elemente” ale Egoului, „elemente” pe care nu le-au dizolvat.

Şi ce se înţelege prin „Nirvanici fără reziduuri”? Sunt aceia care au dizolvat deja absolut orice „element nedorit”, care nu au nimic subiectiv, care nu au lăsat în această lume nici un „agregat psihic” inuman, care sunt, cum s-ar spune, „morţi de-a binelea”.

Însă Nirvana nu e totul; dincolo de Nirvana se află Lumea **PARANIRVANEI**, unde fericirea creşte în mod extraordinar, şi mult dincolo de Paranirvana se află **MAHAPARANIRVANA** şi, în final, dincolo, intrăm în **LUMEA MONADICĂ.**

Care este Lumea Monadică? Lumea celui de-al Treilea Logos, regiunea inefabilă şi extraordinară unde SHIVA, al Treilea Logos, trăieşte şi palpită. Fiecare dintre noi, în această regiune îl are pe SHIVA al său particular, divin, REGELE său care, într-o zi, trebuie să intre aici, în existenţa sensibilă, care, într-o zi, trebuie să se încorporeze în organismele fiecăruia, care, într-o zi, trebuie să ne acopere cu prezenţa sa.

Există regiuni chiar superioare, ca cele ale Cristosului Cosmic şi cele ale Tatălui.

Trebuie să înţelegem, dragi prieteni, că în spatele acestui întreg scenariu universal, în spatele acestei întregi serii de lumi pe care le-am descris „grosso-modo”, se află ZEITATEA NEMANIFESTATĂ INCOGNOSCIBILĂ în faţa căreia toţi, oameni şi Zei, se prosternează cu mare umilinţă. Dacă l-am întreba pe orice Adept al Fraternităţii Universale Albe ceva despre el însuşi, ar putea spune: *„Sunt doar la ţărmul unei mări vaste şi grandioase”...*

Kabala ebraică ne vorbeşte despre „EMANAŢIILE SEPHIROTICE”, dar care sunt aceste Emanaţii Sephirotice? Am vorbit aici „grosso-modo” de lumi sau regiuni suprasensibile pentru a face cunoaşterea mai inteligibilă, însă, în realitate, aceste lumi sau regiuni sunt emanaţiile menţionate. Asta vrea să spună că LUME SUPRASENSIBILĂ şi SEPHIROT sunt acelaşi lucru.

De unde s-au ivit aceste lumi care, aşa cum vedem, nu sunt altceva

decât aceiaşi Sephiroţi ai Kabalei? Cum iau naştere? Emană din **ABSOLUT**. Cum? Aşa este: Sephiroţii emană din Absolut!. Însă aceasta, prietene cititor, va fi tema de studiu a capitolul următor.

□ EMANAŢIA SEPHIROŢILOR DIN SOARELE SACRU ABSOLUT □

„Orice religie confesională îşi are centrul de gravitaţie specific. Dacă studiem cu atenţie Budismul esoteric transcendental, putem evidenţia că e prea abstract, prea profund, că aparţine anumitor stări ale lui Hesed; aceasta ne permite să spunem cu deplină certitudine că centrul de gravitaţie specific al religiei Budiste este Ketherul, Bătrânul Zilelor, Bătrânul Secolelor.

Acum, dacă analizăm religia Egipteană sau Nahuatl, Aztecă, Maya, Zapotecă, Persană sau Caldeeană, descoperim centrul de gravitaţie specific în Yesod; ştim, între paranteze, că Piatra Cubică a lui Yesod este Sexul şi că acest Sephirot e localizat în organele sexuale.

Dar dacă studiem în mod corect esoterismul Creştin, descoperim centrul de gravitaţie specific în Tiphereth, Fiul Omului, şi în lumina Sephirotului lui trebuie să încercăm să înţelegem mistica Creştinismului autentic”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Cei Zece Sephiroţi”

Absolutul e Fiinţa tuturor Fiinţelor. El este ceea ce Este, ceea ce a fost întotdeauna şi ceea ce întotdeauna va fi. Se exprimă ca mişcare şi repaus abstract absolut. El este cauza Spiritului şi a Materiei, însă nu e nici una, nici cealaltă. Absolutul este dincolo de minte, aceasta nu poate să-l înţeleagă, trebuie să-i intuim natura.

Spaţiul Abstract Absolut e Causa Causorum a tot ceea ce este, a fost şi va fi.

Spaţiul profund şi fericit este, cu siguranţă, incomprehensibila „Zeitate nemanifestată”, rădăcina mistică inefabilă a celor Şapte Cosmosuri, originea misterioasă a tot ceea ce cunoaştem drept spirit, materie, universuri, sori, lumi, etc.

Spaţiul Fericirii, este o teribilă realitate dincolo de Univers şi Zei, „Acela” care nu are nici o dimensiune şi într-adevăr e ceea ce întotdeauna a fost şi va fi; este viaţa care palpită cu intensitate în fiecare atom şi în fiecare soare.

Absolutul este realitatea supremă, spaţiul abstract ce se exprimă doar ca mişcare abstractă absolută, fericire fără limite, omniştiinţă totală. Absolutul este lumină necreată şi plenitudine perfectă, viaţă liberă în mişcarea ei, viaţă fără condiţii, fără limite.

În Absolut trecem dincolo de Karmă şi de Zei; dincolo de Lege. Mintea şi conştiinţa individuală servesc doar ca să ne mortifice viaţa. În Absolut nu avem nici minte, nici conştiinţă individuală. Acolo suntem Fiinţă necondiţionată, liberă şi absolut fericită.

În Absolut există libertatea cea mai deplină, cea mai desăvârşită fericire, pentru că este guvernat de Legea Unică; din păcate, pe măsură ce ne îndepărtăm din ce în ce mai mult de Soarele Sacru Absolut, pătrundem în lumi de fiecare dată mai complicate, unde apare autonomismul, mecanicitatea şi durerea.

Absolutul are trei aspecte:

1) AIN,

2) AIN SOPH,

3) AIN SOPH AUR.

AIN, care este acelaşi cu Sat din Sanscrită, adică Absolutul nemanifestat. Acela în faţa căruia Zeii şi oamenii tremură.

Este Rădăcina spiritului şi a materiei; dar nu e nici una, nici cealaltă. Transcende legile numărului, măsurii şi greutăţii, cantităţii, calităţii, din faţă, din spate, de lateral, de sus, de jos, etc.

Este imutabilul în profunda abstracţie Divină, Lumina ce nu a fost niciodată creată de nici un Zeu şi de nici un om, cea care nu are nume.

AIN SOPH, care este al doilea aspect, e acela în care există o anumită manifestare; aici rămân toate creaturile când vine Marea Pralaya (Noaptea Cosmică), pentru că ele nu au dreptul să pătrundă în Ain, adică în Absolutul Nemanifestat, dincolo de gândire, de Verb, de atom, de sunet, dincolo de tot ce are formă, număr, greutate, etc.

Din Ain Soph emană întreaga creaţie, însă creaţia nu e egală nici în esenţă, nici în putere cu Ain Soph.

În Ain Soph există o evoluţie ciudată pe care nici Zeii, nici oamenii nu o cunosc. Expiraţia sa se numeşte Zi Cosmică (Mahamvantara) şi inspiraţia, Noapte Cosmică (Marea Pralaya).

În timpul Nopţii Cosmice, Universul se dezintegrează în Ain Soph. Înainte ca inima înflăcărată a Sistemului Solar Ors în care trăim, ne mişcăm şi avem Fiinţa noastră, să înceapă să palpite intens după Marea Pralaya, timpul nu exista, căci era adormit în sânul profund al Spaţiului Abstract Absolut.

La sfârşitul Mahamvantarei, cele Şapte Dimensiuni de bază ale Universului rămân reduse la un simplu punct matematic care se pierde ca o picătură în Marele Ocean; este evident că atunci timpul încetează să existe.

Lumile, la fel ca oamenii, animalele şi plantele, se nasc, cresc, îmbătrânesc şi mor. Tot ceea ce respiră sub Soare are un timp definit.

Înţelepciunea antică spune că, atunci când vine Marea Noapte (ceea ce hinduşii numesc Pralaya sau dizolvarea Universului), Brahma, Tatăl, Oceanul Spiritului Universal al vieţii se scufundă în Spaţiul Abstract Absolut timp de şapte Eternităţi.

Cele şapte Eternităţi înseamnă „evuri” sau perioade de timp definite în întregime, clare şi precise.

Ni s-a spus că o Mahamvantara, Ziua Cosmică, are în total

311.040.000.000.000 de ani. Este evident că o Mahapralaya, Noaptea Cosmică, are aceeaşi cantitate de timp.

Când noaptea profundă a creatorilor acestui Sistem Solar va sosi, aceştia vor fi absorbiţi în sânul Absolutului. Planetele, Soarele, Pământul şi viaţa vor dispărea cu toate Scânteile Virginale şi va rămâne doar un grup de Luni. Fiecăruia dintre noi îi corespunde o Scânteie Virginală (Fiinţa noastră), fiecărei creaturi vii îi corespunde o Scânteie Virginală şi acestea vor fi absorbite în Absolut pentru şapte Eternităţi.

Dacă observăm Selena (Luna noastră), vom vedea că este un cadavru; a avut o viaţă bogată, mări, vulcani; există alte Luni care se învârtesc în jurul lui Marte, Saturn, etc., care, odată, au fost vii. În Mahamvantara trecută, care a fost o Padma sau un Lotus de Aur, a existat pe Lună o umanitate care a dat şapte rase şi a murit.

Înaintea zorilor Mahamvantarei, Universul a dormit în teribilul Întuneric.

Spaţiul este plin de Universuri; în timp ce unele sisteme de lumi ies din noaptea profundă, altele ajung la apusul lor, aici leagăne, dincolo morminte.

Al treilea aspect este **AIN SOPH AUR**, conform Kabalei ebraice.

Fiecare Univers al Spaţiului Infinit îşi are propriul Soare Central şi suma unor asemenea Sori Spirituali constituie Ain Soph Aur, Protocosmosul, Absolutul Solar.

Absolutul Solar este format din multipli Sori Spirituali, Transcendenţi, Divini.

S-a vorbit mult despre Sacrul Absolut Solar şi este evident că orice Sistem Solar este guvernat de unul din aceşti Sori Spirituali. Într-adevăr, sunt Sori Spirituali extraordinari, scânteietori, cu infinite splendori în spaţiu; sfere strălucitoare pe care astronomii nu le-ar putea niciodată percepe cu telescoapele lor.

Aceasta înseamnă că jocul nostru de lumi îşi are propriul Soare Sacru Absolut, la fel ca toate celelalte Sisteme Solare ale Infinitului inalterabil.

Zeroul Absolut Radical în Aritmetica transcendentă, Spaţiul Abstract în Geometrie, incognoscibila Zeitate nemanifestată (a nu se confunda cu Zeitatea manifestată, care e diferită) nu se naşte, nu moare, nu se reîncarnează.

Din acest Tot Necunoscut sau Zero Radical, orice Univers sideral emană, la început, Monada Pitagoreică, Tatăl-Mama gnostic, Purusha-Prakriti hindus, Osiris-Isis egiptean, Protocosmosul Dual sau Adam-Kadmon cabalistic, Theos-Chaos al Teogoniei lui Hesiod, Ur-Anas sau Foc şi Apă caldeean, Iod-Heve semit, Zeru-Ana persan, Unul-Unic, Aunadad-Ab budist, Ruach Elohim sau Divinul Spirit al Domnului plutind deasupra apelor primei clipe ale genezei.

În Noaptea Profundă, doar tenebrele umpleau Totul fără limite, căci Tatăl, Mama şi Fiul erau încă o dată Unul, iar Fiul nu era încă trezit pentru Roată şi peregrinarea sa în ea.

Este scris cu caractere de foc inconfundabile în Cartea Marii Vieţi că la sfârşitul Mahamvantarei, Osiris (Tatăl), Isis (Mama) şi Horus (Spiritul Divin) se integrează, se amestecă şi fuzionează ca Trei Focuri, pentru a forma o singură Flacără.

Să-i căutăm pe Osiris, Isis şi Horus în noi înşine, în profunzimile necunoscute ale propriei noastre Fiinţe Interne.

Aţi auzit vorbindu-se de Brahma? El este în el însuşi Tată-Mamă-Fiu.

În fiecare nouă Aurora Cosmică, Universul reînvie precum Pasărea Phoenix din propria sa cenuşă.

În zorii fiecărei Mahamvantare, Monada se dedublează din nou în Duadă şi Triadă.

Cei trei: Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt provin din MARELE SUFLU, profund necunoscut pentru el însuşi. Marele Suflu e acel fulger care ne uneşte cu Soarele Sacru Absolut; Marele Suflu este OKIDANOCK, omniprezent, omnipenetrant, omniscient şi atotmilostiv.

În aurora oricărei creaţii, Soarele Sacru Absolut emană Marele Suflu: Preasfântul Okidanock sau Activul Okidanock. Dar, prin el însuşi, foarte activul Okidanock (omiprezent şi omnipenetrant) nu ar putea crea sau realiza nici o creaţie. El poate pătrunde în orice unitate cosmică ce se trezeşte la viaţă, însă nu va rămâne prins niciodată de nici o unitate cosmică.

Pentru a putea crea (Marele Suflu) trebuie să se dedubleze în cele trei ingrediente ce constituie SFÂNTUL TRIAMAZIKAMNO: cele Trei Forţe originare ale Naturii şi Cosmosului (Tată, Fiu şi Spirit Sfânt; Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie şi Sfânta Conciliere).

Cât e de grandioasă Creaţia! Însă e necesar să ascuţim mult intuiţia cu scopul de a putea asimila perfect această minunată cunoaştere. Spre binele dragilor noştri studenţi, să analizăm puţin mai îndeaproape aceste Trei Forţe primare ale Creaţiei.

Cu siguranţă, în termeni cabalistici, prima care emană e **KETHER**, „Bătrânul Zilelor”, dar trebuie să înţelegem ce este acest „Bătrân”, ce este acest „Mare Chip”.

Kabala ebraică ne spune că este „Ascunsul Ascunsului”, „Mila Milelor”, „Bunătatea Bunătăţilor”. Fără nici o îndoială, Iisus l-a specificat prin cuvântul „ABBA” (TATĂ). Cu siguranţă, El este Tatăl nostru care se află în secret şi *sunt atâţia Taţi în Cer câţi oameni pe Pământ* (spune marea Maestră Helena Petrovna Blavatsky). Şi aşa este: fiecare dintre noi îşi are Tatăl său care se află în secret, Tatăl său care e în Ceruri (KETHER, „Bătrânul tuturor Vârstelor”, „Bătrânul Zilelor”, „Marele Chip”); în el sunt conţinuţi toţi ceilalţi Sephiroţi.

În aurora vieţii există doar „Bătrânul Zilelor”, „Marele Chip”; în el se află conţinuţi toţi ceilalţi Sephiroţi. În aurora vieţii există numai „Bătrânul Zilelor”, dar din el emană toţi ceilalţi, din el emană toţi aceşti Sephiroţi, lumi sau regiuni (cum am spus deja), care vin la manifestare.

Se spune în mod simbolic că părul Bătrânului Zilelor are 33 de bucle, iar barba 13 şuviţe.

Arcanul 13 este Bătrânul Zilelor. Doar învingând moartea (psihologică) îl putem încarna pe Bătrânul Zilelor. Încercările funerare ale Arcanului 13 sunt mai înspăimântătoare şi mai teribile decât Abisul.

Pentru a-l realiza în noi înşine pe Bătrânul Zilelor, trebuie să realizăm Arcanul 13 în întregime, în interiorul nostru.

Avem nevoie de o Moarte Supremă şi de o Supremă Înviere pentru a avea dreptul să-l încarnăm pe Bătrânul Zilelor; doar cel care-l încarnează are dreptul să poarte în interior pletele şi barba Venerabilului Bătrân.

După ce am ieşit victorioşi din probele funerare, îl putem încarna pe Bătrânul Zilelor doar în prezenţa Îngerilor Morţii. Cel care-l încarnează e un „Bătrânel” în plus în Eternitate.

Din el emană, în al doilea rând, **HOKMAH**, Cristosul, însă să nu ne gândim la Cristos ca la o persoană care a trăit doar pe Pământul Sfânt; nu, Cristosul e ceva mai măreţ: Cristos e un principiu universal şi etern care există dincolo de „EU”, dincolo de Personalitate, mult dincolo de individualitate, care se manifestă în orice om care e pregătit cum se cuvine.

Nu încercăm să-l subestimăm pe Marele Maestru Jeshua Ben Pandira, Iisus din Nazareth. Nu, ştim deja că acest Mare Maestru e perfect, că s-a format (cum toată lumea o ştie) în Egipt. De asemenea, e sigur că a fost iniţiat în Misterele Caldeene, Persane, etc., că şi-a dobândit cele mai bune principii esoterice în Tibet (acolo este încă venerat) şi că atunci când el a intrat pe Pământul Sfânt, era bine pregătit (ştim toate acestea).

Totuşi, trebuie să ştiţi că Cristosul Cosmic nu s-a exprimat doar prin Jeshua Ben Pandira, Cristosul s-a exprimat în mod energic şi prin Ioan Botezătorul; de aceea se spune despre Ioan că era un „Cristos”, un „Christus”. Nimeni nu ignoră că au fost dispute chiar între gnosticii Pământului Sfânt. Unii au afirmat că „Iisus din Nazareth era doar unul dintre cei care s-au decis să-l urmeze pe Ioan” şi că „adevăratul uns era Ioan”. Realitatea este că amândoi, atât Ioan cât şi Iisus, aveau Cristosul încarnat.

În vremurile anterioare a fost Hermes Trismegistul, de trei ori marele Zeu Ibis al lui Thot, cel care a încarnat Cristosul. În India, Krishna a fost via manifestare a Cristosului Cosmic. La Incaşii din Peru, Cristosul Cosmic a fost Manco-Capac, iar aici, în Mexic, îl avem pe Quetzalcoatl, Cristosul viu manifestat într-un om.

Aşadar, Domnul Cristos se manifestă acolo unde există un om bine pregătit. Cristosul este un principiu universal: este VISHNU al pământului Sacru al Indiei, este OSIRIS al egiptenilor, ZEUL-SOARE al popoarelor străvechi, AHURA-MAZDA al lui Zarathustra, etc.

Regiunea lui Cristos este unitatea, este Regiunea lui Hokmah. În această regiune, toţi suntem unul, acolo diversitatea este unitate.

În aceste momente îmi vin în memorie amintiri insolite: Într-o anumită zi, fiind în meditaţie profundă, am intrat în starea pe care am putea-o denumi

„Nirvi-Kalpa-Samadhi”. Mi-am abandonat atunci toate Vehiculele şi am pătruns în Lumea Cristosului, a lui Vishnu, dincolo de individualitate, de personalitate şi de „Eu”. Am încercat să investighez viaţa lui Iisus în clipa Botezului său şi mi s-a întâmplat ceva ciudat: mie, care sunt o creatură la fel de imperfectă ca oricare alta, mi s-a întâmplat faptul (bineînţeles de nemaiauzit) de a mă vedea transformat într-un Iisus, făcând miracole şi minunăţii.

Când am ajuns la Iordan, mă aştepta tocmai Ioan. El era îmbrăcat cu veşmintele sale sacre de Mare Sacerdot; l-am găsit în fundul Sanctuarului. M-a invitat să intru, şi aşa am făcut, iar aproape de Altar a exclamat, spunând: *„Iisus, scoate-ţi hainele!”* Aşa am făcut, ca simbol al castităţii lăsându-mi corpul acoperit doar de pânza din jurul brâului. Apoi a venit Botezătorul; a scos acel ulei sacru cu care se miruiau Iniţiaţii şi am fost botezat. Apoi mi-a ordonat să mă aşez într-un fotoliu şi atunci am văzut simbolul celor TREI LOGOŞI (Brahma, Vishnu şi Shiva) strălucind glorios în spaţiul nesfârşit.

Când „Samadhi”-ul a trecut, când m-am reîntors încă o dată la forma umană, am reflectat: „Eu, eu m-am transformat în Iisus? Eu, care nu sunt demn nici măcar să dezleg sandalele Maestrului, nici măcar să curăţ praful de pe încălţămintea lui şi transformat în Iisus? Cum poate fi posibil acest lucru?” Atunci am spus: „Voi face acum cercetări asupra lui Ioan; acum nu-l voi investiga pe Isus, ci pe Ioan”.

Am intrat din nou într-o stare de extaz sau meditaţie, mi-am abandonat toate Vehiculele şi am rămas în Lumea Crestosului; în această regiune am încercat aşadar să mă informez despre Ioan. Făcând-o, panorama s-a schimbat şi nu m-am văzut transformat în Iisus din Nazareth, ci într-un Ioan. Aceeaşi scenă s-a produs, însă de această dată invers. Atunci eu, Ioan, i-am vorbit lui Iisus, spunându-i: *„Scoate-ţi veşmintele, te voi boteza!”*.

Am scos uleiul de unde era păstrat şi l-am miruit. Întorcându-mă în corpul fizic, după starea de „Samadhi”, am înţeles totul: în Lumea Crestosului nu există nici personalitate, nici Individualitate, nici „Eu”; acolo toţi suntem unul, acolo suntem Cristosul, acolo suntem Buddha, acolo suntem Mahomed, acolo suntem tot.

Dacă în loc să încerc să-l investighez pe Cristos sau pe Ioan, în aceste regiuni, aş fi încercat să-l cercetez pe oricare dintre voi, m-aş fi văzut transformat în voi, m-aş fi simţit ca fiind unul dintre voi, aş fi făcut ceea ce aţi făcut voi, aş fi zis ceea ce spuneţi voi, etc. Acolo nu există personalitate, acolo toţi suntem unul; de aceea se spune că „varietatea este unitate”.

Hokmah deci, este Lumea Cristosului. A treia emanaţie este **BINAH**, Spiritul Sfânt.

Kabaliştii asigură că Hokmah e masculin, iar Binah e feminin. O asemenea afirmaţie este puţin greşită, căci, cu siguranţă, Binah se poate polariza în formă masculină sau feminină.

În Regiunea lui Binah îl găsim, deci, pe al Treilea Logos, pe Shiva particular al fiecăruia dintre noi, autentica noastră FIINŢĂ REALĂ. De aceea se

spune că „Shiva este Primul Născut al Creaţiei”. El se dedublează în el însuşi în Divina Mamă Kundalini; aceasta i-a făcut pe mulţi cabalişti să se gândească că Binah e feminin. Dar nu, el este masculin şi feminin. În forma sa masculină este Shiva, în forma sa feminină este „Duilia” sau „Kali”, Shakty Potenţială a Universului şi fiecare dintre noi îl are pe Shiva al său particular şi pe Shakty a sa sau Mama Divină specială, individuală.

Aşadar, cei trei Sephiroţi superiori sunt: cel al Tatălui preaiubit, cel al Fiului preaadorat şi cel al Spiritului Sfânt preaputernic, preaînţelept; în termeni sanscriţi: Brahma, Vishnu şi Shiva; în tradiţiile vechiului Egipt: Osiris, Isis şi Horus.

Cabaliştii leagă diferiţii Sephiroţi ai Kabalei ebraice de lumile Sistemului nostru Solar. Astfel, de exemplu, ei spun că Bătrânul Zilelor e un punct al Spaţiului Infinit, este etern precum un simbol. Hokmah este guvernat de Zodiac şi asta este adevărat. Ei spun că Binah este guvernat de Saturn. Aici ajungem la un punct în care noi nu suntem de acord; nu vreau să spun că nu există nici o legătură între cei doi, da, este una, însă, în realitate, Binah este guvernat de Lumea lui Jupiter deoarece el are puteri, tron şi el este cel care spală Apele Vieţii.

Din Ain Soph (Atomul Supradivin) emană Kether, Hokmah şi Binah, Coroana Vieţii, strălucitorul Dragon al Înţelepciunii.

Când va sosi Marea Noapte Cosmică, strălucitorul Dragon al Înţelepciunii va fi absorbit în Ain Soph. Iată TRINITATEA absorbindu-se în UNITATE! Iată aici Sfântul Patru, TETRAGRAMMATON-ul cabaliştilor!

Se discută mult despre calităţile fiecăruia dintre ei. Experienţa m-a învăţat că Tatăl este înţelepciune, că Fiul este iubire şi că în Spiritul Sfânt există putere (fără a îndepărta, asta e limpede, şi înţelepciunea). Aceşti TREI SUPREMI formează MAREA COROANĂ SEPHIROTICĂ, însă totul provine de la „BĂTRÂNUL ZILELOR”, Tatăl care se află în secret.

Dar, la rândul său, din această COROANĂ SEPHIROTICĂ emană sau se manifestă **HESED**, care nu este altul decât Atman, Intimul, Regiunea lui Atman „Inefabilul”.

Experienţa ne-a demonstrat că Intimul este marţian, războinic, luptător. Intimul este cel care trebuie să se lupte pe viaţă şi pe moarte împotriva tenebrelor, cel care trebuie să lupte cu duritate pentru propria sa Auto-Realizare Intimă...

În această Regiune există o bucurie nemăsurată. Atman în noi este Intimul şi mărturia Înţelepciunii Vechi ne spune: *„Înainte ca falsa aurora să apară pe Pământ, cei care vor supravieţui uraganului şi furtunii vor lăuda Intimul şi lor le vor apărea Heralzii Aurorei”.*

Intimul este puternic; în Lumea lui Atman se cunoaşte cruda realitate a lumii. Aici, în această Lume Fizică, vedem de exemplu acest Altar, pe care se află aceste cărţi, dar în Lumea Astrală vedem (încă) acest Altar şi el străluceşte puţin mai mult, se află acolo. În Lumea Mentală putem cunoaşte chiar conţinutul acestor cărţi, în cea Cauzală mergem mai departe: putem

cunoaşte partea animică a acestor cărţi; în Lumea Buddhică sau Intuiţională vedem Altarul şi cărţile, da, fără discuţie (prin intuiţie) cunoaştem profunda lor semnificaţie, însă în Lumea lui Atman totul rămâne redus la numere, la matematică; acolo ştim câţi atomi are acest Altar, acolo vom cunoaşte atomii înţelepciunii ce caracterizează fiecare dintre cuvintele ce sunt scrise în aceste opere şi, în final, totul rămâne redus la numere.

Când cineva nu a pătruns niciodată în Lumea lui Atman, se simte acolo ca într-o lume ciudată şi divină; simte ceva ce nu poate descrie, un „nu ştiu ce". Într-adevăr, într-o asemenea regiune, întâlnim cel mai crud realism. Acolo, de exemplu, se găsesc Temple nu doar aşa cum le vedem noi în mod fizic, ci ştim cu exactitate şi care este cantitatea şi calitatea atomilor existenţi în aceste Temple, etc.; totul se sintetizează în matematică.

Dacă vrem să intrăm cu Vehiculul Atmic în bucătăria unei case oarecare, vom vedea nu numai alimentele, ci vom şti cu exactitate ce cantitate de atomi are fiecare aliment, ce vitamine, ce principii, care e gradul de conştiinţă al moleculei, ce „Elementali" şi care este nivelul de avansare, etc. Lumea lui Atman este deci o lume de un realism teribil.

O dedublare mai mare a lui Atman o găsim în Lumea Buddhică sau Intuiţională. Pentru noi, bărbaţii, este o mare fericire să o găsim acolo, de exemplu, pe Walkiria a noastră, pe Sulamita lui Solomon, acest Suflet feminin, divin, frumoasa Elena din Troia. Acelaşi lucru li se întâmplă şi femeilor: ele îşi găsesc acolo Iubitul, Solomon al lor, Soţul Etern.

Aşadar, în Lumea Buddhică sau Intuiţională fiecare îşi găseşte adevărata pereche, Sufletul său Spiritual, **GEBURAH** (o dedublare a lui Atman).

S-a considerat că Geburah, Buddhi, este exclusiv marţian, dar asta este o greşeală, căci în Lumea Sufletului Spirit, care este feminin, se află Leul Legii, care este Solar. Astfel, în Geburah găsim Rigoarea Legii, dar găsim şi nobleţea Leului, deci Lumea Buddhică sau Intuiţională este complet Solară. Geburah este Legea Justiţiei. Lumea lui Geburah se întemeiază pe Justiţie. Maeştrii Karmei se bazează pe „Conştiinţă" pentru a judeca în Tribunalul Karmei.

În tradiţiile vechi din Troia, Frumoasa Elena este cea care simbolizează acest Suflet Spiritual pentru care trebuie să luptăm.

Pentru noi, bărbaţii, Frumoasa Elena îmbracă acest farmec al polului contrar. Pentru femei, Frumoasa Elena ia aspectul Iubitului, „Făt-Frumosul" visat în „O mie şi una de nopţi".

În lumile interne, ne mirăm când găsim în Templu, nu doar o singură Frumoasă Elena, ci mai multe Frumoase Elene, Walkirii. Ştim deja că fiecare dintre aceste Walkirii corespunde unui Maestru.

Dacă continuăm, Geburah se dedublează în **TIPHERETH**. Acest Tiphereth nu este altceva decât Lumea Cauzală, o lume unde totul curge şi revine, urcă şi coboară, creşte şi descreşte. În această Regiune există o sistolă şi o diastolă (sistola şi diastola universală) şi toate sistolele şi

diastolele acestui mare Univers.

S-a spus, cu deplină claritate, că în Tiphereth venim să eliminăm până la ultimele „elemente” ale Eului, căci acolo terminăm cu însăşi CAUZELE Egoului, ale Eului însuşi, ale Sinelui însuşi.

Unde am putea termina cu aceste cauze care generează diferitele „Euri” pe care le avem în interior? Evident că în Lumea Cauzelor Naturale, în Tiphereth.

Căsătoria Ginebrei, Divina Amazoană, Sufletul Divin, cu Cavalerul, Sufletul Uman este un eveniment minunat în care experimentăm o transformare radicală, pentru că *Buddhi este ca un vas de alabastru, fin şi transparent, în care străluceşte flacăra lui Prajna (Fiinţa).*

Textele esoterice hinduse menţionează constant faimosul Trimurti Atman-Buddhi-Manas. Acesta este Intimul cu cele două Suflete ale sale, Sufletul Spiritual (feminin) şi Sufletul Uman (masculin).

Sursa şi baza Înaltei Magii se află în căsătoria perfectă dintre Buddhi şi Manas. Unirea prin intermediul căreia se identifică Conştiinţa şi Voinţa, amândouă Sufletele rămânând dotate, din acest motiv, cu Puteri Divine.

Esenţa lui Atman, a Primordialului, a Eternului şi Universalului Foc Divin se află conţinută în interiorul lui Buddhi care, unit pe deplin cu Manas, determină Masculin-Femininul.

El şi Ea, Buddhi şi Manas sunt Sufletele Gemene, din noi înşine (în ciuda faptului că Animalul Intelectual nu le-a încarnat încă), cei doi Fii adoraţi ai lui Atman, Soţul şi Soţia veşnic îndrăgostiţi.

Doamna Eternă, Sufletul Spirit cere întotdeauna Cavalerului său, Sufletul Uman, tot felul de sacrificii nemaiauzite şi minuni de preţ.

Fericit Cavalerul care după Lupta Dură îşi celebrează căsătoria cu Ginebra, Regina stărilor Jinas!

Înainte de toate, în inima Iniţiatului trebuie să se nască Copilul de Aur (Cristosul Intim) şi mai târziu, în timp, se celebrează nunţile cu partenerul spiritual (Buddhi).

Naşterea Cristosului Intim în intimitatea inimii corespunde unei iniţieri transcendentale, numită şi „Iniţierea din Tiphereth”. Hokmah coboară din lumea sa de glorie pentru a veni să se nască în Tiphereth. Doar „Fiul Omului” (Omul autentic, Omul cu suflet) îl poate primi pe Cristos.

Ni s-a spus că Tiphereth, Lumea Sufletului Uman sau a Fiului Omului, corect spus, este guvernată de Venus; din acest motiv Cristosul este crucificat în Vinerea Sfântă şi acesta este un lucru asupra căruia putem medita.

Dacă am folosit de câteva ori termenul Om pentru a defini animalul intelectual este din pur convenţionalism. Doar Omul autentic are un Suflet Uman; el este Omul Solar, Omul Cauzal, Omul cu Corpul Voinţei Conştiente. Bietul animal intelectual, în mod greşit numit Om, are încarnat în interiorul lui însuşi doar o fracţiune de Suflet Uman.

Această fracţiune este numită „ESENŢĂ”. În Zen-ul japonez se numeşte, simplu, „Buddhata”; este Materialul Psihic cu care se poate şi trebuie fabricat Embrionul de Aur. *(Vezi cartea „Misterul Înfloririi de Aur”.)*

În mod lamentabil, Esenţa este adormită în interiorul acestui ansamblu grotesc şi disparat de entităţi scufundate, tenebroase care constituie Egoul, Eul însuşi, Sinele însuşi. Dar această Esenţă este materia primă pentru a fabrica Sufletul, concept care din păcate, nu a fost încă bine înţeles de studenţii noştri Gnostici.

Doar Omul veritabil posedă Sufletul, Omul Cauzal, cel care a creat Corpul Cauzal, Corpul Voinţei Conştiente. Când cineva fabrică acest Corp, evident că nu mai este sclavul circumstanţelor, le poate dirija intenţionat, se transformă în stăpân şi domn al Naturii.

Este imposibil să obţinem Voinţa Conştientă fără a lucra în a Noua Sferă. Sunt multe locuri în care persoanele se supun unor torturi teribile pentru a cuceri Voinţa Conştientă, însă acumulează doar o anumită energie.

Adevăratul fachir îşi are Guru-ul său şi nu iese din India. Fachirii cuceresc multe puteri, dar nimic în plus. Sunt unii care îşi ridică un braţ şi nu-l mai coboară, acolo se uscă. Cu aceste acte ei caută Voinţa, însă Voinţa nu se depăşeşte prin asta, ei nu reuşesc să fabrice Corpul Voinţei Conştiente, Toate aceste „miracole” deviază oamenii şi de aceea Fachirii sunt deviaţi.

O dată fabricat Corpul Voinţei Conştiente devenim De Două Ori Născuţi (un Om adevărat).

Oamenii Cauzali (Oamenii cu suflet Uman) sunt adevăraţi BODHISATTVA, în sensul transcendental al cuvântului; Bodhisattva care lucrează sub îndrumarea Tatălui care este în secret. Doar Bodhisattva autentici (Oamenii Cauzali) au dreptul de a primi „Iniţierea din Tiphereth” şi bucuria de a se căsători cu Frumoasa lor Elena.

Mai târziu, Tiphereth se dedublează în **NETZAH** (care e Lumea Minţii).

Există autori care presupun că mintea e venusiană, trebuie să-i dezaprob în această privinţă, pentru că mintea, corect spus, este mercuriană. Oricine poate să-şi dea seama că mintea e mercuriană, căci Mercurul dă Înţelepciunea, dă cuvântul etc.

În Lumea Minţii există Temple extraordinare; acolo vedem contrapartea mărilor profunde şi a continentelor. Cu Corpul Mental putem călători prin întreg Sistemul Solar şi, mai mult, putem să ne transportăm acolo.

În Mintea Universală există de toate, deoarece, chiar dacă este foarte sigur că în Mintea inferioară vedem contrapartea sau forma mentală, am spune, a acestei întregii civilizaţii caduce şi perverse, nu e mai puţin sigur că în partea superioară a Lumii Mentale („MANAS”-ul Teosofiei Orientale) găsim Mintea Pură.

Dar trebuie depusă o muncă uriaşă în profunzimea lui Netzah. În Lumea Minţii trebuie să eliminăm din înţelegerea noastră orice particulă nedemnă, orice „element inuman”, orice perversiune. Pe bună dreptate Helena Petrovna Blavatsky, în marea sa operă intitulată „Vocea Tăcerii”, exclamă:

„Înainte ca flacăra de aur să poată arde cu o lumină senină, lampa trebuie să fie bine întreţinută, la adăpost de orice vânt. Gândurile pământeşti trebuie să cadă moarte la porţile Templului”.

De aceea, puteţi înţelege: Cum ar putea să strălucească focul Spiritului în interiorul nostru, dacă mintea este plină de praf cosmic? Este urgent şi de neamânat să purificăm judecata.

În Lumea lui Netzah, înţelegem cât avem de lucrat pentru a putea ajunge cu adevărat la Iluminare. Netzah este numită „Lumea Victoriei”. De ce? Pentru că fiecare trebuie să triumfe şi să se elibereze de Minte, obţinând victoria. Şi aceasta este cel mai dificil: să o atingem.

Pe Calea Secretă, cel care a lucrat în augustele Mistere care zac ascunse în Arca tuturor vârstelor este prevenit la marginea Căii de sute de ori: *„Până aici aţi ajuns cu bine, dar acum mergeţi să lucraţi cu Mintea; amintiţi-vă că dintre toţi cei care au încercat, puţini sunt cei care n-au eşuat, pentru că Mintea este într-adevăr perversă, periculoasă”.*

Sunteţi siguri că mâine veţi fi aici cu noi? Voi înşivă aţi fost martori ai faptului că mulţi dintre cei care veneau înainte nu mai vin acum. Unii implorau, chiar, să intre în a Treia Cameră, să li se permită, iar după aceea n-au mai venit. Aşa este Mintea!

Acum vă veţi explica de ce eliberarea finală este dificilă. De asemenea veţi putea înţelege, în aceste clipe, care este motivul pentru care Lumea Netzah este numită „VICTORIE”, „Regiunea Victoriei”, pentru că este clar că dacă reuşim să învingem Mintea, am triumfat. Cel care reuşeşte să se elibereze de Minte este un învingător, este un Buddha. Binecuvântata Zeiţă Mamă a Lumii îl prezintă în Templul Minţii, spunând: *„Iată fiul meu preaiubit, iată un nou Buddha”*. Ea pune atunci pe fiul său Diadema lui Shiva şi Mantia Galbenă a Buddhaşilor.

Atunci Sanat Kumara, ilustrul fondator al Marelui Colegiu de Iniţiaţi ai Lojii Albe, exclamă: *„Te-ai eliberat de cele Patru Corpuri de Păcat şi ai pătruns în Lumea Zeilor; eşti un Buddha; când omul se eliberează de cele Patru Corpuri de păcat este un Buddha”*. Şi îi dă Globul de Împărat cu crucea deasupra.

Discipolii noştri trebuie să îşi schimbe procesul Raţionamentului cu frumuseţea Înţelegerii.

Procesul Raţionamentului separă Mintea de Intim. O Minte despărţită de Intim cade în abisul Magiei Negre.

Raţiunea împarte Mintea în Bătălia Antitezelor. Conceptele antitetice transformă Mintea într-un câmp de luptă.

O Minte divizată de către Bătălia Raţionamentelor, de lupta antitetică a conceptelor, fracţionează judecata, transformând Mintea într-un instrument inutil pentru Fiinţă, pentru Intim.

Când Mintea nu-i poate servi ca instrument Intimului, atunci serveşte ca instrument Eului Animalic, transformând omul într-o fiinţă oarbă şi neîndemânatică, sclavă a pasiunilor şi percepţiilor senzoriale ale lumii

exterioare.

Fiinţele cele mai neîndemânatice şi pătimaşe care există pe Pământ sunt, cu siguranţă, marii intelectuali raţionalişti.

Raţionalistul este în întregime sclavul simţurilor exterioare, iar Sufletul său este invalid, ca o barcă pe care vântul o face să se rătăcească pe ape.

Raţionaliştii spiritualişti sunt fiinţele cele mai nefericite care există pe Pământ. Au Mintea în întregime umplută de teorii şi teorii, şi suferă oribil pentru că nu pot realiza ceea ce au citit.

Aceste biete fiinţe au un orgoliu teribil; şi, în general, sfârşesc separându-se de Intim şi transformându-se în personalităţi tantrice ale Abisului.

Dacă luăm Corpul Mental al oricărui student Pseudo-Spiritualist teoretician şi îl examinăm în detaliu descoperim că este o adevărată bibliotecă ambulantă.

Corpul Mental al acestei omeniri este lunar sută la sută. Nu este un corp individual şi concret; într-adevăr, el este compus din multiple Euri gălăgioase şi certăreţe (fiecare cu propria minte, cu felul propriul de a gândi) care se contrazic şi se luptă între ele pentru controlul şi dominarea acestei minţi frământate.

Corpul Mental Solar nu este un corp vag, abstract, este un corp de carne şi oase; dar din carne nepieritoare, care nu vine de la Adam şi care poate traversa un zid. Mentalul Solar este un Corp de Perfecţiune, care mănâncă, bea, asimilează, digeră; îşi are alimentele speciale, hrana lui, dezvoltarea lui.

Este necesar să creăm un Corp Mental legitim (solar şi individual). Când cineva posedă un Corp Mental individual, poate percepe, capta, asimila întreaga ştiinţă a universului; de asemenea, poate folosi vehiculul Mental pentru a călători prin Spaţiul Sacru, din lume în lume. Cu Mintea individuală se poate pătrunde în „Devachan”, adică regiunea Mentală Superioară a Cosmosului şi a Naturii.

Netzah, la rândul său, se dedublează în Lumea lui **HOD** a cabaliştilor, Lumea Astrală. Astralul este guvernat de Lună, de aceea Ieşirile în Astral se fac mai uşor când Luna este în creştere şi puţin mai dificil când Luna este în descreştere.

Planul Astral este într-adevăr Planul Magiei Practice. De exemplu, în unele triburi pierdute în jungla Amazonului, Vracii sau Sacerdoţii Vrăjitori dau oamenilor o băutură specială pentru a intra în Planul Astral după voinţă.

Ei amestecă cenuşa unui copac numit Guarumo cu frunzele de Coca bine zdrobite şi o administrează când Luna este în Creştere, atunci se produce Dedublarea; vracii ştiu foarte bine că Hod, Astralul, este guvernat de Lună; dar mulţi cabalişti presupun că este guvernat de Mercur şi se înşeală.

În mod clar, regiunea inferioară din Hod este „Kamaloka Inferioară” de care vorbesc hinduşii. În Regiunea superioară găsim mulţi Mahatma, mulţi

Îngeri splendizi şi fericiţi; în partea inferioară putem întâlni toate „adunările vrăjitorilor” din Evul Mediu, toate Templele Magiei Negre, „Sufletele în durere”, creaturile suferinde, toţi cei care gem şi plâng şi, de asemenea, toţi perverşii.

Legitimul şi autenticul Corp Astral este Astralul Solar. Corpul Astral a fost numit Corpul Dorinţelor care este de natură Lunară.

Toate creaturile Naturii sunt Lunare, ele posedă un Astral Lunar, care este un corp rece, protoplasmatic, o rămăşiţă bestială a trecutului.

Ceea ce e necesar este să fabricăm autenticul Corp al regiunii Hod, Astralul legitim, un vehicul de natură Solară.

Corpul Astral Solar (la fel ca şi Corpul Mental şi Cauzal) este un corp de carne şi oase care nu vine de la Adam. Este un corp care mănâncă, digeră şi asimilează.

Există diverşi autori de tip Pseudo-Esoterist şi Pseudo-Ocultist care cad în greşeala de a confunda Egoul cu Corpul Astral.

Literatura Metafizică modernă vorbeşte mult despre proiecţiile Corpului Astral, însă trebuie să avem curajul de a recunoaşte că pasionaţii de Ocultism se dedublează în Ego (cu corpul de dorinţe) pentru a călători în Regiunile Sublunare ale Naturii, prin timp şi spaţiu.

Cu Astralul Solar putem să călătorim prin Calea Lactee până la Soarele Central Sirius. Ne este interzis să trecem dincolo de Calea Lactee, pentru că în alte Galaxii există alte tipuri de Legi Cosmice necunoscute pentru locuitorii acestei Galaxii.

Animalul intelectual comun şi obişnuit nu se naşte cu Corpul Astral, nici cu cel Mental şi, cu atât mai puţin, cu cel Cauzal. Doar cei care au acceptat munca de a fabrica aceste Corpuri sunt Oameni adevăraţi, în sensul cel mai complet şi esoteric al cuvântului. Trebuie să creăm legitimele Corpuri Astral, Mental şi Cauzal în a Noua Sferă, lucrând în Forja Arzătoare a lui Vulcan. (Modus Operandi pentru a crea aceste „Corpuri Existenţiale Superioare ale Fiinţei” la care ne referim, va fi dezvoltat pe larg în viitoarele teme.)

O dedublare ulterioară ne arată Lumea Eterică, **YESOD**, unde se află depozitul forţelor sexuale universale. Această PIATRĂ CUBICĂ a regiunii YESOD este sexul. Indiscutabil, Regiunea Yesod este (aşa cum am spus) Lumea Eterică.

Noi ne aflăm aici, în Lumea Fizică, în Sephirotul căzut, în **MALCHUTH**. Suntem aici studiind, pregătindu-ne, lucrând, însă Malchuth nu este doar Lumea Fizică. Să ne amintim că în interiorul Pământului, în infradimensiuni, se află **KLIPHOS** şi acestea sunt ale regiunii Malchuth.

Există nouă infradimensiuni, înţelept simbolizate de Dante în „Divina Comedie”; în aceste nouă infradimensiuni involuează diferite fiinţe umane. Mulţi intră în regatul Kliphoşilor (prin perversitatea lor exagerată) înainte de a-şi termina ciclul de manifestare, dar există alţii care intră în regatul Kliphos pentru că timpul lor a expirat.

Ni s-a spus, şi este adevărat, că fiecăruia dintre noi ne sunt repartizate 108 existenţe şi că, o dată realizat sau împlinit ciclul de manifestare, coborâm în Lumea Kliphos, chiar dacă nu suntem răi sau perverşi. *(Această temă va fi abordată mai în profunzime în broşura numită „Cele Nouă Cercuri Danteşti”.)*

Trebuie să începem să înţelegem toate acestea, dragi prieteni, devenind conştienţi de ceea ce sunt Sephiroţii, de ceea ce reprezintă Kliphos, de ceea ce e evoluţia, de ceea ce e involuţia. Cel ce vrea cu adevărat să treacă dincolo de toate aceste procese evolutive şi involutive ale Sephiroţilor, trebuie să păşească pe Calea de Mijloc, a OPTA CĂRARE, pe drumul îngust care ne duce la eliberarea finală, pentru că Sephiroţii au evoluţie şi involuţie.

La început, totul este în interiorul Logosului; în interiorul „Bătrânului Zilelor”, dar când Logosul se dedublează în toţi aceşti Sephiroţi, când toţi aceşti Sephiroţi emană din el, totul se schimbă: ei cad în lumea manifestării, până cad în Lumea Fizică.

Este interesant de ştiut că acest Malchuth, această Lume Fizică în care trăim (care este un Sephirot căzut) se afla odată, cu siguranţă, în interiorul „Bătrânului Zilelor”, că a ajuns prin emanaţie să ia forma pe care o are în aceste clipe (aceasta este minunat!) şi la sfârşit, va sosi ziua în care acest Malchuth va trece prin transformări succesive, până se va întoarce încă o dată la sursa de origine, la Regiunea Ketherului sau a „Bătrânului Zilelor”.

Aşadar, cei Zece Sephiroţi involuează şi evoluează; totuşi, cele mai interesante la Sephiroţi sunt revoluţiile, nu involuţiile, nici evoluţiile. Cineva poate face revoluţia Sephiroţilor în sine însuşi, aici şi acum, păşind pe „Calea Muchiei de Cuţit”, cea care trebuie să ne conducă până la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei.

În orice caz, nu uitaţi că din grandioasa unire a lui Shiva şi Shakty, adică a Tatălui nostru care se află în secret şi a Divinei noastre Mame în Piatra Cubică a regiunii Yesod, ia naştere ceva extraordinar. Mă refer la Sephirotul **DAATH**, care nu este altceva decât CUNOAŞTEREA TANTRICĂ.

Noi trebuie să utilizăm această cunoaştere, trebuie să realizăm în noi această cunoaştere, deoarece prin intermediul Tantrismului vom obţine ascensiunea Focului Sacru prin coloana vertebrală. Prin intermediul Cunoaşterii Tantrice, adică prin Sephirotul DAATH, vom putea să ne întoarcem într-o zi, transformaţi în „Bătrânul Zilelor”, să fim noi înşine „Bătrânul Zilelor”.

Într-un cuvânt, trebuie SĂ INTEGRĂM cei Zece Sephiroţi în interiorul nostru, aici şi acum. Ei se află în interiorul nostru, însă trebuie să-i integrăm pentru a ne transforma în Zei. Când se va întâmpla aceasta, vom avea dreptul să batem la POARTA a UNSPREZECEA (Ain Soph Aur), însă înainte trebuie să avem integraţi total cei Zece Sephiroţi. O dată perfecţi şi integraţi, putem să batem la această poartă a minunilor şi ea se va deschide (în ea se află al treilea aspect al Marelui Absolut).

Urmând aceste dezvoltări cosmice, putem ajunge într-o zi să batem la a

DOUĂSPREZECEA POARTĂ, care este cea din AIN SOPH şi, în final, fericit cel care reuşeşte să bată la POARTA a TREISPREZECEA, cea din AIN, căci acesta se va transforma într-un SAT-KUN, în via manifestare a Absolutului, aici şi acum, într-un Zeu, dincolo de bine şi de rău.

Amintiţi-vă, bunii mei prieteni, că numărul 13 este sfânt. Iisus şi cei 12 discipoli ai săi erau 13, formau un grup de 13 persoane, 13 erau şi cei care formau Sfatul Bătrânilor care conduceau pământul binecuvântat din Anahuac; „pe numărul 13 se bazează" Calendarul Aztec.

Ni s-a spus, în Doctrina Secretă din Anahuac, că există 13 ceruri şi acest lucru ne invită la reflecţie. Sunt 13 lumile care corespund celor 13 Sephiroţi, pentru că „Bătrânul Zilelor", „Bunătatea Bunătăţilor", al zecelea dintre Sephiroţi nu este totul: el provine dintr-un Sephirot superior, care este al XI-lea, şi al XI-lea, la rândul lui, din al XII-lea şi al XII-lea, din al XIII-lea.

Sunt 13 Ceruri, 13 lumi. Sistemul nostru Solar are 13 planete; le pot enumera: prima, Pământ; a doua, Mercur; a treia, Venus; a patra, Soarele; a cincea, Marte; Jupiter, a şasea; Saturn, a şaptea; Uranus, a opta; Neptun, a noua; Pluton, a zecea; Vulcan, a unsprezecea; a doisprezecea, Persefona şi a treisprezecea, Chiron. Aceste 13 lumi reprezintă cei 13 Sephiroţi care formează cele 13 Ceruri ale înţelepciunii Nahuatl.

Aşadar, dragii mei fraţi, este vital să Auto-Realizăm în interiorul nostru toţi Sephiroţii Kabalei dacă vrem să ne transformăm în Zei. Întreaga doctrină pe care o învăţăm aici conduce la aceasta.

□ ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI □

Î: *— Tatăl se dedublează în Divina Mamă, dar, după explicaţia dumneavoastră, şi Binah, al Treilea Logos, face ca din el să emane Soţia lui Divină. Aşa că, Maestre, nu înţeleg...*

R: — Acesta este un punct foarte abstract care, spunem noi, a încurcat mulţi studenţi ai tuturor timpurilor. Aceste TRIMURTI sunt super-dificile pentru minte şi le putem înţelege cu adevărat doar pe baza unei Intuiţii bune şi a experienţei mistice directe.

Fraţii sunt obişnuiţi, de exemplu, să se gândească la Primul Logos, la al Doilea Logos şi la al Treilea Logos, adică, TATĂL, FIUL şi SPIRITUL SFÂNT. Dar apoi vine a doua Trimurti, când vorbim de OSIRIS, ISIS şi HORUS, şi aici se încurcă din nou, căci, într-adevăr, convertirea unei Trimurti în altă Trimurti nu se poate face pe baza raţionalismului pur. Există un factor, în această convertire a Trimurti-urilor, care este în întregime spiritual şi pe care nu îl putem pricepe, captura, prinde, decât în mod intuitiv.

Primul, Al Doilea şi Al Treilea Logos, în fond, sunt un singur Logos (indivizibil, deşi trei în unul) care este Tatăl. În interiorul Tatălui se află Fiul şi se află Spiritul Sfânt. Aşa cum într-un om adevărat se află corpul, Sufletul şi Spiritul, în „Bătrânul Secolelor" se află de asemenea Fiul şi Spiritul Sfânt care formează un tot, integru, unitotal.

În Egipt, acest unic, unitotal se numeşte OSIRIS. Osiris se poate

dedubla. (Cine îi interzice lui Osiris să se dedubleze?) El se poate dedubla şi astfel se dedublează în ISIS (Eva iese întotdeauna din coasta lui Adam, atât jos cât şi sus).

Ce e ciudat în faptul că din Osiris, ADAM-ul SOLAR, iese EVA SOLARĂ sau URANIA-VENUS, soţia sa? Ce poate face unu, dacă din UNU iese întotdeauna DOIUL?

Aşadar, Tatăl care se află în secret îşi are soţia lui, care este Divina Mamă Kundalini; Osiris o are întotdeauna ca soţie pe Isis.

Acum, din unirea perfectă a celor doi (a Divinului Soţ şi a Divinei Soţii) se naşte COPILUL HORUS, pe care Mama Divină îl poartă în braţele sale. Ea îl concepe prin opera şi graţia Spiritului Sfânt, adică a celui de-al Treilea Logos. Însă trebuie să ţinem cont că, deşi este soţia celui de-al Treilea Logos, în interiorul celui de-al Treilea Logos se află de asemenea al Doilea şi Primul, pentru că, în cele din urmă, Logosul este triun şi indivizibil, unitar, integru, unitotal.

Problema este să nu divizăm, nici să nu subdivizăm atât de mult Triunghiului Logoic, căci Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt sunt unul singur, integru, unitotal şi în general îl numim „TATĂ".

Este nevoie de multă subtilitate pentru a înţelege aceasta, de mult rafinament, de mult sintetism conceptual, de o mare intuiţie. Conversia Trimurti-urilor, din una în alta, este ceva ce dă mult de lucru studentului gnostic, dar dacă vă ascuţiţi puţin intuiţia, puteţi înţelege...

□ ARBORELE VIEŢII: CELE TREI TRIUNGHIURI ŞI PATRU LUMI ALE SALE □

*„**Î:** — Maestre, Biblia este o carte sacră cu o singură învăţătură, un singur corp al doctrinei şi totuşi, fiecare o interpretează în felul său şi de aici s-au format mii de secte şi religii şi fiecare se bazează pe aceeaşi carte. Ce explicaţie puteţi să ne daţi în legătură cu acest subiect, Venerabile Maestre?*

***R:** — Ei bine, Biblia este corpul Doctrinei, Talmudul este sufletul Doctrinei şi Zoharul este spiritul Doctrinei (mă refer la Kabala ebraică iudaică). În general, aceste trei cărţi se completează între ele.*

Biblia în ea însăşi este scrisă cifrat şi poate fi înţeleasă doar cu spiritul Doctrinei, care este Kabala ebraică. În Kabala ebraică se găsesc cheile pentru a interpreta corect Biblia; totuşi, există persoane empirice care vor să interpreteze Biblia prin însăşi Biblia şi o fac pur şi simplu din ignoranţă, căci nu ştiu că Biblia este scrisă cifrat.

Există unii care potrivesc verset cu verset pentru a da interpretări, capitol cu capitol, etc., etc., însă toate aceste feluri de a înţelege Biblia sunt forme ale ignoranţei.

Biblia, în ea însăşi este Sacră, însă e necesar să cunoaştem cheile pentru a o interpreta corect şi aceste chei se află, repet, în Kabala ebraică.

Sunt, deci, trei cărţi pe care evreii le-au făcut cunoscute: Biblia, Zoharul

şi Talmudul (Kabala ebraică). Acestea formează corpului Doctrinei autentice şi complete”...

Samael Aun Weor – „Întrebări şi Răspunsuri”

Dacă observăm Arborele Vieţii, aşa cum e scris de cabaliştii ebraici, vedem ZECE SEPHIROŢI. El începe prin Bătrânul Zilelor (KETHER), care se află în locul cel mai înalt al arborelui; apoi urmează HOKMAH, al doilea Sephirot, adică al Doilea Logos care e propriu-zis Cristosul Cosmic sau Vishnu; apoi vine BINAH, al Treilea Logos, Domnul Shiva. Kether, Hokmah şi Binah sunt Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt, aşa cum sunt conturaţi în Arborele Vieţii al misterelor ebraice, după cum învaţă rabinii.

Kether, Hokmah şi Binah sunt Trimurti a Perfecţiunii, Triunghiul Divin, Tatăl preaiubit, Fiul preaadorat şi Spiritul Sfânt preaînţelept.

Evident, aceste trei regiuni superioare, Coroana Sephirotică, constituie cabalisticul AZILUTH, „Lumea Splendorilor”, unde fericirea e extraordinară, dincolo de bine şi de rău.

După Triunghiul Divin e un abis şi după acest abis vine al Doilea Triunghi format din HESED, al patrulea Sephirot ce corespunde Intimului sau lui Atman Inefabilul (vorbind în limbaj Sanscrit); continuă cu GEBURAH, Rigoarea Legii, al cincilea Sephirot, Buddhi, Sufletul Divin, care e feminin; mai încolo urmează TIPHERETH, al şaselea Sephirot, Sufletul Uman care e masculin (la femeie, aceste polarităţi se inversează în mod armonios).

Acest Triunghi Divin sau Spiritual corespunde Lumii BRIATH. Ce e lumea Briath? E Lumea Spiritului. Acolo unde se află Atman-Buddhi-Manas al Teosofiei Orientale, adică Hesed, Geburah şi Tiphereth al Kabalei ebraice.

Prin dedublare ia naştere un al Treilea Triunghi şi e reprezentat de NETZAH, Mintea, al şaptelea Sephirot; următorul, HOD, al optulea Sephirot, Corpul Astral; mai jos e YESOD, al nouălea Sephirot, Principalul Fundament al Sexului, Fondul Vital al organismului uman, Corpul Vital sau Vehiculul Eteric, Lingam Sarira al Teosofilor.

Netzah, Hod şi Yesod constituie Lumea YETZIRATH. În Yetzirath găsim Lumea Mentală şi Lumea Astrală.

În sfârşit, în partea cea mai joasă a Arborelui Vieţii găsim regiunea MALCHUTH, al zecelea Sephirot, Lumea sau Corpul Fizic, corpul de carne şi oase. Cu siguranţă, această Lume Fizică cu regiunile scufundate sau locuinţele „Kliphos”, e Lumea AZIATH a Kabalei ebraice.

Aşadar, cele Trei Triunghiuri ale Arborelui Vieţii, plus Malchuth, care e un Sephirot căzut, corespund cu precizie celor patru lumi ale Kabalei: Aziluth, Briath, Yetzirath şi Aziath.

În realitate, toate aceste emanaţii se află în „Bătrânul Zilelor”, în „bunătatea bunătăţii”; din el provine totul. Logosul dirijează direct toţi aceşti Sephiroţi. Deja, în lumea următoare, Lumea lui Briath, el se manifestă prin Ierarhiile Divine; în Lumea lui Yetzirath, la fel ca în Lumea lui Aziath, adică Lumea Fizică, el se manifestă prin intermediul Chakrelor planetei Pământ, semnelor zodiacale, plantelor Sistemului Solar şi chiar prin intermediul

Tattwelor sau a vibraţiilor. Dar el poate să acţioneze direct, să spunem fără intermediari, în Lumea lui Atman.

Primul Triunghi e LOGOIC: Kether, Hokmah şi Binah. Al Doilea Triunghi e ETIC: Hesed, Geburah şi Tiphereth. Al Treilea Triunghi e MAGIC: Netzah, Hod şi Yesod. Malchuth, Lumea Fizică, repet, e un Sephirot căzut.

Primul Triunghi, adică cel Logoic, evident îşi are Centrul de Gravitaţie în TATĂL DIVIN, Bătrânul Zilelor. Kether e punctul matematic din Spaţiul Imens, Infinit, Inalterabil. Acest triunghi e Triunghiul Tatălui.

De ce spunem că al Doilea Triunghi e Etic? Simplu, pentru că acolo domneşte în primul rând Etica, Conduita Dreaptă, acolo cunoaştem Rigoarea Legii; acolo ajungem să ştim binele şi răul, ce e bine şi rău, acest triunghi e Lumea Spiritului Pur, Trimurti hindusă a lui Atman, Buddhi, Manas. Evident, Centrul de Gravitaţie al acestui triunghi e SUFLETUL UMAN, acest Suflet suferă şi rămâne partea cea mai umană în noi, adică Tiphereth, care coincide cu Cauzalul. Acest triunghi se numeşte şi Triunghiul Fiului, descoperim aici că Cristosul Cosmic, Hokmah, se manifestă prin Sufletul Uman.

Al Treilea Triunghi, Triunghiul Magic e foarte interesant; e format din Minte, adică Netzah, Corpul Astral sau Hod, Corpul Eteric, adică Yesod sau Principiul Bazic Sexual al Vieţii Universale. De ce se numeşte Triunghi Magic? Pentru că, fără nici o îndoială, în Regatul Minţii, Astralului şi chiar în Kliphos sau Lumile Infernale se exersează Înalta Magie.

Fără îndoială, în Netzah putem găsi MAGIA ERMETICĂ şi în Hod, MAGIA NATURALĂ. Alţi autori gândesc diferit, ei cred că în Netzah (Lumea Minţii) e Magia Naturală. Nu pot fi de acord cu ei în acest sens, pentru că rezultă că Mintea e propriu-zis Mercuriană; există autori care nu sunt de acord cu conceptele mele, ei presupun că e Venusiană, regret, nu sunt de acord cu această clasă de concepte, căci oricine poate să-şi dea seama că Mintea e Mercuriană. Aşadar, Magia Ermetică trebuie să fie identificată cu Mercur, în Minte şi, în ce priveşte Magia Naturală, Magia Ceremonială sau Ritualică, etc., putem să o găsim în Lumea Astrală, în Corpul Astral.

Unde găsim Centrul de Gravitaţie al Triunghiului Magic? Evident, se află în SEX, căci de acolo vine Naşterea, Moartea, Regenerarea. Totul se învârteşte în jurul Sexului, adică al Treilea Triunghi are ca Centru de Gravitaţie Sexul sau Yesod, care e Forţa celui de-al Treilea Logos, Puterea Sexuală.

În acest fel, am descoperit că sunt Trei Centri de Gravitaţie de Bază în întreg Arborele Vieţii: în Primul Triunghi e Kether, Bătrânul Secolelor, Primul Logos. Al Doilea Triunghi, Hokmah, Cristosul Cosmic, al Doilea Logos îşi are Centrul de Gravitaţie în Sufletul Uman, Tiphereth. În al Treilea Triunghi, Yesod se transformă în Centrul de Gravitaţie al Spiritului Sfânt, al Treilea Logos; prin intermediul Forţei Sexuale izvorăşte viaţa, apare Corpul fizic şi se nasc toate organismele care au viaţă. Malchuth e Lumea Fizică, care nu ar putea exista fără prezenţa Sexului, din moment ce suntem fiii unui bărbat şi ai unei femei. Aşadar, Yesod e fundamentul celui de-al Treilea Logos, centrul unde

gravitează Forţa Sexuală a celui de-al Treilea Logos. (Observaţi că Primul, al Doilea şi al Treilea Logos sunt strâns legaţi de Centrii de Gravitaţie a celor Trei Triunghiuri ale Arborelui Vieţii.)

Arborii din Eden sunt doi: Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului şi Arborele Vieţii.

ARBORELE ŞTIINŢEI BINELUI ŞI RĂULUI e SEXUL, iar acest Arbore al Cunoaşterii e reprezentat prin Organele Sexuale.

ARBORELE VIEŢII e Fiinţa şi este reprezentat în Corpul nostru Fizic de Coloana Vertebrală.

Orice Doctrină Culturală adevărată trebuie să studieze cu atenţie aceşti doi Arbori. Pentru că, studiind un arbore şi uitându-l pe celălalt, rezultă o cunoaştere incompletă, care e inutilă.

La ce serveşte să studiem Fiinţa, dacă nu cunoaştem Sexul? *(În lecţiile următoare vom studia în detaliu aceste Mistere Sexuale).* Ambii arbori sunt din Eden şi îşi împart chiar şi rădăcinile. Aceştia sunt cele două Mari Coloane Principale ale Lojii Albe: Înţelepciunea şi Iubirea. Înţelepciunea e Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului, iar Iubirea e Arborele Vieţii.

În vechiul Egipt se studia în profunzime Doctrina celor doi Arbori. Umbra fatală a Arborelui Vieţii este Eul. Umbra fatală a Arborelui Cunoaşterii e Fornicaţia. Oamenii iau umbrele drept realitate.

„Cel care a terminat cu procesele Eului realizează Fiinţa în el însuşi. Cel care a terminat cu Fornicaţia se transformă într-un Cristos”.

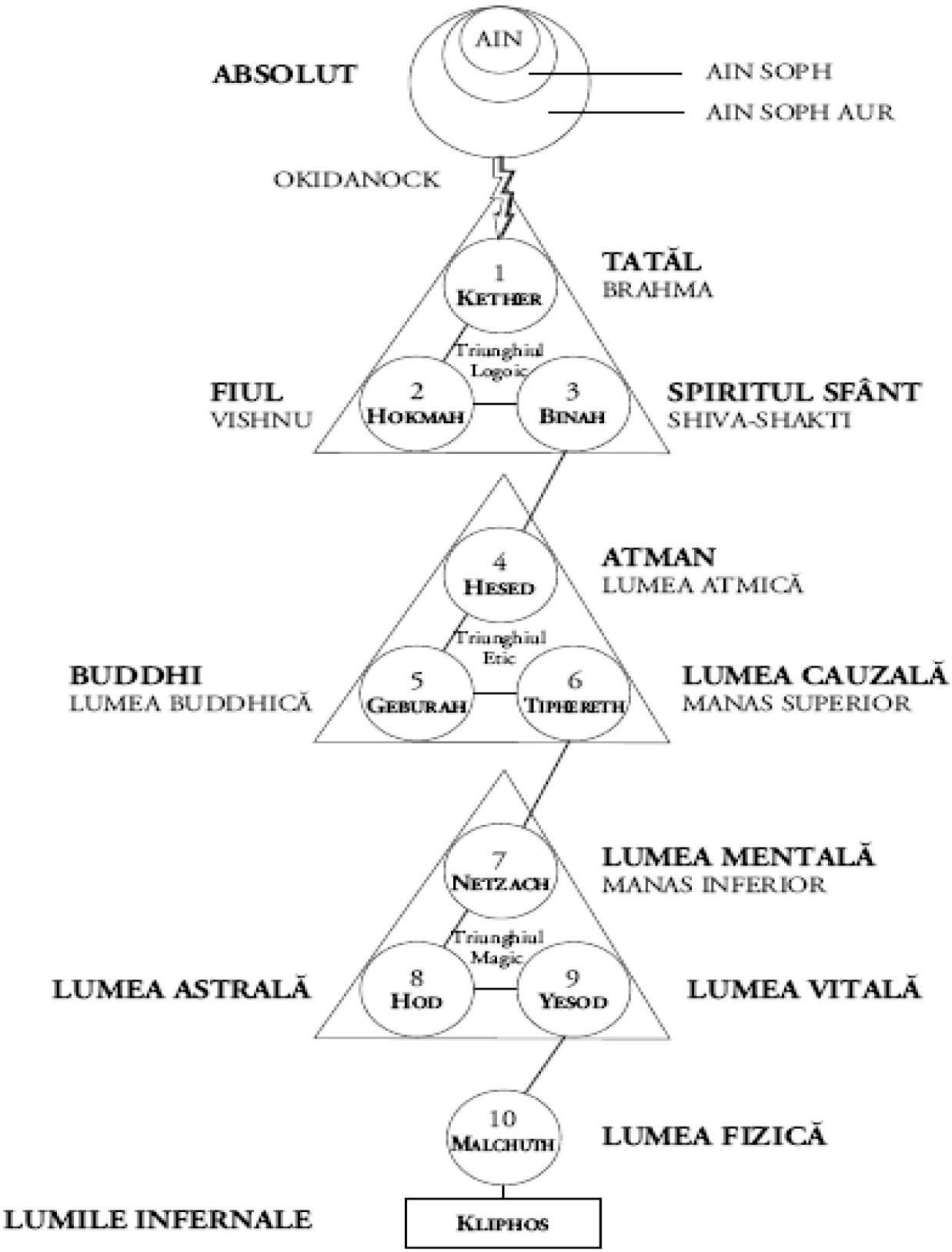

„Şi astfel Domnul Iehova a poruncit omului: «Poţi mânca din orice

copac al grădinii până te vei sătura. Însă nu trebuie să mănânci din arborele cunoaşterii binelui şi răului, căci în ziua în care vei mânca, vei muri negreşit».”. (Gn. 2:16,17)

„Şi femeia a văzut că arborele era bun de mâncat şi că era plăcut vederii şi copacul era lăcomit pentru a obţine Înţelepciunea; şi a luat din rodul lui şi a mâncat; apoi, i-a dat soţului ei când era cu ea şi el a început să mănânce”. (Gn. 3:6)

„Şi imediat Domnul Iehova a zis: «Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele şi răul. Să-l împiedicăm acum, ca nu cumva să-şi întindă mâna, să ia şi din pomul vieţii, să mănânce din el şi să trăiască în veci»”. (Gn. 3:22)

„Şi astfel l-a expulzat pe om şi la răsăritul grădinii Edenului a pus Heruvimi şi lama înflăcărată a unei spade care să se învârtească continuu ca să păzească drumul care duce la Pomul Vieţii”. (GN. 3:24)

Aşadar, dacă omul ar fi putut mânca din fructele delicioase ale Arborelui Vieţii, atunci am avea „Zei Fornicatori”. Acesta ar fi fost blestemul blestemelor. Sacrificiul cel mai teribil. Imposibilul.

Spada Înflăcărată a Justiţiei Cosmice dă târcoale aprinsă ameţitoare şi teribilă, păzind Calea Arborelui Vieţii.

Din Coroana Sephirotică: Tată, Fiu şi Spiritul Sfânt, s-a născut Intimul. Intimul e înfăşurat de şase Vehicule Inferioare care se întrepătrund formând Omul. Toate facultăţile şi puterile Intimului sunt Fructele Arborelui Vieţii. Când Omul se întoarce în Eden (pe acelaşi drum pe care a ieşit), va putea mânca Fructele Arborelui Vieţii. Îl va putea vedea atunci pe Dumnezeu faţă în faţă, fără să moară, fulgerul îi va servi drept sceptru şi furtunile ca şi covoare pentru picioarele lui.

Există 10 Talazuri ale Vieţii care se pătrund şi se întrepătrund fără să se confunde; aceste 10 Emanaţii Eterne sunt cei 10 Sephiroţi ai Kabalei, cele 10 Ramuri ale Arborelui Vieţii. Acum vom înţelege de ce Dumnezeu a pus 10 degete la mâinile noastre.

Cele 12 simţuri ale omului (7 Chakre sau Biserici + 5 Simţuri Fizice =12) sunt în legătură cu Coloana Vertebrală. Coloana Vertebrală e exponentul fizic al Arborelui Vieţii; cele 12 Simţuri sunt Fructele Arborelui Vieţii.

● CAPITOLUL 4 ●
ORIGINEA OMULUI

„Dacă am nega Principiile inteligente ale Naturii, mecanica ar înceta să existe, pentru că existenţa mecanicii e imposibilă fără mecanici”.

Samael Aun Weor

□ OMUL PROVINE DIN MAIMUŢĂ? □

„Oamenii de ştiinţă materialişti emit în mod continuu multe teorii. Ca exemplu, o citim pe aceea a Selecţiei Speciilor: O moluscă nesemnificativă se dezvoltă, şi din ea ies alte specii vii prin intermediul procesului selecţiei, până se ajunge la om. Pot ei să demonstreze această teorie? Este evident că nu!

Nu negăm că în fiecare specie există anumite procese selective. Sunt păsări, de exemplu, care emigrează la perioade determinate; văzându-le pe toate la un loc le admirăm, cât sunt de uimitoare; apoi, ele se ridică în zbor pentru a traversa oceanul şi pe drum mor, cele mai puternice supravieţuind luptei. Cele care supravieţuiesc luptei îşi transmit caracteristicile descendenţilor lor. Astfel acţionează legea selecţiei.

Există animale care, cu ajutorul acestei lupte, devin din ce în ce mai puternice, transmiţându-şi caracteristicile psihologice descendenţilor lor.

Selecţia naturală n-a putut niciodată să ne prezinte o specie nouă pe scena existenţei. Dar, totuşi, sunt numeroşi cei care i-au conferit selecţiei caracteristicile unui Creator”.

Samael Aun Weor – „Revoluţia Dialecticii”

S-a cercetat mult asupra originii omului şi în realitate, într-adevăr, ceea ce au elaborat antropologii materialişti ai acestei epoci decăzute şi întunecate nu sunt decât ipoteze. Dacă îi întrebăm pe domnii antropologiei materialiste care a fost data şi felul exact în care a apărut primul om, n-ar şti să ne dea un răspuns exact.

Din vremea domnului Darwin până la Haeckel, şi apoi de la Haeckel până în zilele noastre, s-au ivit nenumărate ipoteze şi teorii asupra originii omului, dar trebuie să clarificăm, în mod subliniat, că nici una dintre aceste presupuneri nu poate fi demonstrată cu certitudine. Însuşi Haeckel asigură cu o mare emfază că nici Geologia, nici măcar cealaltă ştiinţa numită Filogenia, nu vor fi exacte niciodată pe terenul însuşi al ştiinţei oficiale.

Dacă un Haeckel face o afirmaţie de acest fel, ce-am putea adăuga la acest lucru? În realitate, această problemă a originii vieţii şi a originii omului cu siguranţă nu ar putea fi cunoscută atâta timp cât umanitatea nu a studiat temeinic antropologia gnostică.

Ce ne spun conducătorii materialişti? Ce afirmă ei cu atâta aroganţă? Ce presupun ei asupra originii vieţii şi psihismului uman? Să ne amintim cu claritate faimoasa Moneră Atomică a lui Haeckel în abisul apos. Un atom complex nu ar putea în nici un fel să apară din întâmplare, cum presupune acest bun domn, în fond, ignorant. Deşi lăudat de mulţi englezi, a făcut mult rău umanităţii cu această faimoasă teorie. Am spune, parodiindu-l pe Iov: fie ca amintirea sa să dispară din omenire şi ca numele său să nu figureze pe străzi!

Credeţi că atomul abisului apos, Monera Atomică ar putea să se ivească din întâmplare? Dacă pentru a construi o bombă atomică este necesară inteligenţa oamenilor de ştiinţă, ce mare talent ar fi necesar pentru elaborarea unui atom!

Dacă am nega Principiile Inteligente ale Naturii, mecanica ar înceta să existe, pentru că existenţa mecanicii este imposibilă fără mecanici. Dacă cineva ar considera ca fiind posibilă existenţa unei maşini oarecare fără autor, mi-ar plăcea să o demonstreze, să pună elementele chimice pe masa unui laborator pentru ca să apară un radio, un automobil sau simplu, o celulă organică. Cred că D. Alfonso Herrera, autorul Plasmogeniei, a reuşit deja să fabrice celula artificială; dar aceasta va fi întotdeauna o celulă moartă care nu va avea niciodată viaţa.

Ce spun aceşti materialişti? Că Fiinţa, Sufletul, Conştiinţa sau, simplu, Spiritul, principiile psihice, nu sunt nimic altceva decât evoluţiile moleculare ale protoplasmei de-a lungul secolelor. Evident, sufletele moleculare ale materialiştilor fanatici nu vor rezista niciodată unei analize temeinice. Celula-suflet, Bathybius-ul gelatinos al faimosului Haeckel din care se iveşte orice specie organică, este bun pentru un Molière şi caricaturile sale.

La baza tuturor acestor probleme, şi dincolo de teoriile evoluţioniste mecanice, ceea ce se urmăreşte este dorinţa de a combate clerul. Întotdeauna se caută vreun sistem, vreo teorie care să satisfacă mintea sau inima pentru a combate Geneza ebraica. La originea vieţii a lui Darwin, Haeckel şi a altor secături se află cu precizie reacţia împotriva Adamului biblic şi a faimoasei sale Eva, ieşită dintr-o coastă. Însă ar trebui să fie sinceri; să-şi manifeste insatisfacţia împotriva tuturor conceptelor clericilor. Nu este bine să inventăm, ca simplă reacţie, atâtea ipoteze lipsite de orice bază serioasă.

Ce ne spune domnul Darwin despre această problemă a maimuţei? Că este posibil ca omul să provină din ea. Totuşi, el nu o afirmă atât de accentuat cum o presupun materialiştii germani şi englezi. Domnul Darwin, în realitate, în sistemul său, neagă anumite fundamente care vin să contrazică şi chiar să distrugă presupusa provenienţă umană din maimuţă.

Domnul Darwin spune că „o specie care evoluează pozitiv, în nici un fel nu ar putea proveni dintr-o alta care evoluează negativ”. De asemenea, domnul Darwin afirmă că „două specii asemănătoare, dar diferite, se pot raporta la un strămoş comun, dar niciodată una nu vine din alta”.

În primul rând, cum deja a demonstrat-o Huxley, scheletul omului este complet diferit în construcţia sa de scheletul maimuţei. Nu mă îndoiesc că există anumite asemănări între antropoid şi bietul animal intelectual, numit greşit om, însă nu există o exactitate definitivă în această problemă. Scheletul antropoidului este căţărător, este făcut pentru a se căţăra, aşa cum indică elasticitatea şi construcţia sistemului osos. Din contră, scheletul uman este făcut pentru a merge. Sunt două construcţii osoase diferite.

Pe de alta parte, elasticitatea, precum şi axul, să-i spunem, cranian al antropoidului şi al fiinţei umane sunt complet diferite şi aceasta ne dă de gândit foarte serios. Dar, pe de altă parte, dragi prieteni, a fost foarte bine spus de aceiaşi antropologi materialişti că, sub nici o formă, o fiinţă organizată nu ar putea proveni dintr-o alta care merge în sens invers, ordonată antitetic. Asupra acestui subiect, ar trebui date câteva exemple: să vedem omul şi antropoidul. Omul, deşi în aceste timpuri este degenerat, este o fiinţă organizată. Studiind viaţa şi obiceiurile antropoidului, vedem că este organizată într-o manieră diferită, contrară, antitetică. Deci, o fiinţă organizată nu ar putea proveni dintr-o alta ordonată într-o manieră opusă şi aceasta chiar şcolile materialiste o afirmă foarte sever.

Care ar fi vârsta antropoidului? În ce epocă ar fi apărut pe suprafaţa pământului primele maimuţe? Fără nici o îndoiala, în Miocen. Cine ar putea nega aceasta? A apărut cu siguranţă în a treia parte a miocenului, acum 1525 milioane de ani. De ce au apărut pe suprafaţa pământului antropoizii? Ar putea da un răspuns exact domnii antropologiei materialiste, strălucitii oameni de ştiinţă moderni care se cred a fi atât de înţelepţi? Este evident că nu.

În prezent se fac anumite comentarii foarte simpatice, ştiinţa modernă inventează în fiecare zi noi ipoteze. S-a stabilit un lanţ foarte curios, ridicol prin excelenţă, în relaţie cu posibilii noştri strămoşi. Ca rege al acestui lanţ apare rechinul din care descinde, după antropologii materialişti, şopârla.

Ridicolă teorie, nu-i aşa? Ar putea fi concepută doar de mintea şopârlei, într-adevăr, şi continuă apoi cu faimosul oposum, creatură asemănătoare cu crocodilul, dar puţin mai evoluat. Şi de acolo trec, urmând cursul marelui lanţ de minuni, la un anumit animăluţ, căruia i s-a dat în ultimul timp multă importanţă. Mă refer, în mod emfatic, la lemurid sau lemur, după cum îl numesc. Îi atribuie o placentă discoidală, problemă care a fost refuzată de zoologi.

Găsim contradicţii teribile în aceste căi întortocheate ale ştiinţei şi antropologiei materialiste. Problema continuă, spunând că din acest mic animal, care ar fi existat acum 150 milioane de ani, provine la rândul său maimuţa şi, la sfârşit, gorila.

În acest lanţ, gorila este imediatul nostru predecesor, predecesorul omului.

Câţiva antropologi, cum am spus-o în ultima mea conferinţă, nu uită să pună în această problemă bietul şoarece, şi vor să-l includă în acest lanţ.

Cum? În ce mod?

Căutând asemănări, da, ne fac să credem că forma capului şi a gurii rechinului este la originea altor mamifere şi printre ele e fratele şoarece. Acum şoarecele a devenit un mare domn, căci nu este nici mai mult nici mai puţin decât strămoşul nostru, strămoşul lui Haeckel, posibil al lui Darwin sau al lui Huxley.

Faptul că această problemă, ca o trăsătură a feţei seamănă cu alta, serveşte ca bază pentru a afirma o posibilă descendenţă este atât de empiric în fond, ca presupunerea că omul a fost făcut din lut, luând aceasta în sens literal, fără a-şi da seama că nu este altceva decât un simbol.

Dar unde sunt verigile? Cum e posibil ca pornind de la rechin, aşa, să apară peste noapte sau de-a lungul câtorva secole, şopârla? Milioane de ani au trecut şi rechinul continuă liniştit şi nu s-a văzut niciodată ca dintr-o specie de rechin, fie din Atlantic, fie din Pacific, să se nască noi şopârle.

Înainte de toate, pentru ca şopârlele, cel puţin pe care le ştiu eu, dacă n-au ajuns deja atât de civilizate încât să meargă pe aici pe străzi, inventând teorii, în realitate, nu se întâlnesc în mare, ci în râuri, în lacuri.

Cunoaşteţi cumva vreo specie de şopârle sau de crocodili ieşind din valurile oceanului? Toată lumea ştie foarte bine că şopârlele trăiesc în apă dulce. Am văzut-o în marile râuri şi aceasta am constatat-o şi eu. Am vizitat de asemenea oceanul şi n-am văzut sau n-am auzit niciodată un pescar să pescuiască o şopârlă. Pescuiesc rechini, dar şopârle, când?

Vorbim de lucruri concrete, clare şi definitive. Şi unde este veriga sau verigile care leagă oposumul cu acest animal lemurid, lipsit de placentă, dar semnalat de Haeckel ca o creatura placentară discoidală? Şi, în continuare, unde este veriga care leagă aceasta creatură cu maimuţa? Şi, în sfârşit, unde ar fi verigile dintre maimuţă şi gorilă? Şi unde ar fi verigile dintre gorilă şi om? Care sunt? Vedem deci fapte concrete, lipsesc verigile.

Vorbind aşa, e de-a dreptul absurd. S-a vorbit mult despre Monera, atomul abisului apos, prima picătură de sare într-un ocean siluric plin de noroi pe fund şi unde nu a fost încă depus primul strat de roci. Dar care este originea Monerei? Se poate presupune că ceva atât de extraordinar ca primul punct atomic de protoplasmă, atât de corect organizat cu construcţia sa atât de complexă, ar fi rezultatul hazardului, al lui „poate”?

Înţeleg că, negând Principiile Inteligente ale Naturii, protoplasma îşi pierde tot sensul de organizare. Timpul va trece şi antropologia materialistă va fi distrusă puţin câte puţin. Până în prezent, antropologii materialişti nu au fost capabili să spună la ce dată şi cum a apărut primul om. Ipoteze, nimic mai mult, iar unele sunt atât de ridicole, nu au un fundament serios.

În antropologia materialistă se face mult referire la această problemă a Australiei. Poziţia antropologiei pur materialiste este foarte instabilă atunci când spune că triburile existente în Australia provin din maimuţe. În mod ştiinţific, aceasta cade. Dacă se măsoară creierele şi se compară, creierul unei gorile foarte avansată nu ajunge să fie decât la jumătatea volumului

creierului sălbaticului din Australia. Ar lipsi deci o verigă între gorila cea mai evoluată şi australianul cel mai primitiv.

Unde se află aceasta verigă? Să ne-o prezinte, să ne-o arate, suntem aici toţi pentru a o vedea; a afirma aşa, pentru a afirma fără o bază serioasă este îngrozitor de ridicol. Domnii antropologi materialişti afirmă într-un mod emfatic că ei cred numai în ceea ce văd, dar faptele ne demonstrează falsitatea afirmaţiei lor. Ei cred cu fermitate în ipoteze absurde pe care nu le-au văzut niciodată. Toate acestea pentru a zice că noi provenim din rechin, pentru a stabili în continuare un lanţ de capricii, pur şi simplu pe baza asemănărilor fizionomice; aceasta demonstrează în fond o superficialitate dusă la extremă. Dacă ei scriu aceasta, într-adevăr că abuzează excesiv de inteligenţa cititorilor. Dacă aceasta este ceea ce spun, este în fond teribil de comic şi chiar absurd.

Domnii antropologi materialişti vor să ne facă să credem că, doar cu problema selecţiei naturale a speciilor şi cu anii, se poate explica originea tuturor speciilor.

Nu neg selecţia naturală, este clar că aceasta există, însă nu are puterea să creeze noi specii. În realitate, ceea ce există este selecţia fiziologică, selecţia structurilor şi segregaţia celor mai apţi, asta-i tot. A duce selecţia naturală până la punctul de a o converti într-o putere creatoare universală, aceasta este culmea culmilor. Nici un înţelept adevărat nu ar gândi astfel de prostii. Nu s-a văzut niciodată ca prin intermediul selecţiei naturale să apară vreo specie nouă. Când, în ce epoca?

Da, structurile se selecţionează, nu o negăm. Cei mai tari câştiga în lupta pentru pâinea de toate zilele, în lupta neîncetată a fiecărei clipe în care se bat pentru a mânca şi pentru a nu fi mâncaţi. Natural, cel mai tare câştigă, cel care îşi transmite caracteristicile descendenţilor săi, caracteristicile fiziologice, de structură; atunci selecţionaţii, cei mai apţi, se separă şi transmit descendenţilor lor aceste aptitudini. Astfel trebuie înţeleasă legea selecţiei naturale.

O specie oarecare din pădurile adânci ale naturii trebuie să lupte pentru a mânca şi a nu fi mâncată. Evident, o asemenea luptă este teribilă. Ca rezultat, cum este şi natural, cel mai tare câştigă. La cel mai puternic există structuri minunate, caracteristici importante care sunt transmise la descendenţi, dar aceasta nu indică o schimbare a feţei, aceasta nu înseamnă naşterea unei noi specii. Niciodată, nici un om de ştiinţă materialist nu a văzut ca dintr-o specie să apară alta prin legea selecţiei naturale, nu are probe, nu le-a putut palpa niciodată. Pe ce se bazează el? Este uşor să lansezi o ipoteză şi apoi să afirmi în mod dogmatic că acesta este adevărul şi numai adevărul.

Totuşi, nu sunt domnii antropologiei materialiste cei care spun că nu cred decât ceea ce văd, că nu acceptă nimic din ceea ce nu au văzut? Ce contradicţie teribilă, cred în ipotezele lor şi nu le-au văzut niciodată!

Ei afirmă că fiinţa umană provine din şoarece. Acestea nu le-au

constatat, nu le au perceput niciodată direct. Ei accentuează şi ideea că omul provine din mandril. Teoriile acestor neghiobi ştiinţifici sunt nenumărate, afirmaţii absurde despre ceea ce ei nu au văzut niciodată. Noi, gnosticii, nu acceptăm superstiţiile, iar acestea sunt superstiţii absurde, noi suntem de o exactitate matematică în cercetare şi exigenţi în expresie. Asemenea fanatici nu ne plac, noi vrem acte, fapte concrete şi definitive.

Astfel, cercetând această problemă raportată la strămoşii posibili, putem pune în evidenţă cu claritate, starea haotică în care se află ştiinţa materialistă, dezordinea fatală a minţilor lor degenerate şi lipsa capacităţii de cercetare. Aceasta este cruda realitate a faptelor.

Această problemă, că din anumite forme hominide apar altele, aşa pur şi simplu, bazată numai pe dovezi atât de ridicole precum cea a Carbonului14 sau a Potasiului, Argon, etc., constituie în realitate ruşinea acestei perioade a secolului XX.

Noi, antropologii gnostici, avem sisteme diferite de cercetare, avem discipline speciale care ne permit să punem în activitate anumite facultăţi latente în creierul uman, anumite simţuri de percepţie complet necunoscute pentru antropologia materialistă.

Este logic că Natura are memorie, şi într-o zi va putea fi demonstrat. S-au făcut deja încercări ştiinţifice moderne, în curând undele luminoase ale trecutului sau undele sonore ale trecutului, pentru a vorbi mai clar, vor putea fi descompuse în imagini şi vor fi perceptibile pe anumite ecrane. Există deja tentative ştiinţifice în legătură cu acest subiect. Atunci, telespectatorii din întreaga lume vor putea vedea originea omului, istoria pământului şi a raselor sale. Când va sosi această zi, care nu este prea îndepărtată, Anticristul falsei ştiinţe va rămâne gol în faţa verdictului solemn al conştiinţei publice, aceasta este realitatea crudă a faptelor.

Această problemă a selecţiei naturale, a climatului, a mediului ambiant, etc., etc., fascinează într-adevăr pe mulţi oameni, şi de aceea ei uită tipurile originare din care au apărut speciile. Nerozii oameni de ştiinţă cred că selecţia naturală ar putea să continue într-un mod absolut mecanic, fără Principii Directoare Inteligente. Şi aceasta ar fi atât de absurd ca şi cum te-ai gândi că orice maşină ar putea apărea pe lume fără un principiu inteligent, fără o minte arhitectă sau fără un inginer care să-i fi dat formă.

Indubitabil, aceste Principii Inteligente ale Naturii nu ar putea fi respinse decât de idioţi, de cei care pretind că orice maşină organică este capabilă să apară din întâmplare. Ele nu vor fi niciodată respinse de oamenii cu adevărat înţelepţi, în sensul cel mai profund al cuvântului.

Pe măsură ce vom aprofunda toate acestea, vom vedea toate greşelile antropologiei materialiste. Este necesar să reflectăm profund asupra tuturor acestor lucruri. Dacă ei, în loc să-şi asume acea poziţie de atac împotriva oricărui clericalism, ar fi trecut printr-o prealabilă analiză reflexivă, niciodată nu s-ar fi aventurat să lanseze ipoteze antiştiinţifice.

Noi ştim foarte bine că Adam şi Eva, care îi deranjează atât de mult pe

domnii antropologiei materialiste, nu sunt mai mult decât un simbol. Aceia, domnii antropologi profani, care vor să respingă Geneza, este bine să înţeleagă, şi să înţelegem cu toţii că Geneza nu este altceva decât un tratat de Alchimie pentru alchimişti şi că niciodată nu ar trebui să fie acceptată în formă literală. Astfel că, domnii antropologiei materialiste se sforţează să combată ceva ce nici măcar nu cunosc. Pentru acest motiv îndrăznesc să spun pur şi simplu că ipotezele lor nu au niciodată baze serioase.

Domnul Darwin însuşi nu s-a gândit niciodată să meargă atât de departe cu doctrinele sale. Să ne amintim că el însuşi vorbea de caracterizări. După ce o specie organică a trecut printr-un proces selectiv al structurilor şi fiziologiei, incontestabil se caracterizează într-o formă constantă şi definitivă.

Aşa că dacă faimosul antropoid sau maimuţă a trebuit să treacă prin procese selective, în cele din urmă şi-a dobândit caracteristicile sale totale şi niciodată nu a mai trecut printr-o schimbare, aceasta este evident.

□ CELE ŞAPTE RASE şi CELE ŞAPTE RONDURI □

„Sorii din Anahuac ne invită la reflecţie, pentru că sunt foarte interesanţi. Ei sunt de foc, de aer, de apă şi de pământ. Ei marchează teribile catastrofe cosmice.

Se spune că fiii Primului Soare, cei Protoplasmatici, au pierit devoraţi de tigri. Evident, Tigrii Înţelepciunii!

Se spune că fiii celui de-al Doilea Soare, Hiperboreenii, au pierit devoraţi de uragane puternice. Aceasta se referă la umanitatea care trăia pe potcoava care a fost în jurul Polului Nord. Se afirmă că fiii celui de-al Treilea Soare, Lemurienii, au pierit de un soare de foc şi mari cutremure.

Fiii celui de-al Patrulea Soare, Atlanţii, au pierit din cauza apelor. Fiii celui de-al Cincilea Soare, Arienii, oamenii acestei epoci, vor pieri prin foc şi cutremure de pământ. Aşa va fi şi se va îndeplini în scurt timp. Fiii celui de-al Şaselea Soare, Rasa Koradhi, pe următorul pământ al timpului ce vine, de asemenea vor muri”.

Samael Aun Weor – „Antropologia Gnostica”

Acum trăieşte pe suprafaţa Pământului, o populaţie de aproape şase mii de milioane de persoane; cea care populează suprafaţa Pământului este evident RASA ARIANĂ. Continentele actuale sunt dens populate: Europa, America, Asia, Africa, Oceania sunt cinci continente pe care se dezvoltă o umanitate.

Dacă ne întrebăm de unde s-a ivit această umanitate? Care e originea ei? Credeţi poate că această umanitate care populează cele cinci continente şi-a avut originea chiar în ele?

Nu cred că toată această populaţie, cei cinci mii cinci sute de milioane, care populează lumea actualmente, au venit de pe aceste cinci continente. N-o cred pentru că se dovedeşte că lumea şi-a schimbat fizionomia de mai multe ori. Înainte să aibă aceasta fizionomie pe care o vedeţi pe această

hartă (sau pe oricare altă emisferă) a avut o fizionomie diferită.

Există hărţi mai vechi; există hărţi diferite care s-au găsit în alte colţuri ale lumii în care fizionomia Pământului apare diferită. Aşadar nu a avut întotdeauna aceleaşi continente, nu a avut întotdeauna aceeaşi fizionomie. Într-un alt timp a avut o fizionomie diferită; ceea ce azi sunt poli, era ecuator şi ceea ce azi este ecuator a fost poli. Atunci continentele actuale n-au existat sau au existat o parte din aceste continente şi era un continent dens populat, care era localizat în oceanul Atlantic, mă refer, este clar, la ATLANTIDA.

Era o ţară mare; imaginaţi-vă o clipa, Atlantida se întindea până la Azore, până la noua Scoţie şi cobora până la ceea ce azi este Brazilia. Ce continent mare era!

Pe Atlantida s-a dezvoltat o rasă mare, o rasă de uriaşi; aveau corpuri de până la 3 metri înălţime (de aceea legenda secolelor ne vorbeşte de „Briareu, cel cu o sută de braţe”); o adevărată rasă de ciclopi. Această rasă a ajuns să aibă o puternică civilizaţie, de milioane de ori mai puternică decât a noastră.

Atlanţii şi-au dezvoltat o puternică civilizaţie. Au creat rachete atomice şi puteau călători nu numai până la Lună, ci şi până la Mercur, Venus, Marte şi în general spre toate planetele Sistemului Solar.

Am trăit în Atlantida şi pot să dau mărturie asupra acestor lucruri. Într-unul din aceste oraşe, era un cosmoport minunat; din acest cosmoport ieşeau navete cosmice, rachete atomice înspre una sau alta dintre Planetele sistemului Solar. Mie îmi plăcea să merg la un fel de Caravansin, aşa se numeau restaurantele din acea epocă şi de acolo contemplam, prin mari ferestre de sticlă, tot cosmoportul. Îmi plăcea să văd cum ies acele rachete în direcţia Lunii. La început aceasta provoca o mare mirare şi se auzeau numai ţipetele mulţimii, şi apoi a devenit ceva foarte comun.

În Atlantida a existat o civilizaţie de care fiinţele umane ale acestor timpuri nu au nici cea mai mică bănuială. Casele Atlanţilor erau întotdeauna înconjurate de ziduri, de metereze, aveau grădini în faţa şi în interiorul lor.

Continentul Atlant se întindea şi se orienta spre Australia şi părţile cele mai înalte spre Septentrion, munţii depăşeau în mărime, înălţime şi număr tot ce există acum

Leii trăgeau trăsurile. Voi vedeţi astăzi leii furioşi, teribili, însă în Atlantida, leii serveau ca animal de tracţiune; trăgeau carele care purtau regii şi câţiva cetăţeni. Aceste animale în acea epoca erau domestice.

Câinii erau mult mai mari, enormi, azi sunt mici; în acea vreme erau mastodonţi. Serveau la a apăra casele orăşenilor, erau furioşi. Caii existau şi ei, dar erau uriaşi. Existau elefanţi enormi; mamuţii, strămoşii elefanţilor, abundau în păduri şi în munţi, erau enormi.

Atlanţii învăţau să-şi degraviteze corpurile după voinţă. Cu un mic aparat pe care îl puteau ţine în căuşul palmei, puteau face să leviteze orice corp, oricât de greu ar fi fost.

Atlanţii, experţi în transplanturi, nu au transplantat numai organe, cum ar fi inima, rinichii, pancreasul, dar au învăţat să transplanteze creiere. Această transplantare de creier a fost deja vârful ştiinţei transplanturilor; astfel, erau subiecţi care puteau continua să trăiască în corpuri diferite şi fără întrerupere, transplantând creierul lor dintr-un organism în altul.

Ştiinţa Atlanţilor era formidabilă; încă sunt caverne secrete în Himalaya unde se păstrează anumite aparate mecanice ce pot transmite telepatic cunoaşterea acelui care o doreşte. Nu aveau deci nevoie să-şi frământe creierul pentru a obţine cunoaşterea.

În domeniul Fizicii Nucleare, au obţinut iluminatul atomic în formă masivă. Toate oraşele utilizau iluminatul atomic; câmpurile erau iluminate cu Energie Nucleară; casele lor cu Energie Atomică. Lămpile atomice iluminau Palatele şi Templele cu „Pereţi Transparenţi”. Ştim bine că există anumite caverne în Asia unde se păstrează încă lămpi atomice care au aparţinut Atlanţilor.

În domeniul Mecanicii, pot să vă asigur că automobilele lor nu erau numai amfibii, dar puteau şi să zboare în aer, erau propulsate de Energie Nucleară (extrăgeau energia nu numai din uraniu şi radiu, ci şi din multe alte metale şi de asemenea din multe seminţe vegetale şi le ieşea foarte ieftină).

În materie de navigaţie aeriană, aveau vase mai puternice decât cele actuale; adevărate bărci zburătoare sau „nave zburătoare”, care erau şi ele propulsate de Energie Nucleară. Atlanţii au învăţat să utilizeze şi Energia Solară.

Cel mai rău a fost că şi-au dezvoltat puterile magice pentru rău. Pe lângă a fi oameni de ştiinţă, erau magicieni; au ajuns să construiască un robot şi să-l doteze cu un principiu inteligent; cunoşteau bine elementalii Focului, Aerului, Apelor şi Pământului.

Pentru ei, Elementalii Naturii, ceea ce basmele pentru copii numesc Zâne, Salamandre sau Silfi, erau o realitate teribilă. Posedau încă simţul clarviziunii. Este clar că, cu acest simţ puteau să vadă perfect nu numai lumea tridimensionala a lui Euclid, ci să vadă şi a Patra Coordonată, a Cincea, a Şasea până la a Şaptea.

Atunci, ei stăpâneau oricare dintre creaturile acestor Elemente, creaturi invizibile pentru simţurile obişnuite şi le puneau în interiorul roboţilor lor. Astfel, aceşti roboţi se transformau în fiinţe inteligente, în fiinţe care îşi serveau proprietarii, putând să-i informeze despre pericolele care îi păşteau şi, în general, despre multiplele lucruri ale vieţii practice.

Atlanţii au fost avantajaţi enorm. Exista o Universitate Atlantă minunată. Vreau să mă refer, în mod subliniat, la SOCIETATEA AKALDANĂ, o adevărată Universitate de înţelepţi. Ei studiau „Legea Eternului Heptaparaparshinock” (Legea Şaptelui), o minunăţie; învăţau să concentreze razele solare pentru a le face să pătrundă în camere determinate, ştiau să transforme cele şapte culori ale Prismei Solare, adică, să extragă „pozitiva” razelor Prismei Solare.

Un lucru este să vezi cele şapte culori prismatice şi altul este să le transformi în mod „pozitiv”, să extragi din ele „pozitiva”. Oamenii de ştiinţă moderni, au studiat cele şapte culori fundamentale ale spectrului solar, dar nu au extras „pozitiva” din aceste şapte culori. Înţelepţii Atlanţi ştiau să extragă „pozitiva reală” a celor şapte culori ale Prismei Solare; cu această „pozitivă”, realizau adevărate minuni.

Îmi amintesc, în legătură cu acest subiect, de cazul a doi înţelepţi chinezi care au făcut experienţe (în stilul Atlanţilor) cu cele şapte culori ale Spectrului Solar.

Scoţând „pozitiva”, de exemplu, din aceste culori, puneau opiumul în faţa unei raze colorate şi atunci vedeau cum opiumul se transformă în alte substanţe. Examinau o bucată de bambus umezit într-o substanţă determinată de culoarea albastră (pozitivă nu negativă a Spectrului Solar), de exemplu şi vedeau cum bambusul se vopsea intens în culoarea albastră...

Făceau să treacă, de exemplu, sunetul (o anumită notă: nota DO, RE sau MI), combinându-le cu o culoare determinată şi vedeau cum nota altera culoarea, dându-i o altă culoare complet diferită.

Cele şapte raze erau utilizate în forma lor pozitivă pentru a realiza minunăţii pe continentul Atlant, „Legea Eternului Heptaparaparshinock” a fost studiată temeinic.

Un înţelept Atlant care a utilizat laptele de capră amestecat cu rădăcină de pin, pe o placă de marmură, a văzut cum laptele cu rădăcina se descompunea, formându-se şapte straturi diferite, şi aceasta l-a incitat să studieze „Legea Eternului Heptaparaparshinock”, Legea Şaptelui.

Ritualul cel mai puternic din Atlantida a fost cel al Zeului Neptun. Acest Zeu a guvernat în mod înţelept Atlantida; a ajuns să ia un corp fizic pe Pământ şi a trăit în Atlantida, scriindu-şi regulile pe coloanele Templelor. Era de admirat şi de văzut Templul Sacru al acestui Zeu Sfânt. Pereţii sau zidurile argintate ale acestui templu uimeau prin frumuseţea lor şi cupolele şi acoperişurile erau toate din aur masiv, de cea mai bună calitate.

Fildeşul, argintul, aurul, alama, străluceau în interiorul Templului lui Neptun cu toate splendorile regale ale vremurilor străvechi.

Uriaşa sculptură sacră a preavenerabilului şi preasublimului Zeu Neptun era toată din aur pur. Această inefabilă statuie misterioasă, montată pe frumosul său car tras de armăsari exotici şi respectabila curte a celor o sută de Nereide, inspirau în mintea devoţilor Atlanţi o profundă veneraţie.

Vechile tradiţii afirmă că Atlanţii aveau un metal mult mai preţios decât aurul, care a fost faimosul „Orichalcum”.

Cultul lui Neptun a fost foarte celebru, asemănător celui al Elementalilor Apei, celui al Sirenelor mării imense, Nereidele, celui al Geniilor oceanului. A fost o epocă extraordinară, Neptuniană, Amentină foarte veche, ce provenea dintr-un trecut îndepărtat.

Oraşele Atlante au fost înfloritoare atât timp cât locuitorii au rămas fideli religiei părinţilor lor, atât timp cât au îndeplinit regulile Zeului Neptun,

atât timp cât n-au violat legea şi ordinea, dar când au profanat lucrurile sacre, atunci când au abuzat de sex, atunci când s-au murdărit cu cele şapte păcate capitale, au fost pedepsiţi şi scufundaţi cu toate bogăţiile lor pe fundul oceanului.

Încă îmi vine în memorie cazul lui KETABEL, „cea cu un trist destin”, o Regină Atlantă care guverna suverană în statele din sudul continentului scufundat şi în puternicul oraş al Porţilor de Aur. Frumuseţea periculoasă a lui Ketabel captiva cu Necromanţia sa, fascina şi seducea cu farmecele sale prinţii şi regii şi multe domnişoare şi copii au fost jertfiţi în numele său, tenebroaselor entităţi ale Lumilor Infernale.

Medicina sacerdotală Atlantă a descoperit în acele timpuri ceea ce azi am putea numi în mod ştiinţific Opoterapie umană, adică, aplicarea de secreţii glandulare ale pituitarei, tiroidei, de adrenalină la bolnavi şi ramoliţi.

Aceşti medici-sacerdoţi nu au utilizat numai chimia acestor glande endocrine, dar şi hiperchimia, fluidele psihice vitale ale chakrelor sau centrilor magnetici ai organismului uman relaţionate intim cu aceste glande endocrine.

Victimele jertfei, după ce au fost luate de pe pietrele de sacrificiu, erau duse până la anumite camere secrete unde sacerdoţii medici extrăgeau din aceste cadavre preţioasele glande endocrine atât de necesare pentru conservarea corpului fatalei Regine, care cu tot farmecul şi frumuseţea unei tinere suporta povara multor secole.

Cel mai înspăimântător dintre toate era momentul în care sacerdoţii, după ce au extras în secret glandele cadavrului, îl aruncau mulţimilor fanatice decăzute care, însetate îl devorau; din nefericire aceste popoare au devenit antropofage. Astfel a început degenerarea sau involuţia Atlanţilor.

Cu Kali-Yuga, Rasa Atlantă a degenerat teribil, oamenii s-au dedat magiei negre; se spunea un cuvânt în faţa duşmanului, o mantră, şi duşmanul cădea mort instantaneu. Atlanţii puteau să fabrice în minte un monstru şi apoi să-l cristalizeze cu ajutorul voinţei. Apoi îl alimentau cu sânge.

În decăderea Rasei Atlante au avut loc lucruri oribile: umanitatea a degenerat în vicii, în homosexualitate, în lesbianism, în droguri, etc. Forţa sexului a fost utilizată, dar pentru rău, pentru a cauza rău altor persoane, la distanţă. Alcoolul, acelaşi, ca acum, desfrâul, degenerarea adusă la maxim, au terminat acest imperiu înfloritor. În timpurile sale de splendoare, această rasă a fost foarte frumoasă, dar atunci când a degenerat au apărut lucruri oribile.

Războaiele Atlanţilor din ultimele timpuri au fost înspăimântătoare, a fost utilizată Energia Nucleară; bombele atomice au distrus preţioasele oraşe ale Atlantidei.

A sosit ziua când a avut loc o revoluţie a axelor Pământului; mările s-au deplasat schimbându-şi albiile; ceea ce au fost poli s-a transformat în ecuator, ce a fost ecuator s-a transformat în poli. Atunci au pierit milioane de

persoane. Toate aceste puternice oraşe ale Atlantidei au rămas scufundate în oceanul care-i poartă numele.

Sacerdoţii din SAIS i-au spus lui Solon: „Toate corpurile celeste care se mişcă pe orbita lor suferă perturbaţii care determină cu timpul o distrugere periodică a lucrurilor pământeşti de către un foc mare”.

Istoria Potopului Universal, ale cărui versiuni se află în tradiţiile tuturor raselor umane, sunt simple amintiri ale Marii Catastrofe Atlante.

Îmi vine în memorie în aceste momente cazul mulţimilor care invadau uriaşul Templu al lui Neptun, între cutremure, foc şi inundaţii. Oamenii disperaţi strigau la marele sacerdot Ramu spunând: „Ramu, salvează-ne!”. Ramu apărea în faţa tuturor, exclamând: „V-am spus deja, veţi pieri cu soţiile voastre, cu sclavii şi cu fiii voştri, şi viitoarea Rasă, dacă va urma exemplul vostru, va pieri la fel”. Tradiţiile povestesc că ultimele cuvinte ale lui Ramu au fost înăbuşite de fum şi de flăcări. Continentul Atlantida s-a prăbuşit în mijlocul puternicelor cutremure de pământ.

Catastrofa care a distrus Atlantida a fost teribilă. Fără îndoială, rezultatul violării Legii este întotdeauna catastrofal.

O dată terminată această mare catastrofă, a început o nouă Rasă. Evident, dintre aceste mulţimi care au pierit, înainte să intervină catastrofa, s-a salvat un popor.

Tradiţiile susţin că un mare Maestru, numit Vaivasvata, Noe biblic, a avertizat oamenii de ceea ce va veni, dar aceştia îşi băteau joc de el şi, în ajunul marelui cataclism, mâncau, dansau, se distrau şi se căsătoreau.

Sfinţii care dirijau destinul umanităţii l-au îndemnat pe Manu Vaivasvata să iasă cu poporul său înainte de a se scufunda continentul Atlantida, şi acesta s-a salvat în mod favorabil în fruntea poporului său. A trebuit să fugă noaptea, şi cum seniorii Feţei Întunecate, regii şi proprietarii acestor roboţi puternici aveau avioane minunate cu care puteau să fugă, traversând spaţiul, atunci conducătorii poporului ales al lui Manu Vaivasvata au pus mâna pe acestea şi le-au distrus.

Când perverşii locuitori ai acelor pământuri s-au trezit din somnul lor, deoarece călătoria a fost nocturnă, au observat cu stupefacţie că apele le-au invadat pământurile. Imediat, îşi căutară vasele aeriene; au înţeles ceea ce s-a întâmplat şi au încercat să urmărească poporul ales, dar au ajuns să omoare numai câţiva.

Acei domni ai Feţei Sumbre (Atlanţii) au murit, au fost înghiţiţi de ape.

Astăzi, pe fundul oceanului Atlantic se găsesc oraşe minunate; bogatele regiuni unde înainte existau săli splendide, gălăgia oamenilor, sunt străbătute azi doar de peşti.

(Ceea ce este prezentat aici despre Atlantida este extras din broşura „Atlantida şi Rasa Ariană”. Dacă vreţi să aprofundaţi cunoştinţele despre această rasă consultaţi această broşură.)

Dar Atlanţii, cu toată civilizaţia lor puternică, la rândul lor, nu provin din

continentul Atlant. Atlanţii provin din LEMURIA.

Lemuria a fost un continent încă mai vechi şi mai mare decât Atlantida: ocupa tot oceanul Indian şi Malaezia, ajungea până la Australia şi spre Sud avansa până aproape de ceea ce azi este America de Sud, acoperind aproape toată suprafaţa Pacificului. Avem încă rămăşiţe ale Lemuriei, evident în Oceania, cu marea Australie, Insula Paştelui, unde sunt sculptaţi câţiva monoliţi, etc. Acest Miocen despre care ne vorbesc antropologii materialişti, îşi are cu siguranţă propria scenă în acest vechi pământ Lemurian, totuşi, acesta a dispărut pe fundul oceanului, de-a lungul a 10.000 de ani de neîncetate cutremure de pământ. Când Atlantida s-a ivit din ocean, Lemuria era deja terminată.

Evident, civilizaţia Lemura, a fost de asemenea puternică. Lemurienii erau o rasă de uriaşi, de CICLOPI (normal, ei puteau avea o statură de patru, cinci şi şase metri).

Lemuria a avut de asemenea, o civilizaţie puternică, enormă, formidabilă. În Lemuria au fost construite oraşe enorme, ciclopice, înconjurate de ziduri de piatră şi de lavă de vulcani. Mulţi oameni locuiau la ţară, ca şi acum.

Să privim Rasa Lemura: la început nu existau sexele separate, Rasa era HERMAFRODITĂ. Atunci, fiecare individ Sacru Lemur avea organele sexuale (masculin şi feminin) total dezvoltate şi se înmulţeau prin sistemul de „ÎNMUGURIRE”; acest hermafrodit expulza din ovarele sale în mod natural, prin intermediul „menstruaţiei”, într-un moment determinat, un ovul sau ou perfect dezvoltat, poate de mărimea unui ou de pasăre, cu un înveliş calcaros, complet. Acest ou plasat într-o ambianţă specială, gesta în interiorul său o nouă creatură. Şi la sfârşit, când această creatură ieşea din cochilie (creatura care desigur avea puterea de a se mişca imediat) se hrănea de la sânii acestui TATA-MAMA.

Aşa se înmulţeau Lemurii. Actul sexual nu exista, pentru că fiecare individ era complet prin el însuşi. Înmulţirea lor se făcea prin intermediul sistemului de „ÎNMUGURIRE”, căci erau hermafrodiţi.

Probe, demonstraţii? Le aveţi voi înşivă, dragii mei prieteni, în propriul vostru organism. Ştim bine, că micile mamele ale bărbatului sunt glande mamare atrofiate.

Ştim bine că clitorisul femeii este un falus atrofiat şi înţesat cu ligamente nervoase. Vreţi alte dovezi? Ar fi absurd să mai cerem probe când le purtăm în organismul uman.

Cu timpul s-au petrecut lucruri extraordinare. Nu am putea nega în nici un fel faptul că rasa umană s-a divizat în sexe opuse, înainte de dispariţia Continentului Lemur. Chiar scrierile ebraice spun că, la început, acest Adam bărbat-femeie trăia singur în Paradisul Terestru.

„Şi Dumnezeu a creat omul după chipul şi asemănarea lui, El l-a creat după imaginea lui Dumnezeu, El l-a făcut bărbat şi femeie. Şi Dumnezeu i-a binecuvântat şi le-a spus: Creşteţi şi înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul şi

dominaţi-l şi fiţi stăpânii peştilor din mări, păsărilor din cer şi tuturor animalelor care se mişcă pe pământ”. (Geneza 1:27,28)

Acest Adam bărbat-femeie al mitologiei ebraice este, deci, numai un simbol: se referă la vechea umanitate. Înainte ca vechea umanitate să se divizeze în sexe opuse, exista „ADAM-SOLUS”; mult mai târziu în timp, „Eva a fost scoasă din coasta lui Adam” (este un simbol pentru a reprezenta separarea în sexe opuse). Însă nu ne gândim la o Eva antropomorfică; ne gândim la ETERNUL FEMININ.

De aceea când a sosit epoca postlemură, începând cu a treia sau a patra subrasă, s-a văzut clar că unii copii se năşteau cu un organ sexual mai accentuat decât celălalt; unii se năşteau cu un organ masculin mai dezvoltat decât cel feminin sau invers, şi acest proces se accentua de fiecare dată mai mult, până ce, la sfârşit, se năşteau doar copii unisexuali (bărbaţi sau femei). Însă acest proces de diviziune în sexe opuse s-a realizat de-a lungul mai multor milioane de ani, n-a fost peste noapte. De aceea se spune, repet, că „Eva a fost scoasă din coasta lui Adam”. Aşa putem diviza Rasa Lemură în două etape: primul timp, existenţa hermafroditilor; al doilea timp, diviziunea rasei în două sexe.

Când s-a ajuns deja la diviziunea totală în sexe opuse, atunci era necesară cooperarea pentru a crea. „Menstruaţiile” continuau să existe în elementul feminin, dar acest ovul se năştea deja nefecundat. Era necesară cooperarea cu sexul masculin pentru ca ovulul să poată fi fecundat şi astfel să se poată reproduce specia.

ELOHIM CREATORII, „KUMARAŢII”, reuneau oamenii pentru reproducere în anumite perioade ale anului. Era admirabil cum, aceste rase, aceste triburi, călătoreau dintr-un loc în altul pentru a asista, la date stabilite, în Temple unde trebuiau să se reproducă. Actul sexual nu se realiza niciodată în afara Templului. Acest sacrament se realiza numai în Templu, era un SACRAMENT AL TEMPLULUI şi cuplurile se uneau sexual pentru a crea, sub conducerea „Kumaraţilor”, în curtea pietruită a Templului.

Bărbaţi şi femei, se împreunau în curţile pavate cu pietre ale Templelor, fără a ajunge vreodată la ceea ce în Fiziologia Organică se cunoaşte sub numele de „spasm” sau „orgasm”. Adică, nu exista ejacularea Ens-Seminis-ului, pentru că ştiau (cum a spus mai târziu Paracelsus) că în Ens-Seminis se află Ens-Virtuţile Focului.

Un spermatozoid matur scăpa din glandele endocrine pentru a realiza o fecundare.

Astfel se reproduceau fiinţele umane reale, oamenii veritabili, înainte de degenerarea lor. Cum să o ştim noi? Prin tradiţie: de-a lungul secolelor moştenim această cunoaştere gnostică. Că nu s-a publicat? Suntem pe cale să o publicăm. Că umanitatea actuală nu o acceptă? E aproape normal, pentru că acest sistem de reproducere era folosit numai de adevăratele fiinţe umane care au existat pe faţa Pământului.

În plus, în acea epocă, umanitatea se bucura de facultăţi spirituale:

putea percepe perfect toate minunăţiile Naturii şi ale Cosmosului. Capacitatea sa de viziune îi permitea să vadă jumătate din „HOLTAMPANAS”, adică jumătate din totalitatea tonalităţilor de culori universale (ştim bine că un „Holtampanas” constă din cinci milioane şi jumătate de tonalităţi de culori).

Când omul îşi ridica privirea pentru a privi stelele, vedea lumea înconjurată de o aureolă foarte specială şi vedea, de asemenea, alte umanităţi planetare cu care se comunica telepatic.

Auzul era pătrunzător, pentru a capta simfoniile Universului; mirosul era atât de ascuţit încât putea uşor să-l depăşească pe cel al câinilor de azi. Simţurile de percepţie nu erau atrofiate.

Era o umanitate care putea folosi, în alfabetul său, 300 de consoane articulabile şi 51 de vocale. Deci, puterea Verbului, a Cuvântului nu era degenerată; se vorbea LIMBAJUL UNIVERSAL care avea putere asupra focului, asupra aerului, asupra apelor şi asupra pământului. Era o umanitate superioară, de milioane de ori superioară faţă de a noastră: ea a construit civilizaţii puternice şi ştia, de asemenea, să utilizeze energia atomului şi a razelor cosmice; aveau nave cu care călătoreau prin spaţiul infinit, nave minunate.

Oricare fiinţă umană din Lemuria putea să trăiască între 12 şi 15 secole. Era o rasă puternică, viguroasă, puteau să ia o piatră şi să o arunce cu o mare forţă; o piatră pentru care azi am avea nevoie de o puternică macara pentru a o mişca şi poate nici cu o macara nu am putea-o face.

Rasa Lemură era perfectă, în sensul cel mai complet al cuvântului. Când antropologii materialişti spun: „Noi am ajuns la maximul perfecţiunii în aceste vremuri”, în realitate ei mint. Se vede că nu ştiu nimic despre antropologie, că nu au studiat temeinic vechile pietre, vechile manuscrise, vechile piramide, nişe, mormintele, etc. care există peste tot.

Există pietre ca acelea care au fost găsite în anumite locuri din Peru, care demonstrează că au existat civilizaţii de milioane de ori mai puternice decât a noastră şi aceasta în epoca mezozoică! Ar accepta aceasta Antropologia materialistă? Niciodată! Ei nu şi-ar da braţul pentru a-l răsuci aşa „pur şi simplu”. Însă faptele sunt fapte şi înaintea faptelor trebuie să ne înclinăm cu orice preţ.

Totuşi, după această epocă de perfecţiune, a venit inevitabil decadenţa sau involuţia rasei. Spun că, aşa cum există evoluţie şi involuţie la plante, aşa cum există evoluţie şi involuţie la animale sau la oameni, etc., trebuie tot aşa să existe evoluţie şi involuţie şi la civilizaţii.

Din păcate, la sfârşitul ultimei subrase, la sfârşitul epocii terţiare, în timpul Miocenului, oamenii adevăraţi (în sensul cel mai complet al cuvântului) au degenerat. Repet, înainte de degenerare, reproducerea era considerată ca fiind sacră şi actul sexual nu se realiza niciodată în afara Templului.

Totuşi, în degenerarea lor, aceste fiinţe umane adevărate au ajuns

chiar să se amestece cu fiarele (oribil, bineînţeles), aşa ne spun codexurile străvechi. Există tradiţii în Tibet, în China, în India; există pietre, sunt monoliţi, sunt codexuri care ne-o afirmă, iar noi, ca studenţi ai Antropologiei, nu putem să o negăm.

Din aceste încrucişări ale Oamenilor adevăraţi cu fiarele Naturii au rezultat nişte maimuţe uriaşe, care aveau feţe albastre sau roşii, care mergeau pe picioare şi pe mâini sau care se ridicau ca bipezi şi aveau capacitatea de a vorbi. La rândul lor, aceste specimene s-au amestecat cu alte bestii subumane şi din toate acestea au rezultat deja maimuţele pe care le cunoaştem noi, şi de asemenea, pornind de la anumite evoluţii, câteva tipuri de umanoizi.

Sub nici o formă Haeckel nu s-a opus vreodată conceptului conform căruia maimuţele îşi au obârşia în Lemuria, el a acceptat întotdeauna realitatea acestui continent. Dacă privim triburile cele mai primitive care există acum în lume, cele din Australia, care ar fi originea acestor triburi? Ar trebui să ştim care este originea Australiei. Într-adevăr, Australia este o bucată din Lemuria, situată în Pacific, un pământ foarte vechi. Ar trebui să observăm aceste triburi pentru a ne da seama, evident, că este vorba de un amestec al locuitorilor străvechii Lemurii cu anumite bestii ale Naturii.

De exemplu, sunt locuri în Australia în care părul de pe corpul persoanelor este atât de abundent, încât seamănă mai degrabă cu blana animalelor. Aceasta conferă, firește, o bază aparentă pentru care domnii materialişti spun: „Da, uite aici fii antropoizilor”. Teoria noastră este demonstrată! Ei, antropologii materialişti sunt teribil de superficiali, în realitate, nu au maturitate în înţelegere, este vorba de minţi în stadiu de decrepitudine, degenerate şi acest lucru este într-adevăr lamentabil. Dar n-a fost numai la sfârşitul Lemuriei când umanitatea degenerată s-a amestecat cu fiare ale Naturii pentru a da origine diferitelor tipuri de maimuţe; declinul Atlantidei a servit de asemenea drept scenă pentru aceasta.

După marea scufundare care a pus capăt acestui continent, multe femei au rămas izolate în pădurile adânci. Câteva au degenerat sexual şi au devenit lesbiene, altele au hotărât să se amestece cu fiarele Naturii (cu bestii de sex masculin), şi de aici a provenit un mare număr de maimuţe, urangutani, gorile, etc.

Aşadar, nu maimuţele sunt la originea omului, ci invers; a fost degenerarea anumitor grupuri umane de lemurieni şi atlanţi, care s-au amestecat cu câteva bestii subumane pentru a da naştere speciilor de maimuţe. Trebuie să înţelegem o dată pentru totdeauna că acolo unde există evoluţie există şi sora ei geamănă, involuţia şi asta e tot.

Dar să continuăm. Astfel că lemurienii, în splendoarea lor, au format o rasă viguroasă, foarte puternică. Totuşi, originea rasei lemuriene n-a fost în Pacific şi în Indian, cum se crede. Strămoşii Lemuriei au sălăşluit în continentul hiperborean, care înconjura polul nord ca o potcoavă. Resturi ale acestui vechi continent în care s-a dezvoltat RASA HIPERBOREANĂ găsim din Anglia şi până în Irlanda; acestui ţinut i-a aparţinut şi Alaska, căci întreaga

regiune forma o potcoavă în jurul calotei polare nordice.

Pe continentul Hiperborean exista o rasă puternică de ANDROGINI (nu hermafrodiţi, ci androgini). Ei puteau să-şi lungească corpul după voinţă, până atingeau staturi enorme, sau să le diminueze până la nivelul unui punct matematic.

Nu era o rasă care putea să se aşeze în mod simplu pe suprafaţa terestră, ca şi Lemurienii; nu, Hiperboreenii au fost diferiţi; în acele timpuri, pluteau în atmosferă.

Cu toate acestea, şi-au creat propria civilizaţie. Atunci, regnurile mineral, vegetal, animal şi uman se amestecau mult. Existau minerale-vegetale şi vegetale-minerale, animale-vegetaloide şi vegetaloide-animale.

Hiperboreeni se reproduceau ca şi coralii (astfel se reproduceau), adică prin „SPORI”. Acest sistem este foarte asemănător celui de înmugurire a plantelor; orice mugure vegetal, detaşându-se de trunchiul originar, se poate transforma într-o altă plantă. La fel, din corpul acestor Hiperborieni se detaşau spori oviformi. Aceşti spori se transformau în noi organisme independente care se alimentau de la TATĂL-MĂMĂ.

Mulţi au crezut că Hiperboreenii nu au cunoscut niciodată războiul, dar, în realitate, a existat o Rasă de Hiperboreeni care se războiau. A fost o rasă de oameni înalţi şi subţiri, care se apărau cu scuturi mari şi mânuiau lănci, utilizau arme necunoscute şi se băteau cu alte triburi.

Hiperboreenii au trăit într-o epocă foarte diferită a Istoriei lumii. Posedau VIZIUNEA SPIRITUALĂ total dezvoltată, adică, aveau glanda pineală proeminentă, care le permitea să vadă „ULTRA”-ul tuturor lucrurilor.

Este bine de ştiut că o plantă este corpul fizic al unui „elemental”; fiecare plantă are suflet şi sufletul fiecărei plante este un „Elemental” vegetal.

Când hiperboreenii priveau o pădure, nu o vedeau cum o vedem noi azi (ca un ansamblu de arbori sau ceva de acest fel), deoarece pentru ei această pădure era o pădure de uriaşi cu braţe enorme, ca acelea ale lui „BRIAREU” (cel care avea o sută de braţe) şi care se mişca de la dreapta la stânga. Această pădure nu era ceva liniştit, ci se auzeau aici, acolo, peste tot, vocile coloşilor, adică ale „elementalilor” arborilor uriaşi.

Acesta era un alt fel de a vedea lucrurile, nu cum le vedem noi acum, cu această vedere mizerabilă pe care o avem, care vede numai lucrurile fizice, ci era o altă vedere; era vederea care ne permitea să vedem dimensiunile superioare ale Naturii şi Cosmosului; era o vedere diferită (pătrunzătoare, atotcunoscătoare); vedeam Pământul aşa cum era şi nu cum este în aparenţă, nu cum îl vedem noi acum. Aveau o înţelepciune şi cunoştinţe superioare celor pe care noi le avem azi. Tot ceea ce ştim noi acum nu serveşte decât pentru a structura puţin intelectul, şi aceasta este tot. Hiperboreenii erau mai înţelepţi şi erau guvernaţi de SUPRA-OAMENII tuturor timpurilor şi ai tuturor vârstelor.

Au avut regate şi civilizaţii, dar originea lor nu era în nici un caz pe

continentul Hiperborean. Ei ştiau că strămoşii lor erau departe în timp. În realitate, strămoşii hiperboreenilor au fost oamenii din RASA POLARĂ sau PROTOPLASMATICĂ.

Această rasă umană a trăit pe calota Polară de Nord, pe Insula Secretă sau „INSULA SFÂNTĂ”; această insulă a fost prima care a existat, şi va fi ultima care va exista. Era „PĂMÂNTUL NORDIC”, „PĂMÂNTUL DE CRISTAL” (cum spuneau strămoşii noştri din Anahuac), depărtata „THULE” (despre care Maestrul Krumm Heller ne spune lucruri sublime), acest continent care azi este acoperit de gheţurile polului nord. Acest continent ocupa, în acea epocă, zona ecuatorială a lumii, pentru că poziţia, datorită revoluţiei axelor pământului, era diferită: ecuatorul actual era poli, polii erau ecuator. Rasa Polară s-a dezvoltat într-o atmosferă total diferită faţă de cea actuală. În acea epocă care exista acum mai mult de trei sute de milioane de ani, Pământul era propriu-zis semieteric, semifizic. Părea un ocean curb, albastru, precum cerul nopţii.

În acele timpuri, fiinţele umane aveau corpuri în întregime protoplasmatice şi Pământul chiar era încă o protoplasmă. Nu este acea protoplasmă a lui Haeckel sau marea sărată şi miile de prostii care nu au nici o confirmare, nu. Rasa Protoplasmatică este diferită.

Această rasă plutea în atmosferă. Nu era căzută încă pe pământul umed. Corpurile oamenilor erau maleabile, elastice. Puteau să-şi păstreze uriaşa siluetă de zece sau douăzeci de metri înălţime sau să-şi reducă înălţimea voluntar şi să ia statura pigmeilor sau să ia mărimea unui corp uman actual; corpul lor nu avea consistenţa fizică a umanităţii actuale.

Totuşi, persoanele acestei rase erau fericite, percepeau lumea şi lucrurile în mod integral, complet. Nu vedeau numai realitatea fizică, ci, în plus, puteau vedea Sufletul şi Spiritul tuturor fiinţelor şi lucrurilor. În imaginaţia lor se reflecta cerul înstelat.

Pământul întreg avea o culoare foarte frumoasă, albastru intens; munţii erau transparenţi ca şi cristalul.

Chiar dacă aceasta pare incredibil, Rasa Polară a fost de o foarte frumoasă culoare neagră. Dar pentru oamenii de azi este puţin dificil să înţeleagă, că, în ciuda faptului că era o rasă de culoare, pe obrajii acestor oameni şi în general pe faţa lor străluceau anumite culori şi anumite nuanţe, asemănătoare celor ale focului.

Sistemul de reproducere era complet diferit de cel actual; fiinţele umane se reproduceau prin metoda actului sexual FIZIPAR, o formă foarte asemănătoare diviziunii celulelor organice. Ştim deja că o celulă se divide în două şi că două se divid în patru şi cele patru în opt, etc. Aceasta se numeşte mitoză sau diviziune celulară. În acelaşi fel, organismul Tatălui-Mamă Protoplasmatic, în întregime ANDROGIN, care nu era nici masculin, nici feminin, ci avea ambele polarităţi în acelaşi timp, în anumite momente se diviza în două. Din Tatăl-Mamă se detaşa, ca să spunem aşa, fiul şi acesta era un eveniment profund religios.

Încă exista acest proces de reproducere prin diviziune în sângele nostru.

De ce există? Pentru că a existat la oamenii Polari şi noi păstrăm în noi această reminiscenţă.

Atunci când se năştea această nouă creatură, se sărbătorea aceasta ca un mare eveniment. Hierofanţii se reuneau în Temple pentru a lucra asupra elementelor Naturii.

Aceşti Androgini Divini puteau să ia repede atât un aspect feminin pentru a apărea ca o frumoasă femeie, cât şi să cufunde aspectul feminin în ei pentru a înflori cel masculin.

Cu toate că pare incredibil, această primă rasă a ajuns la un grad înalt de civilizaţie. Cu materialul plastic şi eteric al acestui pământ primitiv si-au construit case, palate, oraşe şi temple grandioase. Fireşte, bădăranii materialismului actual vor râde de afirmaţiile noastre, pentru că nu s-au găsit niciodată resturile unei asemenea civilizaţii. Este imposibil să găsim rămăşiţele unei astfel de civilizaţii atât de vechi, pentru că în acea epocă pământul era eteric, adică era format din Protomaterie. Doar în memoria Naturii, în Registrele Akashice, putem să găsim toată istoria vie a primei Rase. Dacă vă dezvoltaţi EPIFIZA şi HIPOFIZA, cu această pereche de mici glande, concentraţi corect, veţi putea verifica, prin voi înşivă, ceea ce vă spun eu acum.

Resturile fosile ale fiinţelor umane găsite în cavernele subterane ale Pământului nu au nimic comun cu Rasa Protoplasmatică. Aceste resturi sunt ale triburilor degenerate descendente din scufundata Atlantidă.

Tradiţia spune că eschimoşii din Groenlanda şi Alaska provin din îndepărtata Thule. Se spune că eschimoşii s-au amestecat cu invadatorii din Polinezia, Tunguses şi Dené. Totuşi aceasta nu este sigur. În realitate, eschimoşii din nord sunt şi ei resturi ale degenerării Atlante, de aceea păstrează câteva tradiţii foarte interesante.

Religia, Ştiinţa şi Filosofia erau total unite în cultura Rasei Polare. Locuitorii îndepărtatei Thule erau Boddhisattvaşii Maeştrilor din alte Mahamvantare.

Vorbeau VERBUL DE AUR, care „curge ca un fluviu prin pădurea deasă a Soarelui”. O limbă universală şi cosmică ale cărei combinaţii de sunete produceau fenomene cosmice de tot felul. În această limbă, Taţii Zeilor îi învăţau pe aceştia, cântând, legile cosmice ale Naturii.

Ritualurile Cosmice ale acestor epoci erau foarte interesante. Luminile templului nu erau fixe. Pe cât de repede ocupa un V.M. un tron, pe atât de repede îl abandona după aceea. Uneori P.V. ocupa un tron şi apoi îl abandona pentru a-l schimba cu cel al lui S.V. Înalţii domnitori levitau pentru a-şi schimba jilţurile între ei. În veşminte se combinau culorile alb şi negru pentru a reprezenta lupta dintre Spirit şi materie.

Construcţia templului era perfectă. Simbolurile şi uneltele de muncă se utilizau inversate pentru a reprezenta Drama care se proiectează de-a lungul

secolelor: coborârea Spiritului către materie. Astfel putem să contemplăm cu uimire sceptrele inversate, cupele, etc., toate inversate. Viaţa era pe atunci îndreptată înspre materie şi trebuia să i se dea o expresie simbolică.

Procesiunile sacre erau grandioase. Ele permiteau ca Marile Mistere să fie înţelese şi la fel şi această supremă coborâre a Spiritului către materie. Era un eveniment grandios, care se aştepta pe parcursul secolelor. Se aştepta cu atâta nerăbdare, cu câtă este aşteptată azi întoarcerea omului spre Lumile Superioare.

În acele timpuri, trăia pe Pământ Îngerul URIEL care avea un corp fizic uman. Atunci, Uriel, mare Maestru venit de pe Venus, i-a învăţat Artele şi Ştiinţa. Uriel a lăsat o carte scrisă cu RUNELE, carte pe care o studiau oamenii epocii POLARE. Uriel a îndeplinit o foarte frumoasă misiune, învăţând umanitatea acelei epoci.

Pentru acest motiv este uşor de înţeles că Runele au fost scrierile Primei Rase. În acea epocă, Ritualurile Templului Polar erau în întregime runice. Mişcările oficianţilor erau toate runice. Aceasta este scrierea divină. Să ne amintim că Svastica este o Rună. Literele ebraice nu sunt altceva decât modificări ale Runelor.

Dar de unde a venit Rasa Polară? Care i-a fost originea? Ei ştiau foarte bine că germenii originari ai marii Naturi se dezvoltă întotdeauna în spaţiul psihologic şi în dimensiunile superioare.

Să ne gândim la forma anterioară a stadiului uman, la strămoşii noştri legitimi. Fără nici o îndoială, ne vom regăsi în viaţa animală a Naturii, localizată într-o a patra dimensiune; acest fapt este şocant pentru materialişti. Cu toate acestea, chiar materialiştii erau cei care râdeau de Pasteur şi de teoriile sale, cei care îşi băteau joc de el când îşi dezinfecta instrumentele chirurgicale. Niciodată nu au crezut în microorganisme pentru că nu le-au văzut, dar astăzi le acceptă.

Există viaţă animală în a patra coordonată? Este clar că există. Există viaţă vegetală în a cincea coordonata? Da, există. Există viaţă minerală în a şasea coordonată? Da, există, dar specific că viaţa minerală din a şasea coordonată sau cea vegetală din a cincea sau cea animală din cea de-a patra coordonată, sub nici o formă nu se aseamănă cu viaţa minerală, vegetală şi animală a lumii noastre pur fizice. Nu putem să negăm că, mai târziu, această lume minerală, vegetală şi animală s-a condensat aici, în acest glob de materie tridimensională. Dar aceasta s-a petrecut de-a lungul mai multor milioane de ani.

Cum am putea defini în vreo formă procesele evoluţiei de la mineral până la om? Nu va fi posibil dacă vom elimina din Natură această problemă prezentată de Leibniz.

Mă refer la MONADE, Principiile Inteligente ale Naturii, Fiinţă Reală sau „Spiritul Universal al Vieţii”.

Monadele (sau dedublările lor), care au trecut prin regnul mineral în cea de-a şasea dimensiune, sunt aceleaşi cu cele care au trecut prin regnul

vegetal în cea de-a cincea şi prin regnul animal în cea de-a patra. Şi, cu precizie, la sfârşitul celei de-a patra au apărut creaturi asemănătoare antropoidului, dar nu antropoid, nu gorilă, nu cimpanzeu, nimic de acest fel.

Pentru lumea tridimensională a lui Euclid, în apropierea epocii de activitate, o asemenea formă a suferit câteva schimbări, câteva metamorfoze, aceleaşi cu cele suferite de planeta Pământ, şi s-a cristalizat la sfârşit în figura umană pe calota polară de nord, care altădată era situată în zona ecuatorială.

Trebuie ţinut cont că morfologia creaturilor umane şi a Naturii se schimbă pe măsură ce trec secolele. Fără nici o îndoiala, morfologia umană a apărut în acord cu vârsta protoplasmatică a Pământului nostru pentru a veni într-adevăr la existenţă şi, trecând prin perioada hiperboreană, lemură şi atlantă, morfologia s-a alterat puţin până în zilele noastre. Creaturile care ne-au precedat, rasa umană veche, cum mărturisesc tradiţiile vechiului Mexic şi ale diferitelor ţări ale lumii, au fost uriaşe, şi-au pierdut din statură până au ajuns ceea ce sunt azi.

Din fericire, ştim că în această lume săracă, atât de nefericită, suntem cu exactitate, a cincea generaţie. Este clar că viitoarea Rasă, a Şasea, va fi încă şi mai mică de statură şi rezultă evident că a Şaptea generaţie va fi de „Liliputani”.

În Fraternitatea Universală Albă, viitoarea rasă se numeşte RASA KORADHI. Astfel, în acelaşi fel în care actuala Rasă este RASA ARIANĂ, viitoarea Rasă este KORADHI.

ANTROPOGENEZA învaţă că orice lume a spaţiului infinit, mai devreme sau mai târziu, devine scena a şapte rase umane.

După cea de-a Şaptea şi ultima dintre aceste rase, planeta noastră, Pământ, se va vedea transformată într-o nouă Lună, într-o planetă rece, cadaverică, fără nici o viaţă.

Totuşi, este clar că înainte ca Pământul să treacă prin acest proces, specia umană se va reîntoarce la stadiul său germinal.

După moartea lumii fizice, germenii umani vor continua în dimensiunile superioare ale Naturii până se vor reîntoarce la stadiul elementar, atomic, originar.

Este scris cu caractere de foc în Marea Carte a Vieţii că la sfârşitul MARII ZILE COSMICE (Mahamvantara) orice germen vital trebuie să doarmă profund în HAOS de-a lungul a şapte eternităţi.

Numai pentru un nou ciclu de activitate, muzica, Verbul, Logosul poate trezi germenii vitali în zorii oricărei MAHAMVANTARA.

Trebuie să vă spun în numele adevărului că eu, în calitate de Iniţiat sau Bodhisattva, a trebuit să lucrez în Mahamvantarele trecute şi am cunoscut străvechiul Pământ-Lună. Acest satelit era atunci o lume ca a noastră: avea o bogată viaţă minerală, vegetală, animală şi umană; mări zbuciumate şi vulcani în erupţie, munţi plini de viaţă, etc. Toţi sateliţii Sistemului nostru Solar au făcut parte din Sistemul Solar trecut, care în Esoterism sunt numiţi

„LANŢUL LUNAR”.

Luna a avut şapte mari rase, însa la sfârşitul celei de-a şaptea mari Rase, la sfârşit ul Mahamvantarei, viaţa s-a reîntors în dimensiunile superioare ale Naturii şi ale Cosmosului şi scoarţa geologică a fost abandonată, mările s-au golit încetul cu încetul şi vulcanii şi-au stins focurile.

Materia fizică a Lunii a murit. Astăzi este un cadavru, cum au demonstrat astronauţii care au păşit pe solul lunar. Dar viaţa în ea însăşi, substanţă vie a materiei, nu a murit, ea a rămas transferată în ceva ce am putea numi „ILIASTER”.

Această sămânţă sau Iliasterul înţelepţilor şi-a continuat procesul în a patra coordonată, în a patra verticală, împreună cu seminţele a tot ceea ce există.

Mai târziu, această substanţă materială a continuat în a cincea coordonată şi apoi în a şasea, ulterior, în a şaptea, şi când a ajuns în a şaptea, s-a scufundat în sânul SPAŢIULUI ABSTRACT ABSOLUT. Era o sămânţă care nu se putea pierde, iar acum este depusă în spaţiul profund; în această sămânţă, viaţa continuă în stare latentă.

Ce ne spun nahuaşii despre OMEYOCAN? Că Omeyocan e „Locul Doi”, „Buricul Cosmic al Universului” unde se află numai vântul şi întunericul.

Iliasterul, Pământul Haotic Primordial, acest „Germene al Lumilor”, depus în spaţiul profund, este Omeyocan al Nahuaşilor.

Când Pământul se afla în stadiu germinal, când o lume oarecare, în stare de germen depus în sânul spaţiului profund, doarme în aşteptarea orei unei noi manifestări cosmice, atunci e Noaptea Cosmică, Marea Pralaya.

În acest Omeyocan, în acest Haos sau Spaţiu Profund, orice sămânţă doarme timp de şapte eternităţi. După această perioadă de inactivitate, Impulsul Electric, Uraganul Electric face să palpite toţi atomii în formă de vârtejuri în interiorul Omeyocan-ului, în Buricul Universului, în Matricea Cosmică. De aceea se spune că în Omeyocan există Vânt şi Întuneric; iată-l aici pe Ehecatl, Zeul Vântului, al Uraganelor, al Mişcării Cosmice.

Aşadar, în acest Haos primordial se afla viaţa latentă, se afla sămânţa unui pământ virginal, foarte pur, inefabil, pe care nu l-ar accepta niciodată antropologia materialistă, acolo se aflau toate posibilităţile, până ce Focul Universal a fecundat acel Haos.

Din acest Haos sau Buric al Universului s-au produs dedublări succesive prin mai multe dimensiuni şi omul pur germinal a trecut la protoplasmă, şi viaţa, evoluând şi involuând prin mai multe dimensiuni, a ajuns să se cristalizeze în final pe pământul protoplasmatic.

Iată aici RONDURILE sau perioadele de manifestare ale substanţei prin diverse dimensiuni ale Spaţiului. A existat o primă manifestare în lumea Minţii, în Regiunea Minţii Cosmice sau a Inteligenţei Universale (Primul Rond), o a doua manifestare a tot ceea ce este, a fost şi va fi, în Lumea Astrală (al Doilea Rond), şi atunci, ca rezultat, a apărut o a treia manifestare în Lumea Eterică sau Vitală (al Treilea Rond).

Astfel, viaţa s-a dezvoltat, a evoluat şi a involuat în trei dimensiuni extraordinare, înainte să apară în această lume fizică (al Patrulea Rond). Viaţa a existat în primul rând în starea minerală, însă o clasă de minerale pe care antropologii şi geologii materialişti nu le acceptă astăzi; ea s-a dezvoltat mult mai târziu în starea vegetală, şi ulterior în starea animală. Dar aceste stări: minerală, vegetală şi animală sunt necunoscute acum. Ele constituie un fel de arhetip al regnurilor minerale, vegetale şi animale existente acum.

În total există şapte Ronduri. Acum, noi ne găsim, deci, în al patrulea Rond care este Fizicul. Apoi, viaţa se va desfăşura din nou în Lumea Eterică (al Cincilea Rond); mai târziu, viaţa va continua în Lumea Astrală (al Şaselea Rond); şi ulterior, în Lumea Mentală (al Şaptelea Rond). Apoi viaţa se va întoarce încă o data la Iliaster, la germenul de unde a ieşit, la sămânţa sa autentică. În cele din urmă va veni destrămarea acestei planete şi a tuturor planetelor Sistemului Solar; Iliasterul se va scufunda în sânul Soarelui Sacru Absolut şi va veni Noaptea Cosmică, adică Marea Pralaya.

□ ÎNTREBĂRI şi RĂSPUNSURI □

Î: *— Câţiva autori vorbesc de „Haos” şi de „Cosmos”. Există diferenţă între unul şi altul?*

R: — Din Haos iese Cosmosul. Fără îndoială, prin intermediul Legii Treiului, adică, prin SFÂNTUL TRIAMAZIKAMNO, se pot realiza creaţiile noilor unităţi. Atunci când cele trei forţe (pozitivă, negativă şi neutră) coincid într-un punct dat, se realizează o creaţie. Crearea oricărei noi unităţi cosmice nu ar fi posibilă fără conjuncţia acestor trei forţe care formează, în ele însele, Sfântul Triamazikamno. Aceste trei forţe sunt: SFÂNTA AFIRMAŢIE, SFÂNTA NEGAŢIE, SFÂNTA CONCILIERE.

Dar a crea este un lucru şi a organiza este alt lucru. Se poate crea, însă dacă nu este organizare, la ce ar servi creaţia? Pentru ca un Cosmos (care înseamnă, între paranteze, „ordine a lumilor”) să apară la existenţă, este necesară o altă Lege. Vreau să mă refer, în mod subliniat, la LEGEA ETERNULUI HEPTAPARAPARSHINOCK, adică LEGEA ŞAPTELUI. Prin intermediul Legii Sfântului Triamazikamno se face creaţia, însă prin Legea Şaptelui se face organizarea a ceea ce a fost creat.

Astfel, Sistemul nostru Solar există graţie a două legi: prima, cea a Sfântului Triamazikamno; a doua, cea a Eternului Heptaparaparshinock. Datorită acestor două Legi există acum Sistemul nostru Solar şi planeta noastră Pământ. Din Haos a apărut, deci, un Cosmos; din Haos ies toate Cosmosurile. Apoi din Întuneric iese Lumina.

Î: *— De unde provine rasa iudaică?*

R: — Este un amestec al Hiperboreenilor cu a patra subrasă Atlantă; de acolo s-a născut Semita originară. Hiperboreenii s-au amestecat cu a patra subrasă a Atlanţilor şi de acolo a provenit Semita Atlantă. Din Semita Atlantă provine Semita actuală.

Cu siguranţă, în Palestina nu se găseşte Semita pură, trebuie ţinut cont

că este deja foarte amestecată cu germanii. Aţi auzit din întâmplare vorbindu-se de „Furtul de Sânge”? Când evreii din Palestina, din Israel au înţeles că rasa lor se află pe cale de degenerare, pentru că nu s-a încrucişat, au selecţionat un anumit număr de femei care au plecat în Germania. Acolo ele s-au amestecat cu bărbaţi şi au procreat şi de îndată ce ele procreau, se întorceau în Palestina. (Un anumit număr, foarte bine calculat, pentru a adăuga o anume cantitate de sânge german, celui semit). În acest fel, ea nu se află complet pură.

În Arabia, în Deşertul Sahara este complet pură. Acolo, sub pământ, există un oraş subteran de Semiţi puri, originari, fără nici un amestec, care au obiceiuri foarte diferite: se îmbracă la fel ca arabii, se comportă ca arabii. Arabii cred de asemenea că aceştia sunt arabi, dar nu sunt; sunt evrei şi trăiesc în deşert ca arabii, îmbrăcându-se în acelaşi fel şi păstrând toate obiceiurile evreieşti; nu s-au amestecat niciodată.

CAPITOLUL 5
CUM SĂ ÎNVĂŢĂM SĂ ASCULTĂM

„Erudiţii nu sunt capabili să asculte cu mintea spontană. Erudiţii ascultă numai pentru a traduce în acord cu propriul lor limbaj de prejudecăţi şi preconcepte”.

Samael Aun Weor

□ NECESITATEA DE „A FI ACASĂ” □

„Este convenabil să nu uităm niciodată de noi înşine. Când spun «să nu uităm de noi înşine, acest lucru trebuie să fie bine înţeles.

Un atlet, un sportiv, pare că nu uită de el însuşi, şi totuşi el uită de sine însuşi. Un anahoret, un pustnic, trăind într-o peşteră solitară, ţinând lungi posturi, cu corpul său plin de cilicii, complicat în suferinţe, flămând, ocupat cu întrebările sale esoterice, pare cu adevărat că el nu uită niciodată de sine însuşi, dar a uitat de el însuşi. De ce? Pentru că el a uitat de corpul său fizic, pentru că el nu îl menţine aşa cum ar trebui.

Observaţi cele două extreme: atât unul cât şi celălalt au uitat de ei înşişi, pentru că au uitat de legea Balanţei şi se găsesc într-un total dezechilibru.

Care e modalitatea corectă pentru ca niciodată să nu uităm de noi înşine? În realitate, doar graţie relaţiei perfecte dintre Conştiinţă, corpul fizic şi ambianţa exterioară vom ajunge să obţinem acest comportament autentic, care niciodată nu ne va face să uitam de noi înşine. Conştiinţa, corpul şi ambianţa exterioară (în echilibru perfect), ne permit, în realitate, să menţinem anumite relaţii minunate care îi indică cu exactitate, pe cei care nu uită niciodată de ei înşişi.

Dacă Conştiinţa nu se relaţionează în mod inteligent cu corpul, atunci se produc bolile; dacă Conştiinţa nu se relaţionează bine cu mediul ambiant, apar conflictele. Relaţiile corecte dintre Conştiinţă, corp şi ambianţă sunt vitale, urgente şi definitorii pentru cel care nu uită de el însuşi”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „A Treia Stare de Conştiinţă”

În lume există mulţi oratori care surprind prin elocvenţa lor, dar sunt mai puţine persoanele care ştiu asculta. A şti să asculţi este foarte dificil; într-adevăr, puţine sunt persoanele care ştiu cu adevărat să asculte.

În general, când cineva ascultă, nu ascultă, deoarece „Eul” său, Egoul său, traduce în propriul său limbaj tot ceea ce ascultă, conform propriei lui idiosincrasii psihologice, în cadrul judecăţii sale, în definitiv, el nu ascultă.

Pentru a putea învăţa să asculte, oamenii trebuie înainte de toate să-şi trezească Conştiinţa. Psihologic vorbind, cum ar putea cineva care are

Conştiinţa adormită, să asculte?

Pentru a şti asculta, trebuie să fii prezent şi mă întreb pe mine însumi şi vă întreb şi pe voi: sunteţi siguri că în acest moment nu vă plimbaţi prin casele voastre, la locul vostru de muncă sau la ţară ori într-un loc care vă afectează? Vedem întotdeauna persoanele aşezate, în aparenţă ascultând, însă cum ar putea asculta cel care „NU ESTE ACASĂ”?

În ce loc ne aflăm chiar acum? Veţi spune că sunteţi aici (poate că este adevărat, poate că nu). Adevărul este că e dificil să ştim asculta căci, de obicei, cel care ascultă, evadează, călătoreşte prin ţara sa psihologică, fuge în orice direcţie. Pe scurt, „nu este acasă”, şi „nefiind acasă”, cine ar asculta? Personalitatea umană? Cu adevărat, ea nu ştie să asculte. Corpul fizic? El nu este altceva decât un instrument! Atunci, cine ar asculta? Când cineva vorbeşte altei persoane, crede că aceasta este puţin atentă, totuşi, oamenii fug când ne ascultă; când în aparenţă ascultă, „nu sunt acasă”.

Aşadar pentru a putea asculta trebuie „să fim acasă”. Şi cine sunt cei care sunt „plecaţi de acasă”? Ei bine, toţi inconştienţii!

Puteţi fi siguri că în acest moment mă ascultaţi? Aţi putea să garantaţi aceasta? Aţi putea jura, în acest moment, că sunteţi prezenţi, sau vă plimbaţi pe altundeva? Cruda realitate a faptelor este că atunci când ascultă, oamenii nu ascultă, pentru că umblă pe altundeva, „nu sunt acasă”, hoinăresc.

De ce oamenii nu-şi amintesc de existenţele lor anterioare? Dar cum ar putea să şi le amintească, dacă „nu erau acasă”! Îşi poate cineva aminti, din întâmplare, ceea ce n-a experimentat? „A FI ACASĂ”, cine ştie ceea ce este „a fi acasă”? Mă refer la aceasta ca la fiinţa umană. În mod normal, FIINŢA pleacă „afară din casă”; atunci, cum ne-am putea aminti existenţele trecute, dacă întotdeauna eram „afară din casă”?

În studiile noastre gnostice există două lucruri capitale: primul, AMINTIREA DE NOI ÎNŞINE, adică, de propria noastră FIINŢĂ, şi al doilea, RELAXAREA CORPULUI. A ne aminti de noi înşine şi a ne relaxa corpul sunt două lucruri pe care trebuie să le facem în mod continuu. Amintiţi-vă că corpul este întotdeauna în stare de tensiune (nervii sunt încordaţi, muşchii sunt tensionaţi). Este necesar să învăţăm să ne aducem aminte de noi înşine şi să ne relaxăm corpul; eu o fac fără încetare în fiecare zi: amintirea de mine însumi şi relaxarea corpului, într-un pat sau altundeva. Aceasta este indispensabil; a umbla zi de zi amintindu-ne de fiecare dată din ce în ce mai mult de noi înşine, de propria noastră FIINŢĂ.

Cu adevărat, din cauza uitării de FIINŢĂ, oamenii comit multe greşeli şi posedă atâtea teorii false. Dacă LAPLACE, marele astronom şi matematician francez, n-ar fi uitat de el însuşi, de propria sa Fiinţă, n-ar fi conceput niciodată în mintea sa această teorie, faimoasa teorie a lui Laplace, această teorie falsă, absurdă, complet absurdă.

Când Laplace şi-a prezentat teoria lui Napoleon Bonaparte, explicându-i cum dintr-o nebuloasă iese o planetă sau un sistem solar, atunci Napoleon i-a zis: „Şi care este locul pe care i l-aţi lăsat lui Dumnezeu?” Laplace i-a răspuns

cinic: „Eu, domnule, eu n-am avut nevoie de Dumnezeu pentru a-mi elabora teoria” (vedeţi voi autosuficienţa!).

Tocmai astfel, prin uitarea de propria sa FIINŢĂ INTERIOARĂ, a putut să elaboreze această teorie falsă, pentru că niciodată nici un astronom al planetei Pământ n-a constatat, niciodată n-a văzut cu proprii lui ochi, o planetă ieşind sau apărând dintr-o Nebuloasă, aşa că, el nu a constatat aceasta; totuşi este admisă de mulţi neghiobi ca o dogmă de credinţă.

Dacă LAPLACE nu ar fi uitat de el însuşi, nu ar fi elaborat această teorie absurdă. Un neghiob care a pus o picătură de ulei într-un pahar cu apă, cu un beţigaş şi-a propus să facă să se învârtă picătura de ulei; s-au format inele care continuau să se rotească în jurul picăturii centrale. Şi astfel s-a format universul! A fost întrebat: Şi ce-i cu asta? Şi Dumnezeu? Nu, nu era nevoie; voi vedeţi deja cum s-a format. Păi bine prostule! Nu şi-a dat seama că, în teoria sa, el interpretează rolul lui Dumnezeu, atunci când, prin această mişcare pe care a provocat-o, a făcut să se rotească uleiul, picătura de ulei în jurul lumii.

Totuşi el este atât de prost încât nu-şi dă seama că, era nevoie de cineva pentru a provoca mişcările, căci singură, picătura de ulei nu s-ar învârti, nici nu s-ar extinde în formă de inele; are nevoie de o mână care să o mişte, de un impuls inteligent, dar acest cinic, acest idiot, interpretează rolul lui Dumnezeu şi totuşi îl neagă pe Dumnezeu. Astfel sunt oamenii, neghiobi, când uită de ei înşişi.

În ceea ce mă priveşte, mulţumesc lui Dumnezeu, nu am uitat de mine însumi, de propria mea Fiinţă; drept pentru care spun că „Nebuloasa lui Laplace” şi „Teoria sa Nebuloasă”, este falsă şi merg mult mai departe, eu sunt cu SABAOTH, cu SABATHAT. Ce este acesta?, veţi spune voi, DIAMAHATH! (Dacă spun că sunt cu DIAMAHATH, nu comit nici un delict). Este INTELIGENŢA DIRECTOARE, formată, am putea spune, prin SABAOTH, prin Armata Cuvântului.

Cum a apărut Universul? Dintr-o nebuloasă? Este sigur că nu, nu spuneţi falsităţi! A apărut din SABAOTH, din SUBSTANŢA MAMĂ, din HAOS, (din MULA-PRAKRITI, ar spune Hinduşii). Se celebrau anumite Ritualuri, desigur Tantrice, în zorii Mahamvantarei? Desigur! Bineînţeles, ELOHIMII care împreună îl constituie pe SABAOTH, această ARMATĂ A CUVÂNTULUI, s-au dedublat pe ei înşişi în forma ANDROGINULUI DIVIN dar, dedublându-se pe ei înşişi în MASCULIFEMELE, au fost suficient de pregătiţi pentru a fecunda MATERIA HAOTICĂ.

Astfel s-a întâmplat cu ISIS şi al său PRINCIPIU MASCULIN, când au realizat o împreunare de tip chimic, metafizic, pentru a fecunda MATERIA HAOTICĂ, pentru a-l fecunda pe SABAOTH, HAOSUL. Ei au separat atunci apele superioare (ale HAOSULUI) de cele inferioare. Aceste ape superioare au fost fecundate de Foc, ele s-au înălţat prin Măduva Spinării a lui ISIS (vorbind în sens colectiv); ele au fost fecundate de PRINCIPIUL MASCULIN cu Focul şi numaidecât după aceasta au revenit la HAOS, pentru ca HAOSUL să fie la rândul său fecundat şi aşa s-a ivit viaţa, au apărut răsadurile a tot ceea ce

este, a fost şi va fi. Peste tot s-a produs „VÂRTEJUL ATOMIC”, imediat au apărut germenii existenţei, ATOMII ELEMENTALI, au apărut Lumile, cu toate lucrurile lor; toate graţie ELOHIMILOR sau ANDROGINILOR DIVINI sau, pentru a vorbi mai clar, ARMATEI ELOHIMILOR. Însă, au apărut astfel, dintr-o Nebuloasa?

Prima formă care a apărut la existenţă a fost un univers Mental; mult mai târziu cristalizat în formă Astrală, apoi în formă Eterică şi a luat formă Fizică, însă nu era pe acolo nici o Nebuloasă, cum spune LAPLACE, totul a fost produs de Verb, totul a fost produs de Cuvânt. Dacă LAPLACE n-ar fi uitat de el însuşi, dacă în loc să-şi elaboreze teoria, s-ar fi dedicat meditaţiei, este evident că într-o zi ar fi putut scoate la iveală originile Universului, care sunt departe de teoriile pe care le-a elaborat. Aceasta este cruda realitate a faptelor.

Aşa că, atunci când cineva uită de sine însuşi, comite greşeli îngrozitoare. Cea mai gravă este uitarea de sine însuşi.

Focul este ceea ce contează în orice creaţie; însă în lumea fizică Focul este un lucru şi în HAOS, Focul este altceva. În mod evident, în HAOS, Focul este o putere electrică, cu posibilitatea de a se trezi pentru a crea.

În aceste zile în care lucrăm cu PISTIS SOPHIA; spun că în HAOS, PISTIS SOPHIA este un lucru categoric. În realitate, Sophia este Înţelepciunea Focului şi străluceşte în HAOS; de aceea se spune că „LUMINA IESE DIN ÎNTUNERIC” şi „Cosmosul iese din HAOS”. PISTIS SOPHIA, în calitate de Foc, străluceşte în HAOS pentru a crea şi a recrea. Divina Înţelepciune se află în HAOS şi din HAOS ea poate izvorî pentru a ajunge la DAEON-ul 13, la al „13-lea ŞARPE”.

Astfel, dragii mei fraţi, trebuie să reflectăm de fiecare dată mai mult la toate acestea. Mari lucruri se destăinuiesc cuiva, când nu uită de Fiinţa sa, când îşi aminteşte de el însuşi în profunzime.

Este indicat ca fraţii noştri să-şi amintească de ei înşişi zilnic, fie pentru cinci minute, zece minute, un sfert de oră, o jumătate de oră sau o oră, să se aşeze într-un fotoliu, relaxându-şi total corpul. Pe această cale, într-o zi vor putea ajunge la experimentarea REALULUI, care este un mijloc de a acţiona asupra centrului emoţional prin intermediul centrului motor, fiind în această atitudine de relaxare totală, conştientizând Fiinţa, simţind-o, experimentând-o.

A fi întors spre Fiinţă: aceasta este ceva fundamental. Personalitatea trebuie să devină de fiecare dată mai pasivă şi receptivă la Cuvântul care vine de sus, din Înalt; acest Cuvânt vine, soseşte, prin intermediul Centrilor Superiori ai Fiinţei, însă, dacă nu suntem receptivi, dacă nu învăţăm să ne relaxăm, dacă uităm de noi înşine, cum am putea primi mesajele ce vin prin intermediul Centrilor Superiori ai Fiinţei? În ce manieră? Fraţii trebuie să înţeleagă aceasta, că trebuie să fim un receptacul, să fim receptivi, să învăţăm să primim Cuvântul, să-i captam semnificaţia profundă (asta este fundamental). Zilnic, trebuie să ne relaxăm şi să ne amintim de noi înşine, de propria noastră Fiinţă; aşa vom avansa triumfători.

□ NECESITATEA DE „A NE DESCHIDE SPRE NOU” □

„PERSONALITATEA KALKIANĂ este plina de pedanterie, îmbuteliată în Dogma Evoluţiei, este rău informată asupra constituţiei interne a omului, ea nu cunoaşte Misterele Tantrice, ei îi este frică de dezvoltarea Şarpelui Ignic în coloana vertebrală, şi în plus, faptul că ea este plină de teorii, produce în ea o senzaţie de auto-suficienţă.

Fără îndoială, PERSONALITATEA KALKIANĂ este victima auto-înşelăciunii. Crede că totul îi reuşeşte, în timp ce nu i-a reuşit nimic şi, ce-i mai rău, este că ea a pierdut simţul veneraţiei, ea a uitat adevărata şi autentica religiozitate, ea a pierdut de asemenea smerenia faţă de Logosul Creator.

Cu siguranţă, caracteristicile personalităţii KALKIENE sunt inconfundabile, înainte de toate, auto-suficienta, teribilul orgoliu şi groaznica vanitate fundamentată pe teorii. Vedem, de exemplu, în şcolile de psihanaliză, parapsihologie, etc., cum teribilul orgoliu şi auto-suficienţa stăpânesc aceste persoane cu veritabile personalităţi KALKIENE. Acestea, nu numai că se evidenţiază în anumite grupuri, ci apar şi la televiziune, în presă, la radio, şi înveninează complet lumea cu un anumit tip de vibraţii, care în esoterism se numesc «venenoskiriene».

Aceste tipuri de PERSONALITĂŢI KALKIENE au o deplină autosuficienţă, privesc cu dispreţ persoanele Evului Mediu, se cred auto-supercivilizaţi, cred că vor cuceri infinitul, Spaţiul Exterior, râd de ceea ce ele consideră că sunt superstiţii ale înţelepţilor medievali”.

Samael Aun Weor – „Revolutia Dialecticii”

Când vorbeşte profesorul, profesoara, conferenţiarul, auditoriul pare că este foarte atent, ca şi cum ar urmări în detaliu fiecare cuvânt al oratorului. Totul te face să crezi că ei ascultă, că se află în stare de alertă, dar în profunzimile psihologice ale fiecărui individ există o secretară care traduce fiecare cuvânt al oratorului.

Această secretară este Eul, Eul Însumi, Sinele Însuşi. Munca acestei secretare constă în a interpreta greşit, în a traduce prost, cuvintele oratorului.

Eul traduce în acord cu prejudecăţile sale, preconceptele sale, temerile sale, orgoliul său, neliniştile sale, ideile sale, amintirile sale, etc., etc., etc.

În realitate, la şcoală, elevii şi elevele, indivizii care ascultă, care împreună constituie auditoriul, nu-l ascultă pe orator. Ei se ascultă pe ei înşişi, îşi ascultă propriul Ego, iubitul lor Ego machiavelic, care nu este dispus să accepte Realul, Adevărul, Esenţialul.

Numai în stare de alertă noutate, cu o minte spontană, eliberată de greutatea trecutului, în stare de completă receptivitate, putem cu adevărat să ascultăm, fără intervenţia acelei secretare infecte, de rău augur, denumită Eu, Eu însumi, Sine însuşi, Ego.

Când mintea este condiţionată de memorie, ea repetă doar ceea ce a

acumulat. Mintea condiţionată de experienţele atâtor şi atâtor ani, poate vedea prezentul numai prin intermediul lentilelor tulburi ale trecutului.

În realitate, înţelegerea umanităţii actuale este similară unei vechi structuri mecanice inerte şi absurde, incapabilă prin ea însăşi de vreun fenomen de elasticitate autentică.

Lipsa de ductibilitate în minte, face ca ea să se găsească îmbuteliată în multiplele norme rigide, aflate în afara timpului.

Fiecare îşi are criteriul său şi normele sale rigid determinate, prin care acţionează şi reacţionează neîncetat. Cel mai grav în acest lucru este că milioanele de criterii echivalează cu milioanele de norme putrede şi absurde.

În nici un caz, persoanele nu cred niciodată că greşesc, fiecare cap este o lume şi nu este nici o îndoială că între atâtea întortocheli mentale, există prostii insuportabile şi multe sofisme care ne distrag.

Dar mulţimea îşi are criteriul său îngust, niciodată nu bănuieşte îmbutelierea intelectuală în care se află. Aceste persoane, cu creiere de gândaci de casă, gândesc despre ei înşişi că sunt cei mai buni, se pretind libertini, super-genii, crezând că posedă un criteriu foarte amplu.

Dacă vrem să Ştim Asculta, dacă vrem să învăţăm să ascultăm pentru a descoperi ceea ce este nou, trebuie să trăim în acord cu Filosofia Momentului.

Este urgent să trăim moment de moment, fără preocupările trecutului şi fără proiecte de viitor.

Moment de moment, Adevărul este necunoscut. Minţile noastre trebuie să fie mereu în alertă, pe deplin atente, libere de prejudecăţi, de preconcepte, pentru ca să fie cu adevărat receptive.

Profesorii şi profesoarele şcolilor trebuie să-şi înveţe elevii şi elevele profunda semnificaţie conţinută în această chestiune de a Şti Asculta.

Este necesar să învăţăm să trăim în mod înţelept, rafinându-ne simţurile, rafinându-ne conduita, gândurile noastre, sentimentele noastre.

Nu serveşte la nimic să avem o vastă cultură academică dacă noi nu ştim să ascultăm, dacă noi nu suntem capabili să descoperim noul moment de moment.

Avem nevoie să ne rafinăm atenţia, să rafinăm acţiunile noastre, să rafinăm personalitatea noastră, etc., etc., etc.

Este imposibil să fim cu adevărat rafinaţi când nu ştim să ascultăm.

Niciodată minţile grosolane, scorţoase, deteriorate, degenerate nu ştiu asculta, niciodată nu ştiu să descopere noul. Aceste minţi doar înţeleg, înţeleg numai în mod greşit traducerile absurde ale acestei Secretare Satanice numita Eu, Eu însumi, Ego.

A fi rafinat este ceva foarte dificil şi cere o atenţie deplină. Cineva poate fi o persoană foarte rafinată în ceea ce priveşte moda, îmbrăcămintea, grădinăritul, alegerea automobilului personal, a prietenilor şi totuşi, să continue să fie, în partea cea mai intimă a ei, necioplită, grosolană, greoaie.

Cine ştie trăi moment de moment, merge cu adevărat pe calea Rafinamentului veritabil.

Cine are mintea receptivă, spontană, integră, alertă, merge pe calea Rafinamentului autentic.

Cine se deschide la tot ce este nou, abandonând greutatea trecutului, preconceptele, prejudecăţile, temerile, fanatismele, etc., merge triumfal pe calea Rafinamentului legitim.

Mintea degenerată trăieşte îmbuteliată în trecut, în prejudecăţi, orgoliu, amor propriu, preconcepte, etc., etc.

Mintea degenerată nu ştie să vadă ceea ce este nou, nu ştie asculta, este condiţionată de amorul propriu.

Fanaticii marxism-leninismului nu acceptă noul. Din amor propriu nu admit a „Patra Caracteristică" a tuturor lucrurilor, a „Patra Dimensiune", ei se iubesc exagerat pe ei înşişi, se agaţă de propriile lor teorii materialiste absurde şi când îi plasăm pe tărâmul faptelor concrete, când le demonstrăm absurditatea sofismelor lor, ei ridică braţul stâng, privesc acele ceasornicului lor, dau o scuză evazivă şi pleacă.

Acestea sunt minţi degenerate, ramolite care nu ştiu asculta, care nu ştiu descoperi noul, care nu acceptă realitatea pentru că sunt întemniţate în amorul lor propriu. Minţi care se iubesc prea mult pe ele însele, minţi care nu ştiu de rafinamentele culturale, minţi grosolane, minţi scorţoase care ascultă numai de „scumpul lor Ego".

Educaţia Fundamentală ne învaţă să ascultăm, ne învaţă să trăim în mod înţelept.

Profesorii şi profesoarele din scoli, licee şi universităţi, trebuie să-şi înveţe elevii şi elevele calea autentică a veritabilului Rafinament vital.

Nu serveşte la nimic să rămânem închişi zece sau cincisprezece ani în şcoli, licee şi universităţi, dacă la terminarea lor, în interior suntem adevăraţi porci în gândurile noastre, în ideile noastre, în sentimentele noastre şi în obiceiurile noastre.

Este nevoie urgentă de Educaţia Fundamentală pentru că noile generaţii înseamnă începutul unei Ere Noi.

A sosit ora Revoluţiei adevărate, a sosit momentul Revoluţiei fundamentale.

Trecutul este trecut, şi el a dat deja roadele sale. Avem nevoie să înţelegem profunda semnificaţie a momentului în care trăim.

□ DIFICULTATEA DE A ASCULTA CUVÂNTUL □

„Există o răceală mare între oameni, este răceala a ceea ce nu are importanţă, a superficialului.

Mulţimile cred că este important ceea ce de fapt nu e important, presupun că ultima modă sau ultimul model de maşină, ori această problemă

a salariului de bază sunt singurele lucruri serioase.

Ele numesc un lucru serios ştirile zilei, aventura amoroasă, viaţă sedentară, paharul de alcool, cursa de cai, cursa de automobile, corida, bârfele, calomnia, etc.

Lipseşte un contact, un şoc electric. Nimeni nu l-a dat în magazin, nici în ceea ce credem a fi serios, şi nici măcar în plăcerile patului.

Dacă cineva ar fi capabil să dea indiferentului imbecil sau femeiuştii superficiale, contactul electric al momentului, scânteia din inimă, vreo reminiscenţă ciudată, un ceva foarte intim, poate că atunci totul ar fi altfel.

Dar ceva înăbuşă micuţa voce secretă, prima presimţire a inimii, năzuinţa intimă; probabil vreo prostie, o pălărie frumoasă din vreo vitrină, dulciurile delicioase dintr-un restaurant, întâlnirea unui prieten care, mai târziu, nu mai are nici o importanţă pentru noi, etc.

Dacă cei care astăzi sunt cadavre vii, noctambuli reci de club sau pur şi simplu vânzători de umbrele într-un magazin de pe strada Real, nu şi-ar fi înăbuşit prima neliniște intimă, ar fi, în acest moment, făclii ale Spiritului, Adepţi ai Luminii, oameni autentici în sensul cel mai complet al cuvântului".

Samael Aun Weor – „Marea Rebeliune"

În general, când cineva vorbeşte de Gnoză, cei care aparent ascultă, nu ascultă, fug cât îi ţin picioarele, merg ici şi colo, vagabondează, călătoresc în oraşul lor psihologic interior. Să ne amintim că în interiorul fiecăruia dintre noi există o ţară psihologică, un oraş psihologic. (Un loc al lumii fizice este un lucru şi altceva este un loc psihologic în care noi ne aflăm.)

Când bărbatul din zilele noastre sau femeile din saloanele de frumuseţe ascultă ceva despre esoterism, cum acesta nu este inclus în planurile lor, nici în ciorovăielile lor, nici în dorinţele lor sexuale, ei răspund cu un „nu ştiu ce" de o răceală înspăimântătoare sau pur şi simplu strâmbă din nas, ridică din umeri şi se retrag cu indiferenţă.

Dacă acestei apatii psihologice, acestei răceli care abundă, îi adăugăm lipsa de ductibilitate pe care o are mintea, greutăţile teribile ale trecutului, normele intelectuale, etc., rezultă în mod evident că a asculta CUVÂNTUL este mai mult decât imposibil.

Ei nu au un loc liber, un loc mic pentru vorba noastră. Sunt plini de ei înşişi, de înfumurare, orgoliu, vanitate, teorii, etc. Atunci cuvântul nu are pe unde intra. Unde să intre dacă aceşti oameni sunt plini de ei înşişi?

Să ni-l amintim pe Iisus şi naşterea sa: părinţii lui au luat parte la recensământul decretat de Irod. N-au găsit la „motel" un loc liber.

Atunci, în „TAVERNA INTERIOARĂ" (dacă putem să-i dăm acest nume) nu exista un loc liber pentru Cuvânt. „TAVERNA" este ocupată, „MOTELUL" este ocupat (cât de grav este acest lucru!).

Trebuie să ţinem „STRACHINA" lui Buddha, „OALA", îndreptată înspre înalt pentru a recepta. Însă, în loc de asta, oamenii îşi întorc „OALA" în jos. Ar trebui să ne recunoaştem propria nimicnicie, mizeria noastră interioară,

pentru ca să rămână în „STRACHINĂ”, în „CASTRON”, un loc pentru Cuvânt. Însă atâta timp cât noi suntem plini de noi înşine, cum ar putea să intre în noi Cuvântul? Cu alţi termeni, din punct de vedere psihologic, cum am putea noi să învăţăm să ascultăm? Pentru că a şti să asculţi în mod logic, sau a şti să asculţi, să spunem în mod fizic, este un lucru relativ uşor, însă a şti să asculţi în mod psihologic este dificil!

Trebuie să fii într-o atitudine receptivă, cu „OALA”, „CASTRONUL” sau „STRACHINA”, aşteptând hrana, în maniera budhică; însă, dacă „OALA” este îndreptată în jos, atunci cum ar putea intra alimentul în noi şi cum am putea să-l primim?

Credeţi oare că cei care sunt plini de orgoliu, auto-suficienţă, cei care sunt îmbibaţi de teorii, se găsesc într-o stare potrivită pentru a primi Cuvântul? Înainte de toate, trebuie să ne recunoaştem propria nulitate şi mizeria interioară înainte de a putea să primim alimentul Cuvântului şi, dacă nu ştim să ascultăm, nu este posibil să primim acest aliment.

Căci înainte de asta, chiar dacă am auzit un cuvânt de mii de ori, l-am văzut de mii de ori, credem că îl ştim, că l-am ascultat, însă, în realitate, n-am ascultat acest cuvânt. Într-o bună zi îl auzim din nou şi ne frapează. Dar dacă l-am auzit de mii de ori, de ce ne uimeşte acum? Este din cauză că l-am auzit întotdeauna cu Conştiinţa adormită, însă în acea zi am avut „şansa” să-l auzim cu Conştiinţa trezită şi ne-a impresionat ca şi cum ar fi fost un cuvânt nou.

Vedeţi cât este de dificil să ştii să asculţi, vedeţi cât este de anevoios? Înainte de toate trebuie să fim conştienţi dacă vrem să ştim asculta.

Să ne amintim ispitirea lui Iisus în deşert când Satana i-a spus: „Îţi voi da toate regatele lumii dacă te prosternezi şi mă adori”. (Iată tentaţia.) I-a cerut lui Iisus Cristos să întoarcă „OALA” cu gura în jos, în loc s-o îndrepte în sus pentru a primi Cuvântul interior care vine din Înalt. I-a cerut să o întoarcă în jos pentru a asculta lucrurile exterioare, pentru a asculta astfel lumea simţurilor externe.

Însă Iisus nu a căzut. De ce nu a căzut Marele Kabir? Pentru că el era întotdeauna alert şi vigilent, precum santinela în timp de război; îşi ţinea „STRACHINA” înspre înalt, nu în jos; el aştepta primirea Cuvântului. Însă dacă ar fi căzut în ispită, adică dacă şi-ar fi îndreptat invers „STRACHINA”, „OALA”, ar fi ascultat cuvintele externe, lucruri care vin din afară, lucruri ale lumii şi nu ar fi fost capabil să asculte în mod psihologic.

Astfel, fraţii mei dragi, noi trebuie să devenim de fiecare dată mai receptivi la Cuvânt, trebuie să învăţăm să ascultăm psihologic.

□ ÎNTREBĂRI şi RĂSPUNSURI □

Î: *— Venerabile Maestre, aş dori să ştiu următoarele: când un învăţăcel nu-şi aminteşte de el însuşi, este inutil să consulte un Maestru pentru a rezolva o situaţie, o problemă, din moment ce nu va şti să-l asculte?*

R: — Astfel, a consulta este necesar, însă este indispensabil a şti

asculta. Aşadar nu este absurd să consulţi, ceea ce este absurd este să nu ştii asculta.

Î: *— Prin intermediului educării cuvântului, se poate să învăţăm să ascultăm?*

R: — A vorbi este un lucru şi a asculta este alt lucru; dacă nu ştim să ascultăm, nu vom avea adevărata Cunoaştere. Pentru a şti asculta trebuie să existe un echilibru perfect între A Şti şi A Înţelege, sau între Cunoaştere şi Fiinţă. Dar a asculta este un lucru, iar a vorbi este un alt lucru. Este convenabil să educi cuvântul, nu zic nu, însă este indispensabil a şti asculta, pentru ca astfel să ne menţinem în principal în ŞTIINŢA DE A ASCULTA.

Î: *— Maestre, când cineva se află în faţa dumneavoastră, există o letargie a minţii, rămâne incapabil de a absorbi tot cuvântul Maestrului, pentru a absorbi Cunoaşterea transcendentală, adică rămâne perplex, uluit în faţa Înţelepciunii Maestrului în aşa fel încât se dovedeşte destul de dificil să vă ascultăm. Atunci Venerabile Maestre, ce ar putea face pentru a învăţa să vă asculte?*

R: — Ţi-am ascultat cuvintele. Fără îndoială, trebuie să ştim asculta. Este nevoie de starea de percepţie alertă, de alertă noutate, dacă vrem să ascultăm, însă repet: cum ar putea şti asculta cel care nu este acasă? În mod normal, oamenii care-l ascultă într-o sală pe conferenţiar, au obiceiul s-o şteargă, au multiple Agregate Psihice inumane care pleacă şi vin în toate sensurile. Pe scurt, ei fiind acolo, în sala de conferinţă, ascultând, nu se află acolo şi auzind, nu aud căci se află în afara casei.

Dacă se doreşte a şti asculta, trebuie să fim în întregime, unitotal, în faţa conferenţiarului; cei trei centri (intelectual, emoţional şi motor) trebuie să fie împreună, uniţi; însă dacă aceşti trei centri sunt disociaţi: intelectualul într-o parte, emoţionalul în alta şi motorul în alta, atunci pur şi simplu nu se ascultă cuvântul.

Astfel că, a şti asculta este ceva foarte dificil şi fundamental, căci, dacă cineva învaţă să asculte, poate atunci să primească informaţia completă asupra muncii Gnostico-Esoterice.

Ţineţi seama că în viaţa practică, viaţa are multe faze. Viaţa în stare de inconştienţă are faze teribile; ar părea că viaţa în starea de inconştienţă a umanităţii, ar avea încă mai multă forţă decât cunoaşterea Esoterico-Gnostică, însă, ceea ce se întâmplă, este că oamenii sunt atât de plini de ei înşişi, repet, încât nu pot primi informaţia care le este dată prin intermediul cuvântului; sunt plini, nu primesc informaţia completă, adică, nu ştiu asculta (sunt plini de ei înşişi).

Dacă cineva ascultă, dacă învaţă să asculte, în stare de percepţie alertă, de alertă noutate, ajunge astfel să recunoască, prin intermediul cuvântului pe care îl primeşte, prin intermediul cuvântului care îl informează, ajunge să descopere, într-adevăr, că este o persoană necăjită, nevoiaşă, înfometată şi mizerabilă. Atunci rămâne un loc gol pentru a putea pătrunde Cuvântul acolo.

Dar atât timp cât cineva se simte plin, atât timp cât el se simte plin de aroganţă, cât se simte satisfăcut cu toate aceste ego-uri, cum va primi Cuvântul? În interiorul nimănui nu este un loc gol, pentru ca acolo să poată fi înmagazinat Cuvântul, astfel că trebuie să facem ca „ULCIORUL” nostru, „STRACHINA” noastră, „CASTRONUL” nostru, să fie îndreptat în sus, deschis, aşteptând Cuvântul, alimentul care ne va hrăni, care ne va orienta, însă dacă întoarcem „OALA” în jos, cum îl vom primi? Nu îl primim; este nevoie să-l întoarcem în sus, să lăsăm un loc gol pentru a primi această „picătură”, care este Cunoaşterea.

Î: *— Maestre, falsa educaţie, falsa morală, sunt de asemenea un obstacol pentru a învăţa să ascultăm?*

R: — Cu siguranţă, falsa educaţie produce multă pagubă. Spun că educaţia pe care o primeşte cineva în Şcoala Primară, la Creşă, la Grădiniţă, în Liceu şi la Universitate, este falsă deoarece nu este pusă în legătură cu nici una dintre părţile autonome şi auto-conştiente ale Fiinţei. Fiind falsă, alterează cei cinci cilindri ai maşinii şi hrăneşte multe Agregate Psihice inumane.

Un individ cu o personalitate falsă, bine întărită, este un individ care nu este dispus a şti să asculte, care nu ştie asculta; ascultă întotdeauna vocile subiective, infra-conştiente, infra-umane, ale celor cinci cilindri ai maşinii organice, singurele voci pe care le ştie asculta sunt cele ale falsei personalităţi; întotdeauna este atât de umplut de cunoştinţe încât nu lasă nici un loc gol unde un instructor ar putea să depună Cuvântul. Astfel că falsa educaţie dăunează teribil, iar în ceea ce priveşte falsa morală, nu ştiu la ce morală te referi.

Î: *— Morala, să spunem, care este agăţată de ordinea veche, de tradiţie.*

R: — Această morală nu serveşte la nimic; să vorbim de ETICA REVOLUTIONARĂ. Pentru că morala este sclava obiceiurilor, locurilor şi epocilor. Ceea ce este „moral” într-o ţară, este „imoral” în alta. Ceea ce a fost „moral” într-o epocă, în altă epocă este „imoral”. Ce la un moment dat a fost „moral”, în alt moment este „imoral”.

Să vedem un caz concret: de exemplu, în China, până acum puţin timp, a-ţi ucide tatăl pentru că este foarte bătrân era considerat ca ceva „moral”; şi a da fetiţele nou-născute misionarilor catolici care soseau acolo, în schimbul timbrelor poştale, era „moral”. Exista pe acolo un preot care aducea sute, mii sau mai multe fetiţe obţinute contra unor simple timbre poştale. Deci este normal să arunce în stradă o fetiţă, orice fetiţă; întrucât este femeie, ea nu are valoare; le aruncau în stradă, doar atunci se bucurau când se năştea un băiat, dar la naşterea unei femei o aruncau în stradă sau o schimbau pe „timbre poştale”.

Astfel că, la ce se reduce morala? Morala este sclava obiceiurilor, putem cita mii de cazuri, unele dintre acestea foarte dureroase şi chiar ruşinoase, cu privire la atât de discutata „morală”. Morala este sclava

vremurilor, este rezultatul tuturor prejudecăţilor umanităţii. Aceasta nu serveşte la nimic.

Toţi cei ce vor să meargă pe cărarea Auto-Realizării intime a Fiinţei trebuie să se elibereze de morală; să vorbim mai bine de ETICA REVOLUŢIONARĂ, asta sună mai bine.

Fiecare trebuie să înveţe să facă un inventar al lui însuşi pentru a şti ce ne lipseşte şi ce avem în plus şi de asemenea să înveţe să se folosească de virtuţi; o virtute, fie ea oricât de sfântă, dacă nu este la locul ei, face rău; sunt mulţi sfinţi care au făcut pagube omenirii cu virtuţile lor, este realitatea crudă a faptelor. Totuşi virtuţile sunt preţioase, însă cel care nu ştie să le utilizeze, cu siguranţă face rău cu aceleaşi virtuţi. Prin urmare, să nu vorbim de morală, să vorbim de ETICA REVOLUŢIONARĂ, morala nu serveşte la nimic, dăunează dezvoltării noastre.

Î: *— Maestre, trebuie să ştim asculta şi trebuie să fim „acasă”. Aţi putea acum, Venerabile Maestre să ne vorbiţi puţin despre „PROASTA SECRETARĂ”?*

R: — „Proasta Secretară” este Egoul, nimic mai mult decât Egoul. Tot în acord cu idiosincrasia lor psihologică, nici n-a terminat bine de vorbit conferenţiarul şi deja propriul lor Ego şi-a format conceptul său personal, însă greşit, deoarece se bazează pe prejudecăţi, pe spaime, pe teoriile false, pe falsa educaţie primită, etc., etc., etc., şi atâtea alte buruieni.

„Proasta Secretară” face mult rău, de aceea trebuie să fim alerţi şi vigilenţi, dispuşi să primim Cuvântul, dar atenţi şi prezenţi; dacă suntem absenţi, cum am putea să-l primim?

Repet: de ce nu-şi amintesc oamenii de existenţele lor anterioare?

Pur şi simplu pentru că nu sunt niciodată prezenţi, nu sunt niciodată acasă; corpul fizic moare şi niciodată nu am fost acasă. Cum să-şi amintească existenţele trecute, dacă niciodată nu au fost acasă?

● CAPITOLUL 6 ●
DIDACTICĂ PENTRU DISOLUŢIA EGOULUI

„Când consideri totalitatea vieţii tale ca însăşi ziua în care trăieşti, când nu laşi pe «Mâine» ceea ce trebuie să faci chiar «Astăzi», ajungi realmente să cunoşti ceea ce înseamnă «să lucrezi asupra Sinelui»”.

Samael Aun Weor

□ TENEBROSUL EGO □

„Obstinat, Egoul fură lumina Pistis Sophiei.

Atâta timp cât există multiple elemente nedorite care personifică defectele noastre psihologice înăuntrul nostru, este evident că va exista durere.

Nu este posibil să existe Fericire în fiecare dintre noi, atâta timp cât elementele nefericirii există în interiorul nostru.

Esenţa, îmbuteliată în toate elementele subiective ale nenorocirii se procesează în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Elementele subiective ale percepţiilor sunt, cu precizie, toată acea varietate de elemente psihice inumane pe care le cărăm în interiorul nostru.

O dată distruse elementele subiective ale percepţiilor, vie personificare a erorilor noastre, percepţia integrală, unitotală, deplină, iluminată a Realului ajunge să fie miraculoasă”.

Samael Aun Weor – „Pistis Sophia Dezvăluită”

A se crede „Unul”, desigur este o glumă de mult prost gust; din nefericire, această zădarnică iluzie există înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Fantezia este o forţă reală care acţionează în mod universal asupra omenirii şi care menţine umanoidul intelectual într-o stare de vis, făcându-l să creadă că este deja un om, că posedă adevărata Individualitate, voinţă, conştiinţă trezită, minte particulară, etc., etc.

Când gândim că suntem unul, nu ne putem clinti din locul în care ne aflăm în noi înşine, batem pasul pe loc şi în cele din urmă degenerăm, involuăm...

Fiecare dintre noi se găseşte într-o anumită etapă psihologică şi nu vom putea ieşi din aceasta, decât dacă le vom descoperi în mod direct pe toate acele Agregate Psihice sau Euri care trăiesc în interiorul nostru.

Fiecare Agregat Psihic este ca o persoană înăuntrul nostru. Nu există nici o îndoială că aceste Agregate posedă cele trei creiere: Intelectualul, Emoţionalul şi Motor-Instinctiv-Sexualul; adică, fiecare Eu sau Agregat Psihic este o persoană completă. Fiecare Eu, fiecare Agregat are criteriile sale proprii, individuale; are ideile sale, conceptele sale şi dorinţele sale;

realizează fapte determinate, etc.; fiecare Agregat dispune de o anumită autonomie.

Văzute lucrurile din acest unghi, studiate profund, vom ajunge la concluzia logică şi inevitabilă că în interiorul personalităţii noastre locuiesc multe persoane. Cel mai grav este că toate acestea se ceartă între ele, se luptă pentru supremaţie; fiecare vrea să fie stăpânul, domnul.

Cărui lucru i s-ar asemăna casa noastră interioară? Eu aş spune că unei locuinţe oripilante în care ar fi mulţi. Fiecare s-ar simţi „Domnul”. Este clar că, privită la lumina acestor raţionamente, o astfel de casă se dovedeşte înspăimântătoare şi insolită.

Curioase în acest caz, sunt, în mod precis, conceptele pe care şi le plăsmuiesc fiecare din „domnii casei”. Unul spune: „Voi mânca, mi-e foame. Apoi intră un al doilea în conflict şi spune: „La naiba cu mâncarea, o să citesc ziarul!” Apare, mai încolo, un al treilea în conflict şi spune în mod irevocabil: „Ce mâncare, ce citit, merg la prietenul meu, cutare”. O dată spuse toate aceste cuvinte incongruente, personalitatea umană (mişcată de acest resort intim) îşi abandonează casa pentru a se duce pe undeva, pe acele străzi ale lui Dumnezeu...

Dacă ne-am putea vedea întregi, aşa cum suntem, într-o oglindă, pot să vă asigur că am rămâne perfect nebuni. Toţi suntem plini de oripilante contradicţii şi asta este nefast pentru că nu avem cu adevărat o existenţă reală.

Cu adevărat, fiecare dintre acele multiple Agregate Psihice care se ivesc în noi, au compromisuri determinate. Am putea spune, fără nici o exagerare că hoţul (de exemplu) cară în sine însuşi un cuib de hoţi, fiecare dintre ei cu compromisuri distincte, în zile, ore şi locuri distincte; că fornicatorul revendicat cară în interiorul său (culmea culmilor) o casă de rendez-vous; că asasinul, evident, cară în psihicul său un club de asasini (bineînţeles că fiecare dintre aceştia, în adâncul său, are compromisurile sale); că negustorul, în interiorul său, cară o piaţă de negustorie şi aşa mai departe.

Cu adevărat, suntem închişi înăuntrul mecanicii LEGII RECURENŢEI şi asta este foarte lamentabil.

Un om este ceea ce este viaţa sa; dacă un om nu lucrează asupra propriei sale vieţi, acel om pierde timpul în mod mizerabil. Cum ne-am putea elibera de Legea Recurenţei? Lucrând asupra propriei noastre vieţi.

Incontestabil, viaţa noastră personală se compune din comedii, drame şi tragedii. Comedia este pentru comici, dramele pentru persoanele normale, comune şi obişnuite, iar tragediile pentru perverşi. În Misterele de odinioară nu se accepta nici un tragedian. Se ştia că acesta era pedepsit de Zei, şi evident Gardianul îl respingea cu vârful spadei.

Cu viaţa noastră ce trebuie să facem? Nu ne rămâne alt remediu decât să dizolvăm „actorii” comediilor, dramelor şi tragediilor.

Şi cine sunt acei „actori”, unde trăiesc şi de ce? Eu vă spun

dumneavoastră că într-adevăr acei „actori” sunt ai timpului; aşadar în realitate, fiecare dintre acei „actori” vine din epoci antice. Dacă spunem că „Eul este o carte cu multe volume” afirmăm un mare adevăr; dacă afirmăm că „Egoul vine din numeroasele zile de ieri”, este cert. Atunci Egoul este timp, EURILE personifică timpul; sunt propriile noastre defecte, propriile noastre erori conţinute în CEASUL TIMPULUI; sunt pulberea secolelor, conţinută în chiar adâncul psihicului nostru.

Când cunoşti didactica precisă pentru disoluţia acelor „elemente nedorite” pe care le purtăm în interior, obţii progrese insolite. Devine indispensabil, urgent şi de neamânat să cunoşti cu exactitate didactica. Doar aşa vine dezintegrarea acelor „elemente nedorite” pe care le ducem în interior.

□ DESCOPERIREA şi OBSERVAREA SINELUI □

„Cea mai bună didactică pentru disoluţia Eului se află în practică intens trăită. Convieţuirea este o oglindă miraculoasă în care Eul se poate contempla întreg.

În relaţia cu semenii noştri, delictele ascunse în adâncul subconştientului ies la suprafaţă în mod spontan, sar afară pentru că subconştientul ne trădează şi dacă suntem în stare de alertă percepţie, atunci le vedem aşa cum sunt ele însele.

Cea mai mare bucurie pentru un gnostic este celebrarea descoperirii vreunuia dintre defectele sale.

Defect descoperit, defect mort. Când descoperim un defect, trebuie să-l vedem pe scenă, ca şi cel care vede un film la cinema dar fără să judecăm şi nici să condamnăm”.

Samael Aun Weor – „Revoluţia Dialecticii

Observare, Judecată şi Execuţie sunt cei trei factori de bază ai disoluţiei. Mai întâi: se observă. Apoi: se judecă. Şi apoi: se execută.

Spionii, în război, mai întâi sunt observaţi, apoi sunt judecaţi şi apoi sunt împuşcaţi.

În inter-relaţie există auto-descoperire şi auto-revelare. Cine renunţă la convieţuirea cu semenii săi, renunţă şi la auto-descoperire.

Orice incident al vieţii, oricât de nesemnificativ ar părea, în mod indubitabil are drept cauză un actor intim în noi, un Agregat Psihic, un Eu...

Auto-descoperirea este posibilă când ne aflăm în stare de alertă percepţie, de alertă noutate.

Eul descoperit în flagrant, trebuie să fie observat cu atenţie în creierul, inima şi în sexul nostru. Un eu oarecare de desfrâu ar putea să se manifeste în inimă ca iubire, în creier ca un ideal, dar dacă am fi atenţi la sex am simţi o anumită excitaţie morbidă inconfundabilă...

Avem nevoie să observăm Eul pe care la un moment dat l-am capturat; este urgent să-l vedem în fiecare dintre aceşti trei centri ai organismului

nostru.

În relaţiile cu alte persoane, dacă suntem alerţi şi vigilenţi ca santinela în vreme de război, ne auto-descoperim.

Amintiţi-vă în ce moment v-a fost rănită vanitatea? Orgoliul? Ce a fost ceea ce v-a contrariat cel mai mult în timpul zilei? De ce aţi simţit această contrarietate? Care a fost cauza ei secretă? Studiaţi aceasta, observaţi-vă capul, inima şi sexul...

Viaţa practică este o şcoală minunată; în interrelaţie putem descoperi acele Euri pe care le purtăm în interiorul nostru.

Orice contrarietate, orice incident ne poate conduce, prin intermediul auto-observării intime, la descoperirea unui Eu, fie acesta de amor propriu, invidie, gelozie, mânie, lăcomie, suspiciune, calomnie, desfrâu.

Avem nevoie să ne cunoaştem pe noi înşine înainte de a-i putea cunoaşte pe ceilalţi. Este urgent să învăţăm să vedem punctul de vedere al celuilalt. Dacă ne punem în locul celorlalţi, descoperim că defectele psihologice pe care le vedem la alţii, noi le avem din plin în interiorul nostru.

A ne iubi aproapele este indispensabil, însă cineva nu i-ar putea iubi pe ceilalţi dacă înainte nu învaţă să se pună în situaţia celeilalte persoane, în munca esoterică.

Cruzimea va continua să existe pe faţa Pământului atâta timp cât nu vom fi învăţat să ne punem în locul celorlalţi.

Însă dacă cineva nu are curajul de a se vedea pe sine însuşi, cum ar putea să se pună în locul celorlalţi?

De ce ar trebui să vedem în mod exclusiv partea rea a celorlalte persoane?

Antipatia mecanică faţă de o persoană pe care o cunoaştem prima dată, indică faptul că nu ştim să ne punem în locul aproapelui, că nu ne iubim aproapele, că avem Conştiinţa foarte adormită. Ne este antipatică o anumită persoană? Din ce motiv? Din cauză că bea? Să ne observăm... Suntem siguri de virtutea noastră? Suntem siguri că nu cărăm în interiorul nostru Eul beţiei?

Mai bine ar fi ca atunci când vedem un beţiv făcând bufonerii, să spunem: „Acesta sunt eu, ce de bufonerii fac!”.

Sunteţi o femeie onestă şi virtuoasă, şi de aceea o anumită doamnă vă face o impresie proastă; simţiţi antipatie pentru ea. De ce? Vă simţi foarte sigură de dumneavoastră înşivă? Credeţi că în interiorul dumneavoastră nu aveţi Eul desfrâului? Gândiţi că acea doamnă discreditată din cauza scandalurilor şi lascivităţii ei, este perversă? Sunteţi sigură că în interiorul dumneavoastră nu există lascivitatea şi perversitatea pe care le vedeţi la acea femeie?

Mai bine ar fi să vă auto-observaţi în mod intim şi în profundă meditaţie să luaţi locul acelei femei pe care o detestaţi.

Auto-observarea intimă a sinelui însuşi este un mijloc practic pentru a obţine o transformare radicală. În chip lamentabil, simţul auto-observării

intime se află atrofiat în orice fiinţă umană; lucrând cu seriozitate, autoobservându-ne moment de moment, acest simţ se va dezvolta în mod progresiv.

Pe măsură ce simţul auto-observării îşi continuă dezvoltarea sa, cu ajutorul practicii continue, vom deveni de fiecare dală mai capabili să percepem în formă directă acele Euri despre care niciodată n-am avut vreo cunoştinţă relaţională cu existenţa lor.

În faţa simţului auto-observării intime, fiecare dintre acele Euri care locuiesc în interiorul nostru, îşi asumă realmente cutare sau cutare figură în mod secret, înrudită cu defectul personificat de ea. Indubitabil, imaginea fiecăruia dintre aceste Euri are o anumită savoare psihologică inconfundabilă prin intermediul căreia îi înţelegem, îi captăm, îi prindem în mod instinctiv natura sa intimă şi defectul care-l caracterizează.

La început, esoteristul nu ştie de unde să înceapă, simte necesitatea de a lucra asupra lui însuşi, dar este complet dezorientat.

Profitând de momentele critice, situaţiile dezagreabile, clipele cele mai adverse, dacă suntem alerţi, vom descoperi defectele noastre marcante, Eurile pe care trebuie să le dezintegrăm de urgenţă.

Uneori se poate începe cu mânia sau cu amorul propriu sau cu nenorocita clipă de desfrâu, ele, etc.

Este necesar să luăm notă mai ales la stările noastre psihologice zilnice, dacă vrem cu adevărat o schimbare definitivă.

Înainte de a ne culca e bine să examinăm faptele întâmplate în timpul zilei, situaţiile stânjenitoare, hohotul de râs al lui Aristofan şi surâsul subtil al lui Socrate.

Se poate să fi rănit pe cineva cu un hohot de râs, se poate să fi îmbolnăvit pe cineva cu un surâs sau cu o privire nelalocul ei.

Să ne amintim că în Esoterismul pur, bun este tot ceea ce este la locul său, rău este tot ceea ce nu este la locul său. Apa la locul ei este bună, dar dacă ar inunda casa, nu ar fi la locul ei, ar cauza daune, ar fi rea şi prejudiciabilă.

Focul în bucătărie şi la locul său, pe lângă că este util, este bun; în afara locului său, arzând mobilele salonului ar fi rău şi prejudiciabil.

Orice virtute, oricât de sfântă ar fi, la locul ei este bună, nelalocul ei este rea şi prejudiciabilă. Cu virtuţile putem dăuna celorlalţi. Este indispensabil să aşezăm virtuţile la locul lor corespunzător.

Ce aţi spune de un preot care ar predica cuvântul Domnului într-un bordel? Ce aţi spune de un bărbat blând şi tolerant care ar binecuvânta o bandă de atacatori intenţionând să-i violeze soţia şi fiicele? Ce aţi spune de acel fel de toleranţă dusă la exces? Ce aţi gândi despre atitudinea caritabilă a unui om care în loc să ducă de mâncare la casa lui şi-ar împărţi banii printre cerşetorii vicioşi? Ce aţi opina cu privire la omul serviabil care la un moment dat îi împrumută un pumnal unui asasin?

Aminteşte-ţi, iubite cititor, că şi între cadenţele versului se ascunde delictul. Există multă virtute în cei răi şi există multă răutate între cei virtuoşi.

Chiar dacă ar părea incredibil, chiar şi în parfumul rugăciunii se ascunde delictul. Delictul se deghizează în sfânt, foloseşte cele mai nobile virtuţi, se prezintă ca martir, şi chiar oficiază în templele sacre.

Pe măsură ce simţul auto-observării intime se dezvoltă în noi prin intermediul folosirii sale continue, vom putea ajunge să vedem toate acele Euri care servesc ca fundament de bază temperamentului nostru individual, fie acesta din urmă sangvinic sau nervos, flegmatic sau irascibil.

Chiar dacă n-o crezi, iubite cititor, în spatele temperamentului pe care-l posedăm, se ascund, în cele mai îndepărtate profunzimi ale psihicului nostru, creaturile diabolice cele mai execrabile.

Să vezi astfel de creaturi, să observi acele monstruozităţi ale infernului înăuntrul cărora se află îmbuteliată însăşi Conştiinţa noastră, devine posibil o dată cu dezvoltarea întotdeauna progresivă a simţului auto-observării intime.

Atâta timp cât un om nu a dizolvat aceste creaturi ale infernului, acele aberaţii din sine însuşi, în mod indubitabil, în locurile cele mai adânci, în locurile cele mai profunde va continua să existe ceva care nu ar trebui să existe, o diformitate, o abjecţie.

Cel mai grav din toate acestea, este că ticălosul nu-şi dă seama de propria sa mârşăvie, se crede frumos, drept, o persoană bună, şi chiar se plânge de neînţelegere din partea celorlalţi, deplânge nerecunoştinţa semenilor săi, spune că nu-l înţeleg, plânge afirmând că îi sunt datori, că i-au plătit cu moneda nerecunoştinţei, etc, etc.

Simţul auto-observării intime ne permite să verificăm prin noi înşine şi în mod direct, munca secretă prin intermediul căreia într-un anumit timp, dizolvăm un oarecare Eu (un oarecare defect psihologic), descoperit probabil în condiţii dificile şi când ne aşteptam mai puţin.

V-aţi gândit vreodată în viaţă la ceea ce vă place sau vă displace cel mai mult? Aţi reflectat asupra resorturilor secrete ale acţiunii? De ce vreţi să aveţi o casă frumoasă? De ce doriţi să aveţi o maşină ultimul model? De ce vreţi să fiţi întotdeauna după ultima modă? De ce lăcomiţi să nu fiţi lacom? Ce este ceea ce v-a ofensat cel mai mult la un moment dat? Ce este ceea ce v-a făcut plăcere cel mai mult ieri? De ce v-aţi simţit superior unuia sau alteia, la un moment dat? La ce oră te-ai simţit superior cuiva? De ce te-ai înfumurat relatând triumfurile tale? Nu aţi putut tăcea când cârteau despre altă persoană cunoscută? Aţi acceptat cupa cu lichior din curtoazie? Ai acceptat să fiinţezi poate neavând viciul, probabil din cauza educaţiei sau a bărbăţiei? Sunteţi sigur că aţi fost sincer în acea conversaţie? Şi când te justificai pe tine însuţi, şi când te lăudai, şi când îţi povesteai triumfurile şi le relatai repetând ceea ce ai mai spus înainte celorlalţi, ai înţeles că erai vanitos?

Simţul auto-observării intime, pe lângă faptul de a-ţi permite să vezi clar Eul pe care îl dizolvi, îţi va permite deopotrivă să vezi rezultatele patetice

şi definitive ale muncii tale interioare.

La început, aceste creaţii ale infernului, aceste aberaţii psihice care din nefericire te caracterizează, sunt mai urâte şi monstruoase decât bestiile cele mai groaznice care există pe fundul mărilor sau în codrii cei mai adânci ai pământului; pe măsură ce veţi avansa în munca voastră, veţi putea evidenţia prin intermediul simţului auto-observării interioare faptul remarcabil că acele abjecţii pierd din volum, se micşorează.

Se dovedeşte interesant de ştiut că acele bestialităţi, pe măsură ce scad în mărime, pe măsură ce pierd din volum şi se micşorează, câştigă în frumuseţe, capătă încetul cu încetul figura de copil; în final se dezintegrează, se prefac în praf cosmic, atunci Esenţa cufundată se eliberează, se emancipează, se trezeşte.

Aşadar, diversele „elemente nedorite” le descoperi pe terenul vieţii practice. Tot ce trebuie este să fii alert şi vigilent, ca santinela în vreme de război.

Cele mai rele circumstanţe ale vieţii, situaţiile cele mai critice, întâmplările cele mai dificile, se dovedesc întotdeauna minunate pentru auto-descoperirea intimă.

În acele momente neaşteptate, critice, „Eurile” cele mai secrete apar la suprafaţă întotdeauna şi când nici nu ne aşteptăm; dacă suntem alerţi, incontestabil le descoperim.

Perioadele cele mai liniştite din viaţă sunt, cu siguranţă, cele mai puţin favorabile pentru munca asupra sinelui însuşi.

Există momente în viaţă prea complicate în care cineva are o pronunţată tendinţă de a se identifica uşor cu întâmplările şi de a uita complet de el însuşi; în acele clipe o persoană face prostii care nu duc la nimic; dacă ar rămâne alertă, dacă în chiar acele momente în loc de a-şi pierde capul, şi-ar aminti de ea însăşi, ar descoperi cu uimire anumite Euri despre a căror posibilă existenţă niciodată n-a avut nici cea mai mică bănuială.

Odată, s-a născut în Atlantida un Iniţiat. Acel om s-a dezvoltat într-un cămin delicios, în care domnea doar armonia, pacea, înţelepciunea, bogăţia, perfecţiunea, iubirea. A sosit momentul în care acel om prin intermediul diverselor tehnici şi discipline ale minţii a reuşit auto-descoperirea.

Atunci, cu oroare, şi-a dat seama că ducea în interiorul său „elemente nedorite”; a înţeles că avea nevoie de un „gimnaziu” special, de un gimnaziu psihologic şi este clar că în acea ambianţă de perfecţiuni nu exista un astfel de „gimnaziu”. Nu i-a rămas altceva de făcut decât să-şi abandoneze casa, casa părinţilor săi şi să se stabilească în suburbiile vreunui oraş Atlant; şi-a creat, sie însuşi, „gimnaziul psihologic”, un gimnaziu care i-a permis auto-descoperirea propriilor sale defecte. Bineînţeles, şi-a dezintegrat Agregatele Psihice şi s-a eliberat.

„Gimnaziul Psihologic” aşadar, este indispensabil; din fericire îl avem şi este însăşi viaţa...

Drumul căminului familial cu infinitele sale detalii, de multe ori dureroase, este cel mai bun salon al „gimnaziului”. Munca fecundă şi creatoare cu ajutorul căreia ne câştigăm pâinea de fiecare zi este alt salon minunat.

Nicidecum n-am încerca vreodată să afirmăm că dramele, comediile şi tragediile vieţii practice se dovedesc întotdeauna frumoase şi perfecte, o astfel de afirmaţie ar fi exagerată.

Cu toate acestea, oricât de absurde ar fi diversele situaţii ale existenţei, se dovedesc minunate ca gimnaziu psihologic.

Mulţi aspiranţi la viaţa superioară doresc cu disperare să evadeze din locul în care lucrează, să nu mai umble pe străzile localităţii lor, să se refugieze în pădure cu scopul de a căuta eliberarea finală...

Acei bieţi oameni se aseamănă cu copiii neghiobi care fug de la şcoală, care nu stau la ore, care caută scăpări...

Cu adevărat, stimabilii mei fraţi, cele mai rele adversităţi ne oferă cele mai bune oportunităţi. Sosesc în mod constant la mine scrisori de la tot felul de fraţi ai Mişcării Gnostice Internaţionale. Unii se plâng de familia lor, de tatăl lor, de mama lor, de fraţii lor; alţii protestează împotriva soţiei, împotriva copiilor lor; altele vorbesc cu oroare de soţul lor, etc... şi cer, bineînţeles, un balsam pentru a consola inima lor îndurerată. Până acum, între atâtea scrisori n-am văzut nici măcar una a vreunuia care să fie mulţumit cu astfel de situaţii adverse.

Toţi protestează, şi acest lucru este lamentabil. Nu vor „gimnaziul psihologic”; preferă să fugă de el, iar mie, ca Instructor, nu-mi poate provoca decât durere. Spun: „Bieţii oameni, nu ştiu să folosească «gimnaziul psihologic», vor un paradis, nu vor să înţeleagă necesitarea adversităţilor, nu vor să tragă folos din cele mai rele oportunităţi! Adevărul e că nu doresc autocunoaşterea!...”

Când vrei să te auto-cunoşti, evident ai nevoie de „contraste puternice”. În aceste „gimnazii ale durerii”, defectele pe care le ai ascunse se manifestă în mod inevitabil. Defectul descoperit în situaţii atât de grave, trebuie să fie lucrat în mod profund şi în toate nivelurile minţii. Când, cu adevărat, ai înţeles cutare sau cutare eroare de tip psihologic, eşti pregătit, cu siguranţă, pentru dezintegrare.

Orice situaţie adversă ne oferă valoroase oportunităţi. Din nenorocire, oamenii vor să fugă de situaţiile adverse; protestează, în loc să mulţumească pentru astfel de oportunităţi, pentru atât de splendide ocazii. Acel „gimnaziu psihologic” al momentelor dure este foarte dificil, imposibil sau cvasi-imposibil, dar cu cât este mai dificil „gimnaziul” cu atât mai bine pentru auto-descoperire.

În viaţa practică este locul unde ne putem auto-descoperi. Aşadar, nu evadaţi, nu încercaţi să evadaţi din viaţa reală. Trebuie să fiţi mai practici, dacă vreţi, cu adevărat, să dezintegraţi Egoul...

□ JUDECAREA SAU ÎNŢELEGEREA DEFECTELOR □

„În viaţă singurul lucru important este schimbarea radicală, totală şi definitivă; restul, sincer, nu are nici cea mai mică importanţă.

Meditaţia se dovedeşte fundamentală dacă dorim cu sinceritate o astfel de schimbare.

Nicidecum nu dorim meditaţia non-transcendentă, superficială şi vană. Avem nevoie să devenim serioşi şi să lăsăm deoparte atâtea nerozii care abundă în pseudo-esoterismul şi pseudo-ocultismul ieftin.

Trebuie să ştim să fim serioşi, trebuie să ştim să ne schimbăm dacă, cu adevărat, nu vrem să eşuăm în munca esoterică.

Cine nu ştie să mediteze, superficialul, ignorantul, niciodată nu va putea dizolva Egoul; va fi mereu un buştean neputincios pe furioasa mare a vieţii.

Un defect descoperit pe terenul vieţii practice, trebuie să fie înţeles în mod profund prin intermediul tehnicii meditaţiei.

Materialul didactic pentru meditaţie se întâlneşte cu precizie în diferitele evenimente sau circumstanţe zilnice ale vieţii practice, acest lucru este incontestabil.

Orice circumstanţă dezagreabilă trebuie să fie reconstruită cu ajutorul imaginaţiei conştiente prin intermediul tehnicii meditaţiei.

Reconstruirea oricărei scene ne permite să verificăm prin noi înşine şi în formă directă intervenţia mai multor Euri participante la aceasta.

Tendinţa marcată de a-i învinovăţi pe alţii este o piedică, un obstacol, pentru înţelegerea propriilor noastre erori”.

Samael Aun Weor – „Marea Rebeliune”

Fiind vorba să înţelegem fundamental orice defect psihologic, trebuie să fim sinceri cu noi înşine...

Din nenorocire, Pilat, demonul minţii, întotdeauna se spală pe mâini, niciodată nu e de vină, niciodată nu-şi recunoaşte erorile...

Fără evaziuni de nici un fel, fără justificări şi fără dezvinovăţiri trebuie să ne recunoaştem propriile noastre erori...

Este indispensabil să ne auto-explorăm pentru a ne auto-cunoaşte în mod profund şi să plecăm de la zero absolut.

Fariseul interior este o piedică pentru înţelegere. Să te presupui virtuos este absurd...

Odată l-am întrebat pe Guru-ul meu următoarele: Există vreo diferenţă între Monada ta Divină şi a mea? Maestrul a răspuns: *„Nici una, pentru că tu şi eu şi fiecare dintre noi nu este mai mult decât un melc rău la sânul Tatălui”...*

Să-i judeci pe alţii şi să-i califici drept magi negri se dovedeşte incongruent pentru că orice creatură umană atâta timp cât nu şi-a dizolvat

Eul pluralizat este mai mult sau mai puţin neagră...

Să te auto-explorezi în mod intim este cu siguranţă ceva foarte serios; Egoul este realmente o carte cu multe volume...

În loc să ne închinăm execrabilului demon Algol, e mai bine să bem din vinul meditaţiei, din cupa perfectei concentrări... Atenţia deplină, naturală şi spontană în ceea ce ne interesează, fără nici un artificiu, este cu adevărat concentrare perfectă...

Orice greşeală este polifaţetică şi se procesează în mod fatal în cele patruzeci şi nouă de departamente ale subconştientului...

Un defect psihologic descoperit, trebuie înţeles în întregime în diferitele dedesubturi ale minţii.

Nu ar fi posibilă înţelegerea profundă fără practica meditaţiei.

Orice defect intim se dovedeşte multifaţetic şi cu legături şi rădăcini diverse pe care trebuie să le studiem cu judecată.

Auto-revelaţia este posibilă atunci când există înţelegerea completă a defectului pe care în mod sincer vrem să-l eliminăm...

Auto-determinări noi apar din Conştiinţă atunci când înţelegerea este unitotală...

Analiza superlativă este utilă dacă este combinată cu meditaţia profundă, atunci izbucneşte flacăra înţelegerii...

În orice scenă de gelozie pasională intră în joc Euri de desfrâu, mânie, amor propriu, gelozie, etc, etc, care apoi vor trebui supuse judecăţii în mod analitic, fiecare separat, pentru a le înţelege integral cu scopul evident de a le dezintegra total.

Înţelegerea se dovedeşte foarte elastică, de aceea avem nevoie să scrutăm de fiecare dată mai profund; ceea ce azi înţelegem într-un fel, mâine vom înţelege mai bine.

Supunerea la judecată sau înţelegerea unui defect are scopul de a ne face pe deplin conştienţi de el.

Avansând pe acest teren al înţelegerii cu scopul ferm de a elimina Egoul, Eul însuşi, va trebui să trecem prin mari crize emoţionale.

„Dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se dezintegrează ceea ce trebuie să se dezintegreze şi nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze”.

Dezintegrarea oricărui Agregat Psihic este posibilă doar pe bază de munci conştiente şi suferinţe voluntare.

De fiecare dată când se dezintegrează înăuntrul nostru un element psihic nedorit, în personalitatea noastră se cristalizează o putere luminoasă. Aşa se va cristaliza în noi Sufletul.

Ce se înţelege prin Suflet? Sufletul este tot acel ansamblu de Forţe, Puteri, Atribute, Calităţi, Virtuţi, Esenţe, Corpuri, etc, care se află în interiorul Fiinţei. Evangheliile spun: *„Cu răbdare veţi dobândi Sufletele voastre”.* În

prezent, noi nu posedăm Sufletele noastre; ci dimpotrivă Sufletul ne posedă pe noi. Suntem o încărcătură grea pentru ceea ce se numeşte Suflet, un colet realmente copleşitor.

Să ajungem să ne dobândim Sufletul este o dorinţă arzătoare; să fim stăpânii propriilor noastre Suflete este formidabil. Mai mult decât atât, însuşi corpul fizic trebuie să ajungă să se transforme în Suflet.

Cine posedă Sufletul său, dispune de puteri extraordinare. Aceia care au ajuns să cristalizeze Sufletul, s-au convertit, din acest motiv, în creaturi absolut diferite. Şi acest lucru este scris, ca mărturie, în Cărţile Sfinte ale tuturor Religiilor lumii.

Dar repet: „Dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se dezintegrează ceea ce trebuie să se dezintegreze şi nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze”. Aceasta nu este o chestiune pur intelectuală, nu! Nu este vorba de simplă demagogie, nici de vana pălăvrăgeală insubstanţială a unei discuţii ambigue, nu!

Evident, dacă nu trecem prin mari crize emoţionale, nici nu putem reuşi să cristalizăm Sufletul. Pentru disoluţia radicală a oricărui Agregat Psihic inuman este nevoie să trecem, în mod inevitabil, prin foarte grave crize emoţionale.

Când am simţit, cu precizie, Eul amorului propriu care se afla foarte ascuns în cutele cele mai profunde ale psihicului meu, am simţit o mare durere, a trebuit să trec prin mari crize emoţionale. Am suferit mult, da, mult, şi m-am căit cu adevărat; atunci am reuşit ca Devi-Kundalini Shakry să-mi pulverizeze un astfel de „element indezirabil”.

Când am descoperit că există, pe acolo, un demon foarte pervers care simţea mânie şi care venea din timpuri foarte vechi, am suferit nespus, am trecut prin oribile crize emoţionale, am simţit ruşine faţă de mine însumi, dar am reuşit ca Devi-Kundalini Shakty să-mi pulverizeze un astfel de „element psihic” abominabil...

Aşadar, dacă nu trecem prin înspăimântătoare crize emoţionale, nu se dezintegrează acele Euri.

Am cunoscut oameni capabili să treacă prin astfel de crize. Îmi vine în memorie cazul unei anumite surori gnostice de la Sediul Patriarhal din Mexic care a trecut prin zbuciumări înspăimântătoare, prin oribile crize morale, atunci când şi-a amintit de erori grave din existenţele ei anterioare. Astfel de oameni, cu acea teribilă capacitate de remuşcare, astfel de persoane, atât de capabile să treacă prin atât de grave crize emoţionale, evident pot cristaliza Sufletul; şi ceea ce ne interesează pe noi este, cu precizie, acest lucru: cristalizarea tuturor principiilor animice în noi înşine, aici şi acum...

□ EXECUŢIA SAU ELIMINAREA EGOULUI □

„Dacă o excludem pe DIVINA MAMĂ KUNDALINI, munca se dovedeşte incompletă şi atunci este imposibil să eliminăm defecte.

Eu, sincer, m-am convertit într-un inamic al meu însumi şi am decis să echilibrez înţelegerea şi eliminarea. Fiecare defect înţeles a fost eliminat cu puterea DIVINEI MAME KUNDALINI.

În cele din urmă, într-o zi oarecare, mi-am revizuit munca mea în Tartar, în Avern, în regnul mineral scufundat, în acele Regiuni Infradimensionale sau Universuri Paralele Scufundate.

Şi navigând pe apele Acheronului, aşezat în barca lui Caron, am ajuns pe malul celălalt pentru a-mi revizui munca şi atunci am văzut mii de EURIDIA VOLI, Agregatele mele, părţi ale mele însumi, trăind în acele regiuni.

Am vrut să resuscitez ceva, o efigie care simboliza propriul meu ADAM de păcat care plutea ca un cadavru pe apele noroioase ale râului. Atunci, Mama mea Divină, îmbrăcată în doliu ca o icoană a Fecioarei îndurerate, mi-a spus cu o voce plină de o iubire infinită: «Acela este deja mort, nu mai am nimic să-ţi scot».

Cu siguranţă Mama mea extrăsese din mine toată acea legiune de EURI DIAVOLI, tot acel Ansamblu de entităţi tenebroase care personifică defectele noastre şi care constituie EGOUL.

Aşa am reuşit disoluţia EULUI PLURALIZAT, aşa am reuşit să reduc la praf toate acele Agregate care formează EUL ÎNSUŞI".

Samael Aun Weor – „Tratat Esoteric de Magie Runică"

Nu ar fi posibil să executăm un „Eu" oarecare fără a-l fi observat şi judecat în prealabil.

Fără îndoială mintea nu poate descompune în mod fundamental nici un defect psihologic; evident, înţelegerea poate să-şi ofere luxul de a eticheta un defect cu un nume oarecare, de a-l justifica, de a-l trece de la un nivel la altul, etc., însă nu ar putea prin ea însăşi să-l anihileze, să-l dezintegreze.

Avem nevoie urgent de o putere înflăcărată superioară minţii, de o putere care să fie capabilă prin ea însăşi să reducă un oarecare defect psihologic la simplu praf cosmic.

Din fericire există în noi acea putere serpentină, acel foc minunat pe care vechii alchimişti medievali l-au botezat cu numele tainic de Stella Maris, Fecioara Mării, Azothul Ştiinţei lui Hermes, Tonantzin a Mexicului Aztec, acea derivare a propriei noastre fiinţe intime, Dumnezeul Mamă în interiorul nostru simbolizat mereu prin Şarpele Sacru al Marilor Mistere.

Toate popoarele de altădată l-au adorat pe „Dumnezeul Mamă" în partea cea mai profundă a Fiinţei noastre. Principiul feminin al Eternului este ISIS, MARIA, TONANTZIN, CIBELE, RHEA, ADONLA, INSOBERTA, etc., etc.

Fiecare dintre noi are Mama sa Divină particulară, individuală; ea în sine însăşi este o parte a propriei noastre Fiinţe, dar derivată.

Dacă în lumea exclusiv fizică avem tată şi mamă, în partea cea mai adâncă a Fiinţei noastre îi avem deopotrivă pe Tatăl nostru care se află în secret şi pe Divina noastră Mamă KUNDALINI.

Există atâţia Taţi în Cer câţi oameni pe pământ. Dumnezeul Mamă, în

propria noastră intimitate, este aspectul feminin al Tatălui nostru care se află în secret.

Dumnezeul Mamă, Tonantzin, Stella Maris ca putere electrică necunoscută de umanitatea întreagă şi care se află latentă în însuşi adâncul psihicului nostru, este unica care are puterea efectivă de a dezintegra aberaţiile pe care le cărăm în interiorul nostru psihologic.

Stella Maris, chiar dacă pare incredibil, este semnătura astrală a potenţei sexuale umane. Stella Maris este acel Foc Filosofal care se află latent în întreaga materie organică şi anorganică.

Impulsurile psihologice pot provoca acţiunea intensivă a unui astfel de Foc şi atunci decapitarea devine posibilă.

Anumite Euri de obicei sunt decapitate la începutul muncii psihologice, altele la mijlocul ei şi ultimele la finalul ei. Stella Maris ca potenţă ignică sexuală are deplină conştiinţă a muncii ce trebuie făcută şi realizează decapitarea la momentul oportun, în clipa potrivită.

Decapitarea lui Ioan Botezătorul este ceva care ne invită la reflecţie; nu ar fi posibilă nici o schimbare psihologică radicală dacă înainte nu am trece printr-o astfel de decapitare.

Noi trebuie s-o chemăm pe Stella Maris, pe Dumnezeul Mamă în intimitatea noastră, dacă vrem cu adevărat să dezintegrăm Euri; cine nu-şi iubeşte Mama, fiul ingrat, va eşua în munca asupra lui însuşi. Rugăciunea în munca psihologică este fundamentală pentru disoluţie. A te ruga înseamnă a sta de vorbă cu Dumnezeu.

Nicidecum nu va fi necesară o formulă specifică pentru a ne ruga Mamei noastre Divine interioare. Trebuie să fim foarte naturali şi simpli atunci când i ne adresăm. Copilul care se adresează mamei sale, niciodată nu are formule speciale, spune ce-i iese din inimă şi asta-i tot.

După ce am observat şi înţeles în întregime orice Eu defect, trebuie să ne cufundăm în meditaţie profundă, implorând, rugând, cerând Divinei noastre Mame particulare, individuale să dezintegreze Eul, defectul înţeles în prealabil.

Aceasta este tehnica precisă care este necesară pentru eliminarea elementelor indezirabile pe care le cărăm în interiorul nostru. Dacă se procedează aşa, poţi fi sigur că Eul psihologic va pierde volum şi încet, se va pulveriza.

Nici un Eu nu se dizolvă în mod instantaneu; Divina noastră mamă trebuie să lucreze şi chiar să sufere foarte mult înainte de a obţine o anihilare a oricărui Eu.

Simţul auto-observării intime va putea vedea avansarea progresivă a muncii relaţionale cu abjecţia care ne interesează cu adevărat s-o dezintegrăm.

Deveniţi introvertiţi, îndreptaţi-vă rugăciunea spre interior, căutând-o în interiorul vostru pe Divina voastră Doamnă şi cu rugăminţi sincere puteţi să-i

vorbiţi. Rugaţi-o să dezintegreze acel Eu pe care l-aţi observat şi supus judecăţii în prealabil.

Mama noastră Divină trăieşte în intimitatea noastră, dincolo de corp, de afecte şi de minte. Ea este prin ea însăşi o putere ignică superioară minţii.

Mama noastră Cosmică particulară, individuală, posedă Înţelepciune, Iubire şi Putere. În ea există perfecţiune absolută.

Bunele intenţii şi repetarea constantă a acestora, nu servesc la nimic, nu conduc la nimic.

Nu ar servi la nimic să repetăm: „nu voi mai fi desfrânat”; Eurile lascivităţii oricum vor continua să existe în adâncimea însăşi a psihicului nostru.

Nu ar servi la nimic să repetăm zilnic: „nu voi mai fi mânios”; Eurile mâniei vor continua să existe în adâncul nostru psihologic.

Nu ar servi la nimic să spunem zilnic: „nu voi mai fi lacom”. Eurile lăcomiei vor continua să existe în diversele străfunduri ale psihicului nostru.

Nu ar servi la nimic să ne retragem din lume şi să ne închidem într-o mănăstire sau să trăim într-o grotă; Eurile înăuntrul nostru vor continua să existe.

Unii anahoreţi care trăiesc în peşteri, pe bază de discipline riguroase au ajuns la extazul sfinţilor şi au fost duşi în ceruri, unde au văzut şi au auzit lucruri care fiinţelor umane nu le este dat să le înţeleagă; totuşi, Eurile au continuat să existe în interiorul lor.

Incontestabil, Esenţa poate să scape din „Eu” pe bază de discipline riguroase şi să se bucure de extaz, însă după clipa de fericire, se reîntoarce in interiorul „Eului însuşi”.

Cei care s-au obişnuit cu extazul, fără să-şi fi dizolvat „Egoul”, cred că deja au atins eliberarea, se auto-înşeală crezându-se Maeştri şi chiar intră în Involuţia scufundată.

Niciodată nu ne-am pronunţa împotriva încântării mistice, împotriva extazului şi a fericirii Sufletului în absenţa EGOULUI.

Vrem doar să accentuăm necesitatea de a dizolva „Eurile” pentru a obţine eliberarea finală.

Esenţa oricărui anahoret disciplinat, obişnuită să scape din „Eu”, repetă acea faptă eroică după moartea corpului fizic, se bucură un timp de extaz şi apoi revine ca Geniul lămpii lui Aladin în interiorul sticlei, în Ego, în Eul însuşi.

Atunci nu-i mai rămâne altceva de făcut decât să se reîntoarcă într-un nou corp fizic, cu scopul de a-şi repeta viaţa pe scena existenţei.

Mulţi mistici care s-au dezîncarnat în peşterile din Himalaia, în Asia Centrală, acum sunt persoane comune, obişnuite în această lume, în ciuda faptului că adepţii lor încă îi adoră şi-i venerează.

Atâta timp cât nu se va fi produs dezintegrarea tuturor acestor abjecţii psihologice, a tuturor acestor lascivităţi, a tuturor acestor răutăţi: furt,

invidie, adulter secret sau manifest, ambiţie pentru bani sau puteri psihice, etc., chiar dacă ne-am crede persoane onorabile, care-şi ţin cuvântul, sincere, politicoase, caritabile, frumoase în interior etc., evident nu vom fi mai mult decât morminte văruite, frumoase pe dinafară, dar pline de scârboasă putreziciune pe dinăuntru.

În şcolile cele mai venerabile ale înţelepciunii esoterice şi oculte există mulţi înşelaţi sinceri care cu adevărat vor să se Auto-Realizeze, dar care nu sunt dedicaţi dezintegrării abjecţiilor lor interioare.

Sunt mulţi oamenii care presupun că prin intermediul bunelor intenţii este posibil să ajungi la sanctificare. Evident, atât timp cât nu se lucrează cu intensitate asupra acestor Euri pe care le cărăm în interiorul nostru, ele vor continua să existe în adâncul privirii miloase şi al bunei conduite.

Erudiţia livrescă, pseudo-înţelepciunea, informaţia completă asupra scrierilor sacre, fie acestea din orient sau din occident, din nord sau din sud, pseudo-ocultismul, pseudo-esoterismul, siguranţa absolută de a fi bine documentaţi, sectarismul intransigent, convins pe deplin, etc., nu servesc la nimic pentru că în realitate există, în acel adânc pe care-l ignorăm, doar creaturi ale infernului, blestemăţii, monstruozităţi, care se ascund după faţa drăguţă, după chipul venerabil, sub veşmântul foarte sfânt al liderului sacru etc.

Trebuie să fim sinceri cu noi înşine, să ne întrebăm ce este ceea ce dorim, dacă am venit la învăţătura Gnostică din pură curiozitate. Dacă cu adevărat ceea ce dorim nu este să trecem prin decapitare, atunci ne înşelăm pe noi înşine, ne apărăm propria noastră depravare, procedăm în mod ipocrit.

A sosit ora să ştim că suntem nişte răi deghizaţi cu tunica sanctităţii; lupi cu blană de oaie, canibali îmbrăcaţi cu costum de cavaler; călăi ascunşi după semnul sacru al crucii, etc.

Oricât de maiestuoşi am apărea în interiorul templelor noastre sau în interiorul aulelor noastre de lumină şi armonie, oricât de senini şi blânzi ne-ar vedea semenii noştri, oricât de cucernici şi umili am părea, în adâncul psihicului nostru continuă să existe toate abjecţiile infernului şi toate monstruozităţile războaielor.

Cu siguranţă, noi toţi nu valorăm nimic, suntem fiecare dintre noi nenorocirea pământului, execrabilul.

În Psihologia Revoluţionară ne devine evidentă necesitatea unei transformări radicale şi acest lucru este posibil numai declarându-ne nouă înşine un război pe moarte, nemilos şi crud.

Orice încercare de eliberare, oricât de grandioasă ar fi, dacă nu ţine cont de necesitatea de a dizolva Egoul, este condamnată la eşec.

◻ ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI ◻

„Este urgent să valorizăm munca esoterică Gnostică, este indispensabil să o înţelegem şi să o apreciem, dacă într-adevăr năzuim la o schimbare

radicală.

Devine indispensabil să ştim să-i iubim pe semenii noştri, să studiem Gnoza şi să ducem această învăţătură tuturor oamenilor, altminteri vom cădea în egoism.

Dacă o persoană se dedică muncii esoterice asupra sa însăşi, dar nu dă învăţătura celorlalţi, progresul său intim devine foarte dificil din cauza lipsei de iubire pentru aproape.

«Cel care dă, primeşte şi cu cât dă mai mult, cu atât va primi mai mult; dar celui care nu dă nimic, îi va fi luat chiar şi ceea ce are.» Aceasta este legea".

Samael Aun Weor – „Psihologie Revoluţionară"

Î: — *Eu am câteva Euri asupra cărora lucrez dar în mod concret aş vrea să vă întreb asupra căruia trebuie să lucrez; pentru că în viaţa practică, vezi alt şi alt şi alt defect. Atunci mă încurc şi nu ştiu asupra căruia să lucrez. V-aş ruga să-mi spuneţi asupra căruia trebuie acum să lucrez.*

R: — Asupra căruia lucrezi cu?

Î: — *Eu încerc să lucrez asupra desfrâului, asupra mâniei, asupra fricii, dar sunt dezorientat.*

R: — Dar asupra căruia lucrezi, în mod specific? Văd că eşti un om judicios, drept pentru care este evident că deja ţi-ai specificat munca.

Î: — *Eu am vrut să lucrez mai mult asupra desfrâului.*

R: — Bine, acela este „păcatul capital", o ştii bine. Cel al desfrâului este cel „capital" şi îl lucrezi de-a lungul întregii vieţi, întrucât acolo este „păcatul originar", rădăcina tuturor defectelor, dar întotdeauna trebuie să-l lucrezi asociat cu un altul. Că lucrezi mânia?, dar lucrezi şi cu desfrâul. Că lucrezi orgoliul?, dar desfrâul continuă... Acesta este cel „capital".

Î: — *Într-o aceeaşi meditaţie trebuie să înţelegi tot ceea ce-ţi aduci aminte despre Eu?*

R: — Acel „ceea ce-ţi aduci aminte" îmi „sună" incoerent, vag, imprecis, inodor, insipid, nesubstanţial, incolor... Să gândim cu exactitate: ce defect ai terminat de descoperit în practică? Dacă eşti atent şi vigilent ca santinela pe timp de război, trebuie să fi descoperit vreun defect. Pe care l-ai terminat de descoperit? În ce situaţie te-ai văzut atunci pus? Ai avut vreun cuvânt de mânie? Ai avut vreun impuls desfrânat? Care a fost ultimul pe care l-ai descoperit? În ce situaţii te aflai: înăuntrul casei, într-un bar? Unde ai fost? Ce ţi s-a întâmplat, sau dormeai?

Î: — *Am descoperit mânia.*

R: — Un acces de mânie... îmi place să fii sincer, ştii? Este bine. Aşadar asta este ceea ce trebuie să faci: să trăieşti alert şi vigilent, ca şi santinela pe timp de război. Unde a fost mânia? Care a fost momentul? Poţi reconstitui situaţia? Poţi tu să vizualizezi clipa în care ai simţit mânie? Poţi s-o faci? Bine, dacă poţi să vizualizezi faptul, cum a fost, atunci acum să lucrăm asupra lui. Vom pleca de la fapte concrete. Nu vom pleca de la fapte vane, insipide,

inodore, nesubstanţiale, nu; vom pleca de la fapte concrete, clare şi definitive. Asta vom fi: practici sută la sută.

Reconstituie sau vizualizează acea scenă de mânie, şi asupra acelui fapt vei munci acum, în meditaţie.

Î: — *Maestre, ce se întâmplă când descoperi un defect, de exemplu mânia şi o rogi în acea clipă pe Divina Mamă să te ajute să-l elimini?*

R: — Spune-mi, de la ce situaţie ai plecat? Când s-a întâmplat acel lucru, pe ce stradă, la ce număr de casă? Eu vreau fapte, nu-mi veni cu neclarităţi!

Î: — *S-a întâmplat ieri, cu precizie, când am avut o izbucnire de mânie pentru că eu voiam să vă ascult conferinţa iar soţia mea nu. Acel Ego s-a simţit rănit pentru că soţia mea nu voia să vină la conferinţa dumneavoastră; dar, în chiar acea clipă am invocat-o pe Divina mea Mamă, am acuzat acest Ego, dar nu ştiu dacă am obţinut ceva...*

R: — Vom fi mai practici: te-ai enervat pe biata ta soţie; dar ştii de ce te-ai enervat?

Î: — *Pentru că nu m-a lăsat să vin la conferinţa dumneavoastră.*

R: — Bine, de aşa manieră că ai avut mânie, pentru că ea nu te-a lăsat să vii la conferinţă... Ce s-a simţit rănit în tine în acel moment?

Î: — *Orgoliul...*

R: — Deci există două defecte: există unul de mânie, altul de orgoliu. Asupra acelor două Euri vei lucra acum în mod concret, în mod practic. Acea cerere pe care ai făcut-o, în acel moment, este bună, dar a fost puţin nechibzuită... Ai reflectat la acel fapt, deja ai reconstituit scena. Câte ore ai stat în patul tău, cu corpul relaxat, devenind conştient de ceea ce s-a întâmplat? Mi-ai putea spune cu exactitate cum a fost?

Î: — *Maestre, eu nu am luat în seamă acel fapt.*

R: — Bine, pune-te să lucrezi asupra Eului mâniei şi vei găsi răspunsul.

Î: — *Până la ce punct este fundamentală „Caracteristica psihologică”, şi cât timp de observare şi auto-explorare este necesar pentru a o cunoaşte!*

R: — Da, este fundamentală „Caracteristica Psihologică Principală”, pentru că atunci când o cunoşti, o lucrezi şi atunci devine mai uşoară dezintegrarea Egoului. Dar vă voi spune dumneavoastră un mare adevăr: Înainte de a ne auto-explora pentru a cunoaşte „Caracteristica Psihologică Principală” trebuie să fi lucrat suficient (cel puţin vreo cinci ani) pentru că nu este atât de uşor să ne putem descoperi „Caracteristica Psihologică Principală”.

Cu adevărat că avem concepte false despre propria noastră Personalitate. Ne vedem Personalitatea prin intermediul FANTEZIEI; gândim despre noi înşine, întotdeauna lucruri greşite. Se poate ca ceilalţi (uneori) să vadă în noi acele lucruri, dar noi, despre noi înşine, avem concepte totalmente false.

Nu ne-am putea descoperi „Caracteristica noastră Psihologică

Principală” atâta timp cât nu am eliminat un bun procentaj de „Agregate Psihice” inumane. De aceea, când vrem să cunoaştem „Caracteristica Psihologică Principală” trebuie să lucrăm, cel puţin vreo cinci ani. După vreo cinci ani, putem să ne oferim luxul de a utiliza sistemul retrospectiv, pentru a-l aplica atât la existenţa noastră actuală, cea prezentă, cât şi la existenţele noastre anterioare. Atunci vom vedea, cu mare uimire, că iar şi iar am comis o aceeaşi greşeală. Vom descoperi un „EU-CHEIE”, care în fiecare existenţă a comis întotdeauna cele mai rele erori, şi care întotdeauna este specificat de un delict determinat; care a fost executorul acelor delicte în toate existenţele noastre anterioare.

Dar, evident, pentru a practica cu o anumită luciditate acel exerciţiu retrospectiv, trebuie să fi eliminat mai întâi multe Euri. Nicidecum nu aş putea crede că am putea descoperi „Caracteristica Psihologică Fundamentală” dacă nu am folosit, în mod inteligent, sistemul retrospectiv. Pentru a-l folosi cu adevărat, cu luciditate, avem nevoie şi să fim sinceri. Când Conştiinţa este foarte îndesată în Euri, nu există luciditate. Atunci exerciţiul retrospectiv, în acele condiţii, se dovedeşte incipient dacă nu fantastic sau greşit...

Î: — *Maestre, auto-observându-mă, azi dimineaţă am simţit, în mod specific, o anumită reacţie. Apoi, într-un alt eveniment, am simţit altă reacţie care se supune unui anumit Eu. În meditaţie, trebuie să mă dedic celor două Euri sau numai unuia?*

R: — Bine, în meditaţie trebuie să te dedici unuia, primului. Mai târziu te vei dedica celuilalt. Acum, pentru muncă, cu scopul de a-l lucra, dedică-te primului.

Î: — *Acel alt Eu pe care îl laşi pentru a-l lucra posterior, pe care nu-l supui acum la o meditaţie intensă, nu se „îngraşă’’?*

R: — Tu îl laşi pentru a-l lucra în alt moment, dar dacă nu vrei să se „îngraşe”, nu-i mai da aliment, aşa vei vedea cât de slăbuţ devine.

Î: — *Dumneavoastră ne-aţi vorbit despre o ordine în muncă, despre faptul că trebuie să existe o asociaţie în cadrul muncii; dar în timpul zilei ţi se manifestă multe defecte. Să spunem că dimineaţă a avut oportunitatea desfrâul; că apoi a explodat orgoliul; ai ieşit pe stradă şi intrând în maşină, a explodat mânia. Aşadar există o succesiune de Euri, de multe defecte, motiv pentru care devine dificil să găseşti o imagine care să dea o „Caracteristică Psihologică”. Cum am putea înţelege acest lucru şi cu exactitate asupra a ce s-ar putea lucra?*

R: — Trebuie să ai o ordine în muncă, clar; cu asta sunt de acord. Dar în orice caz, apoi, la sosirea nopţii, cu corpul relaxat, vei trece să realizezi un exerciţiu retrospectiv, dacă nu cu privire la existenţele tale anterioare, cel puţin, asupra zilei desigur. Atunci vei trece să vizualizezi, să reconstitui evenimentele zilei. O dată reconstituite, numărate, clasificate cum trebuie, vei trece la muncă. Mai întâi un eveniment, căruia îi poţi dedica o jumătate de oră; altul căruia îi poţi dedica cinci minute; altul căruia îi poţi dedica zece

(totul depinde de gravitatea evenimentelor). Aşa că, deja ordonate, poţi lucra în timpul nopţii.

Î: — *Iar pentru a elimina acele „Euri succesive” este necesară de asemenea o ordine?*

R: — Tot în ordine, pentru că în fiecare muncă asupra unuia sau altui eveniment intră factorii de DESCOPERIRE, JUDECARE şi EXECUŢIE. Fiecărui „element” îi aplici cele trei momente care sunt: DESCOPERIRE (când îl descoperi); ÎNŢELEGERE (când îl înţelegi); EXECUŢIE (cu ajutorul Divinei Mame Kundalini).

Aşa se lucrează, pentru că dacă vei lucra cu fiecare pe rând, gândeşte-te cum ţi se va părea asta! (Ca şi atunci când urci o pantă, nu?) Cu adevărat, îţi spun că (repetând acea frază a lui Virgilius, poetul din Mantua, în divina sa „Eneida”) *„chiar dacă am avea o sură de limbi pentru a vorbi şi cerul gurii de oţel, nu am ajunge să enumerăm complet toate defectele noastre”.*

Dacă tu ţi-ai propune să lucrezi un defect două luni, alt defect alte două luni şi dacă sunt mii de defecte, când le vei elimina pe toate? Pe lângă asta, un defect este asociat altuia, şi acela este asociat altuia. Rareori apare un defect singur; întotdeauna unui defect îi este asociat altul. Aşa că trebuie să le lucrezi în ordine dar temeinic clasificate şi zi de zi, până triumfi.

Î: — *Maestre, dumneavoastră ne-aţi vorbit despre „dezordinea casei”, „a reşedinţei” dar Maestrul Gurdjieff de asemenea vorbeşte despre „dezordinea casei” şi despre un „MAJORDOM INTERN” ca şi despre unele Euri cărora le place munca şi unele Euri cărora nu le place munca. Cum am putea să înţelegem acest lucru?*

R: — Aşadar, în mod sincer, acea chestiune a unui astfel de „MAJORDOM ŞEF” atât de citat de Nicoll, de Ouspensky şi alţii, mi se pare o neghiobie, nu are nici o valoare. Din partea mea niciodată, sau mai bine spus, ACESTA care se află aici înăuntru, SAMAEL, niciodată n-a folosit, cu siguranţă, şi v-o spune cu sinceritate, sistemul acela al „MAJORDOMULUI ŞEF”.

Că există Euri utile? Este cert; de asemenea există şi inutile. Că există Euri bune? Există mormane, şi există şi rele! Trebuie să dezintegrezi Eurile bune şi trebuie să dezintegrezi Eurile rele; trebuie să dezintegrezi Eurile utile şi trebuie să dezintegrezi Eurile inutile.

Într-o zi, îmi spunea un prieten care avea o fabrică de pantaloni, în Salvador, America Centrală:

— „Maestre, dacă eu dezintegrez EUL UTIL care face pantaloni în fabrica mea, atunci cine va continua să facă pantaloni? Ah, atunci voi da faliment, va eşua fabrica mea”.

— Nu te preocupa, bunule prieten, (i-am spus). Dacă tu dezintegrezi acel EU, o parte a FIINŢEI, corespunzătoare oricărui tip de Artă, se va ocupa de munca de a face pantaloni şi îi va face mai bine decât tine...”.

Atunci prietenul meu s-a arătat satisfăcut şi şi-a continuat munca...

Eurile bune fac fapte bune, într-adevăr, dar nu ştiu să facă faptele bune; fac binele când nu trebuie: dau pomană unuia care fumează marijuana pentru ca să continue să cumpere mai multă marijuana; dau pomană unui beţiv pentru ca să continue să se îmbete; dau pomană unui bogat care cerşeşte şi lucruri de felul acesta. Eurile binelui nu ştiu să facă binele.

În ultimă sinteză, noi trebuie să luptăm contra binelui şi contra răului, să luptăm contra ambelor. În ultimă sinteză noi trebuie să trecem dincolo de bine şi de rău şi să apucăm Sabia Justiţiei Cosmice.

În cele din urmă, ce este ceea ce numim „bine”? Să ne Facem conştienţi de acest lucru pe care îl numim „bine”. „BUN” este tot ce se află la locul său, „RĂU”, ceea ce se află în afara locului său. De exemplu focul, acolo unde este, este bun, nu-i aşa? Dar dacă acest foc ar arde perdelele sau v-ar arde pe voi de vii? Cum vi s-ar părea? V-ar plăcea să vă vedeţi convertiţi în torţe aprinse? Cred că nu...

Bine, acum apa, acolo înăuntru, în acel vas, este bună, şi în bucătărie, serveşte pentru a spăla farfuriile şi ceştile (acolo, în chiuvetă). Corect? Dar ca această apă să inunde toată casa? Ar fi rea, nu-i aşa?

Astfel că „BUN” este ceea ce se află la locul său; „RĂU”, ceea ce nu se află la locul său. O virtute, oricât de sfântă ar fi, dacă rămâne în afara locului ei, devine rea.

Cum aţi vedea voi ca aceste învăţături să fie date în vreo cârciumă, sau într-o casă de rendez-vous, sau într-un bordel? Vi s-ar părea corect? Cred că nu. Oricât de transcendentale s-ar dovedi aceste învăţături, în afara locului lor, în afara contextului, ar fi un lucru absurd.

Aşa că, „BUN” este ceea ce se află la locul său, iar „RĂU” ceea ce se află în afara locului său. În sine, în ultimă analiză, cuvintele „bine” şi „rău” vor rămâne încetul cu încetul scoase din uz. Am putea spune, mai bine, „corect” sau „incorect”.

Aşa că, important în viaţă este, să spunem, să dizolvi Eurile, fie acestea „bune” fie „rele”. Acest lucru este ceea ce contează!

Î: — *Cum poţi să apreciezi sau să ştii dacă lucrezi în mod adecvat în disoluţia eului?*

R: — Sentimentul auto-observării psihologice va trebui să se dezvolte puţin câte puţin (se dezvoltă prin folosire). La început tu vei putea descoperi, doar cu ajutorul asociaţiei intelectuale, că ai cutare sau cutare defect psihologic şi te vei dedica să-l lucrezi pentru a-l dezintegra, dar mai târziu, în timp, pe măsură ce te vei auto-observa, simţul auto-observării psihologice se va dezvolta. Iar în final, va sosi ziua în care vei putea vedea perfect defectele tale (sau Euri care personifică defecte). Le vei putea vedea şi vei putea vedea munca pe care o realizezi; dar trebuie să se dezvolte mai întâi, simţul auto-observării psihologice, şi se dezvoltă prin folosire, folosindu-l, pentru că este scris că simţul care nu se foloseşte, se atrofiază; organul care nu se foloseşte se atrofiază. Trebuie să-l foloseşti, să-l scoţi din starea lui de atrofiere cu ajutorul auto-observării.

Î: — *În cât timp, lucrând in mod intensiv, se poate muri total?*

R: — Timpul nu are realitate, este ceva pur subiectiv... Ce oră este? Ai putea tu pune orele acelea aici, pentru a le examina? Orele cutare, unde sunt? Nu au nici o realitate, sunt un concept subiectiv (nimic mai mult), sunt ceva care este făcut pentru mecanismul ceasului. Timpul nu există; există doar o clipă eternă, un etern acum... Răsare soarele şi apune, iar între răsărit şi apus punem iubitele noastre ore; o fantezie şi nimic mai mult pentru că între răsăritul şi apusul soarelui nu există ore. Toate acele procese se realizează clipă de clipă, moment de moment.

Aşadar, conceptul timp nu există. Unicul lucru care serveşte sunt teribilele supra-eforturi intime pe care trebuie să le realizăm în noi înşine şi în interiorul nostru înşine, aici şi acum. Aceasta nu e o chestiune de pur intelectualism. Pentru a dizolva eurile (defectele), pentru a lichida Eul însuşi, Egoul, este nevoie să treci prin teribile crize emoţionale în timpul muncii. Nu uitaţi voi că „dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se dezintegrează ceea ce trebuie să se dezintegreze şi nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze”. Tot aşa, dacă nu trecem prin teribile crize emoţionale, atunci nu se dezintegrează Egoul şi nu se cristalizează în noi ceea ce se numeşte Suflet.

Î: — *Există unele chestiuni pe care nu reuşim să le captăm în mod clar... Mai rămâne înăuntrul nostru o anumită nelinişte, o anumită nesiguranţă dacă lucrăm bine sau nu... Vrem ca dumneavoastră să ne ilustraţi cu un exemplu specific, nu contează care, dezintegrarea oricărui defect.*

R: — Clar, şi chiar acum vă voi ilustra...

Cu mulţi ani în urmă, cu adevărat, eşuam în toate probele în relaţie cu castitatea.

Se întâmpla că în lumea fizică, deţinusem controlul complet al simţurilor şi al minţii... Simţurile mele erau în mod absolut educate... În aceste condiţii, castitatea era absolută în ceea ce se referă la lumea fizică. Am educat şi cuvântul... Şi aşa totul era corect, dar în Lumile Superioare de Conştiinţă Cosmică chestiunea era foarte gravă.

M-au supus la probe riguroase de castitate şi dădeam greş în ciuda tuturor sistemelor mele de control psihologic, în ciuda tuturor Judo-urilor mele psihologice, în ciuda tuturor tehnicilor mele.

Era de ajuns să-mi pună acolo o măturăîmbrăcată cu fustă, pentru ca să mă iau după ea. Tot aşa, putea fi o biată bătrână oribilă, nu conta; important era să aibă fustă.

Era gravă chestiunea. M-am simţit foarte trist. Am apelat la sistemul acela al lui Krishnamurti, de „Înţelegere Integrală şi Discernământ”. Sistemul de meditaţie era profund; încercam să discern procesul desfrâului, procesul dorinţei. Voiam să înţeleg pentru a putea elimina, dar totul se dovedea inutil; după o zi de muncă teribilă asupra mea însumi, dădeam greş din nou în probele castităţii. Pentru un astfel de motiv suferam înspăimântător.

Nu vă neg că mă disciplinam în mod riguros; am atins punctul în care am ajuns până şi să mă biciuiesc. Da, luam un bici şi mă loveam pe mine însumi, pedepsind bestia, dar acea biată bestie s-a dovedit mai tare decât biciul şi nici biciul nu-mi era de folos. Aşa că, nu mi-a rămas alt remediu decât să sufăr...

Bine, într-o zi, dintre acelea atâtea, eram întins pe pământ în decubitus dorsal, cu capul spre Nord, cufundat în meditaţie profundă, cu intenţia de a discerne şi a înţelege procesul desfrâului în toate nivelurile minţii (un sistem complet krishnamurtian; îl combinam cu sistemul acela teribil al Mănăstirii, de a ajunge până la a mă biciui. Am ajuns slab şi oribil, nu aveam relaţii sexuale de nici un fel, astfel că abstinenţa era absolută. În aceste condiţii, totul era ca pentru a ieşi victorios în toate probele de castitate, dar totul era inutil).

Întins (repet) cum eram, în decubitus dorsal, cu capul spre Nord, în profundă meditaţie, a trebuit să mi se întâmple ceva insolit (a fost teribil acel fapt). Concentrarea a devenit foarte profundă şi atunci am abandonat corpul fizic. Aici, în afara formei dense, m-am văzut într-un elegant apartament. Nu într-un Templu, în mod precis, nici în vreo Mănăstire cu bătrâni clerici „Prayatsetici”; nimic din asta, ci intr-un elegant apartament, adorând o doamnă, îmbrăţişând-o arzător şi cinzeci de mii de lucruri asemănătoare.

Asta s-a întâmplat în câteva secunde. Când am revenit la corpul fizic, m-am simţit cu totul decepţionat (şi să mă ierte Domnul Krishnamurti, să aibă bunătatea să mă ierte, pentru că este un Maestru. Eu nu sunt în contra nici unui Maestru, dar sincer m-am simţit decepţionat cu sistemul său; nu mi-a dat nici un rezultat).

Am rămas într-o stare de confuzie, poate în starea în care eşti tu acum, în relaţie cu disoluţia Egoului. Aşa am rămas eu: nici înainte, nici înapoi. Total zero.

Ce să fac? Chestiunea era gravă; nu aveam nimic de făcut; pur şi simplu eram decepţionat, toate sistemele îmi dăduseră greş.

Din fericire am fost asistat; ajungând la un Templu m-am întâlnit cu Gardianul Sfinxului. Se afla acolo, în faţa porţii. M-am bucurat mult pentru că îl cunosc, este un vechi prieten al meu. Privindu-mă fix, a spus:

— Dintre toţi fraţii care au lucrat în a Noua Sferă şi după ce au lucrat în a Noua Sferă s-au prezentat în acest Templu, tu eşti cel mai avansat; dar acum BAŢI PASUL PE LOC...

Clar, asemenea cuvinte m-au umplut de groază. Eu, luptând pentru a progresa şi îmi apare Paznicul astfel? Ferească Dumnezeu şi Sfânta Maria, şi totul din vina bietelor „bătrâne”! Atunci i-am răspuns:

— Bine, dar te rog spune-mi: de ce bat pasul pe loc acum?

— Pentru că-ţi lipseşte iubirea (a continuat). Uimirea mea a ajuns deja la culme. Eu consideram că iubeam omenirea şi aşa i-am spus:

— Am scris cărţi, lucrez pentru umanitate. Cum este asta că îmi lipseşte iubire? Nu este oare din iubire faptul că lucrez?

— Ţi-ai uitat Mama, eşti un fiu ingrat, iar fiul ingrat nu progresează în aceste studii (a răspuns)...

Asta a fost încă şi mai rău: eu, „fiu ingrat”? Eu, care o iubeam atât pe biata mea mămică, acum mă dovedesc ingrat, nu-i culmea culmilor? Că am uitat-o? Nu, n-am uitat-o; ceea ce s-a întâmplat a fost că s-a dezîncarnat. Şi, cum să fac acum pentru a o întâlni in lumea fizică?... Toate acele lucruri mi-au venit în minte.

Cu toate acestea am intrat în Templu, el nu mi-a închis trecerea şi în interiorul Templului, a continuat:

— Îţi spun asta pentru binele tău. Înţelege-o: trebuie să-ţi cauţi Mama.

— Bine (i-am spus), dacă ea a murit, unde s-o caut, unde este mama mea?

— Nu ţi-ai dat seama de ceea ce îţi spun (a continuat Gardianul), *nu vrei să înţelegi? Cum se face că mă întrebi unde este Mama ta? Nu ştii oare unde este Mama ta? Este posibil ca un fiu să nu ştie unde se află Mama sa?*

— Sincer nu, nu ştiu...

— Ţi-o spun pentru binele tău, a răspuns.

— Bine, voi încerca să înţeleg ce este ceea ce vrei să-mi spui...

M-am despărţit de Gardian. Au trecut câteva zile şi nu reuşeam să înţeleg acest lucru. Cum este asta, să-mi caut mama? Dacă ea a murit, unde o s-o caut? Bine, cinzeci de mii de supoziţii aveam în bietul meu creier, până ce în sfârşit într-o zi, dintre acelea atâtea, mi s-a aprins pe undeva un beculeţ şi atunci am înţeles... Ah, acum ştiu! (am spus); Gardianul Templului se referă la Divina mea Mamă Kundalini, la Şarpele Ignic al puterilor noastre magice! Acum ştiu; mă voi concentra asupra ei!

M-am întins din nou în decubitus dorsal, cu capul spre Nord şi corpul relaxat, în profundă meditaţie interioară, dar rugându-mă la Divina mea Mamă Kundalini.

Eu mă rugam, dar din când în când îmi apărea preocuparea aceea: nu cumva să ajung în alt apartament! Apără-mă Doamne!...

Aşa stăteam, cu preocuparea, iar concentrarea era de fiecare dată mai profundă. Curând, ea, Devi-Kundalini Shakry, m-a scos din corpul fizic şi m-a dus în Europa, la Paris. După ce am ajuns în acel oraş m-a condus spre un mare Palat al Karmei. Salonul de audienţe era plin de lume; nişte poliţişti mă însoţeau (Domni ai Legii). Am spus: „Vai, vai, în ce m-am băgat eu de trec prin aceste lucruri!”

Acel poliţist a avansat cu mine prin centrul salonului, până la masa unde se aflau Judecătorii. Cu ei se afla (la mijlocul mesei, la înălţime) o carte mare, şi mi-au citit unele „năzbâtii”, pe care eu le făcusem în timpurile mele de Bodhisattva căzut, pe atunci în Evul Mediu, în timpurile în care Inchiziţia Catolică ardea oamenii de vii pe ruguri. Nici nu-mi mai aminteam de asemenea „năzbâtii”, „năzbâtii” de Don Juan Tenorio şi acoliţii lui!...

Bine, acel om sau Judecător a citit Cartea, a citit Karma (anumite

acţiuni rele, romantice cu siguranţă). Aşa stând lucrurile m-a condamnat. La ce? LA MOARTE.

O, chestiunea este mai rea (am spus), acum chiar că la nimic nu mi-a ajutat că am lucrat pentru frăţiori acolo, în lumea fizică! Uite, uite, uite la ce am ajuns! Am aşteptat, să văd ce urma să se petreacă.

A fost chemat un Călău al Ligii (Călăul Cosmic pentru că există Călăi Cosmici); astfel de Călăi Cosmici ştiu că erau în număr de doi în anticul Egipt al Faraonilor. L-au chemat pe unul şi i-au dat ordin să mă execute imediat; eu, biet tont, ajuns acolo în faţa a asemenea Domni, ce puteam face? Călăul acela trase Sabia Arzătoare din teacă şi avansă spre mine cu sabia scoasă...

Bine, acela a fost un moment în care, sincer, m-am simţit total decepţionat. În câteva fracţiuni de secundă m-am gândit la atâtea lucruri. Mi-am spus mie însumi: atât cât am suferit în viaţă, luptând pentru omenire, scriind cărţi; dictând conferinţe şi acum, acesta este rezultatul? Vai, vai, vai, în ce hal am ajuns! La nimic nu mi-a servit că am luptat atât pentru omenire.

M-am simţit complet DE-CEP-ŢIO-NAT, dar călăul acela avansa încet cu spada scoasă (un om corpolent, puternic). Când începea să mă străpungă cu sabia am simţit deodată ceva ce se mişca înăuntrul meu însumi. Ce să fie? (m-am întrebat) şi în acel moment am văzut o creatură monstruoasă ieşind din mine prin cele 33 de porţi ale şirei spinării.

Am observat-o minuţios: era un „Eu”, „Eul” desfrâului, un „Agregat Psihic” pe care eu însumi îl creasem printr-o eroare de tip romantic şi sexual atunci, în Evul Mediu iar acum mă găseam faţă în faţă cu propria mea creaţie. Monstrul acela a luat forma unui animal, a unui cal, dar ceva insolit a survenit sau s-a întâmplat: călăul, în loc să continue să îndrepte împotriva mea sabia, a îndreptat-o spre calul acela, spre animalul acela. Atunci am văzut cu uimire cum acel animal se lansa cu capul în jos spre „Tartar”, spre lumile infernale. Călăul îl trecuse în „Regatul lui Pluton” pentru ca acolo să se dezintegreze. Clar, am rămas liber de asemenea Agregat Psihic infernal, iar când am fost supus la noi probe în materie de castitate, am ieşit victorios şi am continuat să ies victorios, niciodată nu am mai dat greş. De atunci am obţinut completa castitate...

Deoarece mi-a dat un rezultat formidabil munca cu Divina Mamă Kundalini, am spus: „acesta este sistemul pentru a dezintegra Eurile”, şi am continuat să lucrez atunci (cu Divina Mamă Kundalini) asupra distinctelor Euri, adică asupra anumitor Agregate Psihice şi am putut verifica prin mine însumi, cu ajutorul simţului auto-observării psihologice, cum Ea lucra şi dezintegra, în mod atât de extraordinar, distinctele „elemente inumane” pe care le cărăm în interiorul nostru.

Aşa că, drumul pentru a obţine dezintegrarea Egoului este cel al Divinei Mame Kundalini.

Mai târziu, în timp, am ajuns la concluzia că înăuntrul nostru există o Lună Psihologică cu două feţe: cea vizibilă şi cea ascunsă. Tot aşa cum pe firmament există o Lună cu două feţe, există şi înăuntrul nostru, în spaţiul

psihologic. Faţa vizibilă a Lunii Psihologice se relaţionează cu Agregatele Psihice sau defectele care ies în evidenţă la o simpla privire, dar există defecte psihologice care nu ies la suprafaţă şi pe care le ignori, şi care sunt, să spunem, aşezate sau ascunse în partea ocultă a Lunii Psihologice.

Aşa că, cu adevărat, am cunoscut toate acestea, iar ca rezultat al acestor studii, a acestor munci am scris opera intitulată „Misterul înfloririi de Aur”; apoi am scris „Psihologie Revoluţionară” şi „Marea Rebeliune”.

Tot ceea ce trebuie, este, să spunem, să te observi pe tine însuţi clipă de clipă. Oamenii acceptă uşor că au un corp fizic pentru că îl pot atinge, pentru că îl pot vedea în mod fizic dar sunt mulţi cei care nu vor să înţeleagă că au o psihologie particulară, individuală. Când accepţi că ai o psihologie, de fapt, începi să te auto-observi; când începi să te auto-observi, incontestabil te converteşti, din acest motiv, într-o persoană complet diferită.

Cu ajutorul auto-observării psihologice clipă de clipă, moment de moment, îţi descoperi propriile defecte psihologice. Acestea se manifestă în mod spontan în inter-relaţiile cu semenii iar dacă suntem alerţi şi vigilenţi ca santinela pe vreme de război, atunci le vedem. Un defect descoperit trebuie să fie înţeles în întregime, în toate nivelurile minţii. Înţelegi un defect prin intermediul tehnicii MEDITAŢIEI.

Acum, să ajungi la PROFUNDA SEMNIFICAŢIE a acestor defecte nu este o chestiune de începători, este pentru oameni care deja lucrează în partea ocultă a Lunii Psihologice. Mulţumiţi-vă să le înţelegeţi şi asta-i tot. O dată înţelese, o puteţi invoca pe Devi-Kundalini pentru ca ea să pulverizeze cutare sau cutare eroare.

Vă vorbesc pe baza experienţei psihologice. Eu am suferit mult, timp de treizeci de ani, dezintegrând, de exemplu, defectele părţii vizibile a Lunii Psihologice. Mult, de asemenea, am suferit lucrând cu partea ocultă a Lunii Psihologice, dar am izbutit. În numele adevărului vă spun: nu mai posed Agregatele Psihice inumane; acum vorbeşte aici, în faţa voastră, Fiinţa şi nimic mai mult decât Fiinţa. Gândurile mele nu izvorăsc, aşadar, din adâncul nici unui „Eu”, pentru că nu am „Euri”; vorbeşte pentru voi, în mod direct Fiinţa şi asta-i tot...

● CAPITOLUL 7 ●
TRANSFORMAREA ENERGIILOR

„A atinge problemele cele mai profunde ale Misterelor Sexului, în domeniul medicinii, echivalează aproape cu a dezlega, precum Ulise, burdufurile pe care i le dăduse Eolo, în care erau închise vânturile”.

Samael Aun Weor

□ BAZA TRANSMUTĂRII SEXUALE □

„Este clar că protonul este nucleul de bază al Hidrogenului, adică este partea centrală a celui mai uşor şi simplu dintre toate elementele cunoscute, hidrogenul.

Omul de ştiinţă Prout admitea deja în vremea lui că diferitele elemente ale Naturii erau formate prin condensări ale celui mai simplu element, hidrogenul.

Există douăsprezece tipuri fundamentale de hidrogen care corespund la douăsprezece categorii de materie conţinute în Univers, din Absolut până în Lumile Infernale care au fost simbolizate de Dante în «Divina comedie» şi care sunt situate în Regiunea Minerală Scufundată, în interiorul Pământului”.

Samael Aun Weor – „Mesaj de Crăciun 1967-1968”

Este urgent să ştim că în Univers există douăsprezece tipuri de hidrogeni de bază.

Cele douăsprezece tipuri de hidrogeni de bază sunt dispuse în raport cu cele douăsprezece categorii ale materiei. Aceste douăsprezece categorii ale materiei există în întreaga creaţie, de exemplu cele douăsprezece săli zodiacale şi cele douăsprezece sfere ale vibraţiei cosmice în care trebuie să se dezvolte o umanitate solară.

Din cele douăsprezece tipuri de hidrogeni de bază derivă toate tipurile secundare de hidrogeni, a căror densitate variază de la 6 la 12.283. Termenul hidrogen are un înţeles mai larg în gnosticism. Orice element simplu este de fapt un hidrogen cu o anumită densitate.

Hidrogenul 384 se găseşte în apă; hidrogenul 192 este în aer; hidrogenul 96 este înţelept depozitat în magnetismul animal, emanaţiile corpului uman, razele X, hormoni, vitamine, etc.

Fraţii şi surorile din mişcarea gnostică sunt deja familiarizaţi cu hidrogenii 48, 24, 12 şi 6, deoarece i-am studiat în Mesajele noastre anterioare de Crăciun. Hidrogenul 48 corespunde clorului (Cl), masa atomică 35,5; hidrogenul 24 corespunde fluorului (F), masa atomică 19; hidrogenul 12 corespunde hidrogenului din chimie (H), masa atomică 1.

Carbonul (C), azotul (N) şi oxigenul (O) au masa atomică de 12, 14 şi

16. Hidrogenul 96 corespunde bromului (Br), masa atomică 80; hidrogenul 192 corespunde iodului (I), masa atomică 127.

Acest subiect interesant al tipurilor de hidrogeni aparţine domeniului chimiei oculte sau chimiei gnostice. Deoarece acest subiect este aşa de dificil, preferăm, pentru binele studenţilor noştri, să-l studiem cu încetul în fiecare din Mesajele noastre de Crăciun.

Vom continua acum să studiem vestitul Hidrogen Sexual SI-12, minunatul hidrogen creator care este înţelept produs în uzina organismului uman.

Alimentele pasive din farfurie suferă în organismul uman multe transformări, rafinări şi subtilizări, care se desfăşoară pe o scară muzicală, DO, RE, MI, FA, SOL, LA, SI.

Nota DO răsună atunci când mestecăm alimentele, când ele sunt în faza iniţială; traversând laringele, ele dau nota RE; apoi, când coboară în stomac, dau nota MI; când începe procesul în ficat şi splină, ele dau FA-ul creaţiei; nota SOL se produce cu activitatea pancreasului şi a colonului; când principiile vitale pătrund în fluxul sanguin răsună nota LA; în final, SI, care este nota cea mai înaltă, răsună atunci când se elaborează acest elixir de energie minunată care se găseşte în glandele sexuale: EnsSeminis, Hidrogenul Sexual SI-12, Azogul brut.

Fără îndoială, amintitul Hidrogen Sexual SI-12 reprezintă produsul final al transformării alimentelor în interiorul minunatului laborator al organismului uman.

Cum Einstein a demonstrat ştiinţific că materia e susceptibilă să se transforme în energie şi că energia se poate transforma în materie (E=mc2), nimănui nu-i pare bizar azi că Entitatea Seminală în care se găseşte Hidrogenul Sexual SI-12, poate să se convertească în Energie.

Observaţi o baltă de apă pe drum, pe stradă. Cu căldura Soarelui, apa se evaporă şi se transformă în nori şi ca ultimă sinteză, în energie; în fulgere şi în tunete. Toate apele tuturor mărilor şi tuturor râurilor se convertesc în nori şi termină prin a fi fulgere şi tunete, adică energie. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu Ens-Seminis.

Ce înţelegem prin Ens-Seminis? Entitatea Semenului, Licoarea Seminală sau, cu alte cuvinte, Sperma Sacră.

Astăzi există tendinţa de a considera SPERMA doar o substanţă secretată de glandele noastre sexuale. Totuşi, Sperma este Sacră, căci Sperma conţine propria noastră identitate.

Alchimiştii medievali vedeau în Spermă VITRIOL-ul. Acest cuvânt este un acrostih format după următoarea frază latină: „VISITA INTERIORE TERRAE, RECTIFICANDO, INVENIES OCULTUM LAPIDEM”, (Vizitează interiorul Pământului, corectându-l, vei găsi PIATRA OCULTĂ).

Însă, la ce Piatră se referă cu exactitate Alchimiştii medievali? La faimoasa PIATRĂ FILOSOFALĂ. Trebuie să fabricăm această Piatră; fără îndoială că există formule pentru fabricarea ei. Cu adevărat, aceste formule

constau în a şti să transmutăm „Libidoul Sexual”, adică să transformăm Sperma în Energie.

Da, cu ENS-SEMINIS putem da viaţă unui copil, da, cu Ens-Seminis putem reproduce specia, da, cu Ens-Seminis putem umple lumea cu milioane de fiinţe umane, este sigur şi foarte adevărat că, cu Ens-Seminis adică cu ENTITATEA SEMENULUI, putem să ne dăm viaţă nouă înşine şi să ne transformăm în adevăraţi Supra-Oameni, în sensul cel mai complet al cuvântului.

Vorbind dintr-un punct de vedere strict ştiinţific, am putea spune că Sperma Sacră, când nu e ejaculată, se converteşte în „NOD”. „NODURILE” sunt Energie (electricitate transcendentală). Energia Sexuală urcă, deci, prin anumite canale ultrasensibile ale şirei spinării, care sunt în relaţie cu Nervii Vagi şi Simpatici, până la creier. Creierul se dinamizează cu acest tip de Energie care se dezvoltă şi se diluează în masa cerebrală, deschizând cu această forţă puterea care se găseşte în psihic.

Cu siguranţă, prin intermediul Transmutării acestui „Libido Sexual” vom reuşi ceea ce unii au numit „cerebralizarea semenului şi seminizarea creierului”. Este necesar „să seminizăm creierul” pentru că, aşa cum oamenii de ştiinţă ştiu foarte bine, nu toate regiunile creierului sunt active în prezent.

Medicina ştie astăzi că doar o parte minimă a creierului nostru lucrează, îşi exercită funcţiile. Incontestabil, în creierul nostru există mai multe regiuni inactive.

Şi dacă cu această mică parte a creierului care este activă am reuşit să fabricăm rachetele atomice care călătoresc spre Lună, dacă am putut crea bomba atomică (cu care au fost distruse oraşe ca Hiroshima şi Nagasaki), dacă am putut face aceste avioane supersonice care se deplasează cu o viteză extraordinară, ce am putea face dacă ne-am regenera creierul, dacă ne-am pune în activitate toate părţile creierului dacă ar lucra întreaga masă encefalică? Am putea atunci să transformăm această lume, să o schimbăm, să o facem minunată...

Însă pentru aceasta e necesar a regenera creierul, e necesar a „seminiza”, „a cerebraliza semenul şi a seminiza creierul”. Iată cheia. Este posibil să seminizăm creierul. Marii muzicieni de altădată: un Beethoven de exemplu, un Mozart, un Chopin sau un Liszt, au fost oameni care aveau creierul foarte seminizat, care au dat creierului lor capacităţi extraordinare, care au utilizat un procentaj înalt din ariile cerebrale. Totuşi, astăzi este foarte diferit acest lucru; creierul uman este extrem de degenerat şi noi nu ne dăm seama de asta...

Dacă vă aflaţi în toiul unei „petreceri”, foarte mulţumiţi, dacă sunteţi de acord cu „ultima modă”, dacă sunteţi în plin „rock and roll” şi dintr-o dată cineva schimbă discul şi pune „Simfonia a IX-a” de Beethoven, cum vă veţi simţi? Suntem siguri că nu veţi continua „petrecerea”. Bineînţeles, nu-l veţi insulta pe stăpânul casei, însă vă veţi retrage decent, nu-i aşa? De ce?...

În Evul Mediu, de exemplu, atunci când creierul nu era atât de

degenerat ca acum, lucrurile erau diferite: se dansa vals pur, în ritmul muzicii clasice; în timpul mesei, muzicienii făceau să vibreze cele mai încântătoare simfonii; Mozart, Beethoven, Liszt şi Chopin erau muzicieni la modă...

Acesta a fost Evul Mediu, domnilor, dar acum nu suntem în Evul Mediu. Dacă azi se pune această muzică la petrecere, ne luăm rămas bun, foarte simplu, „good bye!", plecăm, e clar. De ce? Pentru că ne plictiseşte. Şi de ce ne plictiseşte? Să fim analitici, ne aflăm aici pentru a analiza. Foarte simplu, pentru că creierul nostru este degenerat, există anumite zone care nu mai pot aprecia muzica bună. Şi de ce a degenerat creierul? A degenerat pentru că timp de mai multe secole noi am extras din organism Entitatea Semenului.

Nu am extras-o doar pentru a da viaţă altor creaturi, nu, am extras-o pentru că ne-a plăcut s-o facem, pentru că este o mare plăcere, asta-i tot. Pentru că ne tăvăleam în desfrâu, în paturile plăcerii, înfruptându-ne cu lăcomie.

Însă fraierul farsei a fost creierul, adică el a trebuit „să plătească oalele sparte". Ceea ce se întâmplă acum este că mai multe regiuni ale creierului nu lucrează. Da, se poate să le regenerăm; dar pentru a le regenera trebuie să transmutăm Entitatea Semenului, să o transformăm în Energie. Doar aşa vom putea să „cerebralizăm semenul".

Atunci când Sperma Sacră se transformă în Energie, au loc schimbări psihosomatice fantastice. Ştim bine cu toţii care sunt aceste vase hormonale ale gonadelor; cum lucrează, cum trec hormonii din vase în vase, apoi de-a lungul cordoanelor spermatice ajung până la prostată. Cunoaştem bine cât de valoroasă este prostata; aici se produc cele mai mari transformări ale Entităţii Semenului şi, în sfârşit, hormonii intră în torentul sanguin.

Cuvântul „HORMON" provine dintr-un cuvânt grecesc care înseamnă „FORŢĂ DE A FI" sau „DORINŢĂ DE A FI". Hormonii au fost studiaţi de oamenii noştri de ştiinţă; sunt minunaţi. De exemplu, hormonii sexuali atunci când intră în curentul sanguin realizează minuni. Atunci când ating glandele endocrine (fie Tiroida sau Paratiroidele, fie Suprarenalele sau Timusul, etc.) le stimulează, fac ca aceste microlaboratoare să producă mai mulţi hormoni, iar aceşti hormoni produşi de toate glandele în general, îmbogăţesc torentul sanguin în mod extraordinar; atunci dispare răul şi bolile.

Ştiţi cu adevărat ceea ce reprezintă bătrâneţea? E posibil să vă gândiţi că e în relaţie cu anii. Totuşi, ceea ce numim „timp" nu e altceva decât o iluzie a minţii.

Mergem într-o zi la ţară, vedem că Soarele răsare şi spunem: „e ora şase dimineaţa". Vedem că soarele apune şi spunem: „e ora şase după-masa". Când soarele e total ascuns spunem: „au trecut douăsprezece ore". Dar unde sunt aceste douăsprezece ore? Mă întreb pe mine şi vă întreb pe voi: De unde le-aţi scos? Aş vrea ca cineva să poată să-mi arate aceste douăsprezece ore într-un laborator pentru a le examina, pentru a vedea din ce sunt făcute: dacă sunt din fier, cupru sau din ce sunt făcute.

De unde le-aţi scos, deci? Iar mă întreb: „Din ce substanţă sunt făcute

ele? Sunt rotunde, pătrate sau cum sunt?" Aş vrea să le cunosc, să le pun într-o vitrină sau pe masa de laborator pentru a le observa...

Realmente acestea nu există; „timpul" nu există, este o invenţie a minţii. Ceea ce s-a produs e procesul răsăritului Soarelui şi procesul apunerii Soarelui, dar între fiecare din aceste perioade, adică, între momentul în care vedem fenomenul naşterii Soarelui până a vedea fenomenul morţii Soarelui, se plasează orele noastre atât de lăudate. Aceasta e o invenţie a minţii! Aceste două fenomene (răsăritul şi apusul Soarelui) sunt două fenomene care s-au produs într-o clipă eternă.

Deci timpul nu există! Timpul e complet subiectiv, nu are nici o origine obiectivă, reală; este o invenţie a minţii, ca şi ceea ce se întâmplă cu bătrâneţea noastră. Spunem: „Am 80 de ani şi de aceea sunt bătrân". Dar arătaţi aceşti ani: Unde sunt ei? Aş vrea ca voi să puteţi să-i puneţi într-un laborator (aceşti 80 de ani) pentru a examina ce sunt şi pentru a vedea din ce substanţă sunt făcuţi ei. Unde sunt ei? Cruda realitate a acestui lucru, dragii mei prieteni, este că a avut loc o succesiune de fenomene într-un organism: celule noi au fost schimbate de celule bătrâne; există celule care au fost stricate, deteriorate, eliminate. Deci spunem: „Acest fapt e datorat vârstei"... Dar e o problemă de celule şi nu de vârstă; este o problemă de fenomene, de mecanicitate celulară! Dar anii unde sunt ei? Acolo este mecanica celulară, procese mecanice defectuoase!...

E bine să ştiţi acum că Hormonii cei mai puternici din organismul uman se găsesc în glandele sexuale cu secreţie internă.

Gândiţi-vă un moment la ceea ce sunt HORMONII SEXUALI, de exemplu. E clar, mergând la fapte, că testiculele au trei straturi: primul strat testicular are celule care îşi manifestă activitatea, în mod special, în primii şapte ani ai copilăriei; trecem deci cu toţii sub influenţa Lunii. Mai târziu, de la şapte la paisprezece ani, ne aflăm sub influenţa lui Mercur, în acel moment intră în activitate al doilea strat testicular, care defineşte foarte bine sexul bărbatului. Şi mult mai târziu, de la paisprezece la douăzeci şi unu de ani intrăm sub influenţa lui Venus, şi intră în activitate al treilea strat testicular, cel care produce din abundenţă spermatozoizi. Aceşti spermatozoizi, care se produc în al treilea strat testicular, urcă prin testiculul adiacent, continuă prin cordonul spermatic, se îndreaptă spre vezicula seminală, până la prostată.

E interesant de ştiut că pe măsură ce aceşti spermatozoizi urcă prin cordoanele spermatice, se electrizează, încărcându-se cu o mare electricitate şi ceea ce e cel mai curios şi interesant este că se magnetizează de la Sud la Nord, adică funcţionând ca o busolă de la Sud la Nord, adică se orientează de la Sud la Nord, se electrizează şi se magnetizează...

E deci foarte interesant să-i vezi trecând dintr-un canal în altul: să-i vezi urcând prin cordoanele spermatice, până ajung cu adevărat la veziculele seminale, unde SPERMA (toţi aceşti spermatozoizi) se va purifica şi mai mult, până ajunge la prostată. În acest loc se găseşte o „Chakra" foarte importantă. E clar că aici se găseşte „CHAKRA SVADHISTHANA", care e fundamentală în Măiestria Transmutării Sexuale, şi Transmutarea Sexuală îşi

are baza sa în prostată. „Chakra Prostatică” este, deci, foarte importantă şi foarte interesantă.

Realmente, această spermă se purifică total, devine complet radioactivă, devine complet electromagnetică, etc. Ea se transformă în Energie o dată cu Transmutarea.

Spermatozoizii se descompun în hormoni şi hormonii trec prin membrană şi, în final, intră în circulaţia sângelui şi stimulează în mod activ glandele cu secreţie internă, le pun să lucreze cu o intensitate extraordinară, şi apoi continuă călătoria lor urcând până la creier. Deci urcă aici pentru a pune în activitate zonele creierului care nu mai lucrează, care sunt degenerate; vor activa toate celulele cerebrale şi vor pune în activitate anumite puteri care se află în om etc, etc, etc.

Din păcate, şi aceasta e cel mai grav, dragii mei fraţi, oamenii sunt degeneraţi. Oamenii de rând, comuni şi simpli, nu lasă nici măcar o secundă ca spermatozoizii să urce la prostată; îi elimină de la veziculele sexuale, pentru satisfacerea impulsurilor lor brutale.

În aceste condiţii, creierul se degenerează teribil prin lipsa ascensiunii hormonilor; deci el nu primeşte nici un hormon sexual şi îşi pierde capacitatea de acţiune; facultăţile latente din om se atrofiază pentru că nu există o stimulare suficientă din partea hormonilor sexuali, care sunt aşa de puternici; deci, cum v-am spus, ei au o mare putere de a pune în activitate toate glandele cu secreţie internă, pentru ca ele să producă hormoni de toate tipurile, care vor dinamiza organismul viu.

Trebuie, de asemenea, să ţinem cont şi de alţi factori. Observaţi: forţa sexuală e cea care produce în fetus fenomenul de „MITOZĂ”. Trebuie să înţelegem prin „MITOZĂ” diviziunea celulară cu scopul gestaţiei umane sau animale... Ei bine, prezenţa energiei creatoare face ca celulele originare, care după cum ştiţi, au patruzeci şi opt de cromozomi, să se divizeze în două, aceste două se divizează în patru şi aceste patru se divizează în opt, etc., etc., etc., formând astfel ţesuturile, organele şi alte părţi ale corpului uman. Acesta e procesul gestaţiei, al formării creaturii în pântecul matern.

Ei bine, vă voi spune acum, relaţionând toate acestea cu transmutarea sexuală, că hormonii sexului (activi în sânge, încărcaţi cu electricitate şi magnetism) vor produce în organismul uman adult procesul „MITOZEI” adică, noi diviziuni celulare, formarea de noi ţesuturi, etc. Aşa deci putem spune din punct de vedere biologic că astfel se produce completa regenerare sau reîntinerire a organismului uman.

De exemplu, care e diferenţa între tinerii „noului val” şi bătrânii demodaţi şi retardatari? Una: este că al treilea strat testicular produce hormoni sexuali în cantitate alarmantă într-un tânăr, spermatozoizi în cantitate mare. Toţi aceşti spermatozoizi, transformaţi în hormoni merg la creier şi îl reînnoiesc.

De aceea tinerii au un mod de gândire revoluţionar şi „se deschid la nou”, etc., în schimb, bieţii bătrâni care au risipit Sperma Sacră, care s-au

deteriorat prin abuzul sexului, sunt sincer „distruşi”: al treilea strat testicular produce foarte puţini spermatozoizi; de multe ori pot trece zile şi luni fără a avea suficienţi spermatozoizi pentru a ajunge la o erecţie uşoară.

E clar că atunci când aceştia sunt în erecţie, imediat ajung la coitus şi elimină aceşti spermatozoizi. Timp de câteva zile, luni, acumulează spermatozoizi noi; când i-au acumulat, vor încerca imediat să-i piardă (pentru satisfacerea pasiunii de moment) şi astfel viaţa lor trece până în momentul morţii.

Cum nu poate produce spermatozoizi în cantitate mare, al treilea strat testicular se atrofiază în întregime; însă produce aceste celule şi hormoni, dar aceştia nu ajung să treacă în altă etapă, datorită atrofierii acestui strat testicular. Atunci apare un anumit tip de inflamaţie şi umflătură între al doilea şi al treilea strat testicular. Ceea ce este încă şi mai rău, e că afectează, prin consecinţă logică, prostata. De aceea bieţii bătrâni degeneraţi sunt întotdeauna operaţi de prostată, datorită acestui abuz. Aceasta e foarte clar şi vreau să o înţelegeţi într-un mod specific şi definitiv.

Aceşti bieţi bătrâni nu produc deci în al treilea strat testicular suficienţi spermatozoizi şi niciodată nu au idei noi pentru că celulele lor cerebrale s-au atrofiat şi unele zone din creier se atrofiază; există întotdeauna ceea ce ei au învăţat în trecut şi astfel se transformă în bătrâni retardatari care nu admit lucrurile noi, ei continuă cu ideile lor râncede, antice şi încăpăţânate de ieri.

De aceea, ei nu sunt de acord cu tinereţea; deoarece tinereţea produce noi spermatozoizi, are idei noi şi se „deschide la tot ceea ce e nou”; atunci apare lupta între lucrurile noi şi cele vechi. Aici se află deci, diferenţa dintre tinerii „noului val” şi oamenii bătrâni. E o diferenţă complet biologică, sexuală. Aceste lucruri trebuie înţelese foarte clar...

Ceea ce ar lipsi aici, în această conferinţă, este de a spune cum se transformă Sperma în Energie. Vreau să vă explic un procedeu foarte aparte pe care alchimiştii medievali îl predau discipolilor lor.

Procedeul cu pricina, oamenii de ştiinţă contemporani l-au arătat şi ei, precum şi Brown Squard în Statele Unite. L-a predat doctorul Krumm Heller, medic-colonel în glorioasa armată mexicană; în aceeaşi măsură l-a predat Jung, la fel ca şi şcolile asiatice de Tantrism Oriental.

Nu este un lucru specific mie, particular; l-am învăţat de la toţi aceşti înţelepţi şi, la rândul meu, vreau să vi-l împărtăşesc, nu ca pe un obiect de credinţă sau ca pe o dogmă de neclintit; nu, dacă vreţi să-l acceptaţi, acceptaţi-l; dacă nu vreţi, nu-l acceptaţi. Multe şcoli l-au acceptat, multe şcoli l-au respins; fiecare este liber să gândească ceea ce vrea, nu vreau decât să vă dau umila mea părere.

Dr. Krumm Heller a dat formula în latină: INMISIUM MEMBRUM VIRILI IN VAGINAE FEMINA, SINE EYACULATIUM SEMINIS. În sinteză, putem defini artificiul ca: CONEXIUNEA LINGAM-YONI FĂRĂ A PIERDE NICIODATĂ ENSSEMINIS-ul. Ce se înţelege prin „Lingam”? Organul sexual masculin, Phallus-ul grec. Ce se înţelege prin „Yoni”? Organul sexual feminin. Aşadar, în

conexiunea Lingam-Yoni, dar fără ejacularea Entităţii Semenului, e cuprinsă cheia...

Unii oameni de ştiinţă moderni au acceptat această metodă; Comunitatea Oneida, din Statele Unite, a experimentat această formulă. Iată ce a făcut societatea Oneida: 25 de cupluri, bărbaţi şi femei, au început să lucreze cu sexualitatea. O anumită perioadă, li s-a cerut să copuleze, însă fără să ejaculeze Entitatea Semenului. Au fost supuşi imediat studiilor clinice, în Statele Unite.

S-a putut observa seminizarea creierului, creşterea cantităţii de hormoni în sânge, ameliorarea completă a organismului, fortificarea potenţei sexuale, etc., iar multe boli au dispărut. Atunci când oamenii de ştiinţă au decis că era necesar să aibă copii, s-a acordat, în această Societate, libertatea de a copula cu ejaculare seminală; atunci a avut loc reproducerea. În acest fel s-au făcut numeroase experienţe în Societatea Oneida.

În orice caz, ceea ce e interesant în această metodă, care constituie Secretum-Secretorum al Alchimiştilor medievali e că nu se ajunge niciodată să se degenereze glandele sexuale. Am spus deja că atunci când glandele sexuale se degenerează, la fel se întâmplă cu toate glandele cu secreţie internă. Întreg Sistemul Nervos e supus unui proces de degenerare; atunci vine decrepitudinea şi moartea...

Aşadar, prin intermediul acestui artificiu rafinat: conexiunea Lingam-Yoni fără ejacularea Ens-Seminis-ului (cum spun medicii faimoşi Arnold Krumm Heller şi Brown Squard) e posibil să păstrăm active glandele sexuale toată viaţa.

Aceasta înseamnă că omul care pune în practică această metodă va putea să atingă vârsta de 90 sau 100 de ani, păstrându-şi încă capacitatea de a copula, de a se bucura în libertate de plăcerea sexuală care e o plăcere legitimă a omului, care nu e un „păcat”, care nu e tabu, care nu trebuie să fie un motiv de ruşine sau de prefăcătorie, etc., ci, repet un drept legitim al omului.

Cu Transmutarea, putem să ne bucurăm de plăcerea sexuală fără să ne istovim. În mod normal, după copulaţie se simte un anume dezgust, însă dacă nu se ejaculează Entitatea Semenului, după copulaţie se păstrează dorinţa de a o repeta de un milion de ori, şi totdeauna bucuroşi şi fericiţi, ne vom bucura fără să ne istovim vreodată.

Nu este nici un delict să îmbogăţeşti sângele cu hormoni. Acest lucru l-a învăţat Societatea Oneida din Statele Unite; acest lucru l-a predat şi Jung şi acest lucru l-au predat cei mai mari înţelepţi în toate colţurile Pământului...

Chiar mai mult, graţie Transmutării Entităţii Semenului în Energie, au loc modificări psihologice extraordinare, Glanda Pineală se dezvoltă. Această Glandă era activă altădată, într-o epocă foarte îndepărtată a Istoriei; fiinţa umană avea atunci acel ochi de care ne vorbeşte Homer în „Odiseea”: Ochiul Ciclopilor, ochiul pe care Ulise l-a văzut pe fruntea acelui uriaş teribil care vroia să-l devoreze. Acest ochi al Ciclopilor nu e o simplă legendă fără nici un

fundament... Prin intermediul Transmutării Sexuale, această glandă se dezvoltă, intră din nou în activitate; aici se află acest ochi care ne permite să percepem „Ultra-ul” tuturor lucrurilor.

Lumea noastră nu are numai trei dimensiuni, cum cred „ignoranţii instruiţi”; lumea noastră există într-o a Patra Verticală. Mai mult, vă putem asigura, cu toată certitudinea, că există o a Cincea Verticală, o a Şasea şi o a Şaptea. Acesta înseamnă că n-am văzut niciodată cum este într-adevăr lumea noastră şi nu am văzut pentru că cele cinci simţuri ale noastre sunt degenerate, Glanda noastră Pineală este atrofiată. Există alte simţuri în noi, care sunt tot de percepţie, dar care sunt complet degenerate. Dacă vom reuşi să le regenerăm, vom putea să percepem lumea aşa cum este, cu cele Şapte Dimensiuni ale ei.

Astfel, cruda realitate a faptelor e că, prin intermediul Transmutării sexuale, vom putea regenera Glanda Pineală şi alte simţuri care sunt atrofiate. Astfel vom avea acces la o lume de cunoştinţe extraordinare, vom avea acces la Dimensiunile Superioare ale Naturii şi Cosmosului, vom putea vedea, auzi, atinge şi palpa marile realităţi ale Vieţii şi ale Morţii, vom putea percepe, capta toate fenomenele cosmice în ele însele, aşa cum sunt şi nu cum par să fie.

Atunci, important e să profităm de întreaga putere sexuală pentru a seminiza creierul şi a dezvolta Glanda Pineală, precum şi cea Hipofiză şi alte glande. Astfel vom obţine o transformare organică minunată.

Cheia este transmutarea; a transforma Sperma, a o schimba în Energie. Iată ceea ce este fundamental. A sosit deci ora să înţelegem aceasta în profunzime, integral...

Dacă o persoană îşi propune să pună în aplicare această formulă atât de simplă, acest artificiu pe care ni l-au predat Brown Squard şi Krumm Heller, pe care ni l-au predat alchimiştii medievali, pot să vă afirm cu toată certitudinea şi cu adevărat că acest om se va transforma în cele din urmă într-un Supra-Om.

Noi toţi trebuie să simţim nevoia de a ne schimba în ceva diferit dacă nu suntem reacţionari; asta e, căci conservatorul, retardatarul nu doreşte să se schimbe. Însă atunci când eşti cu adevărat reacţionar vrei să fii diferit, vrei să te schimbi fundamental, să te transformi în ceva distinct, să te converteşti în Supra-Om, să faci din doctrina lui Nietzsche o realitate.

E posibil să te schimbi prin intermediul Transmutării Sexuale. Forţa sexuală e cea care ne pune pe tapetul existenţei, nu puteţi nega asta. Dacă existăm, dacă trăim e datorită faptului că avem un tată şi o mamă. Ca sinteză finală, rădăcina propriei noastre vieţi se află în copulaţia unui bărbat şi a unei femei.

Iar dacă forţa sexuală, dacă energia sexului are puterea de a ne aduce la viaţă, fără îndoială, ea e singura care are cu adevărat puterea de a ne transforma radical.

Există multe ideologii în lume, există multe credinţe în lume şi fiecare e

liber să creadă „ceea ce vrea”, însă singura forţă care are puterea de a ne transforma e cea care ne-a creat, cea care ne-a adus pe lume. În mod evident, vreau să vă vorbesc de forţa sexuală. Să învăţăm să mânuim această Energie minunată a sexului înseamnă să devenim stăpânii creaţiei.

Sistemul psihosomatic este în relaţie intimă cu sexul. O Suprasexualitate implică de fapt şi ceva ce aparţine Suprasexualului în domeniul psihosomatic. De aceea vreau să vă spun, cu toată claritatea, că oameni ca Hermes Trismegistul, Quetzalcoatl, Buddha sau Jesua Ben Pandira (care nu e altul decât Marele Kabir Iisus) au fost Suprasexuali; Suprasexualul este Supra-Omul lui Nietzsche.

Putem atinge starea de Supra-Om intrând pe calea Suprasexualităţii, ştiind să ne bucurăm de Iubire, ştiind să ne bucurăm de femeie, ştiind să trăim în fericire, cu mai multe emoţii şi mai puţine raţionamente inutile. Emoţia e ceea ce contează şi acesta valorează mai mult decât orice.

Astfel deci, din punct de vedere revoluţionar, putem să ne transformăm în adevăraţi Oameni-Zei, dacă dorim. E suficient să ne regenerăm diferitele regiuni ale creierului, să le facem să funcţioneze pe toate şi atunci vom avea, cu siguranţă o lume minunată. În orice caz, cred şi e indispensabil să ştiţi că cheia dată pentru Transmutare e şi cheia Regenerării...

□ ABSTINENŢA SEXUALĂ □

„Nu e nici o îndoială că «Legea Şaptelui» posedă şapte centri magnetici fundamentali. Puterile magnetice şi electrice, infinitele forţe sexuale trec fără îndoială, din regiune în regiune, ele coboară din lume în lume prin şapte centri magnetici diferiţi, care ies din forţele sexului în procesul coborârii. E clar că aceasta nu se poate întrerupe, în mod normal ea creează vehicule, adică, se transformă în forţa generatoare prin care se înmulţeşte specia; fiii desfrâului, animalele intelectuale cunosc acest lucru.

Când Energia Creatoare a coborât din lumile superioare, când a trecut prin aceşti şapte centri magnetici, când, în sfârşit, s-a cristalizat în lumea fizică, trebuie să sufere un şoc special dacă vrem să se întoarcă spre interior şi în sus, pentru a realiza noi creaţii; dacă nu, va fi contrariul, va coborî pentru a crea noi organisme.

Soarele Sacru Absolut ne dă un exemplu: din el izvorăşte viaţa. El coboară din regiune în regiune, până în momentul în care culege forţă din aceeaşi viaţă deci, el suferă un şoc care vine din lumea exterioară şi, suferind acest şoc, se menţine; astfel trebuie să facă şi esoteristul.

Când analizăm această problemă, înţelegem greşeala anumitor călugări abstinenţi. Aceştia şi-au propus abstinenţa, să-şi păstreze Sperma, însă cum nu cunosc ştiinţa, au degenerat teribil; se încarcă de Vibraţii Venenoskiriene care sunt teribil de maligne. E clar că atunci când sperma nu suferă un şoc special, se degenerează teribil, generând Abominabilul Organ Kundartiguador”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Mesaj Pentru Tineretul

Gnostic”

E clar că Sperma Sacră se utilizează fie pentru înmulţirea rasei, fie nu se foloseşte.

Ne aflăm în faţa unei teme fundamentale, foarte importante: dacă nu utilizăm Sperma nici pentru înmulţirea rasei, nici pentru a o Transmuta, ci doar practicăm abstinenţa, celibatul forţat, şi nimic în plus, atunci această Spermă va involua (la femei secreţiile sexuale vor involua, ceea ce se aplică la bărbat e valabil şi pentru femei).

Involuţia secreţiilor sexuale produce un anumit tip de vibraţii maligne, cunoscute în esoterism ca „Vibraţii Venenoskiriene”.

Orice persoană abstinentă, otrăvită de perversele Vibraţii Venenoskiriene, suferă teribile catastrofe biologice, fiziologice şi psihice. Pe de altă parte, anumiţi indivizi produc grăsime în corpul lor; în alte cazuri aceasta se transformă în altceva, creând persoane slabe, rahitice, pline de coşuri, pete pe piele, etc.

Acum, din punct de vedere psihologic, Sperma care involuează determină o idiosincrasie personală; pe de o parte sunt fanaticii extremi, pe de altă parte sunt cinicii fără margini.

Să observăm, de exemplu, oamenii Evului Mediu, marii inchizitori: erau abstinenţi, celibatari, graşi, plini de greaţă, adevăraţi porci, şi alţii, din contră, erau slabi, fără faţă, cu pielea plină de coşuri, urâţi, oribili. După ce ardeau unele victime sau le torturau, se putea vedea cinismul lor, iar în ochii lor strălucea fanatismul.

Astfel, găsim la acest tip de persoane, pe de o parte fanatismul ajuns la maxim şi pe de altă parte un cinism tulburător; după ce ardeau o creatură nevinovată ridicau din umeri, dădeau justificări cu adevărat cinice, etc.

Involuţia Spermei, involuţia secreţiilor sexuale este într-adevăr ceva foarte plauzibil. În Natură totul se produce în mod continuu şi e clar că Sperma sau îşi continuă drumul pentru reproducerea speciei umane sau o transformăm în energie prin Transmutare.

Cei care nu Transmută Sperma Sacră, permit involuţia acesteia cu practica absurdă a celibatului sau a abstinenţei sexuale şi se încarcă cu aceste Vibraţii Venenoskiriene, care sunt teribil de maligne; şi după un anumit timp ei pun în activitate abominabilul „Organ Kundartiguador”, „coada lui Satan” (un atom situat în coccis care dirijează forţele creatoare în jos transformându-se, în interior, într-un fel de coadă sau de prelungire satanică).

Aşadar, rezultatul acestei abstinenţe absurde e întotdeauna fatal. Aceste persoane au conştiinţa adormită; dacă ar avea Conştiinţa trezită ar putea vedea prin experienţă directă, teribila activitate a malignelor Vibraţii Venenoskiriene în „Corpul lor Lunar” (corpul fantasmatic pe care acum îl avem în dimensiunile superioare ale Naturii) şi ar vedea, în sfârşit, cu o mare oroare, teribila dezvoltare a abominabilului „Organ Kundartiguador”, în natura lor animalică scufundată.

Aceşti sinceri înşelaţi nu vor să înţeleagă că acela care vrea să urce trebuie mai întâi să coboare.

În Lumile Infernale trăiesc mulţi asceţi care s-au înşelat, mulţi abstinenţi care au renunţat la sex, fără ca mai întâi să-şi fabrice Corpurile lor Solare (corpurile divine cu care putem investiga conştienţi în dimensiunile superioare ale Naturii) în a Noua Sferă (Sexul), adică fără să fi ajuns la Naşterea de care i-a vorbit Iisus lui Nicodim.

Calea care conduce la Abis e pavată cu intenţii bune, Avernul e plin de cei sinceri care s-au înşelat.

În această lume de durere în care trăim există mulţi pseudo-esoterişti şi pseudo-ocultişti adormiţi, dar care visează că sunt treji; ei nu au înţeles că somnul Conştiinţei îi menţine în ghearele lui şi că, în interiorul lor, există umbre răzbunătoare care îi pândesc.

Aceste biete persoane presupun că sunt iluminate şi renunţă la sex fără să fi lucrat înainte în a Noua Sferă, fără să fi ajuns la „A Doua Naştere” (crearea acestor Corpuri Solare).

Orgoliul mistic e o caracteristică a fariseismului interior. Cei care se cred iniţiaţi, sfinţi şi înţelepţi fără să-şi fi fabricat înainte Corpurile Solare, fără să fi lucrat niciodată în a Noua Sferă, sfârşesc prin a renunţa la sex, îşi dezvoltă abominabilul „Organ Kundartiguador”.

E foarte greu să-i scoatem pe aceşti sinceri înşelaţi din greşeala lor, ei se cred super-transcendenţi, se cred Zei, fără să fi pus niciodată piciorul nici pe prima treaptă a Scării Sfinţeniei...

□ CONTROLUL FECUNDITĂŢII ÎNAINTEA CELUI AL NATALITĂŢII □

„Oamenii de ştiinţă au descoperit că tiroida şi pituitara exercită anumite funcţii foarte intime în legătură cu manifestarea sexuală.

Glanda prostatică în care se înmagazinează acest fluid seminal, acest Mercur al filosofiei secrete, e situată la baza vezicii, înconjurând baza acesteia.

Vechii medici-magi au dat întotdeauna o importanţă excepţională glandei prostatice, căci din timpuri străvechi Hierofanţii sau Kabirii din Colegiile Sacre Iniţiatice considerau prostata ca unul din organele cel mai importante pentru a practica Înalta Magie.

Glanda prostatică are o influenţă decisivă asupra fluidelor vitale care circulă în sistemul nervos.

Cu ajutorul observaţiei şi experimentării, mulţi medici au putut vedea că, atunci când glanda prostatică se inflamează, pacientul devine iritabil, neurastenic şi cu o mare tendinţă spre sinucidere. Multe persoane de acest fel ar putea să se regenereze şi să se întoarcă la activitatea lor normală dacă prostata s-ar vindeca.

Hipertrofia prostatei, care e foarte comună la persoanele în vârstă, e

datorată hipersecreţiei hormonilor masculini. În mod fundamental, această hipersecreţie e datorată supraexcitaţiei testiculelor prin hormonul gonado-tropic al pituitarei.

Abuzul sexual dă naştere la boli ale prostatei".

Samael Aun Weor - „Mesaj de Crăciun 1967-1968"

Gonadele femeii sunt ovarele, sânii şi uterul, cele ale bărbatului, testiculele, phallusul şi glanda prostatică. Aceste glande generatoare sunt minunate microlaboratoare sexuale, fără îndoială că aceste glande au o dublă funcţie, căci ele au o secreţie internă şi una externă.

Ceea ce e clar, e că ovarele produc ovulele şi ceea ce e evident, de asemenea, e că ele secretă o substanţă endocrină formidabilă care vitalizează femeia şi o face mai feminină.

E adevărat şi real că testiculele posedă ENS-SEMINIS-ul (entitatea semenului) ca secreţie externă în care plutesc spermatozoizii care sunt, prin acest fapt, germenii vitali ai existenţei.

Secreţia hormonală intimă a stratului testiculelor e puterea minunată care dă energie bărbatului şi care îl face esenţialmente masculin.

Bărbatul normal e cel care are gonadele masculine normale. Femeia normală e cea care are gonadele feminine normale.

Ovarele reglează foarte înţelept distribuirea calciului la femeie şi acest fapt e dovedit.

Numărul mare de sarcini din cauza diferitelor situaţii, dă naştere teribilelor cazuri de osteomalacie sau deformărilor datorate înmuierii oaselor, care sunt atât de comune în ţările foarte populate ale lumii în care trăim.

În mod ştiinţific, s-a putut verifica că sarcinile foarte frecvente utilizează, în realitate, rezerva de calciu, astfel oasele îşi pierd forţa. Orice medic poate evidenţia că multe femei au probleme cu dinţii de-a lungul sarcinii.

La bărbaţi, testiculele (numite de asemenea glandele interstiţiale) reglează calciul oaselor, dându-le forţă şi stabilitate.

De-a lungul multor ani de observare şi experimentare, înţelepţii au putut verifica că bărbatul care are oasele foarte puternice e, în general, foarte viril sexual.

A fost dovedit în totalitate, prin experimentări ştiinţifice profunde, că anumite glande endocrine acţionează inteligent ca acceleratori ai glandelor sexuale şi că alte glande diminuează aceste acţiuni.

Biologi eminenţi, de care nu ne putem îndoi au afirmat că glanda Timus frânează apetitul sexual.

Se ştie că ovarele emit un ovul la fiecare douăzeci şi opt de zile, în acord cu ciclul lunar. E evident că acest gamet feminin e conţinut într-una din trompele lui Falopio şi condus astfel la uter, unde trebuie să se întâlnească cu sămânţa masculină (spermatozoid) dacă o nouă viaţă trebuie să înceapă.

E dovedit că nu există în viaţă o forţă mai stimulantă în expresie decât aceea care face ca sămânţa masculină şi cea feminină să se întâlnească.

Controlul natalităţii e un delict, controlul fecundităţii e o datorie.

În aceste timpuri de criză mondială şi de explozie demografică, există trei sisteme absurde de control al fecundării:

A). – FIZIC;

B). – CHIMIC;

C). – BIOLOGIC.

În primul sistem sunt incluse: sterilete, spirale, prezervative, membrane, etc... Al doilea sistem e format din creme spermicide pe bază de arsen, mercur, etc. (Otravă celulară). În al treilea sistem se află: pastilele anovulatorii, legarea trompelor sau a cordoanelor spermatice, Ovulen 28, Anovular 21, Retex, etc...

E clar că toate procesele fizice anticoncepţionale, mecanice sută la sută, în plus creează distrugeri organice, de multe ori ireparabile, diminuează într-un mod radical etica umană şi conduc la degenerare.

Fără îndoială că cremele de orice fel aplicate în vagin cauzează iritări chimice şi dezechilibre în celulele colului uterin.

E clar că toate anovulatoriile biologice, adică acelea care evită căderea ovulului în uter cauzează teribile dezechilibre în minunata axă Hipofiză-Gonade.

Toate aceste pastile anticoncepţionale pot crea diferite boli în organismul femeii. Într-adevăr, multe anticoncepţionale pe care le utilizează femeia nu servesc decât pentru a produce cancerul.

Unii bărbaţi îşi fac vasectomie, dar e clar că din cauza acestui fel de operaţii îşi provoacă grave alterări în toate activităţile organice.

E indispensabil să înţelegem în profunzime teribila putere a acestor elemente vitale numite lizozomi, fără de care niciodată nu am putea menţine în viaţă nucleul celulei organice.

E dovedit clar şi pozitiv că lizozomii stabilizaţi ai spermatozoidului şi ai ovulului, dau naştere creaturilor sănătoase şi puternice.

Pilula anticoncepţională şi celelalte elemente biologice şi chimice distrug lizozomii spermatozoizilor şi ai ovulelor, dând naştere astfel la creaturi bolnave, nebune, paralitice, surdo-mute, oarbe, idioate, homosexuale, femei lesbiene, etc.

Oamenii de ştiinţă au putut verifica că cremele aplicate în colul uterin cu scopul de a-l bloca, distrug lizozomii celulari. Aceşti lizozomi distruşi acţionează liber anihilând celulele şi generând ulcere şi cancere în pereţii vaginali şi în colul uterin.

Lizozomii în plină activitate armonioasă în interiorul celulei vii constituie fundamentul existenţei.

Există diferite forme de LIZOZOMI:

— Amilaze (Hidraţi de Carbon) – Peroxidaze;

— Lipaze (Grăsimi) – Catalaze;

— Proteaze (Proteine) – Hidrolaze (Hidrogen);

— Oxidaze.

E vădit că lizozomul în el însuşi e un centru ELECTRO-MAGNETIC enzimatic.

În nucleul viu al celulei se află mezonul K, care iradiind spre periferie dă naştere lizozomilor intracelulari, prin Legea eternului HEPTAPARAPARSHINOCK.

În armonie cu infinitul, în contact cu natura sunt stabilite tensiunea superficială, presiunea osmotică şi oncotică a tuturor celulelor (globule roşii, spermatozoizi, etc.).

Detergenţii, insecticidele, cremele spermicide, medicamentele, hormonii de animale, monoxidul de carbon, etc., distrug lizozomii spermatozoizilor, ai ovulelor, etc.

Aerul vital din afara oraşelor, Prana pădurii, soarele, apa pură, etc., fortifică şi îmbogăţesc organismul cu lizozomi prodigioşi.

Cu siguranţă, lizozomii sunt agenţii activi ai fondului vital (LINGAM SARIRA). Procedeele fizice, chimice şi biologice în vogă, pentru controlul natalităţii, distrug lizozomii, generează boli înspăimântătoare şi ucid viaţa.

Cel mai bun sistem anticoncepţional care există e cel de a nu ajunge niciodată la orgasmul fiziologiei organice, la „spasm”.

Evident, în timpul copulaţiei chimice sau metafizice, orice spermatozoid matur poate scăpa şi atunci se realizează o fecundaţie. Nu e necesară pierderea a milioane de spermatozoizi pentru a realiza o fecundare.

În timpul practicii de Transmutare a Energiei Creatoare, dacă se doreşte procrearea unei alte fiinţe umane, orice spermatozoid matur poate scăpa pentru a fecunda un ovul şi asta e tot.

Acesta e unicul sistem sănătos pentru a rezolva grava problemă a exploziei demografice. Aceasta e cheia pentru a controla într-un mod inteligent şi fără nici un prejudiciu fecunditatea umană.

E evident marele sacrificiu al NON-EJACULĂRII pentru persoanele desfrânate.

De Thelema (Voinţă) avem nevoie pentru a ne retrage la timp, înainte de spasmul sexual.

E cazul să afirmăm că natura nu face salturi; debutantul poate şi chiar trebuie să realizeze schimbarea puţin câte puţin.

Dacă într-adevăr dorim să consolidăm, să asigurăm, să fixăm sistemul nostru, consider necesar să începem cu practici sexuale scurte, într-un timp foarte scurt; cel mult de unul până la cinci minute pe zi.

Fără îndoială că după aceea putem mări timpul în fiecare practică. Marii adepţi ai SEXO-YOGĂI obişnuiesc să practice SAHAJA MAITHUNA timp de

o oră pe zi.

În nici un caz nu e potrivit să începem cu practici sexuale lungi; schimbarea trebuie să se realizeze metodic şi cu foarte multă răbdare, fără a dispera niciodată.

După câţiva ani de învăţare răbdătoare, SAHAJA MAITHUNA se va transforma într-o funcţie normală în standardul vieţii sexuale.

Unul din minunatele avantaje ale sistemului nostru, în plus de a controla într-un mod natural fecunditatea, e acela de a conserva potenţa sexuală tot timpul vieţii...

□ CADUCEUL LUI MERCUR □

„Trebuie să transmutăm Sperma în Energie pentru a trezi Focul Sacru şi a-l face să urce prin Coloana Vertebrală până la creier. Doar aşa va fi posibil să dezvoltăm toate facultăţile şi puterile noastre!

Trebuie să muncim cu acest «Caduceu al lui Mercur» pe care îl avem în Coloana noastră Vertebrală.

Evident, când ştim să transmutăm Sperma în Energie, când nu comitem greşeala de a vărsa «Vasul lui Hermes Trismegistul» atunci Sperma neejaculată se transformă în Energie Seminală.

Această Energie, la rândul ei, se bipolarizează în atomi solari şi lunari de un voltaj foarte înalt care urcă prin două cordoane nervoase care se încrucişează în Măduva Spinării, cele două cordoane care apar în «Caduceul lui Mercur»”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Pentagrama Esoterică”

Coloana vertebrală este armonios formată pentru suprapunerea perfectă a celor treizeci şi trei de vertebre care formează un preţios înveliş pentru măduva spinării, situată cu o precizie absolută în partea posterioară şi medie a trunchiului; se disting în ea cu mare claritate cinci părţi sau regiuni: cervicală, dorsală, lombară, sacrală şi coccigiană.

Din totalitatea vertebrelor, piramidelor sau trecătorilor cum sunt numite în ştiinţa ocultă, şapte sunt cervicale, douăsprezece dorsale, cinci lombare, cinci sacrale şi patru coccigiene.

Medicii ştiu foarte bine că vertebrele cervicale, dorsale şi lombare se menţin întotdeauna independente unele de altele şi cele sacrale şi coccigiene sunt unite printr-o euritmie surprinzătoare pentru a forma sacrul şi respectiv, coccisul.

Un studiu amănunţit al coloanei vertebrale ne permite să înţelegem că toate vertebrele au o serie de caracteristici comune, în timp ce alte caracteristici pe care le prezintă sunt specifice fiecărei regiuni.

O vertebră este în ea însăşi constituită dintr-o masă osoasă sau un corp mai mult sau mai puţin cilindric situat în partea anterioară; din această parte se desprind în părţile laterale ale părţii posterioare două coloane antero-posterioare numite pediculi, care cu înţelepciune leagă corpul cu o serie de

excrescenţe numite apofize transversale, apofize articulare, apofize spinale şi membrane vertebrale.

Între acestea din urmă şi corpul vertebral rămâne un amplu orificiu care, prin unire cu celelalte vertebre, formează un conduct aproximativ cilindric sau conduct vertebral, bine cunoscut de oamenii de ştiinţă. În interiorul acestui tub e situată într-o formă extraordinară şi minunată, măduva spinării.

Corpul vertebral e mai mult sau mai puţin cilindric, cu suprafaţa puţin scobită în sens vertical pe feţele laterale şi anterioare, în timp ce faţa posterioară e uşor scobită transversal, constituind minunatul tub rahidian.

Bazele acestui cilindru sau feţele superioare şi inferioare ale corpului sunt orizontale şi puţin concave, dar e clar că la periferia lui sunt mai ridicate decât centrul, prezentând multiple şi minunate orificii în centru, în timp ce marginea acestei minunăţii e formată dintr-un ţesut compact.

După yoghinii din India, în coloana vertebrală există două canale nervoase foarte fine numite IDA şi PINGALA şi un canal profund, numit SUSHUMNA, care trece prin interiorul şi de-a lungul măduvei spinării.

Aceste canale nervoase specifice servesc, evident, pentru urcarea Energiilor Sexuale. Din nefericire, bisturiul nu ar putea să le găsească deoarece acestea aparţin celei de-a Patra Dimensiuni.

„Îngerul care vorbea cu mine, s-a întors şi m-a trezit ca pe un om, pe care-l trezeşti din somnul lui.

El m-a întrebat: «Ce vezi?» Eu am răspuns: «M-am uitat şi iată că era un sfeşnic cu totul de aur, şi deasupra lui un vas cu untdelemn şi pe el şapte candele, cu şapte ţevi pentru candele care erau în vârful sfeşnicului. Şi lângă el erau doi măslini, unul la dreapta vasului, şi altul la stânga lui».

Eu am luat cuvântul şi i-am zis: «Ce înseamnă aceşti doi măslini, la dreapta sfeşnicului şi la stânga lui?»

Am luat a doua oară cuvântul şi i-am zis: «Ce înseamnă cele două ramuri de Măslin care sunt lângă cele două ţevi de aur, prin care curge uleiul auriu?»

El mi-a răspuns: «Nu ştii ce înseamnă?» Eu am zis: «Nu Domnul meu».

Şi el a zis: «Aceştia sunt cei doi unşi care stau înaintea Domnului întregului Pământ.»”

(Zaharia, Cap. IV, versetele 1:6 şi 11:14).

Cele două ramuri de măslin care, prin intermediul celor două ţevi varsă un ulei ca aurul, sunt cele două nadi-uri, IDA şi PINGALA.

Aceştia sunt cei doi Măslini ai Templului. Acestea sunt cele două sfeşnice din faţa Tronului Dumnezeului Pământului. Aceştia sunt cei Doi Martori ai Apocalipsei şi dacă cineva vrea să le facă rău, focul va ieşi din gura lor pentru a-şi devora duşmanii.

Ida şi Pingala, ne învaţă vechea înţelepciune, se înnoadă graţios în osul coccigian şi apoi urcă ca doi şerpi încrucişându-se în coloana vertebrală, până

la creier.

Totuşi, trebuie să căutăm rădăcina acestei perechi de cordoane nervoase, după cum ne învaţă Shivananda în cartea lui despre Kundalini Yoga, chiar în organele sexuale.

La bărbat, Ida porneşte din testiculul drept şi Pingala din cel stâng; la femeie această ordine se inversează, plecând de la ovare. Doctrina secretă îi învaţă pe discipoli că Ida e de natură lunară, iar Pingala, de tip solar.

Yoghinii hinduşi afirmă că Ida se află în relaţie intimă cu fosa nazală stângă şi că Pingala se află în legătură cu fosa nazală dreaptă. Această ordine, aşa cum am spus deja, e inversată la femeie; ordinea elementelor nu afectează rezultatul.

Mişcarea Gnostică îi învaţă pe discipoli că în timpul practicilor esoterice de Transmutare Sexuală prin cordonul nervos Ida urcă Atomii Lunari ai sistemului seminal şi că prin Pingala urcă victorioşi Atomii Solari.

Cercetări profunde ne-au permis să înţelegem că Ida şi Pingala se sfârşesc în regiunea frontală situată între cele două sprâncene, formând un nod graţios, iar apoi se continuă cu câteva conducte subtile care pleacă de la rădăcina nasului prin câteva canale osoase foarte fine, unde sunt stimulate terminaţiile unor nervi care, la rândul lor, primesc stimulări în timpul unor practici esoterice.

Aceste canale, ca ultimă sinteză, vin să conecteze Ida şi Pingala cu inima esoterică sau minunatul centru situat în regiunea Talamusului.

Inima esoterică e centrul capital ce controlează inima fizică. Chakra inimii liniştite e controlată de chakra capitală situată în Talamus.

Înţelepţii esoterici ai Laya Yogăi spun că în regiunea Talamusului se află acest misterios canal nervos numit Amrita Nadi, ce are misiunea specifică de a conecta inima esoterică cu renumita chakră Anahata, lotusul magnetic al inimii fizice.

Ida şi Pingala, prelungindu-se până la inimă prin intermediul întregului ansamblu misterios de canale subtile, conectează astfel organele sexuale cu inima.

Ultimele cercetări ne-au permis să înţelegem că Amrita Nadi are în plus, printre alte funcţii, una unică, aceea de a conecta inima esoterică a Talamusului cu acest Lotus cu o mie de petale situat în glanda pineală, în partea superioară a creierului.

Coloana vertebrală e acea trestie asemănătoare cu vergeaua de măsură de care ne vorbeşte Apocalipsa, bastonul lui Brahma, vergeaua lui Aaron, Caduceul lui Mercur cu cei doi şerpi încrucişaţi.

Măduva spinării se termină într-un fel de umflătură, bulbul rahidian, care nu e fixat în creier, ci pluteşte într-un mediu lichid, mulţumită căruia, dacă capul suferă un şoc, forţa şocului e amortizată de lichid şi bulbul nu suferă nici un impact.

Salvarea omului se găseşte exclusiv în măduvă şi în Energia Sexuală,

tot ceea ce e în afara acestora e, din păcate, pierdere de timp.

□ O PRACTICĂ DE TRANSMUTARE: HAM-SAH □

Există diverse sisteme esoterice pentru a Transmuta Entitatea Seminală în Energie Sexuală. Cu siguranţă, cel mai puternic (Arcanul A.Z.F.) trebuie să se realizeze între un bărbat şi o femeie. Vorbim în mod concret, de SAHAJA MAITHUNA, SEXO-YOGA, TANTRISM ALB. Mai târziu vom da toate detaliile acestei practici. Acum vom explica câteva exerciţii ce pot fi făcute atât de cei căsătoriţi cât şi de cei necăsătoriţi. Vreau să vă dictez acum tehnica; fiţi atenţi...

Aşezaţi-vă comod: în stil oriental, cu picioarele încrucişate sau în stil occidental pe un pat comod. Relaxaţi-vă corpul aşa cum îl relaxează copiii.

Inspiraţi profund, foarte încet şi imaginaţi-vă că Energia Creatoare urcă prin canalele spermatice până la creier; pronunţaţi mantra HAM, astfel: „HAAAAAAAMMMMMMM". Expiraţi scurt şi rapid, în timp ce pronunţaţi mantra SAH: „SAAHH"...

Fără îndoială, se inspiră pe nas şi se expiră pe gură. Inspirând, se va mantraliza silaba sacră HAM (mental, pentru că inspirăm aerul pe nas); însă expirând, se poate articula silaba SAH cu voce tare.

HAM-SAH e simbolul minunat care în orient fecundează apele haotice ale vieţii, al Treilea Logos.

În mod normal, forţa sexuală circulă dinspre interior spre exterior, într-un mod centrifug şi de aceea există POLUŢIILE NOCTURNE; când avem un vis bazat pe Centrul Sexual, apare Poluţia, pierderea Spermei Sacre sau a Lichidul Spermatic...

Dacă omul şi-ar organiza sistemul vital şi în loc să se folosească de sistemul centrifug, ar utiliza sistemul centripet, adică omul ar face să circule forţa sexuală din afară înăuntru prin intermediul TRANSMUTĂRII, chiar dacă ar avea un vis erotic, nu ar avea Poluţii.

Dacă cineva vrea să evite Poluţiile trebuie să ştie să-şi organizeze forţele sexuale. Aceste forţe sunt în legătură intimă cu alimentele, cu prana, cu viaţa, asta e evident. Există aşadar o legătură intensă şi profundă între forţele sexuale şi respiraţie, care, combinate şi organizate bine, determină schimbări fundamentale în anatomia fizică şi psihologică a omului.

Important e să facem ca aceste forţe sexuale să circule înspre interior şi în sus, în mod centripet, doar aşa e posibil să facem o schimbare specifică în activitatea şi funcţiile pe care le poate îndeplini forţa creatoare sexuală. E necesar să ne imaginăm Energia Creatoare în acţiune în timpul meditaţiei; să facem ca să urce ritmic şi natural până la creier, cu ajutorul vocalizării mantrei HAM-SAH; nu trebuie să uităm că inspiraţiile şi expiraţiile trebuie să fie sincronizate, în perfectă concentrare, armonie şi ritm.

E necesar să clarificăm că trebuie să fim mai profunzi în inspiraţie decât în expiraţie, pur şi simplu pentru că avem nevoie să facem să circule

Energia Creatoare, dinspre afară înspre interior, adică să facem mai scurtă expirarea decât inspirarea.

Cu această practică, ajungem la un moment în care întreaga Energie circulă dinspre afară spre înăuntru şi în sus. E clar că Energia Creatoare organizată astfel, în mod centripet, se transformă într-un instrument extraordinar pentru Esenţă, pentru trezirea Conştiinţei.

Vă învăţ Tantrism Alb legitim, aceasta e practica pe care o folosesc Şcolile Tantrice din Himalaya şi din India, e practica prin care se poate ajunge la Extaz, la Samadhi sau cum vreţi să-i spuneţi.

S-a vorbit mult de VIDUL ILUMINATOR şi e clar că putem ajunge să-l trăim prin noi înşine. În acest Vid ajungem să întâlnim Legile Naturii, aşa cum sunt în ele însele şi nu cum sunt în aparenţă. În această lume fizică vedem doar mecanicitatea cauzelor şi a efectelor, dar nu cunoaştem Legile Naturii în ele însele, în timp ce în Vidul Iluminator putem să le recunoaştem într-un mod natural, simplu, aşa cum sunt ele.

Ni s-a spus că pentru a putea forma un Vid e nevoie în mod indispensabil de o POMPĂ DE ABSORBŢIE; însă noi o avem în Coloana Vertebrală; ea e formată de canalele Ida şi Pingala pe unde Energia Creatoare urcă la creier. La fel ni s-a spus că avem nevoie de un DINAM, acesta se află în creier şi în forţa voinţei. E evident că în întreaga tehnică trebuie să fie un GENERATOR, din fericire, acest Generator e constituit din organele creatoare, sexul, forţa sexuală.

Având sistemul şi elementele, putem forma Vidul Iluminator; Pompa, Dinamul şi Generatorul sunt elementele de care avem nevoie pentru a ajunge la acest Vid Iluminator în timpul Meditaţiei şi numai prin Vidul absolut putem cunoaşte Realul.

Într-adevăr, Vidul Iluminator se produce datorită faptului că Energiile Creatoare circulă dinspre afară înspre interior, impregnând Conştiinţa şi sfârşind prin a abandona Egoul şi corpul. Conştiinţa eliberată de Ego, în absenţa Egoului şi în afara corpului fizic, intră indiscutabil în Vidul Iluminator, primeşte TAO.

Aşadar, Energia Creatoare, combinată cu meditaţia, serveşte pentru trezirea Conştiinţei. Fără îndoială, scoate Conştiinţa din elementul Ego şi o absoarbe în Vidul Iluminator.

Meditaţia combinată cu Tantrismul este formidabilă. HAM-SAH este cheia...

● CAPITOLUL 8 ●
SEXOLOGIE TRANSCEDENTALĂ

„Uranus este Sexual sută la sută şi în Noua Eră, guvernată de această planetă, fiinta umană trebuie să cunoască profund Misterele Sexului”.

Samael Aun Weor

□ DE CE ESTE SEXUALITATEA „SACRĂ”? □

„Filosofia Alchimiei Sexuale îşi are începuturile în Şcoala Esenienilor; în Şcoala din Alexandria, în Învăţăturile lui Pitagora, în Misterele din Egipt, Troia, Roma, Cartagina, Eleusis; în înţelepciunea aztecilor şi mayaşilor, etc.

Ştiinţa Alchimiei Sexuale şi procedeele sale trebuie studiate din cărţile lui Paracelsus, Nicolás Flamel, Raimundo Julio. Întâlnim de asemenea procedeele tăinuite sub vălul tuturor simbolurilor în figurile hieratice ale vechilor hieroglife din multe Temple antice, în miturile greceşti, egiptene, etc.

Tu, care cauţi iniţierea! Tu, care citeşti atâta! Tu, care trăieşti zburând din şcoală în şcoală, căutând mereu, năzuind mereu, suspinând mereu. Spune-mi cu sinceritate: Ai trezit deja Kundalini? Ai deschis deja cele 7 Biserici ale şirei spinării tale? Ai încarnat deja Mielul?

Răspunde-mi, frate cititor. Fii sincer cu tine însuţi. Pune-ţi mâna pe inimă şi răspunde-mi cu sinceritate. Te-ai realizat? Eşti sigur că prin teoriile tale te vei converti într-un Zeu? Ce ai reuşit? Ce ai obţinut cu toate teoriile tale?”

Samael Aun Weor – „Tarot şi Kabala”

În numele adevărului, trebuie să vă spun că Sigmund Freud, cu „Psihanaliza” sa, a inaugurat o epocă de transformări extraordinare în domeniul Sexologiei.

Sexul, în sine, este centrul de gravitaţie al tuturor activităţilor umane; toate aspectele sociale ale vieţii se învârtesc în jurul Sexului. Să privim, de exemplu, un bal, o petrecere, o cafenea; totul se învârte în jurul Sexului.

Astăzi, Sexul începe să fie studiat de către anumiţi savanţi cu scopuri transcendentale. Din nefericire şi cu adevărat, pornografia abundă şi deviază Sexul doar către activităţi senzuale.

În alte epoci, sexualitatea era cu adevărat sacră. Freud însuşi afirmă în operă sa că toate religiile au o origine sexuală.

Când cineva priveşte religiile indigenilor, ale diferitelor triburi indo-americane, africane, asiatice, poate evidenţia în mod direct, prin el însuşi că în toate aceste culte există un amestec al lucrurilor sexuale cu cele mistice, adică a ceea ce este religios cu ceea ce este erotic: Zeii şi Zeiţele apăreau acolo în posturi erotice sau copulând. Ceea ce este mai interesant este că

aceste posturi erau sacre pe pământul Vedelor.

În timp ce în Grecia şi la Roma, în templele lui Vesta, Venus, Afrodita, Isis, etc., Preotesele îşi exersau Sacerdoţiul lor Sfânt sexual, în Creta, Capadochia, Antiochia, Pamplos, Cipru şi Byblos, preotesele celebrau mari procesiuni, purtând, cu o infinită veneraţie şi exaltare mistică, un mare PHALLUS ca Dumnezeu sau corp generator al vieţii şi al seminţei. Atunci Phallus-ul nu era considerat în modul vulgar de astăzi, ci i se închina un adevărat cult.

Marii Preoţi ai Egiptului, vechii moştenitori ai Înţelepciunii Antice pe care au cultivat-o Atlanţii, l-au reprezentat pe marele Zeu Ibis-Thot cu membrul viril în stare de erecţie, iar Krumm Heller ne povesteşte că pe acest Phallus în erecţie al lui Ibis-Thot erau scrise aceste cuvinte: „Cel care dă Raţiunea”. Alături de inscripţie, strălucea glorios o floare de lotus.

Cu adevărat, există multe Divinităţi cu caracter sexual: Shiva, Shakti şi Agni, în India; Legba, în Africa; Venus, Bacchus, Priap şi Dionisos în Grecia şi Roma, etc. Evreii îşi aveau „Zeii Falici” şi păduri sacre consacrate cultului lor sexual. Din nefericire, anumiţi Preoţi ai cultelor falice s-au lăsat să cadă în mod mizerabil. Biblia are şi ea multe aluzii despre Sexualitate, de exemplu, acest verset exprimă cu claritate: „Nu va intra în adunarea lui Jehova cel care are testiculele zdrobite sau membrul viril amputat” (Dt. 23:1). Dacă Scrierile Sacre nu ar da importanţă Sexului, evident nu ar fi afirmat aceasta niciodată.

Încă din epoca Patriarhului Avraam, evreii îşi făceau jurămintele sprijinindu-şi mâna sub coapsă, adică pe membrul sacru. Ritul Circumciziunii, e total falic.

Krum Heller ne spune că „În Cântecul lui Homer pentru Demetra”, găsit într-o bibliotecă rusească, se vede că totul se învârtea în jurul unui act fiziologico-cosmic de o mare transcendenţă. În acest cânt arhaic al acestui Om-Zeu care a cântat vechea Troie şi mânia lui Ahile, se vede foarte clar Magia Sexuală, servind ca piatra unghiulară în marele Templu din Eleusis. Dansurile în care participanţii erau goi, muzica încântătoare a templului, sărutul îmbătător, încântarea misterioasă a actului secret, totul făcea din Eleusis un paradis al Zeilor şi Zeiţelor adorabile.

Nimeni nu se gândea atunci la „porcării”, ci la lucruri sfinte şi sublime. Nu se întâmpla nimănui să profaneze Templul. Cuplurile ştiau să se retragă la timp pentru a evita risipirea „Vinului Sacru”.

În curţile pietruite ale Templelor Aztece, bărbaţii şi femeile rămâneau goi timp îndelungat, sărutându-se, mângâindu-se reciproc şi practicând Magia Sexuală fără să-şi risipească Sămânţa. Cei care ajungeau să răstoarne „Vasul lui Hermes”, erau condamnaţi la moarte. Li se tăia capul cu securea. Astfel plăteau sacrilegiul.

Istoria tuturor Religiilor este plină de simboluri şi amulete falice, cum este Mizpah-ul ebraic, Stâlpul de Mai al creştinilor, etc. În vremurile vechi, se venerau profund pietrele sacre de formă falică, unele asemănătoare membrului viril sau altele care semănau cu vulva; pietre din cremene şi

siliciu, care erau considerate sacre pentru că ele serveau la producerea Focului.

Aşadar, sunt diverse popoarele antice unde s-a vorbit clar de Phallus şi Uter: LINGAM-YONI al Misterelor Greceşti.

Cu adevărat, dacă LINGAM a fost motiv de veneraţie, nu a fost mai puţin YONI, organul sexual feminin clar reprezentat în vechile ceremoniale ca o Cupă Sfântă. Să ne amintim de SFÂNTUL GRAAL, cel pe care Melchisedec i l-a dat odată lui Avraam. Se povesteşte că acesta din urmă l-a întâlnit pe Melchisedec după ce i-a înfrânt pe Regii Sodomei şi Gomorei, cu care luptase. Avraam i-a dat lui Melchisedec dijma şi Melchisedec, într-o ceremonie magică i-a dat Sfântul Graal.

Vechi alegorii povestesc că Sfântul Potir se găsea în Arca lui Noe; anumite persoane afirmă că acest obiect a ajuns în mâinile Reginei din Saba şi că aceasta i l-a dat lui Solomon, după ce l-a supus anumitor probe.

Esoterismul antic afirmă că Iisus a băut din acest Potir minunat „Vinul Sacru” în timpul Ultimei Cine. Se spune că Iosif din Arimateea, marele Senator roman, a strâns în Cupa divină sângele care izvora din stigmatele Adorabilului Mântuitor al Lumii.

Există anumite persoane care afirmă că acest bărbat sfânt, după ce a umplut Potirul cu atât de preţiosul lichid divin, l-a ascuns împreună cu faimoasa LANCE A LUI LONGINUS, în pământ sub casa sa. Când poliţia romană a căutat Potirul, i-a cerut lui Iosif din Arimateea să îl dea pentru că acesta aparţinea Templului, dar bătrânul Senator roman nu a vrut să-l dea şi din această cauză, dragii mei fraţi, a fost închis. Dar când acest bărbat distins a ieşit din închisoare, a căutat Potirul şi Lancea şi cu ele a plecat la Roma în căutarea creştinilor. Dar ajungând în acest vechi oraş, el a văzut că aceştia erau persecutaţi; atunci şi-a continuat drumul pe malul Mediteranei şi se spune că odată, în timpul acestei călătorii, un Înger i-a apărut în vis şi i-a spus: „Acest Potir are o mare putere magnetică, pentru că în el se găseşte sângele Mântuitorului Lumii. Îngroapă-l acolo!”, şi i s-a arătat muntele Montserrat din Catalonia, Spania şi plecă acolo, în acest MONTSALVAT TRANSCENDENT, unde bărbatul roman a ascuns aceste bijuterii atât de preţioase, adică Potirul şi Lancea.

Cu siguranţă, Cavalerii Evului Mediu căutau acest Potir, din care Cristos a băut în timpul „Ultimei Cine”. Este evident că nu l-au găsit niciodată, dar ca amintire a acelor vremuri când se căuta Sfântul Graal, din timpul războiului cu arabii, ceea ce a rămas astăzi este Cupa Olimpiadelor, Cupa care se dă câştigătorilor Jocurilor Olimpice.

Vreau, dragii mei fraţi, să înţelegeţi profunda semnificaţie a acestor relicve. Nu există nici o îndoială că POTIRUL, CUPA sau SFÂNTUL GRAAL, pentru care au luptat toţi cavalerii Evului Mediu când au mers pe Pământul Sfânt în timpul epocii „Cruciadelor Euharistice”, reprezintă YONI feminin, adică organul sexual al femeii, ETERNUL FEMININ.

LANCEA, cea cu care Longinus a rănit coasta Domnului, este aceeaşi

lance cu care Parsifal a îngrijit rana din coasta lui Amfortas, este emblema vie a forţei sexuale şi reprezintă, în mod clar, PHALLUS-UL, PRINCIPIUL VIRIL MASCULIN.

Nu ar fi dificil de înţeles, deci, că pe terenul SUPRASEXUALITĂŢII, POTIRUL şi LAN CEA sunt sacre. Cu siguranţă, în POTIR şi LANCE se găseşte cheia oricărei puteri.

□ VĂRSĂTOR: ERA DEZVĂLUIRII SEXUALE □

Este necesar să reamintim că în 4 februarie 1962, între orele 2 şi 3 ale după-amiezii, toate telescoapele lumii au observat marele „CONGRES COSMIC PLANETAR" cu care a început, cu adevărat, Era Vărsătorului. Atunci, planetele Sistemului nostru Solar reunite într-un „consiliu suprem" în Constelaţia Vărsătorului, au iniţiat această Noua Eră care se va dezvolta de fiecare dată mai mult şi mai mult în viitor.

Sunt fapte pe care nu le putem ignora şi pe care orice Astronom serios le-a văzut la data numită. Nu ştiu din ce motiv anumite persoane dintr-o organizaţie sau alta semnalează ca început al Erei Vărsătorului date complet diferite. Noi, gnosticii, suntem practici sută la sută şi ne place să ne documentăm afirmaţiile cu fapte concrete, categorice şi definitive.

Semnificaţia Noii Ere a Vărsătorului este „a şti". Dacă studiem profund Constelaţia numită, vom vedea că este guvernată de Uranus şi Saturn. Uranus este de natură foarte explozivă şi revoluţionară; de aceea, această Eră a Vărsătorului va fi cu adevărat minunată. Uranus (UR = Foc, ANAS = Apa) guvernează glandele sexuale şi acest lucru este cunoscut de toţi Oamenii de Ştiinţă Astrologi.

Indubitabil, dragii mei fraţi, Era Vărsătorului este absolut sexuală.

Simbolul Vărsătorului este o femeie care ţine două urcioare pline cu apă şi încearcă să combine în mod inteligent Apele din cele două urcioare; acestea sunt cele două Elixire: ELIXIRUL ROŞU şi ELIXIRUL ALB. (Vezi Arcanul 14 în „Tarot şi Kabala")

Acest simbol ne aminteşte Alchimia Sexuală. Dacă în Peşti, omul n-a fost decât sclav al Instinctului Sexual, simbolizat prin cei doi peşti din Apele Vieţii, în Vărsător omul trebuie să înveţe să Transmuteze Forţele Sexuale.

În Era Vărsătorului trebuie să învăţăm să manipulăm APELE VIEŢII, ENS SEMINIS, cum spunea Filip Teophastro Bombastro de Honheneim, Aureola Paracelsus. Amintiţi-vă că în interiorul Ens-Seminis-ului, adică în interiorul ENTITĂŢII SEMINŢEI se găsesc toate ENS-VIRTUŢILE FOCULUI.

Era Vărsătorului este revoluţionară şi uimitoare. În această Eră se vor înlătura total toate valurile ce acoperă MISTERELE SEXULUI; este necesar să înţelegem necesitatea Transmutării şi a Sublimării „Libidoului".

Era Vărsătorului se îndepărtează de vanul intelectualism şi intră pe un drum diferit. Amintiţi-vă, fraţilor, acea frază a Divinului Rabin din Galileea scrisă în Evanghelie: „Nu este posibil să-l servim pe Dumnezeu şi pe

Mammon în acelaşi timp”. Acest „MAMMON” este INTELECTUL şi BANUL. Cu începerea Erei Vărsătorului apare o revoluţie totală împotriva intelectualismului şi contra bogăţiilor lui „Mammon”.

De când a început această Era luminoasă, a început să vibreze intens (în toată Natura) UNDA LUI DIONIS. Această Undă Dionisiacă este extraordinară! Din nefericire, nu toată umanitatea este pregătită pentru a şti să se polarizeze pozitiv cu Unda Dionisiacă; cea mai mare parte a acestei umanităţi este polarizată într-un mod negativ şi fatal.

Pentru a înţelege mai bine, trebuie să vă reamintesc că în prezent există două mişcări internaţionale care vin, putem spune, să tipizeze cele două aspecte ale Undei Dionisiace. Vreau să mă refer, într-un mod accentuat, la MIŞCAREA GNOSTICĂ INTERNATIONALĂ UNIVERSALĂ şi la o alta (care are o celebritate tristă) cunoscută sub numele de MIŞCAREA HIPPY.

Polul pozitiv al lui Dionis este reprezentat de GNOZĂ, de MIŞCAREA GNOSTICĂ; polul negativ al acestei Unde este reprezentat de MIŞCAREA HIPPY. Polul pozitiv al Undei lui Dionis este TRANSMUTAREA LIBIDOULUI GENETIC, sublimarea sexuală, extazul mistic, muzica divină, renunţarea la vanul intelectualism al lui „Mammon” şi la bogăţiile lumeşti, vane şi trecătoare ale aceluiaşi tenebros „Mammon”. Mişcarea „Hippy”, antiteză a Mişcării Gnostice, a fost capabilă să renunţe la vanul intelectualism al lui „Mammon” şi la bogăţiile lui, dar cum nu a putut să se polarizeze pozitiv cu Undă Dionisiacă, s-a polarizat cu curentul negativ; în locul Transmutării „Libidoului Sexual”, a preferat degenerarea sexului, viciile contra naturii, prostituţia etc., etc., etc., şi în locul meditaţiei (cu „Samadhi-ul” ei, cu „Extazul ei inefabil”), s-au pronunţat în favoarea drogurilor (cocaină, morfină, marijuana, etc.) şi prin acestea a ajuns, din nefericire, în regiunile SUB-LUNARE ale Naturii.

Vedeţi deci, fraţilor, aceşti doi poli ai Undei Dionisiace care acum vibrează intens din momentul în care a început Era luminoasă a Vărsătorului.

Ar fi un lucru absurd să renunţăm la Misterele Sexului, ar fi un lucru absurd să ne pronunţăm, de exemplu, contra SEXO-YOGĂI cu faimoasa ei „SAHAJA-MAITHUNA”, etc., pentru că în Era Vărsătorului, Misterele Sexului vor trebui să fie dezvăluite pentru ca Uranus (primul mare Revelator Sexual, Domnul marii Atlantide) guvernează în aceste momente numită Constelaţie. Nu ar fi posibil să ne considerăm veritabili revoluţionari ai Vărsătorului dacă am comite greşeala de a respinge Sexo-Yoga sau dacă, din nefericire, continuăm pe drumul fornicaţiei animalice.

Este necesar să înţelegem, dragii mei fraţi, că noi toţi suntem fii ai unui bărbat şi ai unei femei. Dacă cercetăm originea existenţei noastre, dacă încercăm să cunoaştem rădăcinile vieţii noastre, vom ajunge să o descoperim în profunzimea unui bărbat, a unei femei şi a unei copulaţii. Deci sexul este originea vieţii. Noi nu suntem fiii nici unei teorii, noi nu suntem fiii nici unei biblioteci, noi nu suntem fiii acestei sau acelei Instituţii. Cu adevărat, noi suntem fiii sexului.

Evident, această energie care ne-a adus la viaţă, e singura care ne poate transforma radical.

Este clar că dacă această energie a fost capabilă să ne dea viaţă, să ne creeze, fără îndoială poate şi să ne transforme şi să ne ducă la Auto-Realizarea intimă a Fiinţei.

Nu au fost teoriile cele care ne-au creat, nu au fost ipotezele, nu au fost conceptele, nu au fost raţionamentele, ci sexul. De acolo venim: din copulaţie; acolo este rădăcina însăşi a vieţii noastre.

Deci, ceea ce e important este să cunoaştem aceste Mistere ale Sexului, să învăţăm să manipulăm această energie subtilă care ne-a dat viaţă, să ne RE-CREĂM, adică să ne REGENERĂM cu ea; prin ea ne transformăm radical. Acest lucru este vital, principal şi definitiv.

Dacă am respinge Misterele Sexului, am respinge, de fapt, cel de-al Treilea Logos. Dacă am spune că „sexul este animal", „brutal" şi „materialist" etc., etc., etc., am huli împotriva Spiritul Sfânt. Să ne amintim că Energia Sexuală este via expresie minunată a celui de-al Treilea Logos, care creează şi va crea întotdeauna.

În loc de a folosi cuvintele noastre defăimătoare în Sanctum-Sanctorum al Misterelor Sexuale, este mai convenabil să le studiem profund. Persoanele care au o minte morbidă şi văd întotdeauna sexul cu ochi demonici, nu sunt capabile să perceapă sfinţenia celui de-al Treilea Logos.

Există o mulţime de Şcoli de Magie Neagră, multe din ele cu o venerabilă tradiţie care predau „Magia Sexuală cu pierdere de Sămânţă". Au teorii foarte frumoase care atrag şi captivează şi dacă studentul cade în aceste seducătoare şi delicioase amăgiri, se transformă într-un Mag Negru. Aceste Şcoli Negre afirmă peste tot că sunt „Albe" şi de aceea naivii cad. În plus, aceste Şcoli spun cuvinte frumoase despre Iubire, Caritate şi Înţelepciune, etc., etc. Natural, în aceste circumstanţe, discipolii naivi ajung să creadă cu hotărâre că aceste instituţii nu au nimic rău şi pervers în ele. Amintiţi-vă, buni discipoli, că Abisul este plin de rătăciţi sinceri şi de persoane cu intenţii foarte bune.

Să refuzi Maithuna, semnifică de fapt, să te pronunţi împotriva Semnului Vărsătorului guvernat de Uranus, Regele Sexului.

Ignoranţii fornicatori ai Pseudo-ocultismului reacţionar nu cunosc deloc Doctrina Secretă a Mântuitorului Lumii, Esoterismul Creştin.

Reacţia pseudo-esoterică şi pseudo-ocultistă, ignoră că primele Grupuri Gnostice Creştine practicau Maithuna. Magia Sexuală s-a predat întotdeauna în toate Vechile Şcoli de Mistere Occidentale; Maithuna a fost cunoscută în Misterele Templierilor, în Misterele aztecilor, maiaşilor, incaşilor, chibchaşilor, zapotecilor, araucanilor, toltecilor, în Misterele din Eleusis, în Misterele Romei, Mitrei cartagineze, Tirului, Misterele celte, feniciene, egiptene, druide şi în toate Grupurile Creştine Primitive, ca cele Eseniene care îşi aveau mănăstirea pe malul Mării Moarte şi unul din aceşti membri, cel mai elevat, a fost Iisus, Divinul Rabin din Galileea.

Este scris în memoriile Naturii că în ţara însorita a lui Kem, Domnul tuturor perfecţiunilor, a lucrat cu Marele Arcan A.Z.F. (Magia Sexuală).

Aceasta se întâmpla precis când se găsea în etapa lui de pregătire Iniţiatică, înainte de începutul marii misiuni.

Maithuna, Magia Sexuală este Universală, este cunoscută în Misterele Nordului şi ale Sudului, ale Estului şi ale Vestului lumii, totuşi niciodată înainte nu a fost dezvăluită. Secretul MAGIEI SEXUALE a fost incomunicabil. Acesta este MARELE ARCAN. Acei nefericiţi care divulgau secretul incomunicabil, erau condamnaţi la pedeapsa cu moartea.

În antichitate, în Egiptul Faraonilor, acest secretum secretorum al Ştiinţei lui Hermes, se spunea doar de la buze la urechi şi sub jurământ; în acest fel l-am primit eu pe pământul Faraonilor. Cei care îşi încălcau jurământul erau duşi într-o curte pietruită şi în faţa unui perete milenar, acoperit cu piei de crocodil şi de hieroglife indescifrabile li se tăia capul, li se smulgea inima şi cenuşa lor blestemată era împrăştiată în cele patru vânturi.

Ne vine acum în memorie Cazote, marele poet francez care a murit pe ghilotină în timpul Revoluţiei Franceze. Acest om a profetizat la un banchet celebru propria lui moarte şi soarta fatală care îi aştepta pe anumiţi nobili iniţiaţi care aveau de gând să divulge MARELE ARCAN. Unora le-a profetizat ghilotina, altora pumnalul, otrava, închisoarea, exilul. Profeţiile lui s-au îndeplinit cu absolută exactitate. În evul mediu, toţi cei care divulgau MARELE ARCAN mureau în mod misterios, din cauza „cămăşilor lui Nessus”, din cauza săpunurilor otrăvite care erau aduse ca şi cadou de aniversare la poarta condamnatului, din cauza „buchetelor parfumate” sau a pumnalelor.

În orice caz, în Noua Eră guvernată de Uranus, doresc să ştiţi, stimaţii mei prieteni, ceea ce este MARELE ARCAN, SAHAJA MAITHUNA, MAGIA SEXUALĂ. Cheia am dat-o în multe cărţi şi pot să v-o dau din nou, este foarte simplă: „conexiune LINGAM-YONI fără ejacularea EnsSeminis-ului”. Acest minunat artificiu extraordinar este secretum secretorum al Alchimiştilor medievali. Mantra fundamentală este I.A.O. Există multe altele care se utilizează în Maithuna şi, cu mare plăcere, vi le voi arăta mai târziu.

Acum multe persoane nu vor acest artificiu fin, acest secretum secretorum, pentru că eu îl dau gratuit. În Egiptul antic, acesta costa chiar viaţa şi atunci acest secret era apreciat. Înţelepţii păstrau întotdeauna secretul pregătirii Mercurului. Totuşi, în această Eră a Vărsătorului, eu nu îl păstrez, vi-l dau.

□ INFRASEXUALITATEA □

„Există mai multe tipuri de sexualitate. Există Sexualitatea normală, obişnuită, există Infrasexualitatea şi există Suprasexualitatea.

Ce se înţelege prin Sexualitate normală? Prin Sexualitate Normală se înţelege activitatea sexuală care conduce la reproducerea speciei.

Infrasexualitatea este diferită şi există două tipuri de infrasexuali. În Kabala, de exemplu, se spune că Adam avea două soţii: Lilith şi Nahemah.

Lilith reprezintă una din sferele infrasexuale; acolo găsim pederaştii, homosexualii, lesbienele, etc. Lângă Nahemah îi găsim pe cei ce abuzează de Sex, cei cărora le place pornografia, cei care se abandonează desfrâului în mod nestăpânit, necontrolat. Sunt cele două sfere ale Infrasexualităţii.

Dar să trecem acum la Suprasex, la Suprasexualitate. Incontestabil, Suprasexualitatea este pentru Genii, pentru Bărbaţii Transcendentali, pentru Femeile inefabile, etc. Suprasexuali au fost un Iisus din Nazareth, un Buddha, un Hermes Trismegistul, un Mahomed, un Lao Tse în China, un Quetzalcoatl, în Mexic, un Pitagora, etc.".

Samael Aun Weor – Conferinţa „Sexologie Transcendentală"

Cu siguranţă, putem studia sexologia din două unghiuri total diferite. Primul este punctul de vedere oficial aşa cum se predă el în Facultăţile de Medicină, etc., şi celălalt este punctul de vedere Gnostic. Voi aborda Sexologia în lumina Gnosticismului Universal.

Înainte de toate, trebuie să ştiţi că există trei tipuri de Sexualitate: Infrasexualitatea, Sexualitatea Normală şi Suprasexualitatea.

Vom începe analiza noastră cu ceea ce am numit Infrasexualitatea.

Tradiţiile Cabalistice spun că Adam avea două soţii: Lilith şi Nahemah. Lilith este mama avorturilor, a homosexualităţii şi, în general, a oricăror crime împotriva naturii.

Nahemah este mama frumuseţii maligne, a pasiunii şi a adulterului.

Abisul se împarte în două mari regiuni: sferele lui LILITH şi ale lui NAHEMAH. În aceste două mari regiuni domneşte în mod suveran INFRASEXUALITATEA.

SFERA LUI LILITH

În sfera infrasexuală a lui Lilith trăiesc cei care urăsc sexul: Călugări, Anahoreţi, predicatori ai sectelor de tip pseudo-esoteric, pseudo-yoghini care detestă sexul, călugăriţe, etc. Toţi aceşti oameni Infrasexuali, prin însuşi faptul că sunt infrasexuali, au de obicei afinităţi cu oameni de sex intermediar. Astfel, nu e greu de regăsit homosexualitatea masculină şi feminină în multe mănăstiri, religii, secte şi şcoli de tip pseudo-esoteric.

Infrasexualii se consideră pe ei înşişi ca fiind oameni net superiori persoanelor cu Sexualitatea Normală. Ei privesc cu dispreţ persoanele care practică Sexualitatea Normală, considerându-le inferioare. Toate tabuurile şi restricţiile, toate prejudecăţile care condiţionează actualmente viaţa persoanelor cu Sexualitatea Normală, au fost ferm stabilite de către infrasexuali.

Am cunoscut cazul unui bătrân anahoret care predica o anumită doctrină de tip pseudo-ocultist. Toată lumea îl respecta pe acest om, considerându-l un „Sfânt". În aparenţă e un Maestru şi oamenii îl venerau. În cele din urmă, o biată femeie a descoperit totul atunci când el i-a propus o unire sexuală împotriva naturii, cu scopul de a o „Iniţia", spunea el. Acest Anahoret era într-adevăr un infrasexual. Totuşi, se spune că făcuse legământ

de castitate. Acest om ura de moarte Arcanul A.Z.F. (Magia Sexuală) şi îl considera periculos; cu toate acestea nu vedea nici un inconvenient în a propune credincioaselor sale uniri extravaginale, căci el era într-adevăr un infrasexual. Cine s-ar fi putut îndoi de acest om? Aparent era un Sfânt. Aşa credeau oamenii. Discipolii săi îl considerau un Maestru. El detesta Sexul; da, îl ura de moarte. Aceasta este caracteristica degeneraţilor infrasexuali. Cel mai grav lucru este că ei se consideră superiori persoanelor cu Sexualitate Normală. Ei se cred supertranscendenţi şi ajung să seducă persoanele cu Sexualitate Normală, convertindu-le în partizani ai lor.

În cursul misiunii noastre de divulgare esoterică Gnostică, am avut ocazia să-i studiem pe infrasexuali. I-am auzit adesea spunând fraze ca acestea: „Voi, Gnosticii, sunteţi egoişti pentru că tot timpul vă gândiţi numai la sexualitatea voastră. Magia Sexuală este pur animalică. Sexul este ceva foarte grosolan; eu sunt spiritualist şi detest tot ceea ce este material şi grosolan. Sexul este spurcat. Există mai multe căi pentru a ajunge la Dumnezeu. Trăiesc doar pentru Dumnezeu şi această porcărie Sexuală nu mă interesează. Eu urmez calea castităţii şi detest sexul. Etc”.

Iată întocmai limbajul Infrasexualilor. Ei sunt întotdeauna auto-suficienţi; întotdeauna cu acel orgoliu care îi face să se simtă superiori persoanelor cu Sexualitate Normală.

O femeie infrasexuală care îşi ura soţul ne-a spus: „Eu nu voi practica Magia Sexuală decât cu guru-ul meu”. A spus această frază în prezenţa soţului ei. Această femeie nu avea relaţii sexuale cu soţul ei, deoarece, spunea ea, detesta sexul; totuşi, a acceptat să practice Magia Sexuală, dar numai cu guru-ul său. Ea avea o anumită afinitate faţă de acest guru pentru că şi el era un infrasexual. Acesta este „Sfântul” despre care v-am vorbit deja în acest capitol. Cel căruia îi plăcea să propună credincioaselor sale uniri sexuale împotriva naturii.

Am cunoscut cazul unui „Arhi-Hierofant” care ura femeile şi spunea adesea fraze de genul: „Eu gonesc femeile cu lovituri de picior”. Predica o doctrină şi sectanţii săi îl adorau ca pe un Zeu. Trăia tot timpul înconjurat de adolescenţi şi îşi petrecea timpul astfel până când poliţia a descoperit totul. Era un homosexual şi un corupător de minori. Totuşi, avea orgoliul pe care îl au toţi infrasexualii: orgoliul de a se simţi supertranscendent, inefabil, divin.

Evident, acest tip de infrasexuali al sferei lui Lilith (homosexuali, lesbiene, masturbatori) este foarte departe de a putea intra în regatul Suprasexualităţii. Dacă doresc să se regenereze, infrasexualii trebuie, înainte de toate, să înceapă prin a avea o Sexualitate Normală. Odată ajunşi aici, pot să intre deplin pe drumul Suprasexualităţii.

Regenerarea este dificilă pentru homosexuali şi pentru lesbiene, care aparţin sferei lui Lilith. De puţin timp m-a vizitat un homosexual; venea din ţara lui, Honduras. Acest bărbat poseda o cultură intelectuală destul de înaltă, era foarte entuziasmat de ideile revoluţionare ale sexologiei pe care le predă Gnosticismul Universal. Mi-a vorbit sincer şi mi-a povestit tragica lui istorie de homosexual.

Totuşi, şi-a manifestat dorinţa de a se regenera, de a adopta mai întâi o Sexualitate Normală, pentru ca ulterior să ia drumul Suprasexualităţii.

Prietene, i-am spus eu, nu va rămâne altă soluţie decât să aveţi o Sexualitate Normală, sunteţi homosexual, veţi avea nevoie în primul rând de o femeie. Găsiţi-vă o femeie înainte de toate, căsătoriţi-vă, regeneraţi-vă, aveţi o Sexualitate Normală, deveniţi un om normal şi în ziua în care veţi fi un om normal, în ziua în care vă vor place cu adevărat femeile, atunci veţi fi pregătit să intraţi pe calea Suprasexualităţii. Înainte de asta este imposibil, în acest moment mergeţi pe drumul degenerării. Bine, omul nu a fost ofensat, vă spun sincer, pentru că eu aveam dreptate, a spus că va merge să caute o femeie, că se va căsători, că va încerca să revină la Sexualitatea Normală căci dorea să intre într-o zi în sferele transcendentale ale Suprasexualităţii. Să dea Dumnezeu ca prietenul nostru să se regenereze, asta i-o dorim.

Cu o altă ocazie a venit la mine o lesbiană. Mi-a spus că dorea să o sfătuiesc pentru că, sincer, pe ea o atrăgeau femeile şi că asta era o problemă foarte gravă; că ea risipise mulţi bani pentru o anumită doamnă, dar că această doamnă „îi punea coarne”, cum se spune. Ceea ce este sigur este că doamna dorinţelor ei se plimba cu alte doamne şi, bineînţeles, asta îi provoca gelozia.

Aceasta lesbiană suferea exact ca şi cum ar fi fost un bărbat: plângea, implora şi îmi cerea sfatul (Între paranteze fie spus, era o oribilă doamnă bătrână, nu pot să neg asta). Bun, i-am dat câteva sfaturi; i-am spus că cel mai bine era ca ea să se regenereze, să-şi găsească un bărbat, să ia drumul Sexualităţii Normale, etc. Nu ştiu dacă această biată bătrână s-a regenerat; nu părea să aibă prea multă poftă de a se regenera, era prea geloasă pe doamna ei, geloasă pe alte femei care o însoţeau pe „femeia ei”, părea ca un bărbat, nici mai mult, nici mai puţin.

În sfera lui Lilith, le întâlnim şi pe acelea cărora le place să avorteze şi pe oamenii care folosesc pilule, care nu vor să aibă copii, iar rezultatul este evident. Controlul natalităţii este o crimă; controlul fecundităţii este o datorie (vezi lecţia intitulată „Transmutarea Energiei Sexuale”).

În sfera scufundată a lui Lilith se găsesc toţi masturbatorii. Ştiţi ce este viciul masturbării? Când cineva se masturbează, după ce a Ejaculat Entitatea Seminţei, rămâne o anumită mişcare peristaltică în Phallus şi asta o ştie orice bărbat. Cu această mişcare, Phallus-ul ia întotdeauna din uterul femeii energia de care are nevoie pentru a-şi alimenta creierul. Dar în timpul masturbării, lucrurile stau altfel; în timpul masturbării, singurul lucru pe care îl ia Phallus-ul (cu mişcarea peristaltică) este aerul rece care merge la creier; astfel se epuizează multe facultăţi cerebrale. Nenumărate persoane ajung în case de nebuni din cauza viciului masturbării. Un creier plin cu aer este un creier stupid sută la sută. Indubitabil, masturbatorii comit o crimă contra naturii.

În sfera lui Lilith găsim şi crimele înspăimântătoare, macabre. În Caucaz există încă vestigiile unei secte care ura de moarte Sexul, cei care intrau în această sectă trebuiau să se castreze cu un fier încins; femeilor li se

smulgeau labiile mici ale vulvei, asta era prima fază; în faza a doua, bărbaţii trebuiau să-şi taie phallus-ul şi femeilor li se tăia în plină ceremonie religioasă un sân şi se bea sângele, se consuma carnea şi apoi se culcau pe un pat de flori; aceasta este monstruos, abominabil, vedeţi până unde merg ororile Sexului; aceasta aparţine Sferei lui Lilith.

Sfera lui Lilith este sfera Marii Erezii. Aceşti oameni nu mai au nici o posibilitate de mântuire, pentru că detestă Spiritul Sfânt: „Orice fel de păcat va fi iertat în afara păcatului contra Spiritului Sfânt”.

Energia sexuală este o emanaţie a MAMEI DIVINE. Cel care renunţă la MAMA COSMICĂ, cel care o detestă pe Mama Divină, cel care profanează Energia Mamei Divine se va cufunda pentru totdeauna în abis. Acolo, va trebui să treacă prin a doua moarte.

Duşmanii Spiritului Sfânt sunt persoanele Abisului. Ar fi fost mai bine ca aceste persoane să nu se fi născut sau ar fi mai bine pentru ele să-şi lege o piatră de gât şi să se arunce în mare.

PSIHOLOGIA SFEREI LUI LILITH

Sfera lui Lilith se distinge prin cruzimea sa. Psihologia acestei sfere îmbracă diverse aspecte: călugării şi călugăriţele care urăsc sexul, homosexualitatea din mănăstiri, homosexualitatea din afara oricărei vieţi monahale, avorturile provocate, persoanele cărora le place masturbarea, criminalii din lupanare, oamenii care se bucură să-i tortureze pe alţii.

Această sferă este caracterizată de crimele cele mai oribile din analele poliţiei, crime sângeroase, crime de origine homosexuală, de un sadism înspăimântător. Homosexualitatea din închisori, homosexualitatea dintre femei, înspăimântătorii criminali mentali, oribilele Infanticide, Patricidele, Matricidele, etc., pseudo-ocultiştii care preferă mai curând să sufere de poluţii nocturne decât să se căsătorească, oamenii care urăsc de moarte ARCANUL A.Z.F. şi CĂSĂTORIA PERFECTĂ, oamenii care cred că ajung la Dumnezeu respingând cu ură sexul, anahoreţii care detestă sexul şi îl consideră vulgar şi grosolan aparţin acestei sfere.

SFERA LUI NAHEMAH

Nahemah este mama frumuseţii maligne, a pasiunii, a adulterului, a desfrâului şi a tot ceea ce este abuz al sexului.

Sfera lui Nahemah seduce prin farmecul frumuseţii sale maligne. În această sferă infrasexuală îi regăsim pe toţi Don Juanii şi doamnele Agnes. În această sferă se dezvoltă lumea prostituţiei. Infrasexualii din Nahemah se simt foarte virili. În această sferă trăiesc cei care au mai multe femei; ei se simt fericiţi în adulter, se cred foarte virili şi nu ştiu că sunt infrasexuali.

În sfera lui Nahemah întâlnim, de asemenea, milioane de prostituate; aceste biete femei sunt victimele farmecului fatal al lui Nahemah. În sfera lui Nahemah există doamne elegante, cu poziţii sociale înalte, care se cred fericite în adulter. Iată lumea lor.

În Sfera lui Nahemah îi întâlnim pe cei care sunt fascinaţi de Sex, oameni teribil de desfrânaţi, femei care se dedau adulterului, orgoliului,

vanităţii, care divorţează şi se recăsătoresc. Tradiţiile cabalistice spun că atunci când un bărbat îşi abandonează soţia pentru a se recăsători cu alta, el este marcat pe frunte de un Foc Luciferic. Cabaliştii afirmă că atunci când o femeie se căsătoreşte cu un bărbat care nu-i corespunde, ea apare „cheală” în lumile interne; în mod inconştient, în ziua nunţii ea îşi acoperă bine capul.

În regiunea infrasexuală a lui Nahemah găsim o plăcere care emoţionează sufletul, virginităţi care seduc prin încântătoarea lor tandreţe, femei foarte frumoase care seduc, bărbaţi care-şi părăsesc căminele vrăjiţi de farmecul acestor frumuseţi foarte preţioase, încântări de nedescris, pasiuni de nestăvilit, saloane luxoase, cabarete elegante, paturi moi, dansuri încântătoare, orchestre ale abisului, cuvinte romantice care nu se pot uita, etc.

Infrasexualii lui Nahemah acceptă uneori ARCANUL A.Z.F. (Magia Sexuală), însă eşuează pentru că nu reuşesc să evite ejacularea seminţei. Ei se retrag aproape întotdeauna din CĂSĂTORIA PERFECTĂ, proferând orori împotriva ei.

Noi i-am auzit spunând: „Am practicat Magia Sexuală şi uneori am reuşit să ajung să nu răspândesc sămânţa. Eram un animal care se bucura de delicioasele pasiuni ale sexului”. După retragerea lor de pe Cărarea Tăişului de Cuţit, reprezentată prin MĂDUVA SPINĂRII, ei caută refugiu în vreo doctrină seducătoare a lui Nahemah şi, dacă au şansa să nu cadă în sfera lui Lilith, continuă să-şi ejaculeze lichidul seminal. Aceasta este lumea INFRASEXUALĂ.

PSIHOLOGIA SFEREI LUI NAHEMAH

Locuitorii infrasexuali ai sferei lui Nahemah sunt foarte rafinaţi. Ei sunt cei care pronunţă fraze ca acestea: „Ofensa trebuie să fie spălată cu sânge; Am omorât pentru a-mi apăra onoarea de bărbat; Onoarea mea e batjocorită; Sunt un soţ ofensat; etc.”. Individul tipic din Nahemah este cel care îşi joacă viaţa pentru o femeie, tipul pasional, care iubeşte luxul, sclav al prejudecăţilor sociale, prietenul beţiilor, al banchetelor, al chefurilor, al modei foarte elegante, etc.

Oamenii de acest fel consideră Căsătoria Perfectă ca pe ceva imposibil, iar când o acceptă, nu rămân mult timp pe cale pentru că eşuează. Acest tip de oameni se bucură în mod bestial de sex. Când aceşti oameni acceptă ARCANUL A.Z.F., se servesc de el pentru a se bucura de desfrâu şi de îndată ce întâlnesc vreo doctrină seducătoare care le oferă un refugiu, se retrag din Căsătoria Perfectă.

MISTICA DIN NAHEMAH

Întâlnim uneori persoane ale genului mistic în sfera infrasexuală a lui Nahemah. Ei nu beau alcool, nu consumă carne, nu fumează sau sunt foarte religioşi chiar dacă nu sunt vegetarieni. Tipul mistic al lui Nahemah nu este pasional decât în secret. El se bucură în mod violent de pasiunile sexuale cu toate că după aceea pronunţă teribile sentinţe împotriva pasiunii sexuale.

Uneori se întâmplă să accepte ARCANUL A.Z.F., dar se retrage la puţin

timp după aceea, atunci când găseşte o doctrină consolatoare care să-i spună fraze ca acestea: „Dumnezeu a zis: «Creşteţi şi înmulţiţi-vă»; Actul sexual este o funcţie pur animalică şi spiritualitatea nu are nimic de-a face cu acest act; etc.”. Atunci, infrasexualul din Nahemah, găsind o justificare pentru a-şi ejacula lichidul seminal, se retrage de pe calea Căsătoriei Perfecte.

Aşadar, infrasexualii care nu sunt în Sfera lui Lilith, se găsesc în cea a lui Nahemah. Lilith şi Nahemah sunt cele două feţe ale Abisului.

Poetul grec Homer spunea: „Mai bine un cerşetor pe pământ, decât un rege pe tărâmul umbrelor”. Acest regat este lumea tenebroasă a infrasexualilor.

□ SEXUALITATEA NORMALĂ □

„Sexualitatea Normală în sine este frumoasă. Bărbatul se uneşte cu soţia sa, se iubesc, îşi reproduc specia, trăiesc o viaţă măsurată, etc. Trăiesc, da, în acord cu interesele Naturii, în acord cu economia Naturii.

Fiecare din noi este o maşinuţă, nu putem să o negăm, care captează diferite tipuri şi subtipuri de energie cosmică. Fiecare dintre noi, o dată ce a captat aceste tipuri de energie cosmică universală, transformă aceste energii în mod automat, subconştient şi le transmite straturilor interioare ale Pământului.

Pământul este un organism viu care trăieşte prin noi. Nu vreau să spun că plantele nu îndeplinesc o funcţie similară; cât despre organismele animale, se întâmplă acelaşi lucru. Pe scurt, Pământul este un organism viu.

Noi ne reproducem neîncetat prin Sexualitatea Normală. În acest moment trăim în acord cu interesele economice ale Naturii.”

Samael Aun Weor – Conferinţa „Sexologie Transcendentală”

Prin persoane cu Sexualitate Normală trebuie să înţelegem persoanele care nu au nici un fel de conflict sexual. Energia Sexuală este de trei feluri. În primul rând este energia care este în legătură cu reproducerea rasei şi sănătatea corpului fizic în general. În al doilea rând este energia care este în legătură cu sferele gândirii, ale sentimentului şi ale voinţei. În al treilea rând este energia care este în legătură cu Spiritul Divin al omului.

Energia Sexuală este cu adevărat şi fără nici o îndoială, energia cea mai puternică şi cea mai subtilă care este produsă în mod normal şi este distribuită în întregul organism uman. Tot ceea ce este omul, inclusiv cele trei sfere ale gândirii, sentimentului şi voinţei, nu este altceva decât rezultatul exact al diverselor modificări ale Energiei Sexuale.

Din cauza caracterului extrem de subtil şi puternic al Energiei Sexuale, această energie este, desigur, greu de controlat şi de înmagazinat. În afară de asta, prezenţa ei reprezintă o sursă de putere imensă care poate produce o veritabilă catastrofă dacă nu se ştie manipula.

Există în organism anumite canale prin care, în mod normal, trebuie să

circule această puternică energie. Când această energie se infiltrează în mecanismul delicat al altor funcţii, atunci rezultatul violent este eşecul. În acest caz sunt afectaţi mai mulţi centri extrem de delicaţi ale organismului uman, iar individul se transformă de fapt într-un infrasexual.

Orice atitudine mentală negativă poate conduce direct sau indirect la aceste catastrofe violente şi distrugătoare ale Energiei Sexuale. Ura faţă de sex, ura faţă de ARCANUL A.Z.F, prejudecăţile sexuale, dezgustul sau aversiunea faţă de sex, dispreţul faţă de sex, subestimarea sexului, gelozia pasională, frica de sex, cinismul sexual, sadismul sexual, obscenitatea, pornografia, brutalitatea sexuală, etc. Obturează canalele prin care circulă Energia Sexuală şi atunci aceasta deviază, infiltrându-se în alte canale, sisteme şi funcţii unde produce catastrofe înfiorătoare.

Aspectul acestor catastrofe are mai multe faţete. Uneori au aspectul cuvintelor care rănesc, denunţurilor violente, focului care arde cu furie clocotitoare, alteori amărăciunea replicii dăunătoare, etc.

Toate acestea şi miliardele de probleme dezgustătoare ale speciei umane, se datorează în mod precis infiltrării Energiei Sexuale în canale şi funcţii diferite.

Când Energia Sexuală se infiltrează în mecanismul altor funcţii, fiinţa umană se transformă într-un infrasexual.

Sexul este funcţia creatoare prin care fiinţa umană este un adevărat Zeu. Sexualitatea Normală rezultă din deplina armonie şi concordanţă a tuturor celorlalte funcţii. Sexualitatea Normală ne conferă puterea de a crea copii sănătoşi sau de a crea în domeniul artistic ori în lumea ştiinţelor. Orice atitudine mentală negativă fată de sex produce infiltrări ale acestei puternice energii în alte funcţii, provocând înspăimântătoare catastrofe al căror rezultat fatal este Infrasexualitatea.

Orice atitudine negativă a minţii forţează Energia Sexuală şi o obligă să circule prin canale şi sisteme care convin energiilor mentale, volitive sau oricărui alt tip de energii mai puţin puternice decât energia sexuală. Rezultatul este fatal, deoarece canalele şi sistemele de acest fel, neputând rezista formidabilului voltaj al energiei extrem de puternice a sexului, se încălzesc şi se topesc ca un cablu prea subţire, prea fin, atunci când e traversat de un curent electric de înaltă tensiune.

Când un bărbat şi o femeie se unesc sexual în Căsătoria Perfectă, ei sunt în acele clipe de voluptate, adevăraţi Zei Inefabili. Bărbatul şi femeia uniţi sexual, formează un Androgin Divin perfect, un Elohim mascul-femelă, o Divinitate extrem de Divină. Cele două jumătăţi separate, începând din zorii vieţii, se unesc un moment pentru a crea. Este ceva inefabil, sublim, este ceva Paradiziac.

Energia Sexuală este periculos de volatilă şi potenţial explozivă. În timpul actului secret, în timpul extazului sexual, cuplul este învăluit de această formidabilă energie extrem de divină. În aceste momente de fericire supremă şi de sărutări arzătoare care incendiază profunzimile sufletului,

putem reţine această minunată lumină pentru a ne purifica şi a ne transforma în mod absolut.

Când răsturnam „Vasul lui Hermes”, lumina Zeilor se retrage lăsând în urma ei uşile deschise prin care pătrunde în cămin lumina roşie şi sanghinolentă a lui „Lucifer” (viu simbol al pasiunii şi desfrâului animal). Atunci farmecul dispare pentru a lăsa loc deziluziei şi dezamăgirii. După puţin timp, bărbatul şi femeia intră pe drumul adulterului, deoarece căminul lor s-a transformat într-un infern.

O caracteristică a naturii este să mobilizeze enorme rezerve de energie creatoare pentru a crea orice cosmos; însă, ea nu foloseşte, din imensele sale rezerve, decât o cantitate infinitezimală pentru a-şi realiza creaţiile. Aşadar, bărbatul pierde printr-o singură ejaculare seminală, şase sau şapte milioane de spermatozoizi; totuşi, nu este necesar decât un spermatozoid infinitezimal pentru a da naştere unui copil.

În Lemuria, nici o fiinţă umană nu-şi ejacula sămânţa. Cuplurile se uneau pe atunci sexual în temple pentru a crea; atunci, ierarhiile lunare ştiau să utilizeze, în cursul acestei uniri, un spermatozoid şi un ovul pentru a crea, fără a fi nevoie să se ajungă până la orgasm şi ejaculare seminală.

Nimeni nu-şi răspândea sămânţa. Actul sexual era un sacrament care nu se putea realiza decât în templu.

În acea epocă, femeia năştea fără dureri, iar Şarpele (cel care se află închis în Chakra Muladhara) se ridica triumfător de-a lungul canalului medular. Omul nu ieşise din Eden; întreaga Natură îl ascultă, iar el nu cunoştea durerea. Păcatul originar al primilor noştri părinţi a fost crimă risipirii seminţei. Aceasta este FORNICAŢIA. Când omul paradisiac a fornicat, a pătruns în regatul „Luciferilor” (regatul acelor nefericiţi îmbătaţi de pasiunile lor şi de desfrâu). Omul actual este „Luciferic”.

Este absurd să risipim şase sau şapte milioane de spermatozoizi, când e nevoie numai de unul singur pentru a crea. Un singur spermatozoid poate scăpa cu uşurinţă din glandele sexuale fără a fi necesar să răspândim sămânţa. Când omul se va întoarce la punctul de plecare, când va restabili sistemul sexual al Edenului, „Şarpele Sacru Kundalini”, se va ridica din nou victorios pentru a ne converti în Zei. Sistemul sexual al Edenului este Sexualitatea Normală. Sistemul sexual al omului „Luciferic” este absolut anormal.

Nu se fornică numai fizic; fornicarea poate exista şi în lumea astrală şi mentală.

Cei care iau parte la conversaţii de tip desfrânat, cei care citesc reviste pornografice, cei ce frecventează cinematografe în care se proiectează filme erotice şi pasionale, cheltuiesc enorme cantităţi de Energie Sexuală. Aceşti bieţi oameni folosesc materialul cel mai fin şi delicat al sexului, cheltuindu-l în mod mizerabil în satisfacerea brutalelor lor pasiuni mentale.

Fantezia sexuală provoacă o impotentă de tip psihosexual. Bolnavii de acest gen au erecţii normale, sunt bărbaţi aparent normali, dar în momentul

în care vor să realizeze conexiunea membrului viril cu vulva, erecţia încetează şi phallus-ul cade, spre marea disperare a individului. Ei au trăit în fantezia sexuală şi când au cu adevărat de a face cu realitatea crudă a sexului, care nu are nimic cu fantezia, atunci sunt încurcaţi şi nu sunt capabili să răspundă realităţii aşa cum ar trebui.

Simţul sexual este formidabil de subtil şi teribil de rapid, datorită energiei sale extrem de fine şi de imponderabile. Nivelul molecular în care acţionează simţul sexual este de milioane de ori mai rapid decât undele gândirii. Mintea logică şi fantezia sunt pietre de poticnire pentru simţul sexual. Când mintea logică, cu toate raţionamentele sale, sau când fantezia sexuală, cu toate iluziile sale erotice, vor să controleze simţul sexual sau să canalizeze activitatea în cadrul iluziilor lor, atunci distrug simţul sexual. Mintea logică şi fantezia sexuală distrug simţul sexual atunci când încearcă să şi-l aservească. Impotenţa psihosexuală este tragedia cea mai înspăimântătoare care poate chinui bărbaţii şi femeile fanatice sau oamenii de tip pur raţionalist.

Lupta multor călugări, anahoreţi, pseudo-yoghini, etc. pentru a închide sexul în fanatismul lor religios, pentru a-l închide în închisoarea penitenţelor lor, pentru a-l reduce la tăcere şi a-l steriliza, pentru a-i interzice orice manifestare creatoare, etc., transformă fanaticul într-un sclav al propriilor sale pasiuni, într-un sclav al sexului, incapabil să se gândească la altceva ce nu ţine de sex. Aceştia sunt fanaticii sexului, degeneraţii Infrasexualitatii. Aceşti oameni se descarcă în fiecare noapte în poluţii respingătoare sau contractează vicii homosexuale ori se masturbează în mod mizerabil.

Aceşti oameni nu găsesc nici un inconvenient în a vorbi de „castitate”. Totuşi, ei ignoră că mintea are 49 de niveluri subconştiente.

Studenţii noştri nu trebuie să uite că există sub-imaginaţie şi infra-imaginaţie. Orice persoană, dacă ar vrea, ar putea contempla cu puritate o altă persoană de sex opus, însă, sub-imaginaţia şi infra-imaginaţia ne pot trăda în nivelurile scufundate ale minţii şi ne conduc la coit în alte stări de Conştiinţă; rezultatul sunt „poluţiile nocturne” cu pierdere abundentă de lichid seminal.

În mod constant, sosesc la Sediul Patriarhal al Mişcării Gnostice din Mexic, multe scrisori de la persoane care se plâng de faptul că au vise erotice, însoţite de poluţii nocturne.

Întotdeauna răspundem sfătuind aceste persoane să practice Maithuna, Magia Sexuală (unirea sexuală fără răspândirea seminţei), ca unic remediu împotriva poluţiilor nocturne.

E clar că, practicând Maithuna zilnic, fiinţa umană se obişnuieşte să-şi înfrâneze actul sexual pentru a nu-şi răspândi sămânţa; rezultatul e că persoana se obişnuieşte atât de mult cu acest super-efort încât, atunci când realizează actul în vis, va putea, din obişnuinţă, din instinct, să se înfrâneze pentru a evita pierderea lichidului seminal, atunci poluţia nu se produce.

SEXUL şi IMAGINAŢIA sunt intim legate. Este imposibil să ajungem la

castitatea absolută dacă nu ne transformăm imaginaţia într-o oglindă pură şi fără cea mai mică pată.

Este urgent să transformăm sub-imaginaţia mecanică şi morbidă şi infra-imaginaţia mecanică şi desfrânată într-o imaginaţie asemănătoare celei a unui copil nou-născut.

Un copilaş poate contempla o femeie frumoasă dezbrăcată, într-un mod pur şi perfect fără să simtă nici cel mai mic desfrâu. Cu adevărat, până nu vom fi ca nişte copii inocenţi, va fi imposibil să intrăm în regatul esoterismului.

În lumea fizică, unele persoane au ajuns la perfectă castitate şi pot să-şi ofere luxul să contemple corpul gol al altei persoane de sex opus, fără să simtă nici un fel de desfrâu.

E clar că astfel de persoane excepţionale cred că au ajuns la castitatea absolută în unele teritorii subconştiente ale minţii, fără să bănuiască nici pe departe că sub-imaginaţia şi infra-imaginaţia subiectivă şi mecanică îi trădează sub-limitele sferei intelectuale.

Când acest fel de persoane sunt supuse probelor de castitate în lumile superioare sau în lumile scufundate ale naturii, când sunt puse în situaţii şi timpuri diferite de tip infra-conştient sau subconştient, eşuează în mod lamentabil.

Visele morbide, desfrânate se datorează sub-imaginaţiei mecanice şi infra-imaginaţiei de tip erotic şi automatic.

Dacă punem în funcţiune mecanismul unui ecran de televizor, în mod automat se succed atunci multe scene, cadre, figuri în faţa ochilor telespectatorilor.

Imaginaţia e ca un ecran de televizor, orice şoc sexual o face să funcţioneze, nu doar în sfere intelectuale, ci şi în alte teritorii scufundate ale minţii.

Orice visător în lumile interne poate fi afectat de reprezentări de tip morbid. Aceste reprezentări produc vise erotice şi poluţii nocturne.

Acum cititorii noştri vor înţelege necesitatea urgentă de a transforma sub-imaginaţia şi infra-imaginaţia în imaginaţie conştientă, obiectivă şi pură, ca cea a unui copil nou-născut.

□ FERICIREA CUPLULUI □

În fiinţa umană există cinci centri fundamentali: înainte de toate, cel INTELECTUAL, care e cel mai utilizat pentru a studia. Al doilea e cel EMOŢIONAL, pe care îl avem în inimă. Al treilea este cel MOTOR, care se află în partea superioară a coloanei vertebrale. Al patrulea este centrul INSTINCTIV, care se află în partea inferioară a coloanei vertebrale. Şi al cincilea este, propriu-zis, cel SEXUAL. Aceşti cinci centri sunt fundamentali pentru toate activităţile umane.

De multe ori, un bărbat trăieşte fericit cu femeia lui, o iubeşte; totuşi, el

simte că ceva lipseşte. Într-adevăr, se poate întâmpla ca cineva să nu se simtă complet cu soţia lui. Se poate ca ea să umple activităţile centrului Emoţional, dar se poate să nu fie complementari mental sau sexual şi, întâlnind o altă femeie, se poate ca să fie complementari, şi atunci se produce ceea ce numim ADULTER.

Cu aceste cuvinte nu vreau să laud adulterul, nu, pentru că e absurd, însă aşa văd cauza adulterului. Odată, într-o sală, erau câteva femei adultere care beau. Una dintre ele, fiind ameţită, a spus: „Trăiască adulterul!”.

De multe ori, dacă cineva din cuplu nu ajunge să se completeze cu celălalt în totalitate în cei cinci centri, atunci e posibil să-şi găsească complementul într-o altă persoană şi de aici, derivă ceea ce numim „adulter”.

Să presupunem că un bărbat e complementul unei femei din punct de vedere emoţional, însă nu şi sexual. Se poate întâmpla să întâlnească o femeie cu care să se completeze sexual. Să presupunem că un bărbat se completează cu o femeie din punct de vedere mental, dar nu şi emoţional. Se poate întâmpla să întâlnească o femeie care să îl completeze emoţional. Se poate şi ca, în lumea obiceiuri lor, un bărbat să nu se completeze cu femeia lui. E posibil, de asemenea, ca el să se întâlnească cu o altă femeie, cu care să se completeze în lumea obiceiurilor centrului Motor. Aceasta e cauza intrinsecă a atâtor şi atâtor adultere care dau naştere divorţurilor.

După cum vă spun, nu vreau să laud adulterul, pentru că asta ar fi absurd, nici nu sunt de acord cu acea femeie care strigă în orgia celebră „Trăiască adulterul!”, nu, prietenii mei, nu sunt de acord cu asta. Noi, aici, doar studiem în mod colegial problema sexuală şi nu am putea lăsa la o parte tema adulterului.

Cred că cel mai bun lucru pentru un bărbat e să-şi găsească o femeie cu care să se completeze în centrul intelectual, emoţional, în centrul motor sau în lumea obiceiurilor, în centrul instinctelor şi în sex. Adică, perechea ideală, cuplul perfect. Eu cred, în acelaşi timp, că lucrul ideal pentru o femeie ar fi să găsească un bărbat cu care să se completeze total, atunci ar fi o adevărată fericire.

Un altul dintre motivele cele mai grave pentru care nu există fericire e tema temperamentului. Un bărbat cu un temperament ardent nu va putea niciodată să fie fericit cu o femeie care e un colos de gheaţă; pur şi simplu, nu. Simplul fapt de a merge să o sărute şi în acel moment ea să nu vrea aceasta e foarte grav. Ce am putea spune despre copulaţia cu o femeie „rece”?

Amintiţi-vă de cartea care se intitulează „Sinohue Egipteanul”. În acea vreme în Egipt, existau locuri pentru mumificări. Existau mai multe locuri murdare unde se aranjau cadavrele pentru mumificare şi cei care lucrau în aceste locuri de mumificare emanau un miros urât pe unde treceau. Nici unei femei nu îi plăcea un astfel de bărbat care mirosea atât de urât (mirosea ca un hoit). Ştiţi ce făceau aceşti mumificatori? Se împerecheau cu cadavrele femeilor care se aflau în acele locuri. Vi se pare dezagreabilă împerecherea

cu morţi? Dar asta se întâmpla în Egipt.

Bine deci, ce aţi spune despre un om cu un temperament ardent care trebuie să copuleze cu o femeie „de gheaţă”, cu un „cadavru”? Aceasta e ceva extrem de oribil. De asemenea, e sigur că există un temperament Bilios, persoane greoaie, neîndemânatice. De exemplu, o femeie cu un caracter greoi, stângaci în ceea ce face ar fi imposibil să se înţeleagă cu un bărbat care are un temperament nervos. Aceasta e imposibil! În acelaşi fel, e imposibil ca un bărbat care are un temperament nervos să poată să se înţeleagă cu o femeie foarte arzătoare.

Aşadar, tema temperamentelor e foarte importantă. Nu ajunge să existe o CORELARE între diferiţii centri ai MAŞINII ORGANICE, adică: Intelectual, Emoţional, Motor, Instinctiv şi Sexual, dar trebuie să existe şi o AFINITATE de TEMPERAMENTE. Doar aşa, având o afinitate de temperamente şi o perfectă inter-relaţie între diferiţii centri ai Maşinii, va putea exista o autentică afinitate, care va produce FERICIREA.

Totuşi, vă vorbesc acum doar de Sexualitatea Normală. Supra-sexualitatea e diferită.

□ SUPRASEXUALITATEA □

„Secretul tuturor Secretelor se află în Misterioasa Piatră Shema Hamphoraseh a evreilor. Aceasta este Piatra Filosofală a Alchimiştilor. Acesta este Sexul. Aceasta este Magia Sexuală, Iubirea. Binecuvântată fie Iubirea! Biblia ne povesteşte că atunci când Iacob s-a trezit din somnul său, a consacrat „Piatra”, a uns-o cu ulei şi a binecuvântat-o. În realitate, din acel moment Iacob a început să practice Magia Sexuală; mai târziu l-a încarnat Maestrul său Interior, Fiinţa sa reală; Iacob este Îngerul Israel.

Înţelepţii Antici adorau Soarele sub forma simbolică a unei Pietre Negre. Aceasta este „Piatra Heliogabaliană”. Piatra Filosofală este fundamentul Ştiinţei, Filosofiei şi Religiei.

Piatra Filosofală este pătrată ca şi Ierusalimul Ceresc al Sfântului Ioan. Pe una din faţetele sale este numele Adam, pe alta cel de Eva, iar apoi cele de Azoth şi Inri pe celelalte două feţe.

Piatra Filosofală este foarte Sacră. Maeştrii sunt Fii ai Pietrelor”.

Samael Aun Weor – „Tarot şi Kabala”

Suprasexualitatea este rezultatul Transmutării Sexuale. Buddha, Dante, Zoroastru, Mahomed, Hermes, Quetzalcoatl şi mulţi alţi mari Maeştri au fost Suprasexuali.

Cele două mari aspecte ale sexualităţii se numesc Generarea şi Regenerarea. În capitolul precedent am studiat deja Generarea conştientă; acum vom studia Regenerarea.

Studiind viaţa animalelor, descoperim lucruri foarte interesante. Dacă tăiem un şarpe în două, putem fi siguri că el are puterea de a se regenera. El va putea să-şi dezvolte complet o nouă jumătate, cu toate organele jumătăţii

pierdute. Majoritatea viermilor de pământ sau de apă au, de asemenea, puterea de a se regenera constant. Şopârla îşi poate regenera coada şi organismul uman, pielea. Puterea de REGENERARE este absolut sexuală.

Omul are puterea de a se RE-CREA pe el însuşi. Omul poate crea în interiorul său SUPRA-OMUL. Acest lucru este posibil utilizând înţelept puterea sexuală. Ne putem RE-CREA ca SUPRA-OAMENI autentici. Acest lucru este posibil doar prin TRANSMUTAREA sexuală. Cheia fundamentală a Transmutării sexuale este ARCANUL A.Z.F. (MAGIA SEXUALĂ).

Cheia întregii puteri se afla în unirea PHALLUS-ULUI cu UTERUL. Important este ca perechea să înveţe să se retragă din actul sexual înainte de spasm, înainte de pierderea seminală. Sămânţa nu trebuie răspândită, nici în uter, nici în afara lui, nici pe alături, nicăieri. Vorbim astfel, clar, pentru ca oamenii să înţeleagă, chiar dacă unii puritani infra-sexuali ne califică drept PORNOGRAFICI.

Viaţa umană nu are nici o semnificaţie prin ea însăşi. A te naşte, a creşte, a munci din greu pentru a trăi, a te reproduce ca un animal şi apoi a muri este, într-adevăr, un lanţ încâlcit de martirii pe care omul îl poartă în suflet. Dacă aceasta e viaţa, nu merită osteneală să trăieşti. Din fericire, noi purtăm în glandele sexuale sămânţa, Grăuntele. Din această sămânţă, din Grăunte se poate naşte SUPRA-OMUL. Friederich Nietzsche, în opera sa „Aşa grăit-a Zarathustra”, vorbeşte despre Supra-Om. Spune: „Ora Supra-Omului a sosit. Omul nu este altceva decât un pod întins între animal şi Supra-Om; un pas periculos pe cale, o privire periculoasă înapoi; totul în el este periculos. Ora Supra-Omului a sosit”.

Hitler l-a interpretat pe Nietzsche în felul său. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, chiar şi cel mai nesemnificativ poliţist german era un Supra-Om; nimeni nu se simţea mic în epoca lui Hitler; în Germania, toţi erau Supra-Oameni.

Se pare că Hitler, chiar dacă a avut intenţii foarte bune, nu a ştiut să-l interpreteze pe Nietzsche. Eu cred în Supra-Om, v-o declar sincer, dar mi se pare că Hitler a greşit Drumul.

Se poate ajunge la stadiul de Supra-Om, însă acest lucru este posibil doar prin Transmutarea Energiilor Sexuale.

Aceasta este ştiinţa lui Uranus. Cum am spus deja, aceasta este planeta care controlează Gonadele sau Glandele Sexuale. Aceasta este Planeta care guvernează constelaţia Vărsătorului.

Uranus are un ciclu sexual de optzeci şi patru de ani. Uranus este singura planeta care îşi îndreaptă polii spre Soare. Cei doi poli ai lui Uranus corespund celor două aspecte: masculin şi feminin. Aceste două faze alternează fiecare după o perioadă de patruzeci şi doi de ani.

Stimulul alternant al celor doi poli ai lui URANUS guvernează întreaga istorie sexuală a evoluţiei umane. Epocile în care femeile se dezgolesc pentru a-şi etala trupul alternează cu epocile în care bărbaţii se dichisesc. Epocile preponderent feminine alternează cu epocile cavalerilor cutezători. Aceasta

este istoria secolelor.

Atunci când fiinţa umană atinge vârsta matură, este stimulată de ciclul opus, contrar celui care a guvernat-o în timpul copilăriei şi tinereţii sale. Atunci suntem cu adevărat maturi. Ne simţim stimulaţi sexual de sexul opus. Maturitatea este într-adevăr minunată pentru munca de REGENERARE SEXUALĂ. Sentimentele sexuale sunt mai bogate şi mai mature la patruzeci de ani decât la treizeci de ani.

Supra-Omul nu este rezultatul evoluţiei. Supra-Omul se naşte din Sămânţă. Supraomul este rezultatul unei formidabile Revoluţii a Conştiinţei.

Evoluţia înseamnă că nimic nu este stabil, totul trăieşte în interiorul conceptelor de timp, de spaţiu şi de mişcare. Natura conţine în ea însăşi toate posibilităţile. Nimeni nu ajunge la perfecţiune prin evoluţie. Unii devin mai buni, dar imensa majoritate devine teribil de perversă. Aceasta este evoluţia. Omul inocent, omul paradisiac de acum câteva milioane de ani, a ajuns astăzi, după o lungă evoluţie, omul bombei atomice, omul bombei cu hidrogen, omul corupt prin păcat şi prin crimă. Evoluţia este un proces de complicare a energiei.

Trebuie să ne întoarcem la punctul de plecare (Sexul) şi să ne REGENERĂM. Omul este o sămânţă vie. Sămânţa, grăuntele trebuie să facă un efort pentru ca Supra-Omul să germineze. Aceasta nu este evoluţie. Aceasta este o formidabilă Revoluţie a Conştiinţei. Pe drept cuvânt a spus Iisus: „Şi aşa cum Moise a înălţat Şarpele în deşert, tot aşa trebuie să fie înălţat fiul Omului”. Supra-Omul este fiul Omului de care ne vorbeşte Iisus Cristosul, SUPRA-OMUL e ADAM-CRISTOSUL sau CRISTOS-OMUL, COPILUL DE AUR al Alchimiei Sexuale.

Este necesar să înţelegem, de fiecare dată mai mult, ceea ce este Cristosul. Oamenii se gândesc la Cristosul istoric, la Marele Kabir Iisus. Totuşi, mulţimea ignoră că Jeshua Ben Pandira a predat omenirii doctrina Supra-Omului, doctrina Cristosului Intim.

Cristosul Intim este cel care contează. Acest Cristos Intim trebuie să se nască în inima omului, căci, la ce ar servi naşterea lui Cristos în Betleem, dacă nu s-ar naşte şi în inima noastră?

Totuşi, pentru ca să se nască în intimitatea inimii Cristosul, trebuie să ne transformăm în Oameni adevăraţi, trebuie să încetam să mai fim „animale intelectuale” şi să ne transformăm în Oameni, în sensul cel mai complet al cuvântului. În primul rând să creăm Omul şi apoi se naşte Supra-Omul, Adam-Cristosul, Cristosul-Om.

Aşadar, ceea ce ne interesează cu adevărat e Cristosul Intim, nu Cristosul făţarnic, acest Cristos efeminat care ne este arătat în biserici, acest Cristos castrat, nu; ci Cristosul-Om, cel care are preoteasa sa şi care e suprasexual sută la sută.

Cristosul în inima iniţiatului transformă Omul în Supra-Om. Supra-Omul e mai presus de virtuţi şi de defecte, el domină focul, are putere asupra aerului, asupra apei şi asupra pământului.

Naşterea Cristosului Intim, a Copilului de Aur al Alchimiei e o temă sexuală. Doar prin intermediul Suprasexualităţii e posibil să ajungem la stadiul de Supra-Om. Cu Transmutarea Sexuală ne regenerăm total.

După vârsta extazului sexual vine vârsta bucuriei sexuale. Aceeaşi energie care produce bucuria sexuală, atunci când se transmută produce Extazul.

Lampa Ermitului Arcanului Nouă, care se află în mod normal închisă în cavernele adânci ale organelor sexuale, trebuie să fie plasată în interiorul turnului templului. Acest turn este creierul. Atunci devenim iluminaţi. Acesta este, cu adevărat, drumul pozitiv care ne transformă în Maeştri ai Samadhi-ului (ai Extazului).

Orice tehnică adevărată de Meditaţie Internă este în legătură intimă cu Transmutarea Sexuală. Trebuie să ne ridicăm lampa noastră foarte sus pentru a ne ilumina.

Orice „Porumbel al Alchimiei”, după ce a fost încoronat, se îndepărtează puţin câte puţin de actul sexual. Unirea Secretă este din ce în ce mai puţin frecventă, în acord cu anumite ritmuri cosmice marcate de gongul oriental. Astfel se sublimează energiile sexuale până ce sunt transmutate în întregime pentru a produce Extazul continuu.

Porumbelul Alchimiei care, în cursul reincarnărilor sale precedente a lucrat în Magisterium-ul Focului, realizează această muncă a Laboratorului Sexual într-un timp relativ scurt. Totuşi, cei care lucrează pentru prima oară în MAREA OPERĂ au nevoie de cel puţin douăzeci de ani de muncă foarte intensă şi de alţi douăzeci de ani pentru a se retrage treptat din munca laboratorului. În total este nevoie de patruzeci de ani pentru a realiza întreaga muncă. Atunci când Alchimistul răstoarnă „Vasul lui Hermes”, focul din cuptorul laboratorului se stinge şi întreaga munca este pierdută.

Perioada Extazului mistic începe acolo unde perioada plăcerii sexuale se termină. Oricine ajunge la Iniţierea Venusiană (încarnarea Cristosului Intim) are apoi o muncă foarte grea de realizat. Această operă constă în Transformarea Energiilor Sexuale. În acelaşi fel cum se poate face un transplant vegetal, făcând o plantă să treacă dintr-un vas cu pământ în altul, tot aşa trebuie să transplantăm Energia Sexuală: s-o extragem din omul terestru şi s-o transplantăm, să o facem să treacă în Adam-Cristosul, în Cristosul-Om.

În Alchimie se spune că trebuie să eliberăm „Oul Filosofal” de dezgustătoarea putreziciune a materiei şi să-l dăm definitiv fiului Omului. Rezultatul acestei munci este surprinzător şi minunat. Acesta este momentul precis în care Adam-Cristos îşi poate devora Conştiinţa umană; înaintea acestui moment, Conştiinţa lui „Adam cel păcătos” (animalul intelectual) trebuie să fie moartă.

Numai DUMNEZEUL INTERN poate să devoreze sufletul. Ajungând la aceste înălţimi, MAESTRUL s-a realizat într-un mod absolut. Începând din acest moment, am dobândit Extazul continuu, supremă Iluminare a Marilor

Hierofanţi.

Naşterea Supra-Omului este o problemă absolut sexuală. Trebuie să ne naştem din nou pentru a intra în Împărăţia Cerurilor. Supra-Omul este atât de diferit de om precum fulgerul de norul negru. Fulgerul iese din nor dar nu este norul. Fulgerul este Supra-Omul; norul este omul.

Regenerarea sexuală pune în activitate puterile pe care le aveam în Eden. Noi am pierdut aceste puteri când am căzut în generaţia animală. Vom recuceri aceste puteri atunci când ne vom REGENERA. Tot aşa cum viermele îşi poate regenera corpul şi şopârlă coada, la fel putem şi noi să ne regenerăm puterile pierdute pentru a străluci din nou ca ZEI.

Energiile Sexuale odată transplantate în Adam-Cristos, strălucesc cu albul imaculat al Divinităţii. Aceste energii seamănă atunci cu teribile fulgere divine. Măreţia şi maiestatea Supra-Omului sunt formidabile. Într-adevăr, Supra-Omul străluceşte un moment în noaptea secolelor apoi dispare, devine invizibil pentru om.

De obicei, putem întâlni urme ale acestui fel de fiinţe în anumite şcoli secrete de REGENERARE, despre care oficial nu ştim aproape nimic. Prin aceste şcoli secrete cunoaştem existenţa acestor fiinţe Suprasexuale.

Şcolile de Regenerare au epoci de activitate publică şi epoci de muncă secretă.

Planeta Neptun guvernează în mod ciclic activitatea acestor şcoli. În organismul uman, Neptun controlează Glanda Pineală. Numai prin Transmutarea Sexuală poate fi pusă în activitate această glandă a Zeilor.

Uranus controlează Glandele Sexuale, iar Neptun, Glanda Pineală. URANUS este ALCHIMIA SEXUALĂ PRACTICĂ. Neptun este STUDIUL ESOTERIC. Trebuie mai întâi să studiem şi apoi să lucrăm în laborator. Uranus are un ciclu sexual de 84 de ani, iar Neptun un ciclu de studiu de 165 de ani. Ciclul lui Uranus este ciclul de activitate publică al anumitor şcoli de Regenerare. Numai pe calea CĂSĂTORIEI PERFECTE putem ajunge la SUPRASEXUALITATE.

● CAPITOLUL 9 ●
ŞTIINŢA TANTRISMULUI

„Flacăra Sexuală este, fără nici o îndoială, o Realitate a lui Jehova şi a Vedelor în acelaşi timp. Flacăra Sexuală este Zeiţa Cuvântului adorată de Înţelepţi. Când ea se trezeşte, ne dă Iluminarea”.

Samael Aun Weor

□ ŞARPELE SACRU □

„Trebuie să recunoaştem că în Mexic, cultura Serpentină a fost şi este formidabilă. Fiecare sculptură aztecă este o carte minunată de Ştiinţă Ocultă.

Ne-am extaziat contemplându-l pe Quetzalcoatl cu Şarpele încolăcit în jurul corpului său şi cu Lingam-Yoni în mâinile sale. Am rămas uimiţi contemplând giganticul Şarpe devorându-l pe Mag. Am fost copleşiţi de o veneraţie unică văzând Tigrul cu un phallus atârnat de gât. Într-adevăr, Cuvântul este în acest Phallus.

Autenticele culturi aztecă şi maya, egipteană şi caldeeană, etc. sunt Culturi Serpentine care nu pot fi înţelese fără Magia Sexuală şi Kundalini.

Orice cultură arhaică este Serpentină. Orice civilizaţie autentică şi veritabilă este Serpentină. O civilizaţie fără Înţelepciunea Şarpelui nu este o adevărată civilizaţie”.

Samael Aun Weor – „Căsătoria Perfectă”

În Doctrinele Religioase ale Gnosticilor se poate vedea cel mai bine semnificaţia veritabilă a Dragonului (Lucifer), a Şarpelui, a Ţapului şi a tuturor acestor simboluri de puteri despre care se spune astăzi că sunt puteri ale Răului.

Iisus, Marele Kabir, nu i-ar fi sfătuit niciodată pe discipolii săi să se arate la fel de înţelepţi ca Şarpele, dacă acesta ar fi fost un simbol al Demonului; nici Ophiţii, Înţelepţii Gnostici Egipteni din „Fraternitatea Şarpelui”, n-ar mai fi slăvit o viperă vie în ceremoniile lor ca emblemă a Înţelepciunii, a Divinei Sophia.

Şarpele Aztec apare infailibil în situaţii insolite care bulversează total determinismul său organic: coada e înlocuită printr-un al doilea cap, într-o atitudine extraordinară care-l ridică deasupra nămolului pământului, servind ca bază dezvoltării ignice.

În Culturile din ANAHUAC, corpul viperei este continuu modificat printr-o acţiune neobişnuită care imprimă o schimbare radicală naturii sale originare.

Remarcăm fie capul dublu, care aminteşte într-un mod cu totul clar această figură circulară pe punctul Gnostic de a-şi devora propria coadă,

sinteză extraordinară a Minunatului Mesaj al Domnului Quetzalcoatl, fie poziţia Verticală, care ilustrează ideea MAYA sau NAHUA a viperei divine care devorează Sufletul şi Spiritul Omului, fie, în sfârşit, flăcările sexuale care consumă Egoul Animalic, anihilându-l, reducându-l la cenuşă...

Şarpele sau LOGOSUL SALVATOR inspiră Omul pentru ca acesta să recunoască identitatea sa cu Logosul şi astfel el să se întoarcă la esenţa sa proprie, care este acest Logos.

Apele abisului au zămislit un vânt impetuos (asemănător cu şuieratul Şarpelui), acesta a ridicat apele care au ajuns să intre în contact cu Spiritul şi Lumina, iar Şarpele a invadat materia haotică şi a zămislit omul, amestec al celor trei principii. Unicul gând al Luminii Superioare este de a putea recupera particulele sale pierdute. Şi cum Matricea haotică iubeşte şi cunoaşte doar Şarpele, Logosul luminos a luat forma sa pentru a răscumpăra lumina topită în tenebre; de aceea Omul Perfect a coborât în sânul unei Fecioare şi nu numai că el a suferit cunoscând Misterele ruşinoase ale Matricei, dar după aceea s-a ridicat şi a băut din Cupa de apă vie din care trebuie să bea oricine vrea să se despoaie de forma sclavului şi să îmbrace veşmântul celest.

Şarpele Sacru sau Logosul Salvator doarme ghemuit în fundul Arcei, la pândă în mod mistic, aşteptând momentul să fie trezit...

Cei care studiază fiziologia esoterică în cultura NAHUA sau în cultura HINDUSĂ subliniază ideea transcendentală că există un centru magnetic minunat situat la baza Coloanei Vertebrale, la jumătatea distanţei dintre orificiul anal şi organele sexuale.

În centrul acestei Chakre există un pătrat galben invizibil ochilor trupului, dar perceptibil prin Clarviziune sau prin al Şaselea Simţ; acest pătrat reprezintă, după hinduşi, elementul pământ.

Ni s-a spus că în interiorul acestui pătrat se află un „YONI” sau „UTER” şi că în Centrul aceluiaşi pătrat, există un „LINGAM” sau „PHALLUS” erotic, în jurul căruia este înfăşurat Şarpele, misterioasa energie psihică numită KUNDALINI.

Textele Tantrice din Asia o descriu astfel pe KUNDALINI: „Luminoasă ca fulgerul, ea străluceşte în adâncul acestui lotus (sau centru magnetic) ca un lanţ de lumini strălucitoare”.

Structura esoterică a acestui Centru Magnetic, la fel ca şi poziţia sa insolită între organele sexuale şi anus, dau fundaţii solide şi irefutabile învăţăturilor Şcolilor Tantrice din India şi Tibet.

Este incontestabil că Şarpele nu poate fi trezit decât prin „SAHAJA MAITHUNA” (Magie Sexuală).

Este evident că atunci când Vipera Sacră se trezeşte pentru a-şi începe urcuşul de-a lungul Canalului Medular Spinal al organismului uman, ea emite un sunet misterios foarte asemănător cu al unui şarpe oarecare provocat cu un băţ.

Şarpele Marilor Mistere este, fără îndoială, aspectul feminin al

Logosului, Dumnezeu-Mamă, Soţia lui Shiva, ISIS, ADONIA, TONANTZIN, RHEA, MARIA sau, mai bine zis, RAM-IO, CIBELE, OPIS, DER, FLORA, PAULA, IO, AKKA, Marea Mamă din Sanscrită, Zeiţă a lui LHA, Lari ori Spiritele de aici de jos, Mama îngrijorată a lui Huitzilopochtli, AK sau Zeiţa Albă a turcilor, MINERVA Calcidică a Misterelor Iniţiatice, AKABOLZUB din Templul Lunar din Chichen-Itza (Yucatan) etc., etc., etc.

Mai păstrăm încă un ecou pierdut al Misterelor antice în transeptul sau planul transversal al bisericilor celor mai glorioase, cum este Sfântul Pavel din Roma, în locul primitivei forme de Navă (Nava sau Arca Salvatoare din Potopul Universal sau Catastrofa Atlantă, cu care au ajuns la Continentele actuale toţi: NOE, QUETZALCOATL, XIXUTHROS şi DEUCALION).

În acelaşi fel, în casele greceşti, ca loc sacru în cămin era coridorul interior numit Calcidic, care separa încăperile consacrate oaspeţilor de celelalte, cum se poate vedea în Vitruviu, în Procopiu (De Aedificationem), în Becchi (Det Calcidio et Della Cripta Di Eumachia) şi în celelalte tratate de construcţie unde se face istoricul acestui transept sau al acestui efectiv şi simbolic „TAU” al datoriilor pe care ospitalitatea le impune între oameni.

Inserţia PHALLUS-ULUI vertical în UTERUL orizontal formează o Cruce, oricine o poate constata.

Dacă reflectăm foarte serios asupra acestei intime legături existente între „S” şi „TAU”, cruce sau „T”, ajungem la concluzia logică că doar prin intermediul încrucişării „LINGAM-YONI” (Phallus-Uter), cu excluderea radicală a orgasmului fiziologic, se poate trezi KUNDALINI, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

◻ BINARUL SERPENTIN ◻

Binarul Serpentin în Mexicul Prehispanic este cu siguranţă ceva care ne invită să reflectăm...

Cei doi Şerpi ignici sau „Xiuhcoatl” care înconjoară cu graţie Soarele în Calendarul Aztec, înconjurau la fel Templul Principal din Marele Tenochtitlan şi formau faimosul „COATEPANTLI” sau „Zidul Şerpilor”.

Şarpele Aztec apare în mod constant în situaţii extraordinare care transformă integral determinismul său organic; coada reprezentată printr-un al doilea cap luând atitudini insolite, ne conduce, prin simplă deducţie logică, la Binarul Serpentin.

Capul dublu, care aminteşte clar figura Şarpelui circular, a Şarpelui Gnostic pe cale de a-şi devora propria coadă, apare pe zidurile sacre ale Templului lui QUETZALCOATL (ruinele din Xochicalo).

Binarele Serpentine, fie că dansează exotic, bine împletite în forma mistică a Sfântului Opt, fie că sunt înlănţuite unul cu altul, formând un cerc, în stilul Maya, etc., ne indică ceva misterios, extraordinar şi magic...

Nu e în plus de subliniat în acest tratat dublul caracter esoteric al Şarpelui...

Trebuie făcută distincţie între Şarpele ispititor din Eden şi Şarpele de bronz care îi vindeca pe israeliţi în deşert, între oribilul Python care se târa în nămolul pământului şi pe care Apollo, iritat, l-a rănit cu dardele sale şi celălalt care s-a ridicat pe Vergeaua lui Esculap, Zeul Medicinii...

Dacă Şarpele Ignic al puterilor noastre Magice urcă prin Canalul Măduvei Spinării al organismului uman este Divina noastră Mamă KUNDALINI...

Dacă Şarpele Ignic coboară, precipitându-se de la osul coccigian spre infernurile atomice ale omului, este „ABOMINABILUL ORGAN KUNDARTIGUADOR”.

Venerabilul Maestru „G” cade în foarte grava eroare de a atribui Şarpelui ascendent (KUNDALINI) puterile hipnotice şi oribile ale Şarpelui descendent (ABOMINABILUL ORGAN KUNDARTIGUADOR).

KUNDALINI este un cuvânt compus: „KUNDA” ne aminteşte de „ABOMINABILUL ORGAN KUNDARTIGUADOR”, „LINI” este un termen Atlant care înseamnă SFÂRŞIT...

KUNDALINI, în gramatica înaltă, poate şi trebuie să se traducă astfel: „SFÂRŞITUL ABOMINABILULUI ORGAN KUNDARTIGUADOR”.

Este evident că ascensiunea Divinului Şarpe Kundalini de-a lungul Canalului Medular duce la sfârşitul Organului Abominabil, pune capăt Forţei Foatice Oarbe.

Fără îndoială, doctorul Maurice Nicoll şi Uspensky, Marele Iniţiat, au acceptat această eroare a Maestrului „G”. Acest Maestru considera că Mama sa Cosmică era „Prana Sacră”.

Dacă Maestrul „G” ar fi studiat Binarul Serpentin de pe „Zidurile Sacre” ale Templelor mexicane, toltece, mayaşe, etc., fără îndoială niciodată nu ar fi căzut în această confuzie...

Yoga Indiană face analize exhaustive asupra acestui Foc Serpentin inelar (Kundalini) care se desfăşoară ascendent în corpul ascetului, totuşi nu vorbeşte despre Şarpele descendent sau „Coada Demonică” a cărui forţă electrică menţine într-o transă hipnotică permanentă întreaga omenire suferindă.

Dacă aceste biete Mamifere Intelectuale ce populează faţa pământului ar putea vedea foarte clar în ce stare lamentabilă se află, ele ar căuta cu disperare modul de a scăpa...

Imediat ce bietul Animal Intelectual se trezeşte, chiar dacă ar fi pentru un moment trecător şi deschide ochii la cruda realitate a vieţii, formidabila putere hipnotică a teribilului Şarpe al abisului revine imediat la luptă cu o forţă multiplicată şi nefericita victimă cade adormită încă o dată, visând că ea este trezită sau pe punctul de a se trezi.

Numai Gnosticul sincer, care înţelege integral dificultatea de a trezi conştiinţa ştie că acest fapt e posibil doar pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare...

Marea Viperă Infernală cunoaşte tot „Modus-ul Operandi” al Imaginaţiei Mecanice. (Noi nu ne vom pronunţa niciodată împotriva Transparenţei sau Translucidităţii care sunt cunoscute ca Imaginaţie Obiectivă, Conştientă.)

Năpârca Abisală, prin intermediul Imaginaţiei Mecanice, care este agentul său primordial, lucrează în acord cu interesele Naturii şi ne menţine într-o stare de Transă Hipnotică profundă...

Prin intermediul mecanismelor fanteziei, noi ne justificăm mereu infamiile cele mai rele, ne eludăm responsabilităţile, căutăm să scăpăm, ne auto-considerăm, ne credem foarte buni, drepţi şi perfecţi.

Este necesar să ne gândim că există forţe pentru care este util şi profitabil să menţină „mamiferul raţional” într-o stare de somn hipnotic şi de a-l împiedica să vadă adevărul şi să înţeleagă poziţia sa în viaţă...

În mod vădit, cei mai mulţi dintre noi recurg la tot felul de scuze şi sunt în asemenea măsură sub proasta şi subtila activitate a justificării „Eului Însuşi” cu complicitatea imaginaţiei mecanice, încât, în realitate, noi nu am bănui niciodată existenţa intimă a foarte naturalelor noastre erori psihologice.

De exemplu, dacă suntem cruzi cu soţia, cu copiii, cu părinţii, etc., în realitate ignorăm acest fapt...

Cel mai grav este că noi permitem ca această situaţie să dăinuie, mai ales pentru că asta ne place şi pentru că este atât de uşor, iar dacă suntem acuzaţi de cruzime, poate vom surâde gândind că dreptatea, mila şi dragostea noastră infinită nu sunt înţelese...

Suntem în interiorul oribilelor inele îngrozitoare ale Marelui Şarpe, dar ne credem liberi.

Legenda secolelor spune că atunci când KRISHNA, Marele Avatar Hindus, a ajuns la vârsta de cincisprezece ani, a plecat în căutarea Patriarhului Nanda şi i-a spus:

— Unde este Mama mea? (Şarpele ascendent Kundalini).

— Fiul meu, nu mă întreba (răspunse Patriarhul). Mama ta s-a întors în ţara de unde a venit şi eu nu ştiu când va reveni...

Krishna căzu într-o profundă tristeţe, îşi abandonă tovarăşii şi hoinări mai multe săptămâni pe muntele Meru...

Aici el dădu peste un bătrân care stătea în picioare sub un cedru uriaş. Se priviră amândoi mult timp...

— Pe cine cauţi? Îl întrebă anahoretul...

— Pe Mama mea! Unde o voi găsi?

— Lângă cel care nu se schimbă niciodată. (Tatăl care se află în secret.)

— Dar cum îl voi găsi pe el?

— Caută, caută mereu, fără să te opreşti (în interiorul tău), ucide Taurul (Egoul animalic) şi zdrobeşte Şarpele (Abisului).

Krishna observă apoi că forma maiestoasă a bătrânului devenea

transparentă, apoi tremură până dispăru printre ramuri, asemenea unei vibraţii luminoase...

Când Krishna coborî de pe Muntele Meru, părea radios şi transfigurat; Fiinţa sa emana o energie magică.

— Să mergem să luptăm cu Taurii şi cu Şerpii (Abisului), să-i apărăm pe cei buni şi să-i subjugăm pe cei răi! le spuse însoţitorilor săi.

Cu arcul şi spada, Krishna şi fraţii săi, fiii păstorilor, se luptară în pădure cu toate fiarele.

Krishna omorî sau îmblânzi lei, se războiu cu regii depravaţi şi eliberă triburile oprimate, dar tristeţea îi invadă profunzimea inimii...

Sufletul său n-avea decât o dorinţă profundă, misterioasă: să o întâlnească pe Mama sa (Divina Kundalini) şi să-l regăsească pe sublimul bătrân (Maestrul său); dar, în ciuda promisiunii pe care acesta i-o făcuse şi deşi luptase mult şi învinsese, nu a reuşit.

Într-o zi auzi vorbindu-se despre Kalayoni, Regele Şerpilor, Magul Negru, gardianul Templului lui Kali (Coatlicue, Proserpina, Hecate), înfiorătoarea Zeiţă a Dorinţei şi a Morţii, şi el ceru să lupte cu cel mai înspăimântător din şerpii ei, acel Şarpe etern (abominabilul organ Kundartiguador) care devorase deja sute de excelenţi războinici, ale cărui bale rodea oasele şi a cărui privire semăna spaima în inimi...

Din adâncurile Templului lui Kali (Regina Infernurilor şi a Morţii), cea a tuturor crimelor, Krishna văzu ieşind, după invocaţia Magică a lui Kalayoni, o lungă reptilă albastru-verzuie...

Şarpele îşi întinse încet marele său corp, îşi zburli înfiorător coama sa roşcată şi ochii săi pătrunzători scânteiară înspăimântător pe capul său de monstru al scoicilor strălucitoare.

— Sau îl adori sau vei pieri, (îi spuse Magul).

Krishna, Sfântul erou care nu cunoştea frica a omorât şarpele cu mâinile sale...

După ce Krishna omorî eroic Marele Şarpe Gardian al Templului lui Kali, oribila Zeiţă a Dorinţei şi a Morţii, el se rugă şi se purifică în apă timp de o lună pe malul Gangelui, după ce se purificase la lumina Soarelui şi în Divina gândire contemplativă a lui Mahadeva...

Oribila Viperă Infernală n-ar accepta niciodată „SAHAJA MAITHUNA”, „Castitatea Ştiinţifică”, pentru că aceasta este împotriva intereselor Naturii...

Cei care nu reuşesc să fie devoraţi de Divinul Şarpe Kundalini vor fi înghiţiţi de înfricoşătorul Şarpe Python...

Războinicul care ajunge să ucidă năpârca infernală va intra în Palatul Regilor, el va fi uns ca Rege şi Preot al Naturii, după Ordinul lui Melchisedec...

Totuşi, cu siguranţă, nu va fi niciodată o muncă uşoară să te revolţi împotriva atomilor eredităţii, contra desfrâului pe care l-am moştenit de la strămoşii noştri, contra grozavei vipere infernale care i-a adus pe lume pe bunicii noştri şi care îi va aduce pe lume pe copiii noştri şi pe copiii copiilor

noştri...

Acest lucru care se poartă în carne, în sânge şi în oase este definitiv şi a te revolta împotriva acestuia este înspăimântător...

Doctrina Anihilării Budiste este fundamentală. Trebuie să murim clipă de clipă; doar cu moartea survine noul...

□ CELE TREI TIPURI DE TANTRISM □

Dacă studenţii noştri au urmat atent explicaţiile Binarului Serpentin, acum nu le va fi dificil să înţeleagă diversele tipuri de Tantrism (ştiinţa care predă practica Magiei Sexuale).

În India există trei tipuri de Tantrism: primul TANTRISMUL ALB, al doilea TANTRISMUL NEGRU, al treilea TANTRISMUL GRI.

În Tantrismul Alb se practică Magia Sexuală fără risipirea Semenului. În Tantrismul Negru există emitere de Semen. În Tantrismul Gri, uneori se risipeşte, alteori nu se risipeşte; acest ultim gen de Tantrism conduce devotul în cele din urmă la Tantrismul Negru.

În TANTRISMUL NEGRU regăsim „Dugpaşii” cu bonetă roşie, Magi Negri teribili şi perverşi. Aceşti răuvoitori au proceduri respingătoare pentru a reabsorbi Semenul prin uretră după ce l-au risipit în mod mizerabil. Rezultatul este fatal pentru că Semenul, după ce a fost risipit, se încarcă cu atomi satanici care, pătrunzând din nou în organism, dobândesc puterea de a trezi ABOMINABILUL ORGAN KUNDARTIGUADOR. Acesta coboară atunci până la Infernurile atomice ale omului şi se transformă în coada Satanei.

Mahomedanii afirmă că Infernul are şapte porţi şi că ele există în partea de jos a pântecului; aceştia sunt cei şapte centri răi sau şapte chakre tenebroase din partea de jos a pântecului, antiteza fatală a celor Şapte Biserici apocaliptice... Abominabilul Organ Kundartiguador are puterea de a deschide aceste şapte porţi infernale.

Dezvoltarea Abominabilului Organ Kundartiguador şi punerea în activitate a celor şapte chakre infernale din partea de jos a pântecului echivalează de fapt cu convertirea în Bestia nelumească cu „şapte capete şi zece coarne”, pe care se aşează „Marea Prostituată” al cărei număr este „666”.

Cei care comit crima de a dezvolta Abominabilul Organ Kundartiguador se despart de Triada Spirituală ATMAN-BUDDHI-MANAS pentru totdeauna şi se scufundă în Lumile Infernale.

Adepţii Mâinii Stângi au fondat în lumea occidentală multe şcoli de Tantrism Negru, aceste organizaţii tenebroase au titluri sublime.

Cunoaştem cazul unui Mare Iniţiat care, înainte de a se dezîncarna, a fondat o şcoală de Tantrism Alb; din nefericire, a comis eroarea de a-l lăsa pe fiul său, un tânăr neexperimentat, ca director general. Acest băiat ingenuu şi fără experienţă esoterică adevărată s-a lăsat foarte repede înşelat de anumite persoane care practică tantrismul negru şi a sfârşit prin a preda în

public Tantrismul Negru.

Rezultatul tuturor acestora a fost înspăimântător; câţiva membri ai acestei frăţii, la fel de neexperimentaţi au acceptat cunoaşterea tantrică neagră şi au sfârşit prin a se transforma în demoni teribil de răi.

Sexul este piatra de poticnire sau stânca ce ne face să cădem. Sexul este piatra principală a unghiului, aleasă, preţioasă.

Nu trebuie să uităm niciodată cuvintele lui Petru, Maestrul Maithunei; el ne-a prevenit contra falşilor profeţi şi a falşilor Maeştri care ne introduc pe ascuns şi cu tente sublime multe erezii distructive, mult Tantrism Negru şi practici dăunătoare.

Altceva este TANTRISMUL GRI. Cel care răstoarnă „Cupa lui Hermes" câteodată, cel care nu o răstoarnă altădată şi apoi din nou o răstoarnă, se converteşte într-o persoană care practică Tantrismul Gri.

Pentru toate există evaziuni şi justificări false în această lume a Samsarei, Tantrismul Gri îşi are şi el partizanii şi doctrina lui.

Orice călător esoterist care îşi va propune să facă investigaţii profunde în şcolile secrete ale continentului asiatic, va putea verifica prin el însuşi cruda şi dureroasa realitate a Tantrismului Gri.

Tantrismul există în toată Asia şi abundă în diversele şcoli Theravada, Hinayana, Mahayana, Chan, Zen, Budism tantric, etc.

Animalele intelectuale găsesc întotdeauna evaziuni şi justificări false pentru toate slăbiciunile lor. Nu trebuie să ne surprindă atunci că în Zen, în Budismul tantric şi în altele se găsesc în aceste vremuri multe poveri ale Tantrismului Gri.

Este lamentabil că anumiţi instructori dezorientaţi de aceste şcoli orientale au oferit tehnici valoroase şi practici de yoga sexuală fără a înţelege aspectul fundamental al Tantrismului: necesitatea urgentă de a nu comite niciodată în viaţă crima de a risipi Semenul.

Prelungirea coitului cu scopul unic de a se bucura de plăcerea sexuală fără a da nici o importanţă problemei ejaculării seminale este, fără nici o îndoială, Tantrism Gri care poate degenera foarte uşor în Negru.

Din fericire, există mult TANTRISM ALB în Taoism, în Tantrismul Hindus, Tibetan, în Zen-ul pur şi în Chan-ul originar.

În vechea Europă existau anumite şcoli de origine persană precum cea a foarte faimoşilor Manihei care practicau Tantrismul Alb sau „Coitus Interruptus" şi îl numeau „Karezza", cuvânt de origine persană.

Cavalerii medievali „Donoi" practicau şi ei Magia Sexuală Albă.

Alchimiştii care lucrează în Tantrismul Alb legitim trezesc Divinul Şarpe Kundalini, se transformă în Hierofanţi şi se Auto-Realizează în profunzime...

Continuaţi, foarte iubiţi fraţi gnostici, Drumul Drept, Drumul perfectei Castităţi, practicaţi Tantrismul Alb şi vă veţi putea ridica victorioşi Sacrul Şarpe Kundalini, Şarpele puterilor noastre magice. Acesta este sfatul pe care vi-l dau.

□ CULTUL FOCULUI □

„Cele Patru Evanghelii sunt în legătură intimă cu Magisterium-ul Focului. Se dovedeşte absurd să interpretăm cele Patru Evanghelii în mod literal. Aceste Evanghelii sunt complet simbolice. Naşterea în staul, la Betleem simbolizează Iniţierea Venustă. Cristos se naşte mereu în staulul omului, în mijlocul animalelor dorinţei, pentru a salva lumea.

Iniţierea începe întotdeauna prin miracolul nunţii din Cana, unde Apa Vieţii este transmutată în Vinul Luminii alchimistului.

În Magisterium-ul Focului, veritabilul învăţăcel trebuie să trăiască întreaga Dramă a Iniţierii.

Cele Patru Evanghelii constituie un ghid practic pentru învăţăceii Cultului Focului. Cel care nu cunoaşte Arcanul A.Z.F. nu poate înţelege cele Patru Evanghelii ale Focului".

Samael Aun Weor – „Căsătoria Perfectă"

Cultul Focului era grandios în Persia antică. Cultul Focului este foarte vechi. Se povesteşte că acest cult este anterior Dinastiei Achemenide şi epocii lui Zoroastru. Înţelepţii sacerdoţi persani aveau o Liturghie Esoterică foarte bogată în legătură cu cultul Focului. Ei aveau misiunea de a menţine acest foc mereu aprins.

Doctrina Secretă a lui Avesta spune că există diferite tipuri de Foc: Focul Fulgerului care străluceşte în noaptea teribilă, focul care lucrează în organismul omenesc, producând calorii şi reglând procesele digestiei, focul care se concentrează în plantele inocente din Natură, Focul care arde în interiorul munţilor şi pe care-l varsă vulcanii pământului, Focul pe care profanii îl folosesc pentru a-şi pregăti alimentele zilnic, Focul care se află în faţa lui Ahura Mazda, formându-i Aureola Divină.

Perşii spuneau că atunci când apa care fierbe se revarsă sau când o fiinţă vie se arde, în aceste cazuri Dumnezeu face să înceteze efectele sale benefice asupra poporului său ales.

Într-adevăr, Focul are mai multe modificări, însă din toate Focurile, cel mai puternic este cel care arde în faţa lui Ahura Mazda (Logosul Solar), formându-i Aureola Divină. Acesta este Focul care rezultă din Transmutarea Secreţiilor Sexuale. Este Kundalini, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, Focul Sfântului Spirit.

Cel care vrea să găsească Focul lui Ahura Mazda, trebuie să-l caute în interiorul pământului său filosofic. Acest pământ este chiar organismul uman. Sacerdoţii persani cultivau acest Foc în locuri complet obscure, în temple subterane şi locuri secrete. Altarul era format întotdeauna dintr-un enorm potir din metal, al cărui picior era aşezat pe Piatra Filosofală. Focul era alimentat întotdeauna cu lemn uscat şi parfumat, în special cu ramuri de santal plăcut parfumate. Vechii sacerdoţi aţâţau întotdeauna Focul cu foalele, pentru a nu-l profana cu suflul păcătos al gurii omeneşti. (Şarpele şi Focul sunt deci, simboluri foarte vechi care au servit pentru o vie reprezentare a

Divinei Kundalini.)

Umple-ţi potirul cu vinul sacru al Luminii! Aminteşte-ţi, stimate cititor, că Focul viu, secret şi filosofal arde în interiorul propriului tău Pământ filosofic. Acum înţelegeţi misterul ocult al Ritualului Focului.

Doi Sacerdoţi aveau grijă întotdeauna de Foc. Iată Binarul. Fiecare dintre ei se servea de un cleşte pentru a pune butucii de lemn pe foc şi de o lingură pentru a pune parfumuri. Erau deci, două linguri şi doi cleşti. În toate acestea putem vedea Binarul. Prin aceasta se înţelege că numai numărul doi poate avea grijă de Foc. E necesar ca bărbatul şi femeia, Binarul perfect, să aprindă şi să aibă grijă de Focul Divin al lui Ahura Mazda.

În Bundehesch, un fel de Evanghelie Rituală, se spune: într-o încăpere specială era puţul care conţinea apa sacră în care Sacerdotul îşi făcea abluţiunile înainte de a se prezenta în faţa altarului Focului. Numai cel care bea apa pură a vieţii poate aprinde Focul. Numai cel care îşi spală picioarele în apele renunţării poate aprinde Focul. Numai cel care păstrează apa poate ritualiza cu Focul. Această apă simbolizează EnsSeminis-ul.

În întreaga Persie există resturi complexe şi anticamere în care se aducea un cult Focului. Aceste vestigii pot fi regăsite în zilele noastre la Persepolis, Ispahan, Yezd, Palmir, Susa, etc., etc.

Focul este extrem de Divin. Focul nu trebuie să lipsească niciodată din casa celor care parcurg Drumul Căsătoriei Perfecte. O candelă aprinsă cu o profundă evlavie face întotdeauna cât o rugăciune şi atrage de sus un formidabil flux de energie divină. Fiecare rugăciune către Logos trebuie să fie însoţită de Foc. Astfel, oraţia este puternică.

A sosit ora revenirii la cultul Focului. Gnosticii ar trebui să meargă să se plimbe la munte şi acolo, în sânul adânc al Mamei Natură, să facă Focuri, să se roage şi să mediteze. Putem astfel atrage de sus puternice efluvii de energie divină care ne vor ajuta în Marea Operă a Tatălui.

Fiinţa umană trebuie să-şi aprindă cele patruzeci şi nouă de Focuri ale sale prin intermediul Magiei Sexuale. Când gândurile noastre vor fi arzătoare, vom putea crea, ca Zeii inefabili ai Cosmosului. Zeii Sfinţi sunt veritabili Miniştri ai Focului. Zeii Sfinţi sunt Flăcări ale focului arzător.

Dansurile sacre ale Dervişilor Dansatori, atât în Persia cât şi în Turcia, etc., constituie, în fond, un cult al Focului. Este deplorabil că autorităţile din Ankara, crezându-se foarte civilizaţi, au interzis dansurile publice ale Dervişilor Dansatori.

Dervişii imită foarte bine mişcarea planetelor Sistemului Solar în jurul Soarelui. Dansurile Dervişilor sunt în legătură intimă cu Şira Spinării şi Focurile Sexuale. Nu trebuie să uităm niciodată că Şarpelui îi place Muzica şi Dansul, aşa cum o demonstrează în Egipt şi în India îmblânzitorii de Şerpi. Aceştia cântă din minunatele lor fluiere, iar Şerpii fermecaţi, dansează.

Este oportun să ne amintim acum Dansurile Rituale ale Focului ale tuturor Templelor Antice. Să ne amintim de dansurile Misterelor din Eleusis pe care le realizau cuplurile nude, Balerinele Sacre din India, Egipt, Mexic,

Yucatan, etc. Când Registrele Akashice vor cădea în mâinile oamenilor de ştiinţă şi toată lumea va putea să vadă la televiziune Dansurile Focului din vremurile arhaice, atunci vom reveni la aceste Dansuri care, în mod inevitabil, vor înlocui dansurile profane.

□ FOCUL SACRU □

Coborârea în a Noua Sferă (Sexul) a fost, încă din timpurile antice, proba maximă pentru suprema demnitate a Hierofantului: Hermes, Buddha, Iisus, Dante, Zoroastru, Quetzalcoatl, etc., etc., etc., au trebuit să treacă prin această teribilă probă.

Acolo coboară Marte pentru a-şi căli spada şi a cuceri inima lui Venus; Hercule, pentru a curăţa grajdurile lui Augias şi Perseu, pentru a tăia capul Meduzei cu sabia sa înflăcărată...

Cercul perfect cu punctul magic în centru, simbol sideral şi ermetic al Astrului-Rege şi al Principiului Substanţial al Vieţii, al Luminii şi al Conştiinţei Cosmice, este, fără nici o îndoială, o emblemă sexuală minunată.

Un astfel de simbol exprimă clar Principiile Masculin şi Feminin ale Sferei a Noua.

Este incontestabil că Principiul Activ al Iradiaţiei şi Penetraţiei se completează în al Nouălea Cerc Dantesc, cu Principiul Pasiv al Recepţiei şi al Absorbţiei.

Şarpele Biblic ne prezintă imaginea Logosului Creator sau a Forţei Sexuale care-şi începe manifestarea din starea de potenţial latent.

Focul Serpentin, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice doarme, încolăcit de trei ori şi jumătate înăuntrul Chakrei Muladhara, situată în osul coccigian.

Dacă reflectăm în mod foarte serios asupra acelei relaţii intime care există între „S” şi „Tau”, „Cruce” sau „T”, ajungem la concluzia logică că numai prin Sahaja Maithuna (Magie Sexuală) se poate trezi Vipera Creatoare.

„Cheia”, „Secretul” l-am publicat în aproape toate cărţile mele anterioare şi constă în a nu vărsa, niciodată în viaţă, „Cupa lui Hermes” (Ens Seminis-ul) în timpul transei sexuale.

Trebuie să realizăm conexiunea Lingam-Yoni (Phallus-Uter) fără a ejacula niciodată această sticlă lichidă, flexibilă, maleabilă (EnsSeminis-ul), pentru că în această substanţă, pe care fornicatorii o varsă în mod mizerabil, se află în stare latentă întreaga Ens-Virtutis a Focului.

OM ascultător Zeiţei, care seamănă cu un Şarpe adormit în Swayambhulingam şi minunat împodobită, se bucură de persoana iubită şi de alte lucruri fermecătoare. Este beată de vin şi iradiază milioane de raze. Se va trezi în timpul Magiei Sexuale prin Aer şi Foc, cu mantrele: YAM şi DRAM şi prin mantra HUM.

Cântaţi aceste mantre în acele clipe preţioase în care Phallus-ul este introdus înăuntrul Uterului; aşa se va trezi Şarpele Ignic al puterilor noastre

magice.

I.A.O. este Mantra de bază, fundamentală a Sahaja Maithunei. Intonaţi fiecare literă separat, prelungind sunetul său, atunci când lucraţi în Laboratorium-Oratorium al celui de-al Treilea Logos (în plină Copulaţie Metafizică). Transmutarea Sexuală a EnsSeminis-ului în Energie Creatoare este posibilă când evităm cu grijă abominabilul spasm, mizerabilul orgasm al fornicatorilor.

Bipolarizarea acelui tip de Energie Cosmică în organismul uman a fost, încă din timpurile antice, analizată în Colegiile Iniţiatice din Egipt, Mexic, Peru, Grecia, Caldeea, Roma, Fenicia, etc., etc., etc.

Ascensiunea Energiei Seminale până la Creier se realizează graţie unei anumite perechi de cordoane nervoase care se desfăşoară în formă de opt în mod splendid la dreapta şi la stânga Şirei Spinării.

Am ajuns aşadar la Caduceul lui Mercur, cu aripile Spiritului întotdeauna deschise...

Amintita pereche de cordoane nervoase nu ar putea fi niciodată găsită cu bisturiul, deci acestea sunt mai degrabă de natură semi-eterică, semi-fizică.

Aceştia sunt cei Doi Martori ai Apocalipsei, cei Doi Măslini şi cele Două Candelabre care se află în faţa Dumnezeului Pământului şi dacă cineva ar vrea să le facă rău, din gura lor ar ieşi foc şi şi-ar devora duşmanii.

În ţara sacră a Vedelor aceste cordoane nervoase sunt cunoscute sub numele sanscrite de Ida şi Pingala; primul este în relaţie cu nara stângă, iar al doilea, cu cea dreaptă.

Este evident că primul dintre aceste două Nadi-uri sau Canale este de tip Lunar şi că al doilea este de natură Solară.

Pe mulţi studenţi Gnostici poate să-i surprindă puţin că Ida, fiind de natură rece şi Lunară îşi are rădăcinile în testiculul drept. Multor discipoli ai Mişcării noastre Gnostice, li se va putea părea ceva insolit şi neobişnuit faptul că Pingala, fiind de tip exclusiv Solar, pleacă realmente din testiculul stâng.

Totuşi, nu trebuie să ne surprindă, pentru că totul în Natură se bazează pe Legea Polarităţilor.

Testiculul drept întâlneşte polul său opus exact în fosa nazală stângă şi acest fapt a fost demonstrat. Testiculul stâng îşi găseşte antipodul său perfect în fosa nazală dreaptă şi evident aşa trebuie să fie.

Fiziologia Esoterică învaţă că la sexul feminin, cei Doi Martori pleacă din ovare. Fără îndoială că la femei, ordinea acestei perechi de Măslini ai Templului se inversează în mod armonios.

Vechi tradiţii ce apar din noaptea profundă a tuturor vârstelor spun că atunci când Atomii Solari şi Lunari ai sistemului seminal fac contact în Triveni, aproape de Coccis, atunci prin simplă inducţie electrică se trezeşte o a Treia Forţă; vreau să mă refer la Focul minunat al Iubirii (Kundalini).

Este scris în vechile texte ale Înţelepciunii Antice că orificiul inferior al

Canalului Medular, la persoanele comune şi obişnuite, este ermetic închis; vaporii seminali îl deschid pentru ca Focul Sacru al Sexualităţii să intre pe acolo.

De-a lungul Canalului Medular se procesează un joc minunat de variate canale care se pătrund şi se întrepătrund reciproc fără să se confunde, pentru că sunt situate în Dimensiuni diferite. Să ne amintim de Sushumna şi de celelalte, ca Vajra, Chitra, Centralis şi faimosul Brahma-Nadi. Prin acesta din urmă urcă Focul desfătării sexuale atunci când nu comitem niciodată crima de a risipi Semenul.

Este absurd să subliniem ideea greşită că Focul Erotic al tuturor bucuriilor îşi începe călătoria de întoarcere până în coccis, după încarnarea Fiinţei (Jivâtmâ) în Inima omului.

Este un neadevăr oribil să afirmi cu neruşinare că Flacăra Divină a Iubirii, după ce s-a bucurat de unirea sa cu Paramashiva se separă în călătoria de întoarcere pe drumul iniţial.

Această întoarcere fatală, această coborâre până la coccis este posibilă numai atunci când Iniţiatul îşi varsă Semenul; atunci cade fulgerat de Fulgerul teribil al Justiţiei Cosmice.

Ascensiunea Focului Sexual de-a lungul canalului medular se face foarte lent, în acord cu meritele Inimii. Focurile Cardiasului controlează în mod înţelept ascensiunea miraculoasă a Flăcării Iubirii.

Cei care presupun că Focul Sacru se poate trezi în mod instantaneu, ajungând la cap în mod „ipso facto”, mint. Amintiţi-vă că fiecare din cele treizeci şi trei de vertebre ale Coloanei Vertebrale implică virtuţi determinate. Nimeni nu ar putea obţine ascensiunea Focului Divin la o vertebră determinată dacă nu are condiţiile morale şi condiţiile proprii acestei vertebre.

De aceea, pentru ca Focul Sacru să urce prin cele treizeci şi trei de vertebre, trebuie să suferim foarte mult şi să trecem prin nenumărate probe.

Evident că această Flacără Erotică nu este ceva automat sau mecanic, cum presupun mulţi înşelaţi sinceri. Acest Foc Serpentin se trezeşte numai cu plăcerea sexuală adevărată născută din iubire.

Flacăra Erotică nu va urca niciodată prin Canalul Medular al cuplurilor unite numai printr-o simplă convenţie personală.

Ascensiunea Flăcării Sfinte de-a lungul Coloanei Vertebrale a oamenilor adulteri ar fi imposibilă.

Focul deliciilor sexuale nu ar putea niciodată să urce în Coloana Vertebrală a celor care îşi trădează Guru-ul.

Focul Sexual nu se va ridica niciodată prin Măduva beţivilor, efeminaţilor, lesbienelor, drogaţilor, asasinilor, hoţilor, mincinoşilor, calomniatorilor, exploatatorilor, lacomilor, blasfematorilor, profanatorilor, etc., etc., etc.

Devi-Kundalini nu va deveni niciodată o complice a delictului; Focul

Sacru urcă în acord cu meritele Inimii... Magia Sexuală este fundamentală, dar fără Sfinţenie nu este posibil câştigul Spiritual...

Focul Sexual, al cărui nume sanscrit este Kundalini, se desfăşoară, se revoluţionează şi urcă în interiorul aurei strălucitoare a Maha-Chohan-ului.

Ascensiunea Flăcării bucuriilor arzătoare de-a lungul Canalului Spinal, din vertebră în vertebră, din treaptă în treaptă este, într-adevăr, foarte lentă; ea nu va urca niciodată în mod instantaneu, aşa cum presupun greşit anumite persoane care nu posedă informaţia corectă.

Pentru a spune că cele treizeci şi trei de trepte ale Masoneriei Ocultе corespund esoteric celor treizeci şi trei de Vertebre Spinale, grandilocvenţa şi emfaza sunt inutile.

Când Alchimistul săvârşeşte crima de a răsturna Vasul lui Hermes, mă refer la risipirea semenului, el pierde evident Grade Masonice, căci Focul Farmecelor Dragostei coboară cu una sau mai multe vertebre, în funcţie de gravitatea greşelii.

În mod obişnuit, recuperarea gradelor pierdute este teribil de dificilă, dar este scris că în Catedrala Sufletului „este mai multă bucurie pentru un singur păcătos care se căieşte, decât pentru o mie de înţelepţi care nu au nevoie de căinţă”.

În Magisterium-ul Iubirii suntem întotdeauna asistaţi de Elohimi; ei ne sfătuiesc şi ne ajută.

Universitatea Adhyatmika a Înţelepţilor îi examinează periodic pe aspiranţii care, după ce au renunţat la Mammon (intelectualism şi bogăţii materiale), profită cu înţelepciune de încântările Iubirii, în patul nupţial.

DI-ON-IS-IO, Dionisio. Silabisind acest cuvânt magic, această mantră miraculoasă, devine extraordinară Transmutarea voluntară a Libidoului în timpul coitului paradisiac.

Magice rezultate ale acestei mantre:

DI: Vibraţie intensificată a Organelor Creatoare.

ON: Mişcare inteligentă a Energiei Creatoare în întregul Sistem Nervos Sexual, până la cufundarea în Conştiinţă.

IS: Această silabă mantrică ne aminteşte de Misterele Isiace şi de numele lor ce le corespunde: Isis.

Evident vocala „I” şi litera „S”, prelungită ca un şuierat delicat şi domol, îl invocă pe Şarpele Sexual pentru a urca victorios prin Canalul Medular Spinal.

IO: Isolda, androginismul Lunar-Solar, Osiris-Isis, scânteiază din adâncul profund al tuturor epocilor, teribil de divin.

I, cu profunda sa semnificaţie, cu siguranţă este Lingam-ul (Phallus-ul), Iod-ul ebraic.

O, este Eternul Feminin, Uterul (Yoni-ul), faimosul He de tip ebraic.

IO. Când intonăm această ultimă silabă a cuvântului magic pe durata

transei sexuale, atunci transmutarea Libidoului devine integrală.

Astfel, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice se trezeşte spre a-şi începe exodul prin Canalul Medular.

Aşadar în Măduvă şi în Semen se găseşte cheia Mântuirii şi tot ceea ce nu este întocmai aşa, pe această cale, înseamnă de fapt o pierdere inutilă de timp...

□ KUNDALINI ŞI CHAKRELE □

„Un anumit Iniţiat, al cărui nume nu-l menţionez în acest tratat, comite eroarea de a-i atribui lui Kundalini toate calităţile sinistre ale abominabilului Organ Kundartiguador.

Este evident că această eroare cauzează foarte grave prejudicii în cercurile pseudo-esoterice şi preudo-ocultiste.

Este urgent, de neamânat să înţelegem că nu este posibil în nici un mod să eliminăm toate acele Euri certăreţe şi gălăgioase pe care le purtăm în interior, dacă nu facem apel la ajutorul lui Kundalini.

Acel Iniţiat care ar comite delictul de a se pronunţa într-un ceas rău împotriva lui Kundalini, este evident că va fi pedepsit cum se cuvine de către Judecătorii Legii Katanciei. (Vreau să mă refer la Judecătorii Karmei Superioare în faţa cărora compar Maeştrii Lojii Albe.)

În numele Aceluia care nu are nume, spun: Kundalini este Duada Mistică, Dumnezeul-Mamă, Isis, Maria sau mai bine am spune, RAM-IO, Adonia, Insoberta, Rhea, Cibele, Tonantzin, etc., dedublarea transcendentală a oricărei Monade Divine în adâncul profund al Fiinţei noastre”.

Samael Aun Weor – „Misterul Înfloririi de Aur”

Nu este în plus să amintim la începutul acestui capitol că Focul Serpentin, Kundalini, se află încolăcit, ca un şarpe oarecare, de trei ori şi jumătate în interiorul unui anumit Centru Magnetic situat în osul coccigian, la baza Coloanei Vertebrale.

După un anumit timp de practici constante, fără a răsturna niciodată „Vasul lui Hermes”, şi întotdeauna în acord cu meritele Inimii liniştite, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, iese din punga membranoasă unde se află închis pentru a-şi începe mersul spre interior şi în sus.

Când Şarpele Sexual se trezeşte, trecem prin şase experienţe mistice transcendentale pe care putem şi trebuie să le definim clar, prin şase termeni sanscriţi, astfel:

ANANDA: anumită fericire Spirituală.

KAMPAN: hipersensibilitate de tip Electric şi Psihic.

UTTHAN: creştere progresivă Auto-Conştientivă; Dedublări Astrale; Experienţe Mistice Transcendentale în Lumile Superioare, etc.

GHURNI: intense Năzuinţe Divine.

MURCHA: stări de moleşeală, relaxări ale muşchilor şi ale nervilor într-

o manieră foarte naturală şi spontană pe durata Meditaţiei.

NIDRA: un tip specific de somn care, combinat cu Meditaţia Interioară Profundă, se transformă în Samadhi strălucitor (Extaz).

Venirea Focului este faptul cel mai grandios al Căsătoriei Perfecte...

În mod incontestabil, trezirea şi ascensiunea ulterioară a Focului Iubirii ne conferă Puteri Transcendentale infinite.

Din Canalul Medular se desprind câteva fire nervoase care conectează cele şapte Chakre principale cu Coloana Vertebrală.

Pe măsură ce Flacăra Sexuală urcă prin fiecare din cele treizeci şi trei de vertebre ale Coloanei Vertebrale, se deschid în mod minunat fiecare din cele şapte Chakre sau centri magnetici.

Primul centru care se deschide este în coccis. În Orient se cunoaşte sub numele de CHAKRA MULADHARA şi în Occident sub numele apocaliptic de BISERICA DIN EFES. Este o frumoasă „floare de lotus" în osul coccigian, are patru petale minunate. Acest „Centru Fundamental" ne dă putere asupra Gnomilor pământului şi asupra Tattvei Prittvi, adică asupra Eterului Petru care există pe întreaga planetă Pământ.

Când Focul Serpentin, urcând prin Canalul Medular ajunge la înălţimea prostatei (uterului, la femei) se deschide a doua Biserică, BISERICA DIN SMIRNA, faimoasa CHAKRĂ SVADHISTHANA, „lotusul extraordinar cu şase petale" care ne dă puterea asupra Apelor Vieţii, asupra Tattvei Apas, asupra Ondinelor Naturii.

Când Şarpele Ignic al puterilor noastre magice ajunge la înălţimea Plexului Solar se deschide atunci BISERICA DIN PERGAM, CHAKRA MANIPURA care este o frumoasă „floare de lotus cu zece petale". Ne dă putere asupra Tattvei Tejas şi asupra Salamandrelor, asupra Focului Universal al Vieţii; în acelaşi timp ne dă Telepatia, puterea de a capta gândurile persoanelor de la distanţă, etc...

Când Focul Divin ajunge la înălţimea inimii se deschide BISERICA DIN TIATIRA, „floarea de lotus cu douăsprezece petale", faimoasa CHAKRĂ ANAHATA. Dezvoltarea acestor facultăţi ne dă putere asupra elementului Aer şi ne permite să punem corpul fizic în cea de-a Patra Dimensiune; atunci dedublările astrale devin simple şi uşoare.

Când Focul Sacru ajunge la laringele creator, putem crea orice lucru cu Imaginaţia şi să-l cristalizăm prin intermediul cuvântului. Chakra Laringelui este CHAKRA VISHUDDHA, BISERICA DIN SARDES care are şaisprezece petale splendide şi ne conferă Claraudiţia, „Auzul Magic", adică capacitatea de a asculta vocile din „ultra". Ne conferă şi „Sintetismul Conceptual", etc...

Când Flacăra Sfântă ajunge la înălţimea punctului dintre sprâncene, se deschide atunci faimosul „Lotus cu două petale", BISERICA DIN FILADELFIA, CHAKRA AJNA, „Ochiul Clarviziunii" care vă dă puterea de a vedea lumile suprasensibile, de a studia Misterele Vieţii şi ale Morţii, etc.

În cele din urmă, când Focul Sacru ajunge la glanda pineală se

deschide CHAKRA SAHASRARA, „lotusul cu o mie de petale”, BISERICA DIN LAODICEA. Atunci cucerim puterea Polivederii, capacitatea pentru a putea studia Registrele Akashice ale Naturii.

Acesta este „Ochiul lui Dagma”, „Ochiul de Diamant”, „Ochiul Divin” care ne dă iluminarea interioară profundă. Acolo Focul Divin, Focul Sacru al Divinei Mame Kundalini se căsătoreşte cu Domnul Shiva, cu Spiritul Sfânt, cu cel de-al Treilea Logos. În aceste clipe vibrează în mod intens TATTVA-SHIVA-SHAKTI.

În acest fel, Focul Sacru vine să deschidă cele ŞAPTE BISERICI ale Apocalipsei Sfântului Ioan...

În acest fel Focul extraordinar Kundalini trezeşte toate aceste facultăţi care se găsesc în stare latentă în interiorul nostru...

Aceste şapte Chakre activate de Flacăra Sacră ne transformă, de fapt, în Regi şi Sacerdoţi ai Naturii în acord cu „Ordinul lui Melchisedec”, Rege al Salemului. Aceste şapte Chakre se deschid cu Focul Sacru al lui Kundalini când Transmutăm „Libidoul Sexual”.

Nu putem nega că, prin vocalizarea mantrelor, se obţin anumite activaţii ale acestor Chakre, dar, pentru a fi sinceri, doar Kundalini are puterea de a le deschide total; doar cei care vor lucra cu Secretum Secretorum (Magia Sexuală) şi îşi vor trezi Şarpele pe propriul Baston (Coloana Vertebrală), vor dobândi puterea care divinizează...

Cel care acţionează în acest fel se va transforma într-un Supra-Om şi va putea pătrunde în Amfiteatrul Ştiinţei Cosmice, va putea intra în Universitatea Ştiinţei Pure şi va rezolva probleme pe care ştiinţa oficială nu a fost capabilă încă să le rezolve...

Există mulţi înţelepţi egipteni care au fost îngropaţi de vii în stare de Catalepsie. Ei dorm adânc în mormintele lor până în ziua şi la ora în care trebuie să se trezească, conform planurilor Lojii Albe.

Printre ei există unul, al cărui corp este adormit de trei mii de ani înainte de Iisus, şi restul sunt aproximativ la fel; dorm, corpurile lor sunt în „Tenebrele Egiptene”, însă Sufletele lor trăiesc în Lumile Superioare lucrând intens pentru omenire.

Va veni ziua şi ora când fiecare din aceşti Adepţi va fi asistat de fraţii lui, va fi scos din locuinţa sa sepulcrală şi trezit. Aceşti Adepţi egipteni vor iniţia o nouă epocă de activitate spirituală. Ei păstrează în memoria lor toate cunoştinţele arhaice.

Se dovedeşte interesant de ştiut că trupurile acestor Adepţi, bine bandajate şi protejate în interiorul sarcofagului lor funerar, dorm fără să mănânce şi fără să bea. Toate funcţiile lor organice sunt în suspensie. Îi protejează ciudate şi misterioase substanţe chimice. Gardieni elementali teribili păzesc mormintele lor şi nici un arheolog nu le va descoperi.

A ieşi din mormânt după mii de ani, a te păstra fără să mănânci sau să bei timp de atâtea secole nu este posibil decât cu cultul Focului, cu puterea Focului. Toţi aceşti Adepţi au practicat intens Magia Sexuală. Numai Şarpele

de Foc îi poate da Adeptului acest tip de puteri extraordinare.

Şarpele de Foc ne transformă total. Şarpele ne converteşte în Zei ai Cosmosului, ne face foarte Divini...

□ KUNDALINI ESTE SEXUAL □

Noi practicăm Meditaţia internă pentru a ajunge la Extaz, însă ştim bine că Kundalini nu se trezeşte prin Meditaţie, căci Kundalini este sexual. Este fals să se afirme că se poate obţine trezirea lui Kundalini cu Meditaţia. Meditaţia este o tehnică pentru a primi informaţia. Meditaţia nu este o tehnică pentru a trezi Kundalini. Pseudo-esoteriştii au făcut multe pagube cu ignoranţa lor.

Focul Sacru al lui Kundalini se trezeşte numai cu ÎNCÂNTĂRILE IUBIRII.

Doresc ca voi să ştiţi de asemenea că există şi persoane care cred că e posibilă trezirea Focului Sacru prin PRANAYAMA sau alte exerciţii din Hatha Yoga, dar aceste persoane nu sunt altceva decât înşelaţi sinceri care afirmă ceea ce nu au constatat.

Ceea ce se întâmplă este că mulţi din cei care practică Pranayama ajung să-şi ridice câteva scântei ignice, scântei care se desprind din Flacără, scântei care sar de pe Rug şi circulă şi atunci aceste persoane cred că şi-au trezit Focul. Evident, fiecare din aceste scântei produc treziri ale Conştiinţei, produc iluminări, dar aceasta nu este trezirea completă a Şarpelui ignic al puterilor noastre magice.

Dacă este adevărat că orice fracţiune a lui Kundalini, oricât de mică ar fi produce iluminări interioare, creşterea Conştiinţei, nu este mai puţin adevărat că Pranayama nu ajunge să trezească total Focul. Doar prin Încântările Iubirii se trezeşte Divinul Şarpe Kundalini pentru a-şi iniţia ascensiunea de-a lungul Canalului Medular Spinal şi pentru a ne duce la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei...

Doresc ca voi să fiţi practici, să vă transformaţi cu adevărat prin Iubire. Doar iubind putem ajunge să ne Auto-Realizăm în profunzime; doar învăţând să utilizăm această Energie Creatoare a celui de-al Treilea Logos, vom putea ajunge la ELIBERAREA FINALĂ.

Aceasta este MĂIESTRIA FOCULUI, dragii mei fraţi. Doar aşa puteţi să vă transformaţi în Zei Omnipotenţi, cu putere asupra focului, asupra aerului, asupra apelor şi asupra pământului. Aceasta nu e o problemă de teorii, aceasta este o chestiune de fapte concrete şi definitive.

A sosit ora să vă eliberaţi de vanul intelectualism, a sosit clipa ca voi să coborâţi definitiv în cea de-a „Noua Sferă” pentru a lucra intens în „Forja Arzătoare a lui Vulcan”. Este urgent, dragii mei fraţi, să vă desprindeţi de multele prejudecăţi care împiedică avansarea.

Este absurd de afirmat că „trezirea lui Kundalini este un pericol”. Doresc să ştiţi, dragii mei fraţi, că nici un neofit nu este singur în munca lui. Cel care lucrează în cea de-a „Noua Sferă”, adică în „Forja Ciclopilor”

(Suprasexul), este asistat fără îndoială. FRAŢII FRATERNITĂŢII OCULTE îl supraveghează pe cel care lucrează cu Misterele Focului.

Amintiţi-vă: nici unul dintre noi nu este singur în această muncă. Nu vă temeţi de nimic, Şarpele Ignic este condus de FRAŢII FRATERNITĂŢII SECRETE de-a lungul Canalului Medular Spinal.

Este necesar ca voi să-i lăsaţi deoparte pe „CEI CARE SEAMĂNĂ SPAIMA”, pe acele persoane ignorante care vă spun: „Magia Sexuală vă face rău”, etc...

Toate acestea sunt false pentru că Adepţii Fraternităţii Universale Albe cu care noi Iniţiaţii suntem în contact, s-au Auto-realizat prin intermediul Magiei Sexuale.

În cultura aztecă nu existau „semănători de spaimă”. Fiecare carte de piatră, fiecare Lamen indigen ne invită la trezirea lui Kundalini...

În Mişcarea Gnostică există milioane de fraţi care lucrează cu Sahaja Maithuna şi nici unul nu a devenit nebun, nici unul nu este bolnav, toţi au sănătate perfectă. Dacă cineva vă spune că „Magia Sexuală face rău”, spuneţi-i că minte pentru că în Mişcarea Gnostică există trei milioane de fraţi care cunosc în profunzime Misterele Sexului, există trei milioane de fraţi care practică Magia Sexuală şi nici unul dintre ei nu este nebun.

Există de asemenea în Orient milioane de fraţi gnostici care lucrează cu Sahaja Maithuna şi în Europa sunt Şcoli Gnostice în care fraţii se dedică studiului Misterelor sacre ale Sexului şi toţi aceştia sunt plini de sănătate.

Să ştiţi că Misterele Sexului au fost studiate şi practicate în toate adevăratele Şcoli Iniţiatice. Magia Sexuală s-a practicat în Creştinismul Esoteric. Magia Sexuală s-a practicat în Budismul Zen. Magia Sexuală a fost practicată de către Sufiştii Mahomedani, Magia Sexuală a fost practicată în toate Şcolile Iniţiatice din Troia, Egipt, Roma, Cartagina, Eleusis... Magia Sexuală a fost practicată în Misterele mayaşe, aztece, incaşe, druide, etc.

Preceptorii acestor mari Şcoli Iniţiatice nu ignorau că prin Sex am ieşit din Eden şi doar prin Sex ne putem întoarce la el.

Cu adevărat, cei care doresc să se Auto-Realizeze fără a practica Magia Sexuală sunt condamnaţi eşecului.

Cei care doresc Iniţierea trebuie să-şi trezească Şarpele pe Baston. Doar venirea Focului Divin ne pune pe Calea Iniţierii...

Există deocamdată şcoli foarte respectabile care dau grade şi Iniţieri studenţilor lor. Dar în Lumile Superioare gradele şi Iniţierile acestor şcoli nu servesc la nimic.

Pe Maeştrii Lojii Albe nu-i interesează gradele şi ierarhiile lumii fizice. Cruda realitate e că îi interesează doar Kundalini. Ei examinează şi măsoară Măduva Spinării. Dacă candidatul nu are Şarpele trezit pentru ei este un simplu profan ca oricare altul, chiar dacă acesta ocupă în lumea fizică o poziţie înaltă şi chiar dacă în şcoala sau loja lui este un suprem sau venerabil ierarh.

Dacă Kundalini a urcat trei vertebre, el este considerat de Maeştri ca un Iniţiat de gradul trei şi dacă a urcat doar o vertebră, un iniţiat de gradul întâi.

Aşadar, singurul lucru care-i interesează pe Maeştri este Kundalini.

Foarte puţini sunt cei care abandonează într-adevăr totul pentru a lucra în peştera lor cu „Acvila" şi cu „Şarpele" lor. Acestea sunt lucruri de eroi şi umanitatea actuală nu abandonează lojile şi şcolile sale pentru a rămâne singură cu „Acvila" şi „Şarpele" ei. Studenţii tuturor organizaţiilor nu sunt fideli nici măcar şcolilor lor. Ei trăiesc hoinărind din lojă în lojă, din şcoală în şcoală şi spun că aşa doresc să se realizeze în profunzime.

Simţim o durere infinită când îi vedem pe aceşti fraţi hoinari. Mulţi dintre ei practică exerciţii minunate. Cu siguranţă există practici foarte bune în toate şcolile. Practicile lui Yogananda, Vivekananda, Ramacharaka, etc., etc. Sunt admirabile. Studenţii le practică cu intenţii foarte bune. Există studenţi foarte sinceri. Noi îi apreciem mult pe toţi aceşti studenţi şi pe toate aceste şcoli. Dar simţim multă durere pentru ei, care caută Eliberarea lor Finală cu atâta nelinişte pentru că ştim că trebuie să practice Magia Sexuală.

Ştim că doar aşa, cu Magia Sexuală vor putea să-şi trezească Focul Sacru şi să se Auto-Realizeze. Acest lucru îl ştim din experienţă. Dar cum putem face pentru a-i convinge? Suferinţa noastră, a Fraţilor e foarte mare... şi iremediabilă...

Îmi vin în aceste momente în memorie câteva amintiri care, pentru binele studenţilor noştri gnostici, este oportun să le punem în aceste pagini...

Odată, nu contează data, nici ora, aflându-mă în afara Corpului Fizic, m-am întâlnit cu Mama mea Sacră în interiorul unei încăperi frumoase...

Evident, în afara corpului fizic, Mama noastră Cosmică Particulară (căci fiecare o are pe a sa) ia întotdeauna forma minunată a unei Mame Fecioare.

După obişnuitele îmbrăţişări dintre mamă şi fiu, ea se aşează într-un jilţ confortabil în faţa mea; ocazie de care am profitat pentru a-i pune întrebări foarte necesare:

— Merg bine acum, Mama mea?

— Da, fiul meu, mergi bine.

— Încă mai am nevoie să practic Magia Sexuală?

— Da, încă mai ai nevoie.

— Este posibil ca acolo, în lumea fizică, să existe cineva care să se poată Auto-Realiza fără a avea nevoie de Magia Sexuală?

Răspunsul la această ultimă întrebare fu teribil:

— Imposibil, fiul meu, aceasta nu este posibil.

Mărturisesc sincer şi fără ocolişuri că aceste cuvinte ale Adorabilei mă lăsară uimit.

Mi-am adus atunci aminte cu supremă durere de atâţia oameni de tip pseudo-esoterist şi pseudo-ocultist, care năzuiesc cu adevărat Eliberarea Finală, dar care nu cunosc Sahaja Maithuna, Magia Sexuală, cheia minunată a

Marelui Arcan.

În mod incontestabil drumul ce duce la Abis este pavat cu intenţii bune...

● CAPITOLUL 10 ●
ORIGINEA EGOULUI

„Nefastă a fost pentru specia umană căderea sexuală a Titanilor Divini, care n-au ştiut să folosească Darul lui Prometeu şi s-au prăbuşit în abis”.

Samael Aun Weor

□ EGOUL: CARACTERISTICA ANIMALULUI INTELECTUAL □

„Cât timp există multiplele elemente nedorite care personifică defectele noastre psihologice în interiorul nostru înşine, este evident că va exista durere.

Nu este posibil să existe Fericire în fiecare din noi, atâta timp cât elementele nefericirii există în interiorul nostru.

Esenţa, îmbuteliată în toate elementele subiective ale nenorocirii, se exprimă în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Elementele subiective ale percepţiilor sunt tocmai toată această varietate de elemente psihice inumane pe care le purtăm în interiorul nostru.

O dată distruse elementele subiective ale percepţiilor, vie personificare a greşelilor noastre, percepţia integrală, unitotală, deplină, iluminată a Realului devine minunată.

Emanaţiile materiale ale puterii cu chip de Leu sau de fiară şi ale Egoului sunt, mai exact, nu numai varietatea elementelor psihice nedorite, ci de asemenea, pe lângă acestea, Personalitatea.

Personalitatea este Mercurul Sec şi Sulful Arsenic sau Otrăvitor, aceasta o ştiu cei ce lucrează în Marea Operă.

O dată distruse Personalitatea şi Egoul, orice interferenţă subiectivă va lua sfârşit şi Fiinţa va renaşte în interiorul nostru pentru a se exprima în toată măreţia sa”.

Samael Aun Weor – „Pistis Sophia dezvăluită”

A sosit timpul să înţelegem cu adevărat ceea ce este drumul care trebuie să ne conducă la Eliberarea Finală...

Înainte de toate, e bine să ne cunoaştem profund pe noi înşine şi incontestabil „auto-explorarea” intimă a sinelui însuşi, a eului însuşi devine de fiecare dată mai indispensabilă.

Dacă noi ne adâncim cu sinceritate în noi înşine, dacă ne auto-explorăm, putem ajunge la concluzia logică că până acum suntem simple animale intelectuale, condamnate la suferinţa de a trăi.

Ne împăunăm mult cu numele de OAMENI. S-a spus că omul este

Regele Creaţiei, dar să vedem ceea ce suntem: Care dintre dumneavoastră ar putea spune că este Rege al întregii creaţii? Căruia dintre dumneavoastră i se supune Natura? Sunteţi siguri că puteţi porunci celor patru elemente: Foc, Apă, Aer şi Pământ? Sunteţi cumva administratorii Ordinii Universale?

Nietzsche, în opera sa intitulată „Aşa grăit-a Zarathustra" accentuează ideea Supra-Omului. Încă îmi amintesc din frazele lui Nietzsche: „Omul este pentru Supra-Om ceea ce este animalul pentru om, o dureroasă ruşine, un hohot de râs, un sarcasm şi nimic mai mult".

Dar Nietzsche era cumva Supra-Om? Cu siguranţă că Supra-Omul lui Nietzsche a servit drept bază mistică Germaniei naziste pentru al doilea război mondial. Vedeţi cât greşea Nietzsche; dacă omul încă nu există, cu atât mai puţin există Supra-Omul.

Realmente, singurul lucru care există acum, nu este Omul, ci MAMIFERUL INTELECTUAL în mod greşit numit OM. Cred că acest titlu de Om este o pălărie care este prea mare pentru noi; dacă noi nu ne putem guverna pe noi înşine, cu atât mai puţin putem guverna Natura.

Dacă Omul nu este propriul său Rege, atunci al cui Rege va fi? Ar putea cumva să fie Regele Naturii? Din momentul în care spunem Om, se înţelege Rege, dacă nu este Rege, nu este Om. Atunci vom concluziona că ceea ce există acum este mamiferul intelectual în mod greşit numit Om şi acest lucru e diferit.

Dacă pătrundem mai adânc în interiorul nostru înşine, ce vom descoperi? Organe, da, ele fac parte din organismul uman şi în spatele acestui întreg organism, ce există? Lingam Sarira, răspund hinduşii, acest lucru este sigur, dar ce este Lingam Sarira? Corpul Vital, baza tuturor fenomenelor noastre fiziologice, biologice, chimice etc., etc., etc.

Ceea ce există dincolo de acest Corp Vital este EGOUL, EUL, SINELE ÎNSUŞI, dar ce este EGOUL? Un ansamblu de Agregate Psihologice: MÂNIE, LĂCOMIE, DESFRÂU, LENE, INVIDIE, ORGOLIU, GURMANDISM şi încă foarte multe alte defecte. Cu siguranţă, chiar dacă am fi avut cerul gurii de oţel şi o mie de limbi pentru a vorbi nu am reuşi să enumerăm toate defectele pe care le purtăm în interior.

Acestea au personificări; Agregatele Psihologice au figuri de animale. Ce clarvăzător ar îndrăzni să nege acest lucru fundamental?

Astfel, dragii mei fraţi, a venit timpul reflecţiei. Ce există dincolo de moarte? Ce continuă? EGOUL. Şi oare EUL este frumuseţe? Nu, am spus-o deja, este o sumă de Agregate Psihologice, iar Conştiinţa, Esenţa este îmbuteliată în interiorul acestora, în limbaj strict alchimist am spune: „Sarea fără corp, neinflamabilă şi perfectă". Mai exact, ea este factorul conducător al întregului nostru psihic, factorul de bază, pentru a vorbi mai limpede. Din nefericire, se află îmbuteliată, băgată între aceste figuri de Animale ale EGOULUI, între toate aceste Agregate inumane pe care le avem în interiorul nostru.

Astfel închisă, este evident că se dezvoltă în virtutea propriei sale

condiţionări şi acest fapt este lamentabil; ea doarme profund.

Doresc ca voi să înţelegeţi, dragii mei fraţi; doresc ca voi să înţelegeţi profund ceea ce este EGOUL. Doresc să ştiţi care este originea lui. Doresc să-l dizolvaţi radical...

□ *VECHEA ARCADIE* □

„Care ar fi vârsta antropoidului? În ce perioadă au apărut pe suprafaţa Pământului primele maimuţe? Fără îndoială în Miocen. Cine ar putea să nege acest lucru? În mod clar au trebuit să apară în cea de-a treia parte a Miocenului, acum 15-25 milioane de ani. Rezultă evident că Miocenul a avut propria sa scenă pe vechiul pământ Lemurian...

Lemuria a fost în acea epocă un continent gigantic care se întindea în Pacific, cuprinzând toată această suprafaţă a Australiei, a Oceaniei şi a Oceanului Indian; se întindea peste tot Pacificul până în acele locuri unde va apărea mai târziu America de Sud.

Din nefericire, unele fiinţe umane autentice au degenerat îngrozitor la sfârşitul epocii terţiare, în timpul Miocenului. S-au amestecat atunci, din nefericire, cu unele fiare ale Naturii. Din ele au luat naştere anumite maimuţe gigantice care aveau chipuri albastre sau roşii, care mergeau în patru labe sau care se ridicau ca nişte bipezi şi care aveau capacitatea de a vorbi.

La rândul lor, aceste specimene au trebuit să se amestece cu alte bestii subumane şi din toate acestea au rezultat maimuţele pe care le cunoaştem şi, de asemenea, pe baza unor evoluţii, anumite tipuri de umanoizi.

Aceşti umanoizi au continuat să se reproducă neîncetat în timpul epocii cuaternare. Mai târziu, în această epocă în care ne găsim, au apărut aceşti umanoizi, umanitatea actuală: amestec al Oamenilor autentici cu fiare ale Naturii”.

Samael Aun Weor – „Antropologie Gnostică”

În trecut, în timpurile străvechi, în epoca de aur a vechii LEMURII, când umanitatea nu dezvoltase în natura sa interioară Egoul Animalic şi Esenţa se manifesta fără nici un fel de condiţionări, viaţa era diferită. Diverşii centri ai maşinii organice păreau adevărate cutii de rezonanţă în care vibrau armoniile Universului...

Atunci strălucea Vârsta de Aur şi nu exista „nici al meu, nici al tău”, totul era al tuturor şi oricine putea să mănânce din pomul vecinului fără nici o teamă... Cel care ştia să cânte din liră făcea să tresară Natura cu notele sale...

În acea epocă antică pe care unii o numesc ARCADIA, se închina un cult „Fiilor Dimineţii”, „Fiilor Aurorei Mahamvantarei”; LIRA LUI ORFEU nu căzuse încă sfărâmată pe pardoseala templului, întreaga Natură părea un organism care servea drept vehicul Zeilor... Şi asta pentru că era o altă umanitate!

Focul vulcanilor şi oceanul învolburat trimiţându-şi valurile spre plaje, cântecul râurilor în matca lor pietroasă şi zborul giganticelor păsări care

existau pe atunci erau simţite în adâncul Fiinţei în modul cel mai profund. Întregul Pământ părea un organism viu (într-adevăr este, dar atunci era mai vie această realitate pentru toate fiinţele umane); se vorbea doar în LIMBA DE AUR, încă nu apăruseră toate aceste limbi ale „Turnului Babel”.

Pe acel continent întins care ocupa tot Oceanul Indian şi aproape tot Pacificul, viaţa locuitorilor săi se prelungea până la douăsprezece şi cincisprezece secole; erau giganţi: bărbaţii aveau patru-cinci metri înălţime, femeile erau puţin mai mici de înălţime, dar tot uriaşe ca şi ei.

Teama de moarte nu exista. Oamenii din epoca de aur a lemurienilor ştiau foarte bine, în mod direct, ziua şi ora când trebuiau să-şi lase corpul, iar când sosea acea zi, se aşezau în mormântul lor, mormânt pe care îl făceau ei înşişi, cu propriile lor mâini, şi treceau foarte surâzători în Eternitate. „Valorile Psihice” nu dispăreau din vederea rudelor şi în mod evident nu exista durere.

Atunci umanitatea putea percepe jumătate dintr-un „Holtapamnas”, adică jumătate din toate tonalităţile culorilor existente în cosmosul infinit. Vreau să vă spun, în numele adevărului, că există aproximativ cinci milioane şi jumătate de tonalităţi ale culorilor...

Auzul fiecărei fiinţe umane percepea vibraţiile mistice „SOORIOSANAS” ale Universului, vorbeau cu Zeii inefabili şi ştiau să asculte simfoniile care menţin Universul ferm pe drumul său.

În acea epocă străveche, în acele timpuri în care din râurile cu apă pură ale vieţii izvora lapte şi miere, totul era diferit. Atunci fiinţele umane ridicau privirea spre spaţiu şi percepeau aura lumilor, a Geniilor planetare şi a umanităţilor care le populau şi a marilor hierofanţi ai anticei Arcadii, Fiii Dimineţii. Puteau să vadă limpede în Akasha pură lumile care au existat în Mahamvantarele trecute şi cele care vor exista în viitor.

În acea epocă, umanitatea era inocentă şi perfectă: vorbea cu Zeii Aurorei şi putea porunci elementelor; atunci furtunile serveau drept covor acelor giganţi care se mişcau impunători pe suprafaţa Pământului.

Oamenii erau foarte simpli şi puri, şi, cum încă EUL PLURALIZAT nu se născuse, se închina un cult ZEILOR blândului porumb şi creaturilor inefabile ale râurilor şi ale pădurilor.

Aceasta era Vârsta de Aur, Vârsta Luminii, Vârsta Iubirii. În acea epocă nu erau războaie, ură, perversităţi, cum există acum. În acea epocă, Soarele Adevărului strălucea în toate minţile, iar trandafirii Spiritului se dezvăluiau galanţi şi frumoşi; totul avea parfumul spiritualităţii; nu apăruse încă această lume nefericită, cu materialismul ateu, cu crima, cu delictul şi cu toate aceste monstruozităţi care se văd azi pretutindeni, pe aici, pe colo şi pe dincolo.

Repet, era epoca Titanilor, era epoca Edenurilor, era epoca Adevăratei Fericiri autentice, în care nu existau frontiere, nu exista ură, căci totul era iubire şi se venera Soarele pentru puterea pe care o are de a ne da viaţă; era venerat în acelaşi fel în care Zarathustra îl adora, era venerat la fel cum Fiii Arcadiei venerau puterile creatoare ale Universului.

Aceea era o epocă diferită, dragii mei prieteni. Exista bucurie în toate

inimile pentru că omul domnea peste elemente, trăia în palate bogate şi nu exista foamete printre mulţimi. Aceasta era Vârsta Edenurilor milenare, dar când fiinţa umană a mâncat din fructul oprit despre care i s-a spus *„Să nu mâncaţi”*, atunci şi-a pierdut preţioasele facultăţi, a devenit slab, nenorocit, trebuia să meargă ca cerşetor din oraş în oraş, a părăsit „Grădina Hesperidelor”, Edenul ebraic şi s-a transformat peste tot, suferind cumplit până în zilele noastre. De aceea citim în mitologia ebraică cum lui i se spune: *„Îţi vei câştiga pâinea cu sudoarea frunţii tale”*, iar ei i se spune: *„Îţi vei naşte fiii cu durere”*...

Totuşi, să analizăm amănunţit această problemă. E evident că totul are explicaţia sa... În spatele întregii drame a Edenului, dragii mei fraţi, se află o Comisie Sacră de fiinţe inefabile...

Vechile tradiţii spun că în acea epocă au venit pe Pământ anumiţi Indivizi Sacri într-o astronavă cosmică.

Aceşti indivizi formau o înaltă Comisie Sacră însărcinată cu studiul problemelor evolutive şi involutive ale Pământului şi ale umanităţii.

Arhanghelul SAKAKY şi Principalul Arhifizician-Chimist Comun Universal, ÎNGERUL LOISOS, erau cei doi membri principali ai acestei Comisii Divine Sfinte.

Ei au venit cu corpuri de carne şi oase, iar nava lor a aterizat în Lemuria. Din acea epocă străveche instinctul uman începea să se dezvolte în RAŢIUNE OBIECTIVĂ.

Preaînalta Comisie a putut evidenţia până la saturaţie că, în ciuda vieţii în adevăratul Eden al deliciilor, omul acelor zile începea deja să bănuiască motivul pentru care a fost creat. Rasa lemuriană începea să ghicească motivele mecanice ale existenţei sale...

Fiecare fiinţă umană este o maşină extraordinară, care captează energiile ce coboară din Megalocosmos şi pe care le transformă minunat, pentru a le transmite în mod automat în interiorul organismului terestru, în straturile inferioare ale Pământului.

Umanitatea este un organ al planetei Pământ, un organ al Naturii prin intermediul căruia se transformă energii ce devin fundamentale pentru economia Pământului. Fiecare individ nu este altceva decât o maşină care captează şi transformă energii cosmice ce servesc pentru economia planetei...

Ce ar deveni lumea fără aceste maşinuţe? Lumea, fără această pecete, fără această fizionomie pe care i-o dă umanitatea, este ceva fără motiv, fără sens, încetează să existe.

Umanitatea, în ansamblul său, este un organ al Naturii, un organ care adună şi asimilează energiile cosmice necesare pentru funcţionarea organismului planetar. Din nefericire, nu este foarte plăcut să fii maşină... şi acest lucru începeau să-l înţeleagă lemurienii...

Când vreun rebel ridică armele împotriva Naturii, când vrea să înceteze să fie maşină, puterile întunecate se luptă cu el până la moarte şi rari sunt

acei oameni capabili să lupte împotriva tenebroşilor, împotriva Naturii, împotriva Cosmosului, etc., şi de obicei aceşti rebeli capitulează.

Mulţi sunt cei chemaţi şi puţini cei aleşi, doar câţiva reuşesc să învingă Natura şi să se aşeze pe tronul puterii pentru a o guverna. Lemurienii bănuiau deja totul şi cu instinctul lor înţeleseseră că fiinţele umane încetau să se mai nască atunci când, după ce îşi prestaseră serviciile lor de maşini ale Naturii, deveneau perverse.

Pretutindeni şi în toate colţurile Lemuriei se bănuia în mod instinctiv toată această tragedie care deja voia să se ivească din Raţiunea Obiectivă.

Acei indivizi lemurieni au fost dezamăgiţi de viaţă, înţelegând că ei nu erau mai mult decât un angrenaj în mecanica Naturii şi chiar au plănuit sinucideri colective...

Acei lemurieni nu au preţuit puterile inefabile pe care le aveau, Paradisul în care trăiau, etc.; totul le fusese dat în dar, nu îi costase nimic. Ei n-au suferit nespus pentru dobândirea fiecăreia din facultăţile lor, s-au născut cu ele şi aceasta este tot. De aceea nu le preţuiau.

Deci, în ciuda bucuriei de care beneficiau (aşa am gândi noi) voiau doar să dispară...

În paralel, altă problemă gravă se producea pe atunci: Pământul se cutremura neîncetat, nu exista o adevărată stabilitate în scoarţa geologică a lumii, neîntrerupte cutremure de pământ şi teribile cutremure pe fundul mării zguduiau planeta noastră.

Comisia Sacră, după ce a examinat cu seninătate aceste probleme, le-a rezolvat, luând măsuri cosmice drastice pentru a evita, pe de o parte, deziluzia totală a speciei umane şi sinuciderile în masă şi, pe de altă parte, instabilitatea geologică.

Acei Rectori ai umanităţii au produs o modificare corpului organic.

Această modificare a constat în a lăsa libertate deplină Luciferului interior al fiecăruia, cu scopul de a se dezvolta în omenire ORGANUL KUNDARTIGUADOR:

Focul dezvoltat în mod negativ, Şarpele coborând, aruncându-se din coccis până în infernurile atomice ale omului, oribila coadă a Satanei în corpul de dorinţe al acestui animal intelectual, în mod fals numit om. *(A se înţelege prin Lucifer o parte a Fiinţei noastre Reale, însărcinată cu producerea focului erotic. Conform ortodoxiei gnostice, Lucifer trebuie să fie controlat întotdeauna de Monada Divină sau Fiinţa Reală. Fiind eliberat, este evident că acest control încetează să existe, atunci fiinţa umană cade victimă, în mod iremediabil, josnicelor pasiuni animalice.)*

Incontestabil, dacă nu ar fi fost abuzuri sexuale (simbolizate de acea cădere a lui Adam şi a Evei în Paradisul terestru) dezvoltarea Abominabilului Organ Kundartiguador ar fi fost ceva mai mult decât imposibil; abuzurile sexuale au permis ca acest Organ să se dezvolte.

Faptul de a da umanităţii Abominabilul Organ Kundartiguador (adică,

permisiunea ca acest Organ să se dezvolte, evident cu cooperarea speciei umane) a servit unui dublu obiectiv: primul, s-au produs modificări substanţiale de energii şi, acestea fiind retransmise straturilor anterioare ale lumii noastre, deja astfel modificate, s-a obţinut stabilitatea scoarţei geologice; al doilea, umanitatea lemuriană a dobândit o iluzie pe care nu o avea asupra vieţii şi s-au evitat acele sinucideri colective.

Focul Sacru proiectat din coccis spre infernurile omului s-a transformat în coada Satanei, luând formă fizică asemenea cozii simienilor.

A existat o epocă în care omenirea avea coadă? Este adevărat, însă aceasta nu vrea să spună că noi ne tragem din simieni, din maimuţe. Nu! Dimpotrivă, ele se trag din noi, Sunt degenerări ale speciei umane, au rezultat din amestecul animalului intelectual cu unele specii de animale ale naturii.

După mult timp... probabil multe secole... Sfânta Comisie s-a întors condusă de Arhiserafimul SEVOHTARTRA, căci Arhanghelul SAKAKY se transformase într-unul din cei patru Tetrasusţinători ai Universului.

Tradiţiile spun că întoarcerea a avut loc după exact trei ani, însă aceşti trei ani sunt întotdeauna simbolici...

Realitatea a fost că atunci, după examinarea severă a situaţiei, Arhifizicianul-Chimist Înger LOISOS a eliminat Organul Kundartiguador din rasa umană, deoarece aceasta nu avea nevoie de el. Fiinţa umană abandonase toate bănuielile sale şi se iluzionase cu frumuseţile acestei lumi; pe lângă aceasta, scoarţa geologică a lumii noastre se stabilizase.

Zeii au salvat fiinţa umană de o mare criză: au determinat-o să-şi facă iluzii despre această lume şi să trăiască în ea ca orice cetăţean planetar; şi astfel au salvat această lume; forţele cosmice sau planetare, trecând prin organisme, au devenit lunare şi au stabilizat straturile geologice ale Pământului.

Din păcate, Rectorii omenirii au întârziat mai mult decât ar fi fost necesar eliminarea Abominabilului Organ Kundartiguador din specia umană; au făcut greşeli de calcul matematic şi încercarea s-a dovedit prejudicioasă; au rămas în cei cinci cilindri ai maşinii organice (intelect, emoţie, mişcare, instinct şi sex) consecinţele Abominabilului Organ Kundartiguador.

În realitate, consecinţele rele ale numitului Organ s-au transformat în deprinderi şi obiceiuri greşite care, mergând în profunzimea internă a psihicului nostru, s-au transformat în Subconştient.

Eul pluralizat, Egoul, este chiar acel Subconştient, ale cărui rădăcini se află în consecinţele rele ale Organului Kundartiguador.

Este clar că Conştiinţa, adică Esenţa originară sau, vorbind în limbaj alchimic, „Sarea Foarte Pură, Fără Corp, Incombustibilă, Sublimă”, a rămas închisă, încarcerată, îmbuteliată în interiorul acestei a doua naturi inumane.

Când Arhifizicianul-Chimist Comun Înger LOISOS a eliminat Organul Kundartiguador din acea umanitate, a fost deja prea târziu; consecinţele au rămas în cei cinci cilindri ai maşinii şi, în mod evident, Conştiinţa, care înainte

se putea manifesta în formă totală şi spontană, a fost dată uitării.

Astfel, în fiinţele umane s-a format un fel de „CONŞTIINŢĂ DUBLĂ”: Personalitatea, cu întregul său Intelect şi cu toate funcţiile, reacţiile şi culturile sale, cu adevărat artificială, şi, pe de altă parte, legitima şi adevărata Conştiinţă, care în mod trist a rămas dată uitării, acolo în adâncul cel mai profund.

Astfel încât, din acel moment am rămas înzestraţi cu această DUBLĂ CONŞTIINŢĂ: una ARTIFICIALĂ şi cealaltă REALĂ. Cea artificială este cea a Personalităţii, cea reală este cea a Esenţei. Înainte ca Abominabilul Organ Kundartiguador să apară şi să Fracţioneze Conştiinţa, umanitatea lemuriană se bucura de facultăţi extrasenzoriale cu adevărat formidabile; până chiar şi simţurile lor de percepţie senzorială erau extraordinare...

Să ne amintim de auzul lor pătrunzător, capabil să asculte frumoasele simfonii ale Universului... Să ne amintim de Gramatica Cosmică pe care o foloseau în Idiomul Universal pe care-l vorbeau... Să ne amintim de mirosul lor ascuţit, atât de ascuţit că l-ar putea întrece pe cel al câinilor de astăzi... Să ne amintim acuitatea vizuală de care beneficiau, capabilă să perceapă jumătate dintr-un „Holtapamnas” (cinci milioane şi jumătate de tonalităţi de culoare). Astăzi, fiinţa umană cu greu poate percepe cele şapte culori de bază ale prismei solare.

Cu adevărat, acele simţuri uluitoare s-au pierdut. Astăzi, simţurile noastre senzoriale sunt realmente degenerate...

Erau alte vremuri... Pentru acei lemurieni totul era diferit. De exemplu, nu vedeau lumea fizică aşa cum o vedem noi, pentru ei aerul avea diferite culori, munţii erau transparenţi, iar acei Zei despre care vorbeau atât, în mod evident, erau perceptibili pentru ei.

Când îşi ridicau ochii spre stele, puteau comunica cu locuitorii din alte lumi; pentru ei, viaţa pe alte planete ale Sistemului Solar era o realitate; pluralitatea lumilor locuite, preconizată de Camille Flamarion, era un fapt pentru Rasa Lemuriană...

Din nefericire, consecinţele fatale pe care le-a produs Abominabilul Organ Kundartiguador au atrofiat acele sentimente inefabile, acele facultăţi extraordinare în Rasa Lemuriană...

Cu trecerea secolelor, involuţia a pus fiinţele umane pe drumul degenerării; valorile pe care le posedau altădată au continuat să se atrofieze tot mai mult şi, cu timpul, s-au pierdut în mod lamentabil.

După a doua catastrofă TRANSAPALNIANĂ, care a schimbat complet scoarţa geologică a lumii noastre prin scufundarea vechiului continent Atlantida, involuţia degenerativă umană s-a precipitat încă şi mai mult. În final, KALI-YUGA iniţiată de cultura greco-romană ne-a adus în stadiul în care ne găsim astăzi.

În alte vremuri, înainte de Kali-Yuga, înainte să se fi născut civilizaţia greco-romană, iniţiatoarea acestei Epoci Negre, exista gândirea obiectivă, mintea obiectivă.

Să facem o distincţie deplină între ceea ce este mintea obiectivă şi ceea ce este mintea subiectivă; a se înţelege prin minte obiectivă, acea minte care funcţionează doar cu datele apărute din Conştiinţă. A se înţelege prin minte subiectivă, acea minte care se bazează doar pe percepţiile senzoriale externe.

Mulţi pescari veniţi de pe alte meleaguri în Grecia antică au început să se joace cu cuvântul, pentru a face silogisme, prosilogisme, isilogisme, etc., etc., etc. Jocul de cuvinte a devenit foarte simpatic, servea pentru a ucide lipsa de activitate; cu timpul a apărut acolo asocierea exclusiv intelectivă, bazată pe percepţiile senzoriale externe, sistemul de gândire deficient care exclude intuiţiile, sistemul de gândire exclusiv asociativ, dezlegat de orice proces al Conştiinţei. Astfel, multe zone ale creierului s-au atrofiat în mod lamentabil. Din nefericire, grecii au comis greşeala de a-şi extinde sistemul lor de gândire pe toată faţa pământului şi aceasta a condus la raţionamentul subiectiv mondial.

Astăzi, creierul uman nu mai lucrează în mod complet. Oamenii de ştiinţă ştiu bine că în prezent nu funcţionează toate zonele creierului, rezultat al asocierii exclusiv subiective; dragii mei fraţi, aşa a degenerat mintea umană, aşa s-a atrofiat creierul uman; s-a transformat în ceea ce este astăzi.

Pe de altă parte, romanii, spre deosebire de greci, au început să se joace cu sexul: vagabonzi din Roma antică s-au dedat la orgii, la bacanale şi chiar le-au exportat în lumea întreagă. Astfel s-a pierdut definitiv ruşinea organică. Au apărut peste tot casele de toleranţă, iar umanitatea s-a aruncat pe drumul INFRASEXULUI.

Vedem stadiul în care ne aflăm astăzi: degenerarea sexuală pe scară mare şi intelectul sclipitor. Haimanalele intelectului sunt îngrozitor de desfrânate; desfrâul şi intelectualismul zadarnic, acesta din urmă bazat pe simple asocieri raţionale de tip subiectiv, strălucesc oriunde, se manifestă aici, acolo şi dincolo, pretutindeni.

EGOUL a luat proporţii gigantice, fiecare din noi poartă cu adevărat în interior toţi factorii care produc războaie, amărăciuni, suferinţe, etc. Este necesar să ne eliberăm din starea în care ne găsim; toate facultăţile umane au degenerat. Totul s-a pierdut în mod lamentabil, ne rămâne doar un factor care poate servi pentru salvarea noastră; vreau să mă refer în mod evident la ESENŢĂ.

Să ţinem cont că în Esenţă se află „particulele de durere” ale TATĂLUI nostru care se află în secret şi care, folosite aşa cum trebuie, ne pot permite trezirea Conştiinţei. De fiecare dată când noi greşim, el suferă şi particulele sale de durere rămân depozitate în Esenţă; dacă ştim să le utilizăm, putem ca prin intermediul lor, să ne trezim.

Acolo se mai află Religia, Înţelepciunea, Buddha; toate acestea se află în Esenţă. Dar dacă ea continuă să rămână închisă printre cristalizările Abominabilului Organ Kundartiguador, nu ne poate servi drept orientare pe Drumul Secret. Doar aceste date ale Conştiinţei ne pot orienta, cu condiţia să

fie eliberată, extrasă dintre Euri, doar astfel ne poate orienta aşa cum trebuie...

Astfel, în Esenţă se găsesc aceste date de care avem nevoie urgent pentru a ne ghida pe CALEA MUCHIEI DE CUŢIT.

Esenţa este ghidul minunat pe care îl avem în interior pentru a ne orienta, dar, din nefericire, este prinsă, închisă, îmbuteliată în EGO, în EU, în EUL ÎNSUŞI, în SINELE ÎNSUŞI.

Trebuie să eliberăm Esenţa pentru ca să ne poată ghida pe Drumul ce ne va conduce până la Eliberarea Finală şi acest lucru, dragi fraţi, este posibil doar DISTRUGÂND EUL, eliminându-l, reducându-l la praf cosmic. El este închisoarea în care este prizonieră Esenţa extrem de pură. Să distrugem gratiile acestei închisori, să facem praf aceşti pereţi de josnicie, să reducem la cenuşă această sticlă pentru ca să fim liberi!

Esenţa eliberată ne va putea ghida pe Drumul de Perfecţiune, până la Eliberarea Finală...

În viaţa practică se află Gimnaziul Psihologic în care noi ne putem auto-descoperi, pentru că în relaţie cu oamenii, cu prietenii noştri, cu colegii de muncă, cu rudele noastre, etc., defectele pe care le purtăm ascunse ies la suprafaţă şi dacă suntem alerţi şi vigilenţi ca santinela în vreme de război, atunci putem să le vedem aşa cum sunt, în ele însele.

Un defect descoperit trebuie să fie supus tehnicii Meditaţiei şi o dată înţeles în întregime îl putem elimina cu ajutorul DIVINEI MAME KUNDALINI, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Dacă în transa sexuală din timpul SAHAJA MAITHUNEI o invocăm din toată inima, Ea ne-ar putea ajuta; este scris: *„Cereţi şi vi se va da, bateţi şi se va deschide”.*

Dacă îi cerem, Ea ne dă, dacă batem, Ea ne deschide; să-i cerem Divinei noastre Mame Kundalini particulare, proprii, a fiecăruia dintre noi, să elimine din psihicul nostru defectul psihologic pe care l-am înţeles în profunzime în toate zonele minţii.

Rezultatul va fi extraordinar, Ea va elimina defectul şi dacă vom continua astfel, lucrând neobosit, va veni ziua în care EGOUL va fi dezintegrat radical; atunci Esenţa va fi liberă şi va sosi Trezirea...

Conştiinţa trezită ne va putea orienta pe CALEA MUCHIEI DE CUŢIT, Conştiinţa trezită ne va furniza datele de care avem nevoie pentru propria noastră Eliberare Finală.

Însă trebuie să fim răbdători în muncă, foarte severi şi foarte constanţi, pentru că fiecare defect are o mulţime de feţe şi se află în patruzeci şi nouă de niveluri ale subconştientului...

□ CELE DOUĂ TIPURI DE REPRODUCERE □

„În «Don Q.», opera extraordinară a Domului nostru Preşedinte López Portillo, am citit următoarele: «Ce dureros este drumul care conduce la

fecundaţie, să pierzi sau să consumi atâtea milioane de spermatozoizi pentru o singură fecundaţie!»

Într-adevăr, eu cred că, chiar între irosirea şi zgârcenia de forţe sau puteri, trebuie să punem «Legea Balanţei». Aşa făceau lemurienii: nu ajungeau niciodată la ejacularea seminală. Atunci, repet, orice spermatozoid putea scăpa în mod automat pentru a face fecundă o matrice: atunci, ca rezultat, exista Omul adevărat cu puteri asupra focului, aerului, apelor şi pământului înmiresmat şi vorbea în Verbul de Lumină aşa cum un râu de aur curge întotdeauna sub deasa pădure a Soarelui.

Mare a fost, deci, degenerarea Omului când a vărsat «Vasul lui Hermes Trismegistul», când a căzut în «generarea animalică», când a devenit asemeni unui monstru de perversitate!"

Samael Aun Weor – Conferinţa „Animalul Intelectual, Omul..."

Antropologii materialişti nu vor să înţeleagă nici măcar ceea ce semnifică cuvântul Eden. „Ed-en" – în etimologia sa există o rădăcină greacă ce explică acest cuvânt: Voluptate. Astfel încât Eden înseamnă Voluptate. Edenul este chiar sexul şi întreaga Geneză biblică este o operă de alchimie, n-are nimic istoric.

Acel Eden care odinioară se situa în Mesopotamia, între Tigru şi Eufrat, s-a transformat mai târziu în şcoala astrologilor, a caldeenilor şi a magilor. Acest Eden pare că are o anumită legătură cu faimosul „Adi-Varsha" al vechilor lemurieni şi chiar cu Grădina Hesperidelor de pe continentul atlant.

Edenul este sexul, dar antropologii materialismului nu ar accepta niciodată acest lucru şi cu atât mai puţin ar accepta Marile Mistere Sexuale din Caldeea, din India, din Babilonia, din Mexic, din Persia, din Egipt, etc.

În Lemuria a existat sistemul de reproducere prin KRIYASHAKTY; aceasta a fost în timpul Mezozoicului, cu mult înainte ca rasa umană să fi căzut în generarea animalică. Noi ştim bine că această rasă a căzut în a treia parte a Eocenului sau în timpul Miocenului.

Oamenii adevăraţi ai epocii Mezozoice se reproduceau cu siguranţă prin Kriyashakty, puterea voinţei şi a inteligenţei. Cum erau Oameni, sistemul lor de reproducere nu ar fi acceptat în zilele noastre de animalele intelectuale, deoarece sistemul de reproducere al Oamenilor adevăraţi este Kriyashakty; este un sistem sacru care ar provoca râsul şi respingerea antropologilor materialişti; mai mult chiar, s-ar simţi ofensaţi.

Atunci sexul era considerat sacru, nu se ejacula niciodată Sperma Sacră. Sperma era considerată drept o materie demnă de venerat. Orice spermatozoid matur scăpa pentru a face fecundă o matrice şi rasa umană poseda puteri colosale, facultăţi extrasenzoriale care îi permiteau să cunoască toate minunăţiile Universului şi ale Cosmosului. De aceea, se spune că trăia în stare paradisiacă. Dar când omul a căzut în generarea animalică, adică atunci când a început să ejaculeze Entitatea Semenului, involuţia s-a precipitat. În realitate, în cea de-a treia parte a Eocenului, Omul căzut a ajuns să se amestece chiar cu acele bestii ale Naturii. De aici a luat naştere

animalul intelectual.

Indiscutabil, animalul intelectual nu ar putea niciodată accepta sistemul de reproducere Kriyashakty, chiar din cauza condiţiei sale de animal. Sistemul Kriyashakty nu este pentru animale intelectuale, este pentru Oameni; sunt două regnuri diferite. Astfel, într-adevăr, nu ar trebui să ne surprindă faptul că animalele intelectuale ale antropologiei materialiste resping sistemul de reproducere prin Kriyashakty şi chiar au dreptate în a-l respinge, căci un asemenea sistem nu este pentru animalele intelectuale, ci, repet, numai pentru Oameni.

Totuşi, cum germenii Omului se află în glandele noastre endocrine, este evident că dacă lucrăm cu sistemul sexual Kriyashakty, care este cel al Oamenilor, putem cu adevărat să regenerăm creierul şi să dezvoltăm în interiorul naturii fiziologice, biologice şi psihosomatice Omul real, Omul adevărat; dar, repet, acest lucru nu le place animalelor intelectuale.

Noi, în Gnoză, am propagat pretutindeni Misterele Sexului. Cu toate că este sigur că Gnosticismul Universal a acceptat sistemul de reproducere prin Kriyashakty, nu e mai puţin sigur că milioane de animale intelectuale l-au respins şi nu-i putem critica, din moment ce ei sunt animale intelectuale, produsul relaţiei sexuale a anumitor Oameni care au degenerat în epoca terţiară şi care s-au amestecat cu fiarele Naturii. Cum ar putea acest produs al Oamenilor şi fiarelor să accepte un sistem sexual care nu le aparţine?

Imposibil! Aşa că merită să reflectăm puţin...

◻ AMINTIRI ANCESTRALE ◻

Acum, în numele adevărului şi vorbind cu chibzuinţă în faţa dumneavoastră, care v-aţi dedicat studiilor esoterice, trebuie să am curajul de a fi sincer şi să spun ceea ce am constatat, ceea ce am trăit, ceea ce am experimentat...

Eu am cunoscut RASA LEMURIANĂ HERMAFRODITĂ. Îmi vin în memorie în aceste clipe acei îngrozitori vulcani aflaţi în erupţie permanentă. Ce vremuri! Noi toţi, INIŢIAŢII foloseam de obicei o anumită îmbrăcăminte foarte obişnuită; acele tunici sacre se distingeau splendid prin culorile alb şi negru, simbol al teribilei lupte dintre Spirit şi materie.

Erau demni de admirat şi de văzut acei Lemurieni uriaşi cu veşmintele lor nobile şi acele sandale care aveau ciucuri mari.

Între sprâncenele acelor coloşi se evidenţia GLANDA PITUITARĂ, al ŞASELEA SIMŢ, purtătorul de lumină şi pajul GLANDEI PINEALE. Atunci viaţa oricărui individ avea o medie de vârstă între douăsprezece şi cincisprezece secole.

În acea epocă eu am avut corp fizic şi am fost un Lemurian ca oricare altul. Încă îmi amintesc limpede diferitele triburi care trăiau în ceea ce noi am putea numi astăzi o „fermă”, dar acelea aveau mai degrabă aspectul unor colibe enorme cu acoperişurile din frunze de palmier care ajungeau până la pământ şi, care aveau doar o uşă pe unde putea intra un întreg trib.

Se ridicau de asemenea uriaşe oraşe protejate cu pietre enorme formate din lavă vulcanică. Acolo trăiau oamenii culţi, dar la ţară, ca întotdeauna, trăiau oameni care nu se dedicaseră literelor.

În Lemuria viaţa era foarte diferită; s-a întâmplat că au existat sacerdoţi care erau în acelaşi timp şi războinici. Eu l-am cunoscut pe JAHVE, „geniul răului", un „Înger căzut", cum spune Saturnino din Antiohia. El a avut corp fizic, era un Maestru din vechi Mahamvantare. Ca Sacerdot oficia şi totodată lumea îl venera; ca luptător era magnific: folosea întotdeauna spadă de aur, iar scutul, coiful şi zalele sale şi toată haina sa militară, în general, era din aur.

Se ştia că era un Înger şi era venerat. Din nefericire, a fost unul dintre primii care au trădat SANCTUARUL LUI VULCAN; în mod lamentabil a fost învăţat Tantrismul Negru, adică, rituri sexuale în care, acest Iniţiat comitea crima de a vărsa „Vasul lui Hermes Trismegistul" (vorbesc într-un limbaj am spune esoterico-special pe care dumneavoastră va trebui să-l înţelegeţi, căci eu nu sunt de acord cu folosirea vulgarităţii pentru problemele legate de sex, datorită faptului că sexul, în sine însuşi, este sacru)...

Indubitabil, Jahve s-a entuziasmat de acest Tantrism Negru (Magie Sexuală cu ejacularea Ens-Seminis-ului); a încercat să-şi convingă soţia că un asemenea sistem era mai indicat pentru eliberare. Soţia sa n-a acceptat; ea era de asemenea un „Elohim" încarnat şi a preferat să se despartă de el decât să accepte Tantrismul Negru.

Ca o consecinţă sau corolar, Jahve a dezvoltat Abominabilul Organ Kundartiguador. Totuşi, soţia sa nu a căzut nici până astăzi. Ea este un „Elohim Primordial" al Aurorei Mahamvantarei...

Am adus în discuţie cazul lui Jahve pentru a ilustra aspectul sexual al Abominabilului Organ Kundartiguador. În mod evident, trădarea MISTERELOR LUI VULCAN a fost cea care a cauzat căderea în acea epocă antică.

După separarea în sexe opuse, pe la mijlocul epocii Lemuriene, triburile se întâlneau în Temple speciale, dar sub conducerea KUMARAŞILOR (marii Maeştrii preceptori ai umanităţii), pentru a procrea. ZEII SFINŢI conduceau cu înţelepciune acele sacramente mistice. Actul sexual era un Sacrament, nimeni nu îndrăznea să înfăptuiască împreunarea chimică în afara Templului. Monarhii, rege şi regină, se uneau sexual înaintea aceluiaşi altar al Templului, mulţimile înfăptuiau unirea în interiorul incintei sacre şi în curţile pavate pline de hieroglife misterioase.

În anumite epoci, rasa umană era condusă de aceşti Kumaraşi spre Templele Sacre; se realizau lungi călătorii, în anumite faze ale Lunii, totul cu scopul de a reproduce specia. Încă şi astăzi, ca o amintire a acelor fapte, ca o reminiscenţă, au rămas călătoriile LUNII DE MIERE (aici îşi au originea, şi este destul de veche)...

În curţile interioare pavate ale Templelor Sacre, pe Continentul Lemurian, sub conducerea înţelepţilor Kumaraşi, bărbaţi şi femei se uneau pentru a crea şi a crea din nou; atunci actul sexual era foarte sacru, nu exista

morbiditatea ca în zilele noastre, căci lumea nu intrase în procesul involutiv, descendent, al degenerării sexuale.

Reproducerea se realiza prin KRIYASHAKTY, adică prin puterea Yogăi şi a Voinţei; nimeni nu comitea crima de a vărsa „Vasul lui Hermes Trismegistul”. Orice spermatozoid poate scăpa din glandele endocrine sexuale şi să facă fecundă o matrice.

Trăind pe acel continent MU, am fost martorul tuturor acestor lucruri; trăind pe continentul MU, eu eram membru al unui trib şi dormeam într-o colibă mare cu toţi cei din „clanul” meu. În apropierea noastră se afla ceea ce am putea numi astăzi o „cazarmă”: oameni dedicaţi pregătirii pentru război sau soldaţi; oraşele erau mai departe. Asistam mereu la Templu: fie la Ritualuri, fie la primirea instruirii esoterice a Hierofanţilor, dar atmosfera se supraîncărca clipă de clipă cu PUTEREA LUCIFERICĂ şi de aici a provenit totul...

S-a întâmplat că într-o anumită noapte, noi toţi, fascinaţi de această ciudată Putere Luciferică, am decis să realizăm actul sexual în afara templului; fiecare pereche s-a dedat desfrâului.

Foarte de dimineaţă, şi ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, am avut neobrăzarea, neruşinarea, insolenţa, îndrăzneala să ne prezentăm ca întotdeauna în Templu, atunci se întâmplă ceva neobişnuit, teribil.

Am văzut cu toţii un ZEU al justiţiei, un MARE MAESTRU, îmbrăcat cu albe şi imaculate veşminte sacerdotale care, amenințându-ne cu o spadă aprinsă ce se întorcea pe toate părţile, ne spuse: *„AFARĂ NEDEMNILOR!”*; şi e clar că atunci am fugit înspăimântaţi.

Este evident că acest eveniment s-a repetat în toate colţurile imensului continent MU; astfel, umanitatea, ADAM-EVA, a fost scoasă din GRĂDINA EDENULUI. Adam şi Eva au fost alungaţi din „Paradisul Terestru” pentru că „au mâncat” din acest „fruct oprit”, despre care li s-a spus: „Să nu mâncaţi”.

După acest eveniment, inclus în toate Genezele religioase, au urmat epiloguri îngrozitoare, oribile, înspăimântătoare; milioane de creaturi umane, amestecând magia şi fornicarea, au dezvoltat ABOMINABILUL ORGAN KUNDARTIGUADOR.

Astfel, cum eram obişnuiţi cu Riturile religioase ale Templului în timpul reproducerii, în SACRAMENTUL BISERICII DIN ROMA sau a AMORULUI, fornicând, rezultatul a fost naşterea, în anatomia ocultă, a Şarpelui Abisal.

Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, Kundalini, care înainte se înălţa victorios prin măduva spinării, a coborât şi a rămas încolăcit în CHAKRA MULADHARA, de trei ori şi jumătate, cum îl defineşte perfect „Kundalini-Yoga”; şi Abominabilul Organ Kundartiguador, Şarpele descendent, oribilul PYTHON cu şapte capete pe care Apollo, indignat, l-a rănit cu săgeţile sale, s-a proiectat din coccis în jos, spre infernurile atomice ale omului transformându-se în celebra coadă a lui Satan din Biblie.

Desigur, mult mai târziu, în timp, diverşi AVATARI au venit din Lumile Superioare (cuvântul „Avatar” înseamnă „Mesager”) şi toţi s-au pronunţat

împotriva Abominabilului Organ Kundartiguador şi împotriva „relelor consecinţe” ale acestuia, dar totul a fost inutil.

Acolo, pe Continentul Asiatic, a lucrat intens preaiubitul ASHIATA SHIEMASH, însă totul a fost inutil. BUDDHA, Gautama Sakyamuni, a adus învăţătura în India şi s-a pronunţat, de fapt, împotriva Abominabilului Organ Kundartiguador.

Din nefericire, de-a lungul secolelor, învăţătura Budistă originară s-a pierdut, ceea ce rămâne astăzi este foarte puţin din autentica învăţătură a Domnului nostru Buddha. Şi, în ceea ce-l priveşte pe JESHUA BEN PANDIRA, Iisus din Nazaret, Cristosul, s-a pronunţat, de asemenea, energic împotriva Abominabilului Organ Kundartiguador şi a consecinţelor sale nefaste. În mod lamentabil, foarte puţini au înţeles mesajul esotericognostic al Marelui Kabir. Învăţăturile sale au apărut, de exemplu, în texte de Alchimie şi cine le va înţelege, va putea realiza cu adevărat toată Marea Operă...

□ O ÎNTREBARE INTERESANTĂ □

Î: *— Maestre, cărui fapt i se datorează Legea Întoarcerii şi Legea Recurenţei?*

R: — Se datorează SPIRALELOR; aici SPIRALA joacă un rol important. Cele cinci Rase sunt repartizate, am spune, de la cea superioară, care este prima, până la ultima. Este ca un edificiu cu cinci etaje. În prezent ne aflăm la nivelul al cincilea, al cincilea nivel inferior, la parter.

Doresc să vă povestesc, în aceste momente, ceva foarte interesant. Într-o zi oarecare, stând la ţărmul mării, mi s-a întâmplat să cercetez ceva despre sex în Lemuria. I-am cerut Tatălui meu care se află în secret să-mi dea permisiunea, să întreprind cercetarea în Lemuria şi permisiunea mi-a fost acordată.

Am reuşit să scot, prin intermediul invocaţiilor tantrice, Lemuria dintre ARHIVELE sale AKASHICE. Sau, vorbind într-un limbaj, am spune, mai esoteric, am reuşit să scot BENZILE TELEOGINOORE, care sunt pelicule vii ale REALULUI, ale celor deja întâmplate, aşa cum sunt scrise pe acele tăbliţe ale Akashei, în acord cu „LEGOMINISMELE” lui Ashiata Shiemash...

Atunci a apărut Lemuria, în centrul „SAHASRARA” şi am primit vizita plăcută a unui grup de Lemurieni, oameni cu o înălţime de vreo patru metri, îmbrăcaţi cu tipicele lor veşminte folclorice: mantale, pălării metalice, etc. Au luat loc... Atunci am vorbit celui mai important dintre ei, cu scopul de a investiga problemele legate de sex.

— Care este şeful dintre voi toţi, care este conducătorul acestei familii?, am spus.

Unul dintre ei a luat cuvântul:

— Eu sunt.

— Bine, cum aţi realizat dumneavoastră actul sexual în Lemuria? Cum vă reproduceaţi dumneavoastră în acea epocă? (Între paranteze, vorbeam cu

un locuitor al celei de-a şaptea Subrase, dintre cei deja degeneraţi)...

— Noi ne uneam sexual, bărbat şi femeie, pentru reproducere; realizam conexiunea Lingam-Yoni în mod normal.

— Dumneavoastră aţi vărsat «Vasul lui Hermes»?

— Da, îl vărsam pentru a putea crea copii, dar realizam unirea sexuală doar când doream să creăm un fiu şi nimic mai mult, niciodată pentru plăcere, întotdeauna, când doream să creăm, şi făceam aceasta cu deplină veneraţie, cu profund respect; niciodată nu împrăştiam Sperma Sacră în afara Yoniului sau a Vasului Sacru.

Atunci am continuat, spunând:

— Însă dumneavoastră nu vă daţi seama că a vărsa «Vasul lui Hermes» este un păcat?

Răspuns:

— Noi o făceam cu tot respectul...

— Acest lucru îl făceaţi în vremea dumneavoastră, când eraţi locuitori ai celei de-a Şaptea Subrase, în Lemuria, dar locuitorii Lemuriei nu s-au reprodus întotdeauna astfel. Când s-a produs divizarea sexelor, la mijlocul epocii Lemuriene, pe la a Treia Subrasă, reproducerea se făcea în interiorul Templelor şi nu se vărsa «Vasul lui Hermes». Atunci fiinţele umane se reproduceau prin KRIYASHAKTY, prin puterea Voinţei şi a Yogăi.

A spus:

— Noi nu ştim acest lucru.

Am întrebat:

— Doriţi să vă demonstrez, domnilor? Răspunse:

— Ne-ar plăcea să cunoaştem acest lucru...

Acest fel de munci sunt foarte importante. Am invocat de fapt, printr-o altă invocaţie tantrică, pe un vechi locuitor al anticei Lemurii, dintre aceia care se reproduceau prin KRIYASHAKTY (puterea Voinţei şi a Yogăi, şi exclusiv în interiorul Templelor). A venit la chemarea mea un gigant cam de patru sau cinci metri înălţime, un bătrân venerabil cu părul cărunt şi barba albă, impecabilă, îmbrăcat cu veşmintele sale sacre şi sandale. Aducea, în plus, o mulţime de pălării ciudate, unele peste altele, motiv pentru care a trebuit să-l dojenesc. I-am spus:

— Ce este ceea ce purtaţi dumneavoastră pe cap, ce înseamnă toate aceste pălării din secolul XX? Nu vă este ruşine de acest lucru? Nu vă daţi seama că sunteţi adormit şi că ceea ce purtaţi pe cap sunt FORME MENTALE? Scoateţi-le, dizolvaţi-le, dezintegraţi-le!...

Le-a dezintegrat instantaneu. Le-a dezintegrat în sine. Dar, cu toate acestea am putut vedea în ochii săi că, Conştiinţa sa era adormită, adică, în ciuda faptului că fusese un individ sacru, acum era adormit. În aceste vremuri este „căzut”; în acea epocă nu era „căzut”.

— Bine (i-am spus) aici vorbim despre sex, despre reproducerea din

antica Lemurie. Daţi mărturie aici, în această incintă, despre modul de reproducere din vechiul continent MU. Cum se reproducea lumea pe vremea dumneavoastră? Cei pe care-i vedeţi aici nu sunt decât oameni ai celei de-a Şaptea Subrase, dintre cei care erau deja degeneraţi. Acum răspundeţi, cum se reproduceau oamenii din vremea dumneavoastră, când încă nu erau degeneraţi?

Mi-a spus:

— Domnule, ne reproduceam prin KRIYASHAKTY; ne reproduceam exclusiv în Templu şi nu împrăştiam niciodată Sperma Sacră...

— Aţi auzit, domnilor, mărturia pe care o dă acest domn, care vine din vremuri mai străvechi decât dumneavoastră?

— Am ascultat, însă noi, cei din a Şaptea Subrasă, nu ştiam nimic despre acestea...

— Bine, cei din a Treia Subrasă o ştiau; se reproduceau în Temple prin intermediul Voinţei şi a Yogăi, nu erau căzuţi, trăiau în starea paradisiacă... Vă simţiţi capabili (le-am spus) să daţi mărturie lumii despre acest lucru?

— Voi da cu plăcere această mărturie umanităţii.

— Bine, să ieşim...

Atunci în Registrele Akashice ale Naturii s-au proiectat de asemenea cele cinci Rase în mod gradat. În mod evident a fost nevoie să se apeleze la un simbolism pentru a reprezenta acest edificiu al globului terestru. Cum v-am spus, o clădire cu cinci etaje; fiecare dintre aceste etaje corespunde, desigur, unei rase. Există cinci rase; la al cincilea nivel inferior i-am putut vedea pe oamenii acestor timpuri, îmbrăcaţi cu această îmbrăcăminte atât de oribilă pe care o purtăm, care ne face să ne vedem atât de urâţi unii pe alţii, şi am simţit o mare durere...

M-am despărţit de acel bătrân venerabil, mi-a părut rău doar că avea, şi el, Conştiinţa adormită (un Lemurian adormit care, în mod evident, în aceste timpuri este „căzut”).

Astfel încât, vedeţi dumneavoastră cele DOUĂ SISTEME DE REPRODUCERE: unul este cel BESTIAL sau ANIMALIC, vărsând „Vasul lui Hermes”; celălalt sistem de reproducere este cel SUPERIOR, cel în care „Vasul lui Hermes” nu este vărsat, atunci se nasc fii deosebiţi, creaturi cu posibilităţi de foarte bună dezvoltare Spirituală...

Vedeţi dumneavoastră, cum aceşti locuitori ai Lemuriei, nedegeneraţi, se reproduceau prin intermediul Voinţei şi a Yogăi şi, cum cei din a Şaptea Subrasă, deja degeneraţi, vărsau „Vasul lui Hermes”.

Totuşi, în ciuda faptului că erau deja degeneraţi, n-au ajuns niciodată la degenerarea în care ne aflăm noi. Cel puţin se uneau sexual doar când doreau să creeze un copil, iar, dacă comiteau crima de a vărsa „Vasul lui Hermes”, cel puţin ştiau că sexul era sacru şi îşi asumau în acele clipe o atitudine, am spune, demnă şi constructivă în esenţă. Şi dacă acest lucru se întâmpla în epoca în care erau deja degeneraţi, ce să spunem noi de epoca

noastră, de cea pe care o trăim? Până unde am ajuns?

În epoca degenerării Lemuriene nimeni nu a comis crima de a fi homosexual sau lesbiană; totuşi, erau deja degeneraţi şi de aceea au fost distruşi prin foc şi cutremure. Acum, ce să spunem despre epoca noastră?...

□ ALTE ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI □

„Marele Maestru Sanat Kumara, fondator al Colegiului de Iniţiaţi ai Lojii Albe, trăieşte într-o oază din deşertul Gobi. Corpul său nu este pământean, a venit într-o navă cosmică în epoca Lemuriei, a venit de pe Venus, este unul din cei Patru Shadai, unul din cele patru Tronuri ale Kumaraşilor. Lucrează, ajutându-i pe toţi cei care se află pe Drum; el îi ajută intens, trăieşte împreună cu un Guru Lemurian. Îl menţionează scrierile străvechi. Îl numesc „Marele Sacrificat"; acum este Nemuritor.

Acest Elixir de Viaţă Lungă este o substanţă metafizică electrică: când cineva o primeşte, rămâne depozitată în Corpul Vital. Cine primeşte acest elixir are dreptul să trăiască 1000 de ani, dar poate prelungi această durată, astfel Sanat Kumara trăieşte deja de trei milioane de ani. Pentru acest Elixir este nevoie de Transmutarea Focului Sacru".

Samael Aun Weor – „Tarot şi Kabală"

Î: *— Maestre, Cosmocratorii nu au măsurat consecinţele „Organului Kundartiguador"? Acum plătim din vina acelor Fiinţe Superioare. Ce ne puteţi spune în legătură cu aceasta?*

R: — Vinovaţii nu au fost Cosmocratorii. Vinovaţii au fost Arhanghelul Sakaky şi înalta sa suită, care au dat umanităţii Abominabilul Organ Kundartiguador, cu scopul de a stabiliza scoarţa geologică a planetei noastre. Însă au greşit calculele, „au încurcat socotelile".

Î: *— Fiind Zei?*

R: — Fiind Zei, a fost o greşeală matematică. Apoi a venit Arhanghelul LOISOS şi a înlăturat acest „Organ" din Umanitate, dar au rămas relele consecinţe în cei cinci cilindri ai maşinii, şi aceste „consecinţe rele" constituie EGOUL ANIMALIC. Acest lucru a fost cel care a făcut umanitatea să eşueze. Desigur, Arhanghelul Sakaky şi-a făcut pe deasupra o KARMĂ COSMICĂ înspăimântătoare şi este unul din cei patru Tetrasusţinători ai Universului. În Mahamvantara viitoare va trebui să plătească această Karmă.

Î: *— Dar, era necesar?*

R: — A fost necesar, dacă nu, nu s-ar fi stabilizat scoarţa geologică a Pământului. Acest „Organ" este de tip Lunar. Desigur că umanitatea, primind acest „Organ Lunar", forţele care se transformau neîncetat, în interiorul acelor subiecţi, au stabilizat scoarţa geologică a Pământului. Însă, cu ce preţ?

Când Arhanghelul LOISOS, Arhifizicianul-Chimist Comun LOISOS a înlăturat din Umanitate acest „Organ", atunci lucrurile deja s-au schimbat, dar au rămas consecinţele rele. Cristalizările Abominabilului Organ Kundartiguador au rămas în cei cinci cilindri ai maşinii. Aceste „cristalizări"

sunt Egoul, Eurile care în ansamblul lor constituie Eul Însuşi, Sinele Însuşi, Egoul. Ceea ce i s-a adus umanităţii a fost un mare prejudiciu.

Eu aş fi preferat să piară întreaga lume, dar să nu dau umanităţii acest abominabil „Organ”. Poate, dacă nu ar fi greşit calculele..., însă au „încurcat socotelile”, a existat o greşeală în calculele matematice.

Î: *— Se cade să presupunem că locuitorii lui Hercolubus (care, aşa cum ne-aţi spus, au de asemenea Ego) au trecut prin aceeaşi problemă care a apărut pe Pământ?*

R: — Desigur, au avut un proces similar, deşi acolo vinovatul nu a fost Arhanghelul Sakaky.

Î: *— A fost altul?*

R: — Are, de asemenea, vinovaţii săi. Şi sunt calcule foarte dificile cele care trebuiesc făcute atunci când se doreşte să se dea umanităţii Abominabilul Organ Kundartiguador. O greşeală oarecare, oricât de nesemnificativă ar fi, în CALCULELE TRANSFINITE, este un motiv mai mult decât suficient pentru a se produce un eşec. I s-a dat umanităţii terestre Abominabilul Organ Kundartiguador, dar greşeala a constat în faptul că Arhanghelul Sakaky a greşit la calculele matematice.

Î: *— Fără a încerca să-l condamnăm pe Arhanghelul Sakaky, pentru că nu e treaba noastră, putem presupune că el a acţionat pe cont propriu, fără a ţine seama de Tatăl său Intern?*

R: — El a făcut o muncă sub conducerea Tatălui, dar a avut, ca persoană, calculele sale umane greşite. Sunt calcule foarte speciale de MATEMATICĂ TRANSFINITĂ, dar i-a lipsit să fie puţin mai matematic şi a greşit în calculele sale. Nu a făcut-o cu intenţii rele, ci a calculat în mod greşit.

Î: *— În ciuda calculelor făcute greşit, totuşi ne-a şi ajutat mult?*

R: — A lucrat şi pentru umanitate, a căutat mereu binele omenirii, a făcut o greşeală. Desigur, când a vrut să înlăture din umanitate Abominabilul Organ Kundartiguador, cum am spus deja, a fost târziu... De atunci, umanitatea este cufundată în inconştienţă, în greşeală.

Î: *— Şi dacă i s-ar fi tăiat umanităţii Organul Kundartiguador la timpul cuvenit, în ce condiţii ar fi rămas?*

R: — Ar fi rămas echilibrată şi fără Ego, dar Sakaky a greşit în calculele sale. Aici este problema, o problemă foarte gravă...

Î: *— Până la ce punct suntem responsabili noi de această problemă?*

R: — Noi nu suntem, repet, decât sărmanele victime ale greşelii Zeilor. Aşa le-am spus eu însumi Zeilor, aici în „Deşertul Leilor”, când am reuşit să intru în legătură fizică cu ei...

Î: *— Conform Gnozei, când un „Eu” este dezintegrat se naşte o virtute; dar, după ce se naşte, se poate pierde încă o dată?*

R: — Da, se pot pierde din nou, pentru că şi Zeii cad. Nu aţi citit cumva tot ceea ce spun Scrierile Sacre? Nu vă amintiţi „Revolta Îngerilor”? Îngerii au căzut, nu? Şi s-au transformat în Demoni. De ce spune că „s-au transformat

în Demoni”? Pentru că au reînviat în ei Eurile. Dar, de ce au reînviat? Pentru că au violat Legea: AU FORNICAT.

Stă scris că „Fiii Zeilor s-au căsătorit cu fiicele oamenilor” care în acele vremuri erau uriaşi... Vă vorbesc despre ceea ce ştiu, despre ce eu am experimentat prin mine însumi, pentru că eu am participat la această „Revoltă a Îngerilor”. *(A se înţelege prin Îngeri acei Indivizi Sacri care, spre deosebire de restul Lemurienilor, aduceau deja cu ei Piatra Filosofală din alte Mahamvantare.)*

Nu strică să vă spun că am trăit pe vremea anticei Lemurii, că am fost Lemur; că am trăit printre Hiperboreeni; am fost Hiperboreean şi că i-am cunoscut, de asemenea, pe oamenii primei rase Protoplasmatice. Nu strică să vă spun că am cunoscut Pământul în procesul său de evoluţie şi involuţie din dimensiunile superioare ale Naturii, înainte ca acest Pământ să se fi transformat într-o Protoplasmă; eu am văzut viaţa ieşind din HAOS, în zorii Mahamvantarei şi nu am uitat nimic. Astfel, dau mărturie despre ceea ce ştiu, despre ceea ce am experimentat prin mine însumi.

În Lemuria, mulţi fraţi care am trăit în alte Mahamvantare, am comis greşeala de a ne lua soţii când, deja ne era interzis. Aceasta a fost „Revolta Îngerilor” şi printre participanţii la „revoltă” am fost şi eu. Desigur, „am intrat în joc” cum au făcut-o şi alţii; aici „am dat-o în bară”.

Că am suferit mult în Lemuria? E sigur! Că mi s-a întâmplat să mă trezesc pe acelaşi continent Lemur? De asemenea este adevărat! Şi, că am rămas, din nou, în picioare în Lemuria? Bineînţeles! Pot să dau mărturie de tot ce am trăit, am experimentat.

Aş putea face aici o expunere riguroasă despre istoria Pământului de când a ieşit din Haos, însă ar fi o poveste atât de lungă, încât nu ne-ar ajunge toată noaptea. Astfel încât, cu acestea vă spun totul. Dar, ce s-a întâmplat? Au reînviat Eurile în toţi cei care am participat la acea „Revoltă”.

Că după aceea mulţi fraţi s-au căit? Aceasta este altceva! Au urcat din nou. Printre aceia care s-au căit sunt şi eu, şi am eliminat încă o dată acele Euri; însă, dacă coborâm garda, reînvie din nou; aceasta e evident.

Vă vorbesc în sinteză, în linii mari; nu mă opresc acum să vă vorbesc despre Podişul Central al Asiei, nici despre nimic altceva în legătură cu aceasta, pentru că ar fi prea lung.

Î: *— Lemuria era, într-adevăr, foarte diferită de această lume în care trăim?*

R: — Cum să nu! A fost un continent gigantic care era situat acolo, în Oceanul Pacific; clima era tropicală, vulcanii erupeau în mod constant... În acea epocă viaţa era foarte diferită de viaţa de astăzi. Toată lumea vorbea în limbajul Luminii. Dacă voiam, de exemplu, să salutăm pe cineva, nu spuneam, ca astăzi, „good morning” sau pur şi simplu „bună ziua”, ci dimpotrivă ridicam mâna la inimă şi spuneam „HAIBU”, iar celălalt răspundea: „HAIBU”. Vorbeam într-un limbaj foarte diferit, mai curând „cântat”, cu VERBUL SACRU şi aveam putere asupra elementelor: asupra

focului, asupra aerului, asupra apelor şi asupra pământului.

Îmi amintesc de puterile de a dezlega trăsnetul şi furtunile, atunci când vreunul din noi umbla printre aceste mulţimi Lemuriene. Noi veniserăm din alte Mahamvantare şi cunoşteam viaţa. Mai târziu, noi, fraţii, am comis greşeala de a ne lua soţii, când ne era deja interzis. După aceea a fost rândul nostru să suferim, pentru a ne ridica din nou. Aşadar, am cunoscut Lemuria. În final s-a scufundat în Oceanul Pacific, de-a lungul a 10.000 de ani de neîncetate cutremure, de „soare, de ploaie, de foc”, cum spun Aztecii. Am cunoscut toate acestea. Focul şi cutremurele au scufundat Lemuria în Pacific, de-a lungul a 10.000 de ani...

● CAPITOLUL 11 ●
STUDIUL OMULUI SOLAR

„Soarele a depozitat înăuntrul glandelor sexuale ale animalului intelectual în mod greşit numit Om, anumiţi germeni solari care dezvoltaţi corespunzător l-ar putea transforma în Om autentic”.

Samael Aun Weor

□ SEPTENARUL TEOSOFIC □

„A sosit ora să ştim cine suntem. Corpul fizic nu este totul, să vezi organismul uman al oricărei persoane nu înseamnă să fi cunoscut cu adevărat FIINŢA.

Când încerci să explorezi organismul uman, descoperi celula vie, dar oamenii de ştiinţă nu cunosc FORŢA VITALĂ. Evident, organismul uman are un NEXUS FORMATIVUS, adică un FOND VITAL ORGANIC. Vreau să mă refer în mod accentuat la LINGAM SARIRA al teosofilor, la condensarea termo-electro-magnetică.

Oamenii de ştiinţă ruşi studiază acum CORPUL VITAL. Au un aparat extraordinar de percepţie optică cu ajutorul căruia le-a fost posibil să vadă şi să fotografieze CORPUL VITAL, ei îl denumesc CORP BIOPLASTIC.

Aşadar, corpul fizic are un suport vital fără de care nu ar putea exista. Dar acela nu e totul, dincolo de corpul fizic şi suportul său vital organic se află EGOUL.

Ce este acel Ego pe care-l purtăm în interiorul nostru? Doar autoobservându-ne în mod psihologic, vom descoperi ceea ce este: un mănunchi de dorinţe, amintiri, gânduri, opinii, concepte, pasiuni, voinţe, etc. Evident, un astfel de Ego nu este nici măcar o unitotalitate, o unicitate; în profunzime, un astfel de Ego se dovedeşte pluralizat”.

Samael Aun Weor – Conferinţa: „Ce suntem şi ce trebuie să fim?”

Înainte de toate, stimabilii mei fraţi, este necesar să ne facem de fiecare dată tot mai conştienţi de misterele vieţii şi ale morţii; devine indispensabil să înţelegem ceea ce suntem pentru a putea obţine într-o zi o transformare radicală înăuntrul nostru înşine; acest lucru este fundamental.

Distinctele şcoli de tip pseudo-esoteric şi pseudo-ocultist susţin în mod emfatic că fiinţa umană posedă Şapte Corpuri; pe primul îl numesc Corp Fizic, este faimosul STULA SARIRA al Teosofilor orientali. Pe al doilea îl numesc, în orient, LINGAM SARIRA, este suportul Vieţii Organice, am spune, partea tetradimensională a corpului fizic. Al treilea corp este KAMAS, principiul dorinţei, faimosul Corp Astral citat de alchimiştii medievali. Al patrulea corp,

după Hinduşi, este cel Mental, în Sanscrită îl mai denumesc şi MANAS INFERIOR. Al cincilea vehicul este Corpul Cauzal, MANAS-ul SUPERIOR cum i se spune între Teosofi. Al şaselea corp este Corpul BUDDHIC sau INTUIŢIONAL, Conştiinţa Superlativă a Fiinţei. Şi al şaptelea, după Hinduşi, este ATMAN, Inefabilul, Intimul... În adevăr, Înţelepciunea Antică spune: *„Înainte ca falsa auroră să lumineze deasupra Pământului, cei care au supravieţuit uraganului şi furtunii, vor elogia Intimul şi lor li se vor înfăţişa Heralzii Aurorei”*. (Trebuie să iubim Intimul, să-l adorăm, să i ne închinăm.)

Am trasat, am spune, o schemă, schema Teosofilor, schema Înţelepciunii Orientale, dar toate acestea trebuie să fie analizate puţin, dacă vrem cu adevărat să ajungem să avem o cunoaştere completă a sinelui.

Cruda realitate a faptelor este că Clarviziunea dezvoltată îţi permite să ştii ceva mai mult. Fără îndoială Teosofii, Yoghinii, Pseudo-roscrucienii n-ar accepta în nici un fel faptul concret că încă nu posedăm aceste corpuri. Merită aşadar ca această chestiune să fie analizată.

În şcoala lui Max Heindel sunt menţionate, de asemenea, cele şapte corpuri. Cel fizic e numit simplu „Corp Fizic”; suportul vieţii organice este numit „Corp Vital”, principiul dorinţei „Corp Astral”, mintea concretă „Corp Mental”, al cincilea „Corp Cauzal”, al şaselea „Corpul Conştiinţei”, iar celui de-al şaptelea îi spun „Scânteie Virginală”.

Orice şcoală pseudo-ocultistă şi pseudo-esoteristă din această epocă „Kalkiană” crede ferm în SEPTENARUL TEOSOFIC, ei cred că toţi oamenii (sau mai bine am spune „umanoizi”) care populează suprafaţa Pământului posedă deja cele Şapte Corpuri.

Realmente, asta este complet fals, „animalul intelectual” greşit numit „Om” are doar Corpul Fizic şi Suportul său Vital organic, nu are nimic mai mult. Astral şi Mental nu are, Cauzal şi mai puţin. Ceea ce are după Corpul Fizic şi cel Vital este Egoul, Eul, Eul însuşi, Sinele însuşi care ţine loc de Astral, care ţine loc de Mental, dar care nu este Corpul Astral nici cel Mental.

Vă voi comunica dumneavoastră personal rezultatul investigaţiilor mele, fără să iau în seamă pentru nimic afirmaţiile de ordin Teosofic, Pseudo-roscrucian, etc., etc., etc. (dumneavoastră ştiţi foarte bine, între paranteze, că există multiple şcoli şi fiecare şcoală are dreptul să-şi susţină tezele sale). Eu mă despart pentru un moment de acele şcoli, pentru a vă menţiona rezultatul investigaţiilor mele...

În numele adevărului şi cu mare accentuare vă spun dumneavoastră: atunci când mă mişc în Lumea Astrală, pot să văd perfect, cu claritate foarte mare cine are Astral şi cine nu are un astfel de Corp. O mulţime de dezîncarnaţi merg şi vin în acea Regiune şi nu au Corp Astral, se văd ca nişte fantome, nimic mai mult. Şi asta sunt: umbre mizerabile, fantome, inconştienţi; par veritabili somnambuli în regiunea Amenti.

Cei care au Corp Astral sunt diferiţi, se văd acolo ca nişte Oameni, sunt distincţi. Acolo oricine poate să facă diferenţierea între cineva care are Astralul şi cineva care nu îl are. De exemplu, putem pune aici una lângă alta

o persoană îmbrăcată şi una dezbrăcată, La o simplă privire se vede cine poartă haine şi cine nu, asta este evident. Tot aşa, cei care nu au Corpul lor Astral se văd acolo ca nişte biete fantome şi nimic mai mult.

Când cineva posedă deja un Corp Astral, ştie că îl are pentru că îl poate folosi. Ştim că avem picioare pentru că putem merge cu ele, ştim că avem mâini pentru că le putem folosi, ştim că avem ochi pentru că putem vedea cu ei. Tot aşa, ştim că posedăm un Corp Astral când îl putem folosi, când ne putem mişca cu el în mod conştient şi pozitiv prin Lumile Suprasensibile.

Corpul Astral e un vehicul real, de carne şi oase, e un vehicul definit, cu organele sale, cu fiziologia sa, cu patologia sa, cu ultra-biologia sa, etc.

Homunculul greşit numit Om nu se naşte cu un Corp Astral, este evident că acest preţios vehicul nu este un instrument indispensabil pentru existenţa în această Lume Fizică. Realmente, Corpul Astral este un lux pe care foarte puţini şi-l pot oferi.

Este clar că toţi acei pseudo-esoterişti şi pseudo-ocultişti care afirmă că ne naştem cu Corpul Astral confundă un atât de preţios vehicul cu DEMONUL APOPI al misterelor egiptene; acesta este în sine însuşi corpul egoic de dorinţe.

Oribilul demon Apopi, baza oricărei bestialităţi pasionale se află în relaţie intimă cu sistemul nervos marele simpatic.

Aşadar, trebuie să facem o diferenţiere clară între ceea ce este Egoul şi ceea ce sunt Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei. În acest caz aş spune: trebuie să facem o diferenţiere clară între Eu şi Corpul Astral, întrucât sunt distincte.

Dar mă tem că deşi explic această chestiune aşa cum o explic, poate nu am reuşit încă să vă fac să mă înţelegeţi în întregime. Avem nevoie să ilustrăm acest lucru cu o experienţă trăită...

Am cunoscut un caz magnific: un om care conducea un Lumisial Gnostic, se vedea foarte devotat, într-adevăr iubea Gnoza. O dată ce s-a dezîncarnat mi-am propus să-l cercetez cu facultăţile supranormale în a Cincea Coordonată.

Cu durere trebuie să spun că foarte curând l-am găsit într-o stare, am spune, somnambulică; acel om părea un somnambul (cuvântul „om” mi se pare exagerat; dacă aş spune „fantomă” ar fi mai exact). Mergea, firește, pe străzile unui mare oraş. Care? Acela în care a trăit înainte de a se dezîncarna.

Aspectul său nu era tocmai foarte frumos: dădea în vileag starea de descompunere a cadavrului. L-am atins şi l-am găsit foarte rece, îngheţat. Cu siguranţă acel om (repet, folosesc de această dată cuvântul „om” în mod convenţional) nu lucrase niciodată cu Focul Sacru. Dar aceasta este grav: avea soţie sacerdotesă, vreau să spun că îi făcea pe oameni să creadă că el lucra în „Forja Ciclopilor”, dar era de fapt un fornicator ca oricare altul...

„Sunteţi dezîncarnat, i-am spus, corpul dumneavoastră fizic a murit deja, se află într-un mormânt, faceţi-vă conştient de această realitate”.

A spus: *„Nu, eu nu sunt mort, eu sunt viu”*.

I-am spus: „Corpul vostru fizic a murit deja”...

„Imposibil, dacă eu mă simt la fel”.

„Bine, să facem un experiment: priviţi-vă într-o oglindă (treceam în acel moment eu în Corpul meu Astral, iar el ca fantomă, prin aproprierea unui loc în care era o oglindă). Priviţi-vă, priviţi-vă faţa!”

S-a privit în acea oglindă, s-a văzut (o oglindă astrală, este clar), părea un spectru reflectat în oglindă...

A ieşit din acel loc şi i-am spus: „Vreţi să vă convingeţi? Încă nu credeţi că sunteţi mort, deşi v-aţi privit în oglindă?”

„Imposibil, nu pot să cred că sunt mort”.

„Bine, să facem altceva, faceţi un salt lung cu intenţia de a pluti în ambientul înconjurător şi veţi vedea că puteţi pluti, cu acest lucru vă veţi convinge că sunteţi mort, pentru că în Lumea Fizică guvernează Legea Gravitaţiei; acolo faci un salt şi cazi pe pământ, dar în Lumea Astrală guvernează Legea Levitaţiei, corpurile plutesc...”.

A spus: *„Bine, o voi face, să vedem dacă e adevărat că sunt mort pentru că nu o cred”...*

„Bine faceţi saltul”.

Omul a făcut un salt lung şi prelungit cu intenţia de a pluti în ambientul înconjurător (o fantomă plutind!), dar curând i-a venit în mintea înfierbântată (o minte greoaie) ideea că ar putea să cadă în cap, în clipa în care pluteşte şi a convertit-o în realitate. O astfel de idee a devenit un fapt: a căzut în cap; atunci s-a înfipt deci în pământ, cu capul în jos şi picioarele în sus, formând semnul Pentalfei inversate.

În acele clipe i-am spus: „Dumneavoastră sunteţi cel căruia i-a venit în minte ideea că v-aţi putea duce-n cap...”.

Totul era în van! În acea fantomă s-au ivit distincte forme animalice: una părea un taur furios (demonul mâniei), alta un câine furios (lascivitate), alta un cal nărăvaş care galopa (desfrâu), etc., etc., etc., distincte bestii inumane ieşeau de acolo, din acea fantomă (diversele Euri).

La sfârşit a trebuit să mă îndepărtez de acea biată fantomă multiplă, pentru că era deja timpul să revin la Corpul meu Fizic... Era o fantomă şi nimic mai mult!

Cine are Corp Astral deja nu mai este o fantomă, e diferit, se distinge în acea regiune Amenti, e distinct, acolo trăieşte, acolo figurează cu numele său sacru. Fiecare dintre noi are acolo numele său. De exemplu, numele pe care eu îl folosesc: Samael Aun Weor, nu e un nume capricios pe care mi l-aş fi pus la întâmplare, nu; nu eu mi-am pus acel nume, eu m-am numit aşa întotdeauna. De-a lungul întregii Eternităţi, din eră în eră, din Mahamvantara în Mahamvantara întotdeauna am fost SAMAEL AUN WEOR. Bine, acela e numele FIINŢEI mele, al MONADEI mele DIVINE, e un nume care îl reprezintă pe Regele Focului, al Vulcanilor. Indubitabil, El este acela: eu sunt doar

Dhyani Bodhisattva al său. Cum ar spune Mahomed: *„Allah este Allah şi Mahomed Profetul său”*. El este perfect, eu nu sunt. Nu intenţionez să mă presupun perfect, pentru că perfect nu este decât unul şi acesta este Tatăl care se află în secret. Nici unul dintre noi nu e perfect.

Aşadar fraţilor, în lumea AMENTI cine posedă un Corp Astral, îşi ştie numele şi este viu. După moarte, continuă acolo trăind cu Personalitate Astrală, deja nu mai este o creatură muritoare, este nemuritor.

Să continuăm cu Corpul Minţii (aceasta este o altă specie de dogmă Heindeliană, Steineriană, Blavatskiană, etc., etc., etc. Şi alte atâtea de acest gen)... „Manas Inferior”, „Minte Concretă” dar ce este asta? Oare de unde vor scoate „umanoizii” Corp Mental? Exagerează chestiunea. Eu nu neg că Maeştrii Fraternităţii Luminii Interioare au un Corp Mental individual, s-o neg ar fi absurd, dar nu toţi umanoizii care populează suprafaţa Pământului posedă deja Corpul Mental. Să nu se exagereze lucrurile! Şcolile cu „personalităţi Kalkiene” ale acestei epoci nu numai că ignoră, ci în plus ignoră că ignoră, nu numai că nu ştiu, ci în plus nici măcar nu ştiu că nu ştiu şi acest lucru este dureros.

Minte individuală? Acela este un lux pe care foarte puţini îl pot găsi, pe care foarte puţini, îl pot avea. Dacă facem reconsiderări de fond, putem evidenţia prin noi înşine că mintea pe care o avem pare o giruetă, se învârteşte în acord cu „unda”, azi un gând, după un timp altul; la fel de repede afirmăm ca şi cum negăm, suntem plini de teribile contradicţii. Dacă am avea o Minte Individuală ar fi imposibil să fim atât de paradoxali, să ne contrazicem atât pe noi înşine moment de moment.

Noi ştim că ne contrazicem foarte mult, dar ni le dregem auto-înşelându-ne, cu scopul de a nu părea nebuni nouă înşine; întotdeauna găsim o evazivă pentru „dragele noastre justificări”: *„Da, pentru că n-am copt bine această idee, am gândit aşa, azi gândesc diferit”* sau *„este pentru că deja am analizat mai bine lucrul şi afacerea pe care mă gândeam s-o fac, de acum n-o mai fac”,* etc., etc., etc.

Întotdeauna facem vreo jonglerie cu mintea pentru a ne auto-înşela, întrucât nu vrem să gândim că suntem nebuni (acest lucru ne dezgustă în mod oribil). Realitatea este că o minte individuală este foarte greu de găsit. Trebuie să o fabricăm şi oamenii nu au fabricat-o; ceea ce avem sunt minţi şi asta e diferit. În interiorul persoanei noastre umane (între paranteze, dacă se poate numi „umană”, fapt pe care îl pun la îndoială) trăiesc mulţi oameni de tip psihologic. Să observăm contradicţiile: „Vreau să mănânc” spunem, dar curând ne asaltează altă idee, ne asaltează o idee care iese din Eul mişcării şi spune: „nu, nu vreau încă să mănânc, vreau să merg în cutare sau cutare loc”... Această idee poate fi sabotată de Eul intelectului şi spunem: „bine, dar de ce să merg în acel loc? Mai bine mă aşez să citesc ziarul...”

Vedeţi dumneavoastră, certându-se trei persoane: cea a stomacului, care vrea să mănânce, cea a mişcării care nu vrea încă să mănânce şi cum a treia în conflict iese din intelect. Atunci vreau să spun că în interiorul persoanei noastre psihologice există multe persoane, acest lucru este

evident; dar nu e vorba doar de persoane pur şi simplu insubstanţiale sau lucruri de acest fel, sunt persoane psihologice reale, care există în spaţiul psihologic. Dacă acceptăm că există un spaţiu tridimensional, trebuie să acceptăm şi că există spaţiul psihologic; acest lucru e incontestabil...

Se spune că Iisus, Marele Kabir a scos din corpul Mariei Magdalena şapte demoni; indubitabil e vorba de cele şapte păcate capitale: mânie, avariţie, desfrâu, invidie, orgoliu, lene şi lăcomie, etc., etc., etc. Dacă multiplicăm acele şapte prin alte şapte şi tot prin alte şapte, ajungem la concluzia că în interiorul persoanei noastre există o Legiune. În Evanghelie, acel posedat spre care s-a îndreptat Iisus, a strigat: *„numele meu este Legiune”* (numele fiecăruia dintre noi este tot „Legiune”, suntem o Legiune. Aşa o spune Evanghelia, eu o repet pentru că aşa este).

Legiune, dar legiune de ce, de demoni? Evident că da, nu suntem nişte sfinţişori... Cine ar putea nega că în interiorul nostru există cele şapte păcate capitale şi multe altele? Deja Virgiliu, Poetul din Mantua, în „Eneida”, operă extraordinară a clasicismului latin a spus: *„Chiar dacă am avea o mie de guri pentru a vorbi şi un cer al gurii de oţel nu am reuşi să enumerăm în întregime toate defectele noastre psihologice”...*

Aşadar nu suntem chiar nişte oi blânde, adevărat? Pentru că fiecare din acei demoni pe care îi cărăm în interior are propria sa minte; atunci avem multe minţi, acest lucru este indubitabil. Însă o Minte Individuală, un Corp Mental, aşa cum o predă Teosofia orientală sau cum o enumeră Max Heindel, nu, umanitatea actuală nu o are.

Din nefericire, în această privinţă s-au înşelat şi marii „clarvăzători” ai pseudo-esoterismului şi ai pseudo-ocultismului reacţionar: au confundat DEMONUL HAI, groaza lui Osiris cu legitimul Vehicul Mental Solar.

Este incontestabil că citatul demon intelectual este corpul mental lunar, animal, care actualmente ocupă în interiorul organismului uman locul pe care ar trebui să-l ocupe autenticul Corp Mental.

Dar, pe ce mă bazez pentru a face acest tip de afirmaţii atât de subliniate? Cu ce autoritate răstorn diagrame de tip pseudo-esoterist şi pseudo-ocultist, cu ce putere o fac? În numele adevărului, vă spun că trebuie să dai mărturie de ceea ce ştii, iar aici sunt în faţa dumneavoastră pentru a mărturisi adevărul. În afara corpului fizic, am investigat profund această chestiune a minţii, am studiat-o minuţios.

Odată, chiar fiind cu Domnul Leadbeater (care a fost unul din Teosofii cei mai iluştri ai sfârşitului secolului trecut şi începuturile celui actual, autor al multor opere, între ele „Viaţa Internă”, „Chakrele”, etc.), a trebuit să trec printr-o trăire extraordinară. Atunci, Domnul Leadbeater mi-a spus:

— Noi aici, în Lumile Interne, încercăm să te ajutăm pentru ca dumneata să poţi preda Mesajul umanităţii, acolo, în lumea fizică.

— Da, Domnule Leadbeater (i-am spus) şi ce îmi spui despre operele pe care dumneata le-ai scris?

— Ah, acel lucru nu are nici cea mai mică importanţă!...

Mi-a vorbit cu un surâs, prin care mi-a dat de înţeles, în mod deschis, că făcuse doar lucrări literare incipiente, dăduse primele litere ca pentru a trezi nelinişti, dar nu scrisese opere esoterice aprofundate. Domnul Leadbeater, autorul „Chakrelor” şi al atâtor alte opere Teosofice este un personaj respectabil; evident, în Lumile Superioare nu este un oarecare...

Apoi, Domnul Leadbeater mi-a dat un ajutor concret, specific, definit: în acele clipe, Fiinţa sa Interioară Profundă, mi-a separat Corpul Mental de Corpul Astral şi m-a dus în Egipt, Pământul Faraonilor. Am pătruns într-un Templu: acolo, m-am întâlnit cu câţiva Iniţiaţi antici, prieteni de-ai mei, am stat şi am discutat prieteneşte cu ei (bătrâni venerabili ai epocii lui Kefren).

Am revenit iar la Corpul meu Astral, dar călătoria am făcut-o în Mental şi cu Corpul meu Mental am revenit din nou pentru a mă pune înăuntrul Corpului Astral... I-am spus: *„Acest lucru e miraculos, formidabil”*. I-am mulţumit Domnului Leadbeater şi mi-am luat rămas bun. El s-a îndepărtat de mine, s-a adâncit pe acele străzi ale Londrei (deoarece el a fost englez); Eu l-am mai salutat încă de departe, el este un Om Conştient, un Om Treaz, un adevărat Maestru...

Atunci mi-am spus: De ce ar crede oamenii că au un Corp Mental? Eu îl am pentru că l-am fabricat în epoci antice, dar nu toată lumea s-a dedicat acestor studii. De unde scot că au un Corp Mental individual? De ce exagerează nota textele de tip pseudo-esoterist şi pseudo-ocultist?

Ceea ce au oamenii sunt Euri multiple şi fiecare Eu are propria sa minte, ideile sale, criteriile sale proprii; adică oamenii au multe minţi, dar nu o singură minte aşa cum presupun...

Să trecem acum la problema **Corpului Cauzal**. Corpul Cauzal este Corpul Voinţei Conştiente. În Lumea Voinţei Conştiente, găseşti cauzele propriilor tale erori, cauzele greşelilor tale, Eurile Cauză, căci fiecare Eu are cauza sa care îl produce. În lumea Cauzală, îi întâlneşti pe Maeştrii Karmei şi Legea Balanţei, Legea Justiţiei Cosmice; în Lumea Cauzală descoperi că orice cauză are efectul său şi că orice efect la rândul său se converteşte în cauză.

Odată, aflându-mă în Lumea Cauzelor Naturale, în interiorul unui Templu magnific şi în Corp Cauzal, a trebuit să mă apropii de un orator; acesta dădea explicaţii discipolilor săi, în Lumea Cauzelor Naturale. I-am spus ceva cu scopul de a studia înlănţuirea de cauze şi efecte, i-am făcut o mică obiecţie la un concept, cu care nu prea eram de acord. La rândul său, am văzut că el s-a simţit puţin incomod cu obiecţia mea şi a făcut o altă afirmaţie; această altă afirmaţie s-a convertit într-o alta şi aceea într-alta şi după toate astea s-a pus în mişcare o întreagă serie de cauze şi efecte; atunci am înţeles ce este Lumea Cauzală.

Dar nu toţi de acolo posedă un Corp Cauzal. Descoperi, în lumea Cauzelor Naturale milioane de creaturi care nu s-au dezvoltat încă, nu posedă propriu-zis Corpul Cauzal, nu au obţinut talia Omului Cauzal.

Se dovedeşte clar, evident şi manifest că şi în această privinţă s-au înşelat în mod lamentabil diversele şcoli de tip pseudo-esoteric şi pseudo-

ocultist; ei au căzut în greşeala de a confunda Esenţa cu Corpul Cauzal.

Esenţa în ea însăşi este doar o fracţiune a Sufletului uman încarnată în noi, turnată în Ego, înghesuită în Corpurile Lunare.

Este Incontestabil că acel homuncul, greşit numit Om, este supus Legii Recurenţei, nu este capabil să dea naştere la nimic nou, este victima circumstanţelor.

De fiecare dată când Egoul se reîntoarce în această vale a Samsarei, repetă cu exactitate toate faptele existenţelor sale anterioare, fie pe spire mai înalte, fie pe spire mai joase.

În aceste timpuri ale pseudo-ocultismului ieftin, se vorbeşte mult despre Legea Epigenezei: capacitatea de a da naştere la circumstanţe noi; este evident că doar Oamenii autentici cu voinţă conştientă îşi pot modifica destinul şi pot da naştere unei noi ordini de lucruri.

Animalul intelectual nu a fabricat Corpul Voinţei Conştiente, Vehiculul Cauzal; bietul homuncul raţional este întotdeauna victima Eternelor Legi ale Reîntoarcerii şi Recurenţei.

Locul pe care ar trebui să-l ocupe în interiorul nostru Corpul Cauzal, din nefericire este ocupat de către DEMONUL NEBT al Misterelor Egiptene. Este evident că acest demon este personificarea vie a relei-voinţe.

Omul Cauzal este Omul veritabil, acela care posedă un Corp Cauzal şi este capabil să-şi modifice conştient propriul destin; un Om Cauzal trăieşte acolo cu adevărat ca Om; are o personalitate complet definită, Personalitatea Cauzală...

Fără să vreau să mă înfumurez în vreun fel, trebuie să afirm în mod subliniat că eu sunt un Om Cauzal şi că-mi cunosc Lumea, că am Centrul meu de Gravitaţie stabilit în Lumea Cauzală; din acea regiune m-am proiectat aici, în faţa dumneavoastră pentru a vorbi, pentru a vă învăţa, din acea regiune mă proiectez în Lumea Astrală pentru a lucra, sau în Lumea Minţii, când este necesar. Astfel că depun mărturie despre ceea ce sunt, fără să mă preocupe dacă oamenii cred sau nu.

Septenarul Teosofic, realmente nu este pentru toţi. Trebuie să-ţi fabrici acele Corpuri: Astral, Mental, Cauzal pentru a te putea converti cu adevărat în Om, în Om Cauzal. Doar un Om Real poate primi principiile animice şi spirituale sau păgâne, Pneuma Gnosticilor, Spiritul, pentru a se converti în Om autentic; dar cel care nu a fabricat astfel de Corpuri, nu este Om...

□ CUM SĂ CREĂM OMUL ÎN INTERIORUL NOSTRU ÎNŞINE □

„Pentru a ne elibera de acele forţe mecaniciste ale Lunii care ne chinuiesc atât şi care au făcut din noi adevărate maşini, trebuie să creăm, la rândul nostru, o LUNĂ PSIHOLOGICĂ.

Cineva creează acea Lună Psihologică atunci când distruge Agregatele Psihologice care îi stăpânesc Personalitatea umană, aşa cum sunt orgoliul,

îngâmfarea, mândria, egoismul, mânia, ura, invidiile, vanitatea, auto-importanţa, auto-sentimentalismul, etc. Dacă se face acest lucru, se creează în interiorul tău un Centru de Gravitaţie permanent. Acel Centru de Gravitaţie permanent este de fapt Luna Psihologică.

Dar acest lucru nu e totul, devine necesar să progresăm încă şi mai mult; avem nevoie să creăm un SISTEM SOLAR PSIHOLOGIC, şi pentru asta trebuie să coborâm în A Noua Sferă, în Al Nouălea Cerc Dantesc, în Forja Arzătoare a lui Vulcan.

O dată create Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, am creat deja Sistemul Solar în miniatură în interiorul nostru înşine, aici şi acum, ne convertim într-un Sistem Solar în miniatură (microcosmic, pentru a fi mai exact).

Cine posedă Sistemul Solar Psihologic în interiorul său însuşi este un Om cu adevărat. Înainte de a poseda Sistemul Solar Psihologic înăuntrul tău însuţi, înainte de a-l fi creat, nu eşti Om; chiar dacă crezi că eşti, nu eşti, eşti un animal intelectual dar nu un Om".

Samael Aun Weor – „Învierea Mistică sau Esoterică"

Rasa umană a fost înşelată, i s-a făcut un rău teribil atunci când i sa spus că a ajuns deja la stadiul de Om, şi nu este adevărat. Eu strig, cu toate forţele sufletului meu că Omul încă nu există. Şi nu sunt singurul care strigă, au strigat-o mayaşii şi şi-au pus scrierile acolo, chiar pe aceleaşi pietre pe care acum le vedem în Muzeul de Antropologie din Mexic.

Amintim din opera magistrală a lui Lopez Portillo acel pasaj excelent când mulţi oameni s-au îndreptat spre Quetzalcoatl spunând: *„Doamne, Quetzalcoatl se sfârşeşte, Quetzalcoatl se sfârşeşte!"* Amintim acel alt pasaj extraordinar şi formidabil, când cineva vorbind în plină judecată îndreptată contra lui Quetzalcoatl, a spus: *„Quetzalcoatl nu iubeşte Tula, el îi iubeşte pe Oameni şi Oamenii nu există...".* Acest lucru s-a spus în plină Epocă a Toltecilor şi a rămas scris în documente pentru totdeauna. De aceea îl comentează, în opera sa magistrală şi domnul Preşedinte Jose Lopez Portillo.

Cu adevărat, Oamenii nu există; sunt de acord cu ceea ce s-a spus în acea epocă. Acum există „animalul intelectual", dar „animalul intelectual" nu este Omul.

Dacă aşezăm un Om în faţa unui „animal intelectual" îi vedem asemănători ca fizic, dar să le observăm procesele psihologice: sunt diferite. Pentru că un lucru sunt procesele psihologice ale Omului şi alt lucru sunt procesele psihologice ale „animalului intelectual" greşit numit „Om".

În Facultatea de Medicină, un profesor a spus: „Noi suntem mamifere intelectuale". Elevii nu au protestat, nici eu; sunt de acord cu ceea ce a spus profesorul. Dacă am fi Oameni, nu ne-am ucide unii pe alţii pe câmpurile de luptă, dacă am fi Oameni, nu am asasina delfinii din valurile agitate ale oceanului, dacă am fi Oameni nu ar exista vânătorii care se adâncesc în munţi pentru a termina cu creaturile Naturii, dacă am fi Oameni cu adevărat, în sensul cel mai complet al cuvântului, nu am fi beţivi, nici adulteri, nici

fornicatori, nici asasini, nici perverşi.

Omul este Omul. Omul este regele Creaţiei şi noi nu suntem stăpâni nici măcar pe noi înşine şi dacă noi nu suntem regii noştri cu atât mai puţin putem fi regi ai Creaţiei. Nu e posibil să concepi un rege al Naturii care să nu fie rege al propriului sine.

Dacă nu suntem capabili să mânuim elementele, dacă nu suntem capabili să poruncim focului vulcanilor, uraganelor sau apelor agitate ale oceanelor, dacă nu suntem capabili să stăpânim cutremurele, nu suntem Oameni pentru că Omul este regele Creaţiei.

Aşadar, ori suntem regi ori nu suntem. Până acum am demonstrat doar că suntem victimele circumstanţelor şi dacă nu suntem regi ai Naturii, cu atât mai puţin suntem regi ai noştri înşine.

Îmi vine în memorie, în aceste momente, Diogene cu lampa sa. El a mers într-o zi pe străzile Atenei cu o lampă aprinsă, căutând un Om şi nu l-a găsit. Şi ajungea cu lampa la casele înţelepţilor, trecea prin locuinţe cu lampa sa, căutând în cotloane, în curţi şi în coridoare...

— Ce cauţi, Diogene? (îi spuneau).

— UN OM!...

— Dar străzile sunt pline de oameni, pieţele publice sunt pline de oameni!

— Aceia nu sunt Oameni (răspundea), sunt bestii: mănâncă, dorm şi trăiesc ca şi bestiile!...

Şi a vizitat casele oamenilor de ştiinţă şi ale artiştilor şi pretutindeni făcea acelaşi lucru... Este evident că duşmanii se înmulţeau pe măsură ce vizita case şi mai multe case; toţi se simţeau în mod manifest ofensaţi de Diogene. Şi avea dreptate: NU L-A GĂSIT!

Diogene trăia într-un butoi, acolo mânca şi acolo trăia, nici măcar nu avea casă; trăia într-un butoi, în ceea ce am numi noi un recipient, o bute...

Interesant la Diogene Laerţiu a fost că la vremea morţii sale l-a vizitat nimeni altul decât Alexandru cel Mare, acela care a reuşit să aşeze toată Europa şi toată Asia sub sceptrul său. A spus în agonia sa: *„Alexandru, retrage-te şi lasă-mă singur cu Soarele meu”* (adică cu Dumnezeul său Intern) şi lui Alexandru nu i-a rămas altceva de făcut decât să se ducă. Adică, „l-a dat afară în stradă”... Un om umil ca Diogene să-l „dea afară” pe Alexandru cel Mare? Acesta e un lux pe care nu toţi şi-l pot permite, adevărat?

Drept pentru care, cum spune Diogene şi cum spun vechile codexuri din Anahuac, Omul încă nu există. Fără îndoială, în aceste clipe SOARELE realizează un experiment miraculos în eprubeta Naturii: vrea să creeze Oameni.

În epoca lui Avraam, Profetul, a avut destul de multe creaţii, în timpul primelor opt secole ale creştinismului s-au reuşit multe creaţii, în Evul Mediu, câteva, în aceste momente de criză mondială şi de faliment al tuturor

principiilor, în aceste clipe în care ne găsim în faţa dilemei lui „A FI” sau „A NU FI” a Filosofiei, Soarele face o nouă încercare în eprubeta laboratorului Naturii: vrea să creeze Oameni.

Acela este obiectivul fiecărei Rase. Soarele a creat fiecare Rasă pentru a-şi face faimosul său experiment, dar când o Rasă deja nu mai serveşte pentru un astfel de experiment este distrusă imediat. Această Rasă este teribil de atee, materialistă şi fornicatoare, este înspăimântător de perversă, drept pentru care va fi distrusă, oricât ar costa...

Cu adevărat, a sosit momentul în care noi trebuie să cooperăm cu Soarele pentru ca Omul să apară în noi. Înainte de toate, avem nevoie de DISPONIBILITATEA PENTRU OM; este necesar ca Omul să se formeze în interiorul nostru, ca şi fluturele în interiorul larvei. Avem GERMENII pentru Om, ei sunt depozitaţi în glandele sexuale. Dacă noi cooperăm cu Soarele, acei „germeni” se vor dezvolta iar în interiorul nostru înşine, în profunzimile psihicului nostru, se va naşte Omul veritabil.

Dar pentru ca acei germeni să se poată dezvolta, este nevoie de pământ fertil. Evident, dacă pământul este fertil, germenii vor germina, dar dacă nu este, se vor pierde.

Dacă alterăm organismul, dacă acceptăm grefele glandulare sau experimentele hormonale, dacă suntem de acord cu transplanturile organice, etc., pământul organic nu va fi favorabil pentru dezvoltarea germenilor Omului. Totuşi, oamenii de ştiinţă sunt siguri de ştiinţa lor, cred că transplanturile, testele cu hormoni, schimbările glandelor umane cu Glande de maimuţă, etc., etc., etc., sunt un mare progres, ceea ce în fond se dovedeşte ridicol şi foarte fals.

În trecut a existat o Rasă umană care a stabilit într-un mod definitiv o dictatură politică (o Rasă din epocile secundară sau primară). Acea Rasă a interzis tot ceea ce era relaţionat cu chestiunile religioase, religia incomoda scopurile politice ale dictatorilor. Libera iniţiativă a fost dezintegrată, eliminată; ca şi consecinţă sau corolar inteligenţa a început să degenereze.

Acea Rasă s-a dedat la tot felul de experimente glandulare, transplanturi, etc. (ca şi cele pe care le face ştiinţa falsă de azi). Cu timpul a început să se deformeze, morfologia a fost alterată fundamental. Procesele degenerative s-au intensificat din ce în ce mai mult. Rasa citată s-a micit de-a lungul secolelor. Au trecut mii şi milioane de ani, iar involuţia ei a devenit tot mai atroce, s-a terminat în interiorul unui cerc mecanic oribil, nefast...

Încă există acea Rasă degenerată, încă trăieşte pe suprafaţa Pământului. Vreau să mă refer în mod subliniat la furnici: o Rasă umană degenerată...

Nu afirm nimic în mod dogmatic. Cine şi-a dezvoltat facultăţile superlative şi transcendentale ale Fiinţei, cine poate stăpâni în totalitate „LEGOVINISMELE” marelui Avatar Ashiata Shimash, cine şi-a trezit conştiinţa superlativă şi transcendentală, cine şi-a eliminat Egoul, va putea (studiind TABLELE AKASHICE ale Naturii) să verifice prin el însuşi şi în mod direct ceea

ce afirm aici în mod accentuat. A discuta pentru a discuta sau a lansa antiteze pentru a argumenta cu scopul de a distruge afirmaţiile făcute aici se dovedeşte foarte superficial şi fără baze, atunci când nu ai experimentat cu „LEGOVINISMELE” lui Ashiata Shiemash.

Aşadar, nu e posibil ca germenii pentru Om să se dezvolte în pământuri nefertile; organismul trebuie să-l menţii în stare bună, pentru ca acei germeni pentru Om să se dezvolte în mod armonios.

Dar să veghezi ca organismul nostru să nu eşueze nu este totul. Dacă vrem să apară Omul în interiorul nostru, dacă vrem ca acei germeni (depozitaţi, cum am spus în glandele noastre sexuale) să se dezvolte în constituţia noastră psihosomatică, trebuie să mergem mai departe; devine necesar să acceptăm sistemul Sexual al Oamenilor reali, sistemul KRIYASHAKTY, acela pe care îl urăsc atât şcolile de tip pseudo-esoteric şi pseudo-ocultist, acela pe care îl condamnă atât unii mistici care greşesc.

Aparatul de reproducere umană, cum am spus deja, este grandios. În „Don Q.”, extraordinara operă a domnului nostru Preşedinte Lopez Portillo, am citit următoarele: *„Ce dureros este drumul care conduce la fecundare, să pierzi sau să consumi atâtea milioane de spermatozoizi pentru o singură fecundare!”*

Cu adevărat, eu cred că între cheltuiala fără rost şi agonisirea de forţe sau puteri trebuie să punem „Legea Balanţei”.

Acest lucru îl făceau Lemurii: NICIODATĂ NU AJUNGEAU LA EJACULAREA SEMINALĂ. Atunci, orice spermatozoid putea ieşi în mod mecanic pentru a fecunda o matrice; ca rezultat, exista Omul veritabil cu puteri asupra focului, asupra vânturilor, asupra apelor şi asupra pământului înmiresmat şi vorbea în Verbul de Lumină care ca un râu de aur curge întotdeauna sub pădurea deasă a Soarelui.

Era o epocă diferită, aceea era vârsta Titanilor, acelea erau timpurile în care din râurile cu ape pure ale vieţii izvora lapte şi miere. În aceea epocă nu exista nici „al meu” nici „al tău”, totul era al tuturor şi fiecare putea mânca din copacul vecinului fără nici o teamă.

Mare a fost deci degenerarea omului atunci când a vărsat „Vasul lui Hermes Trismegistul”, atunci când a căzut în „generarea animalică”, atunci când a ajuns să fie ca un monstru de perversitate! Dar dacă acceptăm sistemul de reproducere Kriyashakty, cel al Oamenilor reali, cel al Oamenilor veritabili care au existat în lume, se vor dezvolta germenii Omului real în interiorul nostru înşine şi ne vom converti în astfel de Oameni.

Cu sistemul Kriyashakty, cu acel artificiu miraculos pe care în sinteză l-am defini ca şi CONEXIUNEA LINGAM-YONI FĂRĂ EJACULAREA ENS-SEMINIS-ULUI este evident că obţinem Transmutarea Spermei Sacre (Hidrogenul Sexual Si-12) în Energie.

Este incontestabil că Hidrogenul citat reprezintă produsul final al transformării alimentelor în interiorul minunatului laborator al organismului uman.

Este indubitabil că Ens-Seminis-ul şi Hidrogenul său specific Si-12 este sămânţă şi fruct totodată.

A transmuta acest puternic Hidrogen pentru a-i da o cristalizare inteligentă într-o a doua octavă superioară înseamnă de fapt să creezi o nouă viaţă în interiorul organismului existent, să dai o formă evidentă Corpului Astral sau Sideral al alchimiştilor şi kabaliştilor.

Maestrul G. spunea: *„Trebuie să înţelegeţi că Corpul Astral se naşte din acelaşi material, din aceeaşi substanţă, din aceeaşi materie din care se naşte Corpul Fizic, singurul lucru care diferă este procedeul.*

Întregul Corp Fizic, toate celulele sale rămân, ca să spunem aşa, impregnate de emanaţiile materiei care este Si-12. Şi când acestea s-au saturat atât cât trebuie, materia Si-12 începe să cristalizeze”.

Apoi, Maestrul citat adaugă: *„Cristalizarea acestei materii o constituie formarea Corpului Astral”.*

Tranziţia materiei Si-12 la o stare de emanaţii şi saturarea graduală a întregului organism cu aceste emanaţii este ceea ce Alchimia numeşte „Transmutaţie” sau „Transformare”.

Şi continuă Maestrul G. spunând: *„Tocmai această transformare a Corpului Fizic în Astral este ceea ce Alchimia numeşte transformarea metalelor grosiere în metale fine sau obţinerea aurului din metale obişnuite”.*

Este evident că alchimistul poate şi trebuie să continue să transmute Hidrogenul Sexual Si-12, trecându-l cu ajutorul Sahaja Maithunei la o a treia octavă muzicală, al cărei rezultat ar fi cristalizarea Vehiculului Suprasensibil Mental Solar.

Cine vrea cu adevărat, după aceea, să fabrice Corpul Cauzal trebuie să continue transmutând Hidrogenul Sexual Si-12 şi să-l treacă cu ajutorul Sahaja Maithunei la o a patra octavă muzicală, pentru a-l cristaliza în excelenta formă a Vehiculului Voinţei Conştiente.

Când se posedă deja Corpurile Astral, Mental şi Cauzal atunci se poate încarna Sufletul şi să te converteşti într-un Om veritabil, într-un Om autentic, legitim. Pe un astfel de Om, când se dezîncarnează îl găseşti cu personalitatea sa foarte vie (cu un Corp Veritabil) în Lumea Astrală, în Lumea Mentală şi în cea Cauzală, este un Om cu adevărat, un Om Nemuritor în acele Dimensiuni Superioare.

Eu vreau, dragii mei fraţi, ca voi să aveţi un Corp Astral şi să puteţi merge în toate sferele Universului, să puteţi să călătoriţi cu acest Corp în orice loc de pe Pământ, să puteţi asista cu acest Corp la Marea Lojă Albă.

Eu vreau ca voi să aveţi un Corp Mental, pentru ca voi să învăţaţi să primiţi cunoaşterea de la propria voastră Fiinţă în mod direct, pentru ca să nu mai depindeţi de cele cinci simţuri, pentru ca să puteţi experimenta Adevărul. Eu vreau ca voi să aveţi un Corp al Voinţei Conştiente, pentru ca să nu fiţi victimele circumstanţelor, pentru ca să puteţi da naştere la noi circumstanţe.

Dacă azi sunt aici cu voi este pentru că vreau să vă convertiţi în Oameni veritabili, pentru ca să vă puteţi mişca în mod conştient şi inteligent prin Dimensiunile Superioare ale Spaţiului.

Azi, să fim sinceri cu noi înşine, nu suntem mai mult decât nişte animale intelectuale condamnate la suferinţa de a trăi, oameni vulnerabili şi slabi. Azi suntem creaturi fără apărare, pline de ură, de războaie şi ticăloşii. Avem nevoie să apară în noi Omul real, acela care e stăpân şi domn al Naturii.

Un Om cu Corpurile Fizic, Astral, Mental şi Cauzal este un Om dezvoltat. Animalele se nasc complete dar „umanoidul" se naşte incomplet; are nevoie să se dezvolte, să se completeze cu ajutorul unor munci conştiente şi suferinţe voluntare; are nevoie să transmute Energia Creatoare pentru a crea Corpurile Astral, Mental şi Cauzal şi a primi principiile animice şi spirituale, aşa se converteşte în Om.

Prieteni, în sex se află Drumul, Drumul este eminamente sexual. În mod inutil vom merge să căutăm adevărul în şcoli, teorii, secte, etc. Avem nevoie să învăţăm să mânuim Energia Creatoare a celui de-al Treilea Logos, dacă dorim cu adevărat să ne convertim în Oameni, în sensul cel mai complet al cuvântului.

Pentru a crea Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei este necesară Sexologia Transcendentală şi transcendentă, este necesar să învăţăm să mânuim „Mercurul Filosofiei Secrete", este necesar cu adevărat, să intrăm pe drumul Regenerării Sexuale, pentru că degeneraţii Infrasexului, fornicatorii, adulterii, homosexualii, lesbienele, etc., sunt sămânţa putredă, din care nu poate ieşi niciodată Omul, din acea clasă de creaturi singurul lucru care iese sunt larve...

Sau ne regenerăm sau mergem pe drumul involutiv descendent, al Lumilor Infernale! Suntem în faţa dilemei lui A FI şi A NU FI a Filosofiei; nu e momentul acum să ne jucăm cu vorbăria vană şi insubstanţială a conferinţelor greşite, nu e momentul acum să ne delectăm cu sofisme de amuzament. A sosit clipa cea mai teribilă; a sosit momentul în care trebuie să ne hotărâm: sau ne convertim în Oameni sau involuăm în adâncurile Pământului.

Mi s-ar putea spune ceea ce urmează: dumneavoastră cu ce autoritate afirmaţi acest lucru, pe ce vă bazaţi? În numele Adevărului trebuie să vă spun vouă (vă place sau nu vă place, credeţi sau n-o credeţi) că sunt al CINCILEA DIN CEI ŞAPTE, că sunt SAMAEL, că sunt REGENTUL LUI MARTE. Nu-mi pasă dacă voi o credeţi sau n-o credeţi! În timpurile lui Iisus, de asemenea, nu a fost acceptat Marele Kabir şi nu s-a crezut niciodată în nici un Maestru care a venit pe Pământ şi nici în vreun Avatar. Nici eu nu pot nădăjdui ca voi să credeţi în mine. Nu s-a crezut în Buddha şi a fost otrăvit, nu s-a crezut în Milarepa şi de asemenea i s-a dat otravă, nu s-a crezut în Iisus din Nazareth şi a fost crucificat, nu s-a crezut în Apollonius din Tyana şi a fost făcut să moară într-o groapă cu gunoi, într-o oribilă temniţă din Roma.

Aşa că omenirea urăşte Profeţii. Drept pentru care nu pot crede nicidecum că mă veţi admite ca AVATAR şi altceva de genul ăsta. Doar spun ceea ce ştiu, am curajul să spun, celor care cred şi celor care nu cred, că fiinţele umane care populează suprafaţa Pământului încă nu sunt Oameni, ci animale, bestii, pentru că mănâncă, dorm şi trăiesc ca şi bestiile. Cât timp nu ne hotărâm să creăm Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei vom continua să fim bestii.

Aşadar, dacă vrem să creăm acele Corpuri pentru a primi principiile sufleteşti şi spirituale care trebuie să ne convertească în Oameni veritabili, avem nevoie să ne regenerăm sexual, să terminăm cu oribilul viciu al fornicaţiei, să terminăm cu masturbarea, cu homosexualitatea, cu lesbianismul, cu adulterul dezgustător. Doar aşa şi acţionând cu energie, vom putea să ne regenerăm.

La ce serveşte să ne umplem capul cu teorii, dacă suntem putrezi din cauza adulterului şi fornicaţiei? La ce serveşte să citim toate bibliotecile lumii dacă continuăm fiind ceea ce suntem? Chiar să spunem că suntem acesta sau acela, nu vom fi mai mult decât ceea ce suntem!

Aşadar, a sosit ora regenerării şi acest lucru este fundamental. A transmuta Energiile Creatoare este fundamental, dar oamenii urăsc Transmutaţia. O urăsc pentru că Egoul urăşte ceea ce semnifică regenerare. Eul nu are chef să moară, nimănui nu-i place să-i pui un pistol în piept, nimănui nu-i place să-l ameninţi cu o mitralieră. Egoului nu-i poate plăcea niciodată ca cineva să-i prezinte o Doctrină relaţionată cu Transmutaţia Sexuală şi Regenerarea. Acest lucru este împotriva plăcerii sexuale, acest lucru este contra orgiei, contra viciului, care este ceea ce vrea cel mai mult Egoul...

□ SĂ CREEZI CORPURILE NU-I DESTUL, TREBUIE SĂ DIZOLVI EGOUL □

„De când Louis Pauwels şi Jacques Bergier au vorbit în mod didactic şi ştiinţific despre MUTANŢI, rezultă evident să înţelegi că s-a produs în lumea intelectuală o veritabilă nelinişte ideologică.

Pauwels crede în posibilitatea unor mutaţii favorabile prin intermediul radioactivităţii acestei epoci fatale în care trăim.

Radioactivitatea poate produce modificarea genelor unor indivizi, dar niciodată să creeze un MUTANT favorabil sau nefavorabil.

Păcat că acel inteligent autor a făcut din exploziile atomice şi radiaţiile lor o religie.

Noi Gnosticii, subliniem ideea că nu este posibilă naşterea MUTANTULUI prin explozii atomice şi radioactive.

Mutantul este rezultatul REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI, produsul viu al REBELIUNII PSIHOLOGICE.

Fundamentul, baza, sprijinul şi temelia MUTANTULUI este SEXUL.

Orice Mutant legitim este rezultatul specific al unor cristalizări distincte ale Hidrogenului Sexual Si-12.

MUTANTUL autentic posedă de fapt şi de drept cele patru Corpuri: Fizic, Astral, Mental şi Cauzal.

Aşadar, OMUL este MUTANTUL legitim, ADEPTUL veritabil, tot atât de diferit de animalul intelectual ca şi ziua de noapte".

Samael Aun Weor – „Întoarcerea mea în Tibet"

Să fabrici Corpurile Existenţiale ale Fiinţei, deja am spus-o, este necesar pentru a putea avea o Individualitate Sacră, pentru a te converti într-un Om, în sensul cel mai amplu al cuvântului.

Cu toate acestea, un individ care şi-a oferit luxul să creeze Corpurile Existenţiale ale Fiinţei şi care a ajuns la înălţimea Omului veritabil, este necesar să elimine ceea ce nu aparţine Omului. Adică, dacă îţi fabrici acele Corpuri şi nu elimini Agregatele Psihice, dacă nu ai răbdare să-ţi elimini propriile tale defecte psihologice, propriile tale greşeli, dacă nu te hotărăşti să dezintegrezi negreşit acele „agregate inumane", acel lucru care face din noi simple „mamifere raţionale", atunci eşuezi în Marea Operă a Tatălui, te converteşti într-un HANASMUSSEN, într-un avorton al Mamei Cosmice.

Hanasmussenul rămâne cu un dublu centru de gravitaţie. O parte a Conştiinţei este Omul Interior Profund, Fiinţa îmbrăcată cu Corpurile. Cealaltă parte este Conştiinţa îmbuteliată, în diversele Euri distincte, formând Egoul. Rămâne convertit în mag alb şi negru în acelaşi timp. Cu siguranţă, Fiinţa îmbrăcată cu Corpurile Existenţiale Superioare formează o personalitate divină, iar Egoul fortificat, formează altă personalitate animală. Un Hanasmussen are aşadar, două personalităţi interne: una angelică, alta diabolică.

Hanasmussenii cu dublu centru de gravitaţie sunt avortonii Mamei Cosmice, eşecuri. Andramelek e un caz de Hanasmussen cu dublu centru de gravitaţie. Îl invoci pe Andramelek în Lumile Superioare şi afli că e un Tron. Dar în alte invocaţii vine mai curând magul negru Andramelek care e foarte vechi. Are dublu centru de gravitaţie, e un Hanasmussen.

Dar nu toţi Hanasmussenii sunt la fel. Realmente, există patru tipuri sau clase diferite de Hanasmusseni. Pe prima, am numi-o a Hanasmussenilor care sunt muritori: indivizi care posedă doar corpul planetar sau corpul fizic, nu şi-au creat Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, dar s-au dedicat Magiei Negre, răului şi în cele din urmă dau formă în interiorul organismului lor la „un lucru fatal" şi tenebros, care face din ei Veritabili Hanasmusseni. Din fericire, o dată cu moartea, acel „lucru fatal", se destramă şi continuă doar Agregatele Psihice inumane care se pot reîntoarce mai târziu într-un nou organism sau trebuie să involueze în Lumile Infernale.

Există de asemenea o a doua clasă de Hanasmusseni: corespunde acelor subiecţi care au fabricat Corpul Astral, care posedă acel vehicul, dar care nu au eliminat „elementele inumane" şi deoarece nu au eliminat astfel de „elemente inumane", astfel de „elemente subiective", se convertesc

atunci în Hanasmussen, pentru că Egoul, în interiorul Astralului, elaborează acel „lucru fatal” care-i caracterizează pe Hanasmusseni.

Hanasmussenii din această a doua clasă pot elimina ceea ce au din Hanasmussen în mod voluntar dacă aşa îşi propun, dar dacă nu îşi propun aceasta în mod voluntar, atunci Marea Lege poate să-i facă să se reîncorporeze, am spune, în organisme animale (nu doar bicerebrate, ci chiar şi unicerebrate) şi aşa, prin intermediul acestui sistem de reîncorporări în organisme de animale inferioare, reuşesc să elimine ceea ce au din Hanasmussen...

Există o a treia clasă de Hanasmusseni: subiecţi care au creat Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, care s-au convertit în Oameni, care posedă un Corp Astral legitim, un Vehicul Mental veritabil şi în plus Corpul Cauzal autentic sau Corpul Voinţei Conştiente.

Dar dacă ei nu elimină „elementele inumane”, nu numai că nu obţin Iluminarea perfectă, Înţelepciunea Reală, ci culmea culmilor, se convertesc în Hanasmussen pentru că Egoul, „elementele inumane”, creează în interiorul lor acel „lucru fatal” care-i caracterizează pe Hanasmusseni.

Nu le rămâne altă ieşire, acelei clase de oameni, decât să lucreze asupra lor înşişi şi, pe bază de munci conştiente, deliberate şi de suferinţe voluntare, să elimine ceea ce au din Hanasmussen. În caz contrar, vor trebui să coboare în Involuţia scufundată a Lumilor Infernale; să coboare pe treptele, am spune, animaloide, vegetaloide şi mineraloide, până când obţin a „Doua Moarte”. O dată obţinută aceasta, Esenţa va ieşi la lumina Soarelui, la suprafaţă pentru a iniţia o nouă evoluţie care va trebui să înceapă de la mineral înainte. Aceea este, din nefericire, situaţia acelui al treilea tip de Hanasmussen...

Există o a patra clasă de Hanasmussen care nu numai că s-au convertit în Oameni, ci încă şi mai mult: au ajuns la stadiul de Îngeri, de Arhangheli, de Zei şi au căzut. Egoul formează în interiorul vehiculelor lor acel „lucru fatal” al Hanasmussenilor şi dacă nu se hotărăsc să elimine ceea ce au din Hanasmussen, Legea îi va pedepsi şi pe ei: vor fi precipitaţi în Involuţia scufundată a Lumilor Infernale, până ce obţin a „Doua Moarte”. O dată obţinută aceasta, Esenţa, ceea ce au din Suflet, va evolua din nou încă o dată de la mineral, trecând prin vegetal, animal până va recuceri stadiul de om pe care altădată l-a pierdut; aceea este situaţia celei de-a patra clase de Hanasmusseni.

Aşadar, una din două: sau eliminăm „elementele inumane” pe care le purtăm în interior, sau ne convertim în Hanasmusseni. Nu este destul numai să creăm Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei; devine necesar să eliminăm Agregatele Psihice, acel lucru inuman pe care îl avem...

Cum elimini acele Agregate Psihice? Apelând aşadar la aceeaşi Energie Creatoare, pentru că aşa cum Energia Sexuală serveşte pentru a crea, serveşte şi pentru a distruge. Cu acea Energie putem distruge, dezintegra, în mod complet, defectele psihologice.

În ce mod am putea-o face sau cum am face? Care ar fi tehnica, didactica? În timpul Maithunei aşadar o rogi pe Divina Mamă Kundalini să elimine cutare sau cutare eroare psihologică pe care ai înţeles-o deja profund (dar, mai întâi trebuie să o înţelegi, înainte să o elimini).

Devine necesar ca, atunci când descoperi că ai cutare sau cutare eroare, cutare sau cutare defect, să meditezi în mod profund asupra acelui defect, până-l înţelegi cu adevărat, până te faci conştient de originea sa: de unde vine, cum ai dobândit acel defect, etc. Şi deoarece l-ai înţeles, îl elimini.

Repet, eliminarea poate fi făcută în „Forja Ciclopilor”; în timpul Sahaja Maithunei este rugată Divina Mamă Kundalini să elimine, să dezintegreze eroarea pe care deja am înţeles-o, iar ea aşa o va face. Pe măsură ce trece timpul, pe bază de munci conştiente şi suferinţe voluntare, îţi vei elimina erorile tale...

În viaţa practică, în lupta pentru pâinea de fiecare zi, în relaţie cu prietenii noştri, în casă, cu rudele noastre, etc., vine un moment în care descoperim cutare sau cutare eroare; adică, în relaţie cu oamenii, defectele pe care le cărăm ascunse, ies la suprafaţă şi dacă suntem alerţi şi vigilenţi ca şi santinela în vreme de război, atunci le vedem.

Un defect descoperit trebuie să fie studiat din plin, în profunzime, la toate nivelurile minţii. O dată ce l-ai descoperit trebuie să-l lucrezi, să meditezi pentru a-l înţelege. Şi apoi vine ceea ce este bun: eliminarea. Mai întâi să înţelegi şi apoi să elimini; aşa se MOARE clipă de clipă...

● CAPITOLUL 12 ●
CELE PATRU DRUMURI

„Chiar dacă practici multe exerciţii yoghine, chiar dacă te închizi în peşteri, izolat de lume, alimentându-te cu ierburi de pe aproape, dacă nu dizolvi Egoul, nu te eliberezi”.

Samael Aun Weor

□ TIMPURILE SFÂRŞITULUI AU SOSIT DEJA □

„Istoria Universală ne arată că suntem aceiaşi barbari de odinioară şi că în loc să ne facem mai buni, ne-am făcut mai răi; acest secol XX cu toată spectaculozitatea sa, războaie, prostituţie, degenerare sexuală, droguri, alcool şi perversitate este ceea ce trebuie să privim.

În toate paginile negre ale istoriei negre găsim mereu aceleaşi cruzimi îngrozitoare, ambiţii, războaie, etc. Cu toate acestea, contemporanii noştri supercivilizaţi sunt încă convinşi că acel fapt al războiului este ceva secundar, un accident pasager care nu are nimic de-a face cu atât de mult trâmbiţata lor civilizaţie modernă. Au dezvoltat ştiinţa şi tehnica numai din cauza dorinţei de câştig, dorinţei de a domina, dorinţei de competiţie egoistă şi nu de cooperare utilă. Iar rezultatul este dezbinarea constantă, confruntarea omului împotriva omului, războiul.

Timpurile sfârşitului au sosit deja. Orice persoană care prin graţie a primit această broşură în mâinile sale, de fapt, trebuie să înţeleagă că asistăm la ultimele timpuri pentru a ne converti în spectatori sau actori ai acestei Mari Catastrofe pe care în puţin, în foarte puţin timp o vom avea.

În dorinţa noastră arzătoare de a le înmâna persoanelor care au în inima lor flacăra unduitoare care-l ajută pe om să-l caute pe Dumnezeu, le sfătuim să caute intens înăuntrul lor ceea ce înainte înşelaţi sinceri ne-au incitat să căutăm în afară”.

Samael Aun Weor – „La O Mie ajungem, dar la Două Mii nu”

Mari evenimente se apropie. Trăim profeţiile cărţilor sfinte ale Orientului şi Occidentului. Deja umanitatea planetei Pământ trece prin tot ceea ce, în limbajul simbolic şi alegoric al Bibliei, este predicat în Apocalipsă Sfântului Ioan.

Timpurile au sosit iar civilizaţia noastră agonizează. Trăim un haos oribil, întreaga umanitate e zdruncinată de cea mai absurdă explozie a instinctelor joase, a pasiunilor năvalnice, a celei mai cinice şi neruşinate expuneri a viciilor şi a poftelor lor brutale.

Niciodată până azi nu am asistat la un eşec atât de complet al celor mai înalte valori spirituale. Normele ridicate de morală, de frumuseţe şi

armonie au fost uitate, produc râs şi batjocură.

Totul merge spre propria sa distrugere, într-o bestială ostentaţie de materialism egoist, sadic şi respingător; într-o ecloziune nefastă de barbarie şi desfrâu, care uită frumuseţea şi iubirea şi caută doar senzaţia abrutizantă şi efemeră a orgasmului şi a orgiei, într-un ambient invadat de droguri, violenţă şi crimă. Şi aşa merg toţi ca o turmă furioasă care se lansează spre abis.

De peste tot se aud războaie sau zvonuri de războaie, se cutremură pământul, urlă uraganul şi se clatină străfundurile Universului. Dacă examinăm imparţial şi cu luare-aminte panorama vieţii, vedem că nu există o soluţie posibilă, răul lumii este atât de mare încât a ajuns deja până la cer. Babilonul cel Mare, originea tuturor fornicărilor şi abominaţiunilor pământului, va fi distrus şi din toată această civilizaţie de vipere nu va mai rămâne piatră peste piatră.

Ora critică actuală este realmente teribilă. Acum câţiva ani, Regele Lumii, MELCHISEDEC, care actualmente locuieşte în Agartha, a făcut în Tibet unele profeţii care se vor împlini. A spus că Semiluna (referindu-se la popoarele arabe) va fi distrusă, că triburile arabe vor sfârşi luptându-se unele cu altele.

Începem să vedem acest lucru. Am văzut deja cum palestinienii, revoluţionarii arabi palestinieni au avut de câtva timp lupte cu iordanienii, care sunt tot arabi. Am văzut deja că acum, înarmate până în dinţi, toate popoarele arabe s-au lansat împotriva Israelului şi din nenorocire vor fi încă o dată învinse.

Divizarea arabă nelinişteşte actualmente lumea datorită intereselor create. Bogate zăcăminte de petrol sunt actualmente motiv de dispută între Statele Unite şi Uniunea Sovietică. Ceea ce s-a întâmplat este că puţurile de petrol se epuizează în întreaga lume. Aşadar, dragii mei fraţi, arabii au puţurile cele mai bogate şi acestea încep să fie motiv de dispută între marile puteri.

Regele Lumii, MELCHISEDEC, Regele Salemului, cum spune Pavel din Tars, a asigurat că va fi un război teribil, universal (se va lupta pe Pământ spre Nord, spre Sud, spre Est şi spre Vest, în toate părţile, în adâncul mărilor şi în aer, etc.) că rasa umană se va distruge.

A profetizat că se vor întâmpla delicte pe care legile umane nu le-au văzut până atunci. A spus că va fi o vară atât de teribilă încât va pârjoli lumea şi ciume, boli şi mizerii. A asigurat că vor veni mari cataclisme.

De asemenea, a spus că din fiecare 10.000 de oameni sau că din fiecare 10.000 de persoane, doar cel mult una se va putea salva de la pieire, dar puţinele care se vor putea salva se vor distruge unele pe altele, că puţinii supravieţuitori vor fi tot atât de incapabili atât să-şi ridice o colibă, ca şi să-şi caute alimente, că vor sfârşi protestând împotriva lui Dumnezeu, împotriva Divinităţii. Regele Lumii a asigurat în mod clar şi că în ora cea din urmă el va trimite un popor pe care oamenii nu-l bănuiesc, pe care nimeni nu-l cunoaşte,

ca acel popor va fi chemat să iniţieze o nouă ordine pe faţa Pământului.

Dacă îl studiem pe NOSTRADAMUS, putem evidenţia că acel om a făcut profeţii care sau împlinit şi care vor continua să se împlinească. A profetizat Primul şi al Doilea Război Mondial; în afară de o literă dă aproape exact numele lui Hitler, tot ceea ce s-a întâmplat în al Doilea Mare Război a fost prezis de acel mare înţelept.

Asigură şi că în anul 1999, în a şaptea lună, o planetă uriaşă se va apropia de Pământ, că strălucirea ei va fi atât de mare încât va părea un al doilea Soare şi dă de înţeles că Pământul va trece printr-o revoluţie a axelor sale planetare, că se va simţi ca şi scos de pe orbită şi vor fi provocate catastrofe teribile.

Mai asigură că după toate, după atât de mari calamitaţi şi după ce va fi fost distrusă omenirea actuală, va veni o nouă ordine şi o nouă omenire; şi e de ştiut că, realmente, Nostradamus nu s-a înşelat niciodată.

Este sigur şi că a trimis scrisori unei rude a sa înainte să moară, în care îi explica că el nu putuse să scrie tot ce ştia cu privire la timpurile sfârşitului, pentru că acele timpuri (cele pe care le trăim noi acum) la fel ca şi religia (religia actuală), organizarea diverselor Regate, etc., ar fi atât de diferite de acea epocă (cea în care trăia el), ar fi atât de distincte, încât s-ar dovedi ciudat, iar dacă el ar fi vorbit (spune Nostradamus) s-ar fi expus la a nu fi pe placul Bisericii şi al guvernelor, de aceea subliniază că se vedea în necesitatea de a trebui să tacă.

Dar, ar fi spus că lăsa o operă scrisă, o carte cu tot ce ar trebui să se întâmple pentru timpurile sfârşitului, că acea carte urma să o lase ascunsă sub un monument şi că în zilele cele din urmă un copil ar descoperi acea carte, care este păstrată într-o cutie, dar că atunci când va deschide acea cutie, copilul va fi rănit şi va muri din cauza acelei răni.

Aşa că Michael de Nostradamus nu ignoră nimic din ceea ce actualmente se întâmplă şi nici evenimentele care vor surveni.

Cel mai grav din toată această chestiune este că resorturile tuturor acelor calamităţi: foamete, războaie, distrugerea planetei pe care trăim, etc. se află înăuntrul nostru înşine, le cărăm în interiorul nostru, în psihicul nostru.

Aşadar, în aceste clipe suntem în faţa dilemei lui A FI şi a lui A NU FI a Filosofiei: sau ne decidem să ne Auto-realizam sau nu ne decidem.

□ CARE ESTE DRUMUL? □

„Nu ar servi la nimic să ne îndepărtăm de lume şi să ne închidem într-o mănăstire sau să trăim într-o peşteră; Eurile vor continua să existe înăuntrul nostru.

Unii anahoreţi ai peşterilor, pe baza unor riguroase discipline au ajuns la extazul sfinţilor şi au fost ridicaţi la ceruri, unde au văzut şi au auzit lucruri care fiinţelor umane nu le este dat să le înţeleagă; cu toate acestea Eurile vor continua să existe în interiorul lor.

Incontestabil, Esenţa poate să scape de Eu pe baza unor riguroase discipline şi să se bucure de Extaz; totuşi după fericire se întoarce în interiorul lui Mine Însumi.

Cei care s-au obişnuit cu extazul fără să fi dizolvat Egoul, cred că au atins deja Eliberarea, se auto-înşeală crezându-se Maeştri şi chiar intră în Involuţia scufundată.

Nu ne-am pronunţa niciodată împotriva încântării mistice, împotriva extazului şi a fericirii Sufletului în absenţa EGOULUI. Vrem doar să subliniem necesitatea de a dizolva Eurile pentru a obţine eliberarea finală.

Esenţa oricărui anahoret disciplinat, obişnuit să scape de Eu, repetă o astfel de muncă după moartea corpului fizic, se bucură pentru un timp de Extaz şi apoi se întoarce ca şi geniul lămpii lui Aladin în interiorul sticlei, Egoului, lui Mine Însumi.

Atunci nu-i rămâne altceva de făcut decât să se reîntoarcă într-un nou corp fizic, cu scopul de a-şi repeta viaţa pe tapetul existenţei.

Mulţi mistici care s-au dezîncarnat în peşterile Munţilor Himalaya, în Asia Centrală, acum sunt persoane obişnuite, comune şi curente în această lume, în ciuda faptului că adepţii lor încă îi adoră şi îi venerează".

Samael Aun Weor – „Psihologie Revoluţionară"

Ajungând la această parte, mulţi ar putea să ne întrebe: Care este Drumul? Pe unde este Calea?

Dragii mei fraţi, este necesar ca noi toţi, cu minuţiozitate, să încercăm să înţelegem Drumul.

Sunt şcoli care subliniază ideea că există douăsprezece drumuri care se află relaţionate cu cele douăsprezece Constelaţii Zodiacale. Există Instituţii care presupun că drumurile sunt şapte. Noi trebuie să analizăm şi să ştim care este Drumul.

Trebuie să ne facem conştienţi de Drum, să-l înţelegem, pentru că nu ar fi posibil să ne facem conştienţi de ceva ce nu înţelegem. Este nevoie de analiză, de reflecţie. Doar aşa putem înţelege.

Vreau aşadar să supunem judecăţii această problemă a Drumului, în mod foarte serios.

Iisus Cristos care a fost cel mai mare instructor al ultimelor timpuri, n-a spus că ar fi mai multe drumuri. Cei care am studiat profund atât cele patru Evanghelii ca şi cele numite „Apocrife" (care realmente nu au nimic apocrif), am putut verifica că în nici una din învăţăturile sale nu figurează mai multe drumuri.

Când noi îl investigăm pe Gurdjieff şi pe discipolul său Uspensky sau pe Domnul Collins sau pe Dr. Nicoll, veritabili exegeţi ai celei de-a PATRA CĂI, putem evidenţia că, realmente, acceptă doar un singur Drum.

Gurdjieff, în studiul său, menţionează patru: DRUMUL FACHIRULUI, DRUMUL CĂLUGĂRULUI, DRUMUL YOGHINULUI şi AL PATRULEA DRUM (Drumul Omului Echilibrat). Dar, dacă le analizăm pe cele patru (aşa cum

afirmă acelaşi Gurdjieff), rămân toate reduse la unul: al patrulea.

Primul ar fi DRUMUL FACHIRULUI. În India există fachiri care, de exemplu, ridică un braţ şi îl susţin pentru un timp indefinit, până când ajunge să fie rigid. Există alţii care rămân drepţi într-un singur loc, timp de douăzeci sau treizeci de ani, până la a se converti în veritabile statui, dar după toate, ce câştigă acei fachiri? Dezvoltă puţin Forţa Voinţei şi asta-i tot.

Gurdjieff asigură că în Orient el a cunoscut un fachir care de treizeci de ani stătea la porţile unui Templu susţinut doar pe vârfurile degetelor picioarelor şi pe vârfurile degetelor mâinilor. Avea treizeci de ani în acea poziţie, discipolii lui îl prindeau, îl duceau la râu, îl spălau, îi dădeau să mănânce, şi-l aşezau din nou la locul lui, la porţile Templului.

Acest tip de fachir face eforturi supraumane teribile. Există fachiri care rămân în picioare o viaţă întreagă, în mijlocul furtunilor şi în bătaia Soarelui, etc., li se atrofiază picioarele şi nu mai pot să meargă din nou. Alţii se întind pe o piatră sau se aşează pe un muşuroi de furnici până ce furnicile îi sfârtecă.

Dar ce caută fachirii? Un singur lucru: să creeze Corpul Voinţei Conştiente. Ar putea să-şi creeze Corpul Voinţei Conştiente sau aşa-numitul Corp Cauzal cu ajutorul acestui fel de exerciţii fizice? Cei care au atins într-adevăr Adeptatul ştiu foarte bine că orice vehicul, fie fizic, fie suprasensibil, poate fi creat numai prin intermediul înţeleptei Transmutări a Hidrogenului Sexual Si-12.

Singurul lucru pe care îl obţin aşadar fachirii, este dezvoltarea puterii Voinţei şi nimic mai mult, dar nu creează Corpul Voinţei Conştiente, care este complet diferit; este clar că nu se poate „RE-CREA” nici un corp în afara celei de-a „NOUA SFERE”. Dacă ar fi posibil să creezi vreun corp în absenţa celei de-a „Noua Sfere”, noi ne-am fi născut din aer sau din ape, din vreun lac sau într-o stâncă, n-am fi fiii unui bărbat şi ai unei femei, dar suntem fiii, cu adevărat, ai unui bărbat şi ai unei femei. Orice „creaţie”, întotdeauna se realizează în a „Noua Sferă”, asta este evident. Nici un fachir nu ar putea crea Corpul Voinţei Conştiente departe de a „Noua Sferă”.

Nimic nu câştigă, aşadar, cei care se dedică fachirismului, decât faptul că dezvoltă puţin Forţa Voinţei şi asta-i tot.

După Drumul Fachirului, urmează cel al CĂLUGĂRULUI. Dacă cineva în vreo existentă, s-a dedicat fachirismului, dornic să continue calea, sigur că în existenţa următoare poate dezvolta aspectul emoţional al Fiinţei sale, adică se poate converti în călugăr.

Dar nu vreau să spun că, din acest motiv, reuşeşte să creeze Corpul Astral (Corp ul lumii dorinţelor) sau altceva de acest fel. Acela este distinct, pentru că, aşa cum v-am spus, fiecare vehicul este creat numai cu ajutorul Transmutării Hidrogenilor. Nu este posibilă formarea nici unui Vehicul atunci când este exclus Hidrogenul Sexual Si-12.

Eroarea călugărilor şi a călugăriţelor este faptul de a renunţa la sex fără a-şi fi fabricat Corpurile Solare. Apoi, se dovedeşte că pot fi întâlniţi în

Limb, îmbrăcaţi cu zdrenţe; şi cu siguranţă trebuie să se îmbrace cu „Hainele de Nuntă”, pentru a putea intra în „Împărăţia Cerurilor”.

Că sihastrul dezvoltă partea emoţională? Fireşte, dar nu creează „Corpul Emoţiilor”, aşa-numitul „Eidolon” sau Corp Astral şi ca atare nu ajunge să aibă individualitate în Lumea Astrală.

În noi existenţe e posibil ca cei care au fost călugări să ajungă să fie yoghini.

Cu siguranţă că pe acest al treilea drum, cel al YOGHINULUI, sunt mai multe aspecte sau, cu alte cuvinte, mai multe clase de Yoga. Există HATHA-YOGA, propriu-zisă. Hatha-Yoghinii cred că Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei este posibilă numai pe bază de pure posturi yoghine, dar greşesc. Această Yoga este descalificată de Venerabila Lojă Albă; dar există un alt tip de HATHA-YOGA am spune TANTRICĂ, care nu este descalificată.

Există BAKTY-YOGA sau YOGA DEVOŢIUNII. Aceasta dezvoltă în mod extraordinar partea mistică, devoţiunea elevată şi poate să ne dea Iluminare, dar nici ea nu ne duce la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei.

Există şi RAJA-YOGA. Obiectul acelei Yoga este dezvoltarea Chakrelor, a puterilor oculte, etc. Se obţine o anumită dezvoltare, nu-i nici o îndoială, dar acest lucru nu este Auto-Realizare.

Există GNANA-YOGA sau YOGA MENTALĂ. Gnana se străduieşte în cunoaşterea sinelui însuşi, cunoaşte distinctele discipline ale Minţii, obţine „Samadhi”, dar nu Auto-Realiz area.

În Tibet există o mulţime de yoghini şi anahoreţi care se închid în peşteri pentru toată viaţa; ai lor Guru i-au învăţat diverse tehnici ale Meditaţiei, unii s-au convertit în atleţi, alţii cred că deja sunt eliberaţi, etc. Există unii care se hrănesc doar cu urzici, ierburi pe care le obţin din împrejurimile peşterii, dorind ca aşa să se convertească în Zei.

Nu negăm că unii dintre acei yoghini şi anahoreţi au reuşit să se facă veritabili atleţi ai Meditaţiei: în stare de Extaz, obişnuieşte să se întâmple ca Esenţa yoghinului să poată să se cufunde în „Vidul Iluminator” în care nu există oameni şi nici Zei, unde se aud doar cuvintele Eternului.

Astfel de yoghini, cufundaţi în Meditaţie profundă experimentează pe Acela care nu este al timpului, pe Acela care este Adevărul. Dar o dată trecut Extazul, Samadhi-ul, se reîntorc încă o dată, ca şi geniul lămpii lui Aladin, la sticlă, se bagă în Ego pentru a continua cu penitenţa lor.

Într-o zi dintre acelea atâtea, pot să scape într-un „Maha-Samadhi”, să se dezîncarneze. Cum Esenţa este obişnuită deja prin disciplină să scape de Ego, o dată cu moartea fizică va face tot aşa şi acea Esenţă va putea inclusiv să călătorească la „Planetele Cristosului” (Planete de extraordinară frumuseţe care se rotesc în jurul Sistemului nostru Solar, cum se rotesc planetele fizice) şi aşa să se bucure de un Samadhi delicios.

Se întâmplă că pe planetele Cristosului există o Natură foarte distinctă de a noastră. Aşa cum Natura noastră, cea a lumii fizice este supusă proceselor de naştere, creştere, dezvoltare şi moarte, Natura Planetelor

Cristosului care se rotesc în jurul Soarelui, este diferită. Acea Natură este imutabilă, eternă, nu este supusă schimbărilor şi nici morţilor; drept urmare, cei care trăiesc pe Planetele Cristosului sunt fericiţi, se bucură în interiorul lor de splendorile Cristosului Intim şi trăiesc în Extaz continuu.

Astfel, acei yoghini dezîmbuteliaţi, se vor bucura pentru un timp de fericirea Planetelor Cristosului, vor putea pluti în ambientul înconjurător, dar astfel de yoghini vor vedea cu uimire că nu sunt locuitori ai acelor lumi, că li se admite vizita, dar că realmente nu au dreptul să existe acolo. O atât de teribilă realitate îi duce la înţelegerea faptului, că încă sunt incompleţi, că nu sunt eliberaţi cum o presupuneau înainte şi cu durere se vor întoarce din nou ca şi geniul lămpii lui Aladin la sticlă, adică la Ego.

Astfel, există mulţi în Tibet care se considerau Sfinţi şi Iluminaţi, care s-au dezîncarnat în Maha-Samadhi, pe care poporul i-a venerat ca şi pe Zei, şi care trăiesc acum în lumea occidentală convertiţi în persoane obişnuite, comune şi curente.

Aşadar, dacă nu elimini Egoul, nu obţii Eliberarea Finală, aceea este crudă realitate a faptelor. Chiar dacă practici multe exerciţii yoghine, chiar dacă te închizi în peşteri, izolat de lume, alimentându-te cu ierburi de pe acolo, etc., dacă nu dizolvi Egoul, nu te eliberezi!

Acum vor înţelege studenţii noştri că un lucru este să experimentezi „Vidul Iluminator” şi altul foarte diferit să-l auto-realizezi în interiorul sinelui însuşi pentru totdeauna.

Yoghinul care doreşte sincer să auto-realizeze în sine însuşi Vidul, trebuie în mod inevitabil să treacă prin „Anihilarea Budistă”. Numai cu moartea vine noul. Este clar că pentru a obţine anihilarea tuturor şi a fiecăruia dintre defectele noastre psihologice, vom trebui să apelăm la aceea pe care am putea-o numi AGNI-YOGA sau YOGA FOCULUI sau KUNDALINI-YOGA.

Cu siguranţă, acea AGNI-YOGA este cea care ne duce la însăşi porţile celui de-al PATRULEA DRUM, dar al Patrulea Drum, în sine însuşi, este după, mult după Drumul Fachirului, mult după Drumul Călugărului şi mult după Drumul Yoghinului.

Cu toate acestea, al Patrulea Drum are ceva din cel al Fachirului, ceva din cel al Călugărului, ceva din cel al Yoghinului, dar nu este nici unul din acele trei. Al Patrulea Drum este GNOZA, Gnoza lui Hermes Trismegistul, Gnoza Esenienilor, Peraţilor sau Paraticenilor, Gnoza grecilor (a unui Jamblic sau a unui Pitagora), Gnoza marilor Alchimişti medievali (un Raimundo Lulio, Nicolas Flamel), Gnoza lui Iisus din Nazaret, a lui Pavel din Tars; Gnoza Misterelor lui Mitra, a Troiei, Cartaginei, Egiptului, maiaşilor, druizilor, nahuasilor.

„GNOZA” înseamnă înţelepciune, cunoaştere. Gurdjieff spune pe bună dreptate: „Există CHEIA ARCEI ŞTIINŢEI”. O avem. Cum a ajuns la noi? Nu are importanţă cum a ajuns. Poate că cineva a furat-o, poate că ne-a fost dăruită. Nu are importanţă! Sigur este că o avem. Dar, care este acea CHEIE A ARCEI

ŞTIINŢEI? Incontestabil, MARELE ARCAN, SAHAJA MAITHUNA, TANTRISMUL, atât oriental cât şi occidental.

Aşadar, fraţilor, cele patru aparţin unui singur Drum îngust, strâmt şi dificil, care este reprezentat de cele patru vârfuri ale Crucii, de cele patru VEDE, de cele patru Evanghelii, etc. Noi preferăm, fără înconjur, să mergem direct spre Gnoză, cum ar spune Don Mario Roso de Luna, însemnatul scriitor spaniol: „SPRE GNOZĂ!" Don Mario a fost teosof, cu toate acestea, în ultimele sale timpuri a devenit Gnostic. Acela a fost faimosul MAG DIN LOFROSANT.

Acum timpurile nu mai sunt pentru a pierde vremea, pentru a petrece anii în fachirism de exemplu, întrucât ne aflăm într-un moment critic şi dificil. Timpurile sfârşitului deja au sosit, sunt aşteptate catastrofele care trebuie să vină, şi marea catastrofă cu care trebuie să rămână pecetluită întreaga Apocalipsă. Deja nu mai putem petrece douăzeci de existenţe făcând rolul de fachiri, călugări şi yoghini. Avem nevoie să lucrăm, momentul în care ne aflăm cere ca să luăm din prima al Patrulea Drum, GNOZA, a Patra Cale, care este cea mai practică.

□ CUM TRĂIEŞTE GNOZA CELE PATRU DRUMURI □

„Animalul intelectual încă nu are Suflet. Cine vrea să-şi încarneze Sufletul, cine vrea să fie om cu Suflet, trebuie să aibă Corpurile Astral, Mental şi Cauzal. Fiinţa umană actuală încă nu are acele Vehicule Interne.

Spectrul astral, spectrul mental şi cel cauzal sunt numai spectre. Cea mai mare parte dintre ocultişti cred că acele spectre interne sunt veritabilele Vehicule şi greşesc foarte mult. Avem nevoie să ne Naştem în Lumile Superioare şi acest lucru, faptul de a te Naşte este o problemă sexuală.

Nici o fiinţă umană nu se naşte din vreo teorie. Nici măcar un simplu microb nu se poate naşte din teorii. Nimeni nu se naşte prin nări sau prin gură. Orice fiinţă vie se naşte prin sex. Aşa cum este sus este jos. Dacă aici în lumea fizică omul se naşte prin sex, este logic ca sus, în Lumile Interne procesul să fie analog.

Legea este lege şi legea se împlineşte.

Nici un celibatar nu-şi poate încarna Sufletul. Pentru a încarna Sufletul trebuie să dăm naştere Corpurilor Interne şi numai cu unirea bărbatului şi a femeii se poate da naştere. Nici un bărbat singur şi nici o femeie singură nu pot da naştere sau concepe. Sunt necesari cei doi poli pentru a crea. Aceea este Viaţa. Este necesar să dăm naştere Vehiculelor Interne. Este necesar să ne Naştem în Lumile Superioare. Celibatul este drumul absolut fals. Avem nevoie de Căsătoria Perfectă.

Samael Aun Weor – „Căsătoria Perfectă"

□ DRUMUL FACHIRULUI □

În procesul dezintegrării Egoului trebuie să sângeram din abundenţă şi avem nevoie să ne spălăm picioarele cu sângele inimii şi vrem să rămânem

complet puri.

Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei este foarte grea, nemaipomenit de grea; trebuie să treci prin torturi înspăimântătoare; de multe ori trebuie să renunţi la ceea ce iubeşti cel mai mult, trebuie să fii dispus să pierzi lucrul cel mai drag, şi repet: „să-ţi speli picioarele în sângele inimii”.

Ai nevoie să te converteşti în ceva distinct, până şi însăşi Identitatea personală trebuie să se piardă. Asta vrea să spună că într-o zi va trebui să ne căutăm însăşi Identitatea noastră actuală şi n-o vom mai găsi, se va fi pierdut pentru noi înşine, pentru că noi ne vom fi convertit în ceva diferit.

Avem nevoie să devenim distincţi, diferiţi, să ne schimbăm în mod radical; însă, cum ne-am putea schimba total dacă ne vom conserva Identitatea noastră actuală?

Pe acest drum, dragii mei fraţi, există procese dureroase, foarte dureroase; cel care vrea să înceapă cu SUCCES, trebuie să înceapă cu unele SACRIFICII FIZICE DISCIPLINARE.

Eu am început, în actuala mea existenţă, străbătând câteva ţări întregi cu piciorul, fără cinci bani în buzunar, dormind prin munţi, învelit în propriile mele „zdrenţe” pentru a înfrunta vremea, ajungând în sate fără bani sau culcându-mă pe acolo, pe sub „streşinile” caselor (când aveau astfel de acoperişuri sau streşini, pentru că azi clădirile au fost făcute atât de crude, încât dacă te plouă, nu poţi decât să suporţi; aşa este cruzimea a cestor timpuri).

Şi nu regret că am străbătut fără bani ţări întregi, nu regret că am îndurat furtuna şi uraganele, nu regret că am ajuns în sate unde nimeni nu mă cunoştea şi fără nici o para chioară în buzunar.

Aşa am început şi mi-a servit mult. Eu am început într-un mod natural, Tatăl meu care este în Secret a vrut să încep aşa şi aşa am început; altora le-a revenit să înceapă aşa, pentru că GURUL lor a stabilit-o pentru binele lor.

Cunosc cazul unui Guru cu ochi negri, pătrunzători şi „mustăţi” negre care a organizat cu discipolii săi o Caravană.

A străbătut ţări întregi pentru a ajunge în Persia, din Rusia, cu scopul de a umbla pe acolo, prin zăpadă, femei şi bărbaţi, unii cu picioarele goale, sângerând, dormind în munţi, expuşi lupilor, dar fermi în disciplină, şi a ajunge aşa în acea ţară a Persiei numai pentru a găsi o casă goală în care să trăiască.

„Prostii”! Ar spune oricine; cum e posibilă o călătorie cu un grup de persoane care suferă, prin munţi şi gheaţă, dormind noaptea în păduri, expuşi lupilor şi iernii?

Cu ce scop? (Ar părea incongruent). Ca să ajungă în cele din urmă la o casă pe care au închiriat-o? Atunci, pentru a o face, nu sunt necesare toate astea, în acel scop s-ar fi putut face călătoria într-un minunat automobil sau într-un avion. Gurul ştia ce făcea: dacă discipolul o lua la dreapta, Gurul o lua la stânga, iar dacă discipolul o lua la stânga, Gurul îi trăgea hăţurile ca unui cal pentru ca s-o ia la dreapta.

Şi suferind puţin, discipolii săi s-au călit chiar de la început în dura disciplină şi s-au dovedit magnifici.

Şi mie mi-a revenit să mă călesc, la început, în acea dură disciplină.

Tatăl meu care este în Secret, aşa a vrut. Nu l-am înţeles; mult mai târziu, în timp, l-am înţeles; El urmase cu mine acelaşi proces pe care l-au urmat toţi „GURUJI” timpurilor trecute, care-i supuneau pe discipoli, înainte de toate la acele dure probe şi nu-i nici o îndoială că au fost magnifici discipolii care au trecut prin ele.

La început este convenabilă acea DURĂ DISCIPLINĂ a călătoriilor dureroase şi crunte, a suferinţelor drumului, cu SCOPUL DE A SE CĂLI, de la bun început AŞA CUM TREBUIE SĂ SE CĂLEASCĂ, ÎN LUPTĂ.

□ DRUMUL CĂLUGĂRULUI □

Dragii mei fraţi, dintre Centrii pe care noi îi avem în organismul nostru, nu-i nici o îndoiala că cel mai dificil de controlat este Centrul Emoţional, pentru că cel Intelectual chiar dacă costă muncă, în cele din urmă cu anumite discipline, îl controlăm mai mult sau mai puţin.

Cel Motor, care este cel care produce mişcările (care este situat în partea superioară a Şirei Spinării) este controlabil şi el. Îţi poţi controla mişcările corpului tău, să mergi dacă vrei, să ridici un braţ dacă vrei să-l ridici, sau să nu-l ridici dacă nu vrei să-l ridici, să te încrunţi sau nu.

Aşa că toate activităţile Centrului Motor sunt sub controlul voinţei, însă Centrul Emoţional este teribil; acea problemă a emoţiilor negative, a sentimentului şi a sentimentalismului, etc. este în schimb dificil s-o poţi controla.

În India, de exemplu, se compară Centrul Emoţional cu un elefant. Un elefant nebun, de exemplu, ce fac în India pentru a-l controla? Îi aşează de o parte şi de alta doi elefanţi sănătoşi, sănătoşi la cap (îi leagă ca să nu se ducă) şi atunci cei doi sănătoşi reuşesc în cele din urmă să-l înveţe pe cel nebun să fie sănătos şi la sfârşit elefantul nebun rămâne sănătos. Este un sistem pe care îl folosesc hinduşii şi este bun.

Centrul Emoţional este un „elefant”, cel Intelectual este alt „elefant” şi cel Motor alt „elefant” (Centrul Motor-Instinctiv-Sexual). Aceşti doi „elefanţi”, cel Intelectual şi cel Motor trebuie să controleze „elefantul nebun” al emoţiilor. Dacă odată vrem să explodăm în emoţii de disperare sau anxietate, adică, dacă ne-am identificat cu vreo emoţie negativă şi ne simţim rău, ce trebuie să facem? Să ne întindem pe pat, să ne relaxăm şi să punem mintea în tăcere, în sfânta pace.

Atunci când ne relaxăm, lucrăm cu Centrul Motor, dat fiind că relaxăm întregul corp, relaxăm toţi muşchii şi orice tensiune în organism. Iar atunci când conducem mintea la linişte şi tăcere, ce se întâmplă? Centrului Emoţional nu-i rămâne altceva de făcut decât să se calmeze puţin, să se domolească şi în cele din urmă Centrul Intelectual şi cel Motor îl domină pe cel Emoţional (sunt cei doi „elefanţi sănătoşi” care strunesc „elefantul

nebun”).

Este posibil să controlăm emoţiile inferioare şi cu ajutorul emoţiilor superioare. Există multe tipuri de emoţii inferioare (o ştiţi foarte bine). Moare cineva în familie: urlăm, plângem, suntem disperaţi. De ce? Pentru că NU VREM SĂ COOPERĂM CU INEVITABILUL, iar acesta este răul cel mai mare (în viaţă trebuie să înveţi să cooperezi cu inevitabilul).

Nu ne conformăm pentru că ne-a murit o fiinţă iubită şi urlăm plini de zbucium şi nu acceptăm, şi vedem corpul acolo în sicriu, şi cu toate acestea nu ni se pare că este mort şi n-o credem, nu este posibil pentru noi ca acea fiinţă să fi murit şi ne lăsăm pradă anxietăţii şi dezolării. Acest lucru este teribil!

Cum am putea domina acea stare? În două feluri: unul, am putea apela la „perechea de elefanţi” (Centrul Motor şi Centrul Intelectual), şi să relaxăm corpul şi să punem mintea în linişte şi în tăcere (acela ar fi un sistem).

Altul: am putea apela la o emoţie distinctă, la o emoţie superioară. Poate să ne facă mult bine, în acele momente să ascultăm o Simfonie de Beethoven sau „Flautul fermecat” de Mozart sau să ne cufundăm, plini de emoţie în meditaţie profundă reflectând cu privire la Misterele Vieţii şi ale Morţii sau să ne dedicăm rugăciunii sincere care iese din inimă.

Atunci, cu ajutorul unei emoţii superioare, controlăm emoţiile inferioare şi anulăm durerea pe care ne-o dă moartea acelei fiinţe iubite; acest lucru este evident.

Centrul Emoţional este foarte interesant, dar noi trebuie să ne facem stăpâni pe emoţiile noastre inferioare, să le controlăm şi să le supunem, iar acest lucru este posibil conform cu didactica noastră.

Emoţiile inferioare cauzează multe prejudicii, emoţii inferioare precum toridele, emoţii inferioare precum cinematograful, emoţii inferioare precum orgiile marilor „pachangas”, emoţii inferioare ca cele ale celui care trage la loterie sau ale celui care se emoţionează din cauza unei ştiri din ziar, fie despre un război, fie despre atâtea lucruri care există în lume; emoţii inferioare precum cele pe care le dă tequila, emoţii inferioare precum cele pe care le dezvoltă oamenii în toate bestialităţile lor, care nu servesc decât pentru a fortifica Agregatele Psihice inumane pe care le cărăm în interiorul nostru (şi pentru a crea altele noi pe deasupra).

Devine necesar să eliminăm emoţiile inferioare cu ajutorul celor superioare. Avem nevoie să producem în noi înşine acele sentimente sublime care odinioară îi făceau să leviteze pe marii mistici.

Rugăciunea în Muncă este fundamentală pentru progresul interior. Nicidecum nu ar fi necesară o formulă specifică pentru a-i spune o rugăciune Dumnezeului nostru interior. Trebuie să fim foarte naturali şi simpli în rugăciunile noastre; rugăciunea trebuie să iasă din inimă şi asta este tot.

Rugăciunea sinceră şi amintirea permanentă a Fiinţei, dezvoltă Centrul Emoţional Superior.

Este clar că sentimentele care izvorăsc dintr-un astfel de centru, acele

emoţii care ies din inima sinceră şi amintirea constantă a Fiinţei noastre, produc forţa capabilă să ne elibereze de emoţiile pur şi simplu negative şi superficiale. Avem nevoie cu urgenţă să învăţăm să trăim o viaţă înălţătoare şi prin esenţa care dă demnitate. Acest lucru este fundamental! Altminteri nu ar fi posibil nici un progres.

□ DRUMUL YOGHINULUI □

Doctorul Arnold Krumm Heller recomanda discipolilor săi o oră pe zi de vocalizare. Spunea Doctorul Krumm Heller că ar trebui să se vocalizeze în următoarea ordine: I-E-O-U-A. Doctorul Krumm Heller recomanda să porţi sunetul fiecărei vocale de la cap până la picioare. Ar vrea să spună, Doctorul Krumm Heller, să ne identificăm cu sunetul, să-l purtăm (în mod imaginativ) de la cap până la picioare, deoarece aşa s-ar trezi toate puterile omului.

Metoda Doctorului Krumm Heller este cum urmează (o inspiraţie şi o expiraţie pentru fiecare vocală):

IIIIIIIIIIIIIIII;
EEEEEEEEEEEEE;
OOOOOOOOOOO;
UUUUUUUUUUU;
AAAAAAAAAAAA.

Doctorul Krumm Heller spunea că discipolul ar trebui să vocalizeze o oră pe zi; acesta este sistemul pe care-l preda marele Maestru HUIRACOCHA.

Chakrele sunt realmente simţurile Corpului Astral. Cele Şapte Chakre răsună cu puternica mantră egipteană *FE UIN DAGJ*. Acest ultim cuvânt este gutural.

Şi Mantra *EPHRAIM* are puterea de a dezvolta toate Chakrele şi puterile intime. Aceasta mantră se pronunţa aşa:

EEEEEEPPPPPHHHHHRRRRRAAAAAAIIIIIIIIMMMMM (EFRAIM).

Toate puterile oculte ale Corpului Astral intră în activitate cu această puternică mantră egipteană.

Vocală *„H”* se pronunţă ca un oftat adânc, iar litera *„P”* îi dă forţa acelei vocale, ca şi cum ai expira forţat aerul.

Un preot catolic l-a întrebat pe un mag aztec: „Cum îl numeşti tu pe Dumnezeu?” Iar magul aztec i-a răspuns oftând adânc. Acel oftat a fost vocala *„H”*. Cuvântul, „suflul”, ar trebui să aibă vocala *„H”*.

„H” este vocală, chiar dacă gramaticienii n-o vor spune. *„H”* este suflul vieţii, suflul ignic, iar combinată cu litera *„P”* aşa: *„PH”*, îţi dă senzaţia că tocmai loveşti cu buzele suflul vieţii. Aşadar, în această mantră sunt închise puteri teribile.

Vocală *„E”* dezvoltă Chakra tiroidelor şi puterile minţii. *„PH”*-ul duce suflul ignic la toate Chakrele Corpului Astral, pentru a le trezi. Mantra *„RA”* face să vibreze toate Chakrele Corpului Astral în om.

Vocală *„I”* trezeşte Chakrele capului şi atunci când se combină cu litera *„M”* aşa: *„IM”*, obţine o putere teribilă care se răspândeşte prin toate Chakrele Astrale însufleţindu-le şi aprinzându-le.

Vocală *„M”* se pronunţă ca un sunet care este simţit în gură, dar pentru că buzele sunt închise, trebuie să iasă pe nas. Acea vocală *„M”* închide puteri teribile.

Cu mantra *EPHRAIM* ne pregătim pentru a ieşi în Corp Astral.

Altă cheie foarte simplă pentru a ieşi în Astral este următoarea:

Discipolul să adoarmă pronunţând mental silaba *LA* şi silaba *RA*, aşa: *LAAAAAAAD RAAAAAAAAA.*

Când discipolul simte aşadar înăuntrul creierului său sunetul lui dulce şi molcom, ceva asemănător frânelor cu aer comprimat sau cântecului greierilor, să se ridice din patul său.

Ceea ce spun nu se referă la un proces intelectiv, nu; trebuie să fie tradus în termeni practici. Când afirmăm că trebuie să te ridici din pat nu vrem să se facă mental, ci să se facă cu aceeaşi naturaleţe cu care te trezeşti în fiecare dimineaţă, după ce ai dormit, pentru a pleca la serviciu sau pentru a lua micul dejun.

Când înveţi să ieşi din corpul fizic după voie, atunci poţi vedea, auzi, atinge sau pipăi marile realităţi ale lumilor suprasensibile. Când înveţi să ieşi din corpul dens cu bună ştiinţă te poţi mişca în regiunea necunoscută a celei de a Cincea Dimensiuni, să cunoşti într-adevăr Misterele Vieţii şi ale Morţii. Important este s-o faci.

Acestea sunt exerciţii pe care trebuie să le practici întreaga viaţă; trebuie să te obişnuieşti cu aceste exerciţii la fel ca şi cu micul dejun. Dacă în viaţă iei atâtea vicii, dacă multora în viaţă le este dat viciul băuturii, viciul ţigării, etc., de ce să nu putem noi lua în mod voluntar obiceiul foarte sănătos, cu siguranţă, de a realiza aceste exerciţii, care sunt mult mai bune decât toate acele vicii? Ajungi să-ţi placă atât, de exemplu mantrele, încât în cele din urmă nu te simţi bine în ziua în care nu ţi-ai practicat exerciţiile tale.

Aşadar, trebuie să lăsaţi teoria şi să mergeţi la grăunţe, la fapte, la practică, dragii mei fraţi.

Cea mai mare parte a fraţilor au pierdut timpul teoretizând şi nimic mai mult decât teoretizând. Enorme, imense biblioteci, şi pentru ce? Milioane de volume şi cu toate acestea, bieţii studenţi nu au facultăţi, nu ştiu „să călătorească în Astral”, n-au vorbit niciodată cu un Maestru, nu au putut niciodată să converseze cu un Elohim faţă în faţă. Este foarte tristă starea în care se găsesc: capete pline de teorie şi confuzie şi asta-i tot.

Este necesar ca voi să fiţi practici, dragii mei fraţi. Teorii? Nu! Acest lucru este o pierdere inutilă de timp! Fiţi practici, aveţi multă credinţă, nu vă plictisiţi cu aceste exerciţii pe care vi le-am dat.

Dacă vei rămâne îmbuteliat numai în Intelect şi nu vei practica, nu vei obţine nimic. Intelectul este util, da, foarte util, toţi avem nevoie de el, dar în

cadrul orbitei sale. O planetă de asemenea există şi este utilă în cadrul orbitei sale; atomul, în cadrul orbitei sale, este corect. Dar dacă vreo planetă ar ieşi de pe orbita sa ar provoca o catastrofă, ar fi inutilă. Tot aşa, orice facultate în afara orbitei sale, este inutilă.

Intelectul este util în cadrul orbitei sale; în afara orbitei sale nu serveşte. Dar eroarea noastră este să credem că serveşte şi că cu Intelectul trebuie să ajungem să vedem Misterele Vieţii şi ale Morţii, etc., etc., etc., iar acest lucru este fals.

Nu vreau să vă spun să distrugeţi Intelectul; nu, nu acest lucru vi-l spun. Ceea ce vă spun este să-l lăsăm în cadrul orbitei sale şi să urcăm cu adevărat pe drumurile Imaginaţiei, Inspiraţiei şi Intuiţiei, că avem nevoie de alte facultăţi, că doar aşa vom putea ajunge să fim Iluminaţi.

Intelectul nu ne poate duce la Iluminare. Cel mult poate semăna neliniştea, dorinţa fierbinte de a ajunge să ştie ceva, să probeze, să verifice ceea ce a învăţat, dar dincolo nu trece. Să crezi că trece dincolo, este aşadar absurd (nu trece dincolo), la fel de absurd ca să vrei să scoţi o planetă de pe orbita ei.

Orice facultate este utilă în cadrul orbitei sale; în afara orbitei sale este inutilă. Discipolii noştri trebuie să schimbe procesul Raţionamentului pentru frumuseţea Înţelegerii.

Fiinţele cele mai stângace şi pasionale care există pe suprafaţa Pământului sunt marii raţionalişti intelectuali.

Intelectualul, din cauza lipsei unui punct sau unei virgule, pierde sensul unei propoziţii. Intuitivul ştie să citească unde Maestrul nu scrie şi să asculte unde Maestrul nu vorbeşte.

Raţionalistul este în întregime sclavul simţurilor externe iar Sufletul său este invalid ca şi barca pe care vântul o rătăceşte pe ape.

Este mai bine să practici Meditaţia Internă decât să pierdem timpul raţionând. Trebuie să învăţăm să Medităm cu înţelepciune şi pe măsură ce se iveşte în minte fiecare gând, fiecare amintire, fiecare imagine, fiecare idee, fiecare concept, etc., trebuie să-l privim, să-l studiem, să extragem din fiecare gând, amintire, imagine, etc., lucrul cel mai bun.

Când şirul de gânduri s-a terminat, mintea rămâne tăcută şi în linişte profundă şi atunci Esenţa scapă şi vine experimentarea Aceluia care este Adevărul.

◻ DRUMUL OMULUI ECHILIBRAT ◻

Al Patrulea Drum, Calea omului isteţ, îl trăim în practică în cadrul celui mai deplin echilibru. Lucrăm dezintegrând Eul psihologic şi creând Corpurilor Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Înainte de toate, trebuie să studiem Alchimia. Alchimia şi alchimiştii au agitat întregul Ev Mediu; alchimiştii medievali au putut să se salveze datorită faptului că spuneau că sunt în căutarea formulei pentru a face aur, că dorinţa

lor fierbinte era să ajute pe Regele, guvernul fiecărei naţiuni. Astfel, în acest mod, au scăpat de rug.

Erau numiţi şi „Suflători”; în casa alchimiştilor niciodată nu lipsea un întreg laborator, acolo se vedeau nişte enorme foale, dintre acelea antice cu discuri, zice-se pentru a aţâţa focul; se vedeau creuzete, se vedeau oale enorme, şemineuri, etc., etc., etc. Toate ustensilele proprii unui laborator.

Când cineva vizita casa, ştia că se găsea în prezenţa unui alchimist. Unii puteau până şi să fabrice săpunuri ca şi pentru a disimula lucrul. Dar, de obicei, toate acele artefacte şi ustensile de laborator nu erau mai mult decât simbolul viu al corpului Doctrinei.

Se luase Alchimia Egiptului, au adus-o în Europa arabii şi au adoptat-o foarte mulţi călugări medievali, eminenţi Maeştri, etc. Astfel, îi avem, ca pentru a cita câteva personaje, pe Abatele TRITEMUS, un călugăr benedictin, alchimist; a fost Maestrul nu mai puţin decât al lui PARECELSUS, alt mare medic şi alchimist care a obţinut transmutarea plumbului în aur şi care a obţinut şi „PIATRA FILOSOFALĂ” şi „ELIXIRUL VIEŢII LUNGI”. Paracelsus trăieşte încă, eu îl cunosc personal, cei care cred că Paracelsus a murit greşesc foarte mult.

Iar în ceea ce-l priveşte pe Doctorul JOHAN FAUST, medic încântător şi mag care a călătorit cu calul său de la Praga la Varşovia şi care a uimit întreaga lume în acea vreme, a transmutat plumbul în aur, şi încă există.

Singurul care totuşi nu a obţinut triumfuri majore dintre cei trei discipoli ai Abatelui Tritemus a fost CORNELIUS AGRIPA; acest om a comis eroarea de a teoretiza; şi-a petrecut viaţa raţionând, scoţând silogisme, prosilogisme, s-a băgat înăuntrul cercului vicios al raţionamentului. Când a vrut să facă MAREA OPERĂ, era deja foarte bătrân şi nu a putut, a murit; moartea l-a surprins luptând pentru a dizolva Eul, vrând să se ia în stăpânire pe sine însuşi, dar nu a reuşit, a eşuat.

Cu ajutorul Alchimiei înveţi să fabrici MERCURUL ÎNŢELEPŢILOR, cu care se pot fabrica Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei. Indubitabil, transformând EXIOHEHAI-ul, adică Sperma Sacră, se elaborează Mercurul Înţelepţilor.

Indubitabil, o astfel de materie venerabilă trebuie să treacă prin unele procese de purificare înainte de a fi utilă. Acea materie venerabilă, acea „Apă Misterioasă”, va trece prin operaţiile aritmetice de adunare, scădere, înmulţire şi împărţire de principii, înainte de a fi utilă.

Este evident că la început, o astfel de materie venerabilă, rezultat cum am spus deja al transmutărilor Spermei, este neagră dar dacă se obţine rafinarea SACRAMENTULUI BISERICII ROMEI („Roma” invers se citeşte „Amor”), atunci acele Ape devin Albe şi dacă se continuă cu procesul rafinării sexuale, în cele din urmă apele albe vor deveni galbene. Ajungând la aceste înălţimi, SULFUL este eliberat din închisorile sale sau centrii magnetici, aflaţi în infernurile atomice ale omului.

Sulful este FOCUL. Când acesta este eliberat, se amestecă cu Mercurul;

aşa obţinem Mercurul Sulfuros care urcă prin Canalul Medular Spinal până la creier. Excedentul unui astfel de Mercur, după ce saturează celulele organice, se cristalizează în interiorul corpului nostru în formă extraordinară şi miraculoasă a Vehiculului Astral sau Sideral.

Cine posedă un Corp Astral, ştie că îl are pentru că poate merge cu el, poate pluti în spaţiu cu el, poate să se transporte până la alte lumi cu el, etc. E un fel de al doilea organism extraordinar, formidabil, miraculos.

O dată ce te afli în posesia unui Corp Astral, îţi poţi oferi luxul de a crea, pentru uzul tău particular, un Corp Mental. Acesta este tot rezultatul condensărilor Mercurului. Când Mercurul se condensează în forma Corpului Minţii, ne transformă. Când posezi un Corp Mintal, poţi absorbi Înţelepciunea Naturii, ai acces la toate Templele lui Hermes Trismegistul, cel de trei ori mare Zeu Isis-Thot. Când ai obţinut deja un astfel de succes, eşti pregătit pentru a fabrica un Corp al Voinţei Conştiente. Acesta se cristalizează tot cu condensările Mercurului Înţelepţilor. Aşa că cine are Corpurile Fizic, Astral, Mental şi Cauzal, de fapt poate primi principiile atmice, buddhice sau animice care-l convertesc într-un OM REAL. Acest lucru vrea să spună că înainte de acel moment nu eşti Om. Înainte de acel moment nu eşti mai mult decât un „animal intelectual”.

Un profesor de medicină din Districtul Federal (Mexic) spunea că fiinţele umane nu sunt mai mult decât „mamifere raţionale”. A spune „mamifere raţionale” sau „mamifere intelectuale” este acelaşi lucru. Să facem aşadar o diferenţiere netă între ceea ce sunt „mamiferele intelectuale” şi ce este Omul. Doar cine posedă acele Vehicule, este Om.

Acum, un lucru este să fii Om Real şi alt lucru este să ai capacităţi pentru a fi un investigator competent al vieţii în Lumile Superioare. Un Om poate fi Om în sensul cel mai complet al cuvântului şi cu toate acestea să nu fie un investigator competent al vieţii în Lumile Superioare. Pentru a fi, trebuie să elimine Egoul. Nu prin intermediul mediumismului vor obţine date exacte despre viaţa în Lumile Superioare, despre Misterele de Dincolo de Mormânt; nu cu subiecţi în stare de hipnoză putem avea unele referinţe despre lumea de „dincolo”, nu!

Cine vrea cu adevărat să se convertească într-un Iluminat, într-un om conştient, într-un adevărat investigator al Lumilor Superioare, trebuie să distrugă Egoul, adică trebuie să treacă prin ANIHILAREA BUDISTĂ care martirizează într-atât, care îi deranjează cu adevărat pe fanaticii şcolilor pseudo-esoterice şi pseudo-ocultiste.

Dar dacă nu treci prin MAREA ANIHILARE, dacă nu obţii să încetezi să existi aici şi în lumile interne ca Ego, niciodată nu vei avea luciditatea veritabilă, obiectivitatea exactă, pentru a putea într-adevăr să fii un investigator serios şi capabil al vieţii în Lumile Superioare.

Un subiect în stare de hipnoză, subiectiv va vorbi despre lumea de „dincolo”, va spune că cutare este un Mahatma, va cita multe lucruri absurde, pentru că nu are obiectivitate, este în realitate o Esenţă îmbuteliată

în Ego.

Pentru a fi un investigator capabil este nevoie ca Egoul să fie anihilat; dacă Egoul se reduce la praf cosmic, Conştiinţa rămâne complet liberă. O Conştiinţă liberă este o Conştiinţă Iluminată, o Conştiinţă care va putea experimenta în mod direct Realul, o Conştiinţă cu adevărat emancipată, capabilă pentru investigare.

Doar o astfel de Conştiinţă va putea să ne informeze despre vieţile anterioare, despre lumile inefabile, despre Karma, Legea, despre Legile Evoluţiei şi Involuţiei, despre Lumile Infernale, etc.

Dar ca cineva cu Ego să vrea să ne informeze despre toate acestea nu poate, nu!, pentru că nu are o Conştiinţă liberă, nu are o Conştiinţă strălucitoare, este o Conştiinţă încă închisă, băgată între distincte receptacule ale materiei. Evident nu posedă capacitatea indispensabilă pentru investigare.

Aşa că, dragii mei prieteni, noi ne propunem în această Instituţie să vă dăm dumneavoastră învăţăturile exacte care să vă permită să vă creaţi CORPURILE EXISTENŢIALE SUPERIOARE ALE FIINŢEI, şi în plus să treceţi prin MAREA ANIHILARE, ca să vă convertiţi în Oameni veritabili şi în investigatorii competenţi ai vieţii în Lumile Superioare.

● CAPITOLUL 13 ●
ALCHIMIA ŞI MAREA OPERĂ

„Fără îndoială, există o «Cheie», care este «Cheia Arcei Ştiinţei» Cum a ajuns la noi? Cum ne-a parvenit? Prin intermediul Misterelor. Care este această «Cheie»? Marele Arcan, Gardianul Secret al Alchimiei şi al Kabalei”.

Samael Aun Weor

□ PIATRA FILOSOFALĂ: □ OBIECTIVUL MARII OPERE □

„Principiile tuturor metalelor sunt: Sarea, Mercurul şi Sulful. Mercurul singur, Sulful, sau Sarea singură nu ar putea da naştere metalelor, dar unite generează diverse metale minerale.

Aşadar, este logic ca Piatra noastră Filosofală să aibă, inevitabil, aceste trei principii.

Focul este Sulful Alchimiei; Mercurul este Spiritul Alchimiei; Sarea este măiestria Alchimiei.

Pentru elaborarea Elixirului Roşu şi a Elixirului Alb, avem nevoie în mod inevitabil de o substanţă în care Sarea, Sulful şi Mercurul să fie în întregime pure şi perfecte, pentru că impuritatea şi imperfecţiunea compuşilor se regăsesc în întreg.

Elixirul Alb şi Elixirul Roşu sunt Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului şi Arborele Vieţii. Elixirul Roşu este Aurul pur al Spiritului, este Arborele Vieţii. Elixirul Alb este Forţa Sexuală a Edenului”.

Samael Aun Weor: „Tratat de Alchimie Sexuală”

Dragii mei fraţi, înainte de toate este necesar să studiem toate acele teme în legătură cu MAREA OPERĂ despre care ne-au vorbit înţelepţii alchimişti medievali...

În Alchimie se vorbeşte mereu despre cei DOI PORUMBEI ai Dianei. Se spune că ea întotdeauna primeşte îmbrăţişările lui Venus, iar asta e ceva de mare valoare.

Este notoriu faptul că după cele şapte zile de purificare, Maria şi Iosif au prezentat Copilul în Templu, ducând în dar doi porumbei sau doi pui de porumbei, simbol alchimic extraordinar, minunat.

Acest DUBLU MERCUR are precis ca simbol cele două păsări, iar în Alchimie se vorbeşte, de exemplu, în mai multe texte despre „LAPTELE DE GĂINĂ” (ceva ce ar părea absurd, dar îl găsim în multe texte ale alchimiştilor medievali). Se spune că „punând un gălbenuş de ou într-un vas cu lapte, avem laptele de găină”.

Ne surprinde mult atunci când în toate textele alchimice întâlnim unele date ca aceea a „LAPTELUI DE PASĂRE”, MISTERUL ORNITOLOGIC, care ne dă de gândit.

Fără îndoială, acei doi porumbei ai Dianei (atât de iubiţi de Venus) explică totul. Este vorba pur şi simplu despre cele două tipuri de Mercur, atât de necesare pentru elaborarea Pietrei Filosofale, pentru realizarea Marii Opere.

Acest copil pe care-l duc la Templu este chiar Copilul de Aur al Alchimiei; acest lucru este evident. Cât despre Iosif şi Maria, îi reprezintă pe Tatăl care este în secret şi pe Divina Mamă Kundalini. Pe tărâm exclusiv concret, el şi ea reprezintă bărbatul şi femeia. Este clar că toate trebuie să aibă o repercusiune, exponenţii lor compleţi în lumea fizică. Sunt tot atât de necesari cei doi poli pentru a putea elabora Piatra Filosofală; un singur pol nu ar putea-o realiza. Vreau să spun că un singur Mercur nu ar putea elabora Piatra; este nevoie de cele două tipuri de Mercur: cel masculin şi cel feminin.

Acum veţi înţelege de ce în Templul Şerpilor, adică în Templul lui Quetzalcoatl, în Teotihuacan, găsim la intrare o fântână, iar la ieşire altă fântână, ca pentru a ne vorbi despre cele două tipuri de Mercur, iar acest lucru se dovedeşte a fi destul de interesant.

Cei care cred că se poate elabora Piatra Filosofală, adică realiza Marea Operă cu un singur Mercur, contrazic Evanghelia Cristică, pentru că ceea ce au prezentat Iosif şi Maria când au dus Copilul la Templu nu a fost un porumbel, ci doi...

Aceşti doi porumbei îşi au echivalentul esoteric în acel POTIR cu care Divinul Mare Kabir a băut la Ultima Cină precum şi în LANCEA cu care Longinus a rănit coasta Domnului, aceste relicve pe care Iosif din Arimateea le-a ascuns pe muntele Montserrat, din Catalonia, Spania.

Nu este de prisos să afirmăm cu tărie faptul că Potirul simbolizează Yoni-ul feminin, iar Lancea alegorizează Limgam-ul Misterelor greceşti.

Drumul care trebuie să ne conducă la Marea Operă are, evident, ca fundament ALCHIMIA SEXUALĂ.

Cred că voi cunoaşteţi deja cheia Alchimiei; să nu ignoraţi citatul latin care spune: INMISIUM MEMBRUM VIRILI IN VAGINAE FEMINA, SINE EYACULATIUM SEMINIS. În sinteză, am spune: CONEXIUNEA LIMGAM-YONI FĂRĂ A VĂRSA NICIODATĂ „VASUL LUI HERMES” (Ens-Seminis-ul).

Evident, dorinţa înfrânată va transmuta complet Sperma Sacră în Energie Creatoare. Este indicat să ştiţi că energia menţionată este chiar MERCURUL Alchimiştilor medievali, „Sufletul Metalic” al Spermei Sacre *(să nu se confunde acest Mercur cu cele două tipuri de Mercur simbolic citate la începutul acestui capitol*). Această Energie Creatoare transmutată este chiar Mercurul înţelepţilor.

Dacă cineva vrea să realizeze Marea Operă înăuntrul său este evident că trebuie să înceapă prin a prepara MERCURUL.

Şi cum se prepară Mercurul Înţelepţilor? Cu ajutorul Secretum

Secretorum-ului Alchimiei, l-am spus deja: conexiune sexuală fără vărsare seminală, fără ejacularea EnsSeminis-ului, pentru că în Ens-Seminis este conţinut întregul Ens-Virtutis al Focului (este simplu, acest Secretum Secretorum al Sfintei Alchimii, Arcanul A.Z.F.).

La început, Mercurul este NEGRU sau murdar, adică, la început Apele sunt Negre. Când Alchimistul începe să lucreze sau, mai bine spus, când perechea gnostică începe să lucreze, Apele Mercuriale sunt Negre.

Alchimiştii spun într-un mod foarte amuzant şi simbolic că „din aceste Ape Negre trebuie să scoţi GELATINA ALBĂ”. Cu acest lucru vor să spună că aceste Ape Negre trebuie să se transforme, trebuie să se schimbe în APE CRISTALINE, ALBE şi PURE. Desigur că devin albe mai târziu, căci nu sunt imediat imaculate: trebuie să treacă prin unele transformări, trebuie să devină vâscoase, albicioase, grele, înainte de a fi albe şi pure.

Obţinerea Gelatinei Albe este posibilă RAFINÂND SACRAMENTUL BISERICII ROMEI (cuvântul „ROMA”, inversat „AMOR”, semnifică IUBIRE). Sacramentul Bisericii Iubirii este Sexul, se află în Sex. Dacă rafinezi Sacramentul Bisericii Romei, Apele Negre devin Albe.

Alchimiştii spun că la început trebuie să lucrăm cu „CORBUL NEGRU” sau că este necesar să „ALBIM CORBUL”, adică trebuie să facem Apele Negre, Albe, transformându-le cu ajutorul RAFINĂRII.

Marea problemă pe care o văd azi la toţi frăţiorii gnostici, bărbaţi şi femei, din orice căsătorie în general, este că nu se preocupă să rafineze Sacramentul Bisericii Romei şi că întârzie foarte mult în trezirea lui Kundalini.

Există perechi care au 10 şi 15 ani de lucru în „a Noua Sferă” şi încă nu au primit Focul. Acest lucru nu este corect; Focul trebuie să-l primim rapid.

Vinovate sunt chiar aceste perechi pentru că se dovedeşte că nu rafinează Sacramentul Bisericii Romei, că realizează conexiunea Lingam-Yoni într-un mod, am spune, animalic; că efectuează Copulaţia Chimică prea brutal, animalic, iar Apele continuă să fie Negre ani şi ani nesfârşiţi şi aici se opresc; pentru acest motiv stau pe loc.

Dar dacă rafinăm Sacramentul Bisericii Romei, dacă facem din coit (cum ar spune Sfântul Augustin) o formă de rugăciune, atunci Apele Negre vor deveni Albe.

În Egipt, ajungând la acest stadiu, se primea TUNICA LUI THOT (sau a Castităţii), TUNICA ALBĂ, de in alb.

După aceea trebuie să transformăm Apele Albe în GALBENE pentru că adevărata culoare a Mercurului este cea Galbenă. De aceea planeta Mercur este reprezentată întotdeauna cu culoarea galbenă. Aceste Ape Galbene sunt cele care primesc SULFUL. Şi ce este Sulful? Sulful este FOCUL LUCIFERIC, FOCUL SACRU.

În Alchimie, patru animale tipizează aceste operaţii. Primul este CORBUL NEGRU, care reprezintă Apele Negre; al doilea, PORUMBELUL ALB al Spiritului Sfânt care reprezintă Apele Albe; al treilea, ACVILA GALBENĂ care reprezintă Mercurul Galben; iar al patrulea, FAZANUL ROŞU care reprezintă

Apele fecundate de Sulf (adică Focul).

Când se obţine acesta din urmă, când alchimistul dobândeşte trezirea Focului Sacru (KUNDALINI, Şarpele de Foc al puterilor noastre magice), atunci începe să se realizeze MAREA OPERĂ şi nu înainte.

Acum veţi înţelege de ce SOSIREA FOCULUI DIVIN, coborârea FOCULUI SFÂNT pentru a face fecunde APELE VIEŢII este un eveniment atât de extraordinar, atât de transcendent.

În orice caz, este clar că începerea Marii Opere corespunde deja, am spune, unor studii ceva mai avansate pe acest Drum, nu? Înainte de toate, trebuie „să prepari Focul”, iar această preparare implică realmente mai multe coborâri în „a Noua Sferă” şi multă rafinare a acelui Sacrament al Bisericii Romei. Într-o zi, după toate aceste coborâri, după multă rafinare, veţi realiza acţiunea completă a Focului; atunci veţi putea deja începe Marea Operă.

Vorbind din punct de vedere Alchimic, aş spune că dumneavoastră (şi mă refer la fraţii care lucrează în „Forja Ciclopilor”) posedaţi ceea ce am putea numi LEUL VERDE. Fără îndoială, când începeţi să lucraţi în Marea Operă aveţi LEUL ROŞU. Dar ce se înţelege în Alchimie prin „LEUL VERDE”? Focul incipient, fără dezvoltare interioară. Şi ce se înţelege în Alchimie prin „LEUL ROŞU”? Focul total dezvoltat; SULFUL complet amestecat cu MERCURUL.

Acest Mercur, deja fecundat de Sulf, deja combinat cu Sulful sau Focul Sacru, urcă prin canalul medular spinal până la creier, trezind centrii superiori ai creierului. Excedentul acestui Mercur, fecundat de Sulf, este cel care trebuie să realizeze crearea virtuală a Corpurilor Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Când Mercurul, fecundat de Sulf, se cristalizează înăuntrul psihicului şi al organismului nostru cu notele DO, RE, MI, FA, SOL, LA, SI, se formează Corpul Astral. Prin urmare, Corpul Astral nu este altceva decât Mercurul fecundat de Sulf.

Când se cristalizează Mercurul fecundat de Sulf cu ajutorul unei a doua octave DO, RE, MI, FA, SOL, LA, SI, el ia forma Corpului Mental. Deci, tot aşa, Corpul Mental este Mercur fecundat de Sulf într-o a doua octavă.

Mercurul fecundat de Sulf, cum veţi putea vedea, este cel mai rafinat şi cel mai important, este ceea ce numim ARCHE, Arche-ul grec, faimosul Arche.

Din acest Arche ies Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei. Găsim Arche-ul şi în Macrocosmos, Arche-ul Macrocosmic. Acest Arche Macro-cosmic este NEBULOASA din care ies lumile. Ce este Nebuloasa? Este Arche-ul Macrocosmic, este o combinaţie de SARE, SULF şi MERCUR. Sarea este Spiritul în Arche-ul Macrocosmic.

În Arche-ul Microcosmosului există de asemenea Sare, Sulf şi Mercur. Aici, Sarea este conţinută în Sperma Sacră şi se sublimă prin transmutare. Astfel încât, atunci când se realizează transmutările, se transmută de asemenea şi Sarea.

În Arche-ul Microcosmosului, din care ies Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, există Sare, Sulf şi Mercur, iar în Arche-ul Macrocosmosului există de asemenea Sare, Sulf şi Mercur.

Din Nebuloasă, din Arche-ul Macrocosmic ies unităţile cosmice, lumile. Aici jos este la fel ca sus: pentru ca lumile să se nască este necesară Nebuloasa, şi pentru ca acest lucru să se întâmple, este nevoie de materia primă care este Arche-ul, o combinaţie de Sare, Sulf şi Mercur.

La fel, jos, în Microcosmos, trebuie să elaborezi mai întâi Nebuloasa din Sare, Sulf şi Mercur şi din ea ies, ca şi acolo sus, lumile, Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Ceea ce Marele Arhitect al Universului a făcut în Macrocosmos, noi trebuie să facem aici la scară mică, pentru că aşa cum este sus este şi jos. În acest fel se nasc Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Astfel încât, este necesar să creăm în noi Arche-ul. Arche-ul este Sare, plus Sulf, plus Mercur, atât sus cât şi jos. Să formăm Arche-ul este ca şi cum se cristalizează, aici, atât Astralul, cât şi Mentalul, cât şi Cauzalul.

Arche-ul, Mercurul Sulfurat este cel cu care se fabrică Corpurile Solare. Noi îl studiem din punctul de vedere alchimic, la lumina ocultismului pentru a ajunge să-l înţelegem mai bine.

O dată ce ne-am transformat în Oameni adevăraţi pentru că am primit deja Principiile Animice (ceea ce în Gnoză se numeşte Pneuma sau Spirit), vine a doua parte a muncii, care este mult mai profundă. Este vorba de a rafina şi mai mult Mercurul, cu ajutorul coacerii Alchimice, şi de a intensifica eliminarea MERCURULUI SEC şi a SĂRII ROŞII sau SULFUL ARSENIC. Ce este Mercurul Sec? Eurile pe care le cărăm înăuntru. Şi ce este Sarea Roşie sau Sulful Arsenic? Este focul infrasexual, focul care emană din Abominabilul Organ Kundartiguador.

Fără îndoială, pentru crearea Corpurilor Existenţiale Superioare ale Fiinţei este necesară şi eliminarea, dar eliminarea se intensifică încă şi mai mult în a doua parte a muncii prin dezintegrarea „elementelor nedorite”, adică, a Mercurului Sec şi a Sării Roşii sau Sulful Arsenic.

A treia muncă ajunge mai departe. În a treia muncă, stimabili fraţi, trebuie să transformăm Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei în VEHICULE DE AUR PUR.

Există TREI PURIFICĂRI sau CALCINĂRI prin fier şi foc. Prima Purificare aparţine MUNTELUI INIŢIERII. Atunci se creează Corpurile Solare şi se primesc cele OPT MARI INIŢIERI ALE MISTERELOR MAJORE. Am spus deja că şi în această primă purificare trebuie să se dezintegreze sau mai bine spus „să se calcineze” ceva din Sarea Roşie şi din Mercurul Sec.

A Doua Purificare este mai avansată, aparţine celui de-al DOILEA MUNTE, MUNTELE ÎNVIERII; în această etapă se intensifică în mare măsură disoluţia Sării Roşii şi a Mercurului Sec pentru a scoate din ele diverse elemente spirituale. Acest lucru este destul de interesant; se lucrează aici cu Sfera Lunii, a lui Mercur, Venus, a Soarelui, a lui Marte, Jupiter, Saturn,

Uranus şi Neptun; acestea sunt cele Nouă Grade ale Măiestriei.

A Treia Purificare merge mai departe; trebuie să adunăm cenuşa acestui Mercur Sec şi a acestei Sări Roşii şi să o coacem din nou pentru a extrage, în final, de aici, SAREA METALICĂ, INCOMBUSTIBILĂ şi VOLATILĂ, adică elementele divine cele mai profunde care sunt îmbuteliate în Ego. O dată extrasă, fuzionează cu Conştiinţa, pentru ca aceasta să strălucească, mistuitor, în sânul Universului.

Doar după a Treia Purificare cântă COCOŞUL PATIMII, care reprezintă Învierea. De aceea Cristos a spus: *„Înainte ca cocoşul să cânte, mă vei lepăda de trei ori”.*

Este evident că coborârea în „a Noua Sferă” este coborârea în propriile noastre lumi infernale. Este clar, trebuie să trăim acolo printre demoni pentru a-i distruge („demonii sunt elementele noastre inumane”). De aceea se spune că trebuie să ne lepădăm de Cristos de trei ori: fiecare renegare corespunde unei Purificări.

Eu sunt acum în a Treia Purificare, în ajunul Învierii; sunt jos, cu demonii, lucrând pentru a distruge demonii pe care-i am în LUNA NEAGRĂ.

Aşa cum vedeţi că există o Lună care ne luminează noaptea şi care are două feţe, cea care se vede şi cea care este ascunsă, tot la fel se întâmplă şi cu Luna Psihologică.

Fiecare poartă înăuntrul lui însuşi Luna Psihologică, şi ea este guvernată de 96 de legi. În această lume a propriei noastre Luni Psihologice, fiecare îşi poartă demonii lui: cei care se văd la o simplă privire, cei care ies în evidenţă şi cei care sunt pe faţa ascunsă a Lunii Psihologice, cei care nu se văd, ascunşii.

În a Treia Purificare trebuie să distrugem demonii Lunii Negre, iar acest lucru este posibil numai prin forţa electrică sexuală, lucrând în „Forja Ciclopilor”. Doar cu Lancea lui Longinus este posibil să distrugem, să sfărmăm toate „elementele inumane” şi „indezirabile” pe care le purtăm în Luna Neagră, cea care nu se vede.

Munca în partea ascunsă a Lunii este numită INIŢIEREA LUI IUDA (aceştia sunt cei opt ani ai lui IOV). Patima Domnului este profunda semnificaţie a unei astfel de Iniţieri.

Aici Iniţiatul se vede trădat, criticat, urât, neînţeles de toată lumea. Nimeni nu-l înţelege, este calificat drept „rău”, „pervers”. Drumul devine înspăimântător de dificil şi se suferă intens.

Aceasta corespunde părţii superioare a Marii Opere; această parte cuprinde 8 ani, chiar dacă în perioada de muncă şi pregătire, aşa cum am explicat, sunt mult mai mulţi. De aceea se spune că Marea Operă, în sinteză, se realizează în opt ani, cei opt ani ai lui Iov.

În aceşti opt ani ai lui Iov se distrug toate Agregatele Psihice ale Feţei Ascunse a Lunii Psihologice, iar Vehiculele Existenţiale Superioare ale Fiinţei se transformă în Vehicule de Aur Pur.

În această a treia parte a muncii este necesară transformarea Corpului Astral în Aur Pur; numai aşa va putea fi acoperit de părţile distincte ale Fiinţei. Corpul Mental trebuie să se transforme într-un Vehicul de Aur Pur; doar astfel va putea fi acoperit de distinctele părţi ale Fiinţei. Corpul Cauzal va trebui să fie acoperit, dar este necesar să se convertească în Aur Pur pentru ca să poată fi acoperit de părţile distincte ale Fiinţei. Apoi, Sufletul-Spirit va trebui de asemenea să se transforme în Suflet de Aur, iar în final, cel mai preţios pe care-l avem în interiorul nostru, Atman-ul despre care vorbesc Hinduşii, trebuie să se convertească de asemenea în Aur Pur.

Toate aceste Corpuri extraordinare, transformate în Vehicule de Aur Pur, pătrunzându-se şi întrepătrunzându-se fără să se confunde, formează faimosul TO SOMA HELIAKON, Corpul de Aur al Omului Solar.

Dar de unde provine cu adevărat tot acest Aur? Îl aduce Mercurul. Aşa cum Sfântul Cristofor poartă Copilul sau cum oaia îşi poartă lâna, tot astfel Mercurul poartă în el însuşi Aurul.

Însă este nevoie de un artificiu care să fie capabil să unească atomii Aurului cu Mercurul. Acest artificiu îl avem cu toţii înăuntrul nostru, este una din părţile Fiinţei noastre: Alchimistul Particular al fiecăruia dintre noi, şi se numeşte ANTIMONIU. Ce am putea face fără această parte a Fiinţei, fără acest mic Alchimist? Din fericire, el cunoaşte Arta, este un mare Artist: el este cel care va realiza unirea atomilor Aurului cu Mercurul.

Când el a reuşit să transforme toate Corpurile în Vehicule de Aur Pur, când avem deja To Soma Heliakon şi acesta a fost acoperit de distinctele părţi ale Fiinţei, când vom fi atins perfecţiunea, când vom fi eliminat tot MERCURUL SEC şi SAREA ROŞIE, atunci CRISTOSUL INTIM (care se ridică din Mormântul său) intră în învelişul său, REÎNVIE în noi şi noi în el; aşa vom fi ajuns la PERFECŢIUNEA ÎN MĂIESTRIE şi vom fi împlinit MAREA OPERĂ.

To Soma Heliakon serveşte drept înveliş pentru Domnul, pentru Cristosul Interior care se ridică din mormântul lui de cristal şi se întoarce aici pentru a se manifesta. El se învăluie în Corpul de Aur şi se exprimă ca un Mahatma în lumea fizică. Pentru ce vine Domnul în această lume? Ca să lucreze pentru Umanitate, acesta este obiectivul. Cum putem observa, desluşim treptat semnificaţia Regilor Magi şi a Stelei.

CRISTOSUL INTIM este copilul pe care îl adoră Regii Magi; el trebuie să treacă prin toată această muncă. În timpul acestui proces al Alchimiei, Domnul interior profund lucrează intens. În fond, este deja conducătorul Marii Opere, însăşi Stella Maris lucrează sub îndrumarea sa, El este Conducătorul Operei.

Cristosul Intim, Domnul Interior profund, prin Iniţierea lui Tiphereth se naşte ca un copil în inima omului. El trebuie să se dezvolte în timpul muncii esoterice, trebuie să trăiască Drama Cosmică înăuntrul său şi să ia asupra sa toate procesele noastre mentale, volitive şi emoţionale.

Într-un cuvânt, se face om între oameni şi suferă toate ispitele cărnii, ale tuturor. Trebuie să învingă şi să iasă triumfător. Are deja toate Vehiculele

de Aur Pur şi se poate îmbrăca cu aceste Corpuri şi să trăiască în lumea cărnii ca un adevărat Adept Reînviat, triumfător în Univers. Aşadar, să se ştie că Domnul Interior Profund, Cristosul Intim este imboldul lumii, că posedă întreaga maiestate a lui Dumnezeu, de vreme ce este adevăratul nostru Salvator.

Aceasta este esenţa lui SALVATOR SALVANDUS despre care se vorbeşte în Gnosticismul Universal. El este Salvatorul acestui Adept. El este Salvatorul interior, conducătorul Marii Opere în interiorul laboratorului, MAGNES-ul interior al Alchimiei, care îmbrăcat cu Corpurile lui de Aur, constituie PIATRA FILOSOFALĂ, Piatra preţioasă, Cărbunele roşu.

Cine ajunge să posede PIATRA FILOSOFALĂ (Cristosul intim înveşmântat cu toate Corpurile de Aur Pur) va avea ELIXIRUL VIEŢII LUNGI, îşi va putea conserva Corpul Fizic timp de milioane de ani. Cine ajunge la această altitudine, primeşte Medicamentul Universal şi din organismul său, bolile vor fi eradicate. Cine ajunge la aceste înălţimi, va putea transmuta plumbul fizic în aur pur, cum o făcea Contele Saint-Germain, cum o făcea Cagliostro, cum o făcea Raimundo Lulio, Nicolas Flamel şi alţii. *„Înghiţită a fost Moartea de biruinţă. Unde îţi este, o, moarte, boldul tău? Unde îţi este, o, mormântule biruinţa ta?”* Sunt cuvinte ale Apostolului, care ne invită la reflecţie.

□ BOTEZUL ŞI CĂSĂTORIA □

„Vedem în zăcăminte cum elementele grosiere se transformă treptat sub influenţa căldurii până se convertesc în Mercur. Vedem în zăcăminte Focul, transformând zgura pământului în Sulf. Acţionând asupra acestor două principii, căldura, după puritatea sau impuritatea ei, dă naştere tuturor metalelor Pământului.

Prin intermediul arderii neîncetate, Natura creează şi perfecţionează toate metalele Pământului.

Cu siguranţă, dragi fraţi, este foarte adevărată acea frază a lui Roger Bacon: «Natura conţine Natură, Natura se bucură de Natură; Natura domină Natura şi se transformă în celelalte Naturi».

Natura conţine Natură, iar în Natura noastră Sexuală se află Piatra Binecuvântată cu care putem lucra în magisteriul Focului.

Este necesar să ardem, să ardem şi să ardem şi să nu ne obosim de asta.

Vechii alchimişti spun: «Focul vostru să fie liniştit şi temperat, să se menţină aşa tot timpul, întotdeauna uniform, fără să scadă, căci acest lucru ar cauza un mare prejudiciu».

Focul scade şi chiar se stinge când alchimistul îşi ejaculează Ens Seminis-ul. Atunci eşuează în Marea Operă.

Magisteriul nostru este supus mai întâi unui foc liniştit şi uşor, dar în munca Marii Opere trebuie să intensifici treptat focul, grad cu grad, până

ajungi la final”.

Samael Aun Weor: „Tratat de Alchimie Sexuală”

Religiile, să spunem, ortodoxe, sunt şapte, iar sectele religioase cinci mii şi atâtea. Evident, cele mai importante sunt cele Ortodoxe, pentru că au două cercuri: cel Exoteric sau Public şi cel Esoteric sau Secret. Vedem cele două cercuri în religia lui Mahomed, de exemplu: cel Public (Moschee Musulmane) şi cel Secret.

Sufiştii nu studiază Cartea Sacră a KORANULUI exclusiv exoteric, ci şi esoteric, lăsând la o parte „litera care ucide” pentru a înţelege, a capta „Spiritul care însufleţeşte”, care dă viaţă: ceea ce este scris printre rânduri, ceea ce mulţimile nu sunt capabile să înţeleagă.

În celelalte religii Ortodoxe se întâmplă la fel. Chiar şi în cadrul religiei creştine numită „catolică” sunt două cercuri: cel Exoteric sau Public, şi cel Esoteric. În Spania, de exemplu, în jurul Muntelui Demanda şi în jurul oricărei Mănăstiri din Montserrat, se află un lanţ de mănăstiri. Fără îndoială, aparent par Catolice; acolo „preoţii” spun „liturghia”, predică în amvon, etc., dar în secret se reunesc, cu uşile închise, ca să studieze Gnoza (sunt Gnostici), şi este un lanţ întreg de Mănăstiri în care se studiază Esoterismul Gnostic.

În Budismul Ortodox vedem două cercuri: cel Public şi cel Secret. Cel public se vede mult în Ceylon, în India, în China etc., şi chiar şi în Japonia, dar cel secret, esoteric, este inaccesibil profanilor.

Găsim în Tibet cele două forme ale Budismului: partea Publică, pentru lume şi partea Secretă sau Tantrică, pentru Iniţiaţi (acest lucru trebuie să ştim să-l înţelegem).

Noi urmăm DRUMUL SECRET, suntem gnostici, gnosticii care au fost aruncaţi în arenele cu fiare în timpurile lui Nero; gnosticii arşi pe rugurile „Inchiziţiei”; gnosticii esenieni (printre care se afla şi Marele Kabir Iisus), Peraticerii sau Peraţii, Augustinienii, etc., etc., etc.

Sacramentul Botezului se potrivea, se asocia celui al Căsătoriei şi există în toate cultele, nu numai în cele Ortodoxe, ci de asemenea chiar şi în „sectele moarte” (numim „secte moarte” acele secte non-creştine care abundă în lumea occidentală: protestanţi, metodişti, adventişti, anglicani etc., etc., etc.). Astfel de secte sunt lipsite de Tradiţia Iniţiatică, deja nu mai au acea Tradiţie, nu o cunosc nici pe departe. Cu toate acestea, în orice caz, păstrează Botezul.

Botezul este anterior venirii lui Iisus Cristos. Dacă vă străduiţi să studiaţi „Ramayana”, veţi găsi o documentaţie bogată; veţi vedea acolo cum a fost botezat Rama; Guru-ul său l-a instruit mai întâi în Misterele Puterii şi ale Superputerii, adică în Misterele Sexului; şi o dată ce Rama a primit această instruire, Guru-ul său l-a botezat în „Gange” (a intrat în Gange şi a fost botezat). Acest fapt s-a întâmplat cu mii de ani înainte de Iisus Cristos.

Ioan Botezătorul boteza. Spunea că el „botează cu apă”, dar că „va veni cineva după el care va boteza cu Foc”. Aşa că trebuie să înţelegem ce este Botezul.

În Biserica Orientală Botezul este asociat Nunţii din Cana; în Biserica Occidentală Botezul este asociat cu Căsătoria lui Iisus cu Biserica sa, dar, după cum vedeţi, Botezul este asociat Căsătoriei, atât în Biserica Creştină a Orientului cât şi în cea a Occidentului.

Incontestabil, CRISTELNIŢA reprezintă în mod sigur PIATRA VIE, SEXUL. Acolo se află „Apa Sfinţită”, Mercurul Înţelepţilor, iar în ceea ce priveşte Focul lumânărilor, el reprezintă Sulful alchimiştilor medievali.

I se pune copilului Sare şi se completează trioul Sare, Sulf şi Mercur. SARE, cea care i se pune copilului pe limbă sau în gură; SULF, Focul; MERCUR, Apa; şi este botezat pruncul. Această Apă nu este altceva decât „Sufletul Metalic al Spermei”. Aceasta simbolizează cu adevărat, aceasta alegorizează.

Botezul este un pact de Magie Sexuală. Dacă mai târziu, copilul devenit matur îşi îndeplineşte pactul, va fi salvat; dacă nu-şi îndeplineşte pactul, va eşua, nu va fi salvat, chiar dacă a primit Sacramentul.

La ce serveşte să-l primeşti dacă nu-ţi împlineşti jurământul, pactul? Ceea ce vă spun este bine documentat, atât în Bisericile Orientului cât şi ale Occidentului. Acest lucru vrea să spună că salvarea fiinţei umane este în sex şi în Măduva Spinării şi tot ce nu se face pentru aceasta, este pierdere inutilă de timp; acest lucru este indubitabil.

Vii pe lume gol şi ai nevoie să te îmbraci. Este necesar să creezi Haina de Nuntă a Sufletului. În Alchimie, această haină primeşte numele de „To Soma Heliakon” (CORPUL DE AUR al Omului Solar).

Dacă meditǎm la acest lucru vom vedea transcendenţa Căsătoriei. De ce a fost aruncat în „tenebrele exterioare” şi legat de picioare şi de mâini omul care nu a venit îmbrăcat cu Haina de Nuntă la Banchetul Domnului? Care este Haina de Nuntă a Sufletului? Deja am spus-o: TO SOMA HELIAKON, CORPUL DE AUR al Omului Solar.

Astfel, trebuie creat un asemenea Corp, şi nu este posibil să-l creezi în afara Căsătoriei, ci, în mod strict, în interiorul Căsătoriei. În afara ei ar fi absurd.

Înainte de toate, important este să-ţi aminteşti mereu de Nunta din Cana. Primul mare miracol pe care Iisus, Marele Kabir, l-a înfăptuit a fost cel de-a transmuta APA în VIN, şi nu l-a realizat în alt loc decât la Nunta din Cana, la Căsătorie. Acest fapt este profund semnificativ, este evident grandios.

◻ SFÂTUL IACOB: ◻
PATRONUL MARII OPERE ◻

„Iacob este Binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Pe noi gnosticii ne interesează în mod foarte special Iacob al nostru Interior. Iacob-ul nostru Interior este una dintre părţile autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Patronul Binecuvântat al Marii Opere este Mercurul nostru.

Tatăl tuturor luminilor ne învaţă Ştiinţa Marii Opere prin intermediul lui Iacob.

Apostolul Iacob, cu pălăria lui din dovleac şi o stea în frunte formată dintr-o scoică, este ceva profund semnificativ.

Ştim bine că în Evul Mediu apa sfinţită se ţinea într-un dovleac.

Toiagul lui Iacob, cu un anume ornament ce îl face să semene cu caduceul lui Mercur, ne invită la reflecţie.

Iacob poartă în mână Cartea Marii Opere, Apocalipsa Sfântului Ioan pe care doar Alchimiştii o înţeleg.

Epistola Universală a Apostolului Iacob este o învăţătură fundamentală despre Marea Operă".

Samael Aun Weor: „Pistis Sophia Dezvăluită"

Discipolii lui Cristos înfăptuiau adevărate miracole şi minuni. Să ni-l amintim, pentru o clipă, pe Iacob, pe acest mare Maestru. Se spune că este cel care semăna cel mai mult Marelui Kabir Iisus; îl numeau „fratele Domnului" şi este evident că dispunea de mari puteri psihice, magice. Iacob a fost primul care, după moartea Marelui Kabir, a oficiat Liturghia Gnostică în Ierusalim. Tradiţiile povestesc că a trebuit să-l înfrunte pe magul negru Hermogenes în Iudeea. Deoarece cunoştea Înalta Magie, Sfântul Iacob îl combătea cu înţelepciune pe tenebros. Dacă acela folosea, de exemplu, o „batistă" pentru vrăji, el o folosea pentru a-l contracara, iar dacă Hermogenes folosea Bastonul Magic, la fel Sfântul Iacob folosea altul similar şi în cele din urmă l-a învins pe tenebros pe pământurile Iudeii. Cu toate acestea, a fost considerat „Mag" (şi fără îndoială, asta era) şi a fost condamnat la moarte.

Dar s-a petrecut ceva insolit: întâmplarea face că sicriul Sfântului Iacob a rămas suspendat în aer şi, după cum se spune, s-a transportat în vechea Spanie. Cert este că acolo se vorbeşte despre Sfântul Iacob din Compostela, şi se spune despre el că „a înviat din morţi" şi că „pe acel tărâm a fost atacat de demoni (cu formă de taur), de focul viu". În sfârşit, se spun multe lucruri despre Sfântul Iacob.

Nicolas Flamel, marele alchimist medieval, l-a considerat pe Sfântul Iacob din Compostela drept Patronul Marii Opere. Pe drumul Sfântului Iacob din Compostela există o stradă numită „a Sfântului Iacob" şi acolo există şi o peşteră numită „peştera sănătăţii".

Din epoca în care oamenii făceau pelerinaje spre locul unde se afla Sfântul Iacob din Compostela, chiar din acea epocă (în acea peşteră) se întâlneau alchimiştii, cei care lucrau în Marea Operă, cei care îl admirau nu numai pe Sfântul Iacob din Compostela (pe care îl considerau Patron Binecuvântat), ci şi pe Iacob din Moray. Acolo se reuneau mereu, încă din epoca pelerinajelor.

Astfel, în timp ce oamenii îi înalţă un cult (exoteric, am spune) Sfântului

Iacob din Compostela, alchimiştii şi cabaliştii se reunesc într-o mistică Adunare pentru a studia Kabala, Alchimia şi toate Misterele Marii Opere. Observaţi dumneavoastră cele două aspecte (exoteric şi esoteric) ale creştinismului. Fără îndoială, toate acestea ne invită la reflecţie.

Iacob din Moray, care a fost ars de viu pe vremea Inchiziţiei, este considerat (de acei alchimişti cabalişti care se reunesc în „peştera sănătăţii"), la fel ca şi HIRAM ABIFF, drept Maestrul Secret care trebuie să reînvie în fiecare dintre noi, Sfântul Iacob, Patronul Binecuvântat al Marii Opere, iar acest lucru este destul de interesant.

Ceea ce ne interesează pe noi este realizarea Marii Opere şi este (cred şi afirm cu toată convingerea) unicul lucru pentru care merită să trăim. Restul nu are nici cea mai mică importanţă.

Se spune că în Compostela, Sfântul Patron Iacob se arată pelerinilor cu pălăria ridicată, cu Bastonul (în care străluceşte Caduceul lui Mercur) în mână şi o carapace de broască ţestoasă pe piept, ca pentru a simboliza Steaua Înflăcărată.

Vă sfătuiesc să studiaţi din Biblie „Epistola Universală" a Sfântului Iacob. Neîndoielnic, este extraordinară. Ni se adresează tuturor acelora care lucrăm în Marea Operă.

Sfântul Iacob spune: „credinţa fără fapte este moartă în sine însăşi", nu valorează nimic. Puteţi asculta aici, din gura mea, întreaga doctrină a Marelui Arcan, toate explicaţiile pe care le dăm despre alchimişti şi Marea Operă, dar dacă dumneavoastră nu lucraţi în „Forja Ciclopilor", dacă nu fabricaţi Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, dacă nu lucraţi în această Mare Operă, dacă aveţi doar credinţă, nimic mai mult, şi nu lucraţi, vă veţi asemăna (spune Sfântul Iacob) „omului care se priveşte în oglindă, îşi vede chipul în ea, întoarce spatele şi pleacă", uitând incidentul. Credinţa fără fapte nu valorează nimic. Este necesar ca Opera să sprijine credinţa; credinţa trebuie să vorbească cu fapte.

Sfântul Iacob mai spune că „trebuie să fim milostivi". Acest lucru este clar, pentru că dacă suntem milostivi, Domnii Karmei ne vor judeca cu milă; dar dacă suntem nemiloşi, Domnii Karmei ne vor judeca în mod nemilos. Şi cum în mod cert mila are mai multă putere decât Justiţia, cu siguranţă că dacă suntem miloşi putem elimina multă Karma (toate acestea ne invită la reflecţie).

Sfântul Iacob spune că „trebuie să ne înfrânăm limba" (cel care ştie să-şi înfrâneze limba îşi poate înfrâna tot corpul) şi ne dă exemplul calului (calului i se pune frâul în gură şi aşa reuşim să-l dominăm, să-l mânuim).

La fel s-ar întâmpla dacă ne-am înfrâna limba; am deveni stăpânii întregului nostru corp.

Sfântul Iacob spune: „Priviţi şi corăbiile; deşi atât de mari şi purtate de vânturi puternice, sunt conduse cu o cârmă foarte mică" (care este într-adevăr mică în comparaţie cu mărimea uriaşă pe care o au corăbiile). Desigur, limba este mică, dar ce incendii mari provoacă!

Cel care reuşeşte să-şi controleze limba controlează şi sexul, pentru că sunt cei doi poli ai aceleiaşi munci. Mulţi oameni au probleme sexuale; acestora le spunem: controlând limba, controlezi şi sexul şi controlezi întreg corpul în general.

Nicidecum nu trebuie să ne lipsim de ceea ce spune Kout-Humi: „murmurarea îndepărtează Zeii şi Ocultismul de noi”.

În acea epistolă suntem învăţaţi să nu ne lăudăm niciodată cu nimic. Cel care se laudă pe sine, care e mândru de faptele sale, de ceea ce a făcut, neîndoielnic este vanitos, pedant şi eşuează în Marea Operă.

Să ne amintim acea frază pe care, într-o existenţă străveche, am scris-o într-una din cărţile mele: „Nu sunt mai mult dacă mă laudă, nici mai puţin dacă mă condamnă, căci eu sunt întotdeauna ceea ce sunt”. Mă numeam pe atunci TOMAS DE KEMPIS şi am scris „IMITAREA LUI CRISTOS”. Făceam parte dintr-o Societate Esoterică (eram călugăr), deşi acolo, în mănăstirea unde trăiam, acel lucru era ignorat. Mulţi Iniţiaţi, dedicaţi Marii Opere, lucrau intens în Evul Mediu şi chiar trăiau închişi în interiorul Mănăstirilor catolicismului roman, identificaţi, confundaţi cu clerul. Şi în mod concret, în linişte şi la anumite ore ale nopţii, aveau reuniunile esoterice. Toate acestea sunt destul de interesante, nu-i aşa?

În orice caz, dragii mei fraţi, Opera este ceea ce contează cu adevărat, ceva ce are cu adevărat importanţă. Dar este nevoie de multă fermitate morală, nu trebuie să avem preferinţe pentru nimeni, trebuie să-i tratăm în acelaşi fel atât pe cei bogaţi cât şi pe cei săraci, pentru că de multe ori îi tratăm cu multă iubire pe cei bogaţi, iar pe cei săraci îi dispreţuim. Astfel, cu siguranţă că nu suntem pregătiţi pentru Marea Operă.

Trebuie să ne umilim în faţa Divinităţii, să fim pe zi ce trece tot mai umili dacă vrem să lucrăm în Marea Operă; să nu fim niciodată mândri de nimic, să fim mereu simpli. Acest lucru este vital când vrei să izbândeşti în Marea Operă, în MAGNUS OPUS.

Epistola Sfântului Iacob este scrisă cu un sens dublu. Dacă o citim literal nu o vom înţelege. Aşa au citit-o Protestanţii, Adventiştii, Catolicii, etc., şi nu au înţeles-o. Această Epistolă are sens dublu şi se adresează exclusiv celor ce lucrează în Marea Operă.

◻ INDICAŢII SUPLIMENTARE PENTRU ALCHIMIST ◻

Pentru a crea Piatra Filosofală nu ajunge doar să Transmutăm Energiile Creatoare; acest lucru trebuie să fie însoţit de eliminarea „elementelor nedorite” pe care le purtăm în interior. Acum, pentru a putea elimina aceste „elemente indezirabile” este necesar un efort corect sau efortul conştient, nu efortul mecanic care nu serveşte la nimic.

Pentru a reuşi să facem ceva util este necesar să lucreze Centrul Emoţional, deoarece numai cu frigul intelectual nu facem nimic.

Trebuie ca fraţii să-şi pună emoţia la lucru. Nu este vorba de muncă exclusiv intelectuală sau mecanică, care nu serveşte la nimic. Întreaga

muncă se face cu emoţie, trebuie să avem emoţie, trebuie să avem DORINŢĂ ARZĂTOARE, trebuie să avem ASPIRAŢIE.

De unde provine forţa voinţei pentru muncă? Trebuie să iasă din Centrul Emoţional; forţa pentru muncă nu poate ieşi din Centrul Intelectual.

Dacă analizăm Centrul Intelectual, vedem că are două aspecte: cel pozitiv şi cel negativ. Şi aşa trebuie să fie, pentru că dacă nu ar avea polii pozitiv şi negativ nu ar putea exista procesul comparativ al alegerii, procesul analitic, confruntarea logică.

Aşadar, Centrul Intelectual are doi poli. Pozitiv este „DA”, negativ este „NU”, dar cel ce dă adevărata valoare muncii esoterice nu e altul decât Centrul Emoţional; el este cel care dă valoare muncii şi din acest centru iese Voinţa Conştientă care-ţi permite SĂ FACI MUNCA. Nu voinţa mecanică ce nu serveşte la nimic, ci Voinţa Fiinţei, VOINŢA CONŞTIENTĂ, este cea care contează. Numai cu acest tip de Voinţă poţi persevera în muncă, până la victorie.

Aşadar, să transmutăm este o parte, iar să eliminăm este altă parte (să eliminăm „Mercurul Sec” al Alchimiei, adică diversele Euri sau Agregate Psihice care în ansamblul lor constituie Eul însuşi). Dar pentru a elimina aceste Agregate este nevoie să existe efort conştient, nu doar efort mecanic; Centrul Emoţional trebuie să lucreze.

Pe măsură ce fraţii se informează despre tehnica muncii, vor lucra mai eficient; aceasta este limpede. Dar nu ajunge doar să se informeze despre tehnica muncii; trebuie să lucreze, pentru că un lucru este să cunoşti munca sau să te interesezi de ea şi altceva este să lucrezi.

Cel mai grav în muncă este DEPRIMAREA. Când apare deprimarea munca se întrerupe, iar dacă o lăsăm să ia proporţii, ea va continua în mod nedefinit.

În deprimare, cei cinci centri ai maşinii sunt, am spune, SCUFUNDAŢI ÎN APĂ, şi nu mai funcţionează; atunci apare eşecul. Dar poţi să ieşi din deprimare. Cum? Prin AMINTIREA DE SINE. Mulţi vor spune că mereu îşi amintesc de ei înşişi. Acest lucru este fals! Am putea trăi douăzeci de ani închişi într-o cameră, fără să ieşim deloc în stradă şi cu toate acestea să nu ne fi amintit de noi înşine nici măcar o clipă; mereu să fi stat „în afara casei”.

Ce este ceea ce se numeşte „SĂ-ŢI AMINTEŞTI DE TINE ÎNSUŢI”? Pur şi simplu să întrerupem procesul gândirii chiar dacă ar fi pentru câteva clipe sau să oprim cursul tuturor dorinţelor, gândurilor, emoţiilor, senzaţiilor pentru câteva minute. În acea clipă, „ne-am amintit de noi înşine”, tocmai ne-am dat seama că nu suntem nici gândurile, nici dorinţele, ci suntem Fiinţa.

Dar puţini sunt cei care îşi suspendă chiar şi pentru un minut fluxul gândurilor, dorinţelor, pasiunilor, etc., şi trebuie să o facem zilnic. SĂ NE AMINTIM DE NOI ÎNŞINE. Când „ne amintim de noi înşine” este neîndoielnic că deprimarea trece, încetează şi apare, cu fiecare dată mai mult, emoţia pentru muncă. Deprimarea este problematică. În această stare, nu avem poftă să lucrăm în mod esoteric şi nu există alt remediu decât SĂ NE AMINTIM DE NOI

ÎNŞINE. Dacă „ne aducem aminte de noi înşine” deprimarea trece imediat...

Fraţii mei, să nu uităm în muncă „OGLINDA ALCHIMIEI”. Această muncă este o oglindă: trebuie să învăţăm să ne privim în ceilalţi. Acest lucru este foarte important: să ne vedem în ceilalţi. Dacă vedem un beţiv pe stradă, „aşa merg eu, aşa sunt eu când sunt beat”. Dacă vedem un drogat: „bine, aşa fac eu, aşa sunt eu”. Dacă vedem o persoană furioasă, „tunând şi fulgerând”: „ce faţă are, aşa sunt eu. Dar uite ce caraghios, cum blestem, cum gesticulez, cum strig, mă plâng, aşa sunt eu”. Şi să ne vedem acolo, să ne vedem în ceilalţi, este foarte important.

De exemplu, vrem să nu ne mai certăm cu cineva sau să nu mai obiectăm? Să schimbăm locul cu cealaltă persoană care vrea să ne certe; prin meditaţie, să ne schimbăm personalitatea cu cea a persoanei care este împotriva noastră, să ne simţim ca fiind acea persoană şi să ne privim pe noi, propria noastră persoană ca şi cum ar fi străină; să ne simţim fiind acea persoană cu care ne certăm, care este cauza problemelor noastre; să o imităm în comportament, gesturi şi cuvinte, în felul ei de a fi; să simţim în meditaţie că ne identificăm cu acea persoană. Dacă vom reuşi, va dispare imediat dorinţa de ceartă. De fapt, vom vedea propria noastră persoană ca pe ceva straniu şi o vom înţelege pe cealaltă persoană; pentru că ne-am identificat cu ea şi am înţeles-o, totul va trece, va dispărea dorinţa de a face obiecţii sau de a ne certa.

Să ne propunem zilnic, de exemplu, dorinţa de a rămâne fără să facem OBIECŢII, chiar şi numai pentru o oră. Nu este foarte greu, nu-i aşa? O oră zilnic, să poţi rămâne fără să faci obiecţii pentru nimic şi nimănui, chiar dacă suntem insultaţi, chiar dacă suntem ironizaţi, chiar dacă suntem deranjaţi. Mai târziu putem mări timpul la două sau trei ore, iar în cele din urmă, niciodată nu vom mai face obiecţii nimănui, vom reuşi să trăim în pace.

Acest lucru este foarte important, fraţii mei; este vorba de a ne schimba. Este dureros? Da! Nu e posibil să obţinem o schimbare fără durere. Acest lucru e limpede: orice schimbare adevărată, intimă, trebuie să se producă prin durere. Fără durere nu sunt posibile schimbările. Cum?

Astfel, când în Masonerie se spune, de exemplu, că „trebuie să ciopleşti Piatra Brută până o transformi în Piatra Cubică Perfectă” este vorba despre faptul că trebuie să elaborezi Piatra Filosofală şi în masonerie pur şi simplu se confundă acest lucru cu morala. Şi într-adevăr este vorba de a elimina „elementele inumane”, pe de o parte, şi de a transmuta, pe de altă parte şi astfel, în cele din urmă se reuşeşte elaborarea MARII PIETRE... Acest lucru nu a fost înţeles de mulţi fraţi...

Se doresc arzător multe lucruri. De exemplu, transferarea Conştiinţei. Este foarte frumos acest lucru, nu? Să putem să ne transferăm Conştiinţa în orice colţ din Univers. Ştim bine că prin Focul Serpentin este posibil să facem să iasă Conştiinţa prin BRAHMARANDA, de exemplu (acea parte situată acolo unde se află fontanela nou-născuţilor) şi să proiectăm Conştiinţa, să o transferăm altei persoane, şi atunci rămâi identificat, convieţuind cu acea persoană sau să o proiectăm în orice alt loc îndepărtat din Univers pentru a

vedea, auzi şi experimenta minunile lumii etc., etc., etc.

Dar cum am putea transfera Conştiinţa, cum să avem transferul Conştiinţei dacă încă nu am eliminat „elementele nedorite” pe care le cărăm în interior, „Mercurul Sec”, cum se spune în Alchimie? Putem ajunge la o Iluminare adevărată, dar mai întâi trebuie să MURIM pentru a putea FI; doar cu moartea survine noul.

Aşadar, este necesar efortul conştient în muncă, constanţa, până vom triumfa. Dar, cum vă spun, fraţilor, nu e suficient să primim informaţia. Această informaţie, această cunoaştere trebuie să o unim cu Fiinţa şi acest lucru este posibil doar prin intermediul DORINŢEI ARZĂTOARE. Astfel, prin unirea Conştiinţei şi a Fiinţei, vine înţelegerea. Când obţinem înţelegerea, lucrăm în mod conştient asupra noastră înşine.

□ ÎNTREBĂRI ALE STUDENŢILOR ŞI RĂSPUNSURI ALE MAESTRULUI □

„Întreaga Geneză se află în legătură cu Marea Operă. Prima zi a Genezei corespunde muncii în infern şi primei Peceţi a Apocalipsei. A doua zi a Genezei corespunde muncii cu apele, corpului vital. A treia zi a Genezei corespunde astralului. A patra zi a Genezei, mentalului. A cincea zi, cauzalului. A şasea zi a Genezei corespunde celei de-a şasea Peceţi a Apocalipsei, buddhic-ului sau intuiţionalului. Apoi, a şaptea Pecete, a şaptea zi a Creaţiei este ziua de odihnă.

Munca se face în cele şase zile sau perioade de timp, a Şaptea este zi de odihnă, iar în cea de-a opta urmează reînvierea Domnului. Astfel Geneza şi Apocalipsa sunt complementare.

Geneza şi Apocalipsa sunt texte de Alchimie. Geneza este pentru a o trăi chiar acum prin munca noastră intimă şi la fel este şi Apocalipsa. Apocalipsa este cartea Alchimiei”.

Samael Aun Weor: Conferinţa „Arche-ul”

Î: *— Cum ne-am putea ruga Sfântului Iacob, de exemplu? În ce fel?*

R: — Aşadar, Sfântului Iacob ne putem ruga atunci când lucrăm în Marea Operă a Înţelepţilor; îl putem ruga să ne îndrume în Marea Operă. Despre Alchimie, de exemplu, s-a scris mult, dar nimeni nu poate da o indicaţie temeinică cu privire la Marea Operă pentru că nu trăieşte Marea Operă.

Pentru a putea înţelege Marea Operă este necesar să primim „DONUM DEI” sau să fi primit acest „DAR” de la „Bătrânul Secolelor” care ne permite să înţelegem Misterele Marii Opere.

În orice caz, doresc să vă spun următoarele: cei doisprezece apostoli se află înăuntrul nostru: CELE DOUĂSPREZECE PUTERI sunt cele douăsprezece părţi autonome şi auto-conştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Î: *— Maestre, Iisus a încarnat Cristosul?*

R: — Iisus din Nazareth, Marele Kabir Iisus a realizat Marea Operă şi a

vorbit despre Iisus Cristosul Intim care este Domnul Marii Opere. Domnul nostru Interior trebuie să trăiască Drama Cosmică, chiar înăuntrul nostru, aici şi acum, în munca Marii Opere.

De exemplu, cei trei trădători, care sunt IUDA, PILAT şi CAIAFA, sunt trei demoni. Iuda este demonul dorinţei pe care fiecare-l poartă în interior; Pilat este demonul minţii, care găseşte mereu justificări şi subterfugii pentru cele mai rele delicte ale lui. În ceea ce-l priveşte pe Caiafa, el este demonul relei-voinţe în fiecare dintre noi, trădătorul care îl vinde pe Cristos, mai bine spus prostituează Religia. Caiafa este un preot şi ce face el, transformă Altarul într-un pat de plăceri, se împreunează cu devoţii, îşi vinde hainele, etc.

În definitiv, Iuda, Pilat şi Caiafa sunt cei trei trădători care trădează Cristosul Intim, ei sunt cei care-l condamnă la moarte şi milioanele de oameni care îi cer moartea sunt Eurile noastre care strigă: „Crucifică-l! Crucifică-l! Crucifică-l!”.

Da! Domnul nostru Interior profund este încoronat cu o coroană de spini şi este biciuit. Acest lucru îl poate vedea orice mistic. În cele din urmă este crucificat, coborât de pe cruce şi aşezat în mormânt. Apoi, cu moartea calcă pe moarte şi învie înveşmântat în Corpurile Sale de Aur şi are corpul său pământesc special; iată aici misterul Pietrei Filosofale, fericit cel ce o are, căci este un Maestru Înviat.

Sunt mistere ale Evangheliei pentru a fi trăite aici şi acum, înăuntrul nostru. Viaţa, Patima şi Moartea Domnului nostru Iisus Cristos nu este doar ceva strict istoric, cum cred oamenii, este ceva de actualitate imediată ce fiecare trebuie să realizeze în munca lui de laborator.

Aceasta este cruda realitate a lui Cristos, nu este ceva din istoria trecutului, care s-a întâmplat acum două mii de ani, este ceva pentru a fi trăit acum şi vă dau mărturie despre tot, căci toate acestea le-am trăit.

În aceste momente precise, Domnul meu Interior Profund se află în Sfântul său Mormânt. În anul 1978 Domnul meu Interior Profund va învia în mine şi eu în el pentru a putea realiza măreaţa Operă pe care o am de îndeplinit pentru umanitate. El va fi cel care o va realiza şi nu neînsemnata mea persoană care nu este decât un instrument. El este perfect.

Astfel dau mărturie despre ceea ce ştiu, despre ceea ce am trăit. Geneza este cartea gnosticilor. Aceasta este cruda realitate.

Eu l-am încarnat de mult timp, s-a născut în mine ca un copil mic când am primit INIŢIEREA DIN TIPHERETH. Apoi, El a trebuit să crească şi să se dezvolte, a trebuit să treacă prin toate dramele lui, în interiorul meu, aşa încât atunci când vorbesc astfel, vorbesc pentru că cunosc.

Acum, în acest moment, după ce a trecut prin Calvar, El se află în Sfântul său Mormânt, acolo merg din când în când să sărut piatra mormântului său, aşteptând învierea sa până în 1978, când va fi Înviat pentru a treia oară. Da, spun pentru a treia oară, pentru că eu am realizat Marea Operă de trei ori.

Am realizat-o în Mahamvantara trecută, sau pe Pământul Lunii, înainte ca acest lanţ terestru să fi existat. Apoi, în Lemuria, cu acea revoltă a îngerilor care au căzut în generarea animală, desigur, aceasta s-a întâmplat în Lemuria, pe continentul Mu. Atunci am comis şi eu greşeala, ca Dhyani Bodhisattva, de a cădea în generarea animală. Am pierdut Piatra Filosofală, dar am regăsit-o în aceeaşi Lemurie. Apoi, în podişul central al Asiei, am comis eroarea, cum a făcut şi contele Zanoni, de a-mi lua soţie când acest lucru îmi era deja interzis. Atunci am aruncat din nou Piatra Filosofală în apă.

Acum, în această nouă existenţă, am realizat Marea Operă, aceasta pentru a obţine învierea Domnului pentru a treia oară. Pentru a treia oară! Deoarece am realizat-o de trei ori. Aşa se face că am experienţă, cunosc drumul. Cunosc drumul.

Ceea ce vreau să spun este un mare adevăr: când am elaborat Piatra Filosofală pe Lună, pentru prima dată, Piatra a fost puternică. Când am elaborat-o pentru a doua oară, a fost mai puternică. Acum când o elaborez pentru a treia oară va fi încă şi mai puternică. Pentru că se datorează experienţei dobândite, reiese de aici un principiu inteligent pe care trebuie să-l înţelegem.

Un om poate lupta mult să se transforme până la uniunea cu Dumnezeu, până atunci progresează, dar după ce ajunge la unirea cu Dumnezeu, după ce Dumnezeu, am spune, se manifestă asupra acestui om, de atunci încolo nu mai există nici un progres. Dacă acest om ar vrea să progreseze, ar trebui să dea înapoi sau să arunce Piatra în apă. Şi ce se întâmplă cu Piatra? Când Piatra revine la viaţă, devine mai puternică, mai pătrunzătoare, este ceva extraordinar.

Sunt oameni care fac acest lucru chiar de şapte ori. Mai mult de şapte ori este foarte periculos, se poate cădea în blestem. Eu am făcut-o de trei ori dar, sincer, n-aş mai realiza acest lucru pentru a patra oară, nu vreau să mă expun să pierd mult, deşi de cele trei ori când am făcut-o mi-a ieşit totul până unde trebuie. Extrem de dureros!

De exemplu, în podişul central al Asiei, când am aruncat Piatra pentru a treia oară, mi-am spus: „câtă luptă de-a lungul secolelor pentru a ajunge să mă înalţ, câte greutăţi înspăimântătoare, ce teribile nenorociri!” Numai atunci, după ce am suferit mult, dar mult, această Piatră Filosofală ce venea să se nască încă o dată, în 1978 era renăscută. Mi-a trebuit toată Istoria Rasei Ariene pentru a mă Înălţa. Aşa că este foarte dureros, este un proces foarte dureros.

Sunt Adepţi care, dorind să facă Piatra mai pătrunzătoare şi mai puternică, coboară în mod intenţionat, nu cad, ci coboară. Cum coboară? Îşi iau soţie când nu le este permis. Dar nu ejaculează licoarea seminală, ci, sub îndrumarea unui Guru, lucrează cu toate regulile Arcanului A.Z.F. Atunci pierd Piatra. După un anumit timp dau din nou viaţă Pietrei, realizează Marea Operă, iar Piatra rămâne încă şi mai puternică.

Trebuie să stabilim diferenţa care există între o cădere şi o coborâre.

Eu nu am coborât, am căzut intenţionat. Cele trei cazuri ale mele au fost căderi, nu coborâri. Pe podişul central al Asiei am comis aceeaşi greşeală ca şi contele Zanoni, mi-am luat soţie, aceasta este istoria interzisă şi eu am făcut acest lucru. V-am spus, după experienţa secolelor, că acesta este modul de realizare a Marii Opere.

Să ne amintim de pasărea Phoenix, este extraordinară, încoronată cu coroană de Aur, iar picioarele şi pulpele ei toate dintr-un preafrumos Aur Pur. Natura îi închină un cult. Obosită de viaţă, după milioane de ani, s-a hotărât să-şi facă un cuib din crengi de tămâie, smirnă, nard şi alte ramuri preţioase şi cert e că a ars. Natura este întotdeauna aşa, dar mai târziu, pasărea Phoenix a renăscut din propria-i cenuşă, mai puternică. Astfel trebuie realizată Marea Operă, căci Piatra aruncată în apă rămâne scufundată.

Î: *— În timpul „Maithunei” se poate practica şi „Pranayama”?*

R: — „Pranayama” este folosită în transmutări. Cine vrea să controleze perfect sexul, trebuie să practice „Pranayama”, dar nu în afara celei de-a „Noua Sfere”, ci în interiorul ei, în timpul împreunării chimice sau metafizice. Astfel va reuşi să urce energiile până la creier; va fi ajutat şi se va dezvolta în acest mod şi va evita (cu ajutorul respiraţiei) căderea sexuală, va evita vărsarea „Vasului lui Hermes Trismegistul”, cel de trei ori mare Zeu Ibis Thot.

De aceea, în Evul Mediu, Alchimiştii erau numiţi „SUFLĂTORI”. Tuturor Alchimiştilor din Evul Mediu li se spunea „SUFLĂTORI” pentru că în timpul practicii „Maithunei” îşi foloseau fosele nazale pentru a transmuta; practicau „Pranayama” în timpul copulaţiei metafizice şi astfel controlau sexul, evitau căderea, o evitau „SUFLÂND”.

Î: *— Suflau spre înăuntru?*

R: — Da. De ce în laboratoarele Alchimice apăreau întotdeauna nişte foale mari? Foalele erau întotdeauna acolo. Într-adevăr, profanii credeau că era vorba de foale fizice, pentru a sufla în cărbunii aprinşi. Nu! Nu erau astfel de foale! Acestea sunt „foalele” (fosele nazale), acestea sunt cele care se folosesc foarte mult în timpul „Maithunei”, pentru a controla sexul. „Pranayama” trebuie folosită în plină copulaţie metafizică, pentru a face ca energia să urce până la creier.

Î: *— Maestre, dacă rămâne un excedent după practica alchimică, se poate continua făcând „Pranayama”?*

R: — Dar pentru ce, când interesant este realizarea ei în practică! Asta este ca şi cum ai vrea să scoţi foalele din cuptor pentru a sufla în aer. Nu are rost! „Foalele” sunt pentru atunci când ai nevoie, acest lucru este clar.

Este ca şi cum ai vrea să mulgi vaca după ce ai muls-o deja, este ca şi cum ai vrea ceva degeaba. Aşa încât „foalele” sunt pentru locul în care ai nevoie de ele. Asta este totul!

Î: *— Eu mă refer la cazul când ar exista pericolul „să cazi” şi atunci te retragi şi rămâne încă o anume energie.*

R: — Acest lucru arată că munca nu este bine făcută. Munca trebuie făcută corect şi „Pranayama” se face, în mod precis, în timpul împreunării

metafizice şi astfel se evită pericolul de „a cădea” (controlezi cu ajutorul respiraţiei). Aşa procedează toţi „SUFLĂTORII”.

Noi, Alchimiştii nu încetăm să ne numim „SUFLĂTORI”. Aşa am fost numiţi pe toată perioada Evului Mediu şi continuăm să ne numim „SUFLĂTORI”, pentru că folosim „foalele” în „laborator”.

Î: *— Venerabile Maestru, aş vrea să ştiu cu adevărat dacă Sfântul Ciprian a fost un sfânt sau un mag negru.*

R: — Bine, desigur, Sfântul Ciprian a fost un Mag Negru şi apoi a devenit Alb, acest lucru nu are importanţă. Să ne gândim la Cristos, care este mai important, la Logos. Acolo sus se află Tatăl, Logosul şi Spiritul Sfânt.

Aici jos este Suflul, Sângele şi Apa. Aşa încât triunghiul de sus şi triunghiul de jos formează Pecetea lui Solomon. Pecetea lui Solomon are douăsprezece ramificări, pentru că cele şase vârfuri pe care le are sunt masculine, iar cele şase unde de intrare dintre vârfuri sunt feminine. Pecetea lui Solomon reprezintă aşadar Logosul, iar prin intermediul Alchimiei se transformă în cele douăsprezece Constelaţii ale Zodiacului, atât în Macrocosmos, cât şi în Microcosmosul-Om. Astfel, în Pecetea lui Solomon, se află închise Misterele Alchimiei.

Primul lucru pe care trebuie să-l facă studenţii noştri este să înveţe să prepare Mercurul Înţelepţilor. Fără acest Mercur nu se poate realiza Marea Operă.

Ce este acest Mercur? De unde îl vom scoate? Este „Sufletul Metalic” al Spermei Sacre; când este transmutat în cea de-a „Noua Sferă”, atunci MERCURUL BRUT (care nu e altceva decât însăşi Sperma) se transformă în Energie. De aceea, Marea Operă se realizează pornind de aici. Dar prepararea Mercurului cere multă atenţie pentru că Apele Mercuriene trebuie să treacă prin multe procese. Asta e indiscutabil.

La început aceste Ape sunt Negre. Când lucrezi cu aceste Ape, se spune că lucrezi cu SATURN. Aceste Ape sunt la început murdare; mai târziu devin Albe. Când sunt Negre sunt simbolizate de CORBUL NEGRU al Alchimiei, CORBUL NEGRU al putrefacţiei şi al morţii. Dar dacă munca este sublimată, dacă devine mai spirituală, dacă o supui REINCRUDAŢIILOR, atunci Apele devin Albe.

Î: *— În cât timp se poate reuşi acest lucru?*

R: — Timpul depinde de forţa cuplurilor; pentru că dacă cuplurile nu rafinează sexul, ci îl lasă să se desfăşoare brutal şi animalic, atunci Apele vor rămâne Negre (atâta timp cât ei le lasă Negre) şi din acest motiv va întârzia sosirea Focului; asta e limpede. Dar dacă cuplurile hotărăsc să rafineze SACRAMENTUL BISERICII ROMEI, ce se va întâmpla? Apele vor deveni Albe. Şi dacă continuă să rafineze mai mult, tot mai mult şi dacă ajung să facă din Copulaţia Chimică sau Metafizică un cult cu adevărat sacru, Apele vor deveni Galbene. Ajungând la acest nivel, aceste Ape vor fi pregătite pentru a primi Sulful Înţelepţilor, adică FOCUL SACRU.

CAPITOLUL 14
CELE NOUĂ CERCURI DANTEŞTI

„Ori trăim Apocalipsa individual şi obţinem Lâna de Aur a anticilor, ori ne vine rândul să o trăim colectiv o dată cu marea Apocalipsă mondială, pentru a intra în Lumile Infernale”.

Samael Aun Weor

• CELE ŞAPTE COSMOSURI •

„În Absolutul Nemanifestat, cele Trei Forţe Primare constituie o Unitate Indivizibilă şi Auto-Conştientă în formă integrală.

În timpul Manifestării Cosmice, cele Trei Forţe Primare se separă şi se unesc şi în punctele în care se întâlnesc, se creează fenomene, lumi, universuri, etc.

Aceste Trei forţe în Raza Creaţiei par trei voinţe, trei conştiinţe, trei unităţi. Fiecare din aceste Trei Forţe conţine în ea însăşi toate posibilităţile celor Trei. Dar, în punctul de întâlnire, fiecare dintre ele manifestă doar un principiu: pozitiv, negativ sau neutru.

Este foarte interesant să vedem cele Trei Forţe în acţiune; ele se separă, se îndepărtează şi apoi se reîntâlnesc pentru a forma noi Trinităţi diferite care dau naştere unor noi lumi, unor noi creaţii cosmice.

În Absolut, cele Trei Forţe sunt Logosul Unic, varietatea înăuntru unităţii totale, Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt constituind un tot Atotconştient şi Atotmilostiv.

Raza Creaţiei începe în Absolut şi se termină în Infern”.

Samael Aun Weor – „Mesaj de Crăciun 1965-1966”

Este urgent, indispensabil să cunoaştem în mod clar şi precis locul pe care-l ocupăm în „Raza vie a Creaţiei”.

Înainte de toate, stimaţi domni, distinse doamne, vă rog din tot sufletul să-mi urmăriţi discursul cu infinită răbdare.

Doresc să ştiţi că există Şapte Cosmosuri:

1. PROTOCOSMOS;
2. AYOCOSMOS;
3. MACROCOSMOS;
4. DEUTEROCOSMOS;
5. MEZOCOSMOS;
6. MICROCOSMOS;
7. TRITOCOSMOS.

Incontestabil, Primul este format din nenumăraţi SORI SPIRITUALI,

Transcendentali, Divini...

S-a vorbit mult despre Soarele Sacru Absolut şi este evident că orice Sistem Solar este guvernat de unul dintre aceşti Sori Spirituali. Aceasta înseamnă că Ansamblul nostru de Lumi are propriul său „Soare Sacru Absolut”, la fel ca toate celelalte Sisteme Solare din infinitul inalterabil.

A doua Ordine a Lumilor este formată, în mod real, din toate milioanele de SORI şi PLANETE care călătoresc prin spaţiu.

Al treilea Ansamblu de Lumi este format din GALAXIA noastră, din această mare „CALE LACTEE”, care are drept capitală cosmică centrală „Soarele Sirius”.

A patra Ordine este reprezentată de „SISTEMUL nostru SOLAR ORS”.

A cincea Ordine corespunde PLANETEI PĂMÂNT.

A şasea Ordine este MICROCOSMOSUL OM.

A şaptea Ordine se află în LUMILE INFERNALE.

Să detaliem puţin această explicaţie... Vreau ca dumneavoastră să înţelegeţi pe deplin, ceea ce este în mod real prima ordine a lumilor: Sori Spirituali extraordinari, strălucind cu infinită splendoare în spaţiu. Sfere radiante pe care astronomii nu le-ar putea niciodată percepe prin telescoapele lor.

Gândiţi-vă acum la ceea ce sunt bilioanele şi trilioanele de lumi şi stele care populează spaţiul nesfârşit. Amintiţi-vă acum de galaxii; oricare dintre ele, luată separat, este cu siguranţă un Macrocosm şi a noastră, „Calea Lactee”, nu este o excepţie.

Ce să spunem despre Deuterocosmos? Incontestabil, orice Sistem Solar, nu contează cărei Galaxii îi aparţine, fie ea din materie sau antimaterie, este în mod evident un Deuterocosmos.

Pământurile din spaţiu sunt la fel de numeroase ca nisipurile imensei mări. Fără îndoială, oricare dintre acestea, orice planetă, nu contează care este Centrul său de Gravitaţie Cosmică, este prin ea însăşi un Mezocosmos.

Multe s-au spus despre Microcosmosul-Om. Noi subliniem ideea transcendentală că fiecare dintre noi, este un autentic şi legitim Microcosmos. Totuşi, nu suntem unicii locuitori ai infinitului. Este clar că există multe lumi locuite. Orice locuitor al Cosmosului sau al Cosmosurilor, este un autentic Microcosmos.

În final, e bine să se ştie că în interiorul fiecărei planete există Regnul Mineral Scufundat cu propriile sale Infernuri Atomice. Acestea din urmă se află întotdeauna situate în interiorul oricărei mase planetare şi în Infra-dimensiunile Naturii, sub Zona Tridimensională a lui Euclid.

Să se înţeleagă deci, că Prima Ordine a Lumilor este complet diferită de a Doua şi că fiecare Cosmos este absolut diferit, cu desăvârşire distinct...

Prima Ordine a Lumilor este infinit de Divină, inefabilă. Nu există în ea nici un principiu mecanic; este guvernată de Unica Lege.

A Doua Ordine este incontestabil controlată de către cele trei Forţe Primare care reglează şi conduc orice Creaţie Cosmică.

A Treia Ordine a Lumilor, Galaxia noastră, orice Galaxie din Spaţiul Sacru, este neîndoielnic că este controlată de Legi.

A Patra Ordine a Lumilor, Sistemul nostru Solar, sau oricare Sistem Solar din Spaţiul Infinit, întotdeauna este controlat de 12 Legi.

A Cincea Ordine, Pământul nostru, sau orice Planetă similară cu a noastră, care se învârte în jurul oricărui Soare, este absolut controlată de 24 de Legi.

A Şasea Ordine Cosmică, orice Organism Uman, este definitiv controlat de 48 de Legi şi acest lucru îl vedem pe deplin dovedit în celula germinală umană constituită, cum se ştie deja, din 48 de cromozomi.

În final, a Şaptea Ordine a Lumilor, se află sub controlul total a 96 de Legi.

Doresc ca voi să ştiţi, în mod exact, că numărul de legi în Regiunile Abisale, se multiplică revoltător.

Este evident că Primul Cerc Dantesc se află întotdeauna sub controlul a 96 de Legi, dar în al Doilea se dublează acest număr, rezultând 192 de Legi; în al Treilea se triplează, în al Patrulea se împătreşte, astfel încât numărul 96 se poate multiplica astfel 96 x 2, x 3, x 4, x 5, x 6, x 7, x 8, x 9. Aşadar, în al Nouălea Cerc, înmulţind cele 96 x 9, vor rezulta 864 de Legi...

Dacă reflectaţi profund asupra Primului Cosmos, veţi vedea că acolo există cea mai deplină libertate, cea mai absolută fericire, pentru că totul e guvernat de Unica Lege.

În al Doilea Cosmos încă există bucuria deplină, datorită faptului că este complet controlat de cele 3 Legi Primare ale întregii Creaţii.

Însă în al Treilea Cosmos deja se introduce un element mecanic, pentru că aceste 3 Legi Primitive Divine, divizându-se prin ele însele, se transformă în 6. Evident, aici există deja un anumit automatism cosmic. Nu mai sunt cele 3 Forţe unice, cele care lucrează, căci acestea, divizându-se prin ele însele, au dat naştere ansamblului mecanic al oricărei Galaxii.

Vedeţi ce este un Sistem Solar. Este clar că în el, acum cele 6 Legi s-au divizat din nou, pentru a se transforma în 12, mărind mecanicitatea, automatismul, complicarea, etc., etc.

Să ne rezumăm acum la orice Planetă din infinit şi, în mod special, la lumea noastră pământeană. Evident, este mai eterogenă şi complicată, datorită faptului că cele 12 Legi ale Sistemului, s-au transformat în 24...

Să privim acum în mod deschis Microcosmosul-Om; să examinăm celula germinală şi vom găsi cei 48 de cromozomi, vie reprezentare a celor 48 de Legi care ne controlează întreg corpul.

Evident, divizându-se aceste 48 de Legi în ele însele şi prin ele însele, dau naştere celor 96 ale Primului Cerc Dantesc.

Doresc deci, ca voi să înţelegeţi locul pe care-l ocupăm în „Raza

Creaţiei”.

Cineva a spus că „Infern” vine de la cuvântul „Infernus”, care în latină înseamnă „Regiune Inferioară”. Astfel a subliniat ideea că locul pe care noi îl ocupăm în Regiunea Tridimensională a lui Euclid, este Infernul, fiind, după el, „locul inferior al Cosmosului”...

Din nefericire, cel care a făcut o atât de neobişnuită afirmaţie, în realitate, nu cunoştea „Raza Creaţiei”. Dacă ar fi avut mai multă informaţie, dacă ar fi studiat cele Şapte Cosmosuri, şi-ar fi dat seama că „Locul Inferior” nu este această Lume Fizică în care trăim, ci al Şaptelea Cosmos, situat exact în interiorul planetei Pământ, în Infra-dimensiunile naturale, sub Zona Tridimensională a lui Euclid.

• MONADE ŞI ESENŢE •

„În general, dragii mei fraţi, toate în această epocă sunt tenebre profunde: Îngeri căzuţi, Sanctuare profanate, Iniţiaţi învinşi, durere, amărăciune... S-ar putea spune că aceasta este evoluţie? Nu! Dacă până şi cei mari au căzut, ce s-ar putea spune despre aceia care nu au ajuns niciodată Hierofanţi, nici nimic de acest fel? Ce se va spune despre toate aceste mulţimi, despre tot acest ansamblu pestriţ de persoane care se duc şi vin pe aceste căi ale lui Dumnezeu? Îşi împlinesc destinul, îşi termină ciclul de manifestare şi merg în Lumile «Kliphos-urilor» pentru binele lor şi pentru binele tuturor!

Dar ce soartă ne-ar aştepta, dacă cei pierduţi nu s-ar scufunda definitiv în Lumea «Kliphos-urilor»? Imaginaţi-vă: dacă nu ar exista un principiu superior, dacă o forţă din natură nu ar dezintegra „Sinele Însuşi”, „Eul”, dacă i s-ar permite să crească, unde s-ar ajunge? Din fericire, „Roata” se învârte neîncetat. Când cineva nu s-a AutoRealizat, coboară în măruntaiele Pământului pentru binele său, pentru că, în ultimă instanţă, ceea ce doreşte Divinitatea este binele nostru”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Diferitele Lumi... ale Spaţiului”

Dragi prieteni, suntem aici pentru a discuta detaliat despre diversele cauze care îi conduc pe „umanoizii intelectuali” pe drumul involutiv, descendent, spre Regiunile Infernale.

Incontestabil, milioane de creaturi involutive, descendente, traversează în aceste clipe Acheronul pentru a intra în Avern.

Valuri de umanoizi, după ce şi-au completat ciclul de existenţe în Lumea Fizică Tridimensională a lui Euclid, încetează de a mai lua corpuri umane pentru a se scufunda definitiv în Regnul Mineral.

Desigur, răul lumii, oricât de monstruos ar fi, are o barieră, o limită definită.

Ce ar fi Universul, dacă nu ar exista un obstacol de neînfrânt pentru rău?

Evident, acesta din urmă s-ar dezvolta la infinit până ar domni suveran în toate Sferele.

Aici este cazul să scoatem în evidenţă, cu deplină claritate, teribila realitate a celor 108 existenţe care sunt destinate oricărei Esenţe vii, oricărui Principiu Animic Divin.

Cele 108 mărgele ale colierului lui Buddha şi cele 108 rotiri pe care Brahmanul hindus le face în jurul Vacii Sacre vin să ne reamintească aceasta. Fără îndoială că o dată cu ultima dintre aceste rotiri, Brahmanul îşi încheie ritualul zilnic; atunci, introduce vârful cozii amintitului animal alegoric în paharul cu apă din care va bea.

Înţelese toate acestea, putem continua; este evident că Divina Mamă Kundalini, „Şarpele Ignic al Puterilor noastre Magice", încearcă să obţină Auto-realizarea noastră intimă în cursul celor 108 existenţe care ne sunt destinate fiecăruia dintre noi. În mod vizibil, în timpul unui astfel de ciclu de vieţi succesive avem nenumărate ocazii pentru Auto-Realizare; este indicat să profităm de ele. Din nefericire, noi cădem mereu în greşeală şi rezultatul, în final, este eşecul.

Este clar şi evident, că nu toate fiinţele umane doresc să calce pe calea care trebuie să le conducă la Eliberarea Finală.

Diferiţii Mesageri care vin din înalt, Profeţi, Avatari, Mari Apostoli, au vrut întotdeauna să ne arate cu exactitate cărarea pietroasă care conduce la autentica şi legitima Fericire.

Din nefericire, oamenii nu vor să ştie nimic de Înţelepciunea Divină, i-au închis pe Maeştrii, i-au ucis pe Avatari, s-au stropit cu sângele celor drepţi, urăsc de moarte tot ce are savoare de Divinitate.

Fără îndoială, toţi, precum Pilat, se spală pe mâini; se cred sfinţi, presupun că merg pe Drumul Perfecţiunii.

Nu putem nega faptul evident şi definitiv că există milioane de înşelaţi sinceri, care, în mod onorabil, se cred virtuoşi şi gândesc tot ce e mai bine despre ei înşişi.

În Tartar trăiesc Anahoreţi de toate felurile, mistici înşelaţi, fachiri sublimi, sacerdoţi din multe culte, penitenţi de tot felul, care ar accepta orice, mai puţin teribilul adevăr că sunt pierduţi şi că merg pe drumul răutăţii.

Pe bună dreptate Marele Kabir Iisus a spus: „Dintr-o mie care mă caută, unul mă găseşte, dintr-o mie care mă găsesc, unul mă urmează, dintr-o mie care mă urmează, unul este al meu".

Bhagavad-Gita spune textual următoarele: *„Dintre mii de oameni, poate unul încearcă să ajungă la perfecţiune; dintre cei care încearcă, poate că unul va obţine perfecţiunea şi dintre cei perfecţi, poate unul mă cunoaşte perfect".*

Iisus, Marele Kabir, accentuează dificultatea de a intra în Împărăţie: *„Dar, vai de voi, cărturari şi farisei, ipocriţilor! De ce închideţi Împărăţia Cerurilor în faţa oamenilor; căci nu intraţi nici voi, nici nu-i lăsaţi pe alţii să*

intre. Vai de voi, cărturari şi farisei, ipocriţilor! De ce jefuiţi casele văduvelor, iar ca pretext faceţi lungi rugăciuni; pentru aceasta veţi primi cea mai mare pedeapsă”.

Marele Kabir Iisus, referindu-se la atâţia falşi profeţi care rătăcesc prin lume, fondând diverse secte care nu vor conduce niciodată la Eliberarea Finală, spune: *„Vai de voi, Cărturari şi farisei, ipocriţilor! De ce străbateţi mări şi ţări pentru a găsi un adept şi, odată realizat acest lucru, îl faceţi de două ori mai mult decât voi, fiu al infernului”.*

Ceea ce este mai grav, distinşi prieteni, nobili fraţi, respectabile doamne, este că cei care sunt pierduţi, cei înşelaţi sinceri, se gândesc mereu că merg foarte bine.

Cum să-i facem pe aceşti oameni să înţeleagă că sunt pe un drum greşit? Cum să-i facem să înţeleagă că drumul care duce în Abis este pavat cu bune intenţii? În ce fel le-am putea demonstra oamenilor cu Conştiinţa adormită, că secta căreia îi aparţin sau şcoala tenebroasă la care s-au afiliat îi vor conduce în Abis şi la „a Doua Moarte”?

Este incontestabil că nimeni nu gândeşte rău despre secta sa. Toţi sunt convinşi de cuvintele orbilor, ghizi ai orbilor...

În mod sigur şi în numele adevărului trebuie să spunem cu sinceritate că numai trezindu-ne Conştiinţa putem vedea Drumul îngust, strâmt şi dificil ce conduce la Lumină.

Cum ar putea vedea Cărarea cei care dorm? Oare Mintea ar putea descoperi Adevărul?

Stă scris, cu cuvinte de aur în Marea Carte a Vieţii Universale, că mintea nu poate recunoaşte ceea ce nu a cunoscut niciodată.

Credeţi cumva că mintea a cunoscut vreodată ceea ce este Realul, Adevărul?

Fără îndoială că înţelegerea merge de la cunoscut la necunoscut, se mişcă într-un cerc vicios şi se întâmplă că Adevărul e necunoscutul clipă de clipă.

Vă rog, dragi fraţi, nobili prieteni, distinse doamne, să reflectaţi puţin.

Mintea poate accepta sau respinge ceea ce doreşte, să creadă sau să se îndoiască, etc., etc., etc. Dar niciodată nu va putea cunoaşte Realul.

Observaţi cu atenţie ceea ce se întâmplă în diferitele colţuri ale lumii.

Este evident că peste tot circulă Cărţi Sacre şi ele servesc drept fundament pentru multe culte religioase.

Totuşi, cine înţelege conceptele de conţinut ale acestor cărţi? Cine are deplina Conştiinţă a ceea ce se află scris în fiecare verset? Mulţimile se limitează doar la a crede sau a nega şi aceasta e tot.

Ca dovadă a ceea ce afirm, vedeţi câte secte s-au format cu versetele minunate ale Celor Patru Evanghelii Creştine.

Dacă devoţii ar avea deplina Conştiinţă a Evangheliei Cristice predicată

de Marele Kabir Iisus, este evident că nu ar exista atâtea secte; în realitate, ar fi doar o singură Religie Cristică de tip cosmic, universal.

Totuşi, credincioşii nu reuşesc să se pună de acord pentru că au Conştiinţa adormită; nu ştiu nimic, nimic nu este clar pentru ei, nu au stat niciodată de vorbă personal cu un Înger, nu au intrat niciodată conştienţi şi în mod pozitiv în Regiunile Cereşti; umblă pentru că şi alţii umblă, mănâncă pentru că şi alţii mănâncă, spun ceea ce spun alţii şi merg astfel din leagăn până în mormânt legaţi la ochi.

Din nefericire, timpul trece cu o repeziciune care înspăimântă, se încheie ciclul de existenţe umane şi, în final, devoţii, convinşi că merg pe Drumul Drept, coboară în oribila Locuinţă a lui Pluton, unde „se aude doar plânsetul şi scrâşnetul dinţilor”...

Coborârea valurilor umane în interiorul organismului planetar se realizează coborând scările Animală şi Vegetală, până la a intra în mod definitiv în stadiul Mineral, chiar în centrul planetei Pământ.

Vreau să ştiţi, vreau să înţelegeţi ce se află în centrul acestei planete, unde milioane de umanoizi trec prin „A Doua Moarte”, despre care vorbeşte „Apocalipsa” Sfântului Ioan.

Este evident că distrugerea Sinelui, anihilarea Egoului, dizolvarea Sinelui în Regiunile Scufundate ale Avernului, este absolut indispensabilă pentru distrugerea răului dinăuntrul fiecăruia dintre noi.

Evident, doar prin Moartea Egoului devine posibilă eliberarea Esenţei, atunci aceasta reapare, iese la suprafaţa planetară, la lumina Soarelui, pentru a reîncepe un nou proces evolutiv în interiorul Roţii Dureroase a Samsarei.

Reurcarea are loc întotdeauna traversând stadiile Mineral, Vegetal şi Animal, până la recucerirea stării de Umanoid care altădată se pierduse.

Desigur că, o dată cu reîntoarcerea la acest stadiu, ni se asigură, din nou, 108 existenţe de care, dacă nu profităm aşa cum trebuie, ne vor conduce pe drumul descendent, de întoarcere în Avern. În orice caz, dragi fraţi, e bine să ştiţi că oricărei Esenţe, oricărui Suflet, îi sunt destinate întotdeauna 3000 de astfel de Cicluri de Manifestare Cosmică.

Cine eşuează definitiv, cine nu ştie să profite de nenumăratele ocazii pe care aceste 3000 de perioade ni le rezervă, ni le conferă, va fi exclus pentru totdeauna de la Măiestrie.

În acest ultim caz, acea Scânteie Nemuritoare pe care toţi o purtăm în interior, MONADA sublimă, îşi culege Esenţa, adică Principiile sale Animice, le absoarbe în ea însăşi şi se cufundă apoi în Spiritul Universal de Viaţă pentru totdeauna.

Astfel deci, Monadele fără Măiestrie, acelea care nu au obţinut-o sau nu au dorit-o, vor fi excluse definitiv din orice scară ierarhică. Clarific: nu toate Scânteile Nemuritoare, nu toate Monadele Sublime doresc Măiestria.

Când o Monadă, când o Scânteie Divină vrea cu adevărat să atingă

starea sublimă de „Monadă-Maestru”, este evident că va lucra atunci asupra Esenţei sale, asupra Sufletului său, trezind în acest Suflet infinite dorinţe de Spiritualitate Transcendentă.

• CELE NOUĂ CERCURI •

„Hercolubus va trece printr-un unghi al Sistemului şi va avea loc un şoc, dar nu un şoc fizic, ci un şoc electromagnetic şi atunci va ajuta la declanşarea revoluţiei axelor Pământului, va contribui la acest lucru. Totul va fi redus la cenuşă şi apă, bineînţeles schimbându-şi matca, va înghiţi Continentele.

Astfel că se aşteaptă evenimente extraordinare în lume, în Univers, în Cosmos. Acum, ceea ce este mai grav, este faptul că «umanoizii» nu sunt capabili să dezintegreze aceste cristalizări ale «Abominabilului Organ Kundartiguador», şi, nefiind capabili, va trebui ca Natura să le vină în ajutor.

Intrarea în lumile infernale, în general nu are alt scop decât să dezintegreze acolo „elementele” care ţin prizonieră Esenţa, să le dezintegreze prin forţele centrifuge”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Vârsta de Fier...”

□ PRIMUL CERC DANTESC □
Sfera scufundată a Lunii □

Prietenii mei, să studiem Primul Cerc Dantesc al Lumilor Infernale.

Nu încape îndoială că această Primă Regiune Scufundată, corespunde „Limbului”, „Orcus-ul” clasicilor citat de Virgiliu, poetul din Mantua. Ni s-a spus, cu deplină claritate, că acea zonă minerală este viu reprezentată de toate CAVERNELE LUMII care, unite astral, completează Prima Regiune Scufundată.

Spune Dante, bătrânul florentin, că în acea regiune „i-a întâlnit pe toţi acei INOCENŢI CARE AU MURIT FĂRĂ SĂ FI PRIMIT APA BOTEZULUI”. (Totul trebuie înţeles în mod strict simbolic.)

Dacă studiem cu atenţie „Ramayana”, cartea sacră a hinduşilor, cu uimire mistică putem evidenţia faptul decisiv şi definitiv că Sacramentul Botezului este anterior Erei Creştine.

În „Ramayana” putem să verificăm cazul insolit a lui Rama care, desigur, a fost botezat de Gurul său.

Incontestabil, nimeni nu primea, în timpurile străvechi, apa botezului fără a fi mai înainte instruit pe deplin în privinţa Misterelor Sexului. Deci, Sacramentul Botezului este un pact de Magie Sexuală.

Era extraordinar că la intrarea în oricare Şcoală de Mistere, ceea ce se primea mai întâi era Sacramentul Botezului.

Este indispensabil şi urgent să transmutăm „Apele Pure ale Vieţii” în

„Vinul Luminii” al Alchimistului. Doar aşa este posibil să atingem Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei.

În „Orcus-ul” clasicilor, în Limb, întâlnim mulţi oameni iluştri care au murit fără să fi primit „apele botezului”.

Înşelaţi sinceri, plini de intenţii măreţe, dar înşelaţi, oameni care au crezut posibilă Eliberarea fără necesitatea Magiei Sexuale.

Astfel, în Prima Regiune Sub-Lunară, sub epiderma acestei planete pe care trăim, locuiesc reci şi sepulcrali DEFUNCŢI.

Cineva simte o adevărată tristeţe, o supremă durere, contemplând atâtea milioane de dezîncarnaţi rătăcind cu Conştiinţa adormită în Regiunea Morţilor.

Vedeţi-i acolo, ca nişte umbre reci, cu Conştiinţa profund adormită, ca nişte fantome ale nopţii!

Umbrele celor morţi vin şi pleacă în toate părţile în Primul Cerc Dantesc; se ocupă cu aceleaşi activităţi ale vieţii care a trecut, visează cu amintirile de ieri, trăiesc în totalitate în trecut...

◻ AL DOILEA CERC DANTESC ◻
Sfera scufundată a lui Mercur ◻

Prietenii mei, să studiem acum, cu atenţie, al Doilea Cerc Dantesc. Vreau să mă refer, în mod accentuat, la aspectul negativ (sau mai bine spus, scufundat) al planetei Mercur.

Nu vom vorbi despre Cerul lui Mercur. Repet: e indispensabil să investigăm puţin ceea ce este strict relaţionat cu antiteza acelui Cer strălucitor...

Când pătrundem în interiorul Pământului cu Corpul Astral, putem verifica perfect, prin noi înşine, şi în formă directă, ceea ce este INFERNUL LUI MERCUR.

La pătrunderea în această regiune scufundată, simţim în adâncul Sufletului nostru, agitaţia continuă a acestor FORŢE PASIONALE NEGATIVE care curg şi se revarsă neîncetat în această zonă subterană.

Trebuie să adăugăm că simţim acolo vântul, puternicul uragan al lui Mercur, desigur un element aerian fatal. Acea zonă subterană este locul unde trăiesc FORNICATORII, cei care se bucură risipind din organismul lor Sperma Sacră.

Aceste nefericite creaturi ale Lumii Îngropate, cufundate în viciu, merg şi vin pe ici, pe acolo, disperate. Am rămâne uimiţi văzându-i pe aceşti pierduţi coabitând neîncetat în Infernurile Atomice ale Naturii.

Aceste „Euri” blestemă neîncetat şi urăsc de moarte tot ce are savoarea Castităţii.

Acolo o întâlnim pe Împărăteasa Semiramida, o teribilă fornicatoare, care a stabilit în ţara sa legi ce favorizau pasiunile animalice.

În acest Lăcaş al lui Pluton o găsim şi pe Regina Didona, care s-a sinucis din pasiune, după ce a jurat fidelitate cenuşii lui Sichaeus. Acolo sunt Paris, care a sechestrat-o pe Frumoasa Elena din Troia Antică şi Ahile, impetuosul războinic distrugător al cetăţilor...

Tartar al nefericirilor, Abisuri de cruzime, spaimă, orori!

Cu profundă durere îi putem găsi în al Doilea Cerc Dantesc pe BODHISATTVAŞII CĂZUŢI, cei care l-au ucis pe Zeul Mercur, Suflete nefericite care „şi-au vândut progeniturile pe o farfurie de linte”.

Ce durere simţim în adâncul Conştiinţei noastre, la descoperirea în aceste Abisuri Mercuriene a Îngerilor Căzuţi, citaţi de vechile teogonii religioase!

Vin şi pleacă prin acest aer negru al regiunii scufundate, cei care „au schimbat Sceptrul de Putere cu fusul Omfalei”.

Regiune unde înţelegerea umană nu lucrează; lume a instinctelor brutale, unde lascivitatea se amestecă cu impetuozitatea violenţei.

Aici se află Misterele lui Minos sau ale lui Minna. Profunzimi înspăimântătoare, unde trăiesc Tantricii Negri care şi-au dezvoltat „Abominabilul Organ Kundartiguador”, cauza atâtor rele.

În Sfera Scufundată a lui Mercur locuiesc milioane de creaturi umane cu acest Abominabil Organ Kundartiguador total dezvoltat.

Nu vreau să spun cu aceasta că acea coadă fizică a maimuţelor se află în prezent dezvoltată în anatomia „Bipezilor Tricerebraţi sau Tricentraţi”.

Desigur, există aici un reziduu osos al abominabilei cozi, foarte incipientă în anatomia umană. Totuşi, aspectul psihic al acestui „organ” se găseşte în prezenţa metafizică a milioanelor de umanoizi raţionali.

Acest lucru îl evidenţiem, în mod clar, când, înveşmântaţi în Corpul nostru Astral, pătrundem în domeniile scufundate de tip mercurian, sub epiderma planetei Pământ.

◻ AL TREILEA CERC DANTESC ◻
Sfera scufundată a lui Venus ◻

Vom vorbi despre Infernurile Venusiene, aflate, după cum ştiţi, în Infra-dimensiunile Naturii, sub epiderma Pământului...

Incontestabil, este vorba de o regiune mult mai densă decât cele două anterioare, mult mai grosieră, deoarece fiecare atom de materie conţine în interiorul său 288 de Atomi ai Absolutului.

În mod evident, este vorba de atomi mai grei şi, în consecinţă, materialitatea este cu mult mai mare.

În plus, faptul însuşi de a fi guvernată de 288 de Legi, face din această zonă subterană ceva extrem de complicat şi înspăimântător de greu şi dureros.

Să observăm cu atenţie cârciumile, cabaretele, casele de prostituţie,

etc., etc., în Lumea noastră Tridimensională a lui Euclid.

Incontestabil, umbra vitală a tuturor acestora, aspectul sinistru al MARILOR ORGII şi BACANALE îl putem întâlni în Sfera Scufundată a lui Venus.

Cei care au trăit mereu din orgie în orgie, din cârciumă în cârciumă, scufundaţi în noroiul marilor ospeţe, banchete şi beţii ştiu foarte bine ce simt după o noapte de chefuri. Mulţi, vrând să-şi înece în vin starea dezastruoasă în care rămân după o furtună, continuă pe drumul viciului până ajung la catastrofa totală a organismului lor.

Amplificând această problemă, pătrunzând puţin mai departe în această temă, vă pot afirma, în mod subliniat, că după plăcere vine durere. Acum vă puteţi explica, prin voi înşivă, care va fi viaţa sau cum va fi existenţa sufletelor pierdute în Regiunea Scufundată a lui Venus.

Pe bună dreptate, Dante a întâlnit în Abisurile Scufundate ale celui de-al Treilea Cerc Infernal, ploaie neîncetată, frig înspăimântător, noroi, ape negre, putreziciune, etc.

Fără îndoială, defuncţii din aceste regiuni ascultă cu oroare înspăimântătoarele lătrături ale CERBERULUI, Câinele Infernului.

Simbolicul Câine care, cu cele trei guri crude ale sale, reprezintă pasiunile animalice sexuale violente, luciferice, în afara oricărui control.

Aici se află plăcerile vechii Rome a Cezarilor care se transformă în rezultate fatale; aici se află Petronius care a murit în mijlocul unei petreceri zgomotoase, iubit de toate femeile şi încoronat cu trandafiri şi lauri; aici, este Zeiţa Lesbus şi lesbienele ei; aici este poetesa Safo, care-i cânta pe toţi degeneraţii epocii sale; aici se găseşte lira lui Nero făcută bucăţi şi orgolioşii domni ai marilor ospeţe.

Grotescă locuinţă a mâncăcioşilor! Lacomi vestiţi, adevăraţi păuni strălucind glorios la petrecerile antice.

Ce au ajuns cupele lor de Bacara fină? Unde au rămas spadele cavalerilor, jurămintele lor de iubire, sărutările doamnelor lor, cuvintele lor dulci, aplauzele invitaţilor, laudele, măririle, veşmintele regale, parfumul doamnelor, dansurile minunate, covoarele moi, oglinzile strălucitoare, poemele regale, purpura blestemată şi frumoasele mătăsuri?

Acum numai duhoarea Lumii Îngropate, unde Ciacco i-a profetizat lui Dante căderea partidului victorios în frumoasa Florenţă şi triumful celor umiliţi, care, după aceea, învinşi, din nou, au fost dominaţi în mod şi mai tiranic de către primii.

Abominabilă zonă de amărăciuni unde acest poet, discipol al lui Virgiliu, în mod insolit, se întreabă de Farinata şi de Tegghiai care au fost atât de demni şi de Jacob Rusticcuci, Arigo şi Mosca şi alţii care s-au dedicat facerii de bine şi care, acum locuiesc în regiuni încă şi mai profunde ale Lumilor Infernale.

Mulţi înşelaţi sinceri, involuând îngrozitor în aceste Regiuni Abisale, oameni care au înveselit cu lira lor sălile fastuoase ale marilor seniori,

frumoase fecioare virtuoase ce au cântat poeme, nefericiţi băutori de vin de la periferia oraşelor, etc., trăiesc acum în Infernurile celui de-al Treilea Cerc Dantesc.

◻ AL PATRULEA CERC DANTESC ◻
Sfera Scufundată a Soarelui ◻

Distinşi prieteni, să studiem în mod conştient al Patrulea Cerc Dantesc, situat în Infra-dimensiunile naturale, sub Regiunea Tridimensională a lui Euclid.

Incontestabil, în Infernurile Solare ale strălucitorului astru care dă viaţă la tot acest Sistem Solar Ors, nu vedem groteştile spectacole danteşti din Infernurile Terestre.

Este evident că în Regnul Mineral Scufundat Solar există puritatea minerală cea mai perfectă.

Fără îndoială, în radiosul astru care este însăşi inima acestui mare sistem în care trăim, ne mişcăm şi avem Fiinţa noastră, locuiesc fericite doar Spiritele Solare.

Deoarece sunt indivizi sacri şi eterni, nu e posibil să te gândeşti la eşecuri decisive şi definitive, ca cele din lumea noastră pământească.

Este evident faptul concret că nu există locuitori tenebroşi în Infra-dimensiunile naturale ale Lumii Solare. Alt caz, foarte diferit, este cel al Infra-dimensiunilor planetei noastre Pământ.

Rezultă patetic, clar şi evident, pentru orice cercetător esoterist, stadiile involutive ale celui de-al Patrulea Cerc, sub scoarţa geologică a Pământului nostru.

Deoarece Soarele este izvorul întregii vieţi şi agentul minunat care susţine toată existenţa, în acord cu Legea ETERNULUI TROGO AUTOEGOCRATIC COSMIC COMUN, evident, antiteza fatală şi negativă a tuturor acestora o întâlnim, realmente, în aspectul antitetic Solar al celei de-a Patra Zone Scufundate Terestre.

În această Tenebroasă Regiune, în aceste Infernuri Atomice ale Naturii, întâlnim două tipuri specifice de oameni involutivi: vreau să mă refer în mod subliniat la RISIPITORI şi la AVARI; două clase de subiecţi care nu se pot împăca între ei niciodată şi care de fiecare dată se aţâţă în mod continuu.

Analizând această problemă de fond trebuie să afirmăm solemn, că este la fel de absurdă risipa ca şi avariţia.

În interiorul procesului exclusiv TROGO AUTO EGOCRATIC COSMIC COMUN trebuie să rămânem, întotdeauna, fideli balanţei. Este clar că violarea Legii Echilibrului aduce cu ea consecinţe karmice dureroase.

Pe terenul vieţii practice putem verifica în mod conştient, dezastruoasele consecinţe care derivă din violarea Legii Balanţei.

Risipitorul, cel care-şi risipeşte banii, deşi, în fond, se simte foarte

generos, fără îndoială că violează Legea.

Avarul, cel care nu lasă banul să circule, cel care în mod egoist îl reţine, în mod nepermis, dincolo de normal, prejudiciază în mod evident colectivitatea, luând pâinea multor oameni, sărăcindu-i pe semenii săi. Din acest motiv violează Legea Echilibrului, Legea Balanţei.

Risipitorul, deşi aparent face bine lăsând banii să circule intens, e logic că produce dezechilibru, nu numai în sine însuşi, ci de asemenea, în mişcarea generală a valorilor. Aceasta, pe termen lung, creează groaznice prejudicii economice popoarelor.

Risipitorii şi avarii se transformă în cerşetori şi acest lucru e dovedit.

Este indispensabil, este urgent să cooperăm cu Legea Eternului Trogo AutoEgocratic Cosmic Comun, să nu tulburăm echilibrul economic, să nu ne facem rău nouă înşine, să nu-i prejudiciem nici pe ceilalţi.

Deoarece mulţi ignoră Legea Eternului Trogo AutoEgocratic Cosmic Comun trebuie să clarificăm următoarele: această Mare Lege se manifestă ca alimentaţie reciprocă a tuturor organismelor.

Există alimentaţie reciprocă printre plante, printre minerale, printre organismele oricărei specii, etc., etc., etc.

Procesele economice şi umane, fluctuaţiile monedei, datoria şi averea financiară, interschimbul de mărfuri şi monede, economia particulară a fiecăruia, ceea ce primeşte şi cheltuieşte fiecare, etc., etc., etc., aparţin de asemenea, Marii Legi a Eternului Trogo AutoEgocratic.

Este clar, repetăm, este evident că în Sistemul nostru Solar, radiosul astru care ne luminează este, de fapt, administratorul acestei supreme Legi Cosmice. Nu ar fi posibilă funcţionalitatea acestei Legi violând tot echilibrul.

Acum putem să ne explicăm, în mod clar, motivul fundamental pentru care risipitorii şi avarii alterează balanţa plăţilor şi produc consecinţe dezastruoase în echilibrul Cosmic şi uman.

Cei care violează Legea într-un anume mod trebuie să primească ceea ce merită. Nu este deci ciudat să-i întâlnim în antiteza Solară, în al Patrulea Cerc Dantesc pe risipitori şi pe avari.

◻ AL CINCILEA CERC DANTESC ◻
Sfera Scufundată a lui Marte ◻

Prieteni, să discutăm acum puţin despre a Cincea Infra-dimensiune a Naturii sau a lui Marte, situată sub scoarţa geologică a lumii noastre pământene.

Înainte de toate, trebuie să clarificăm că nu suntem aici pentru a menţiona Regnul Mineral Scufundat al planetei Marte în sine însuşi.

Ne referim exclusiv la această secţiune Infra-dimensională situată sub epiderma Pământului, aflată în relaţie cu vibraţia de tip marţian.

Nu vorbesc nici despre Cerul lui Marte, nici despre planeta respectivă.

Ceea ce spun se referă exclusiv la cea de-a Cincea Infra-dimensiune a planetei noastre Pământ şi asta e tot.

Îmi place să clarific toate acestea cu scopul de a evita relele interpretări, căci mintea, după cum este ştiut, poate cădea în multe înşelări subtile...

În al Cincilea Cerc Dantesc, ies incontestabil în evidenţă OAMENII IRONICI, FURIOŞI, cei ÎNGÂMFAŢI, TRUFAŞI şi ORGOLIOŞI.

În Infernurile planetei Marte, în ele însele, aşa cum am studiat deja, în cartea noastră intitulată „Cei Trei Munţi”, investigatorul esoterist descoperă teribile sabaturi, vrăjitori înspăimântători, harpii tenebroase, vrăjitoare sau cum doriţi să le numiţi.

Dar, în al Cincilea Cerc Dantesc, sub epiderma Pământului, secţiune de tip, am spune, marţian, nu se disting, desigur, adepţii Selenei cu dezgustătorii săi vrăjitori care i-au înspăimântat atât pe troieni, în Insulele Strophades ale mării Egee.

Aici, Dante Alighieri, bătrânul florentin, discipol al lui Virgiliu, poetul din Mantua, vede printre apele învolburate şi în noroiul dezgustător doar mulţi trufaşi care aici, pe suprafaţa Pământului, străluceau solemn în palatele bogate şi în locuinţele fastuoase...

Ceea ce e mai dureros în această Regiune Abominabilă este că trebuie să-i întâlneşti pe cei pierduţi, cu creaţiile lor diabolice milenare.

Incontestabil, Conştiinţa închisă în toate aceste Agregate Psihice care constituie Egoul, Eul însuşi, Sinele, trebuie să se înfrunte pe sine cu toate componentele sale.

Am văzut în acele Regiuni Scufundate mult noroi, ape mâloase şi supremă durere.

Încă îmi amintesc cu groază de o anume creatură deznădăjduită care, scufundată în acel nămol de amărăciune, disperată, încerca să se ascundă de privirea sinistră a unor monştrii îngrozitori, care, în profunzimea însăşi a propriului psihic, erau Euri personificând violenţa, părţi ale ei însăşi.

Să fugim de noi înşine? Eul fugind de Eu? Ce spaimă, ce oroare! Conştiinţa faţă în faţă cu ea însăşi, confruntată cu supliciul machiavelic imposibil de descris în cuvinte.

Acele Euri, părţi ale creaturii vii, care vroiau să fugă de ele, nu aveau ochi sub frunte ca ceilalţi muritori; aceştia, nefaşti fiind, erau în stânga şi în dreapta, ca şi cei ai păsărilor...

Erau Agregate Psihice de violenţă. Purtând puşti simbolice, vroiau să atace creatura care se ascundea şi, totuşi, aceasta din urmă şi atacanţii săi, erau toate Agregate Psihice, părţi componente ale aceluiaşi Ego, ale Eului Pluralizat în totalitatea sa.

Tăvălindu-se în atâta noroi, fugind de Sine Însuşi, simţind groază de Sine Însuşi, Eul înfruntând Eul, părţi din Mine Însumi înfruntând părţi din Mine Însumi, este desigur, Oroarea ororilor, incalificabilul, spaima care nu are

cuvinte pentru a fi exprimată. Astfel, Conştiinţa defuncţilor din a Cincea Infra-dimensiune a planetei Pământ, vine să-şi cunoască propriile răutăţi, propriile sale orori, violenţele sale neobişnuite, mânia nefastă...

◻ AL ŞASELEA CERC DANTESC ◻
Sfera Scufundată a lui Jupiter ◻

Distinşi prieteni, să studiem acum, cu deplină claritate, al Şaselea Cerc Dantesc sau al lui Jupiter, scufundat sub epiderma planetei Pământ.

Incontestabil, această Regiune Infra-dimensională este încă şi mai densă decât cele cinci anterioare, datorită constituţiei sale atomice. E bine să ştim că fiecare atom din cel de-al Şaselea Cerc Dantesc poartă în interiorul său 576 de atomi ai Sacrului Soare Absolut.

Fără îndoială, acest tip de atomi, extrem de grei, sunt causa causorum a unei materialităţi cutremurătoare.

Oamenii ce trăiesc scufundaţi în această Regiune Infernală, evident, sunt controlaţi de 576 de Legi, ceea ce face din existenţa lor ceva extrem de complicat şi dificil.

Timpul trece înspăimântător de încet în această Regiune, fiecare minut pare secole şi, ca urmare, viaţa devine plictisitoare şi insuportabilă.

Dacă analizăm cu atenţie vibraţia jupiteriană sub aspectul său transcendental planetar, descoperim acea forţă misterioasă care dă Sceptrul Regilor şi Mitra Ierarhilor diverselor religii confesionale. Deci, planeta Jupiter este, în spaţiul infinit, extraordinar de mistică, regală, sublimă.

Antiteza sa, în Infra-dimensiunea Scufundată sub scoarţa geologică a lumii noastre, este de fapt, transformată în locuinţa ATEILOR MATERIALIŞTI, DUŞMANI ai ETERNULUI.

În această Regiune trăiesc de asemenea BLASFEMATORII, aceia care urăsc tot ce poate avea savoare de Divinitate şi ERETICII, cei care cultivă „dogma separativităţii”.

Cineva se simte plin de durere, precum Dante, la contemplarea atâtor sceptici şi atei, băgaţi în mormântul propriilor pasiuni, uri şi limitări...

Când ne gândim la marii legislatori, suverani şi domni ce conduc conglomeratele sociale, evident descoperim tirani şi mici tirani care produc complicaţii şi dureri aici, acolo şi pretutindeni. Rezultatul unor comportamente atât de nefaste corespunde exact cu cel de-al Şaselea Cerc Dantesc.

Deci, nu este ciudat că în numita Regiune Tenebroasă a Locuinţei lui Pluton, investigatorul esoterist îi întâlneşte pe toţi aceşti ierarhi care au abuzat de puterea lor; este clar, prin urmare, că astfel de oameni suferă nespus.

Jupiter, ca prieten părintesc, mereu generos, îşi are antiteza sa nefastă în acei foarte răi taţi de familie care, având o mulţime de bunuri refuză hrana, hainele şi adăpostul fiilor lor. Indiscutabil, în această a Şasea Regiune

nefastă, abisală, aceste umbre păcătoase, după moarte, îşi găsesc locuinţa.

Conştiinţa investigatorului se zguduie contemplând Tenebroasa Regiune Jupiteriană Scufundată a acelor atât de cruzi taţi de familie; dar, cel mai curios este faptul că, întotdeauna aici, în lume, sub lumina Soarelui, ei se credeau virtuoşi, drepţi şi buni, iar unii dintre ei erau chiar profund religioşi.

De asemenea, în această locuinţă sinistră, se află capii de familie care au aspirat la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei. În ciuda tuturor cruzimilor, contemporanii lor îi credeau foarte buni. Comportamentul lor aparent era corect (de la uşile caselor lor până afară, desigur, deşi, în locuinţa lor era plânset şi tristeţe).

Extraordinar de pioşi, cu prefăcută blândeţe şi cu mască de comedianţi, vegetarieni insuportabili, dintre aceia care fac din mâncare „o religie a bucătăriei”.

Eu le-aş spune: *„Ipocriţi, farisei, morminte albite!”* pentru a vorbi pe tonul Marelui Kabir Iisus. Totuşi, acest lucru nu l-ar spune niciodată partizanii lor sau cei care i-au văzut în frumoase saloane de tip pseudo-esoterist sau pseudo-ocultist.

Nu e straniu să-i întâlnim în cea de-a Şasea Regiune Infra-dimensională Scufundată nici pe capii de familie foarte onorabili şi sinceri, dar foarte înşelaţi; ceea ce trebuiau să facă nu au făcut şi ceea ce nu trebuiau să facă, au făcut.

Unii dintre aceşti domni au fost extraordinari de fanatici în lumea în care au trăit şi, cu bătăi i-au învăţat religia pe fiii lor, ca şi cum asta s-ar putea învăţa cu bătăi; nefaşti subiecţi care au întunecat cămine, amărând viaţa creaturilor lor.

Jupiter, generos ca întotdeauna, darnic şi altruist, trebuie să-şi aibă opusul sub epiderma Pământului, în cea de-a Şasea Infra-dimensiune Scufundată.

Care ar fi antiteza generozităţii? Egoismul, cămătăria, delapidarea, aceasta este evident...

Nu e deci straniu să-i găsim în numita Regiune Infraumană pe cel care acaparează toate bunurile Pământului pentru sine, ca Sanagabril şi partizanii săi. Astfel, orice antiteză religioasă, orice contrast jupiterian, trebuie să se găsească inevitabil în al Şaselea Cerc Infernal sub epiderma Pământului.

□ AL ŞAPTELEA CERC DANTESC □
Sfera Scufundată a lui Saturn □

Prieteni, trebuie să vorbim într-un mod profund în legătură cu Sfera Scufundată a lui Saturn.

Dacă citim cu atenţie „Divina Comedie” a lui Dante, vom găsi această regiune transformată într-un ocean de sânge şi foc.

Permiteţi-ne libertatea de a spune că acest punct de vedere este complet alegoric sau simbolic. Vrea să se scoată în evidenţă faptul concret şi

definitiv că în numita Regiune Saturniană, predomină în formă definitivă o anumită culoare roşiatică, sanguinolentă, care caracterizează în mod marcant pasiunea animalică violentă.

Când vorbim despre culori trebuie să ştim că deasupra spectrului Solar, în Dimensiunile Superioare ale Naturii şi ale Cosmosului, străluceşte toată gama ultravioletă, iar sub spectrul solar, luceşte în mod fatal gama infraroşie. Aceasta din urmă e o caracteristică a Infra-dimensiunilor Naturii, aflate sub scoarţa geologică a lumii noastre.

Astfel, acea culoare roşu pasional, sanguinolent, din Regiunea Scufundată Saturniană nu ar putea fi întâlnită în Lumea Tridimensională a lui Euclid.

O astfel de culoare îşi află opusul în alta similară a gamei ultraviolete, deasupra numitei regiuni tridimensionale.

E interesant de ştiut că toţi acei care intră în al Şaptelea Cerc Dantesc poartă în aura lor radiantă acea culoare roşie sângerie abominabilă, care îl face desigur înrudit cu această zonă scufundată a planetei noastre Pământ.

Deci, al Şaptelea Cerc Dantesc este locuinţa VIOLENŢILOR ÎMPOTRIVA NATURII, a VIOLENŢILOR ÎMPOTRIVA ARTEI, a CELOR CARE COMIT FRAUDE, a VIOLENŢILOR ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU şi a VIOLENŢILOR ÎMPOTRIVA LOR ÎNŞIŞI, împotriva propriilor bunuri sau a bunurilor altora.

Mişcându-mă cu Corpul Astral, în formă conştientă şi pozitivă în acea regiune scufundată, am putut evidenţia violenţa ce domneşte în acea înspăimântătoare zonă de amărăciuni.

Îmi amintesc încă, de doi demoni, foarte notabili, de care m-am apropiat cu diplomaţie, cu scopul de a nu stârni susceptibilităţi şi de a nu provoca reacţii psihologice inutile. Aceştia se pronunţau împotriva Cristosului Cosmic; îl negau răspicat, simţindu-se satisfăcuţi în mod pervers de mizerabila lor condiţie satanică.

Pretutindeni domnea violenţa; în ambianţa sângeroasă scufundată, se vedeau pretutindeni distrugeri inutile, lovituri îngrozitoare date lucrurilor, persoanelor, tuturor.

Am simţit ca şi cum influenţa Saturniană cu forţele sale definitiv centrifuge îşi propusese să distrugă totul din această regiune, să reducă la praf cosmic persoane, mobile, uşi, etc., etc., etc.

Am fost foarte uimit să întâlnesc aici o creatură foarte respectabilă, în ai cărei ochi lucea, încă, lumina suavă a zilei.

Era vorba de un medic foarte renumit, un adevărat samaritean care în viaţă şi-a propus doar să vindece bolnavii cu o adevărată dragoste şi fără nici un fel de exploatare...

Ar putea produce uimire ceea ce spun. Mulţi ar putea obiecta, spunându-mi: „Cum e posibil ca cineva, fiind bun, să ajungă în Regiunea celor răi?” De asemenea, s-ar putea argumenta şi asupra problemei vieţii şi a morţii; acel domn bun citat mai sus, evident încă trăieşte, încă mai alină

suferinţele sub Soare; atunci, de ce locuieşte în al Şaptelea Cerc Dantesc?

E necesar să dăm răspunsul la aceste enigme, să clarificăm, să aflăm cu precizie, să cercetăm, să investigăm.

Dacă ne gândim la multiplicitatea Eului, nu e ciudat ca oricare dintre aceste Agregate Psihice, aflate în relaţie cu delictul de Violenţă împotriva Naturii, să trăiască în regiunea scufundată corespunzătoare, cu toate că Personalitatea încă mai trăieşte pe faţa Pământului.

Evident, dacă acest doctor nu-şi dizolvă Eul pluralizat, va coborî cu valul involutiv în măruntaiele lumii, pentru a ajunge în al Şaptelea Cerc Dantesc (există multă virtute în cei răi şi multă răutate în cei virtuoşi).

Încheiat ciclul de 108 existenţe ce îi sunt destinate oricărui suflet de pe suprafaţa Pământului, este incontestabil că se coboară cu valul involutiv, chiar dacă se deţin virtuţi frumoase.

Merită să ne amintim acum de Brunetto Latini, acel nobil domn care l-a învăţat cu atâta dragoste pe Dante florentinul, drumul care conduce la Nemurirea omului. Nobilă creatură scufundată în acel Abis pentru delictul de Violare împotriva Naturii.

◻ AL OPTULEA CERC DANTESC ◻
Sfera scufundată a lui Uranus ◻

Există doi şerpi:

1) Cel al Tantrismului Alb, este „Şarpele de Bronz” care i-a vindecat pe Israeliţi în deşert, urcând victorios prin Canalul Medular Spinal.

2) „Şarpele Ispititor” din Eden, oribilul Python, care se târăşte prin noroiul Pământului şi pe care Apollo, supărat, l-a rănit cu săgeţile sale.

Primul, Şarpele de Bronz, Focul Ascendent, are puterea de a trezi Chakrele Coloanei Vertebrale; deschide, am spune, cele Şapte Biserici ale „Apocalipsei” Sfântului Ioan şi ne transformă în Zei teribili de Divini.

Al doilea, deschide şapte Chakre care se află sub ombilic, „cele Şapte Porţi ale Infernului” cum spun mahomedanii.

Dacă în Dimensiunile Superioare ale Naturii şi ale Cosmosului suntem devoraţi de Şarpele de Bronz care-i vindeca pe Israeliţi în deşert, evident, în al Optulea Cerc Dantesc condamnaţii sunt devoraţi de oribilul „Şarpe Ispititor al Edenului”; atunci se transformă în vipere veninoase, îngrozitor de malefice.

Vreau să înţelegeţi pe deplin că „Şarpele”, întotdeauna, trebuie să „ne devoreze”, fie sub aspectul luminos fie în al Optulea Cerc Infernal Tenebros.

Este patetică cina fatală a oribilului Şarpe Ispititor din Eden, devorându-i pe cei pierduţi cu scopul de a-i distruge, de a-i dezintegra, de a-i reduce la praf cosmic, pentru a elibera Esenţa, pentru a-i restaura neasemuita puritate originară pierdută. Doar aşa Sufletul ajunge să se emancipeze din durerosul Tartar.

Este foarte interesant de ştiut că Vipera distruge întotdeauna Eul, fie pe

Calea Luminoasă pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare, fie pe Calea Tenebroasă, în cel de-al Optulea Cerc al fatalităţilor.

Este minunat să ştim că Egoul trebuie să fie dizolvat cu orice preţ, cu voinţa noastră sau împotriva voinţei noastre, şi că „Şarpele” trebuie să ne „înghită” fie victorioşi fie înfrânţi.

Acest „Şarpe Ispititor din Eden”, acest oribil Python, este aspectul negativ al Mamei Divine. Împlinită munca sa în Avernus, se întoarce la polarizarea sa pozitivă în Regiunea Luminoasă...

Vedeţi deci, prieteni şi prietene, în ce fel îl iubeşte Mama Divină pe fiul său...

Cei care rătăcesc pierduţi, Tantricii Negri, dezvoltându-şi „Şarpele Fatalităţilor”, se condamnă inevitabil la a Doua Moarte.

Dugpaşii cu turban roşu nu ar putea fugi niciodată de Divina Mamă Kundalini. Ea îi va devora inevitabil, cu orice preţ.

În al Optulea Cerc Infernal, locuiesc din nefericire, FALŞII ALCHIMIŞTI, TANTRICII NEGRI, FALSIFICATORII DE METALE, cei care au cristalizat în mod negativ pentru a fi mai clar, cei care în loc de a cristaliza Hidrogenul Sexual Si-12 în Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, l-au cristalizat în mod negativ pentru a se transforma într-adevăr în Adepţi ai Feţei Tenebroase care, inevitabil, vor fi devoraţi de oribilul Şarpe al Fatalităţilor.

Vreau ca toţi să-şi dea seama că există două tipuri de Alchimie, două tipuri de Moarte a Egoului şi două tipuri de banchete pe care le dă „Şarpele”.

Voi puteţi alege drumul. Alegeţi-l! Vi se dă Cunoaşterea. Sunteţi în faţa dilemei de „a Fi sau a nu Fi” a Filosofiei.

Vai de voi, candidaţi la a doua Moarte! Torturile voastre vor fi înspăimântătoare. Numai aşa veţi putea să muriţi în Tenebrosul Avernus.

Cum altfel s-ar putea emancipa Esenţa? Cum altfel ar putea să rămână liberă pentru a reîncepe un nou ciclu evolutiv, care în mod incontestabil va începe de la piatra cea dură?

În al Optulea Cerc Infernal îi găsim, de asemenea, pe FALSIFICATORII DE BANI sau pe CEI CARE SE DAU DREPT ALTE PERSOANE, pe INCESTUOŞI, pe SEMĂNĂTORII DE DISCORDIE, pe RĂII SFĂTUITORI, pe CEI CARE PROMIT ŞI NU SE ŢIN DE CUVÂNT, pe cei care fac SCANDALURI, pe CEI CARE BÂRFESC, pe OAMENII FALŞI şi MINCINOŞI, etc., etc., etc.

Această a Opta Regiune Scufundată este antiteza, opusul, aspectul negativ al lui Uranus.

Această planetă, ca regent al Noii Ere a Vărsătorului, aduce o revoluţie completă în lumea noastră îndurerată.

Nu este, deci, straniu că în Regiunea Scufundată a lui Uranus, sub scoarţa Pământului nostru se definesc aspectele sexuale ale celor definitiv pierduţi şi Şarpele Ispititor din Eden îi înghite pe cei căzuţi, pentru a iniţia procesul distructiv la scară mare, până la a încheia cu a Doua Moarte.

În precedenta noastră carte intitulată „Cei Trei Munţi”, spusesem că în

Regnul Mineral Scufundat al planetei Uranus, Iniţiatul trebuie să-l dezintegreze pe „Hoţul Rău”, pe Cacus sau Gestas, cum apare în Evanghelia Creştină.

Agatus sau Dimas, „Hoţul Bun”, este acea putere intimă care fură din profunzimile Fiinţei noastre, Hidrogenul Sexual Si-12 pentru propria noastră Auto-Realizare Intimă.

Cacus, Hoţul Rău, oribilul Gestas este acea putere sinistră, tenebroasă, care fură Energia Creatoare pentru rău.

Merită să vă informez că „Abominabilul Organ Kundartiguador”, rezultat al relei întrebuinţări a Energiei Creatoare furată de Cacus, nu se dezvoltă numai la Alchimiştii Negri sau Tantricii Tenebroşi, ci şi la cei definitiv pierduţi, deşi aceştia n-au avut nici o cunoaştere magică.

Trecând acum la Sfera Antitetică a lui Uranus, în adâncimile abisale ale planetei Pământ, prin Legea Contrastelor şi a Analogiei Contrariilor şi a simplei Corespondenţe, trebuie distrus, de asemenea, oribilul Cacus...

◻ AL NOUĂLEA CERC DANTESC ◻
Sfera scufundată a lui Neptun ◻

Stimaţi prieteni, reuniţi în această seară, ne propunem să studiem al Nouălea Cerc Dantesc cu scopul de a aprofunda această chestiune.

Am ajuns în centrul Pământului, care este de o inerţie înspăimântătoare, deoarece este însuşi nucleul planetei noastre.

Ajungând în această parte, Dante, în „Divina Comedie”, citează în mod neobişnuit „Lancea lui Ahile”. Ni s-a spus că această Lance, dacă la început rănea şi producea daune şi amărăciuni, după aceea era o adevărată binecuvântare.

Aceasta ne aduce aminte cu precizie de „Lancea lui Longinus”, cu care centurionul roman a rănit coasta Domnului.

Aceeaşi „Lance” purtată de Parsifal, eroul minunat din Drama Wagneriană, a vindecat coasta lui Amfortas.

În textele noastre anterioare se vorbeşte deja, în mod concret, despre această „Armă a lui Eros”.

Atunci, spunem că această lance este de tip falic, că mânuită cu înţelepciune, poate fi folosită la dezintegrarea Eului Pluralizat.

Este de notat faptul că Dante menţionează tocmai „LANCEA LUI AHILE” în a Noua Sferă şi aceasta e ceva ce trebuie să ne facă să medităm...

Trebuie să ne amintim că „Suliţa Sfântă” este chiar emblema Phallusului, unde se află începutul întregii vieţi, Electricitatea Sexuală Transcendentală cu care putem dezintegra şi reduce la praf cosmic Eul Pluralizat.

Aş vrea în această discuţie să menţionez de asemenea „Sfântul Graal”, aceea Cupă Divină sau Potir Miraculos din care Marele Kabir Iisus a băut la

Cina cea de Taină.

Este clar că acea bijuterie e simbolul viu al Uterului sau „Yoni-ul Divin” al Eternului Feminin.

Cum am intrat în tema celei de-a Noua Sfere, nu puteam uita să menţionăm în această discuţie, Potirul şi Lancea Marilor Mistere Arhaice.

În a Noua Sferă se dezintegrează definitiv creaturile involutive. Ce s-a ales de Nemrod şi al său Turn Babel? Ce se va alege de fanaticii moderni ai acestui Turn? În zadar vor încerca să ia cu asalt Cerul cu rachetele lor; călătoriile cosmice nu le sunt permise animalelor intelectuale; a încerca acest lucru este un sacrilegiu. Astfel de călătorii sunt exclusiv pentru Omul autentic, legitim şi adevărat.

După Marea Catastrofă care se apropie, haimanalele intelectului din Turnul Babel vor coborî în Lumile Infernale, pentru a fi reduse la praf cosmic în a Noua Sferă.

Ce s-a ales de Efialto? A reuşit să-i emoţioneze pe Zeii încarnaţi în vechea Atlantidă; totuşi, a fost redus la praf în al Nouălea Cerc Dantesc.

Ce s-a ales de Briareu, cel cu o sută de braţe, vie reprezentare alegorică a „Domnilor Feţei Tenebroase” care altădată populau scufundata Atlantidă? S-a dizolvat în al Nouălea Cerc Infernal sau al lui Neptun, transformându-se în praf al Pământului.

În această Zonă Neptuniană Scufundată sunt reduşi la cenuşă TRĂDĂTORII... Vai de Brutus, Casius şi de Iuda din interiorul fiecărei fiinţe vii!

Şi ce s-a ales de tine, Alberico de Manfredi, senior din Faenza? La ce ţi-au servit bunele tale intenţii şi faptul de a fi intrat în „Ordinul Fraţilor Veseli”? Ştiu bine Zeii şi oamenii, oribila crimă pe care ai comis-o. Nu ai fost tu oare cel care şi-a omorât rudele în plină petrecere?

Legenda secolelor spune că, prefăcându-te că vrei să te împaci cu ei, i-ai asasinat la celebrul banchet, tocmai în final, chiar în clipa când se servea desertul. Totuşi, ai continuat să trăieşti; aşa li se părea oamenilor; dar, în realitate ai coborât în al Nouălea Cerc infernal chiar în momentul în care s-a comis delictul. Cine a rămas să locuiască în corpul tău? N-a fost oare un demon?

Vai de trădători! Vai de cei care comit crime asemănătoare! Aceştia sunt judecaţi imediat de Tribunalele Justiţiei Obiective şi condamnaţi la moarte. „Călăii Cosmici” execută sentinţa, şi aceşti nefericiţi se dezîncarnează imediat, trecând în al Nouălea Cerc Dantesc, chiar dacă corpurile lor fizice nu mor, căci este ştiut că orice demon înlocuindu-l pe trădător, rămâne în corpul său, cu scopul de a nu fi alterate procesele karmice ale acelor persoane sau ale celor apropiaţi, care într-o formă sau alta sunt în legătură cu aceste personalităţi perverse.

Deşi pare de necrezut, în prezent umblă pe străzile oraşelor mulţi „morţi vii” ai căror adevăraţi proprietari trăiesc în Lumile Infernale.

◻ CÂTEVA ÎNTREBĂRI DE MARE INTERES ◻

„Cu mult înainte să apară din Haos acest Lanţ Lunar... într-una din aceste lumi...

Atunci, eu eram doar un animal intelectual condamnat la suferinţa de a trăi. Mărturisesc deschis că Mama mea Natură lucra în mod inutil, creându-mi corpuri; eu le distrugeam mereu cu viciile şi pasiunile mele. Evident, am fost aruncat pe Drumul involutiv, descendent.

Se spune că o sută opt mărgele are colierul lui Buddha şi aceasta ne indică numărul de vieţi care îi sunt destinate oricărui Suflet...

Trebuie să afirm răspicat că ultima din aceste o sută opt Existenţe a fost pentru mine ceva definitiv..., atunci am intrat în Involuţia Regnului Mineral Scufundat.

Viaţa printre măruntaiele minerale ale acestei planete, evident, mi se părea extrem de plictisitoare... Slăbisem îngrozitor făcut bucăţi şi muream suferind mult; mă dezintegram cu o încetineală îngrozitoare...

Nu mai aveam forţă nici măcar să gândesc, era mai bine aşa, apoi veni în sfârşit „a Doua Moarte" despre care vorbeşte Apocalipsa Sfântului Ioan; mi-am dat ultima suflare...

Ce fericire, Dumnezeul meu! Cât de mare e Mila lui Dumnezeu!

Esenţa eliberată de Ego este pe deplin inocentă şi pură.

Acel Eu s-a convertit în măruntaiele acestei lumi în praf cosmic...

Cât timp am trăit în lumile Infernale? Nu ştiu: poate opt mii sau zece mii de ani...".

Samael Aun Weor – „Misterul Înfloririi de Aur"

Î: *— Venerabile Maestru, aş vrea să ştiu cum iese Esenţa la lumina Soarelui, o dată ce Egoul a fost redus la praf cosmic în al Nouălea Cerc din centrul planetei noastre?*

R: — După ce îşi dă ultima suflare în această regiune, unde se află „Tronul lui Dite", Esenţa, Materialul Psihic, ceea ce avem drept Suflet, rămâne liberă, fără Ego, căci acesta din urmă, după cum am mai spus deja, se reduce la praf cosmic.

Esenţa emancipată îşi ia un chip de copil foarte frumos, plin de o frumuseţe radiantă. Aceasta este clipa solemnă în care Devaşii Naturii examinează Esenţa eliberată.

După ce au verificat până la saturaţie că nu mai are nici un Element Subiectiv, infrauman, îi dau certificatul de libertate. Vreau să spun cu aceasta că îi acordă Sufletului fericirea Eliberării.

Fericite clipe sunt acelea în care Sufletul celui mort pătrunde prin anumite „porţi atomice" luminoase ce îi permit imediat ieşirea la lumina Soarelui.

Creatura deja liberă, reîncepe o nouă Evoluţie pe epiderma lumii noastre. Atunci se transformă în Gnom sau Pigmeu al Regnului Mineral; îşi va urma mai târziu Evoluţia sa, urcând pe scările Vegetală şi Animală până la

recucerirea, într-o zi îndepărtată, a stadiului de umanoid intelectual pe care odinioară l-a pierdut.

Î: *— Persoanele care încă trăiesc în regiunea tridimensională, dar care se află deja în lumea infernală, merg în Primul Cerc şi apoi coboară în următoarele, sau merg direct în al Cincilea, sau al Nouălea sau în oricare altul?*

R: — Bine, cineva intră direct în regiunea care i se cuvine. Cunosc o anumită doamnă, al cărei nume nu-l menţionez, care are inimă bună, dar şi-a împlinit deja cele 108 existenţe şi se află în aceste momente în prima regiune, cea sub-lunară, prima infra-dimensiune sau Primul Cerc Dantesc. Ei îi plac desigur, lucrurile din lume şi se identifică, bineînţeles, cu acel Cerc, căci acolo se trăieşte o viaţă foarte asemănătoare celei de aici, din lumea fizică.

Cunosc alt caz foarte diferit, al cuiva extrem de mânios, care are o tendinţă de a se bate în orice moment, care şi-a făcut din bani religia sa şi care nu aspiră la nici un principiu spiritual. Acesta se află în momentul actual în a cincea regiune sub-marţiană, sau infra-marţiană, în al Cincilea Cerc Dantesc.

Astfel, există alţii care sunt atât de perverşi, încât pătrund dintr-o dată în al Nouălea Cerc (sunt perverşii). Nu am ajuns să explic bine acest detaliu în cartea mea „Da, există Infern. Da, există Diavol. Da, există Karma.”, dar într-o a doua ediţie a acestei cărţi voi detalia acest amănunt care e destul de important.

Î: *— Maestre, perverşii se află în al Nouălea Cerc Dantesc, dar cum este acolo, unde Egoul se transformă în praf cosmic, Eul fiecăruia dintre ei trebuie, de asemenea, să coboare din sferă în sferă, ca şi cel al altor „suflete pierdute”?*

R: — Bine, potrivit Legii Gravitaţiei Lumilor, ştim că totul coboară spre centrul de gravitaţie al Pământului. Aşa că, dacă cineva, de exemplu intră în Primul Cerc Dantesc, coboară puţin câte puţin, din sferă în sferă până când ajunge la al Nouălea, iar în al Nouălea Cerc este locul în care se transformă în praf cosmic, unde trece prin „a Doua Moarte”, de care ne vorbeşte „Apocalipsa” Sfântului Ioan.

Incontestabil, în al Optulea Cerc, deja încep procesele mai grave de distrugere a Egoului. Există aici un miracol care uimeşte: ni s-a spus că „diavolul are coadă”; bine, acest lucru trebuie să ştim să-l înţelegem. „Abominabilul Organ Kundartiguador”, este cu siguranţă focul ce coboară din coccis până în infernurile atomice ale omului, dar, când analizăm acest tip de fohat, descoperim ceva uimitor: Divina Mamă, în lumea subterană, se polarizează în mod negativ (acest lucru e îngrozitor!), manifestându-se în faimoasa coadă a demonilor din al Optulea Cerc. Vedeţi „Divina Comedie”, acolo veţi găsi documentarea.

Acest şarpe, ce formează coada demonilor, înghite entitatea pierdută, dă un banchet, o devorează pentru a-i distruge Egoul, pentru a-l transforma

în praf şi îl distruge complet în al Nouălea Cerc; acolo se petrec procesele menţionate ale distrugerii totale. Şi de ce să fie distruse în totalitate?

Pentru ca Esenţa, sau să spunem, fiul, să iasă de acolo. Aceasta e forma pe care o ia pentru a-şi salva creaturile.

Î: *— Dacă perverşii merg direct în al Nouălea Cerc, aceasta implică o mai scurtă şedere sau mai puţin timp în infernuri, decât „sufletele pierdute” care îşi încep involuţia scufundată cu Primul Cerc?*

R: — Bine, mintea este vicleană; acestea sunt jocuri ale minţii. Incontestabil că aparent aşa ar fi, dacă nu ar exista Legea, şi anume: că perverşii în al Nouălea Cerc se dezintegrează în mare grabă şi apoi, afară! E ca şi cum cineva care ar fi comis o crimă îngrozitoare, ar intra la închisoare şi imediat, ar ieşi afară (ar fi ceva asemănător), dar Legea este Lege. Se întâmplă că aceşti indivizi extrem de perverşi din al Nouălea Cerc, o dată ce au intrat în al Nouălea Cerc, vor trebui să trăiască aici până ce toată Karma lor va fi plătită, pentru că toate acestea sunt dirijate de către Judecătorii Legii. Nimic din toate acestea nu funcţionează la întâmplare, ei îşi iau sarcina de a aplica întocmai pedeapsa corespunzătoare fiecăruia. Astfel, nu este necesar să-şi bată prea mult capul.

Notă: Recomandăm tuturor celor care doresc să aprofundeze această temă, cartea *„Da, există Infern. Da, există Diavol. Da, există Karma”.* a lui Samael Aun Weor

CAPITOLUL 15
MAGIA ELEMENTALILOR

„Vrem să smulgem uriaşilor pădurilor şi copiilor inocenţi ai apelor, ai aerului, ai pietrelor şi ai flăcărilor arzătoare, toate secretele Înţelepciunii străvechi, pentru a restaura înţelepciunea ezoterică pe suprafaţa pământului”.

Samael Aun Weor

• ELEMENTALII NATURII •

Să pătrundem acum în profunzimile de foc ale Zeiţei Mamă a lumii.

AGNI! AGNI! AGNI! Zeu al Focului, ajută-ne, inspiră-ne şi condu-ne prin aceste labirinturi ignice ale marii Naturi. Să studiem acum petalele delicate ale acestui Trandafir Ignic al Universului.

Să pătrundem în cele mai adânci caverne ale Pământului, pentru a le smulge secretele cele mai teribile...

Un şuierat dulce şi blând aprinde flăcările arzătoare ale celor mai pure sentimente ale noastre...

Printre tăciunii arzători ai Universului trosneşte vâltoarea Fiilor Focului.

Simţim trosnetele flăcărilor şi aura Zeiţei Mamă a lumii ne învăluie în cea mai pură străduinţă.

Potirul nostru este din aur... este din argint... şi este arzător precum Focul solemn al Universului.

Fii ai Pământului, ascultaţi-vă instructorii, Fiii Focului!

Regi şi Regine ale Focului, creaturi ale pădurilor, vă conjur!

Trandafirul Ignic

Oamenii obişnuiţi trăiesc în această lume tridimensională ignorând existenţa unei a patra coordonate, a unei a patra dimensiuni.

Este necesar să ştim că dincolo de lumea noastră tridimensională se află dimensiunea necunoscută, regiunea eterică.

Dacă observăm cu atenţie culoarea munţilor îndepărtaţi, putem vedea un albastru intens, destul de frumos.

Este evident că respectiva culoare este eterul celei de-a patra dimensiuni; ni s-a spus că, într-un viitor îndepărtat, întregul eter va fi pe deplin vizibil chiar în aerul pe care-l respirăm.

Oamenii de ştiinţă moderni neagă hotărât existenţa eterului şi spun că acesta se găseşte numai în câmpurile magnetice.

Oamenii din Evul Mediu negau sfericitatea Pământului, presupunând că acesta era plan.

Când Galilei a afirmat că Pământul este rotund şi că se învârte, a fost pe punctul de a fi condamnat la moarte. Când i s-a cerut să jure că nu este rotund şi că nu se mişcă, punând mâinile pe Sfânta Biblie, a spus „O jur, dar se mişcă, se mişcă”.

Aşadar, chiar dacă negăm existenţa eterului, chiar dacă jurăm că nu există, trebuie să spunem, parodiindu-l pe Galilei, „dar există, există”.

Când ezoteristul vizitează lumea eterică, descoperă adevărate minunăţii, adevărate frumuseţi. Acolo, munţii devin transparenţi precum cristalul, devin albaştri, inefabili.

În Eden, adică în lumea eterică, în Grădina Hesperidelor (cum spunea Don Mario Roso de la Luna, renumitul scriitor spaniol), pe Pământul Promis al lui Moise, unde „din râurile cu apă pură a vieţii ţâşneşte lapte şi miere”, există frumuseţi cu adevărat nepreţuite. Acolo întâlnim templele Naturii.

Toate creaturile regnului animal şi vegetal posedă suflet, anima, Esenţă sau Conştiinţă. Ea reprezintă faimosul elemental al lui Paracelsus. Fiecare animal şi fiecare vegetal este corpul fizic al unui elemental al Naturii.

Elementalii animalelor se întâlnesc în templele lor secrete situate în Paradis, în a patra verticală.

Elementalii plantelor (fiecare plantă are propriul său elemental) sunt organizaţi în familii. De exemplu, avem familia portocalilor, a mentei, a pinilor; şi toate aceste familii vegetale au templele lor în lumea eterică; acolo sunt instruiţi de către devaşi. Acele creaturi aspiră să se transforme în oameni într-o bună zi.

În regiunea eterică, în a patra dimensiune, trăiesc toate aceste creaturi elementale ale Naturii şi asta este ceva ce trebuie înţeles în mod profund. Acestor creaturi li se dă numele de ELEMENTALI, tocmai pentru că trăiesc în elemente.

Să ştiţi dumneavoastră, dragii mei prieteni, că focul este plin de creaturi elementale; să ştiţi că aerul este, la rândul său, dens populat de acest tip de creaturi şi că apa şi pământul sunt populate de aceleaşi elemente.

Din timpurile cele mai străvechi, creaturile focului au fost cunoscute sub numele de salamandre; elementalii aerului se numesc silfi; fiinţele apei se numesc ondine, nereide, sirene, etc.; creaturile care trăiesc în rocile Pământului au fost botezate cu numele de pigmei, gnomi, etc. Este evident că forma acestor creaturi diferă foarte mult.

Creaturile focului sunt slabe şi uscate, foarte asemănătoare cu lăcustele sau cu greierii, însă mult mai mari.

Creaturile aerului par nişte copii mici, foarte frumoşi, cu feţele îmbujorate ca aurora.

Elementalii apei au forme diferite; unii seamănă cu femei inefabile, fericite în valurile imensei mări; alţii au formă de sirene, peşti cu cap de femeie; şi, în final, există ondine care se joacă cu norii sau locuiesc în lacurile

şi râurile care se precipită în albiile lor de piatră.

Gnomii pământului, pigmeii, par nişte bătrâni, cu barba lor lungă, albă, şi cu înfăţişarea ceremonială. În mod normal, ei trăiesc în mine sau păzesc comorile care sunt ascunse acolo, dedesubt.

Este într-adevăr extraordinar să observi elementalii Naturii. Oricine rămâne extaziat când contemplă gnomii printre roci; rămânem uimiţi când vedem salamandrele printre flăcări; nu putem să nu ne emoţionăm atunci când contemplăm silfii jucăuşi din lumea eterică dând forme capricioase norilor; cu siguranţă, rămânem extaziaţi la vederea nereidelor imensei mări care îşi construiesc palatele pe fundul mărilor. Ni s-a spus că, atunci când una dintre ele se îndrăgosteşte de o fiinţă umană, o duce la locuinţa sa, acolo, pe fundul mării şi formează un cămin. Este evident că omul se dezîncarnează, întrucât s-a căsătorit cu o nereidă.

Toţi aceşti elementali ai Naturii sunt utili în marea Creaţie; unii animă focul; alţii impulsionează aerul, formând vânturile; alţii animă apele; ceilalţi lucrează în alchimia metalelor în măruntaiele Pământului.

Corpurile fizice ale salamandrelor sunt plantele, ierburile şi rădăcinile plantelor influenţate de semnele focului.

Corpurile fizice ale ondinelor sunt elementalii plantelor influenţate de semnele zodiacale de apă.

Corpurile fizice ale silfidelor sunt elementalii plantelor de sub semnele de aer.

Corpurile fizice ale gnomilor sunt elementalii plantelor aflate sub influenţa semnelor zodiacale de pământ.

Povestea ciudată pe care o relatăm în continuare s-a petrecut într-un sat de pe coasta atlantică a Columbiei, cunoscut cu numele de Dibulla. Locuitorii săi, în majoritatea lor de rasă neagră, trăiau fără preocupări şi indolenţi. Într-o zi, acum câţiva ani, băştinaşii acestei localităţi au furat de la indienii arhuaco relicvele sacre ale strămoşilor lor. „Mama” Miguel a trimis o comisie în Dibulla cu acest mesaj:

„Mama a pus ligheanul şi ştie că în acest sat se găsesc bogăţiile strămoşilor noştri; dacă nu le predaţi până la lună plină, Mama va trimite sufletele şi va arde satul”.

Această cerere a provocat numai batjocuri şi râsete printre locuitorii din Dibulla.

În noaptea cu lună plină, fără vreo cauză cunoscută, a izbucnit un incendiu în sat. Când vecinii veneau să-l stingă, se declanşau noi incendii, în special în acele case în care erau păstrate relicvele furate. Părea ca şi cum puterile focului ar fi uneltit împotriva acelui sat lipsit de apărare pentru a-l transforma în cenuşă. Preoţii cântau în zadar exorcismele şi oamenii plângeau amarnic. Era o confuzie generală şi pierzând orice speranţă de a opri focul, locuitorii hotărâră să înapoieze indienilor arhuaco relicvele sacre. Imediat, ca prin farmec, incendiile se opriră.

De ce mijloace s-a folosit „Mama” pentru a produce incendiile? Neîndoielnic, de elementalii focului, conţinuţi în plantele, ierburile şi rădăcinile din semnele de foc. Aceste cunoştinţe sunt ignorate nu doar de oamenii de ştiinţă moderni, ci şi de sectele care spun că posedă învăţăturile oculte...

Deja am vorbit cu alte ocazii despre tattve. Totuşi, nu strică să amintim că tattva este vibraţia eterului. Totul iese din eter şi totul se întoarce în eter. Rama Prasad, marele filosof hindus, a vorbit despre tattve, însă nu a arătat cum se folosesc pentru că nu cunoştea în profunzime înţelepciunea tattvelor. De asemenea, H. B. Blavatsky a vorbit despre tattve în opera sa, „Doctrina Secretă”, dar ea nu cunoştea tehnica ezoterică referitoare la folosirea practică a tattvelor.

Întregul Univers este creat cu materia eterică akasha, termen folosit de hinduşi. Eterul se descompune în şapte tipuri diferite, care, condensate, dau naştere întregii creaţii.

Sunetul este materializarea Tattvei Akasha. Simţul tactil este materializarea Tattvei Vayu. Focul şi lumina pe care le percepem cu ochii sunt materializarea Tattvei Tejas. Gustul nu este altceva decât condensarea Tattvei Apas. Senzaţia de miros este materializarea Tattvei Prithvi. Există alte două tattve pe care numai magul ştie să le manevreze. Sunt Tattva Adi şi Tattva Samadhi.

Akasha este cauza primară a tot ceea ce există. Vayu este cauza aerului şi a mişcării. Tejas este eterul focului care însufleţeşte flăcările. Prithvi este eterul elementului pământ acumulat în roci. Apas este eterul apei care a intrat în acţiune înainte de Prithvi, deoarece înainte de pământ, a fost apa.

Cele patru elemente ale Naturii: Pământ, Foc, Apă şi Aer sunt o condensare a celor patru tipuri de eter. Aceste patru varietăţi de eter sunt dens populate de nenumărate creaturi elementale ale Naturii.

Când „Mama” Miguel a incendiat Dibulla, s-a folosit de Tattva Tejas. Instrumentul pentru a opera cu această tattvă sunt elementalii focului (salamandrele) încarnaţi în plantele, arborii, ierburile şi rădăcinile aflate sub semnele de foc.

Manipulând puterea ocultă a plantelor de apă, putem opera cu Apas şi putem provoca furtuni sau linişti apele.

Utilizând puterea ocultă a ierburilor care corespund semnelor de pământ, putem să transmutăm plumbul în aur, dar pentru aceasta avem nevoie şi de Tejas.

Tradiţiile preistorice din America precolumbiană ne asigură că indienii prelucrau aurul ca şi cum ar fi fost argilă moale. Reuşeau aceasta cu ajutorul elementalilor plantelor al căror element eteric sunt tattvele.

Magii Negri folosesc elementalii vegetali şi tattvele pentru a face rău de la distanţă semenilor lor. Când silfii astrali traversează spaţiul, agită Vayu, iar Vayu mişcă masele de aer şi se produce vântul.

Când un mag agită cu puterea sa elementalii focului, aceştia, la rândul

lor, acţionează asupra tattvei Tejas şi atunci focul devorează tot ceea ce magul doreşte.

Pe mare izbucnesc mari bătălii între elementali. Ondinele lansează eterul apelor lor împotriva silfilor şi aceştia întorc atacul trimiţând unde eterice contra ondinelor. Din combinaţia agitată de apă şi aer izbucneşte furtuna. Vuietul mării şi şuieratul uraganului sunt strigătele de luptă ale acestor elementali.

Elementele Naturii se agită atunci când elementalii corespunzători se emoţionează, se entuziasmează sau se mişcă intens.

Când manipulăm elementalii plantelor, devenim stăpânii tattvelor lor şi ale puterilor pe care le deţin.

În lumea eterică întâlnim creaturi insignifiante, dar cu o putere imensă. În anumite regiuni, există elementali pe care este suficient să-i atingi cu tăişul spadei înflăcărate ca să dezlănţui o furtună sau, la fel de bine, ca să înceteze, să se termine. Există alţii care au putere asupra vulcanilor în erupţie.

Fiecare elemental are propriul său nume şi numele fiecărui elemental este etern. Samitania este un elemental animal străvechi; pe viitor, Scânteia sa virginală îl va trezi complet pentru a-l încarna în corp uman.

Serenyio este elementalul şef al unui grup de porumbei guleraţi care trăiesc pe stâncile Cordilierei Orientale a Columbiei. Are înfăţişarea unui copil, cu veşminte de pene şi aripi de pasăre.

Elementalii arborilor imenşi par nişte uriaşi.

În anumite locuri în care este îngropat aur, elementalii minerali obişnuiesc să apară ca o găină de aur cu pui sau ca nişte copii mici de aur, care apoi se afundă în locul unde este ascuns aurul.

Comorile îngropate sunt păzite de gardienii elementali şi sunt găsite numai când aceşti gardieni le dau cuiva, din ordinul Domnilor Karmei. Aceşti gardieni elementali pot transporta comorile în alte locuri, punându-le în stare de Jinas. Astfel, nimeni nu poate trece peste voinţa Domnilor Karmei.

• PUTEREA CURATIVĂ A ELEMENTALILOR •

Şi voi, botanişti naivi care aţi profanat regnul vegetal transformându-l în produse farmaceutice, aţi reuşit să decimaţi bolile umanităţii?

Botanişti înfumuraţi, şarlatani şi amăgitori, cum asasinaţi plantele medicinale pentru a însănătoşi cu rămăşiţele lor!

Nu v-aţi dat seama că plantele sunt corpurile fizice ale creaturilor elementale ale Naturii? Nu aţi aflat că nici un cadavru vegetal sau animal nu poate vindeca? Credeţi că viaţa se poate anima cu substanţe moarte?

Nu ştiţi, voi, botanişti de probă, că nu planta este cea care vindecă, ci

elementalul plantei şi că fiecare plantă este corpul fizic al unei creaturi a Naturii?

Ascultaţi-mă: până acum nu aţi făcut decât să profanaţi cadavre vegetale, animale şi umane. Dar, care dintre voi ştie să manipuleze viaţa? Care dintre voi, botanişti care disecaţi plante, cunoaşte în profunzime ocultismul vegetalelor? Care ştie să manipuleze elementalii plantelor?

Fiecare organism vegetal este corpul unui elemental al Naturii; se spune că nu planta este cea care vindecă, ci elementalul plantei şi mantrele sale neîntrerupte.

Cel care vrea să oficieze în marele Templu al Înţelepciunii, trebuie să ştie să manipuleze creaturile elementale ale vegetalelor. Acelaşi lucru trebuie să-l facă şi cel care doreşte să manevreze viaţa.

Elementalul unei plante reacţionează furios împotriva tămăduitorului care îi distruge corpul fizic; şi acel elemental, astfel rănit, nu numai că nu vindecă, ci face rău, deoarece vitalitatea acestui elemental se alterează psihic datorită mâniei sau terorii care i se provoacă.

Elementalul fiecărei plante are propriul său ritual, mantrele şi orele în care i se încredinţează medicului care ştie să-i ordone cu iubire şi să se impună cu blândeţe.

Medicină Ocultă şi Magie Practică

Renumitul Maestru Paracelsus spune în cartea sa „Fundamento Sapiencia”:

„Există două tipuri de cunoaştere. Există o ştiinţă şi o înţelepciune medicală. Înţelegerea animală aparţine omului animal, însă înţelegerea misterelor divine aparţine spiritului Dumnezeiesc din el”.

În timp ce ştiinţa medicală inventează remedii brevetate care se schimbă neîncetat, precum moda femeilor, există o înţelepciune medicală străveche care îşi are originea în primii zori ai lumii şi care nu şi-a schimbat niciodată formulele.

Această înţelepciune divină se păstrează în sanctuare, departe de falsa civilizaţie materialistă. Această înţelepciune medicală este păzită cu stricteţe de către Maeştrii înţelepciunii în locuri secrete, inaccesibile „negustorilor templului”.

Cu ajutorul formulelor exacte ale acestei înţelepciuni medicale arhaice, se pot vindeca toate bolile, chiar şi cele numite incurabile. LEPRA, SIFILISUL şi CANCERUL se dovedesc neînsemnate, ca un joc de copii, în faţa puterii teribile a medicului gnostic care manevrează viaţa.

„Gnoza” este numele acestei înţelepciuni medicale antice, care, din zorii Creaţiei, niciodată nu şi-a schimbat formulele, deoarece sunt exacte ca o tablă a înmulţirii. În ea, ştiinţa, mistica şi arta religioasă coexistă într-o căsătorie divină.

Aceste formule îşi au baza în ELEMENTOTERAPIE, care este Arta Regală a Naturii, pentru că ne învaţă să lucrăm cu creaturile elementale ale

plantelor, cunoscute în antichitate sub numele de silvani, driade, hamadriade şi fauni.

Aceşti elementali ai plantelor, pe care îi manevrează medicul gnostic, sunt „dussi” Sfântului Augustin, „zânele” Evului Mediu, „dore oigh” ai galilor, „grove meidens” ai irlandezilor şi „anime” ale înţelepţilor medici gnostici, ai fraţilor noştri „indieni” din Sierra Nevada de Santa Marta (Columbia).

Renumitul Maestru Paracelsus îi numeşte „silvestre”, pe elementalii pădurilor şi „nimfe”, pe cei ai plantelor acvatice.

Folclorul, istoria magiei şi a vrăjitoriei, relatările confirmate ale asasinatelor şi morţilor prin vrăji de la distanţă, sunt posibile doar manipulând elementalii plantelor.

Vindecările miraculoase de la distanţă despre care ne vorbesc cărţile sacre sunt făcute de medicul gnostic cu ajutorul elementalilor plantelor.

Această ştiinţă, pe care eu o botez cu numele de ELEMENTOTERAPIE, Arta Regală a înţelepciunii medicale, este la fel de veche precum lumea. Nu poţi să fii medic fără să fii mag, nici să fii mag fără să fii medic.

Tămăduitorul cu plante şi medicul alopat sunt la fel, deoarece amândoi studiază numai corpul fizic al fiinţelor vii. Medicul gnostic studiază omul şi planta în aspectul lor triplu de corp, suflet şi spirit.

Medicul gnostic tratează plantele ca pe oameni. Terapia gnostică este mistică, simbolică, alchimică.

Există două tipuri de îngeri: îngeri inocenţi şi îngeri virtuoşi. Îngerii inocenţi sunt elementalii plantelor, iar îngerii virtuoşi sunt oamenii perfecţi.

În cartea originală a lui E. Boscowitz se remarcă mărturii interesante ale unor înţelepţi care ne asigură de ceea ce triburile indigene ştiu de milioane de ani, şi anume, că plantele au suflet, viaţă şi sensibilitate, la fel ca şi fiinţele umane.

În cartea sa „Grădina Botanică”, Erasmus Darwin spune că plantele au suflet. Trebuie să ne amintim că oameni eminenţi precum Democrit, Anaxagora şi Empedocle au susţinut aceeaşi teză, înainte să apară în lume aceste false lumini ale civilizaţiei moderne.

În vremuri mai apropiate, există alţii care susţin că mişcările rădăcinilor sunt voluntare.

Vrolik, Hedwig, Bonnet, Ludwig, F. Ed. Smith afirmă că planta este capabilă de diferite senzaţii şi că ea cunoaşte fericirea. În fine, înţeleptul Gustav Theodor Fechner a scris o carte intitulată „Nanna Oder Uber Das Seelen-leben der Pflanzen” (Nanna sau despre viaţa intimă a plantelor), în care aduce dovezi suficiente despre faptul că planta are suflet.

Ceea ce nouă, gnosticilor, ne provoacă compasiune este că numai acum le trece prin cap „savanţilor” să afirme, ca o teză foarte nouă, că planta are suflet, pe când Gnosticismul o ştie încă de la începutul lumii şi o ştie, de asemenea, orice indian umil din Sierra Nevada din Santa Marta (Columbia).

Sanguinaria se bucură şi îşi mişcă ramurile când se apropie înţeleptul

care ştie să o iubească. Macul îşi adună frunzele şi adoarme de multe ori, înainte ca medicul gnostic să-l fi atins.

Elementalul plantei se bucură când îl iubim şi se umple de durere când îl rănim. Organismul fizic al elementalilor Naturii este analog celui uman.

Respiraţia plantelor se realizează prin traheea lui Malpighi, formată dintr-un cordon celular înfăşurat în spirală, capabil de contracţie şi dilataţie.

Conform experimentelor ştiinţifice ale lui Calandrini, Duhamel şi Pepin, aerul este singurul fundament al vieţii vegetale. Bertholon susţine că aerul exercită asupra sevei vegetale o acţiune analoagă cu cea exercitată asupra sângelui nostru.

Experimentele lui Ingenhousz Mohl, Garren, Hales, Theodore de Saussure au dovedit în mod ştiinţific că partea inferioară a frunzelor este plină de orificii stomatice, organe ale respiraţiei.

Plantele inhalează dioxid de carbon şi elimină oxigen. Rădăcinile lor servesc drept stomac şi cu semenul emulsionează elementele pământului, transformându-le în „arcane” inefabile ale substanţei lui Dumnezeu.

Aceste „arcane” sunt instrumente pe care elementalii le folosesc pentru a însănătoşi bolnavul, dar asta se întâmplă numai când medicul gnostic a îndeplinit cele trei cerinţe indispensabile, şi anume: iubire faţă de Dumnezeu şi faţă de aproapele său, ritualul perfect şi diagnosticul exact.

Elementoterapia învaţă medicul gnostic să manipuleze elementele vegetale. Elementoterapia este înţelepciunea care îi permite medicului gnostic să manevreze viaţa.

Până acum botaniştii nu au făcut decât să manevreze formele, dar nu viaţa însăşi, pentru că numai medicul gnostic care a studiat Elementoterapia, poate manevra viaţa.

Botaniştii disecă plantele, sunt profanii şi profanatorii templului Naturii.

Alopaţii cunosc doar în mod superficial biomecanica fenomenelor organice şi nu ştiu nimic despre fondul vital.

Alopaţii, ca şi botaniştii, sunt pricepuţi în a mânui cadavre. Din punct de vedere fiziologic şi patologic, am putea spune, pe bună dreptate, că alopaţii disecă animale şi oameni.

Homeopaţii, biochimiştii şi rudele lor sunt doar fiii risipitori ai botanicii şi ai alopatiei.

A sosit ora marilor decizii şi nu este timp de pierdut! Le revine oamenilor divinizaţi să-i alunge cu biciul voinţei pe negustorii templului!

A sosit ora în care trebuie să ne eliberăm de orice subjugare socială (şcoli şi secte, religii şi dogmatisme), pentru a ne întoarce cu bucurie în templul Naturii.

Trebuie să ne revoluţionăm împotriva oricărui tip de teozofisme, rozacrucianisme bombastice şi spiritisme fanatice. Trebuie să ardem viţelul de aur (banul), să abandonăm oraşele şi să ne întoarcem în sânul Naturii.

Când omul se va întoarce la sânul „Mamei” sale (Natura), ea îi va da hrană, adăpost şi înţelepciune. Ea îi va da ceea ce nici un lider al politicii nu-i poate da: înţelepciune, hrană şi adăpost. Acum e rândul nostru să ne întoarcem la mistica cosmică sublimă a binecuvântatei Mame a lumii.

A sosit ora în care trebuie să oficiem în Templul Zeiţei Mamă a Lumii şi o vom face cu aceeaşi înţelepciune pe care omul a cunoscut-o în vechea Arcadie, înainte de a se închide în viaţa urbană.

Noi vom numi această înţelepciune medicală arhaică, ELEMENTOTERAPIE. Aceasta este înţelepciunea medicilor gnostici.

„Astfel de medici (gnosticii) au fost numiţi spiritişti, pentru că ei comandă spiritelor ierburilor şi rădăcinilor şi le obligă să-i pună în libertate pe bolnavii pe care i-au încătuşat. În acelaşi fel, dacă un judecător pune un deţinut în cătuşe, judecătorul este medicul deţinutului, pentru că având cheile, poate deschide încuietorile când doreşte. Acestui tip de medici i-au aparţinut Hipocrate şi alţii”. (Prolog III – Paracelsus).

Eminentul medic gnostic german, doctorul Franz Hartmann, spune: „Adevăratul medic nu este un produs al şcolilor ştiinţifice, el a ajuns medic prin intermediul luminii înţelepciunii divine”.

Teologi, care nu ştiţi nimic despre Dumnezeu; medici, care ignoraţi medicina; antropologi, care ignoraţi natura umană în toate manifestările sale; avocaţi, care nu aveţi nici un pic de bunătate, nici de justiţie; creştini, care în fiecare moment îl trădaţi pe Maestru; judecători, care niciodată nu aţi judecat viciile şi defectele voastre; guvernanţi, care nu aţi învăţat să vă guvernaţi pasiunile grosiere; sacerdoţi, care exploataţi sectele fanatice ale lumii; negustori, care nu aţi respectat nici pâinea pe care Mama Natură o dă fiilor săi, voi aţi prostituat totul, cu banul vostru scârbos!

Vai de voi şi de fiii voştri! Vai de locuitorii Pământului, pentru că vor fi înjunghiaţi pe străzile oraşelor! În tenebrele Abisului se vor auzi numai geamătul sfâşietor şi scrâşnitul dinţilor!

Medicina oficială a exploatat durerea umană. Când omul s-a separat de Natură pentru a se închide în viaţa urbană, a căzut în mâinile puterilor tenebroase şi a învăţat de la magii tenebrelor falsa ştiinţă. Atunci a cunoscut durerea. Acum omul trebuie să se întoarcă la sânul Naturii pentru a-şi recupera poziţia avută.

Fiecare elemental al Naturii reprezintă anumite puteri ale binecuvântatei Zeiţe Mamă a lumii şi poate fi cu adevărat mag şi medic numai acela care ştie să manevreze puterile Naturii închise în fiecare fir de iarbă, în fiecare rădăcină şi în fiecare arbore.

Până când omul nu se va întoarce în sânul Naturii, gândurile sale, ca şi viaţa sa, vor fi în întregime superficiale şi artificiale şi, prin urmare, negative şi brutale.

Omul trebuie să abandoneze idolii şi templele false ale vieţii urbane şi să se întoarcă la sânul binecuvântatei Zeiţe Mamă a lumii. Ea vă va da lumină şi înţelepciune, putere şi glorie.

Fiii risipitori se vor întoarce la Templele Naturii când vor abandona viaţa urbană şi vor reveni la sânul Zeiţei Natură.

Templele Zeiţei Mamă a lumii, situate în trecătorile munţilor şi în văile adânci, aşteaptă numai ca omul să bată la porţile sale pentru a-l primi şi a-i oferi iubire şi înţelepciune, pâine şi adăpost. Acestea sunt poruncile Binecuvântatului.

• TOTEMISMUL •

Sfântul simbolism vegetal este amplu expus în cărţile sacre ale tuturor religiilor străvechi. Este de ajuns să amintim Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului din Grădina Edenului, simbol teribil al forţei sexuale, în care se găseşte mântuirea sau condamnarea omului.

Arborele Sefirotic al Kabalei: Aswatta sau smochinul sacru, simbol al înţelepciunii divine; Haoma al mazdeiş-tilor, în care Zoroastru reprezenta sistemul nervos şi sistemul lichid al omului; Zampun din Tibet; Yggdrasil, stejarul lui Pherecydes şi al străvechilor celţi.

Toate religiile antice îi reprezintă pe fondatorii lor dobândind înţelepciunea sub un arbore; astfel îl vedem pe marele Gautama, Buddha Amitabha, primind Iluminarea sub arborele Bodhi, care încă există în străvechea Indie.

Cristos este o excepţie de la această regulă, deoarece Cristos este însăşi înţelepciunea, este Logosul Solar, al cărui corp fizic este Soarele.

În glorioasa Indie a rishilor nu există sat care să nu aibă arborele său magic, elementalului căruia îi dedică un cult. Tradiţiile elenistice susţin că fiecare codru are geniul său şi fiecare arbore, nimfa sa.

Nu este ciudat să vedem Nilgiri, arborii sacri, care au gravate pe trunchiurile lor figuri misterioase în roşu-aprins sau albastru şi la picioarele lor, nişte pietre vopsite în roşu.

Aceşti arbori sacri sunt locuri de sacrificiu şi rugăciune şi acolo se găsesc resturi de animale şi şuviţe de păr oferite de către bolnavi şi depuse în semn de mulţumire geniului elemental care i-a vindecat. Geniile elementale ale acestor arbori sunt numiţi de către indigeni „munispura”.

Medicină Ocultă şi Magie Practică

Porcii ignoranţi ai materialismului dialectic critică Totemismul şi râd de el fără a-l înţelege. Noi, gnosticii, înţelegem măreţia Totemismului şi ştim că îşi bazează doctrina pe principiile fundamentale ale ocultismului.

Totemiştii cunosc în profunzime Legea Reîncarnării, la fel ca şi Legile care guvernează Evoluţia tuturor speciilor vii. Ei ştiu despre Karmă că este Legea Cauzei şi a Efectului. Ei înţeleg că tot ceea ce trăieşte este supus Karmei.

Marii iniţiaţi totemişti au investigat, cu puterile lor de clarvăzători, viaţa intimă a tot ceea ce este creat şi pe aceste investigaţii ştiinţifice şi-au

fundamentat principiile doctrinare, pe care porcii ignoranţi ai materialismului le ignoră pe deplin.

Totemiştii ştiu în mod ştiinţific că fiecare atom mineral este corpul fizic al unui elemental inteligent. Totemiştii ştiu că acest elemental mineral evoluează până se transformă în sufletul unei plante. Sufletele vegetalelor sunt elementalii vegetali pe care Paracelsus ştia să-i folosească pentru vindecările sale. Cu elementalii vegetali se pot provoca furtuni şi cutremure; cu elementalii vegetali putem vindeca bolnavii la distanţă. Având Kundalini dezvoltat pentru că nu fornică niciodată, Elementalii vegetali sunt omnipotenţi.

Totemiştii ştiu că aceşti elementali evoluează, transformându-se mai târziu în elementali animali. Marii magi cunosc magia elementală animală şi obişnuiesc să facă minuni cu elementalii animali.

Totemiştii ştiu că atunci când elementalii animali deja sunt foarte evoluaţi, se transformă în fiinţe umane. Fiecare elemental animal foarte avansat se reîncarnează în corp uman.

Sacerdoţii totemişti spun cu înţelepciune că dacă fiinţa umană se poartă rău, poate involua, până se transformă din nou în animal. Aceasta este adevărat. Orice fiinţă umană perversă regresează până la stadiul animal. Se poate reîncarna în animal de multe ori; atunci se transformă în animal în planul astral.

Această afirmaţie a Totemismului este adevărată. De asemenea, este foarte adevărat că perverşii se pot reîncarna în corpuri de animale feroce.

Există alte cazuri în care sufletul extrem de pur al unui Sfânt se reîncarnează în vreo specie pentru a o ajuta şi a o ridica la un nivel superior de Conştiinţă. Aşadar, principiile Totemismului sunt riguroase.

Totemiştii cunosc în profunzime Legea Karmei şi ştiu că destinul fiecărei fiinţe umane este rezultatul Karmei din vieţile sale trecute.

În triburile unde domneşte Totemismul, se venerează prin tradiţie un anumit elemental vegetal sau mineral pe care îl cunosc prin experienţă directă. De obicei, acel elemental a făcut multe servicii tribului. Când totemul este un arbore, gravează figuri umane pe trunchiul acelei specii.

Acum avem o explicaţie pentru toate acele mituri şi fabule ciudate în care se vorbeşte despre fiinţe stranii, jumătate om, jumătate animal, precum centaurii, minotaurii, sfincşii, etc. Aceste imagini stranii ale Totemismului sunt adevărate casete în care sunt închise bijuterii de înţelepciune, pe care porcii materialismului nu le cunosc deloc. Aceşti porci ai materialismului ştiu numai să râdă. Victor Hugo a spus: „Cel care râde de ceea ce nu cunoaşte, este pe cale să devină idiot”.

În Totemism se interzice uciderea animalului considerat totem. Acesta a fost ales dintre ceilalţi din specia sa pentru că reuneşte anumite caracteristici secrete pe care numai clarvăzătorii le pot recunoaşte. Înţelepţii sacerdoţi totemişti venerează elementalul vegetal sau animal care serveşte drept vehicul divinităţii. Au mare grijă de această creatură şi moartea sa este

posibilă numai cu o liturghie foarte sacră şi un doliu general de câteva zile. Aceasta nu o înţeleg civilizaţii ignoranţi, pentru că au divorţat de marea Natură, totuşi, sacerdoţii totemişti o ştiu.

Întâlnim urme ale Totemismului în toate cultele religioase. Hinduşii venerează vaca albă; caldeenii, oaia umilă; egiptenii, boul; arabii, cămila; incaşii, lama; mexicanii, câinele şi pasărea colibri; creştinismul gnostic primitiv venera mielul, peştele şi porumbelul alb, ca simbol al Spiritului Sfânt.

Întotdeauna s-au venerat anumiţi elementali vegetali sau animali. Trebuie să recunoaştem că aceste creaturi elementale sunt omnipotente pentru că nu au ieşit din Eden.

Marii elementali vegetali sunt adevăraţi îngeri care lucrează pentru întreaga umanitate în planul eteric sau în „regiunea câmpurilor magnetice”.

Elementalii vegetali se reproduc prin sistemul magiei sexuale. Între elementalii vegetali se practică copulaţia sacră şi sămânţa trece în matrice fără a fi necesară eliminarea semenului. Aceşti elementali sunt sacri şi fac minuni în Eden. Cei mai puternici sunt veneraţi drept totem.

Când fiinţa umană învaţă să se reproducă fără vărsare de semen, intră în Eden. Atunci cunoaşte acolo, creaturile elementale ale totemismului. Aceste creaturi sunt inocente.

Elementalii animali sunt inocenţi în sine. Unii risipesc neîndemânatic semenul, dar cum Scânteia divină este încă inocentă, nu poate fi învinuită. Acea scânteie încă nu s-a reîncarnat; este o creatură care încă nu are Autoconştiinţă proprie, nu şi-a luat în posesie corpurile, îşi reţine focurile; numai umbra sa, Egoul său în stare potenţială, ia corpuri.

Cel mai pur, cel mai frumos, este elementalul vegetal. Aceştia se reproduc precum zeii. Între ei există Căsătoria Perfectă. De asemenea, există Căsătoria Perfectă între elementalii minerali. Ei se iubesc şi se reproduc; au copii; au limba şi obiceiurile lor. Ei nu risipesc licoarea seminală, sunt compleţi; întrunesc mai multă perfecţiune decât elementalii animali, pentru că, spre deosebire de aceştia din urmă, ei nu-şi risipesc niciodată licoarea seminală.

În Eden sau în lumea eterică, elementalii trăiesc fericiţi. Oricine urmează calea Căsătoriei Perfecte intră, de fapt, în Eden. Cine a reuşit să-şi dezvolte complet Focul Sacru, intră, în realitate, în Eden.

Dezvoltarea completă a lui Kundalini ne permite să vizităm Edenul cu corpul eteric.

• ZEI TOTEMICI •

AGNI, zeu elemental al focului, restabileşte puterile ignice ale celor şapte corpuri ale noastre, prin intermediul Marilor Iniţieri ale Misterelor Majore.

Sfinxul, care a rezistat de-a lungul secolelor, este doar imaginea

Sfinxului elemental al Zeiţei Natură.

Însăşi Zeiţa Natură este un Guru-deva care guvernează Creaţia.

APOLO, zeu al focului, a ghidat civilizaţia greacă prin gura pitoniselor oracolului din Delphi.

OSIRIS şi HORUS au fost mari zei elementali ai vechiului Egipt.

În Colegiul Sfinxului, putem studia marile mistere ale magiei elementale a Naturii.

Guru-devaşii lucrează cu omul şi cu întreaga Natură şi sunt adevăraţi Maeştri de compasiune.

INDRA, zeu al Eterului. AGNI, zeu al Focului. PARVATI, zeu al Aerului. VARUNA, zeu al Apei. KITICHI, Zeu al Pământului. Aceşti Guru-devaşi guvernează Paradisurile elementale ale Zeiţei elementale a lumii.

Medicină Ocultă şi Magie Practică

□ EGIPTUL ELEMENTAL □

În timpul domniei împăratului Carol cel Mare, mulţi oameni şi fiinţe elementale au pătruns adânc în atmosfera noastră fizică şi exact în acele timpuri a apărut literatura romantică a Mesei Rotunde şi a Cavalerilor Regelui Arthur.

Marii Regi elementali ai Naturii trăiesc într-un stadiu de fericire inefabilă, ei sunt zei creatori.

Magia naturală sau Elementoterapia este la fel de veche ca şi lumea; această cunoaştere a trecut de la lemurieni la atlanţi şi de acolo a fost transmisă marilor Hierofanţi ai vechiului Egipt.

Dacă cercetăm istoria, ne vom da seama cu exactitate că marii oameni ai trecutului au studiat sub aripile protectoare ale Egiptului elemental. Solon, marele legislator grec, Moise, Apoloniu din Tiana, cu toţii au primit înţelepciunea din Egiptul elemental.

Temeliile marii perioade egiptene sunt fondate pe o străveche activitate neptuniană bazată pe legile elementale ale Naturii. Egiptenii au denumit această conştiinţă neptuniană profundă, Amenti. Când medicul gnostic este primit într-o şcoală internă de magie elementală, trebuie să manevreze bine corpul astral pentru a-şi putea aduce toate amintirile în creierul fizic.

În Egiptul elemental există o şcoală de magie elementală la care studentul se poate înscrie. Această şcoală este Templul Sfinxului elemental.

Întreaga Natură este corpul unei zeiţe care există în planul astral; această zeiţă are pe cap o mare coroană regală şi foloseşte tunica albă, strălucitoare. Ea este cea care comandă în Natură şi este binecuvântata Zeiţă Mamă a lumii. În Lumile Interne are un templu în care oficiază şi comandă; acest templu are două altare şi la jumătatea distanţei dintre ele vedem un leu din aur masiv, care simbolizează Leul Legii.

Este necesar ca magul să înveţe să vorbească cu această Zeiţă în planul astral. Şi Zeiţa Mamă a lumii are un Intercesor Elemental, care este Sfinxul elemental al Naturii. Magul trebuie să înveţe să poruncească acestui Sfinx şi să converseze cu această Zeiţă pentru a deveni stăpân al întregii Creaţii.

În şcoala Sfinxului Elemental învăţăm puternica înţelepciune elementală. Această şcoală se află în lumea astrală şi cel care doreşte să se înscrie în ea trebuie să ştie să călătorească în corp astral.

Imaginea Sfinxului este doar simbolul material al unui mare geniu elemental al Naturii, unicul gardian al înţelepciunii străvechi a marii Mamă Natură.

Când un gnostic solicită intrarea în acest Templu al Sfinxului, gardienii îl examinează minuţios pentru a vedea dacă este demn şi merită să intre sau să se înscrie la această şcoală ca discipol. În termeni de magie practică, aceasta înseamnă că „i se măsoară coloana vertebrală”. Pentru asta, studentul se uneşte momentan cu Intimul său şi i se ordonă să se întindă pentru a i se analiza coloana vertebrală, iar dacă Gardianul sau „Ţesătorul” îi permite, va intra în Templu ca discipol.

Masonii din antichitate erau discipoli ai şcolii de magie elementală. Maestrul acestei şcoli este un vechi Faraon-Iniţiat care îi învaţă pe discipolii săi magia elementală.

De asemenea, în vechiul Egipt există cocoşul sau GAIO, cu al său I. A. O. Acesta este un zeu elemental al Naturii care ia figura cocoşului şi dacă discipolul doreşte să-şi trezească Kundalini, poate să-l roage pe acest zeu elemental al Naturii şi va primi ajutor, deoarece acest Maestru elemental este desăvârşit în Înţelepciunea Şarpelui.

Cocoşul nu ar putea să lipsească din Drama Domnului; el este simbolul forţei sexuale. Cocoşul Patimii este sacru.

Atomii elementali ai Naturii sunt prana. Conştiinţele elementale ale Naturii sunt prana, altfel spus, viaţa, iar cel care se pronunţă împotriva elementalilor, se pronunţă împotriva vieţii şi principii elementalilor le vor închide porţile.

Zeii elementali sunt impunători şi teribili, în special HORUS (se pronunţă „Aurus”) care poartă pe antebraţul său diferite brăţări sau inele de aur masiv, iar când dăruieşte una vreunui Iniţiat, atunci acesta se transformă într-un ghid al unui mare popor.

Colegiul Sfinxului elemental al Naturii se află chiar în măruntaiele Naturii şi acolo suntem introduşi şi ni se prezintă Codul legilor acestuia.

Dar pentru aceasta, trebuie să trecem mai întâi printr-o mare probă, numită în ocultism „Proba Sanctuarului”. Foarte puţine sunt persoanele care au reuşit să treacă această mare probă, iar aceia care o trec, primesc un inel din substanţă monadică, pe care este gravată Pecetea lui Solomon.

□ ZEII ANAHUAC-ULUI □

Divina noastră Mamă TONANTZIN este Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, urcând victorioasă prin canalul medular spinal al organismului uman.

COATLICUE este Şarpele ABISULUI, KALI, HECATE, infernala PROSERPINĂ, ZEIŢA Pământului. CIHUACOATL este alt nume teribil al acestei Zeiţe.

Indiscutabil, gnomii sau pigmeii care locuiesc în măruntaiele Pământului tremură în faţa lui Coatlicue.

Geniul particular al acestor gnomi este GOB, un zeu foarte special, cunoscut în înalta magie. Ni s-a spus că regatul specific al gnomilor se află la Nordul Pământului. Li se comandă cu spada.

Să vedem acum un poem magnific al epocii nahua, relaţionat cu TLALOC, zeul Apei:

„Zeul Tlaloc locuieşte într-un palat mare cu patru camere şi în mijlocul casei se află o curte cu patru ligheane enorme, pline cu apă”.

„Primul este cu apa care plouă la timpul ei şi fecundează pământul pentru a da roade bune”.

„Al doilea este cu apa care usucă lanurile şi pierde roadele”.

„Al treilea este cu apa care face să îngheţe şi să se veştejească plantele”.

„Al patrulea este cu apa care produce secetă şi sterilitate”.

„Zeul are în slujba sa mulţi miniştri (elementali ai apei), mici de statură, care locuiesc în fiecare dintre camere, fiecare după culoarea sa; deoarece sunt albaştri ca şi cerul, albi, galbeni şi roşii”.

„Ei merg, cu stropitori mari şi cu beţe în mâini, să ude pământul când zeul suprem ordonă ploaie...”

„Şi când tună, este pentru că li se sparge urciorul, iar dacă trăsneşte este pentru că o bucată din vas cade pe Pământ”.

Aflându-mă într-o zi în stare de meditaţie profundă, a trebuit să iau legătura directă cu binecuvântatul Domn Tlaloc.

Această mare fiinţă locuieşte în lumea cauzală, dincolo de corp, de sentimente şi de minte. Cu siguranţă, am experimentat în toate părţile fiinţei mele, cutremurătoarea realitate a prezenţei sale.

Îmbrăcat exotic, părea un arab din vremuri străvechi; chipul său, imposibil de descris în cuvinte, era ca un fulger.

Când l-am învinovăţit de delictul de a fi acceptat atâtea sacrificii de copii, femei, bărbaţi, bătrâni, etc., răspunsul a fost: „Eu nu sunt vinovat de aceasta, niciodată nu am cerut asemenea sacrificii, asta au făcut-o oamenii de acolo, din lumea fizică”; apoi a încheiat cu următoarele cuvinte: „Mă voi întoarce în Noua Eră a Vărsătorului”.

Fără îndoială, zeul Tlaloc trebuie să se reîncarneze în câţiva ani.

Kabaliştii afirmă în mod solemn că regatul ondinelor se află la Occident şi că acestea se invocă cu cupa libaţiilor.

Când vechii magi chemau ondinele râurilor şi ale lacurilor sau geniile norilor sau nereidele oceanului tumultuos, strigau cu voce tare următoarele mantre: VEYA, VALLALA, VEYALA, HELAYA, VEYA.

Anumite triburi din America, când vor ploaie pentru culturile lor, reunesc toţi membrii şi iau poziţia broaştei, o imită şi apoi rostesc în cor „croac-ul" acesteia; rezultatul nu se lasă aşteptat prea mult.

Vechii mexicani se rugau Domnului ploii, lui Tlaloc şi atunci pământul era udat cu apele vieţii.

Deşi Tlaloc este un Rege al Naturii, o creatură perfectă, dincolo de bine şi de rău, în mâinile sale se află inundaţia, seceta, grindina, îngheţul şi trăsnetul, motiv pentru care vechii magi se temeau de mânia lui; nu este de prisos să afirmăm că la sfârşitul civilizaţiei nahua i se ofereau sacrificii de prizonieri îmbrăcaţi în Numen, şi, în special, fecioare şi copii, cu scopul de a-i potoli mânia.

Este necesar să clarificăm următoarele: Când puternica civilizaţie a Anahuac-ului era în culmea gloriei sale, sacrificiile umane care îi sperie atât pe turişti, străluceau prin absenţa lor, nu existau.

Fără îndoială, orice civilizaţie care agonizează, sfârşeşte întotdeauna într-o baie de sânge, iar Mexicul nu putea să fie o excepţie.

Cine a studiat Istoria Universală, nu ignoră aceasta, să ne amintim de Roma, Troia, Cartagina, Egipt, Persia etc., etc., etc.

Partizanii Antropologiei profane, utopişti sută la sută, au lansat, pe baza simplelor raţionamente subiective, ipoteza absurdă că Preasfântul Domn Quetzalcoatl, Marele Avatar al Mexicului antic, a fost adorat cu numele de Ehecatl, care tradus în mod înţelept înseamnă „zeu al Vântului".

Adepţii Fraternităţii Oculte, acei indivizi sacri, dotaţi cu raţiune obiectivă, Maeştri autentici ai Antropologiei gnostice, ştiu foarte bine, prin experienţă mistică directă şi analiză profundă, că zeul Vântului este un deva al Naturii, un Malachim al lumii cauzale, un Geniu al mişcării cosmice, foarte diferit de Quetzalcoatl.

Se cade să explicăm că raţiunea subiectivă îşi elaborează conceptele de conţinut cu ajutorul exclusiv al datelor bazate pe percepţiile senzoriale externe; motiv pentru care nu poate şti nimic despre real, despre adevăr, despre Dumnezeu, aşa cum deja a demonstrat-o, în mod categoric, domnul Immanuel Kant, în cartea sa intitulată „Critica raţiunii pure".

Raţiunea obiectivă este diferită; îşi elaborează conceptele de conţinut cu ajutorul datelor fundamentale ale Conştiinţei.

Aşadar, studenţii Antropologiei gnostice ştim foarte bine ceea ce spunem când vorbim despre zeii Panteonului aztec; nu lansăm opinii subiective. Suntem matematici în investigare şi exigenţi în exprimare.

EHECATL, SABTABIEL, MICHAEL, etc., etc., etc., constituie o adevărată pleiadă de indivizi sacri din Sistemul Solar Ors, specializaţi în ştiinţa dificilă a mişcării cosmice.

Marele Guruji Ehecatl l-a ajutat, într-un mod foarte eficient, pe Marele Kabir Isus din Nazareth în dificilele sale procese ale reînvierii.

Fără îndoială că sub îndrumarea lui Ehecatl, pe planeta Pământ lucrează bilioane şi trilioane de silfi ai aerului.

Ni s-a spus cu mare emfază că regatul silfilor se află situat la răsărit.

Indiscutabil, li se comandă cu pana de acvilă sau cu sfântul pentaclu; asta o ştiu magii.

În viziunea armoniei tuturor lucrurilor, descoperim cu uimire mistică partea spirituală a Naturii; cu alte cuvinte, întâlnim faimoşii MALACHIMI sau REGI ANGELICI.

Contactele directe cu elementalii, trebuie să se realizeze întotdeauna prin intermediul Regilor Angelici ai elementelor, în sfera minunată a lumii cauzale.

Ca şi pământul, apa şi aerul, elementul foc al Naturii are, de asemenea, zeul său special în doctrina secretă din Anahuac.

Aztecii îl adorau întotdeauna sub numele sacru de HUEHUETEOTL, care, tradus în mod corect, înseamnă „zeul bătrân”.

Îl reprezintă ca pe un bătrân împovărat de ani şi care poartă pe capul său un vas enorm cu jăratic.

Ni s-a spus că spre deosebire de TEZCATLIPOCA, care, după cum am afirmat, este primul care ajunge la sărbătoarea lunii Teotleco, preafericitul Domn Divin Huehueteotl este ultimul care ajunge la întrunirea zeilor.

Ca element natural, HUEHUETEOTL este INRI al creştinilor, ABRAXAS al gnosticilor, TAO chinez, ZEN budist, AGNUS DEI.

Ca individ sacru, HUEHUETEOTL este un Rege Angelic, cineva care s-a Autorealizat în mod intim, un Malachim sub a cărui comandă lucrează bilioane şi trilioane de salamandre (creaturi ale focului).

În Focul Universal locuiesc fericiţi „fiii flăcării”, zeii elementului ignic, geniile antice: Apolo, Minerva, Horus, etc., etc., etc.

Cu siguranţă, aceste flăcări inefabile şi teribil de divine sunt mult dincolo de bine şi de rău.

Evident, regatul salamandrelor se află la Sud; li se comandă cu bagheta zimţată sau cu tridentul magic.

Pentru a domina şi a ne folosi de elementalii Naturii, într-un mod complet şi definitiv, este indispensabil să eliminăm înainte Egoul animalic.

Niciodată o persoană superficială şi capricioasă nu va guverna silfii Naturii; niciodată un subiect moale, rece şi schimbător nu va fi stăpânul absolut al ondinelor apei sau nereidelor mărilor; mânia irită salamandrele focului, iar concupiscenţa grosieră îl transformă din start într-o jucărie a gnomilor şi pigmeilor pe cel care vrea să se folosească de ei.

Trebuie să fim prompţi şi activi ca silfii; flexibili şi atenţi la imagini ca ondinele şi nereidele; energici şi puternici ca salamandrele; harnici şi

răbdători ca şi gnomii; într-un cuvânt, este urgent, indispensabil, să învingem elementalii în forţa lor, fără a ne lăsa niciodată dominaţi de slăbiciunile lor. Amintiţi-vă că deviza noastră este THELEMA (voinţă).

Când magul va fi în întregime mort în sine însuşi, atunci întreaga Natură i se va supune.

Va trece prin furtună, fără ca ploaia să-i atingă capul; vântul nu va deranja nici un pliu al costumului său; va trece prin foc fără să se ardă; va merge pe apele agitate ale oceanului fără să se scufunde; va putea vedea foarte clar toate bogăţiile ascunse în sânul pământului.

Amintiţi-vă cuvintele Marelui Kabir Isus: „Miracolele pe care le-am făcut eu, le puteţi face şi voi, şi chiar mai mult”.

Ordinul angelic al lumii cauzelor naturale sau al lumii voinţei conştiente este cel al Malachimilor sau al Regilor Naturii care, cu siguranţă, constituie prin ei înşişi principiile spirituale legitime ale elementelor.

Aceşti zei inefabili şi teribil de divini sunt oameni perfecţi, în sensul cel mai complet al cuvântului; astfel de fiinţe sunt mult dincolo de bine şi de rău.

Ascetul iluminat se umple de uimire şi teroare mistică atunci când experimentează, în toate părţile Fiinţei sale, prezenţa zeului Liliac, puternicul Domn al Misterelor Vieţii şi ale Morţii.

Nu este inutil să amintim că încă se mai păstrează cântece dedicate lui HUITZILOPOCHTLI, Mamei Zeilor; Zeului Focului; lui XOCHIPILLI, Zeul Muzicii, al Dansului şi al Cântecului; lui XOCHIQUETZAL, lui XIPE TOTEC, binecuvântatul Domn al Primăverii etc., etc., etc.

În momentele în care scriu aceste rânduri, îmi vin în memorie unele amintiri insolite.

Cu mult timp în urmă, locuia în casa mea un anumit oaspete indezirabil; părea că nu avea chef să plece.

Am discutat situaţia cu Ehecatl, zeul Vântului şi este evident că subiectul a abandonat casa în mare grabă.

Din fericire, am avut suma pe care Ehecatl mi-a cerut-o pentru serviciu, pentru că nimic nu ni se face cadou, totul costă.

Acestor zei elementali li se plăteşte cu valori cosmice; cine are cu ce să plătească iese bine din negocieri.

Faptele noastre bune reprezintă monedă cosmică. A face întotdeauna binele este un negoţ bun; astfel vom acumula capital cosmic cu ajutorul căruia este posibil să facem negocieri de acest fel.

Iniţiatul abordează fiinţele elementale în numele unuia din Regii care le guvernează.

În acest fel, coboară în regatele elementalilor, cu virilitatea sa şi lucrează atunci asupra elementalilor.

Operaţiile elementale trebuie să fie iniţiate în lumea cauzelor naturale; trebuie să fie controlate începând din acea dimensiune. În lipsa acestui

control, Magia Neagră apare imediat.

Când forţele elementale se despart de principiile lor spirituale şi se transformă în ceva diferit, chiar dacă nu încearcă să facă vreun rău, inevitabil are loc o cădere, însoţită de degenerare.

Când recucerim inocenţa în minte şi în inimă, Principii Focului, Aerului, Apelor şi ai Pământului deschid în faţa noastră porţile Paradisurilor elementale.

Prin urmare, este necesar ca, atunci când dorim să ne folosim de forţele elementale, să cerem ajutorul Regilor corespunzători.

Lumea cauzală sau lumea voinţei conştiente este prin esenţă regiunea misticii religioase.

Gnosticul care învaţă să combine meditaţia cu rugăciunea, va putea, indiscutabil, să stabilească un contact obiectiv şi conştient cu zeii Naturii.

Lumea cauzală este Sfera Maeştrilor; este Templul Etern din Ceruri, pe care l-a construit o mână necunoscută; este Marea Locuinţă a Fraternităţii Oculte...

Doriţi ploaie? Vreţi să scăpaţi de ea? Alegeţi-l atunci, ca motiv al meditaţiei şi al rugăciunii, pe preafericitul Tlaloc. „Cereţi şi vi se va da, bateţi şi vi se va deschide”.

Sunteţi bolnav? Doriţi să însănătoşiţi pe cineva? Alegeţi atunci ca motiv al concentrării, meditaţiei, rugăciunii, implorării, etc., pe faimosul zeu Liliac al aztecilor şi mayaşilor. Fără îndoială, această mare fiinţă este un Maestru al Misterelor Vieţii şi Morţii.

Când focul trosneşte mistuitor, ameninţând vieţi, case, gospodării, atunci Huehueteotl, bătrânul Zeu al Focului, să fie obiectivul de bază al concentrării, meditaţiei şi rugăminţilor voastre.

Kabaliştii rabini evrei ştiu foarte bine că mantra lumii cauzale a fost, este şi va fi întotdeauna, ALOAH VA DAATH.

A medita la aceste cuvinte înseamnă a bate la porţile minunate ale marelui Templu.

Legenda secolelor povesteşte că Trithemius, magul Abate, acel înţelept care în anul 1483 conducea faimoasa mânăstire din Sponheim, cunoştea în profunzime Ştiinţa ezoterică a Elementelor.

Se spune că a invocat spectrul Mariei de Burgundia în faţa împăratului Maximilian, care îl rugase, şi este clar că augusta umbră i-a sugerat împăratului un nou mod de conducere şi i-a dezvăluit anumite fapte, ordonându-i să se căsătorească cu Bianca Sforza.

Toţi eruditii Evului Mediu au fost pasionaţi de magie şi mulţi au lucrat cu elementalii Naturii.

Unii magi implorau, chemându-l cu mare fervoare religioasă pe Cupidon, pentru ca să dezvăluie într-o oglindă magnetizată, sub ochii devoţilor uimiţi, figura fiinţei iubite.

Ferească Dumnezeu şi Sfânta Maria! Câte minunăţii făcea Cupidon cu ajutorul elementalilor! ...

Abatele Trithemius se considera discipol al lui Albert cel Mare; nu a negat niciodată că cel mai sfânt dintre sfinţi practica magia.

Albert cel Mare, ca şi Sfântul Toma, a afirmat realitatea Alchimiei. Tratatul său în materie stătea întotdeauna pe masa Abatelui.

Trithemius povestea că atunci când Wilhelm al II-lea, Conte al Olandei, a cinat cu ilustrul şi strălucitul înţelept Albert cel Mare în Colonia, acesta a pus să se aranjeze o masă în grădina mânăstirii, chiar dacă era în plină iarnă şi ningea.

De îndată ce invitaţii luară loc, zăpada dispăru ca prin minune şi grădina se umplu de diverse flori. Păsări de diferite culori zburau încântător printre copaci, ca în cele mai bune zile de vară.

Călugării elevi ai misteriosului Abate năzuiau să poată realiza minuni asemănătoare şi Trithemius se grăbi să precizeze că Maestrul reuşea aceste minunăţii cu ajutorul magiei elementale şi că nu avea nimic demoniac în ea şi, în consecinţă, nimic pervers, condamnabil sau execrabil.

Este evident că Faust, Paracelsus şi Agripa, cei trei magi mai distinşi ai Evului Mediu, au fost discipolii Abatelui Trithemius.

— Recitaţi-mi cele patru elemente ale Naturii ordona în clasă, Abatele, călugărilor săi.

— Pământul, apa, aerul şi focul.

— Da continuă Maestrul, pământul şi apa, cele mai grele, sunt atrase în jos; aerul şi focul, mai uşoare, merg în sus. Platon avea dreptate să unească focul cu aerul, care se transformă în ploaie, care se transformă în rouă, care se transformă în apă, care se transformă în pământ în momentul solidificării.

Zeii Focului, Agni, Huehueteotl, etc.; Elohimii Aerului, Paralda, Ehecatl, etc.; divinităţile Apei, Nicksa, Tlaloc, etc.; Gob şi alte zeităţi subterane, asistă întotdeauna misticul care îi invocă cu înţelepciune, iubire şi putere, dar întotdeauna cu condiţia unei conduite corecte.

Totuşi, este evident că nu trebuie să uităm niciodată de Intercesorul nostru Elemental, magul elemental din noi, care poate să invoce aceşti zei elementali şi să realizeze minuni.

• INTERCESORUL ELEMENTAL •

Există o diferenţă fundamentală între aceia care au reuşit să se unească cu Intimul, adică, Maeştrii şi cei care încă nu au reuşit această uniune, adică discipolii.

Maestrul are Spada Înflăcărată; discipolul nu o are încă. Spada Înflăcărată îi conferă Maestrului o putere teribilă asupra tuturor elementelor Naturii. În faţa acestei spade care aruncă foc şi flăcări, tremură toate populaţiile elementale ale pământului, apei, aerului şi focului.

Maestrul poate acţiona simultan asupra a milioane de elementali vegetali.

Discipolul nu are această putere, pentru că încă nu a primit Spada Înflăcărată. Discipolul trebuie să fie minuţios şi exact cu ritualul unei plante pentru ca elementalul acesteia să-l asculte.

Maestrul nu trebuie nici măcar să atingă planta, poate acţiona asupra elementalului ei de la distanţe mari, pentru că elementalul tremură de spaimă în faţa Spadei Înflăcărate a Maestrului.

Maestrul, doar scoţând din teacă spada, se face ascultat de milioane de elementali în orice moment. Discipolul nu poate acţiona asupra mai multor elementali în acelaşi timp; trebuie să acţioneze separat asupra fiecărui elemental, practicând în jurul fiecărei plante ritualul magiei elementale.

Maestrul poate să-i ordone Intercesorului său elemental să realizeze anumite munci de magie elementală, iar Intercesorul îl va asculta, deoarece tremură de spaimă în faţa Spadei Înflăcărate a Maestrului.

Cum discipolul nu are încă Spada, nici nu poate comanda Intercesorului său Elemental.

Medicină Ocultă şi Magie Practică

Fiecare fiinţă umană are un Instructor Elemental. Indiscutabil, el este una din părţile izolate ale propriei noastre Fiinţe.

Acest Instructor Elemental este făcut cu substanţe elementale ale Naturii şi a fost creat chiar de om. Omul şi-a creat Instructorul Elemental pe vremea când era elemental.

Instructorul Elemental a fost conceput şi creat de aspiraţiile omului elemental. Instructorul Elemental al medicului gnostic este un Maestru în Elementoterapie.

Când amabilii cititori doresc să folosească o plantă în scop medicinal, trebuie să apeleze la Instructorul lor Elemental sau INTERCESORUL ELEMENTAL, rugându-l să practice ritualul elemental al plantei şi să lege elementalul vegetal de organul bolnav al pacientului. Fără îndoială că Intercesorul Elemental va lega, atunci, elementalul vegetal de organul bolnav al pacientului. Trebuie să se elibereze elementalul vegetal doar după ce a însănătoşit corpul pacientului. Atunci, bolnavul deja însănătoşit, se va ruga Intercesorului Elemental să pună în libertate elementalul vegetal.

Oamenii care locuiesc la oraş şi care trebuie să cumpere plantele de la magazin, vor practica ritualul elemental în jurul plantei, rugând apoi Intercesorul lor Elemental să lege elementalul plantei de organul sau organele bolnave ale pacientului.

Atunci, Intercesorul Elemental va lega, prin cordoane fluidice, elementalul plantei de organul sau organele bolnave ale pacientului.

Cum există milioane de plante medicinale, sigur că cititorii noştri ar trebui să fie fântâni de înţelepciune sau Guru-devaşi pentru a şti pe de rost toate ritualurile elementale ale tuturor vegetalelor din Natură. Din fericire,

fiecare fiinţă umană are un Intercesor Elemental al Naturii, cel care dispune de această înţelepciune elementală.

Atunci, medicul gnostic trebuie să-l invoce pe Intercesorul său Elemental, rugându-l să practice ritualul elemental al plantei şi să lege acel elemental vegetal de organele bolnave ale pacientului. Astfel, aceşti elementali vegetali vor rămâne legaţi prin cordoane astrale de organele bolnave ale pacientului şi acei bolnavi se vor însănătoşi, pentru că nu plantele sunt cele care vindecă, ci elementalii lor vegetali.

Repet, fiecare vegetal are elementalul său şi de aceea trebuie să-l rugăm pe Intercesorul Elemental să practice ritualul fiecărei plante. Intercesorul Elemental este propriul nostru Instructor al Naturii.

Instructorul Elemental deţine suprema înţelepciune în magia elementală a Naturii. Cu ajutorul său, putem să deschidem depozitele şi registrele Mamei Natură şi putem studia profunda înţelepciune închisă în memoriile lumii elementale. Oricine primeşte Spada Justiţiei are puterea de a comanda Instructorului său Elemental şi de a-l face vizibil discipolilor săi pentru a-i proteja de Magii Negrii.

Medicul gnostic trebuie să înveţe să-şi folosească Instructorul Elemental pentru a vindeca bolnavii. Medicul gnostic trebuie să înveţe să manipuleze substanţele elementale ale Naturii pentru a vindeca.

□ CUM SĂ OPERĂM CU ELEMENTALII □

După cele expuse, este evident că înainte de a lucra cu elementalul oricărei plante, trebuie să-l invocăm pe Intercesorul nostru Elemental pentru a-l ruga să fie el, cu înţelepciunea sa milenară, cel care practică ritualul elemental al acelei plante.

Înainte de a o culege, trebuie să trasăm un cerc pe sol, în jurul plantei (de la dreapta spre stânga), să o mângâiem şi să o binecuvântăm, cerând creaturii elementale serviciul dorit.

În jurul plantelor târâtoare se trasează un triunghi, se binecuvântează şi se culeg.

(Cercul sau triunghiul se poate trasa cu o spadă sau cu o nuia. Dacă planta este destul de mare, se merge roată în jurul său, tot de la dreapta la stânga).

(Pentru a le binecuvânta, pur şi simplu, trebuie să întindem degetele mare, arătător şi mijlociu ale mâinii noastre drepte şi să trasăm cu acestea o cruce şi un cerc, pentru a forma astfel faimoasa cruce în interiorul cercului eternităţii; în timp ce trasăm această figură magică, vom spune următoarele: „Te binecuvântez în numele Tatălui, al Fiului şi al Spiritului Sfânt, şi în numele Sacrului Tetragrammaton”).

Cel interesat trebuie să-şi procure ritualul. Dacă nu este posibil, va face în casă ceea ce trebuia să facă pe câmp, deşi cu un dezavantaj evident.

Să ne amintim întotdeauna că nu plantele sunt cele care vindecă, ci

elementalii vegetali sau principiile vitale ascunse în fiecare iarbă, rădăcină sau arbore.

□ CÂTEVA EXEMPLE PRACTICE □

MAGIA ARTEMISEI

Această plantă se culege în Vinerea Sfântă, ziua, la ora 12.

Magul va face cercul în jurul plantei, va îngenunchea în faţa ei, se va ruga, cerând elementalului plantei serviciul dorit, iar apoi o va scoate din rădăcini şi o va duce acasă.

Planta se va culege cu faţa spre Orient şi se va agăţa de tavanul casei, astfel încât planta să fie cu rădăcinile în sus şi cu ramurile în jos. Planta va trebui să rămână orientată spre Orient. Puterea acestui elemental va oferi stăpânului său ceea ce i-a cerut.

MAGIA DATUREI (DATURA ARBOREA)

Elementalul Daturei este un adevărat mag; este neptunian şi are puteri teribile. Văzut prin clarvedere, acest elemental pare un copil în vârstă de 12 ani şi ţine în mâna sa bagheta de mag.

Fiecare arbore de Datura are elementalul său corespunzător, care trebuie să fie folosit de cei care doresc să iasă în mod conştient în corp astral. Eu foloseam des elementalul acestui arbore pentru a-i învăţa pe discipolii mei să iasă în corp astral. Spun că îl foloseam deoarece mă refer la timpuri străvechi.

MODUL DE OPERARE:

Luam o nuia din acelaşi arbore, cu care trasam pe sol un cerc amplu în jurul lui; zdrobeam florile arborelui şi cu zeama ungeam ceafa discipolului.

Discipolul, aşezat în patul lui, adormea, iar eu îi ordonam elementalului să-l scoată afară din corpul fizic. Aceste ordine erau însoţite de mantra Daturei, care este „KAM” şi se pronunţă prelungind sunetul ultimelor două litere, astfel:

KAAAAAAAAAMMMMMMMMM.

Azi, toţi studenţii gnostici trebuie să folosească puterile acestui elemental pentru a învăţa să iasă în mod conştient în corp astral, drept pentru care să procedeze aşa cum i-am învăţat.

Apoi să ordone imperios elementalului, astfel: „Vei veni întotdeauna când te voi chema. Am nevoie să mă scoţi în corp astral de fiecare dată când îţi ordon”.

După aceea, discipolul îşi va înţepa cu un ac un deget al mâinii, iar cu un cuţit va face o incizie în arbore, în care va pune sângele său, realizând în acest fel pactul cu geniul Daturei.

„Scrie cu sânge şi vei învăţa că sângele este spirit” (Nietzsche).

„Acesta este un fluid foarte special” (Goethe).

Apoi discipolul îşi va tăia câteva fire de păr şi le va lega de arbore. Va

culege câteva petale din florile arborelui, le va depozita într-un săculeţ şi le va purta la gât ca un talisman. Începând din acel moment, discipolul va avea în slujba sa acel elemental umil, care va veni la chemarea sa.

Când discipolul doreşte să iasă în corp astral, să adoarmă în patul său pronunţând mantra arborelui, cu mintea concentrată la acest geniu elemental, chemându-l mental, rugându-l să-l scoată în corp astral; şi în starea de tranziţie dintre veghe şi somn, elementalul Daturei îl va scoate din corpul său fizic şi îl va duce în locurile dorite.

De fiecare dată când poate, discipolul trebuie să viziteze arborele, răsplătindu-l cu apă, binecuvântându-l şi culegând florile, pe care le va utiliza când va dori; dar aşa cum am spus înainte, acestea se vor zdrobi cu o piatră, li se va extrage sucul, care se aplică pe ceafă, pentru a ieşi în corp astral. Este bine să atragem atenţia că sucul se va aplica atunci când discipolul se aşază în pat, când este pe punctul de a adormi.

Însă, dacă nu are florile la dispoziţie, discipolul va putea să-l invoce întotdeauna pe servitorul său elemental pentru a-l scoate în corp astral.

MAGIA AGAVEI

Elementalul Agavei este jupiterian şi deţine mari puteri oculte.

În timpul domniei ultimilor cezari ai Romei, eram încarnat acolo şi având faima de mag, am fost chemat de către cezar pentru a-l ajuta să scape de un personaj politic, duşmanul său de moarte.

Acceptând însărcinarea, am operat cu elementalul agavei. M-am apropiat de plantă, am binecuvântat-o, am mers în cerc în jurul ei, de la dreapta spre stânga, am tăiat o frunză, am luat-o în mâini şi am pronunţat cele trei mantre ale agavei: LIBIB, LENONINAS, LENONON; am ordonat în mod imperativ elementalului agavei să se transporte la inamicul cezarului, să-i dezintegreze toate gândurile de ură şi să-i inspire iubire faţă de suveran.

Rezultatul a fost surprinzător. După câteva zile, duşmanii de moarte s-au împăcat.

MAGIA TRANDAFIRILOR

Dacă există cruzimi umane, este la fel de sigur că există cruzimi spirituale. Nu există lovitură care să doară mai mult decât cea spirituală.

Afecţiunile morale se vindecă doar cu magia trandafirilor. Acele persoane care sunt bolnave în urma vreunei lovituri spirituale, se pot vindeca cu magia trandafirilor.

Acele biete persoane care au vreo suferinţă morală foarte profundă, să se trateze cu magia trandafirilor.

Trandafirul este regina florilor. Trandafirul este influenţat de Venus, steaua iubirii, luceafărul de dimineaţă.

FORMULA MAGICĂ:

Pe o masă se pun trei pahare de sticlă, pline cu apă curată şi, în fiecare pahar, câte un trandafir. Aceste pahare se vor aşeza în formă de triunghi, spre Nord, Orient şi Occident.

Fiecare pahar trebuie să fie binecuvântat de cel interesat şi acesta va bea zilnic trei pahare cu apa trandafirilor, în ordinea următoare: înainte de micul dejun, paharul de la Orient; înainte de prânz, paharul de la Nord; înainte de cină, paharul de la Occident.

Acest tratament va trebui să fie însoţit de o rugăciune sinceră către Intim şi Fraternitatea Albă, pentru ca să-l ajute să iasă din durerea morală în care se află.

Nu trebuie să uităm că NU PLANTELE SUNT CELE CARE VINDECĂ, CI ELEMENTALII LOR. În consecinţă, ÎN MOMENTUL ÎN CARE CULEGEM PLANTELE, NU TREBUIE SĂ LIPSEASCĂ RITUALUL MAGIC, aşa cum l-am predat.

Cu această reţetă, susţinută câteva zile, se va vindeca orice suferinţă morală, oricât de gravă ar fi. Când şi în ce epocă, a existat vreun medic care să vorbească despre suferinţele de natură morală? Câte persoane mor zilnic şi se îmbolnăvesc din cauza suferinţelor morale şi totuşi, este trist să spunem, niciodată nu a existat vreun milostiv care să încredinţeze umanităţii formula exactă pentru a se vindeca de durerile morale.

Sunt nenumărate cazurile de sinucidere şi totuşi, nimeni nu a vorbit vreodată despre magia trandafirilor.

Mulţi medici oficiali provoacă zilnic morţi condamnabile fără ca justiţia umană să-i calomnieze, chiar dacă au un cimitir în contul lor.

Cunosc tineri care au fost umili şi naturali cât timp erau simpli studenţi la Facultatea de Medicină, dar imediat ce au fost numiţi doctori, au devenit orgolioşi, vanitoşi şi despoţi. Medicina este un sacerdoţiu foarte sacru şi nici un despot, nici un orgolios nu va putea să fie vreodată medic adevărat.

CAPITOLUL 16
PENTALFA ŞI SIMBOLOGIA SA •

„Tenebroşii luptă pentru a te scoate de pe Drumul Real. Să ştiţi că există trei pericole grave care îl pândesc pe discipol şi acestea sunt: mediumii spiritismului, falşii profeţi şi tentaţiile sexuale”.

Samael Aun Weor

□ PENTALFA SAU PENTAGRAMA □

„Avem nevoie cu foarte mare urgenţă de neamânat să ne transformăm în «Păstori», adică, în Înţelepţi Conducători ai Vacii Sacre.

Venerabila Mare Maestră H.P.B., a văzut realmente în India o autentică vacă cu cinci picioare; era un adevărat capriciu al Naturii, un miracol imaculat, foarte albă, inefabilă...

Don Mario Roso de Luna spunea că acea creatură neobişnuită avea cel de-al cincilea picior pe greabăn; cu acesta alunga muştele sau se scărpina...

Ciudatul animal era condus de un tânăr din secta Sadhú. Tânărul se hrănea exclusiv cu laptele acelei vaci misterioase.

Reiese clar şi evident simbolismul esoteric, minunat şi strălucitor al Vacii cu Cinci Picioare. Vie expresie evidentă a celor Cinci Dedublări ale Divinei noastre Mame Kundalini foarte particulară...

Să ne amintim semnul Infinitului, optul pus orizontal este egal cu cinci, ceea ce dă, citit literal: «Infinit egal cu cinci»; adică, Infinitul este egal cu Pentalfa, cu Vaca Inefabilă cu Cinci Picioare, cu Steaua cu cinci vârfuri sau Pentagonul Regulat Stelat, care l-a oprit pe Mefistofel când a venit la invocarea vrăjitorească a Doctorului Faust...

«Păstorul», conducătorul Vacii Sacre, poate şi trebuie să lucreze în Magisterium-ul acestor Cinci Puteri ale Pentalfei...

În mod solemn declar accentuând următoarele: eu lucrez direct cu cele Cinci Puteri ale Vacii Sacre”.

Samael Aun Weor – „Cei Trei Munţi”

Pentagrama Gnostică este figura umană cu patru membre şi un punct unic care este capul.

Semnul Pentagramei se numeşte de asemenea semnul Microcosmosului şi reprezintă ceea ce rabinii cabalişti ai Cărţii Zoharului numesc „Microprosopio”.

După direcţia razelor sale poate reprezenta pe Dumnezeu sau pe Diavol, Mielul Sacrificat sau Ţapul lui Mendez.

Pentagrama, ridicând în aer raza sa superioară, îl reprezintă pe Salvatorul lumii. Pentagrama, ridicând în aer cele două picioare inferioare ale sale reprezintă Ţapul sabatului.

Pentagrama, cu braţele şi picioarele deschise, este clar că ne aminteşte de Microcosmosul Om cu Cristosul său Intern. O figură umană, cu capul în jos reprezintă, în mod normal, un demon, adică subminarea intelectuală, dezordinea sau nebunia.

Cu raza superioară în sus, este Maestrul. Cu raza superioară în jos şi cele două puncte inferioare în sus este Îngerul căzut. Orice Bodhisattva căzut, orice Iniţiat care se lasă să cadă, se converteşte de fapt în Pentalfa răsturnată.

Pentagrama cu cele două puncte în sus, se foloseşte în Magia Neagră

pentru invocaţiile tenebroşilor. Cu unghiul superior în sus, o utilizăm în Magia Albă pentru a chema Fiinţele Divine. Aşezată la pragul uşii cu cele două picioare în afară, nu intră entităţile tenebroase, iar dacă din contră, Pentagrama este răsturnată cu cele două picioare spre înăuntru, permite intrarea tenebroşilor.

Pentagrama, numită în Şcolile Gnostice, Steaua Înflăcărată, este semnul Omnipotenţei Magice; acesta este simbolul inefabil al Verbului făcut carne, Luceafărul teribil al Magilor.

Pentagrama exprimă dominaţia Spiritului asupra Elementelor Naturii. Cu acest semn magic putem porunci creaturilor Elementale care populează regiunile Focului, Aerului, Apei şi Pământului.

Cele „Cinci Impresii ale Marii Lumini” şi cele „Cinci Ajutoare” se află conţinute în Steaua Înflăcărată. Cele „Cinci Ajutoare” sunt cele Cinci Genii: Gabriel, Rafael, Uriel, Michael şi Samael.

Întregul Tezaur al Luminii se află conţinut în Pentagramă, iar aceasta, repet, simbolizează Omul adevărat...

◻ SIMBOLOGIA ◻

Dacă analizăm temeinic Pentalfa, putem vedea în unghiul superior un „patru”. Acesta este simbolul lui JUPITER (Tatăl Zeilor), simbolul Spiritului Divin al oricărei creaturi care vine pe lume, simbolul Eternului Dumnezeu Viu.

Sub acest „patru” puteţi vedea nişte OCHI, totdeauna deschişi. Ochii sunt desigur ai Divinităţii, ai lui Dumnezeu. În faţa acestui simbol al lui Jupiter, cu ochii Spiritului totdeauna deschişi, tremură coloanele de Îngeri şi Demoni. Un astfel de simbol îi face să fugă îngroziţi, pe tenebroşi.

Pentalfa se deschide cu braţele sale, într-o formă extraordinară ca şi când un om stă în picioare, cu braţele şi picioarele sale deschise. Dar dacă observăm cu atenţie aceste braţe ale Pentalfei deschise, vedem pe ele semnul lui MARTE, planeta războiului şi ştim deja că Ocultismul Marţian este teribil. În Sferele, nu superioare ci inferioare ale lui Marte, întâlnim teribili Magi Negri care tremură în faţa acestui semn teribil al Pentalfei.

Evident, un astfel de semn Marţian, pus pe braţele Stelei cu cinci vârfuri (care este omul), ne dă forţă. Nu forţa fizică, care este o forţă de tip foarte inferior, nu; ne dă forţa Spiritului, pentru a-i învinge pe cei ticăloşi.

Cele două unghiuri inferioare deschise, care sunt cele două picioare ale fiecăruia dintre noi (când stăm cu ele depărtate), poartă semnătura lui SATURN, simbolul magiei. Ştim deja care este aspectul negativ al Sferei lui Saturn, ce este teribila Magie Neagră.

Dacă sus îl avem pe Jupiter cu ochii Spiritului mereu deschişi, este evident că tenebroşii, văzând asta, se îngrozesc, nu pot rezista, se retrag...

În partea dreaptă, plasând imaginea faţă în faţă, vedem LUNA şi la stânga vedem SOARELE. Dar dacă aşezăm imaginea nu faţă în faţă, ci de partea noastră, este clar că la dreapta va sta Soarele şi la stânga Luna nu-i

aşa?

Soarele este reprezentat printr-un cerc, cu un punct în centru. Acest Soare radiant al Spiritului ne luminează Drumul. Soarele reprezintă forţele solare, forţele pozitive, masculine. Luna reprezintă forţele negative, feminine.

În centru apare CADUCEUL LUI MERCUR, sub semnul lui MERCUR. Desigur acest Caduceu al lui Mercur este foarte important; mai sus se află semnul planetei Mercur.

Este evident că Mercur este „Mesagerul Soarelui”. Fără Mercur nu ar fi posibil să se ajungă la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei.

Sub Mercur apare Caduceul, cu aripile Spiritului totdeauna deschise. Un astfel de Caduceu se află în Şira Spinării a omului, în Măduva Spinării a noastră, în acea pereche de cordoane simpatice, cunoscute în Orient ca Ida şi Pingala: o pereche de cordoane care se încolăcesc în forma pe care o vedeţi în Caduceul lui Mercur. Prin această pereche de cordoane nervoase urcă Energia Creatoare până la creier.

Avem aici de asemenea, în această Pentalfă, BASTONUL PATRIARHILOR, Vergeaua lui Aaron, Tulpina de Bambus cu şapte noduri, Sceptrul Regilor, Crinul înflorit al lui Iosif, care este Şira Spinării.

Evident, prin Canalul Medular Spinal, trebuie să urce Focul Sacru în fiecare dintre noi. Fără SPADA ÎNFLĂCĂRATĂ, nu am fi cu adevărat discipoli. Când un înger îşi pierde Spada, acel Înger a căzut, şi atunci este aruncat în infernurile atomice.

Apare de asemenea în Pentalfă, în partea superioară, POTIRUL. Astfel că vedem Potirul, Bastonul şi Spada. Acest Potir, fără îndoială, reprezintă YONI-ul (adică UTERUL) aşa cum Bastonul reprezintă PHALLUS-UL, principiul masculin, iar Spada, Focul Sacru.

Indubitabil, trebuie să învăţăm să mânuim Bastonul şi Spada şi trebuie să lucrăm de asemenea cu „Vasul lui Hermes”, dacă vrem să realizăm Marea Operă.

Trebuie să lucrăm cu acest Caduceu al lui Mercur care apare în Pentalfă, adică trebuie să transmutăm Sperma în energie, pentru a trezi Focul Sacru şi a-l face să urce prin Şira Spinării până la creier. Doar aşa va fi posibil să dezvoltăm toate facultăţile şi puterile noastre! Trebuie să lucrăm cu acest „Caduceu al lui Mercur” pe care îl avem în Şira Spinării.

În mod evident, când noi ştim să transmutăm Sperma în Energie, când nu comitem eroarea de a vărsa „Vasul lui Hermes Trismegistul”, atunci Sperma (neejaculată) se transformă în Energie Seminală. Această energie, la rândul ei, se bipolarizează în atomi solari şi lunari de foarte înalt voltaj care urcă prin cele două cordoane nervoase care se încolăcesc în Şira Spinării, cele două cordoane care apar în „Caduceul lui Mercur”.

Atunci atomii solari şi lunari fac contact în TRIVENI, aproape de coccis, şi atunci prin inducţie se trezeşte o a treia forţă. Vreau să mă refer, în mod subliniat, la Focul Sacru al Şirei Spinării, Focul Rusaliilor, Focul Iehovist, Focul Sexual. Un astfel de Foc, urcând în mod lent, din vertebră în vertebră, va

trezi treptat diferite puteri în om.

Trebuie să lucrăm, indubitabil, cu Soarele şi cu Luna (principiile masculine şi feminine), adică bărbatul cu femeia sa, iar femeia cu bărbatul său. Numai aşa este posibil să trezim acest Foc Sacru care trebuie să ne transforme radical.

Trebuie să învăţăm să mânuim Bastonul şi Spada, trebuie să învăţăm să mânuim „Vasul lui Hermes", Cupa Sacră. Doar aşa este posibilă transformarea totală.

În discursul meu anterior spuneam că atunci când un bărbat se căsătoreşte cu o femeie care nu îi aparţine ca soţie, ci o ia din capriciu, violând Legea, este uşor să o recunoşti pentru că în ziua nunţii apare cheală. *(Bineînţeles asta în Lumea Astrală*.)

Ea, în mod inconştient, tocmai şi-a acoperit în aşa fel părul, încât realmente nu îl vezi; pare ca şi cum nu ar avea păr (cheală).

Asta nu o ştiu, bineînţeles, toate femeile. Dacă ar şti-o, atunci ar căuta modul de a nu fi văzute chele, încât părul lor să iasă din toate părţile. Atunci se spune că bărbatul este marcat cu o Stea fatală pe frunte, adică cu Pentalfa răsturnată, cu focul luciferic.

Când bărbatul este de asemenea infidel soţiei sale, soţiei pe care i-a dat-o Marea Lege, atunci cade, precum Pentalfa răsturnată, cu capul în jos şi cele două picioare în sus şi va primi pe frunte simbolul fatal al Stelei răsturnate...

În Evul Mediu au existat marile Mistere Esoterice Gnostice. Acel neofit care era candidat la Iniţiere, era condus legat la ochi până la o mare sală; acolo i se desfăcea legătura. Primul lucru care se prezenta în faţa privirii sale era ŢAPUL LUI MENDEZ, DIAVOLUL...

I se ordona neofitului să sărute şezutul Diavolului. Dacă neofitul tremura, nu asculta, era din nou legat la ochi şi imediat era scos pe altă uşă.

Niciodată nu ştia pe unde a intrat, nici pe unde a ieşit. Dar dacă asculta, de la chiar picioarele Diavolului, din acel cub în care apărea el aşezat, din acea PIATRĂ CUBICĂ pe care stătea, ieşea o frumoasă fecioară care îl primea cu sărutul păcii şi braţele deschise. Atunci era primit de întreaga fraternitate şi acceptat în calitate de cavaler Gnostic.

Aceia erau Gnosticii-Rozacruce care cunoşteau cu adevărat Misterele Trandafirului şi al Crucii. Nu vreau să spun că deja erau Rozacruce cu adevărat („Trandafir-Cruce" este un cuvânt mare); Rozacrucienii există numai acolo sus, în Lumile Superioare, aici jos există doar aspiranţi ai Rozacrucienilor. Pentru a ajunge să aparţii autenticului Ordin Rozacruce, trebuie să fii Gnostic.

Dar ce este Trandafirul-Cruce? Nu este, oare, simbolul Logosului Divin? Ce este Crucea? Ştim deja că este absolut sexuală. Ştiţi ce trebuie să se facă pentru a înflori Trandafirul pe această Cruce? Ştiţi voi ce semnifică faptul că Logosul ajunge să înflorească în noi cu ajutorul muncii sexuale? Aceasta este ceva foarte teribil, de nespus! Numai când se ajunge la asta suntem

Rozacrucieni. Înainte de acel moment, putem fi doar aspiranţi ai Rozacrucienilor.

Nimeni nu ar putea intra în TRANDAFIRUL CRUCE DE AUR, fără a fi Gnostic, fără „G”-ul generării. Cum, în ce fel, este posibil ca Trandafirul să înflorească cu ajutorul muncii sexuale în noi? Care este Trandafirul? Deja am spus-o: Logosul. Dar, ca să înflorească Logosul în sex şi cu ajutorul sexului? Aţi văzut ceva mai teribil?

Un tablou de Cungat, din Evul Mediu, este extraordinar: în el Cristos apare crucificat, dar iată minunea: cu Phallusul în erecţie, făcut Lumină... Doar aşa este posibil să fiţi Gnostici Rozacrucieni.

În Evul Mediu, repet, erau acceptaţi (în acele Temple Gnostice) aspiranţii la a deveni Rozacrucieni, după acea Iniţiere. Dar de fapt, ce semnifică acel Ţap al lui Mendez? Evident, pe TIPHON BAPHOMET!...

„Eu cred în Misterul lui Baphomet!”, declară Gnosticismul Universal. Şi că BAPHOMET-LUCIFER este una din părţile izolate ale Fiinţei noastre. Fiinţa noastră Intimă are multe particule: una dintre ele este Lucifer; reflexia Logosului, umbra propriului nostru LOGOS INTIM, proiectată în noi înşine şi în interiorul nostru înşine, aici şi acum, pentru propriul nostru bine. Iată Misterul lui Baphomet şi al lui Abraxas. Misterul lui ABRAXAS este atât de gnostic încât merită osteneala să îl amintim; fără îndoială reprezintă ÎNVIEREA.

Dar ar putea fi oare posibilă Învierea fără Lucifer? Imposibil, nu-i aşa? Aceasta o ştiau cei din Nahuatl: Luciferul Nahuatl (atât de iubit în Templul din Chapultepec de către Gnosticii-Rozacrucieni), XOLOTL, se află în fiecare dintre noi. Acesta este Focul viu şi filosofal care zace în adâncul profund al apelor noastre seminale, în adâncimile vii ale HAOSULUI nostru METALIC, sexual.

Pe baza celor spuse, s-ar putea lucra fără Lucifer? INRI, spun Gnosticii! Acest INRI se află aşezat deasupra crucii Mântuitorului Lumii. Dar unde se află acea cruce? Repet din nou că LINGAM-YONI (Phallus-Uter), conectate sexual, formează o cruce. Atunci crucea o purtăm fiecare dintre noi şi trebuie să lucrăm cu crucea pentru că acolo se află INRI: Ignis Natura Renovatur Integram (Focul reînnoieşte neîncetat Natura).

Aşadar, LUCIFER-NAHUATL (Xolotl), Ţapul lui Mendez, ascuns înăuntrul sistemului nostru seminal, este acel Foc viu şi filosofal, cu ajutorul căruia putem să ne transformăm în mod radical.

În Catedrala Notre-Dame din Paris, apare o statuie foarte interesantă: un corb. El se uită încolo, spre un colţ, şi în acest colţ se află o pietricică: „Piatra din Centru” (i se spune), „Piatra Superioară a Unghiului”, „Piatra Maestră”, DIAVOLUL. Dar ce curios este acest Diavol din Catedrala Notre-Dame: acolo toţi credincioşii îşi sting lumânările, la sfârşitul ritualurilor lor şi după rugăciune... Da, realmente aceasta este PIATRA FILOSOFALĂ...

Anticele Sibile spuneau: *„Adevăratul filosof este cel care ştie să pregătească Vasul”*. Dar ce Vas? Ei bine „Vasul lui Hermes Trismegistul”. Unde se află acest vas? Aici apare în Pentagramă: este Potirul Sacru, este

Potirul din care a băut Cristos în timpul Ultimei Cine. Da, este Sfântul Graal despre care există atâta şi atâta literatură cavalerească. O copie a lui o avem în Templul din Chapultepec, căci legitimul străluceşte acolo, în Templul din Montserrat (Catalonia, Spania).

Acest „Vas al lui Hermes Trismegistul” trebuie pregătit: este Vasul în care se află conţinută materia primă a Marii Opere, „Vasul lui Hermes”, unde se află conţinută Sperma Sacră, EnsSeminis-ul.

Vai de cel care varsă „Vasul lui Hermes”, pentru că atunci cade precum Pentalfa răsturnată: cu unghiul superior în jos şi cele două raze inferioare în sus! Cade astfel în fundul Abisului şi asta este realmente dureros, iubiţii mei fraţi...

Apare de asemenea în Pentagramă, cuvântul „TETRAGRAMMATON” care este destul de interesant. „TETRA” este trinitatea în interiorul unităţii vieţii. „TETRAGRAMMATON” este exact patrul: Tatăl este numărul unu, Fiul este doiul, Spiritul Sfânt este treiul; dar ei, cei trei, emană din AIN SOPH, adică din STEAUA INTERIOARĂ „care ne-a surâs întotdeauna”, şi cei trei, emanând din AIN SOPH, formează patrul: TETRA-GRAMMATON-ul. Acest cuvânt, Tetragrammaton, este mantric.

Odată am vrut să experimentez cu Tetragrammaton-ul: l-am vocalizat în Lumile Superioare ale Conştiinţei Cosmice şi atunci mulţi Inefabili, ai celor nouă Ceruri (Lună, Mercur, Venus, Soare, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus şi Neptun) s-au arătat pentru a vedea ce se întâmplă, parcă zicând: *„De ce aţi pronunţat numele Eternului în van?”* Am rămas fără grai, perplex şi dezorientat...

Dacă aşezăm Pentagrama în această formă, adică cu unghiul superior în jos şi cele două unghiuri superioare în sus, avem semnul Magiei Negre; în loc să se strângă la invocaţiile noastre coloanele de Îngeri se vor aduna coloanele de demoni.

Arcanul 16 este Turnul Trăsnit, în Kabală este cunoscut ca Turnul Babel, despre care vorbeşte Biblia. Din numitul turn cade Iniţiatul, formând Pentagrama răsturnată.

Când un Iniţiat cade, când varsă „Cupa lui Hermes Trismegistul”, atunci este fulgerat de către Arcanul 16 al Kabalei şi este aruncat în fundul Abisului, cu capul în jos şi picioarele în sus, în forma Pentalfei răsturnate. Astfel au căzut marii Iniţiaţi.

Să amintim acel enunţ sacru: „Infinit este egal cu Pentalfa”. Simbolul Infinitului reprezintă creierul, inima şi sexul.

Lupta este teribilă, creier contra sex, sex contra creier şi ceea ce este mai rău, inimă contra inimă.

Dacă sexul domină creierul, Steaua cu cinci colţuri, Pentagrama rămâne răsturnată şi omul, cu capul în jos şi cele două picioare în sus, este aruncat în fundul Abisului. Cade fulgerat de Arcanul 16. Cel care se lasă să cadă, cade cu Arcanul 16 care este Turnul Trăsnit, sunt cei care au eşuat în Marea Operă a Tatălui.

În Sex se află cea mai mare forţă, capabilă să elibereze sau să înrobească omul. Coborârea în a Noua Sferă a fost încă din timpuri străvechi proba maximă pentru suprema demnitate a Hierofantului.

Vedem de asemenea, pe braţe, diferite litere ebraice. Apare IOD-HEVAU-HE. Cuvântul „IOD”, ca principiu masculin sau particulă Divină, mai bine ca Scânteie Virginală, este teribil.

IOD, este cu certitudine Monada particulară, individuală a fiecăruia, Shiva Hidus, Arhihierofantul şi Arhimagul, Primul născut al Creaţiei, Lâna de Aur, Comoara pe care trebuie să punem stăpânire după învingerea Dragonului Tenebrelor...

HEVE este dedublarea lui Iod, Divina Soţie a lui Shiva, Mama noastră Kundalini Individuală, Vaca Sacră cu Cinci Picioare, misterul esoteric al Pentalfei.

IOD, principiu masculin divin; HE, principiu feminin divin; VAU, Principiu masculin sexual (sau este LINGAMUL); HE principiul feminin sexual (sau YONIUL).

Există un mod de pronunţie a literelor ebraice IOD-HE-VAU-HE, dar este teribil de divin şi nu trebuie cântate în van aceste mantre, pentru că aceste patru litere fac să vibreze Divinitatea Interioară (se spune că este numele Eternului) şi niciodată nu trebuie pronunţate în van. Asta ne invită la reflecţie...

Apar alte litere ebraice aici, pentru a ne aminti anumite procese ale Divinităţii, dar asupra lor voi păstra acum tăcerea...

Apar numere, pentru a ne reaminti Trinitatea în interiorul Unităţii (Tetragrammatonul), dar nu este obligatoriu ca aceste numere să se afle acolo; acestea sunt cu desăvârşire convenţionale. Ceea ce este important este să se afle Tetragrammaton-ul, care ştim deja că este Trinitatea în interiorul Unităţii Vieţii (SFÂNTUL PATRU).

Indubitabil, dragii mei fraţi, Pentagrama este fiinţa umană, Microcosmosul în interiorul căruia (am spus-o) se află Infinitul.

Continuăm acum cu PECETEA LUI SOLOMON, care apare de asemenea aici, în acest desen magic al Pentalfei, cu cele două triunghiuri îmbinate.

Este evident că pentru a-l putea înţelege, trebuie să fim Alchimişti. Cum l-am putea înţelege fără Alchimia Sacră? În ce mod?

Îmi vin în memorie în aceste momente, evenimente transcendentale ale prezentei mele reîncarnări... Eram foarte tânăr încă, aveam o mireasă adorabilă şi se numea „URANIA” (Infinitul). Trăiam mereu îndrăgostit de „Urania”, de acel cer presărat cu nenumărate Galaxii, cu vârtejuri de lumi care ca nişte picături de aur, se aruncă în abisul fără sfârşit...

Într-o zi, în stare de „Samadhi”, abandonai toate vehiculele mele pentru a mă cufunda, total în „SPIRITUL UNIVERSAL”, dincolo de bine şi de rău, mult dincolo de corp, de afecte şi de Minte. Într-o stare, să spunem, de fericire supranirvanică, fericit în mijlocul acelei regiuni imaculate a Spiritului

Universal al Vieţii, a trebuit să intru pe porţile Templului. Atunci am deschis Marea Carte a Naturii şi am studiat legile sale.

Extazul creştea clipă de clipă, moment de moment (nu există fericire mai mare decât aceea de a-ţi simţi Sufletul desprins, pentru că trecutul şi viitorul fraternizează în interiorul unui etern prezent).

Când revenii din acel „Samadhi”, când m-am întors la acest corp fizic, când am pătruns în interiorul vehiculului meu prin acea glandă pineală, atât de citată de Descartes ca „Poarta Sufletului”, a trebuit să primesc o vizită extraordinară: câteva Doamne-Adept, ieşite din acel „SPIRIT UNIVERSAL”, se făcură pentru mine vizibile şi tangibile în lumea formei dense.

Una din ele, plină de o extraordinară gingăşie, punându-mi în degetul inelar al mâinii drepte un inel cu pecetea lui Solomon, exclamă: *„Aţi trecut PROBA SANCTUARULUI, foarte puţine sunt fiinţele umane care au putut trece această teribilă probă”...*

Mă binecuvântară şi merseră, rămânându-mi inelul în degetul inelar drept. M-am ridicat, foarte încet, şi de atunci m-am simţit fericit.

De fiecare dată când reuşeam să scap din acest corp dens, vedeam pe dreapta mea extraordinarul inel, modelat, fireşte, cu acea substanţă imaculată (foarte albă şi divină) din acea regiune a „SPIRITULUI UNIVERSAL”, unde timpul NU EXISTĂ.

Am trăit o serie de evenimente transcendentale şi transcendente... Într-una din acele nopţi ale misterului, după ce am stat într-o grădină plină de flori sublime, vie reprezentare alegorică a virtuţilor divine, am avut fericirea să pătrund într-un Templu de Frumuseţe. În mijlocul aromei care ieşea din vasele pentru ars mirodenii, pluteam fericit cu Vehiculul meu Sideral. Muzica sferelor făcea să vibreze Cosmosul Infinit şi fiecare melodie te înfiora în mod intim.

Deodată, oprindu-mă în faţa Altarului Sacru, în faţa lui Mahatma acelui loc divin, în acel colţ al Iubirii, am observat inelul (era acolo), şi l-am atins cu mâna stângă, cuprins de o mare curiozitate. Atunci Mahatma exclamă: *„Acest inel de acum nu îţi mai serveşte, pentru că l-ai atins cu mâna stângă. Totuşi, îl voi verifica!...”*

Pe urmă îmi dădu câteva explicaţii referitor la tot acest lucru. Îmi spuse că „un astfel de inel reprezintă în mod viu Logosul Sistemului Solar”, că „forţele sexuale, masculine şi feminine, lucrează aici” că „cele şase colţuri sunt masculine, că cele şase intrânduri dintre colţuri sunt feminine...”. Îmi explică că „cele şase colţuri şi cele şase intrânduri dintre colţuri formează douăsprezece radiaţii” şi că „cele douăsprezece radiaţii, prin intermediul Alchimiei Logoice, se cristalizează în cele douăsprezece Constelaţii ale Zodiacului, care este pentru Sistemul nostru Solar, o adevărată matrice cosmică”.

Mahatma rămase după aceea tăcut şi se retrase. Au trecut anii, niciodată nu am mai văzut inelul meu pe mâna dreaptă. Tot timpul am investigat, am căutat, am implorat pentru acel inel... Am ascultat

comentariile diferiţilor esoterişti, dar nimeni de pe faţa Pământului nu putea să-mi dea o explicaţie satisfăcătoare.

Când trebuia să recuceresc minunatul inel? Trecură anii şi în sfârşit înţelesei...

Prieteni: triunghiul superior este SULFUL Filosofiei Secrete, Focul viu al Alchimiştilor. Triunghiul inferior care se înlănţuie cu cel superior, este MERCURUL.

Eu am realizat Marea Operă odată pe Continentul „Mu" sau „Lemuria" care s-a scufundat în mijlocul apelor agitate ale Pacificului, acum optsprezece milioane de ani. Atunci am obţinut integrarea completă a Sulfului şi Mercurului, am realizat în mine însumi Piatra Filosofală. Din acest motiv mi s-a dat minunatul inel.

În acele timpuri deja apuse, am trecut extraordinara PROBĂ A SANCTUAULUI. Desigur, realizasem Marea Operă, aceea pe care a realizat-o Nicolas Flamel, aceeaşi pe care a realizat-o Raimundo Lulio, Jeshua Ben Pandira, Kout-Humi, Saint Germain, enigmaticul şi puternicul Conte Cagliostro, Quetzalcoatl şi mulţi alţii. Dar este adevărat şi cu totul adevărat că după ce am realizat Marea Operă, adică după ce am trecut PROBA SANCTUARULUI, după ce am studiat MAREA CARTE şi am desfăcut cele ŞAPTE PECEŢI ale sale, am comis eroarea de a-l atinge cu mâna stângă, acum un milion de ani...

Adică, după ce am reuşit unirea celor două triunghiuri (integrarea Sulfului şi Mercurului), am făcut aceasta: m-am lansat ca şi Pentalfa răsturnată, cu capul în jos şi colţurile în sus. De acum era interzis sexul, dar am comis eroarea Contelui ZANONI: să revin la sex. Dacă Contele Zanoni se îndrăgosti de Viola, marea napolitană, eu de asemenea am comis eroarea de a mă îndrăgosti de o frumoasă fecioară din prima Subrasă a celei de-a cincea Rase Rădăcină, în Podişul Central din „ASHAC", astăzi ASIA.

Atunci am pierdut minunatul inel, atunci surveni în mine „REDUCEREA METALICĂ", şi astfel, ca Bodhisattva căzut, am mers din existenţă în existenţă până când în prezenta existenţă am hotărât să mă ridic încă o dată, pentru a servi ca instrument Tatălui, pentru că el este cel care iniţiază Noua Eră a Vărsătorului, „printre impunătoarele tunete ale gândului"...

Deci acest Sulf este Focul Sacru care trebuie trezit, pentru a desface cele Şapte Peceţi ale Marii Cărţi a Înţelepciunii, ale Marii Cărţi a Naturii. Că această Carte este citată în „Apocalipsa" profetului din Patmos? Este adevărat! Când se desface Prima Pecete se întâmplă un mare eveniment, la fel şi cu a Doua, a Treia, a Patra, a Cincea Pecete şi aşa mai departe, dar când este ruptă a Şaptea Pecete, se produc trăsnete, tunete, grindină şi mari cutremure. Fiecare dintre noi are obligaţia de a desface cele Şapte Peceţi ale Marii Cărţi prin intermediul Focului Sacru.

În formă remanentă, elementară, spunem că atunci când Kundalini va urca prin Coloana Vertebrală, se vor desface cele Şapte Peceţi, dar asta este elementar, nu-i aşa?

Spunem că este desfăcută Prima Pecete când se deschide Biserica din Efes, Chakra Coccigiană, care ne dă puteri asupra Gnomilor pământului.

Când Focul Sacru urcă la înălţimea prostatei, spunem că am desfăcut a Doua Pecete, care ne dă putere asupra apelor vieţii. Când Focul Sacru urcă la înălţimea plexului solar, spunem că am desfăcut a Treia Pecete, care ne dă putere asupra Focului. Când urcă la înălţimea inimii, spunem că am desfăcut a Patra Pecete, care ne dă putere asupra creaturilor aerului. Când urcă la înălţimea laringelui creator, spunem că am desfăcut a Cincea Pecete, care ne dă putere asupra Akashei Pure şi a Claraudiţiei. Când ajunge la înălţimea spaţiului dintre sprâncene deschide acel lotus minunat care ne permite să vedem marile realităţi ale lumilor superioare (în acel moment se spune că am desfăcut a Şasea Pecete). Iar a Şaptea, se spune că este atunci când Focul ajunge la Glanda Pineală pentru că obţinem Polivederea şi multe alte facultăţi.

Totuşi asta este elementar, cu totul elementar; aceasta este doar prima muncă. Desfacerea celor Şapte Peceţi în mod magistral este ceva mai teribil, mult mai teribil...

Cum asta aparţine Alchimiei, voi da câteva noţiuni cu privire la acest lucru care este teribil...

Se spune, dragii mei fraţi, în limbaj deja alchimist, că trebuie să trecem prin TREI CALCINAŢII, şi asta este reprezentat cu simbolul viu al Salamandrei.

Prima Calcinaţie aparţine MUNTELUI INIŢIERII. Ce calcinăm acolo? Ce vom „coace” şi „recoace”? SAREA ROŞIE (ni s-a spus) care nu este altceva decât „Foc împietrit”, „Sulf împietrit”, pentru că Focul, în Alchimie, este reprezentat prin Sulf. Această SARE ROŞIE, sunt „elementele inumane” pe care le purtăm în interior, care trebuie reduse la cenuşă. Iată Prima Calcinaţie.

A Doua este mai avansată, aparţine celui de-al DOILEA MUNTE: trebuie recalcinată cenuşa acelei SĂRI ROŞII, pentru a scoate din ea diverse elemente spirituale. Este destul de interesant asta; aici se lucrează cu sferele Lunii, lui Mercur, Venus, Soare, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus şi Neptun.

A Treia Calcinaţie merge mai departe; trebuie să transformi acea SARE ROŞIE, cenuşa care a mai rămas (să o aduni şi să o coci din nou), pentru a extrage la sfârşit, de acolo, „SAREA METALICĂ”, „INCOMBUSTIBILĂ” şi „VOLATILĂ”, adică elementele divine mai profunde, care se află îmbuteliate în mod normal în Ego. O dată extrase, fuzionează cu Conştiinţa, pentru ca aceasta să strălucească mistuitor în sânului Universului.

Numai după a treia calcinaţie cântă COCOŞUL PATIMILOR, care reprezintă Învierea. De aceea Cristos spuse: *„Înainte să cânte cocoşul, mă vei nega de trei ori”...*

□ CONFECŢIONARE ŞI CONSACRARE □

„Câteva zile mai târziu, al Doilea Grad de Putere a Focului făcea contact direct cu Atomul Tatălui, situat în câmpul magnetic al rădăcinii

nasului. Atunci am văzut într-o viziune nocturnă Steaua Înflăcărată cu Ochiul lui Dumnezeu în centru.

Pentalfa strălucitoare se desprinse din Cristosul Soare pentru a străluci pe capul meu...

Festivalul cosmic al nopţii Iniţierii a fost extraordinar. Din pragul Templului am văzut-o pe Fiinţa mea Reală, Intimul, crucificat pe crucea sa în străfundul preasfânt al Sanctuarului şi în faţa Fraţilor Fraternităţii Oculte.

În timp ce El primea Iniţierea, eu, în vestibulul Templului, încheiam socoteli cu Domnii Karmei...”

Samael Aun Weor – „Cei Trei Munţi”

Studenţii pot elabora un ELECTRUM pentru a se proteja împotriva tenebroşilor. Numim Electrum în ocultism Pentagrama făcută cu cele şapte metale ale celor şapte planete:

— ARGINT-LUNA;

— MERCUR-MERCUR;

— CUPRU-VENUS;

— AUR-SOARE;

— FIER-MARTE;

— STANIU-JUPITER;

— PLUMB-SATURN.

Semnul Pentagramei trebuie să fie alcătuit din cele şapte metale sau cel puţin să fie trasat cu aur pur peste marmură albă.

Pentagrama cu raza superioară în sus, face să fugă coloanele de demoni.

Pentagrama cu cele două raze inferioare în sus îi atrage pe tenebroşi.

Dacă la intrarea camerei noastre desenăm cu cărbune semnul Pentalfei, cu unghiul superior spre interior şi cele două raze inferioare spre afară, vor fugi din camera noastră tenebroşii. Dar dacă o pictăm cu unghiul superior înspre afară şi cele două raze inferioare spre interior, vor veni în camera noastră tenebroşii.

Când este pusă Pentagrama pe sticlă (adică într-o ramă) asta înspăimântă teribil pe ticăloşi. Şi dacă este pictată pe sticlă, de asemenea îi face să fugă îngroziţi...

Dacă este purtată pe piept, fie din aur sau argint, vom fi bine protejaţi împotriva forţelor întunericului. Se pot face medalioane care se atârnă la gât, inele care se poartă pe degetul inelar.

Se poate de asemenea desena Steaua Înflăcărată pe o piele de miel foarte albă, pentru a o ţine în interiorul camerei. Se poate folosi întotdeauna pentru pragul camerei nupţiale. Astfel vom evita ca tenebroşii să intre în cameră...

Aşadar, Pentagrama este de o putere magică, realmente surprinzătoare...

Pentagrama se consacră cu cele patru Elemente, recitând Exorcismele Focului, Aerului, Apei şi Pământului. Se suflă de cinci ori peste figura magică. Se stropeşte de cinci ori Steaua Înflăcărată cu apa rituală. Se usucă figura Pentagramei cu fumul celor cinci parfumuri: tămâie, smirnă, aloe, sulf şi camfor. Aceste cinci parfumuri servesc pentru a consacra Pentagrama, primele trei sunt pentru a invoca Albul, sulful pentru a îndepărta entităţile tenebroase, iar camforul parfumează şi atrage succesul; trebuie să învăţăm să folosim aceste substanţe.

Pe urmă se pune alternativ Pentagrama pe sol, la Nord, la Sud, la Orient şi la Occident. Se pronunţă numele lui Aleph şi cel al lui Thau sacru reunite în numele cabalistic al lui Azoth.

În timpul Consacrării se inspiră aer de cinci ori prezentându-se Realei Fiinţe Cristice a Maestrului Intern pentru Consacrarea Pentalfei şi se invocă cei cinci Arhangheli (cele cinci Ajutoare magice): Gabriel, Rafael, Uriel, Michael şi Samael.

Pentagrama este simbolul Verbului Universal al Vieţii. Se poate face să strălucească instantaneu Pentagrama cu câteva mantre secrete...

În Upanishadele Gopalatapani şi Krishna am găsit mantrele care au puterea de a forma instantaneu, în planul Astral, teribila Stea Înflăcărată, în faţa căreia fug terorizaţi demonii. Această mantră constă din mai multe părţi:

KLIM KRISHNAYA GOVINDAYA GOPIJANA VALLABHAYA SWAHA.

La vocalizarea acestei mantre se formează instantaneu Steaua Înflăcărată în faţa căreia fug terorizaţi tenebroşii Arcanului 18. Aceşti demoni îl atacă violent pe Iniţiat când lucrează în Marea Operă.

Devoţii Căsătoriei Perfecte trebuie să susţină teribile bătălii împotriva tenebroşilor. Fiecare vertebră a Coloanei Vertebrale reprezintă teribile bătălii împotriva Magilor Negri. Aceştia luptă pentru a îndepărta studentul de pe Drumul Muchiei de Cuţit.

Puternica mantră pe care tocmai am menţionat-o are trei etape perfect definite. La recitarea lui KLIM, pe care ocultiştii din India îl numesc „Sămânţa de Atracţie”, provocăm un flux de Energie Cristică ce coboară instantaneu din Lumea Logosului Solar, pentru a ne proteja şi atunci se deschide spre în jos o poartă misterioasă.

Apoi, cu ajutorul următoarelor trei părţi ale mantrei, este insuflată Energia Cristică în cel care o recită şi, în sfârşit, cu ajutorul celei de-a cincea părţi, cel care a primit Energia Cristică o poate iradia cu o forţă teribilă pentru a se apăra de tenebroşi. Atunci aceştia fug terorizaţi.

Verbul se cristalizează întotdeauna în linii geometrice. Asta este demonstrat cu ajutorul benzii de magnetofon. Discursul rămâne imprimat pe bandă. Fiecare literă se cristalizează în figuri geometrice. Ajunge apoi să faci să vibreze banda în magnetofon pentru ca să se repete discursul. Dumnezeu Geometrizează; cuvântul ia forme geometrice. Aceste mantre citate de noi au puterea de a forma instantaneu, în Lumile Suprasensibile Steaua Înflăcărată. Această Stea este un vehicul al Forţei Cristice. Această Stea reprezintă

Verbul.

Cu această puternică mantră se pot apăra toţi aceia care lucrează în Forja Arzătoare a lui Vulcan. Numita mantră se vocalizează silabisind-o. Cu această mantră se pot conjura demonii care îi controlează pe cei posedaţi.

Este urgent să învăţăm să creăm instantaneu Steaua Înflăcărată. Cu această mantră putem crea această Stea pentru a-i combate pe tenebroşi...

● CAPITOLUL 17 ●
STUDIU RUNIC •

„Dacă cineva vrea cu adevărat să se auto-trezească, atunci să se decidă să moară moment de moment, să practice meditaţia profundă, să se elibereze de minte, să lucreze cu Runele aşa cum le-am predat”.

Samael Aun Weor

• MAGIE RUNICĂ •

„Practicaţi în ordine aceste Rune; începeţi exerciţiile voastre Runice la 21 Martie; dedicaţi fiecărei Rune cât timp doriţi.

În acest «Mesaj de Crăciun 1968-1969» v-am încredinţat ştiinţa de care aveţi nevoie pentru a ajunge la trezirea Conştiinţei.

Nu comiteţi eroarea de a citi această carte cum cineva citeşte un ziar. Studiaţi-o profund timp de mulţi ani, trăiţi-o, puneţi-o în practică.

Acelora care se plâng pentru că nu ating Iluminarea, le recomand răbdare şi seninătate. Iluminarea vine în noi când dizolvăm Eul Pluralizat, când am murit cu adevărat în cele 49 de Regiuni ale Subconştientului”.

Samael Aun Weor – „T.E. de Magie Runică”

□ *RUNA FA* □

Este foarte urgent şi de neamânat să ne trezim Conştiinţa dacă vrem realmente să ne Auto-Cunoaştem profund. Numai omul Auto-Conştient poate pătrunde după voinţă în Universurile Paralele.

Există JUDO-ul SPIRITULUI; ne referim la Exerciţiile Runice; acestea sunt formidabile pentru a ajunge la trezirea Conştiinţei. Cine vrea să lucreze cu acest Judo, trebuie să înceapă cu Runa lui Mercur, a cărui culoare violetă generează forţe cosmice extraordinare.

Este bine de ştiut că această sus numită Rună Nordică cuprinde în ea însăşi toată puterea şi impulsul fecundităţii. Avem nevoie de suflul Fohatului pentru a fecunda propriul nostru Psihic, de Scânteile Spiritului Sfânt pentru a ne face Auto-Conştienţi.

Dacă analizăm practicile Runei FA, putem evidenţia că în ele există Pranayama, Rugăciune, Meditaţie şi o anumită postură sacră.

PRACTICĂ:

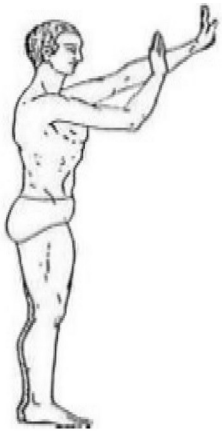

Trebuie să salutăm fiecare nouă zi cu imensă bucurie, iar atunci când ne dăm jos din pat să ridicăm braţele spre Cristosul-Soare, Domnul Nostru, în aşa formă încât braţul nostru stâng să rămână puţin mai sus ridicat decât cel drept, iar palmele mâinilor să stea în faţa luminii în acea atitudine inefabilă şi sublimă a celui care realmente aspiră să primească Razele Solare.

Aceasta este sacra poziţie a Runei FA; o dată ce ne aflăm aşa, lucrăm cu Pranayama, inspirând pe nas şi expirând aerul pe gură, în mod ritmic şi cu multă Credinţă.

Ne imaginăm în aceste clipe că Lumina Cristosului-Soare intră în noi prin degetele mâinilor, circulă prin braţe, inundă întregul nostru organism, ajunge până la Conştiinţă, o stimulează, o trezeşte, o cheamă la activitate.

În nopţile misterioase şi divine, practicaţi acest Judo Runic înaintea cerului înstelat al Uraniei în aceeaşi poziţie şi rugându-vă aşa:

„Forţă Minunată a Iubirii, înteţeşte-mi Focurile Sacre pentru a-mi trezi Conştiinţa. FAAAAA... FEEEEE... FIIIII... FOOOOO... FUUUUU...”

Această scurtă, dar mare rugăciune poate şi trebuie spusă cu toată inima de atâtea ori de câte se doreşte.

□ RUNA IS □

Când analizăm profund Runa IS, descoperim cu uimire mistică propria noastră Fiinţă, Intimul.

În noaptea profundă a tuturor vârstelor, acolo, în ţara arsă de soare a lui Kem, când în templele egiptene se studia în taină Runa IS, se reflecta întotdeauna la bipolaritatea bărbat-femeie, masculin-feminin, iar de aici, este clar că rezultă ISIS, numele sacru al Eternei Mame Spaţiu.

S-au spus multe în ocultism despre Prakriti, spaţiul ca Entitate Feminină Maternă, dar Pseudo-Esoteriştii nu ştiu nimic în relaţie cu acel „punct matematic” în care se gestează întotdeauna Regele Soare, Copilul de Aur al Alchimiei Sexuale.

Nu încape nici o îndoială că în acel „punct misterios” rezidă rădăcina însăşi a Monadei noastre Sacre. Punctul, în sine însuşi, este Mama noastră Divină Particulară, adorabilă şi eternă, fără început şi fără sfârşit.

În Mama noastră Divină Kundalini se află conţinute toate puterile sacre ale Monadei (Atman-Buddhi-Manas).

Celor care nu sunt foarte versaţi în Teosofie, le spunem că în Mama Divină Particulară a fiecăruia se găsesc toate puterile propriului nostru Spirit.

Pseudo-Esoteriştii şi Pseudo-Ocultiştii au spus multe despre Triada Imortală sau Spiritul Triun al fiecărei vietăţi, dar nu ne spun nimic despre dedublările lui Prakriti (Mama Divină).

Este indispensabil pentru binele tuturor şi al fiecăruia dintre studenţii noştri să definim acum cele cinci aspecte fundamentale ale sale:

A) NEMANIFESTATA KUNDALINI;

B) ISIS Inefabila, Casta DIANA (Înţelepciune, Iubire, Putere);

C) HEKATE greacă, PROSERPINA egipteană, COATLICUE aztecă (Regina Infernurilor şi a Morţii; Teroare a Iubirii şi a Legii);

D) MAMA NATURĂ particulară, individuală (Aceea care a creat corpul nostru fizic);

E) MAGICIANA ELEMENTALĂ INSTINCTIVĂ (Aceea care a dat naştere instinctelor noastre).

Revoluţia Conştiinţei ar fi radical imposibilă fără ajutorul special al adorabilei noastre Mame Divine Particulare, proprii.

În sine însăşi, ea este propria noastră Fiinţă, rădăcina Spiritului nostru Divin, cauza sa, originea sa.

„Ea este Isis, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul şi în flacăra şarpelui o chemăm”.

Să practicăm cu Runa IS şi să meditǎm la Divina Mamă Kundalini.

PRACTICĂ:

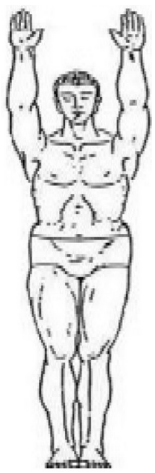

În poziţie de drepţi, să ridicăm braţele pentru a forma o linie dreaptă cu întreg corpul şi după ce ne rugăm şi cerem ajutor Mamei Divine, să cântăm Mantra ISIS aşa: IIIIII... SSSSSS... IIIIII... SSSSSS..., lungind sunetul celor două litere şi divizând cuvântul în două silabe: IS-IS.

Apoi, studentul să se întindă pe pat cu corpul relaxat şi plin de extaz;

să se concentreze şi să mediteze la Mama Divină.

□ RUNA AR □

Am afirmat deja cu multe ocazii că bietul animal intelectual este doar o crisalidă înăuntrul căreia trebuie să se formeze şi să se dezvolte ceea ce se numeşte „Om”.

„Focul Solar” este cu siguranţă ceea ce este necesar pentru a face şi dezvolta înăuntrul nostru înşine acea disponibilitate pentru Om.

FOHAT este Forţa generatoare, Focul Central, viu şi filosofal, care poate produce în interiorul Cosmo-Biologiei animalului raţional, autenticul şi legitimul Mutant, Omul real şi adevărat.

Focul Etern al Abisului fără fund sau Pleroma Gnosticilor este ceva ce nu s-ar putea uita niciodată.

Vorbind de Focul Sacru, se cuvine să menţionăm, să numim, să citǎm vaporii luminoşi ai Oracolului din Delfi, Lumina Siderală a Gnosticilor-Rosacrucieni, Akasha Adepţilor Hinduşi, Lumina Astrală a lui Eliphas Levi, etc.

Cărţile Iniţiatice sunt scrise cu caractere de Foc. Trebuie să fecundăm Natura noastră intimă dacă vrem cu adevărat ca înăuntrul nostru să se nască Omul Solar.

INRI: „Ignis Natura Renovatur Integram” (Focul Reînnoieşte Neîncetat Natura).

Dintre multiplele Focuri care scânteiază în Acvila Divină, cel care luceşte, sclipeşte şi străluceşte în Glanda Pineală (parte superioară a creierului) este totdeauna cântăreţul Spiritului Sfânt, care transportă Arca din oraş în oraş, adică din Chakra în Chakra, de-a lungul şirei spinării.

Hatha Yoghinii hinduşi vorbesc mult despre Devi-Kundalini, Şarpele Ignic al Puterilor noastre Magice, şi ei chiar cred că pot s-o trezească pe baza unor exerciţii respiratorii şi multe alte practici fizice complicate şi dificile.

Noi, gnosticii, ştim că Şarpele de Bronz care-i vindeca pe israeliţi în deşert, Divina Prinţesă a Iubirii, se trezeşte şi urcă prin Şira Spinării numai cu ajutorul Maithunei; totuşi, nu se cuvine să subestimăm Pranayama.

Este util să ştim că Ştiinţa Magică a Respiraţiei înţelept combinată cu Meditaţia Ştiinţifică, ne permite să utilizăm anumite scântei, licăriri, raze ale lui Kundalini cu intenţia salutară de a obţine trezirea.

Runa AR îl reprezintă pe Dumnezeu înăuntrul omului, Forţele Divine acţionând înăuntrul fiinţei umane şi Altarul Sacru al Vieţii.

PRACTICĂ:

Mantra ARIO pregăteşte Gnosticii pentru primirea Focului Sacru. Să se cânte în fiecare dimineaţă această mantră, divizând-o în trei silabe: A... RI... O... Să se lungească sunetul fiecărei litere. Este indicat să se dedice zece minute zilnic acestei practici.

◻ RUNA SIG ◻

Este dificil, într-adevăr, să-ţi imaginezi încântarea, beţia extazului, comuniunea Sfinţilor în nopţile de meditaţie. Într-o astfel de noapte, Patriarhul Iacob, vie reîncarnare a strălucitorului Înger Israel, cu capul sprijinit pe Piatra Filosofală, a citit în astre promisiunea unei posterităţi nenumărate, şi a văzut misterioasa scară septenară pe care mergeau şi veneau Elohimii între Ceruri şi Pământ.

Numai în absenţa Eului putem experimenta Ceea ce este Adevărul, Realul, Acela...

În ziua Domnului, eu am fost să investighez, să caut, să cercetez mistere în legătură cu ultima mea oră. Şi am văzut şi auzit lucruri care profanilor şi profanatorilor nu le este dat să înţeleagă.

Şi am experimentat în formă directă ultima perioadă a vieţii mele, amurgul Eului, finalul catastrofic al Eului Însuşi. Şi am putut trăi crucificarea Cristosului Intim şi coborârea în Mormântul Sfânt.

Lupta împotriva lui Satan a fost teribilă... Soţia mea sacerdotesă a sigilat sarcofagul meu cu o piatră mare şi mi-a surâs dulce.

Dinspre Golgota Tatălui veneau voci extrem de divine, şi fulgere şi tunete.

Toate acestea îmi amintesc de Runa SIG, Fulgerul teribil al Soarelui Central; SULUSIGI-SIG, numele secret al teribilei Vipere Sacre Kundalini.

Cu siguranţă, Steaua cu Cinci Colţuri este o repetare constantă a Runei SIG, pare trasată în întregime cu zigzagul fulgerului; în timpurile antice, oamenii tremurau în faţa Pentalfei.

În Misterele Arhaice, SIG era Phallus-ul şi pe această cale ne întoarcem

la Maithuna (Sexo-Yoga).

SIG este Soarele, iar litera sa este „S”, a cărei înţeleaptă pronunţare se converteşte în vocea subtilă, în acel sâsâit dulce şi molcom pe care Ilie îl asculta în deşert.

Iniţierea Finală este pecetluită cu fulgerul, cu Runa SIG şi între tunete şi fulgere, se aud cuvinte teribile: „Tatăl meu, în mâinile tale îmi încredinţez Spiritul”.

Incandescenta Spadă Înflăcărată care se roteşte ameninţătoare în toate părţile pentru a păzi drumul Arborelui Vieţii are înfricoşătoarea figură a Runei SIG, ne aminteşte de zigzagul fulgerului.

De asemenea, fulgerul teribil al Justiţiei Cosmice îi aruncă în Abis pe acei Bodhisattvaşi Căzuţi care nu au vrut niciodată să se ridice; acestora li se impută trei delicte:

1. Cel de a-l fi asasinat pe Buddha.
2. Cel de a-i fi dezonorat pe Zei.
3. Multe alte delicte.

Orice Mare Operă, orice judecată este pecetluită întotdeauna cu Runa SIG, cu Spada Înflăcărată.

PRACTICĂ:

Pecetluiţi întotdeauna toate muncile voastre magice, invocaţii, rugăciuni, lanţuri de vindecare, etc., cu această Rună; trasaţi cu mâna, cu degetul arătător întins, zigzagul fulgerului în timp ce faceţi să răsune litera SSSSSSS ca un sâsâit dulce şi molcom.

□ RUNA TYR (TIR) □

Păsări care cântă, pâraie care saltă, trandafiri care parfumează atmosfera, tălăngi care cheamă; opreşte-te, umbră a binelui meu, frumoasă iluzie a zilei, pentru că noaptea a sosit.

Noapte divină, iată-mă aici, în sfârşit singur cu mine însumi, ascultând în vocea lui Isaia tânguitul tău insinuant care-mi rosteşte numele.

Cu ardoare fecundă, fără nici un fel de incident neprevăzut, cu pietate simplă, străbăteam străzile oraşului capitală a Mexicului. Oraş străbătut în miezul nopţii, între cristale inefabile fără nici o neclaritate.

Şi am urcat în vechiul turn al catedralei metropolitane cântându-mi poemul cu vocea tăcerii.

Şi când am coborât din turn, cineva mă urma; era un chela, un discipol;

bucuria mea a fost mare, mă simţeam beat de o rafinată voluptate spirituală, corpul meu nu avea greutate, mă mişcam în formă Astrală; îmi abandonasem vehiculul fizic de un anumit timp.

În atriul vechii catedrale, lângă bătrânele ziduri care au fost martore mute la atâtea încăierări, eşecuri şi provocări de-a lungul mai multor secole, am văzut o pestriţă şi pitorească mulţime de bărbaţi şi femei, copii şi bătrâni, care ici, colo şi pretutindeni îşi vindeau mărfurile.

Şi, stând ca un yoghin oriental lângă zid, sub turnul învechit, într-un colţ al vechii catedrale, un bătrân aztec de vârstă nebănuită medita.

Un adormit oarecare ar fi putut să-l confunde uşor cu un negustor; pe piatra rece a pardoselii, în faţa sa venerabilul avea un obiect misterios, o sacră relicvă aztecă.

Umilit, încurcat, copleşit în faţa acestui venerat Sfânt indigen, a trebuit să îngenunchez reverenţios; bătrânul m-a binecuvântat.

Chela-ul meu, care îmi urma paşii, părea un somnambul; Conştiinţa sa dormea profund şi visa...

Curând s-a întâmplat ceva: s-a înclinat ca pentru a apuca ceva şi, fără cel mai mic respect, a luat intangibila relicvă, a observat-o în mâinile sale cu infinită curiozitate, iar eu am rămas sincer îngrozit în faţa acestui mod de a se purta. Acest lucru mi s-a părut teribil şi am exclamat:

„— Dar ce faceţi? Comiteţi un mare sacrilegiu. Pentru Dumnezeu! Retrageţi-vă de aici, lăsaţi acea relicvă în locul său”.

Totuşi, Maestrul, plin de infinită compasiune, replică:

„— Nu are nici o vină pentru aceasta, este adormit”.

Apoi, ca orice călător care vrea să dea inimii mâhnite un preţios balsam, a apucat capul neofitului adormit, a suflat în faţa sa Fohat-ul viu cu scopul de a-l trezi, dar totul s-a dovedit inutil, chela era în continuare adormit, visa. Plin de profundă amărăciune, am spus:

„— Şi cât m-am mai luptat acolo, în lumea fizică, pentru ca aceştia să-şi trezească Conştiinţa şi, totuşi, încă continuă să doarmă”.

Chela luase o figură gigantică; Eul Pluralizat (ansamblu de entităţi distincte, diverse) introdus în interiorul Corpurilor sale Lunare, îi dădea acel aspect.

Era curios să vezi acel neobişnuit gigant de culoare alb-cenuşie, mergând încet ca un somnambul prin vechiul atriu al bătrânei catedrale, îndepărtându-se de noi în direcţia casei unde dormea corpul său fizic.

În acele momente nu am mai putut decât să exclam, zicând:

„Cât de urâte Corpuri Lunare!”

Totuşi, veneratul bătrân cuprins de compasiune mi-a răspuns:

„În templul în care vei intra acum (un Templu Jinas, un Sanctuar Aztec), sunt mulţi ca acesta; priveşte-i cu simpatie”.

„Bineînţeles că îi voi privi cu simpatie”, am răspuns.

PRACTICĂ:

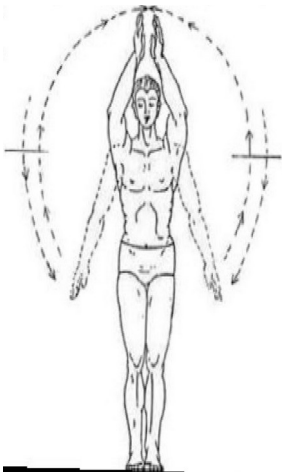

Runa TYR reprezintă Trinitatea Divină reîncarnându-se prin roata naşterilor şi a morţilor.

Practicile care corespund Runei TYR sau TIR constau în a ridica braţele sus şi a le coborî asemănător scoicilor, făcând să rezoneze Mantra TIIIIIRRRRR (alungind sunetul literelor „I” ... „R” ... pentru a trezi Conştiinţa).

„T” sau TAU loveşte în Conştiinţă pentru a o trezi. „I” lucrează intens cu sângele, vehiculul Esenţei, iar „R”, pe lângă intensificarea circulaţiei în venele şi vasele sanguine, operează minunat cu Flăcările Ignice, intensificând, stimulând trezirea.

◻ RUNA BAR ◻

Vorbind în foarte purul ORTO al Limbajului Divin, în Limba de Aur, descoperim cu uimire mistică că BAR în siriană semnifică „FIU”. BARON, în sine însuşi, se descompune în două silabe sacre BAR-ON; se traduce în mod inteligent ca „Fiul Pământului”.

Cristos, Logosul Solar, este ceva mult mai profund: în limba Arameană este „BarHam”, „Fiul Omului”.

Cu siguranţă, Cristosul sau Crestosul Cosmic şi triumfător nu este Iisus; dar a fost încarnat în el.

Cu atât mai puţin este Buddha, dar a înflorit pe buzele sale fecunde, făcut Verb; nu a fost Moise, dar a strălucit pe faţa sa pe Muntele Nebo.

Nu a fost Hermes, dar a trăit încorporat în el; Domnul este lipsit de Individualitate.

„Celui care ştie, cuvântul îi dă putere; nimeni nu l-a pronunţat, nimeni nu-l va pronunţa, doar acela care îl are încarnat”.

Este necesar ca orice Fiu al Omului (fie că se numeşte Iisus, Buddha, Krishna sau oricum se doreşte) să îndure multe lucruri, să fie dispreţuit de Bătrâni (cei consideraţi în lume ca prudenţi, chibzuiţi şi discreţi) şi de principalii Sacerdoţi (sau oameni constituiţi în autoritatea lumească) şi de Scribi (sau cei consideraţi înţelepţi în lume), să fie încredinţat morţii şi să

învie a treia zi...

Dar vă mai spun: „cu adevărat, unii nu vor gusta moartea până când nu vor vedea prin ei înşişi Împărăţia lui Dumnezeu”.

„Cine vrea să vină după mine, să se nege pe sine însuşi (să dizolve Eul), să-şi ia crucea sa zi de zi şi să mă urmeze.

Pentru că cel care vrea să-şi salveze sufletul (egocentricul) şi-l va pierde şi cel care din iubire pentru mine vrea să-şi piardă sufletul (adică cel care vrea să moară în sine însuşi), acela şi-l va salva.

Pentru că la ce îi foloseşte unui om să câştige toată lumea, dacă se păgubeşte şi se pierde pe sine însuşi?

Căci cui îi va fi ruşine de mine şi de cuvintele mele, îi va fi ruşine de Fiul Omului când va veni cu toată maiestatea sa şi cea a Tatălui şi a Îngerilor săi Sfinţi”.

Studiind Gramatica Cosmică, putem verifica prin noi înşine că există o relaţie intimă între RUNELE TYR (sau TIR) şi BAR. TIR corespunde, din punct de vedere esoteric, Semnului Zodiacal al Peştilor.

BAR străluceşte orbitor în strălucitoarea Constelaţie a Berbecului; aceasta ne aminteşte de relaţia ocultă existentă între Apă şi Foc, Moarte şi Viaţă.

Când aşezăm în faţa silabei sacre „AR” un „B”, vrem să indicăm, să semnalăm cu aceasta necesitatea de a aduce Soarele pe Pământ. AR-BARMAN este numele primitiv al lui Abraham.

Încarnarea Cristosului în şi înăuntrul sinelui însuşi este vitală, cardinală, fundamentală pentru convertirea în Fiu al Omului; numai aşa avem drept deplin să intrăm în Ordinul lui Melchisedec.

Este oportun să-i amintim Fiului Pământului, locuitorilor lumii, Rasei Lunare, că aşa cum apa a pus capăt istoriei vechi, tot aşa focul va distruge foarte curând tot ceea ce are viaţă. Vai! Vai! Vai! de locuitorii Pământului. Vai de această rasă perversă a lui Adam!

PRACTICĂ:

Să se combine în mod inteligent exerciţiile Runei BAR cu cele ale Runei TYR sau TIR.

Să se ridice braţele sus şi să fie coborâte asemeni scoicilor, cântând mantrele TIR, BAR, aşa: TIIIIRRRR... BAAAARRRR...

Obiectivul acestei practici:

1. Combinarea înţeleaptă înăuntrul Universului nostru Interior a forţelor Magice ale celor două Rune.

2. Trezirea Conştiinţei.

3. Acumularea în intimitate a Atomilor Cristici de foarte înalt voltaj.

□ RUNA UR □

Luna a fost o lume locuită; acum este un reziduu rece, umbră antrenată după sine de noul corp, unde au trecut, prin transfuzie, puterile şi principiile sale de viaţă; este condamnată să urmărească pământul timp de lungi ere; este o mamă care se roteşte în jurul fiicei sale; pare un satelit.

Eu am trăit în mijlocul umanităţii lunare, am cunoscut cele Şapte Rase ale sale, epocile sale de civilizaţie şi barbarie, ciclurile alternate de Evoluţie şi Involuţie. Când Seleniţii au ajuns la a Şasea Subrasă a celui de-al patrulea Rond (vârsta la care au ajuns acum Pământenii), am îndeplinit o misiune asemănătoare celei pe care o îndeplinesc în aceste momente pe această planetă pe care trăim; i-am învăţat pe oamenii Lunii Religia Sinteză conţinută în Piatra Iniţiatică (Sexul), Doctrina lui Janus (I.A.O.) sau a Jinaşilor.

Eu am aprins flacăra Gnozei între Seleniţi, am format o Mişcare Gnostică... Am semănat sămânţa. Totuşi, vă spun că o parte din sămânţă a căzut lângă drum şi au venit apele lumii şi au înghiţit-o. O parte a căzut între pietre şi conversaţii, teorii şi nelinişti, unde nu existau oameni reflexivi, profunzi; nu a rezistat la proba focului şi s-a uscat în faţa luminii soarelui, nu avea rădăcină. Şi o parte a căzut între spini, între fraţii care s-au rănit unii pe alţii cu calomnia, bârfa, etc. Au crescut spinii şi le-au înăbuşit.

Din fericire nu s-a pierdut munca mea de „semănător”, pentru că o parte a căzut pe pământ bun, şi a dat rod: care o sută, care şaizeci şi care treizeci la una.

În Devamatri, Aditi sau Spaţiul Cosmic, în interiorul lui „UR” Runic, în Microcosmosul om-maşină, sau mai bine spus, animal intelectual, există multe facultăţi latente care se pot dezvolta pe baza a teribile supra-eforturi intime.

Pe vechea Lună, înainte ca aceasta să se convertească într-un cadavru, cei care au acceptat Religia Sinteză a lui Janus au fost salvaţi şi s-au transformat în Îngeri; totuşi, majoritatea, inamicii Maithunei, cei care au respins Piatra Iniţiatică (Sexul) s-au convertit în acei Luciferi de care vorbeşte Biblia: Demoni teribil de perverşi.

Şi m-am absorbit în Absolut la finalul Mahamvantarei Lunare, care a durat 311.040.000.000.000 de ani sau o vârstă a lui Brahma.

Este indispensabil să spunem că după Marea Zi, valurile monadice ale Lunii s-au cufundat înăuntrul lui UR Runică, în interiorul pântecului profund al Eternei Mame Spaţiu.

În teribilul repaus Paranirvanic, Tenebrele Necunoscute s-au convertit pentru noi, Fraţii, în Lumină Necreată.

UHR este ceasul, măsura timpului, Mahamvantara. RUH este odihna, Marea Pralaya.

Noaptea Cosmică durează în realitate tot atât cât Marea Zi. Este de datoria mea să afirm că fiecare dintre noi, Fraţii, s-a absorbit în mod radical în Atomul său Primordial Ain Soph.

Când s-a iniţiat aurora noii Zile Cosmice, Eterna Mamă-Spaţiu s-a mărit din interior spre afară ca bobocul de lotus. Universul se gestează în pântecele lui Prakriti.

În gramatica cosmică, Runa „UR” este cu siguranţă Divina Mamă-Spaţiu; Matricea Sacră unde se gestează bestii, oameni şi Zei.

PRACTICĂ:

Iubind-o pe Mama noastră Divină şi gândindu-ne la acel pântec în care se gestează lumile, să ne rugăm zilnic aşa:

„Înăuntrul Fiinţei mele Reale interne se află Lumina Divină. RAAAMM... IIIOOO... este Mama Fiinţei mele, Devi-Kundalini. RAAAMM...IIIOOO..., ajută-mă..., RAAAMM...IIIOOO..., ajută-mă..., iluminează-mă.

RAAAMM...IIIOOO... este Mama mea Divină; Isis a mea, tu ai copilul Horus, veritabila mea Fiinţă în braţele tale; trebuie să mor în mine însumi pentru ca esenţa mea să se piardă în El... El... El...”

INDICAŢIE:

Această rugăciune se face în faţa Soarelui şi cu mâinile ridicate; picioarele trebuie să fie depărtate şi corpul aplecat, aşteptând să primească Lumină şi mai multă Lumină.

□ RUNA DORN SAU TORN □

Obiectivul fundamental al studiilor noastre este să ajungem la Cristificare...

Trebuie să realizăm în noi CRISTOSUL, pentru a vorbi Verbul Creator, dar acest lucru este posibil numai învăţând să manipulăm „Principiul Feminin al Soarelui”...

Magia Sexuală este calea... Totuşi, ştim că Magia Sexuală este foarte grea şi dificilă pentru oamenii cu o voinţă slabă şi de aceea recomandăm discipolilor noştri să practice mai întâi exerciţiile Runei TORN, pentru a obţine Forţa Voinţei care să le permită să mânuiască cu eroism Magia Sexuală.

Când m-am născut în Lumea Cauzală sau mai bine spus Universul Paralel al Voinţei Conştiente, pe altarul templului a strălucit Vălul Sacru al Veronicăi.

Corespunzător Epocii Bronzului, se întâlnesc gravate pe stânci, multe capete cu coroane de spini.

A existat un cult pentru Zeii Spinilor, care cercetaţi bine şi examinaţi cu chibzuinţă ne prezintă în mod clar figura simbolică a Runei TORN.

În misterele sacre ale Cultului Spin se dădeau practici speciale pentru a dezvolta Voinţa Conştientă.

DORN (spin) înseamnă Voinţă. Amintiţi-vă, fraţi gnostici, că deviza noastră este THELEMA.

Divina faţă încoronată de spini, înseamnă Thelema, adică Voinţă Conştientă.

DORN este şi Phallus-ul, principiul volitiv al Magiei Sexuale (Maithuna).

Trebuie să acumulăm în mod inteligent prin intermediul Phallus-ului acea Energie Seminală care atunci când este stăpânită şi transmutată se converteşte în Thelema, Voinţă.

Înarmează-te cu o Voinţă de oţel, aminteşte-ţi cititorule „că fără spinul care înţeapă, care răneşte, nu sare scânteia, nu iese lumina”.

Numai cu Thelema (Voinţă Cristos), putem reveni din Tartar până la lumina Soarelui.

Cu adevărat vă spun că Voinţa Cristos ştie să se supună Tatălui, atât în cer, cât şi pe pământ.

Păziţi-vă de Reaua Voinţă; aceasta în sine însăşi este forţa lui Satan, dorinţă concentrată.

PRACTICĂ:

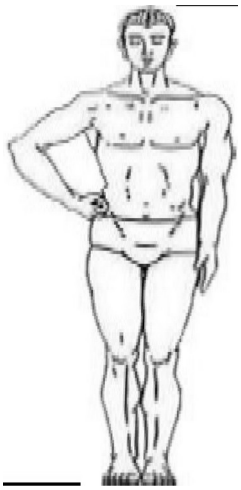

În poziţia militară de drepţi, cu faţa spre Orient, aşezaţi braţul drept în aşa fel încât mâna să stea sprijinită pe centură sau şold, descriind forma acestei Rune.

Cântaţi acum silabele mantrice TI... TE... TO... TU... TA..., lungind sunetul fiecărei vocale. În continuare se va vocaliza mantra TORN, astfel: TOOOORRRRNNNN...

Cu acest exerciţiu practicat zilnic, discipolul va obţine o puternică Forţă a Voinţei, cu care va putea practica Magia Sexuală şi domina bestia pasională.

Trebuie lovit foarte tare în cremeni pentru a face să sară scânteia nemuririi.

Forţa Voinţei este forţa teribilă a Sacrificiului, este coroana de spini a Maestrului...

□ RUNA OS □

Este urgent, indispensabil, de neamânat să studiem profund acea problemă a Transmutării Sexuale pentru celibatari. În mod constant ajung la acest Sediu Patriarhal al Mişcării Gnostice nenumărate scrisori ale multor fraţi care suferă de „poluţii nocturne”.

Cu siguranţă, acele poluţii sunt dezgustătoare, imunde, detestabile; noi întotdeauna am răspuns prescriind Magia Sexuală (Maithuna) contra acestor stări subiective.

Dar trebuie să clarificăm lucrurile: este clar că atât timp cât suntem vii, adică atât timp cât avem Egoul existând în cele patruzeci şi nouă de Regiuni ale Subconştientului, visele erotice vor continua în mod inevitabil. Totuşi, făcând lumină în tenebre, trebuie să afirmăm în mod accentuat că Maithuna aşează, de fapt, cimentul adecvat pentru a evita poluţiile nocturne, chiar dacă acele vise pornografice continuă.

Se întâmplă că, o dată cu Maithuna (Yoga sexului), chela (discipolul) se obişnuieşte într-atât să stăpânească impulsul sexual, încât atunci când în realitate se produce un vis erotic, mintea îl stăpâneşte din instinct; aşa se

evită ceea ce se numeşte „poluţie” (pierderea lamentabilă a licorii vitale).

Este clar, cert, evident că această reţetă serveşte când există continuitate de intenţii; este necesară tenacitate, practică zilnică, an după an, în mod intens. Din nefericire, această formulă serveşte pentru cei căsătoriţi; dar celibatarii, cei care nu au soţie, ce fac?

Cu precizie, aici se află problema şi, cu siguranţă, este foarte gravă; dacă se vrea cu adevărat să se folosească reţeta, trebuie găsită femeia.

Să trecem acum la alt lucru foarte asemănător. Vreau să mă refer la „Transmutarea Sexuală pentru celibatari”. Ar fi lamentabil ca celibatarii să nu poată utiliza Energia Sexuală în vreo formă; şi ei trebuie să progreseze, dar cum? Să mergem la miez, la fapte; nu vreau să spun că celibatarii se pot Auto Realiza în profunzime (este clar că fără Maithuna se dovedeşte ceva mai mult decât imposibil să ajungi la atât de aspiratul Adeptat), dar, desigur, se poate şi trebuie utilizată Energia Creatoare pentru a trezi Conştiinţa.

Totul este să cunoşti tehnica, şi la asta merge cu precizie acest capitol. Să intrăm acum pe de-a-ntregul pe terenul Runei OS.

Ni s-a spus că această Rună vibrează intens cu Constelaţia Scorpionului şi acest lucru este foarte important, pentru că acest cortegiu de stele se află intim relaţionat cu organele sexuale.

Aceasta este însăşi RUNA OLLIN din Mexicul Aztec şi este relaţionată din punct de vedere esoteric cu faimoasa Rună Spin. Ollin, în Aztecă, este semnul mistic al Zeului Vântului, Domnul Mişcării: Ehecatl, acel Înger care a intervenit în Învierea lui Iisus transmiţând prana, viaţa în corpul Marelui Kabir şi strigând: „Iisus, ridică-te cu corpul tău din mormânt”.

Eu îl cunosc personal pe Ehecatl, Zeul Vântului; este, cu siguranţă, un Deva extraordinar, trăieşte în Lumea Voinţei Conştiente...

Să vedem, aşadar, intima relaţie Esoterică existentă între Runa OS şi Runa Spin (Mişcare şi Voinţă).

Runele SPIN şi MIŞCARE cuprind secretul eliberării noastre.

PRACTICĂ:

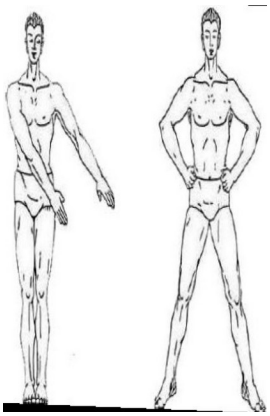

În poziţie de drepţi, discipolul va face mai multe inspiraţii şi expiraţii ritmice.

Când inspiraţi aerul, imaginaţi-vă Forţele Sexuale urcând, suind din glandele sexuale prin acea pereche de cordoane nervoase simpatice cunoscute în India sub numele de Ida şi Pingala; aceşti nervi sau aceste tuburi ajung până la creier şi continuă până la inimă prin intermediul altor canale, printre care este şi Amrita Nadi.

Apoi discipolul va expira aerul imaginându-şi cu fermitate Energiile Sexuale intrând în inimă, pătrunzând mai adânc, ajungând până la Conştiinţă, pentru a o trezi. Loviţi cu forţă în Conştiinţă cu Thelema (Voinţă), combinând astfel Runele Spin şi Mişcare.

La expirarea aerului discipolul va vocaliza mantra „TORN” aşa:

TOOOOOORRRRRRRNNNNNNN...

Cu practicile Runei OLLIN trebuie să realizăm mai multe mişcări ale braţelor.

Să se examineze cu atenţie cele două semne grafice ale Runei OS.

1. Discipolul trebuie să-şi aşeze mâna dreaptă pe centură.

2. Va întinde ambele mâini spre partea dreaptă, mâna stângă ceva mai ridicată decât dreapta, întinzând braţele, formând cu trunchiul un unghi ascuţit.

3. Să-şi aşeze ambele mâini pe talie.

Apoi rugaţi-vă şi meditaţi. Implorați-l pe Tatăl care este în secret, cereţi-i să vă trezească Conştiinţa.

Implorați-o pe Divina voastră Mamă Kundalini, rugaţi-o cu infinită dragoste să ridice, să facă să ajungă Energiile voastre Sexuale până la inimă şi chiar dincolo, până în adâncul profund al Conştiinţei voastre.

Astfel, discipolii noştri celibatari de ambele sexe pot să-şi transmute Energia Sexuală.

Energiile Sexuale se transmută şi cu simţul estetic, cu dragostea pentru muzică, sculptură şi cu plimbările lungi, etc.

Celibatarul care vrea să nu aibă probleme sexuale trebuie să fie absolut pur în gândire, cuvânt şi în faptă.

◻ RUNA RITA ◻

Multiplele elemente subiective care constituie Egoul au rădăcini cauzale.

Eurile sunt legate de Legile Cauzei şi Efectului. Evident, nu poate exista cauză fără efect, nici efect fără cauză; aceasta este indiscutabil, indubitabil.

Eliminarea diverselor elemente inumane pe care le purtăm în interiorul nostru ar fi de neconceput, dacă nu am elimina în mod radical cauzele intrinseci ale defectelor noastre psihologice.

Evident, „Eurile cauză” sunt intim asociate cu determinate datorii karmice.

Numai căinţa cea mai profundă şi negocierile corespunzătoare cu

Domnii Legii pot să ne dea fericirea de a reuşi dezintegrarea tuturor acelor elemente cauzale şi ne pot conduce, într-o formă sau alta, la eliminarea definitivă a elementelor indezirabile.

„Karma este un medicament care ni se aplică pentru propriul nostru bine”; din nefericire, oamenii în loc să se încline cu reverenţă în faţa Eternului Dumnezeu Viu, protestează, hulesc, se justifică pe ei înşişi, se disculpă prosteşte şi se spală pe mâini ca Pilat. Cu astfel de proteste nu se modifică Karma, din contră, devine mai dură şi mai severă.

Nimeni nu scapă Justiţiei, deoarece în adâncul Conştiinţei noastre există KAOMUL, Poliţia Karmei, care capătă formă de fiecare dată când înregistrează o acţiune pozitivă sau negativă. Unde lipseşte Iubirea, apare Kaomul interior care ne conduce în faţa Tribunalelor Legii.

Pentru a dobândi Înţelepciunea, trebuie să fim foarte umili, şi o dată ce am dobândit-o, încă şi mai umili. Orgoliosul, înfumuratul, vanitosul eşuează inevitabil în Marea Operă. Numai pe calea umilinţei şi a căinţei celei mai sincere putem avansa pe Drumul dificil al Tăişului de Cuţit. Amintiţi-vă că pentru cel nedemn toate porţile sunt închise, în afară de una: cea a căinţei...

Când vor înţelege oamenii toate misterele Runei RITA? Cu siguranţă, aceasta este Runa Legii. RITA ne aminteşte de cuvintele Raţiune, Roată, Religie, Right (drept, echitabil, în engleză).

RITA este trandafirul care reprezintă Justiţia Divină.

Dreptul Roman are ca simboluri ale justiţiei balanţa şi spada. Nu este, deci, ciudat ca în Palatul lui Anubis, Marele Arhonte al Legii, să se vadă peste tot balanţe şi spade.

Marele Judecător este sfătuit în munca sa de cei Patruzeci şi Doi de Judecători ai Legii. Din faţa Tribunalelor Karmei nu lipsesc niciodată iluştrii Avocaţi ai Marii Legi, care ne apără când avem Capital Cosmic suficient pentru a anula datoriile vechi.

De asemenea este posibil să obţinem credite de la Domnii Legii sau Arhivarii Destinului, dar trebuie să le plătim cu fapte bune, lucrând pentru umanitate sau pe baza unei dureri supreme.

„Nu se plăteşte karma numai pentru răul care se face, ci şi pentru binele care nu se face, atunci când s-ar pute face”.

PRACTICĂ:

Mantrele fundamentale ale Runei RITA sunt: RA... RE... RI... RO... RU...

La Runa „F” a trebuit să ridicăm braţele. La „U”, să îndepărtăm picioarele. La „D” am pus o mână pe talie. La „O”, picioarele depărtate şi mâinile pe talie. La Runa de faţă, RITA, trebuie să îndepărtăm un picior şi un braţ. Astfel, în această poziţie, studenţii Gnostici vor vedea că ei, ei în persoană, ei înşişi sunt Literele Runice, aşa cum se scriu.

Practica runică de faţă are puterea de a elibera judecata internă. Trebuie să ne convertim în Judecători ai Conştiinţei; este urgent să trezim Buddhata, Sufletul.

Runa de faţă are puterea de a trezi Conştiinţa Judecătorilor.

Să ne amintim de ceea ce se numeşte „remuşcare”; cu siguranţă, aceasta este vocea acuzatoare a Conştiinţei.

Aceia care niciodată nu simt remuşcare, sunt cu adevărat foarte departe de Judecătorul lor Interior, de obicei sunt cazuri pierdute.

Astfel de oameni trebuie să lucreze în mod foarte intens cu Runa RITA, să-şi elibereze Judecata Interioară.

Trebuie să învăţăm de urgenţă să ne ghidăm după Vocea Tăcerii, adică, după Judecătorul Intim.

□ RUNA KAUM □

Misterioasa Rună „K” reprezintă cu deplină exactitate Femeia Sacerdotesă şi Spada Înflăcărată.

Runa KAUM cu „şasele” ei cabalistic vibrează cu maximă intensitate în interiorul Sferei lui Venus, planeta Iubirii.

Bărbaţi şi femei ale lumii, să ştiţi că numai cu Maithuna este posibil să se pună în activitate acel Foc Serpentin Inelar în corpul Ascetului.

Trebuie să învăţăm cu maximă urgenţă să manipulăm înţelept principiul Etern Feminin al Forţelor Solare.

Amintiţi-vă de acvila cu cap de femeie, Doamna Soare, fundamentul diamantin al Marii Opere a Tatălui.

Mai întâi trebuie să transmutăm plumbul în aur şi mai târziu avem nevoie să fabricăm diamante de cea mai bună calitate.

Runa RITA influenţează hotărâtor glandele endocrine masculine, iar Runa KAUM îşi exercită influenţa asupra glandelor feminine.

În labirintul tuturor teoriilor există mulţi acrobaţi ai Hatha Yogăi.

Acei circari presupun că pot să excludă Maithuna şi să se auto-realizeze profund fără a fi nevoie să coboare în a Noua Sferă.

Acei Mistici ai acrobaţiilor cred că pe baza unor piruete şi gimnastici absurde se pot fabrica Corpurile Solare şi ajunge la A DOUA NAŞTERE.

Acum câtva timp am avut înalta onoare de a fi invitat la un consiliu secret al Marii Loji Albe. Trebuie să informez în mod clar lumea că atunci Hatha Yoga a fost descalificată, reprobată, condamnată ca autentică şi legitimă Magie Neagră de cea mai rea clasă.

Rectorii Esoterici ai umanităţii nu acceptă, nu vor accepta niciodată acrobaţiile absurde ale Hatha Yogăi.

Cine într-adevăr vrea să se Auto-Realizeze profund, trebuie să transmute Hidrogenul Sexual SI-12 prin intermediul Yogăi Sexului pentru a fabrica cu el Corpurile Solare, Haina de Nuntă a Sufletului.

Se dovedeşte absolut imposibil să încarnăm în noi înşine Fiinţa noastră Reală, dacă nu fabricăm înainte Corpurile de Aur în Forja Ciclopilor.

Este urgent, indispensabil, necesar să mergem cu fermitate pe Drumul Tăişului de Cuţit.

A sosit ora să urmăm Drumul Căsătoriei Perfecte, amintiţi-vă că deviza noastră este Thelema (Voinţă).

Misterele Runei KAUM strălucesc glorios în adâncul Arcei, aşteptând momentul de a fi realizate.

PRACTICĂ:

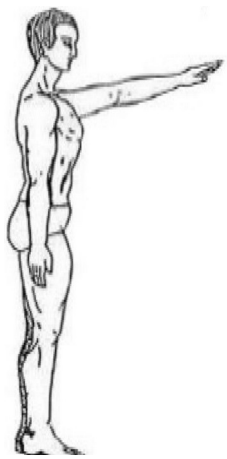

Studentul gnostic se va aşeza în poziţie de drepţi, privind spre orient, ridicând braţul stâng după cum o indică figura Runei KAUM. Să se respire în mod ritmic şi să se vocalizeze mantra KAUM, aşa: KAAAAUUUUMMMM...

□ RUNA HAGAL □

Voi cei demni! (Cei care au ajuns la a Doua Naştere, au dizolvat Egoul şi s-au sacrificat pentru umanitate). Ascultaţi-mă, vă rog!

Pe stânca vie, acolo pe plajă, trasaţi cu un băţ Runa HAGAL.

Chemaţi acum luntrea Lebedei Sacre; astfel veţi putea să vă îmbarcaţi pentru Insulele Misterioase ale celei de-a Patra Dimensiuni.

După ce aţi trasat semnul sfânt, Runa minunată, cântaţi următoarele mantre: ACHAXUCANAC, ACHXURAXAN, ACHGNOYA, XIRAXI, IGUAYA, HIRAJI.

Priviţi fix Runa Sfântă HAGAL şi, cu inima plină de încredere, implorați, cereţi-i Apiei Romane, Urwalei Nordice, Eddei Scandinave, Sibilei Primitive a pământului, Divinei voastre Mame Kundalini să vă trimită unica luntre, Silfii care o mişcă.

Ah! Fericiţi veţi fi voi când vă veţi îmbarca pe misterioasa navă a Lebedei Sacre în direcţia Insulelor Misterioase ale Edenului.

Şi pe voi, novicii, vă sfătuiesc să vă închinaţi Zeilor Sfinţi, să lucraţi cu creaturile Focului, Aerului, Apei şi Pământului.

N-o uitaţi pe Divina noastră Mamă Kundalini; fără ea nu veţi putea realiza nici un progres în această Ştiinţă Sacră.

Amintiţi-vă că Dumnezeu nu are nume şi că este doar o aspiraţie, un suspin, necontenitul Suflu Etern profund necunoscut pentru sine însuşi.

Aşadar „H” este, fără doar şi poate, începutul Logosului tuturor Runelor şi tuturor cuvintelor.

PRACTICĂ:

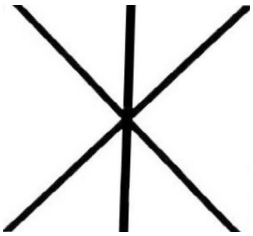

Iubiţi discipoli, meditaţi profund asupra Unităţii Vieţii, asupra Marelui Alaya al Universului, asupra Lumii Invizibile, asupra Universurilor Paralele ale Dimensiunilor Superioare ale Spaţiului.

Concentraţi-vă gândul asupra Walkiriilor, Zeilor Focului, Aerului, Apei şi ai Pământului.

AGNI este Zeul Focului. PARVATI este Zeul Aerului. VARUNA este Zeul Apei. GOB este Zeul elementului Pământ.

Prin intermediul Meditaţiei veţi putea intra în contact cu Zeii Elementelor.

Trasaţi Runa HAGAL pe o hârtie albă şi concentraţi-vă apoi mintea asupra oricăruia din cei Patru Zei principali ai Elementelor. Chemaţi-i în ajutorul vostru când va fi necesar.

COMENTARIU FINAL:

Cum l-am putea uita pe Xochipilli, Zeul aztec al bucuriei, al muzicii, al dansului şi al florilor?

La Nahuaşi încă străluceşte glorios Tlaloc, Zeul ploii. Acest Zeu Elemental trăieşte în Universul Paralel al Voinţei Conştiente.

„Nu eu am fost vinovat de sacrificiile umane”, ne-a răspuns când l-am incriminat de aceasta, şi apoi a adăugat: „voi reveni în Era Vărsătorului”.

Şi ce vom spune despre Ehecatl, Zeul Vântului? Acest Deva Elemental al Aztecilor a fost cu precizie acela care a cooperat la Învierea lui Iisus, inducând în corpul Maestrului activitate şi mişcare.

Noi, Gnosticii, încă ne închinăm Zeilor porumbului fraged şi porumbului matur.

Îl cunoaştem foarte bine pe Zeul Liliac Aztec, acel înger care trăieşte în Universul Paralel al Voinţei Cosmice şi care lucrează în a Patra Dimensiune cu Îngerii Morţii.

Îi iubim pe Zeii Elementali ai vechiului Egipt Faraonic şi niciodată nu vom uita Sfinxul milenar.

Runa HAGAL şi Meditaţia profundă ne vor permite să ne punem în contact cu acele Scântei, cu acele Flăcări inefabile.

□ RUNA NOT □

Să vorbim acum despre „iertarea păcatelor”. Oare poate fi iertată Karma?

Noi spunem că şi Karma se poate ierta. Când o Lege Superioară transcende o Lege Inferioară, Legea Superioară, în sine însăşi are, fără nici o îndoială, puterea extraordinară de a şterge Legea Inferioară.

Totuşi, există cazuri pierdute, ca cel al furnicilor şi albinelor; acele creaturi, după ce au fost personalităţi normale, au involuat, s-au deformat, s-au micşorat până au ajuns la stadiul actual.

Eu datoram Karma din vieţi anterioare şi am fost iertat; mi s-a anunţat deja o întâlnire specială cu Divina mea Mamă Kundalini; ştiam foarte bine că, ajungând la un anumit grad esoteric, voi fi dus în prezenţa sa.

Şi, cu siguranţă, a sosit ziua mult dorită şi am fost dus în faţa ei; un Adept foarte exaltat m-a condus în faţa Sanctuarului.

Şi acolo, o Doamne!, am chemat-o, ...am rugat-o, ...am invocat-o pe Adorabila mea. Evenimentul Cosmic a fost extraordinar.

A venit la mine, ea, Mama mea Adorabilă. Imposibil de explicat ce am simţit; în ea se aflau reprezentate toate acele mămici pe care le avusesem în diferite reîncarnări.

Totuşi, ea era mai mult... Mama mea, desigur, dar perfectă, inefabilă, extrem de divină.

Tatăl depozitase în ea întreaga graţie a Înţelepciunii sale, Cristosul o

saturase cu Iubirea sa; Spiritul Sfânt îi conferise Puteri Ignice extraordinare.

Am putut înţelege că în Mama mea se exprimau în mod viu Înţelepciunea, Iubirea şi Puterea.

Ne-am aşezat faţă în faţă, ea pe un scaun, eu pe altul şi am vorbit în mod încântător ca între mamă şi fiu.

Ce bucuros! Ce fericit m-am simţit, vorbind cu Mama mea Divină! Aveam ceva să-i spun şi am vorbit cu o voce care m-a uimit pe mine însumi.

„Te rog să-mi ierţi toate delictele mele comise în vieţi anterioare, pentru că tu ştii că eu aş fi incapabil să mai cad azi în aceleaşi erori”.

„O ştiu, fiul meu”, a răspuns Mama mea cu o voce de paradis, plină de infinită Dragoste.

„Nici pentru un milion de dolari nu aş mai comite din nou acele erori”, am spus în continuare Divinei mele Mame Kundalini.

„De ce vorbeşti de dolari, fiul meu? De ce spui aceasta? De ce vorbeşti aşa?”

Atunci, o Doamne!, m-am simţit îndurerat de mine însumi, încurcat, ruşinat şi, plin de durere, am răspuns:

„Iartă-mă, Mama mea, ceea ce se întâmplă este că în acea Lume Fizică, vană şi iluzorie în care trăiesc, se vorbeşte aşa”.

„Înţeleg, fiul meu”, a răspuns Mama mea. Aceste cuvinte ale adorabilei mi-au redat liniştea şi pacea.

„Acum desigur, Mama mea, te rog să mă binecuvântezi şi să mă ierţi”. Aşa am vorbit plin de extaz.

Extraordinar a fost acel moment în care Mama mea, îngenuncheată, cu infinită umilinţă şi plină de Înţelepciune, Iubire şi Putere, m-a binecuvântat, spunând:

„Fiul meu, eşti iertat”.

„Permite-mi să-ţi sărut picioarele, Mama mea”, am exclamat.

Atunci, o Doamne!, în timp ce depuneam sărutul meu mistic pe picioarele sacre, ea m-a instruit cu un anumit simbol, amintindu-mi de spălarea picioarelor la cina Domnului.

Am înţeles totul şi am înţeles profund. Dizolvasem deja Eul Pluralizat în Regiunile Minerale, în Lumile Infernale ale Naturii, dar trebuia să ard Seminţele Satanice în Lumea Moleculară Inferioară, Regiunea Purgatoriului, şi apoi să mă spăl în Letheu şi Eunoe, pentru a şterge memoriile răului şi pentru a fortifica virtuţile înainte de a putea fi confirmat în Lumină.

Mai târziu m-am văzut pus pe o scenă foarte dureroasă a vieţii mele trecute, în care comisesem o eroare lamentabilă şi când am fost pe punctul de a fi călcat de o maşină în interiorul Districtului Federal, oraşul capitală a Mexicului, am evidenţiat pe de-a-ntregul, până la saţietate, că de acum eram eliberat de Karmă.

Mi-am studiat propria mea carte a Karmei în Lumile Superioare şi am

găsit paginile ei în alb, am întâlnit scris pe una din foile sale numai numele unui munte; am înţeles că mai târziu trebuia să trăiesc acolo.

„Este vreo Karmă?”, i-am întrebat pe Domnii Legii.

„Nu este Karma (mi s-a răspuns), *veţi merge să trăiţi acolo pentru binele Marii Cauze”.*

Totuşi, este evident că nu este obligatoriu pentru mine, mi se concede libera alegere.

De acum nu mai datorez Karma, dar trebuie să plătesc impozite Domnilor Legii. Totul are un preţ, şi trebuie să plătesc şi dreptul de a trăi în această lume; eu plătesc cu fapte bune.

Am prezentat, aşadar, consideraţiei iubiţilor mei cititori două cazuri: Karma Iremediabilă, ca cea a furnicilor şi albinelor şi Karma Iertabilă. Să vorbim acum despre „Negocieri”.

Să concretizăm cu Runa NOT. În Masonerie, acest simbol este arătat doar Maeştrilor, niciodată Ucenicilor.

Să ne amintim de semnul pentru ajutor al Gradului al Treilea sau al Maestrului. Se pun mâinile împreunate pe cap, la înălţimea frunţii, cu palmele spre în afară, pronunţând în acelaşi timp: „La mine, fii ai vieţii!” – în ebraică „ELAI B’NE AL’MANAH”.

La acest strigăt, toţi Masonii trebuie să vină să-l ajute pe fratele în nenorocire şi să-i acorde protecţia lor în toate cazurile şi circumstanţele vieţii. În Masonerie se practică Runa NOT cu capul şi a fost şi va fi întotdeauna un S.O.S., un semn pentru ajutor.

NOT, în sine însăşi, înseamnă de fapt „pericol”, dar este evident că înăuntrul aceleiaşi Rune se află puterea de a-l evita în mod inteligent. Aceia care trec pe Cărarea Tăişului de Cuţit, sunt combătuţi neîncetat de tenebroşi, suferă nespus, dar pot şi trebuie să se apere cu Runa NOT. Cu Runa NOT putem să implorăm ajutor, să-i cerem lui Anubis şi celor 42 de Judecători ai Karmei, să accepte negocierile. Nu trebuie să ne plângem de Karmă, aceasta este negociabilă. Cine are capital de fapte bune poate plăti fără a fi nevoie de durere.

PRACTICĂ:

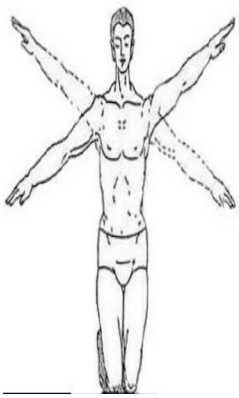

Practicile cu Runa NOT ne conduc la Pranayama, la combinarea

înţeleaptă şi inteligentă a atomilor solari şi lunari.

Să se inspire profund aerul vital, Prana, viaţa, pe fosa nazală dreaptă şi să se expire pe cea stângă numărând mental până la doisprezece şi apoi să se inspire pe cea stângă şi să se expire pe cea dreaptă şi viceversa. Să se continue acest exerciţiu timp de zece minute (cu degetele arătător şi cel mare se controlează fosele nazale pentru această practică).

(Studenţii care doresc să dezvolte această temă, pot s-o facă consultând secţiunea „Pranayama", din lecţia care are drept titlu „Gimnastica din Lamaserie".)

Apoi studentul Gnostic să se aşeze, să se întindă în decubitus dorsal (pe spate cu faţa în sus) cu corpul relaxat, să se concentreze şi să încerce să-şi amintească vieţile sale trecute.

În cazul în care este nevoie de asistenţa lui Anubis, dacă este urgent să se negocieze cu el, să se deschidă braţele şi să se formeze o Rună deschizând un braţ în aşa fel încât să formeze un unghi de 135 de grade şi celălalt de numai 45. Apoi braţul care formează unghiul de 45 va forma un unghi de 135, şi acesta va forma un unghi de 45.

În timpul exerciţiului se vor cânta Mantrele NA, NE, NI, NO, NU, având mintea concentrată asupra lui Anubis, Şeful Karmei, implorându-l pentru negocierea pe care o doriţi, cerându-i ajutorul urgent. (Observaţi bine forma Runei NOT imitând cu braţele acest semn; drept şi stâng alternează în mişcările lor.)

□ RUNA LAF □

Şi Patar, Petru spune: „Iată, pun aici, în Sion, Piatra principală a unghiului, aleasă, preţioasă". „Pentru voi, deci, cei care credeţi, ea este preţioasă; dar pentru cei care nu cred, Piatra pe care constructorii au aruncat-o, a ajuns să fie vârful unghiului. Piatră de încercare şi piatră de scandal". Dar Sfântul Graal? Nu este oare aceeaşi Piatră Iniţiatică?

Graalul este o piatră preţioasă adusă pe pământ de Îngeri şi încredinţată spre păstrare unei Fraternităţi Iniţiatice care s-a numit „Păzitorii Graalului".

Aşadar ne aflăm aici, la Piatra lui Iacob, Piatra Sacră, a Scoţianului Liafail, Piatra Cubică a lui Yesod situată de cabaliştii ebraici în Sex.

Piatra Iniţiatică se converteşte din punct de vedere esoteric în Vasul lui Hermes, în Potirul Sacru.

Peter, Patar, Petru (Revelaţia Iniţiatică) se află în Sex, şi tot ceea ce nu trece pe acolo înseamnă pierdere de timp.

Se dovedeşte extrem de semnificativ că atât în Nord cât şi în America, întâlnim gravat în pietre Laftarul, Runa LAF înseamnă „Salvator".

Este evident că trebuie să ridicăm Biserica pentru Cristosul Intim pe Piatra Vie.

Vai! Vai! Vai! de aceia care-şi vor edifica Templul Interior pe nisipurile

mişcătoare ale tuturor teoriilor; vor veni ploi, vor veni râuri şi casa lor se va rostogoli în Abis unde se aude doar plânsetul şi scrâşnetul dinţilor.

Dacă unim două LAF prin braţul lor, avem atunci litera „M” a mariajului.

Este clar şi foarte adevărat că numai păşind pe Calea Căsătoriei Perfecte se poate obţine Haina de Nuntă a Sufletului, sinteza perfectă a Corpurilor Solare.

„Vai de acei nefericiţi care s-au prezentat la banchetul Domnului fără haine de nuntă. Este scrisă porunca regelui: „Prindeţi-i de mâini şi de picioare şi aruncaţi-i în tenebrele de afară; acolo va fi plânsetul şi scrâşnetul dinţilor. Pentru că mulţi sunt chemaţi şi puţini aleşi”...

PRACTICĂ:

Practica corespunzătoare acestei Rune constă în a merge dimineaţa spre Soare în momentul în care urcă din răsărit, dar în acea atitudine mistică a mâinilor ridicate cum o arată Runa, şi în a-i implora ajutor esoteric. Această practică trebuie să se facă la răsăritul Soarelui în ziua de 27 a fiecărei luni.

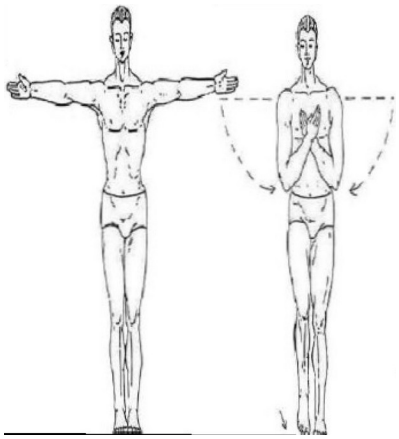

◻ RUNA GIBUR ◻

Acele discuri sau monezi din pământ ars, foarte abundente în ruinele extraordinare ale vechii Troie, sunt pline de cruci Jainas sau Svastice.

Aceasta ne invită să ne gândim că acei oameni din Shekelmesha, deşi înrudiţi cu Atlanţii, purtau în venele lor şi o sământă Ariană, la fel ca celebrele popoare din Yucatan.

Svastica fusaiolelor este un simbol esoteric profund semnificativ. Acest semn inefabil străluceşte de altfel pe capul Marelui Şarpe Vishnu, Shesta-Ananta al celor o mie de capete care locuiesc în Patala sau Regiunea inferioară.

Dacă studiem profund această chestiune, vom scoate la iveală faptul că toate popoarele antice au pus întotdeauna Svastica pe capul emblemelor lor religioase, pentru că este Ciocanul lui Thor, arma magică forjată de Pigmei contra Giganţilor sau Forţelor Titanice Precosmice opuse Legii şi Armoniei Universale.

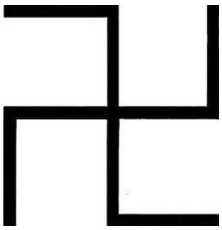

Este aşadar Svastica Sacră, ciocanul ce produce furtunile, pe care îl folosesc Ase-ii sau Domnii celeşti.

În Macrocosmos, braţele sale, îndoite în unghi drept, exprimă în mod clar şi fără cea mai mică îndoială neîncetatele evoluţii şi involuţii ale celor Şapte Cosmosuri.

Svastica, în Microcosmos, reprezintă omul cu braţul drept semnalând Cerul şi cu cel stâng Pământul.

Svastica este un semn Alchimic, Cosmogonic, Antropogonic, după şapte chei interpretative diferite. Este aşadar, în sfârşit, simbol al Electricităţii Transcendente, Alfa şi Omega al Forţei Sexuale Universale, de la Spirit până la Materie şi de aceea cine ajunge să cuprindă întreaga sa semnificaţie mistică este liber de Maya (Iluzie).

Fără nici o îndoială, Svastica, este Moara Electrică a fizicienilor, în ea sunt închise toate Misterele Lingam-Yoni.

Svastica, în ea însăşi, este Crucea în mişcare: Sexo-Yoga, Maithuna, Magia Sexuală.

Gnosticii ştiu foarte bine că EnsSeminis-ul conţinut în glandele endocrine sexuale este „Apa Vieţii”, „Izvorul Nemuririi”, „Elixirul Vieţii Lungi”, „Nectarul Spiritualităţii”.

Auto-Realizarea intimă rezidă exclusiv în Măduvă şi în Semen, şi orice nu trece pe acolo este pierdere lamentabilă de timp.

Toţi ar vrea să se cufunde în curentul sunetului pentru a obţine Eliberarea Finală, „dar cu adevărat, cu adevărat vă spun că dacă nu vă veţi naşte din nou, nu veţi putea intra în Împărăţia Cerurilor”.

Acel „a te naşte” în Sanctum Regnum aparţine în realitate Misterelor Crucii, Svasticii.

În Mexicul Aztec, Dumnezeul Vieţii purta Crucea Svastică pe frunte şi sacerdoţii o aveau ca ornament pe veşmintele lor sacre.

Este evident că fără Alchimia Sexuală, fără Moara Electrică, fără Misterele Sacre ale Svasticii, Auto-Realizarea Intimă, A Doua Naştere despre care a vorbit Kabirul Iisus Rabinului Nicodim, se dovedeşte mai mult decât imposibilă.

Numai lucrând cu Misterele Svasticii Sacre ajungem la A Doua Naştere.

În nici o manieră nu s-ar putea fabrica Corpurile Solare, Haina de Nuntă a Sufletului, fără Misterele Sexuale ale Runei GIBUR.

Această Rună este litera „G” a Masoneriei; este păcat că M.M. nu au înţeles profunda semnificaţie a acestei misterioase litere.

„G” este crucea Svastică, Amin-ul (finalul minunat al tuturor rugăciunilor).

„G” este şi Gott-ul sau God-ul care înseamnă Dumnezeu. Este bine să ştim că Gibraltar s-a numit înainte, Giburaltar, adică: Altar, Altarul Vieţii Divine, al lui GIBUR.

GIBUR este litera „G” a generării.

Acum oamenii nu-şi aduc aminte de practicile Runice, dar, din fericire Runa Cruce încă nu a fost uitată.

Trasând cu degetele mare, arătător şi mijlociu semnul sacru al Svasticii ne putem apăra de puterile tenebroase. În faţa Svasticii fug coloanele de demoni.

CAPITOLUL 18
LAMASERIE TIBETANĂ

„Noi, gnosticii, trebuie să avem un corp sănătos, puternic, frumos, foarte zvelt, nu exagerat de gras, o minte sănătoasă şi o inimă simplă”.

Samael Aun Weor

• GIMNASTICA DIN LAMASERIE •

„Să analizăm puţin această chestiune a VIPARITEI KARANHI MUDRĂ. Prin această poziţie cu picioarele ridicate şi capul pe jos, sângele merge la cap.

Gândiţi-vă ce este un sânge îmbogăţit cu hormoni sexuali; este extraordinar! Un astfel de sânge va pune să lucreze diversele zone ale creierului, va scoate LIMFA STAGNATĂ... Şi cel mai interesant dintre toate este că acel sânge va pregăti TRONUL (ascultaţi bine: TRONUL) pentru SOARELE STRĂLUCITOR, pentru un SOARE ATOMIC, LOGOIC, care realmente există la baza ombilicului. Gândiţi-vă dumneavoastră ce înseamnă asta, dragii mei fraţi; este extraordinar.

Unde se află TRONUL? Se află cu exactitate în pedunculul cerebral, în CENTRUL COLECTOR DE IMPULSURI AFERENTE, care controlează toate mişcările nervoase organice, etc., etc., ale organismului viu.

Când acel SOARE strălucitor urcă, ocupând locul său în pedunculul cerebral, în Centrul Colector de Impulsuri Aferente, atunci mintea rămâne sub controlul acelui SOARE strălucitor, iluminată pe dinăuntru, iar LUNA, care actualmente ocupă acel Centru Colector de Impulsuri Aferente şi care ne amărăşte existenţa, făcând-o greoaie, apăsătoare, reacţionară şi stupidă, coboară inevitabil, ocupând locul pe care în prezent îl ocupă Soarele la baza ombilicului.

În acele momente în care se face această practică, trebuie să-l rugăm pe LOGOS. El este cel care poate să smulgă acest SOARE (care se află la baza ombilicului) şi să-l ducă la pedunculul cerebral. El este cel pe care trebuie să-l implorăm”.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Sănătatea corpului fizic”

E necesar să ştim că în corpul uman, în organismul celular, există anumite Chakre pe care le-am putea numi specifice, speciale pentru vitalitatea organică; sunt sub formă de vârtejuri pe unde intră prana, viaţa, în organismul nostru.

Prima se află în occipital, a doua în frontal, a treia este cea laringiană, situată în gât, a patra este cea hepatică, a cincea este cea prostatică, şi există încă două în genunchi, şapte în total. Repet, aceste şapte Chakre sunt

fundamentale pentru vitalitatea organismului fizic; pe acolo pătrunde prana, viaţa, în corpul vital, este suportul întregii activităţi organice *(să nu se confunde aceste Chakre relaţionate cu vitalitatea organismului, cu cele şapte Chakre principale).*

Cea Laringiană, de exemplu, păstrează concordanţă, relaţie, cu cea Prostatică, de aceea vocea, cuvântul, trebuie să fie supravegheat. Trebuie să evităm cu grijă sunetele ascuţite sau exagerat de joase în voce. Dacă observăm cu atenţie viaţa multor bătrâni ramoliţi, putem verifica perfect că emit multe sunete ascuţite; aceasta denaturează potenţa lor sexuală sau indică, totodată, impotenţa; la fel se întâmplă cu acele sunete exagerat de grave, cavernoase; de asemenea denaturează potenţa sexuală.

Aşadar vocea bărbatului trebuie să se menţină în limitele normalului, iar vocea femeii, de asemenea, nu trebuie să fie nici exagerat de joasă, nici exagerat de ascuţită, pentru că aceasta denaturează potenţa sexuală datorită intimei relaţii existente între laringele propriu-zis şi centrul sexual. S-ar putea argumenta că femeia nu are prostată; aşa este; totuşi ea are Chakra Prostatică, care este în relaţie cu uterul, şi această Chakra îndeplineşte sau joacă un rol foarte important, tot atât de important ca şi Chakra Prostatică la bărbat; la femeie, Chakra Prostatică am putea-o numi Chakra Uterină, şi ştim deja importanţa uterului la femeie.

O dată făcut acest scurt preambul, vom relata, spre binele fraţilor noştri gnostici, ceva care are importanţă ca informaţie.

În urmă cu câtva timp, în India trăia un colonel englez retras din serviciul militar activ; era un bărbat de vreo şaptezeci de ani şi avea un prieten tânăr. Acel colonel auzi vorbindu-se despre o Lamaserie care exista în Tibet, în care oamenii deveneau tineri, unde mulţi soseau bătrâni şi plecau tineri; dar despre aceasta vă voi povesti în formă precisă mai târziu; deocamdată vreau numai să vă explic temeiul, motivul acestor şase rituri care fac posibilă întoarcerea la tinereţe, acelaşi lucru pe care-l căuta colonelul englez.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem este să căutăm sănătatea, pentru că un corp sănătos serveşte pentru orice, suportă totul şi răspunde la o muncă materială sau spirituală în orice moment i se cere. După cum am mai spus, primul lucru, este să ne vindecăm corpul şi să-l menţinem frumos pe tot timpul vieţii; celălalt lucru este să-l menţinem în bune condiţii pentru că, ce poate face cineva cu un corp bolnav? Este evident că un esoterist, un iniţiat, nu trebuie să fie bolnav niciodată; bolile şi problemele chinuitoare sunt pentru persoanele care nu se află pe Drumul adevărat, nu? Dar cel care se află pe Cale, nu trebuie să fie nici ramolit, nici bolnav, asta este clar.

Există o serie de exerciţii esoterice foarte importante. De exemplu, în esoterism s-a vorbit mult despre Kundalini Yoga, despre Viparita Karanhi Mudră, s-a vorbit despre dervişii dansatori sau dervişii rotitori... Există dervişi în India, în Pakistan, etc., care ştiu să realizeze anumite dansuri minunate; prin intermediul acelor dansuri trezesc anumite puteri, dezvoltă anumite Chakre; dacă cineva vrea să ajungă să aibă un corp tânăr, dacă doreşte

dezvoltarea Chakrelor, este urgent să cunoască toate acestea; să vedem, deci, această serie de exerciţii...

Tinerii nu apreciază cât valorează tinereţea pentru că sunt tineri, dar bătrânii da, apreciază această bogăţie care este tinereţea; totuşi, cu aceste şase rituri pe care le vom practica, un bătrân poate reîntineri. Este clar că prin aceste rituri o persoană dacă este tânără se poate menţine tânără, iar dacă este bătrână, se poate întoarce la tinereţe.

Cu aceste practici, orice persoană se poate vindeca de bolile sale. Aici vom întâlni Mayurasana, poziţia în genunchi, poziţia mesei care se vede pe anumite ruine sacre, etc., etc., etc. Este o sinteză de exerciţii esoterice cu documentaţie în India, Persia, Pakistan, Turchistan, Yucatan, Mexic, etc. Pe aici am văzut nişte publicaţii, dar ele nu învaţă formula în mod amplu echilibrată cum este necesar. Aşadar, ceea ce te voi învăţa, este foarte important şi poţi foarte bine să predai acolo în America de Sud la toţi fraţii Mişcării Gnostice.

În primul rând, pentru ca bătrânii să redevină tineri; oameni de şaptezeci de ani, de exemplu, pot să devină persoane de treizeci şi cinci sau patruzeci de ani. Mi se va spune că de ce nu arăt mai tânăr; pur şi simplu pentru că nu am fost interesat în a conserva corpul meu fizic, dar acum, când sunt informat că trebuie să conserv acest corp un timp indefinit pentru a putea iniţia Era Vărsătorului, este evident că trebuie să practic astfel de exerciţii.

Odată, pe aici, am văzut o publicaţie care mi-a fost trimisă din Costa Rica, conţinând astfel de rituri, deoarece aceste rituri nu sunt patrimoniul exclusiv al unora sau al altora. Există anumite Lamaserii în Himalaya şi în alte locuri unde se practică aceste rituri, în special într-o Lamaserie care se numeşte „Izvorul tinereţii”, dar este clar că, în ciuda faptului că acolo se practică multe exerciţii, nu am găsit toată documentaţia exerciţiilor în publicaţia citată. Am găsit nişte date obţinute de la aceeaşi Lamaserie pe care eu o cunosc foarte bine, cum cunosc şi alte şcoli care sunt în India; nu ai decât să-ţi dai osteneala să călătoreşti puţintel prin Turchistan, Persia, Pakistan, etc.; acolo vei afla ceva despre dervişii dansatori sau rotitori, etc.

Trebuie să meditezi puţin asupra a ceea ce simbolizează a sta în genunchi; unii practică inconştient anumite exerciţii de când erau copii.

În orice caz, am întâlnit în acea publicaţie o relatare destul de interesantă: cazul colonelului englez, pe care, desigur, ţi-l voi povesti acum, pentru a-ţi face o idee foarte exactă şi completă asupra beneficiilor care se obţin cu aceste exerciţii pe care ţi le voi arăta.

În această revistă cu pricina se povestea cazul unui colonel englez în vârstă de 70 de ani, din India; el a ştiut că undeva în Tibet exista o Lamaserie unde lumea putea să reîntinerească, şi şi-a invitat un prieten. Prietenul său era tânăr; desigur, el nu voia să-i acorde atenţie, căci, tânăr fiind, spunea: pentru ce, cu ce scop, să plece el să caute să reîntinerească?

În ziua plecării bietului bătrân, tânărul său prieten, cum este de

presupus, râse bine văzându-l pe bietul bătrânel de 70 de ani, foarte în vârstă, cu bastonul său, cu capul său chel cu câteva fire albe, călătorind spre Himalaya în căutarea tinereţii; tânărul prieten gândi în sinea lui, zicând: *„Ce curios, acest biet bătrân şi-a trăit deja viaţa şi vrea să o trăiască încă o dată; şi evident, când l-am văzut mergând, singurul lucru pe care mi l-a stârnit, a fost râsul”.*

Curiozitatea cazului este că o dată trecute vreo patru luni, tânărul prieten al colonelului a primit o scrisoare de la bătrân în care îl informa că deja se afla pe urma acelei Lamaserii numită „Izvorul tinereţii”. Aceasta evident îi stârni râsul şi aşa rămaseră lucrurile.

Cert a fost că patru ani după aceea se întâmplă ceva care cu siguranţă nu mai era motiv de râs; se prezentă la poarta casei tânărului un om care bătu, iar tânărul ieşi să deschidă.

„— La dispoziţia dumnitale, ce doreşti? îi spuse noului venit, care părea un bărbat de vreo 35 spre 40 de ani.

— Sunt colonelul cutare.

— Ah! – spuse tânărul, eşti fiul colonelului care a fost pe undeva prin Himalaya?

— Nu! îi răspunse, sunt chiar colonelul.

— Dar cum e posibil, dacă eu îl cunosc pe colonel, este prietenul meu şi este un om bătrân, iar dumneata nu eşti bătrân?”

— O repet, sunt colonelul; v-am scris o scrisoare patru luni după plecarea mea, informându-vă că am găsit deja drumul pentru a ajunge la Lamaserie”.

Îi arătă tânărului actele sale de identitate; evident, tânărul rămase uimit.

Curios este că acolo, în Himalaya, în Lamaseria numită „Izvorul tinereţii”, acel colonel a văzut mulţi tineri cu care s-a împrietenit; acolo nu era nici un bătrân, toţi erau tineri; unicul bătrân era el, ceilalţi erau persoane între 30, 35 sau 40 de ani. Dar apoi, când deja s-a împrietenit bine cu mulţi, a descoperit că toţi aceia aveau mai mult de o sută de ani, adică toţi erau mai bătrâni decât el, dar nici unul nu arăta bătrân. Evident, colonelul rămase uimit, se supuse disciplinei esoterice a Lamaseriei şi reuşi să-şi recâştige tinereţea.

Bine, am văzut toată această relatare în acea publicaţie care mi-a fost trimisă, dar eu cunosc personal acea Lamaserie, eu am stat acolo. Este un edificiu destul de mare, cu imense curţi interioare; într-o curte lucrează bărbaţii şi în alta lucrează iniţiatele. În acea Lamaserie nu sunt numai femei tibetane iniţiate, ci şi femei engleze, franceze, germane şi din diferite ţări europene.

Cunosc toate acele exerciţii care se învaţă acolo din timpuri străvechi. La mahomedani am cunoscut Mişcările Rotitoare care fac parte din aspectele esoterice ale Mahomedanismului pe care le practică, cum am mai spus-o,

dervişii dansatori.

În ceea ce priveşte poziţia în genunchi, ea este cea a misticii esoterice, a mişcărilor tehnice speciale. Cât despre poziţia mesei, ea se întâlneşte în Yucatan. În ceea ce priveşte poziţia pe care unii o numesc şopârla (un exerciţiu care are scopul de a da jos burta), ea are documentaţie în India, în Kundalini Yoga; este numită pur şi simplu Mayurasana. Poziţia cu picioarele în sus are o vastă documentaţie, este cunoscută totdeauna ca Viparita Karanhi Mudră şi o întâlnim în multe texte sacre. Şi există faimoasa Vajroli Mudră care serveşte celibatarilor pentru transmutarea sexuală, şi de asemenea îi ajută mult pe cei care lucrează cu Sahaja Maithuna.

Deci, această serie de exerciţii nu este proprietatea exclusivă a unei singure persoane; după cum spuneam, au apărut multe publicaţii, dar foarte puţine sunt cele care cunosc partea esoterică. Eu cunosc partea esoterică, nu numai din ceea ce a afirmat amintita publicaţie din Costa Rica sau multe altele în care se vorbea despre aceste exerciţii, ci de foarte multă vreme; de fapt o cunosc din Lemuria, căci, de exemplu, am practicat intensiv Viparita Karanhi Mudră când am fost reîncarnat pe continentul Lemuriei sau Mu şi ştiu că are mare importanţă.

Acum te voi învăţa partea practică. După aceea îi vei putea învăţa pe fraţii Mişcării Gnostice toate aceste lucruri pe care le înveţi aici, în Sediul Patriarhal al Mişcării, în oraşul capitală al Mexicului. Şi m-aş bucura mult dacă ei toţi ar învăţa cele şase rituri pe care ţi le voi arăta, deoarece, cu siguranţă sunt şase rituri; ceea ce te voi învăţa nu are de a face cu o cultură exclusiv fizică, nu.

Lamaşii care lucrează în acea Lamaserie numită „Izvorul tinereţii” practică astfel de rituri, folosesc covoraşul de rugăciune (un mic covor pe care îşi pot face exerciţiile), se întind, îngenunchează, se aşează, etc.

Fiecărei poziţii sau sadhane îi corespunde meditaţia, rugăciunea; adică fiecare schimbare de poziţie implică o intensificare în oricare din aspectele mistice, în funcţie de ce se urmăreşte.

DIVINA MAMĂ KUNDALINI este obiectul central al oricărei Sadhane; când cineva face aceste practici, se află în perfectă concentrare, în rugăciune, implorând-o, rugând-o pe Divina Mamă pentru nevoia sa cea mai stringentă; prin intermediul ei putem să-l rugăm pe Logos. Ea intervine în faţa Logosului, se roagă împreună cu noi, imploră pentru noi; ea are o mare putere. Noi o implorăm pe ea, pe Divina Mamă, să intervină pentru noi în faţa celui de-al TREILEA LOGOS şi să-i ceară LOGOSULUI vindecarea, trezirea Conştiinţei, trezirea uneia sau alteia dintre Chakre, etc.

Fiecare poziţie este diferită şi semnifică intensificarea rugăminţii, a implorării, a rugăciunii; în aceste practici de meditaţie, concentrare şi rugăciune, putem foarte bine să-i cerem Divinei noastre Mame Kundalini să-l invoce Ea, în cont propriu, pe Divinul său Soţ, cel de-al Treilea Logos Divin, Foarte Sacrul SPIRIT SFÂNT; ştim bine că soţul Mamei Divine este Spiritul Sfânt.

Trebuie să o rugăm, să o implorăm cu intensitate pe Mama Divină, pentru ca ea să-l implore şi să-l roage pe Divinul său Soţ să ne vindece, să ne uşureze de orice boală sau durere care ne necăjeşte; atunci Ea se va concentra asupra Logosului, Soţul său, Arhihierofantul sau Arhimagul, cum i se spune, pentru ca să vină şi să însănătoşească cutare sau cutare organ bolnav care ne împiedică să dăm randament.

În acele momente trebuie să ne identificăm cu Logosul, cu Spiritul Sfânt, şi în mod imperios, intens, să-i ordonăm organului care este bolnav, zicându-i: *„Vindecă-te!, Vindecă-te!, Vindecă-te!, Lucrează!, Lucrează!, Lucrează!”.*

Să-i vorbim acelui organ cu credinţă adevărată, cu energie, cu curaj, deoarece trebuie neapărat să se vindece. Trebuie să ne concentrăm cu hotărâre asupra fiecărei celule a organului bolnav, asupra fiecărui atom, asupra fiecărei molecule, asupra fiecărui electron al organului bolnav, ordonându-i să lucreze, să se însănătoşească, să se vindece; şi, profund concentraţi asupra Logosului, complet identificaţi cu Spiritul Sfânt care în acele momente realizează vindecarea, însănătoşind organul bolnav, acel organ va trebui să se însănătoşească, va trebui să se vindece; aceasta este evident.

Deci, este recomandabil ca fiecare să înveţe să se vindece pe sine însuşi; prin intermediul forţei Spiritului Sfânt, cineva poate ajunge să se vindece pe sine însuşi, să se însănătoşească de orice boală; faptul de a fi bolnavi este foarte trist, foarte dureros şi cel care merge pe cărare, după cum ţi-am mai spus, nu are de ce să fie bolnav.

Aşadar, cu aceste exerciţii se dezvoltă Chakrele şi, pe de altă parte, se însănătoşeşte organismul. Există Chakre foarte importante, de exemplu este cea din occipital, care este o poartă pe unde intră forţe în organism; cea frontală este o altă poartă pe unde forţele vitale penetrează organismul când se dezvoltă Chakrele; cea laringiană, care, după cum ţi-am spus deja, are o intimă relaţie cu Chakra prostatică care este cea a sexului; ambele, atât cea masculină cât şi cea feminină, şi atât cea prostatică cât şi cea laringiană sunt importante pentru sănătatea organismului; cea a ficatului – ştiţi că ficatul este un adevărat laborator; trebuie să dezvoltăm această Chakra pentru ca ficatul să lucreze în mod corect, deoarece atunci când ficatul lucrează bine, organismul merge foarte bine; există de asemenea Chakrele de la genunchi; sunt două (una în fiecare genunchi), şi sunt vitale pentru corpul uman; aceste vârtejuri de forţă trebuie să se învârtească intens pentru ca viaţa, prana, sănătatea să intre în corpul fizic.

□ PRIMUL RIT □

Vei executa tu însuţi exerciţiul în mod practic. Concentrează-te asupra Mamei Divine Kundalini, picioarele lipite în stil militar în poziţie de drepţi, braţele deschise de o parte şi de alta; acum începi să te învârţi de la stânga la dreapta cerând cu intensitate ceea ce doreşti mai mult; înainte de toate,

să vindece organul pe care îl ai bolnav, nu-i aşa? Şi apoi să rotească Chakrele tale; este clar că dacă tu te învârţi de la stânga la dreapta, la fel ca acele unui ceas văzut din faţă, Chakrele se vor roti în mod pozitiv; astfel, te vei roti în ritmul pe care îl consideri convenabil; se cer douăsprezece rotiri, dar dacă se vrea să se continue cu încă o mie, este problema fiecăruia, nu?

În timpul acestor rotaţii pe care le faci, trebuie să te concentrezi asupra Divinei tale Mame Kundalini, să-i ceri să-l cheme pe Spiritul Sfânt, rugându-l să vindece organul, implorându-l pe Logos să îl vindece.

Pe lângă aceasta, trebuie deschis acel organ bolnav, zicându-i: *„Sesam deschide-te!, Sesam deschide-te!, Sesam deschide-te!”.* Este o mantră care figurează în „O mie şi una de nopţi”, dar oamenii cred că este o simplă poveste foarte agreabilă şi nu acordă nici o atenţie acelei mantre; însă este o mantră adevărată. Pentru ca să intre în tine forţa vitală vindecătoare, ordonă-i acelui organ: „Sesam deschide-te!”; atunci forţa Spiritului Sfânt pătrunde în interiorul organului şi este clar că se însănătoşeşte, se vindecă cu forţa celui de-al TREILEA LOGOS, dar acest lucru trebuie făcut cu foarte, foarte, foarte multă credinţă.

Acum deja ai terminat să te roteşti şi ţi-ai deschis ochii. Trebuie să te lungeşti pe sol în poziţia decubitus dorsal, adică cu faţa în sus, cu picioarele lipite, întinse, braţele deschise în formă orizontală de o parte şi de alta sub formă de cruce, privind în sus la tavanul casei.

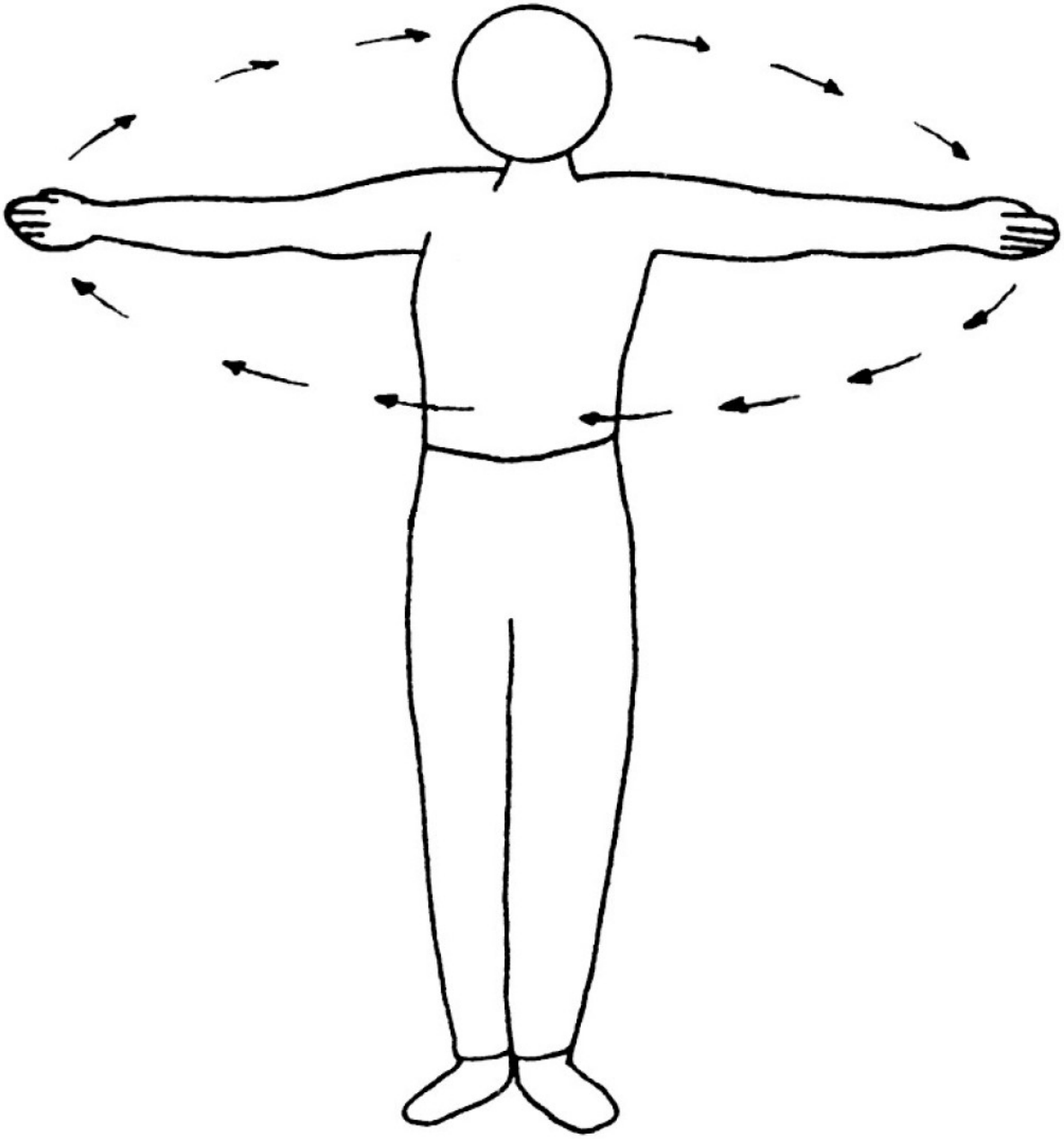

Acum intensifică-ţi concentrarea, intensifică-ţi meditaţia asupra Divinei Mame Kundalini, rugând-o, implorând-o să vindece organul bolnav pe care vrei să-l însănătoşeşti; de asemenea, în acea clipă cei care nu au nevoie să se vindece, se pot ruga pentru orice altă necesitate, pot cere să elimine cutare sau cutare Eu, cutare sau cutare defect psihologic sau să dezvolte una sau alta dintre puterile psihice, etc. Un om are dreptul să ceară; pentru aceasta sunt aceste exerciţii.

Acum, întins cu spatele pe sol, se imploră şi se intensifică rugăciunea, rugămintea, pe deplin identificat cu al Treilea Logos. Bine. Astfel aşezat, în această poziţie, acum ştii deja să implori şi să ceri.

□ AL DOILEA RIT □

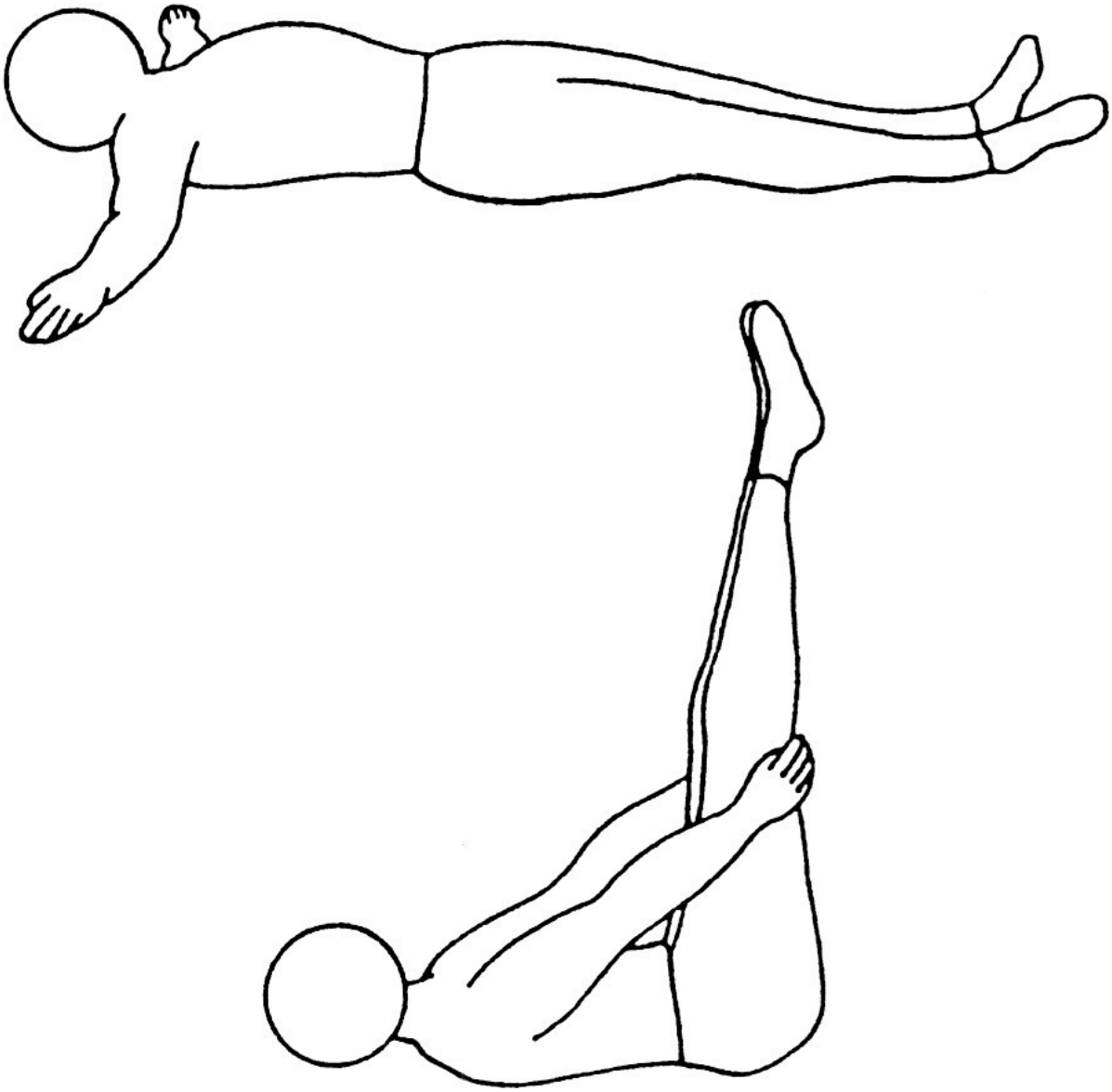

Eşti deja culcat, ţi-ai făcut rugăminţile; acum ridică picioarele astfel încât să-ţi rămână în formă verticală. Nu mai este necesar să-ţi ţii braţele în formă de cruce; cu mâinile poţi să te ajuţi să-ţi susţii picioarele prinzându-le de dosul genunchilor, încercând ca picioarele să-ţi rămână cât mai vertical posibil, dar fără a ridica fesele de pe sol; sau, mai clar: mijlocul trebuie să stea bine aşezat pe sol, lipit de pardoseală. Aceasta este ceea ce se numeşte în orient VIPARITA KARANHI MUDRĂ.

Atunci tot sângele vine spre cap, se precipită spre craniu, pentru ca să pună în activitate anumite zone ale creierului, pentru ca să fortifice simţurile,

pentru ca să fortifice vederea, căci este necesar să avem o vedere foarte bună, un miros bun, un tact bun, un auz bun, un gust bun, etc., etc., etc.

Rămâi acolo un răstimp în această poziţie; între timp intensifică-ţi rugăciunile către Divina Mamă Kundalini, implorând-o, rugând-o să te ajute să obţii împreună cu Divinul său Soţ, ceea ce ai nevoie: vindecarea, facultatea, dezintegrarea defectului, etc.

Bine. E deja de-ajuns; ai făcut exerciţiul, ai implorat-o pe Mama Divină să ţi-l aducă pe al Treilea Logos şi eşti pe deplin identificat cu el pentru ca să te vindece sau să-ţi trezească cutare sau cutare putere, etc.

Acum vom continua cu aceste explicaţii, cu scopul de a putea apoi să-i înveţi pe toţi fraţii Mişcării Gnostice din America Centrală şi de Sud, în formă corectă şi eficientă, pentru ca toţi să cunoască în profunzime cele ŞASE RITURI cu ajutorul cărora persoanele mai în vârstă îşi pot recupera tinereţea şi persoanele tinere pot rămâne tinere pentru un timp indefinit.

Cum ţi-am mai spus, aceste exerciţii servesc de asemenea pentru trezirea Chakrelor; Arhatul Gnostic poate pătrunde pe drumul trezirii Conştiinţei. Înainte de toate trebuie să mergem la partea practică... Cunoşti deja dansul dervişilor, Viparita Karanhi Mudră şi alte poziţii; aminteşte-ţi că organul bolnav trebuie deschis cu imaginaţia, ordonându-i imperios: *„Sesam deschide-te!, Sesam deschide-te!, Sesam deschide-te!”.*

Ţi-am explicat de asemenea că în fiecare exerciţiu trebuie să fie rugăminţi către Mama Divină, pentru ca ea să-l roage pe Spiritul Sfânt în limba sa sacră, pentru ca să vină şi să ne vindece de cutare sau cutare boală, totul în acord cu necesităţile fiecăruia, etc.; unii se vor ruga pentru a se însănătoşi, alţii pentru a trezi cutare sau cutare putere, alţii pentru a dezintegra cutare sau cutare defect.

Cum ţi-am mai spus, aceste exerciţii NU SUNT PUR ŞI SIMPLU FIZICE, ci sunt şase moduri de RUGĂCIUNE; sunt un sistem diferit de vindecare şi reîntinerire prin intermediul rugăciunii.

Lamaşii practică aceste şase rituri pe covoraşul de rugăciune; bine, poate fi covoraş sau carpetă, cum vrei să-l numeşti; sunt atâtea cuvinte şi fiecare ţară are multe feluri de a denumi un obiect sau lucru; e clar că cineva se vede obligat să folosească diferiţi termeni cu scopul ca lumea să-l înţeleagă.

Este clar că cineva trebuie să se obişnuiască treptat cu aceste exerciţii, cu multă răbdare, domol, până când soseşte ziua în care să facă exerciţiile cu uşurinţă; aceste lucruri nu se fac dintr-o dată, nu, trebuie să obişnuieşti organismul în mod progresiv, şi, puţin câte puţin, vei face de fiecare dată mai bine exerciţiul până la a-l face în forma corectă; cât despre a obişnui corpul, pentru unii poate dura zile, pentru alţii săptămâni, pentru alţii luni, pentru alţii ani, etc., etc., etc.

Aceste exerciţii nu sunt pentru cetăţenii vreunei ţări, sunt pentru toţi cetăţenii gnostici din lume. Eu nu ştiu de ce lumea este băgată în aşa ceva ca şovinismul; patria mea şi a ta este o aceeaşi patrie. Oamenii au împărţit

Pământul în loturi şi loturi, şi fiecărui lot îi pun un drapel, îi ridică câteva statui ale eroilor lui, umplu frontierele cu hoarde sălbatice înarmate până în dinţi, etc., etc., etc.; şi, chipurile, aceasta numesc ei patrie.

Este foarte trist ca Pământul să fie divizat în loturi; va sosi ziua în care Pământul va trebui să se schimbe. Din nefericire, faptul de a schimba această planetă este dificil; numai după marele cataclism vom avea planeta Pământ transformată într-o singură patrie mare... dar să ne limităm la exerciţiile pe care le înveţi.

□ AL TREILEA RIT □

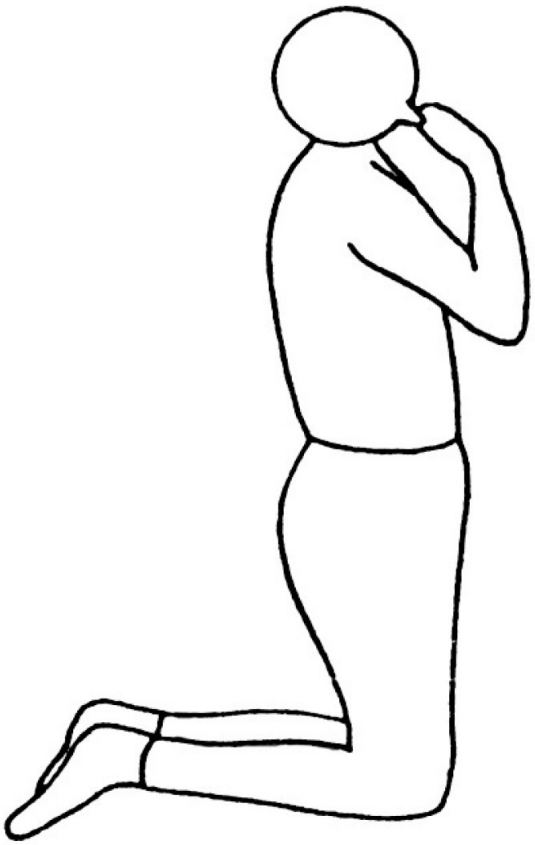

Acum îngenunchează pe jos cu faţa către orient, către locul de unde răsare soarele; înclină puţin capul în jos; doar puţin, nu mult; în continuare trebuie să faci vreo trei Pranayame astfel: pune-ţi degetul arătător al mâinii drepte pe fosa nazală stângă, inspiră prin fosa nazală dreaptă; acum apasă cu ambele degete, arătătorul şi degetul mare, cele două fose, ţine-ţi respiraţia câteva secunde; în continuare destupă fosa nazală stângă şi expiră tot aerul; apoi inspiră prin fosa nazală stângă, astupând-o pe cea dreaptă cu degetul mare; apasă cele două fose cu cele două degete, arătătorul şi degetul mare, repetând exerciţiul încă de două ori până la a completa trei inspiraţii şi trei expiraţii; acest lucru echivalează cu trei Pranayame; ai înţeles?

Aminteşte-ţi că se folosesc numai cele două degete, nimic mai mult;

doar arătătorul şi degetul mare al mâinii drepte; se închide cu unul, se inspiră prin cealaltă fosă, se închid amândouă, se destupă cealaltă, etc.; acesta este un joc: când se astupă cu unul se destupă cu celălalt şi viceversa. (Această temă se dezvoltă cu studiul celei de-a doua părţi a acestei lecţii intitulată „Pranayama Egipteană”.)

□ AL PATRULEA RIT □

Ai făcut deja acest exerciţiu; acum îţi apleci capul, intri în rugăciune cu Divina Mamă Kundalini Shakti, implorând-o pe Devi-Kundalini pentru ceea ce ai nevoie, etc., etc., etc.

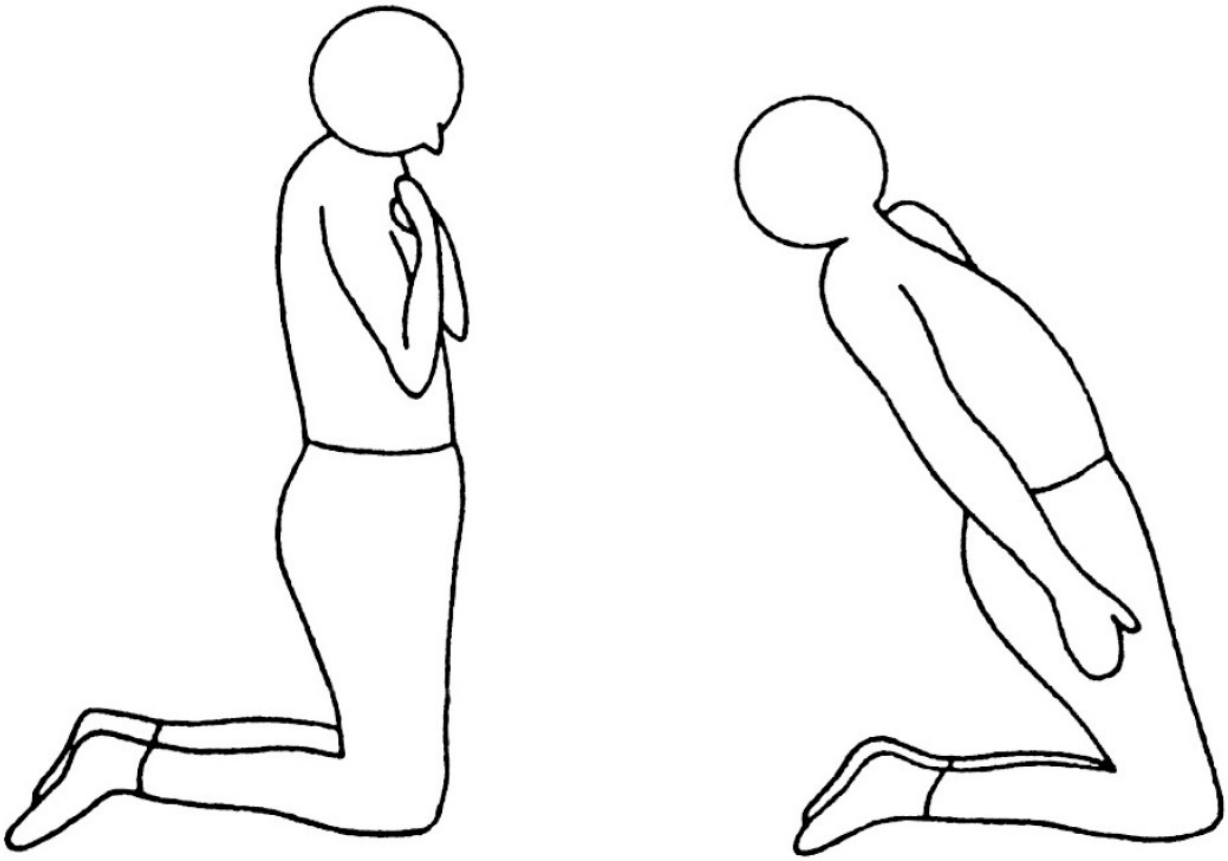

Aşa cum eşti acum, înclină corpul tău în spate, păstrând poziţia în genunchi; braţele trebuie să rămână lipite de-a lungul corpului. Apleacă corpul mult în spate, până unde rezişti; rămâi acolo câteva secunde rugând-o, implorând-o pe binecuvântata Mamă Kundalini să intervină pentru tine în faţa prea sacrului Spirit Sfânt pentru ca să-ţi acorde favoarea pe care i-ai cerut-o, fie privitor la vindecare, fie de orice alt fel.

Acest exerciţiu este mai degrabă scurt din cauza forţei sau forţării produse, dar este foarte bun pentru a stimula corpul şi a arde unele toxine; ceea ce prezintă interes este să-l faci cât mai bine cu putinţă.

Aminteşte-ţi foarte bine că în fiecare exerciţiu este necesar să te rogi şi să implori intens, dacă este necesar chiar plângând, pentru ca ea să-l cheme

pe al Treilea Logos şi să vindece organul pe care îl ai bolnav.

Aminteşte-ţi că ea este mediatoarea, cea care îl poate invoca pe Logos care este Divinul său Soţ, foarte sacrul SPIRIT SFÂNT, Shiva, cum i se spune în orient, Arhi-hierofantul, Arhi-magul, primul născut al creaţiei, Lebăda cu penaj viu, Porumbelul alb, nemuritorul Hiram Abiff, Maestrul secret, cel pe care noi toţi, în trecut, am comis eroarea de a-l asasina şi l-am asasinat când am comis păcatul originar. De aceea trebuie să-l reînviem dintre morţi, să exclamăm cu toate forţele inimii noastre: „Regele a murit, trăiască Regele”.

□ AL CINCILEA RIT □

Acum vei proceda în felul următor: te vei aşeza pe sol cu picioarele întinse înainte şi mâinile puse în spate, pe sol, trunchiul corpului puţin înclinat înapoi, sprijinit în mâini, capul privind spre înainte, călcâiele lipite, vârfurile picioarelor deschise în formă de evantai; aici faci din nou cererea, rugămintea cu multă credinţă şi devoţiune către Mama Divină.

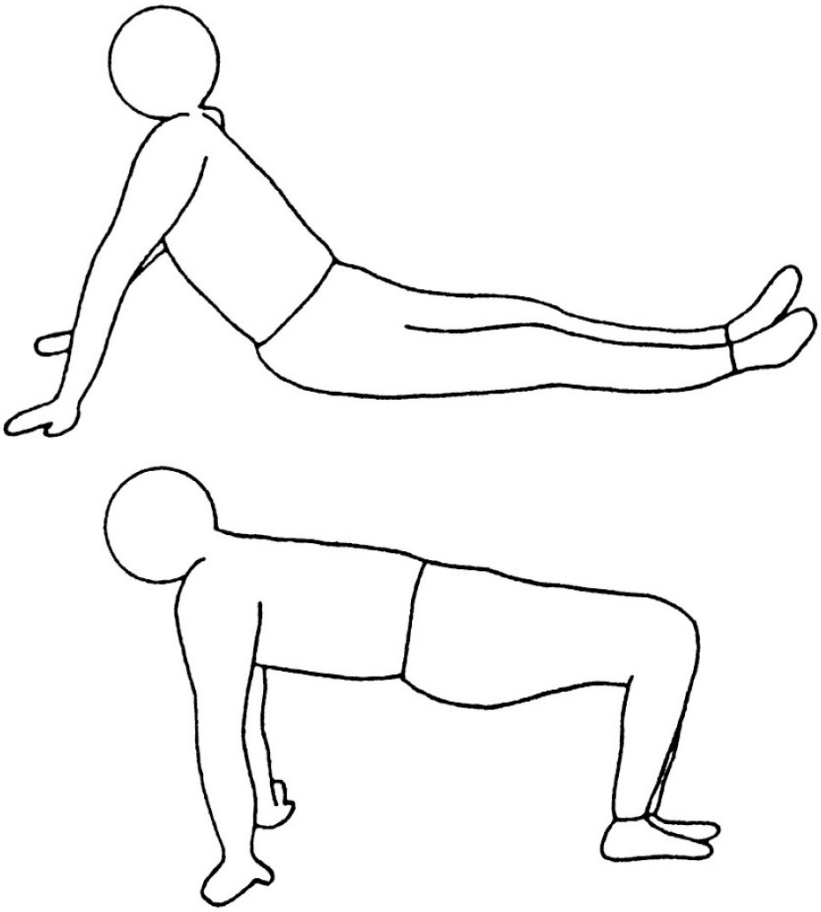

Acum, pentru a executa acest exerciţiu este suficient doar să strângi puţin picioarele, punând tălpile picioarelor pe podea şi să ridici fesele şi burta sau abdomenul, rămânând în poziţia mesei: genunchii, burta şi faţa pe o singură linie orizontală. Faţa trebuie să rămână privind în sus la tavanul casei, corpul trebuie să rămână sprijinit în mâini şi picioare, dar cu faţa în

sus, formând, după cum am mai spus, o masă umană.

În această poziţie, trebuie să-ţi intensifici rugăciunile şi rugăminţile către binecuvântata Mamă Devi-Kundalini implorând-o să-l invoce pe Divinul său Soţ, prea sacrul Spirit Sfânt, pentru ca să vină şi să facă vindecarea de care ai nevoie; ţi-am mai explicat aceasta de câteva ori, dar este bine să nu uiţi pentru ca exerciţiul să fie complet, pentru că nu e vorba doar de ceva pur şi simplu fizic, e vorba de ceva distinct, echilibrat, ai înţeles?

□ REPETAREA PRANAYAMEI □

Vom vedea acum Mayurasana. Adu-ţi aminte de luna mai; în loc să spui „mai”, spui „mayu” şi îi alături „rasana”: Mayurasana; cuvântul „asana” semnifică „postură sacră”. Bine, o voi face ca să vezi cum este Mayurasana. Înainte de toate este necesar să faci o nouă Pranayama; aici faci un nou exerciţiu de Pranayama complet, aşa cum ai făcut înainte.

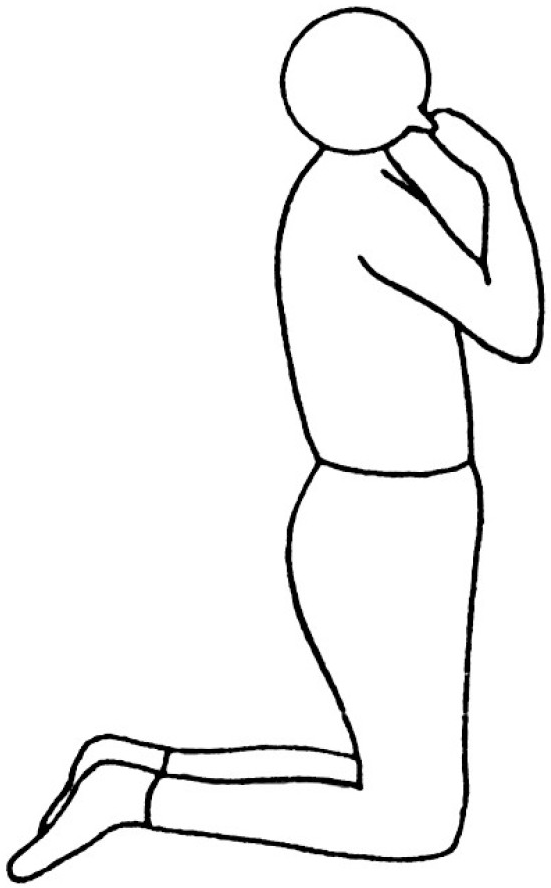

Şi, după Pranayama sau cele trei Pranayame din care se compune exerciţiul, te aşezi în forma unei şopârle; de aceea această postură se numeşte poziţia şopârlei.

□ AL ŞASELEA RIT □

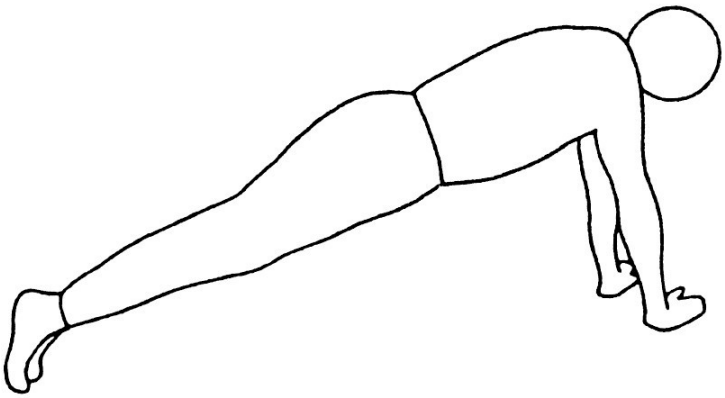

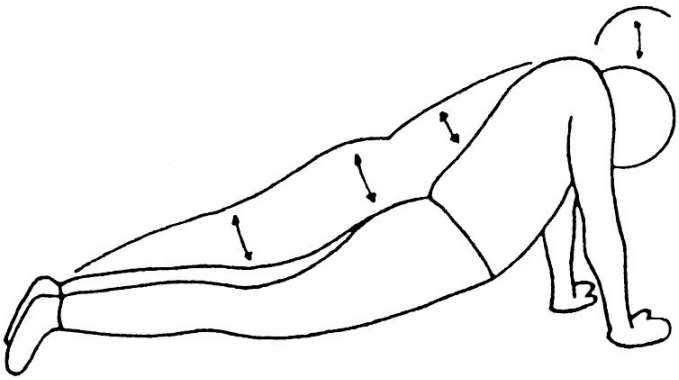

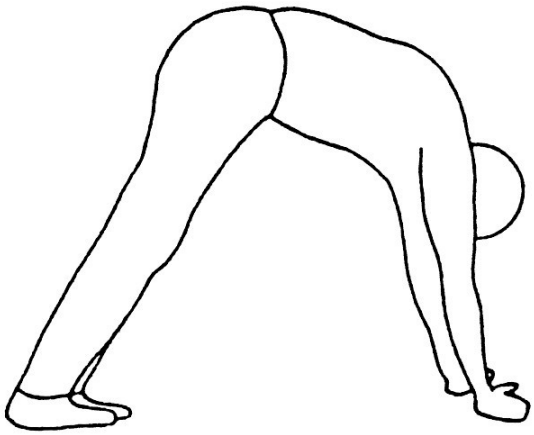

Există multă lume care practică poziţia şopârlei tocmai pentru a sfârşi cu umflătura abdomenului, adică cu ceea ce noi numim burtă, o burtă plină de grăsime, durdulie, umflată şi oribilă.

Cu palmele mâinilor puse pe sol, sprijinit în maniera şopârlei, mă susţin în vârfurile picioarelor, cu picioarele întinse înapoi, faţa privind înainte,

păstrând capul, ceafa, spatele, fesele, picioarele până la călcâie în linie dreaptă, aşa cum este o şopârlă.

Fireşte acum am faţa spre înainte; apoi, când voi efectua a doua mişcare, cobor capul, îl bag în piept cât mai mult cu putinţă şi fac această mişcare: în jos, în sus, în jos, în sus, etc. Aici o rog pe Divina mea Mamă Kundalini să pună în activitate toate Chakrele mele; acum vei face tu exerciţiul ca să văd dacă ai învăţat să-l execuţi.

Acum termină de executat exerciţiul şi îţi voi arăta următorul. Chiar de aici, din acea poziţie, cum ai capul bine băgat în piept deoarece faci exerciţiul şopârlei care este cu capul bine aplecat în jos, cum eşti acum, ţinând mâinile nemişcate pe locul lor, avansezi câţiva paşi mici înainte, până când te transformi într-un un arc uman.

Acolo, în patru picioare precum calul, cu capul băgat în piept, formând un arc uman perfect, poţi sau trebuie să intri în rugăciune, cerându-i, implorând-o, rugându-te cum te-am învăţat deja, Mamei Divine pentru ceea ce ai mai multă nevoie; pe dedesubt pot trece maşini şi căruţe, pentru că trebuie să formezi un fel de arc uman.

Acum, după ce ai rămas un moment acolo în rugăciune, în acea poziţie, cobori puţin genunchii, îi îndoi pentru a coborî corpul, apoi ridici mâinile şi te ridici, adică stai în picioare, terminând exerciţiul. Aminteşte-ţi că prin această poziţie a arcului uman, aşa cum l-ai făcut, reuşim să facem ca sângele să vină la cap, să cureţe cu limfă şi să irige toate zonele craniului.

Toate aceste exerciţii sunt foarte speciale pentru a termina cu burta sau pântecele; nu ştiu de ce oamenilor le place să-şi menţină burta bombată, curba fericirii; un om nu trebuie să aibă niciodată burta plină de grăsime. Cu acest exerciţiu, adio burtă, ai înţeles?

După cum vezi, acestea sunt şase rituri, şase moduri de rugăciune; acestea nu sunt exerciţii pur şi simplu fizice, ci păstrează un echilibru perfect între fizic şi spiritual. În Tibet, când lamaşii lucrează cu aceste rituri, îşi întind covoraşul şi lucrează pe covoraşul lor de rugăciune; nu ştiu dacă mă înţelegi când vorbesc de covoraş, dar acest lucru se referă la un covor mic sau o carpetă mică cum nu se poate mai bună pentru ca o persoană să realizeze exerciţiile.

Nu este nici o dificultate în a executa exerciţiile în orice loc, chiar dacă nu ai carpetă sau covoraş; important este să faci practica oriunde ai fi şi oricum ar fi. Deci să vedem: repetă toată seria de exerciţii să vedem dacă le-ai învăţat.

• PRANAYAMA EGIPTEANĂ •

„E clar, evident că fosele nazale sunt unite cu gonadele sexuale prin Ida şi Pingala, şi, de aceea, utilizarea anumitor flăcări sacre, prin intermediul exerciţiilor respiratorii, pentru a trezi Conştiinţa, se dovedeşte relativ uşoară.

Cei mai buni Iniţiaţi din Laya-Yoga, Zen şi Chang, înţelegând

necesitatea urgentă de a trezi Conştiinţa, combină în mod inteligent Meditaţia cu Pranayama.

Când o fracţiune minusculă de energie vitală călătoreşte de-a lungul unei fibre nervoase şi provoacă reacţii în anumiţi centri, percepţia este un vis sau o imaginaţie (mecanică); însă când sub efectul Pranayamei combinată cu Meditaţia, orice fracţiune minusculă din Focul Sacru reuşeşte să urce prin Măduva Spinării, reacţia acelor centri este formidabilă, imens superioară reacţiei de vis sau de imaginaţie (mecanică).

Orice fracţiune minusculă din rezerva lui Kundalini se dovedeşte formidabilă pentru a trezi Conştiinţa şi de aceea, se dovedeşte, evident, minunat să combini Meditaţia cu exerciţiile respiratorii.

Cu Pranayama se poate şi trebuie purificate canalele Ida şi Pingala. Cu Pranayama se pot sublima Energiile Sexuale; însă nu serveşte pentru trezirea lui Kundalini, pentru că aceasta intră în activitate doar prin contactul sexual al polilor pozitiv şi negativ, masculin-feminin, în timpul actului sexual".

Samael Aun Weor – „Mesaj de Crăciun 1967-1968"

PRANA este Marele Suflu. Prana este Cristosul Cosmic. Prana este Energia Cosmică. Prana este vibraţie, mişcare electrică, lumină şi căldură, magnetism universal, viaţă. Prana este viaţa care palpită în fiecare atom şi în fiecare soare.

Focul arde datorită Pranei, apa curge datorită Pranei, vântul suflă datorită Pranei, Soarele există datorită Pranei; viaţa pe care o avem este Prana. Fără Prana nimic nu ar putea exista în Univers. Fără Prana nu ar putea să se nască nici cea mai insignifiantă insectă, nu ar putea să răsară nici cea mai timidă floricică.

Prana există în alimentele pe care le mâncăm, în aerul pe care îl respirăm, în apa pe care o bem, în tot.

Când Energia Seminală este sublimată şi transformată total, înzestrează sistemul nervos cu foarte multă Prana, care rămâne depozitată în creier, ca vin de lumină, ca Energie Cristică minunată.

Există o strânsă conexiune între Minte, Prana şi Semen. Controlând Energia Seminală cu forţa voinţei, vom obţine totul, pentru că Mintea şi Prana vor rămâne sub controlul nostru.

Cei care risipesc Semenul nu vor putea niciodată în viaţă să controleze Mintea şi nici Prana. Aceştia sunt eşuaţii.

Cine obţine controlul sexual, va obţine de asemenea controlul Minţii sale şi controlul Pranei. Acest fel de oameni ating eliberarea. Acest fel de oameni obţin Elixirul Vieţii Lungi.

Toţi nemuritorii care trăiesc cu Cristosul Yoghin din India, Divinul BABAJI, îşi conservă corpurile lor fizice de-a lungul a mii de ani fără ca moartea să poată face ceva împotriva lor. Aceşti fraţi, după ce au obţinut Suprema Castitate, au dobândit controlul Pranei şi al Minţii.

PRANA este Energie Universală, este viaţă, este lumină, este bucurie.

Aşadar Pranayama este Ştiinţa Cristică a Sulfului sau Crestosului Cosmic. Acest Mare Suflu Universal de Viaţă, acest Cristos Cosmic se află în Sămânţa noastră Cristică.

Pranayama este un sistem esoteric pentru a Transmuta Sămânţa în Energie Cristică.

□ PRACTICĂ ESOTERICĂ □

Devotul să se aşeze pe un scaun, cu faţa spre orient. (Se poate practica de asemenea în picioare, nemişcat sau în genunchi.)

Să se roage mult, rugând-o pe Divina Mamă să-i trezească KUNDALINI.

Pieptul, gâtul şi capul vor trebui să fie pe linie verticală. Nu trebuie îndoit corpul nici într-o parte, nici în faţă, nici în spate. Palmele mâinilor trebuie să se odihnească pe picioare în formă foarte naturală.

Mintea devotului trebuie să fie îndreptată spre interior, spre Divina Mamă, iubind-o şi adorând-o.

Să închidă ochii pentru ca lucrurile din lumea fizică să nu-l distragă.

Să astupe fosa nazală stângă cu degetul arătător, vocalizând mental mantra TOM, în timp ce respiră sau inhalează foarte lent aerul prin fosa nazală dreaptă.

Să închidă acum fosa nazală dreaptă cu degetul mare (menţinând-o pe cealaltă de asemenea închisă). Să-şi ţină respiraţia. Să trimită Prana la Biserica din Efes situată în coccis, pentru a trezi Kundalini şi să pronunţe mental mantra SA.

Să expire acum lent prin fosa nazală stângă, vocalizând mental mantra HAM.

Să menţină închisă fosa nazală dreaptă cu degetul mare. Să inhaleze viaţa, Prana, prin fosa nazală stângă, vocalizând mental mantra TOM.

Să închidă cele două fose nazale cu arătătorul şi degetul mare. Să-şi ţină acum respiraţia, vocalizând mantra RA. Să trimită Prana la centrul magnetic din coccis pentru a trezi Kundalini.

Să expire foarte lent prin fosa nazală dreaptă, vocalizând silaba mantrică HAM.

Aceasta constituie o Pranayama completă. Şase Pranayame neîntrerupte trebuie realizate în zorii zilei şi în amurg.

Devotul se va ridica de pe scaunul său şi va îngenunchea pe pământ. Îşi va aşeza acum palmele mâinilor pe sol, degetele mari atingându-se între ele.

Înclinat în faţă, prosternat la pământ, cuprins de o supremă veneraţie, cu capul spre orient, îşi va sprijini fruntea pe dosul mâinilor, în stil egiptean.

Acum devotul va vocaliza, cu laringele său creator, puternica mantră RA a egiptenilor. Această mantră se vocalizează prelungind sunetul celor două litere care compun mantra RA, astfel: RRRRRAAAAAAA. Să se vocalizeze

de şapte ori consecutiv.

Acestea sunt toate punctele Pranayamei Egiptene.

Mantra RA are puterea de a face să vibreze Kundalini şi Chakrele, pentru a le trezi.

Cu Pranayama se spulberă întunecatele regiuni ale tenebrelor şi inerţia. Cu Pranayama spulberăm lenea şi neîndemânarea.

Prana este Focul Purificator care curăţă zgura care înţepeneşte nadi-urile.

Vălurile „Rayas" (emoţiei) şi „Tamaş" (inerţiei) se destramă cu Transmutarea Sexuală a Pranayamei.

Prana este în legătură cu Mintea. Mintea este vehiculul voinţei. Voinţa trebuie să dea ascultare „Marelui Suflet" al lumii.

Cu practica Pranayamei, Mintea studentului se pregăteşte pentru Dharana, Dhyana şi Samadhi.

Fosa nazală dreaptă este în legătură cu Pingala. Fosa nazală stângă este în legătură cu Ida. (La femeie, datorită polarităţii, sunt inversate).

Aceştia sunt cei „doi Martori" şi „dacă cineva ar dori să le facă rău, din gura lor ar ieşi foc şi şi-ar devora duşmanii".

Prin aceste două cordoane ganglionare numite Ida şi Pingala urcă atomii solari şi lunari ai Energiei noastre Seminale.

Ida urcă din testicului drept şi Pingala urcă din testicului stâng. La femeie Ida şi Pingala se ridică de la ovare. Aceştia sunt cei „doi măslini ai Templului". Acestea sunt cele „două sfeşnice care se află înaintea Tronului lui Dumnezeu pe Pământ".

Când yoghinul practică Pranayama, lucrează cu Marele Suflu sau Crestosul Cosmic depozitat în Sămânţa Cristonică.

Clarvăzătorul care în aceste clipe observă cordoanele ganglionare (Ida şi Pingala) ale yoghinului în timpul Pranayamei, va vedea Apele Pure ale Amritei, Apele Primordiale ale Genezei, urcând prin nadi-urile Ida şi Pingala.

Oamenii au tendinţa de a privi sexul ca pe ceva murdar şi groaznic de pasional. Yoginul depăşeşte Dsa, Usthi, Uşte (dorinţa) şi se înclină cu reverenţă în faţa Misterelor Gnostice ale Sexului, deoarece consideră că Sexul este o Funcţie Sacră a lui Devi-Kundalini.

Yoghinul ştie că Apele Amritei (Sămânţă Cristonică) sunt locuinţa Focului. Yoghinul ştie că întreaga Forţă a Logosului Solar rezidă în sămânţa vegetală, animală şi umană.

Yoghinul ştie că SEXUL este FORŢA SFÂNTĂ şi că nu trebuie să fie profanată cu FORNICAREA.

Yoghinii care nu au fost Iniţiaţi în Şcoala Misterelor Interne, practică PRANAYAMA, cu intenţia de a atrage în câmpul magnetic al nasului, milioane de atomi solari şi lunari proveniţi din lumea exterioară.

Yoghinul esoterist, Iniţiat, nu caută nimic în afară, în lumea Maya; el

caută totul in interiorul său.

Când un yoghin esoterist practică Pranayama, caută doar să urce Energia sa Sexuală de la testicule până la potirul sacru al creierului.

Când yoghinul esoterist inspiră Prana sau Cristosul Vital prin fosa nazală dreaptă, când expiră acea Prana prin fosa nazală stângă şi viceversa, când inspiră prin cea stângă şi expiră prin cea dreaptă, ceea ce caută, nu este să atragă atomi externi, cum cred profanii, ci să facă să urce atomii solari şi lunari de la testicule până la câmpul magnetic al rădăcinii nasului.

Noi am predat în acest capitol o Pranayama Egipteană pentru devoţii lumii occidentale.

Camera destinată practicii de Pranayama nu trebuie să fie umedă, nici rău aerisită sau murdară. Trebuie să fie o cameră curată, pură, ordonată. De asemenea, Pranayama trebuie practicată la ţară, la munte, pe malul mării, etc., etc., etc.

Cu Pranayama transmutăm Energia Sexuală în Energie Cristică. Cu Pranayama facilităm trezirea lui Kundalini şi deschiderea Chakrelor.

Pranayama este un sistem de transmutare sexuală pentru celibatari.

□ ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI □

Î: *— Maestre, femeile nu încep cu cealaltă parte a nasului, pentru că au Ida şi Pingala inversate faţă de bărbaţi?*

R: — Nu, dacă vor să înceapă schimbând, pot să o facă, iar dacă nu, atunci nu; nu este o necesitate; în orice fel funcţionează.

Î: *— Dar, când se activează forţa seminală?*

R: — Bine, ce pot să adaug ca explicaţie este că „non plus ultra”-ul Pranayamei, se realizează tocmai în FORJA CICLOPILOR.

Dacă, de exemplu, oricare dintre dumneavoastră, fiind în plin lucru în a „Noua Sferă” îşi dă seama că poate să cadă, atunci să practice Pranayama chiar în timpul acelei Copulaţii Chimice. Şi, inhalând, „să tragă” forţa din gonade până la creier, cu imaginaţia şi voinţa unite în vibrantă armonie.

Atunci se ţine respiraţia; se expiră; apoi se inspiră; se capturează forţa care trebuie să urce până la creier; se expiră.

Maximul puterii Pranayamei se află în Forja Ciclopilor şi serveşte pentru a capta Energia Creatoare şi a o ridica la creier; astfel, această forţă este luată şi este dusă la creier. Şi, evident, este evitat pericolul unei căderi sexuale.

Acum, Pranayama, aşa cum am explicat-o, are mari avantaje. Vă învăţ, nu Pranayama Indiană, ci Egipteană. Are şase inspiraţii cu expiraţiile lor corespunzătoare. Repet, nu vă predau Pranayama Indiană, ci Egipteană, iar mantrele sale le-am mai spus: TOM-SA-HAM, TOM-RA-HAM.

Mantra RA, după respiraţii este minunată, dar trebuie să fie acompaniată, aşa cum aţi văzut deja, de prosternarea egipteană. Acel RA

face să vibreze intens toate Chakrele şirei spinării şi le dezvoltă. Această mantră se poate face de trei sau de şapte ori.

Prin intermediul acestei Pranayame se obţine Transmutarea, Sublimarea Energiei Creatoare, se limpezeşte atmosfera, se elimină mulţi atomi impuri care există în interiorul organismului, etc.

● CAPITOLUL 19 ●
CEI TREI FACTORI AI REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI

„Drumul revoluţiei conştiinţei este girarea tăişului de cuţit; această cărare este teribil de dificilă şi mai amară decât fierea, mulţi o încep, foarte rari sunt cei care ajung la ţintă”.

SAMAEL AUN WEOR

□ CALEA REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI □

„Există patru clase de Cunoaştere sau Ştiinţă Secretă:

***Prima:** VAJA-VIDYA, cunoaşterea care se dobândeşte cu anumite puteri oculte trezite înăuntrul propriei noastre naturi interioare, cu ajutorul anumitor Ritualuri Magice.*

***A doua:** MAHA-VIDYA KABALISTICĂ, Ştiinţa Kabalei cu toate invocaţiile ei, matematici, simboluri şi liturghie, poate fi Angelică sau Demonică, totul depinde de tipul de persoană care o foloseşte.*

***A treia:** GUHYA-VIDYA, Ştiinţa Mantrelor, Magia Verbului; se fundamentează în puterile mistice ale sunetului, în ştiinţa armoniei.*

***A patra:** ATMA-VIDYA sau ÎNŢELEPCIUNEA REALĂ a FIINŢEI, a lui ATMAN, a MONADEI SUPERIOARE.*

Fundamentală este ATMA-VIDYA, ea le include pe toate în aspectul lor esenţial şi chiar poate folosi o parte din ele ocazional; dar utilizează numai extractele lor sintetice purificate de orice reziduu.

Se dovedeşte imposibil să dobândim ATMA-VIDYA fără cei TREI FACTORI AI REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI.

Nu Legea Evoluţiei este cea care ne conferă ATMA-VIDYA. Nu Legea Involuţiei este cea care ne conferă ATMA-VIDYA. Numai pe bază de teribile şi înspăimântătoare revoluţii intime ajungem la ATMA-VIDYA”.

Samael Aun Weor: „Tratat Esoteric de Astrologie Ermetică”

Cu siguranţă, Legile Evoluţiei şi Involuţiei lucrează în formă armonioasă şi coordonată în toată Natura.

Exemple concrete: zi şi noapte, lumină şi întuneric, construcţie şi distrugere, creştere şi descreştere, naştere şi moarte etc., etc...

Excluderea oricăreia din aceste două Legi citate înainte (Evoluţie şi Involuţie) ar provoca statica, inactivitatea, paralizia radicală a mecanismelor naturale.

Este evident că aceste două Legi citate constituie Axa Mecanică Fundamentală a Naturii. Să negi aşadar oricare din cele două ordonanţe

înseamnă de fapt să cazi într-un barbarism...

Incontestabil, Roata Mecanismelor Naturale nu s-ar putea învârti fără o astfel de axă de bază. Viaţa se procesează în valuri care se rostogolesc cu Arcanul Zece al Taratului...

Valuri de Esenţe îşi încep Evoluţia în Regnul Mineral; continuă cu Stadiul Vegetal; continuă pe Scara Animală şi în cele din urmă ating nivelul de tip Umanoid intelectiv...

Valuri de Viaţă coboară apoi involuând în interiorul organismului planetar, pentru a coborî pe scările Animală şi Vegetală, până se întorc la Regnul Mineral.

Roata Samsarei se învârte: pe partea dreaptă urcă Anubis evoluţionant, pe cea stângă coboară Tiphon involuţionant.

Oprirea în interiorul stadiului Umanoid intelectiv este ceva foarte relativ şi circumstanţial.

Ni s-a spus pe bună dreptate că orice perioadă Umanoidă constă întotdeauna din o sută opt existenţe de tip evolutiv şi involutiv, mai mult sau mai puţin alternate.

Clarific: fiecărui ciclu de umanoid raţional i se atribuie o sută opt vieţi care păstrează o strictă concordanţă matematică cu numărul de mătănii care formează colierul lui Buddha.

Roata Arcanului Zece al Taratului se învârte în mod inevitabil după fiecare epocă Umanoidă, în acord cu Legile Timpului, Spaţiului şi Mişcării; atunci se dovedeşte clar şi evident că Valurile de Viaţă care involuează, coboară în interiorul organismului planetar pentru a reurca în mod evolutiv mai târziu...

Roata Samsarei se învârte de trei mii de ori. Este indispensabil şi urgent să înţelegem acest lucru, să-i captăm semnificaţia profundă, dacă dorim într-adevăr Eliberarea Finală.

O dată terminate cele trei mii de perioade ale Marii Roţi, orice tip de Auto-Realizare Intimă se dovedeşte imposibilă.

Cu alte cuvinte, este necesar să afirmăm faptul inevitabil că fiecărei Monade i se atribuie în mod matematic trei mii de cicluri pentru AutoRealizarea sa Interioară profundă. Este indubitabil că porţile se închid după ultima învârtire a Roţii.

Când aceasta din urmă se întâmplă, Monada, Scânteia Nemuritoare, Fiinţa noastră Reală îşi ia Esenţa şi principiile sale pentru a se absorbi definitiv în sânul Celui fără de nume (Supremul PARABRAHMAN).

Este evident că Monadele ratate nu obţin Măiestria; ele posedă Fericirea Divină, dar nu au o Auto-Conştiinţă legitimă; sunt doar Scântei ale Marelui Foc ce nu au putut să se convertească în Flăcări...

Nici un fel de justificare nu poate fi adusă de aceste Scântei fiindcă cele trei mii de învârtiri ale Roţii se procesează întotdeauna în multe Zile Cosmice şi în variate scenarii Universale, oferind infinite posibilităţi.

Deasupra roţii Arcanului Zece vedem un Sfinx împodobit cu o coroană cu nouă vârfuri metalice. Evident, această figură egipteană nu se află nici la dreapta nici la stânga Marii Roţi.

Coroana ne vorbeşte despre a Noua Sferă, despre sex, despre Munca Esoterică în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

În mod evident, acea imagine hieratică aflată atât de departe de Legile Evoluţiei şi Involuţiei, simbolizate în părţile dreaptă şi stângă ale Roţii, ne arată CALEA REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI, înţelepciunea Iniţiatică Reală...

Numai intrând pe Drumul Rebeliunii Intime, numai depărtându-ne de Cărările Evolutive şi Involutive ale Roţii Samsarei, putem să ne convertim în Oameni autentici, legitimi şi veritabili.

Aşadar, a sosit ora să înţelegem că nici Evoluţia, nici Involuţia nu ne vor putea duce vreodată la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei.

La ce serveşte să te reîntorci neîncetat în această Vale a Plângerii, să evoluezi şi să involuezi în mod constant şi să cobori, iar şi iar, în Lumile Infernale?

Dacă vrem cu adevărat să ne eliberăm, dacă râvnim într-adevăr Fericirea autentică, avem nevoie în mod urgent şi de neamânat să intrăm pe Calea Revoluţiei Conştiinţei.

Este de datoria noastră să ne trezim Conştiinţa pentru a vedea Drumul care trebuie să ne conducă, cu precizie absolută, la Eliberarea Finală...

Incontestabil, multe inteligenţe ilustre ale ştiinţei oculte au transmis umanităţii la sfârşitul secolului trecut şi începutul celui prezent o învăţătură elementară, simplă.

Este clar că acele persoane şi-au propus să dea în mod public doar primele litere ale „Doctrinei Secrete”. Atunci nu s-au oprit prea mult în analiza Legilor Evoluţiei şi Involuţiei.

Deja în 1912 Rudolf Steiner a asigurat că „Ei, Iniţiaţii acelei epoci, au dat doar o învăţătură incipientă, elementară, dar că mai târziu se va da umanităţii o Doctrină Esoterică Superioară de ordin transcendental”.

Noi dăm acum acest tip de Doctrină Esoterică Superioară...

Aşadar, este indispensabil să nu condamnăm sau criticăm pe cei care în trecut au lucrat în vreun fel pentru omenire. Ei au făcut ceea ce au putut; acum noi trebuie să elucidăm şi să clarificăm...

Ne revine acum să studiem profund doctrina transcendentă care trebuie să ne ducă la AUTO-REALIZAREA INTIMĂ A FIINŢEI...

Dar repetăm, nu este posibil să dobândeşti menţionata Auto-Realizare atâta timp cât ne învârtim neîncetat cu Roata Samsarei.

Avem nevoie să intrăm pe Calea Revoluţiei Conştiinţei şi acest lucru înseamnă să ne separăm de Roata Samsarei, să ne depărtăm complet de Legile Evoluţiei şi Involuţiei.

Este evident că niciodată nu a fost uşor să te îndepărtezi de aceste

două Legi mecanice. Drumul Revoluţiei Conştiinţei este CĂRAREA TĂIŞULUI DE CUŢIT; această cărare este teribil de dificilă; această cărare este plină de pericole pe dinăuntru şi pe dinafară.

Acum vă veţi explica în mod clar de ce Cristosul Cosmic ne-a vorbit, în trecerea sa pe Pământ, despre „poarta strâmtă şi drumul îngust şi dificil care conduce la Lumină”...

Drumul Revoluţiei Conştiinţei este rezultatul unor teribile supra-eforturi auto-conştiente, făcute de noi înşine şi în interiorul nostru înşine, aici şi acum.

Drumul Revoluţiei Conştiinţei are TREI FACTORI, exprimaţi clar de Domnul nostru Cristosul: „Cel care vrea să vină după mine, să se nege pe sine însuşi, să-şi ia crucea şi să mă urmeze”.

SĂ TE NEGI PE TINE ÎNSUŢI înseamnă să dizolvi Eul, SĂ MORI moment de moment, să reduci la praf Sinele însuşi clipă de clipă.

Este ceva profund semnificativ să luăm pe umeri GREAUA CRUCE a Maestrului; bârna verticală a acestui simbol sfânt este masculină; bârna orizontală este feminină; în încrucişarea sexuală a acestor doi poli se află cheia CELEI DE-A DOUA NAŞTERI.

A-L URMA PE DOMNUL clipă de clipă înseamnă A NE SACRIFICA PENTRU UMANITATE; să fim dispuşi să ne dăm până la ultima picătură de sânge pentru semenii noştri, să ne jertfim pe Altarul Sacru al Supremei Iubiri pentru toţi fraţii noştri din lume.

Vom studia acum fiecare dintre cei TREI FACTORI AI REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI în mod ordonat şi separat, astfel ca studenţii Gnostici să se poată orienta în mod corect.

Aşadar, cititorii noştri să fie foarte atenţi în studiul fiecăruia dintre CEI TREI FACTORI AI REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI pentru că succesul în această Muncă depinde de înţelegerea deplină a fiecăruia dintre aceşti TREI FACTORI...

□ A DOUA NAŞTERE □

„Auto-Realizarea Intimă îşi are rădăcina exclusiv în Măduva Spinării şi în Lichidul Seminal şi tot ceea ce nu trece pe acolo este o pierdere lamentabilă de timp.

Toţi ar vrea să se cufunde în curentul sunetului pentru a ajunge la Eliberarea Finală, «dar adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu vă veţi naşte din nou, nu veţi putea intra în împărăţia Cerurilor».

A te naşte în Sanctum Regnum aparţine în realitate Misterelor Crucii, Svasticii.

În Mexicul aztec, Zeul Vieţii purta Crucea Svastică pe frunte, iar sacerdoţii o aveau ca ornament pe sacrele lor veşminte.

Este evident că fără Alchimia Sexuală, fără Morişca Electrică, fără Sacrele Mistere ale Svasticii, Auto-Realizarea Intimă, a Doua Naştere despre care

Kabirul Iisus i-a vorbit Rabinului Nicodim se dovedeşte ceva mai mult decât imposibil”.

Samael Aun Weor: „Tratat Esoţeric de Magie Runică”

Să începem cu Primul Factor: A TE NAŞTE. Cu siguranţă, omul este o fiinţă nerealizată încă. Toate creaturile se nasc complete, mai puţin fiinţa umană. Un câine se naşte câine şi, ca şi câine, este complet.

Un vultur se naşte vultur, are aripi mari şi o privire minunată care-i permite să vâneze până şi şerpii cei mai îndepărtaţi. Se naşte complet, însă bietul „animal intelectual”, în mod greşit numit „Om”, se naşte incomplet.

Se întâmplă că el se naşte fără vehiculele pe care ar trebui să le aibă: se naşte fără Corp Astral, se naşte fără Corp Mental, se naşte fără Corp Cauzal. Atunci, ce este ceea ce se naşte? Se naşte un corp fizic, un „corp planetar”, cu un suport Vital şi nimic mai mult. Ce există dincolo de aceasta? Există Egoul, iar acesta este de natură animalică. Posedă bietul „animal intelectual” o Conştiinţă? Da, desigur, o are, dar încătuşată în Ego, asta-i tot. O CONŞTIINŢĂ ADORMITĂ, o Conştiinţă, am spune, condiţionată de propria sa încătuşare.

Aşadar, concretizând, omul se naşte incomplet. Nu înseamnă nicidecum că prin faptul de a se fi născut, germenul care pătrunde într-o matrice pentru dezvoltarea sa corespunzătoare şi-a terminat procesele sale complete de dezvoltare. Germenul care a fost gestat într-un pântec matern şi care s-a născut, care a venit pe lume, este un germen incomplet în toate sensurile; în primul rând nu posedă CORPURILE EXISTENŢIALE SUPERIOARE ALE FIINŢEI; în al doilea rând pentru că nu a terminat nici măcar să dezvolte corpul fizic.

Dezvoltarea totală a corpului fizic se procesează de-a lungul vârstelor de 7 ani, 14 ani şi până la 21 de ani. Corpul fizic a putut să fie gestat în pântecul matern datorită ENERGIEI CREATOARE; graţie Energiei Creatoare, corpul fizic îşi poate continua dezvoltările sale de-a lungul vârstelor de 7,14 şi 21 de ani. Aşa încât, nici chiar corpul fizic nu este complet doar datorită faptului că s-a născut, are nevoie să se dezvolte.

Din nenorocire, vedem cum adolescenţii FORNICĂ deja (adică îşi pierd energiile sexuale), fără să-şi fi completat procesul de dezvoltare, ceea ce evident este absurd. Energia Creatoare pe care ei o risipesc e necesară, indispensabilă pentru a completa dezvoltarea corpului fizic. Astfel încât, în mod cinstit, activitatea sexuală ar trebui să înceapă la vârsta de 21 de ani, nu înainte. Pentru că înainte de această vârstă, germenul acela care a intrat în pântecul matern nu şi-a completat încă procesele de dezvoltare, aşa că se dovedeşte absurd să-l supui copulaţiei.

Privind aşadar toate aceste lucruri, stimabilii mei fraţi, merită osteneala să reflectăm puţin. De la 21 de ani încolo, Energia Sexuală rămâne liberă pentru alte activităţi. Înainte de 21 de ani, Energia Sexuală are un singur obiectiv: să completeze dezvoltarea germenului care s-a născut. Adică să completeze dezvoltarea corpului fizic. După 21 de ani, Energia a rămas

liberă.

Energia Creatoare s-ar putea utiliza (după vârsta de 21 de ani) la fabricarea CORPURILOR EXISTENŢIALE SUPERIOARE ALE FIINŢEI şi pentru a ajunge la A DOUA NAŞTERE. Din nenorocire, oamenii nu ştiu să utilizeze Energia Creatoare, Energia care a fecundat pântecul matern, Energia care a permis fătului să se dezvolte în acelaşi pântec, să se nască şi să treacă prin vârstele de 7, 14 şi 21 de ani.

Oamenii nu ştiu să utilizeze această Energie. Atunci când deja rămâne liberă, în loc s-o utilizeze pentru Realizare şi să-şi completeze începutul cu începutul constituţia (pentru că am spus deja că fiinţa umană se naşte incompletă), o elimină din organism. Ştim bine că oamenii expulzează din organismul lor EXIOHEHAI, SPERMA SACRĂ, iar acest lucru este foarte grav...

Atingând această problemă în legătură cu Naşterea (Primul Factor al Revoluţiei Conştiinţei), trebuie să înţelegem că umanitatea merge în toate sensurile în mod involutiv.

Ştim bine că adolescenţii, nu numai că-şi irosesc materialul sexual, Energia Creatoare sau Sperma Sacră, prin copulaţie dar, în plus, capătă vicii, precum cel al MASTURBĂRII. Din nenorocire, acest viciu a devenit azi mai obişnuit decât spălatul pe mâini. Tinerii, fie băieţi sau fete, au acest viciu nenorocit şi astfel îşi ruinează în mod mizerabil creierii şi devin idioţi.

Câte voinţe ar fi putut să fie miraculoase şi se epuizează, câte chipuri frumoase se ofilesc şi totul din lipsă de instruire! Pentru că, într-adevăr, atât băieţii cât şi fetele nu primesc în şcoli, în colegii, instruirea cuvenită asupra chestiunii sexuale şi, clar, impulsul sexual îi face să simtă nevoia de a folosi sexul, dar cum nu au o orientare, de obicei tinerii apelează la prietenii lor, tinerele la prietenele lor şi aşa se iniţiază viciul dezgustător al masturbării.

Şi aceasta este nenorocirea epocii noastre, pe lângă alte vicii care şi ele au devenit, din păcate, obişnuite, cum ar fi cel al homosexualismului şi cel al lesbianismului. Evident, homosexualii sunt seminţe degenerate care nu servesc la nimic. Lesbienele sunt la fel: sunt seminţe degenerate care nu pot germina niciodată.

Aşa că viciile care există în prezent în legătură cu sexul sunt insuportabile. Dacă băieţii şi fetele ar putea creşte corect, cu o educaţie sexuală perfectă, completă, totul ar fi diferit. Cu adevărat, dacă tinerii (băieţi sau fete) ar ajunge până la vârsta de 21 de ani respectând sexul cu o puritate adevărată, atunci ar fi admirabil, am avea o generaţie nouă de fiinţe mai bune.

Din nenorocire, biata omenire nu primeşte educaţia sexuală în momentul în care are cel mai mult nevoie; aşa toţi ajung la vârsta de 21 de ani degeneraţi. Normal este să ajungi la 21 de ani, în momentele în care Energia Sexuală rămâne eliberată pentru orice fel de activitate, şi să poţi utiliza acea Energie cu scopul de a crea CORPURILE EXISTENŢIALE SUPERIOARE ALE FIINŢEI; acest lucru ar fi formidabil.

Evident, cred că deja cunoaşteţi cheia ALCHIMIEI; nu ignoraţi maxima

latină care spune: „INMISIUM MEMBRUM VIRILI IN VAGINAE FEMINA SINE EYACULATIUM SEMINIS”. În sinteză am spune: conexiunea Lingam-Yoni fără a vărsa niciodată „Vasul lui Hermes Trismegistul”, cel de trei ori mare Zeu Ibis al lui Thot. Evident, dorinţa înfrânată va transmuta complet SPERMA SACRĂ în ENERGIE CREATOARE.

Bine, este convenabil să ştiţi că Energia Sexuală despre care se vorbeşte atâta în Fiziologie, în Psihologie, în Psihanaliză etc., etc., etc., este chiar MERCURUL Alchimiştilor medievali, această Energie Creatoare, transmutată, este chiar Mercurul înţelepţilor. Evident, un astfel de Mercur se condensează sau se cristalizează cu ajutorul notelor Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, şi într-o octavă superioară sub forma minunată şi strălucitoare a Corpului Astral.

Deci Corpul Astral nu este un implement necesar pentru viaţa umană. Oamenii trăiesc fără Corp Astral. Corpul Vital asigură complet sau garantează complet viaţa Corpului Fizic, fără necesitatea de a poseda un Corp Astral. Corpul Astral este un lux pe care foarte puţini şi-l pot oferi, dar merită osteneala să ne oferim acest lux.

Ştim că avem Corp Astral atunci când putem să-l folosim, atunci când putem merge cu el, atunci când putem să ne mişcăm în Spaţiu cu el. Dacă avem un astfel de vehicul, devenim nemuritori în Lumea Astrală.

Puţin mai sus, cu notele Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si, Mercurul înţelepţilor se cristalizează sub forma faimosului şi splendidului Corp Mental. Când deţinem un Corp Mental, primim iluminare directă. Cu un Corp Mental putem învăţa, putem capta toate învăţăturile Universului.

Puţin mai încolo, avem Corpul Voinţei Conştiente. Nimeni nu se naşte cu un Corp al Voinţei Conştiente, dar cu ajutorul transmutării Libidoului Sexual într-o octavă mai elevată (Mercurul înţelepţilor) se cristalizează cu notele Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, şi sub forma extraordinară a Corpului Cauzal, Corpul Voinţei Conştiente. Deja cu astfel de vehicule: FIZIC, ASTRAL, MENTAL şi CAUZAL este evident că primim PRINCIPIILE ANIMICE şi SPIRITUALE (FIINŢA) şi ne convertim în OAMENI.

Fiinţa nu se naşte, nici nu moare, nici nu se reîncarnează, totuşi când avem deja CORPURILE SOLARE, putem s-o ÎNCARNĂM. Cuvântul îi dă putere celui care ştie, nimeni nu l-a pronunţat, nimeni nu-1 va pronunţa, ci numai cel care-1 are ÎNCARNAT.

Mulţi studenţi gnostici se întreabă de ce nu menţionăm Corpul Vital şi de ce socotim doar patru vehicule, excluzându-1 pe cel Vital. Răspunsul la această întrebare este că, amintitul Corp Vital este doar secţiunea superioară a Corpului Fizic.

În a Treia Iniţiere a Focului se naşte Astralul Solar, în a Patra Iniţiere a Focului se naşte Mentalul Solar, în a Cincea Iniţiere a Focului se naşte Corpul Cauzal sau Corpul Voinţei Conştiente.

Aceste INIŢIERI de MISTERE MAJORE au ca obiectiv doar fabricarea CORPURILOR SOLARE.

Esoterismul Gnostic înţelege prin A DOUA NAŞTERE crearea CORPURILOR SOLARE şi încarnarea FIINŢEI.

Animalul intelectual comun şi obişnuit crede că este Om, dar în realitate greşeşte, pentru că doar cei DE DOUĂ ORI NĂSCUŢI sunt Oameni cu adevărat.

Diogene a căutat cu felinarul său un Om în toată Atena şi nu l-a găsit. Cei De Două Ori Născuţi, Oamenii veritabili trebuie căutaţi cu felinarul lui Diogene; sunt foarte puţini.

Cum aţi văzut, prima naştere a fost cea a „corpului planetar" sau corpul fizic. A DOUA NAŞTERE este NAŞTEREA FIULUI OMULUI, da, a OMULUI, concret vorbind...

Astfel încât unul dintre Factorii Revoluţiei Conştiinţei este SĂ TE NAŞTI, SĂ TE NAŞTI CA OM. În primul caz, ceea ce se naşte este „animalul intelectual"; în A DOUA NAŞTERE se naşte OMUL, FIUL OMULUI, OMUL veritabil.

Se spune că Omul adevărat este OMUL CAUZAL. De ce i se spune Omului adevărat „OMUL CAUZAL"? Pur şi simplu pentru că a fabricat Corpul Cauzal, care este ultimul dintre Corpurile necesare pentru a deveni Om. Atunci centrul său de Gravitaţie rămâne stabilit în Lumea Cauzală; acolo trăieşte, în acea regiune.

În Lumea Cauzelor Naturale cunoaştem ce este Legea Cauzei şi a Efectului. Clar, acolo se mişcă Domnii Legii. Cu greutăţile şi balanţele lor, ei sunt întotdeauna activi notând în Arhivele Akashice drepturile şi bunurile fiecăruia dintre noi.

Aşadar, dacă vrem să avem realitate în Lumile Superioare şi o realitate perpetuă pentru a investiga liber şi în mod conştient de fiecare dată când aspirăm la secretele acelor Lumi sau Regiuni ale Spaţiului, este necesar Să Ne Naştem din nou...

Capitolul VIII al LEGILOR lui MÂNU spune: „Un Regat populat mai ales de Sudraşi, plin de oameni necredincioşi şi lipsit de locuitori DE DOUĂ ORI NĂSCUŢI va pieri pe deplin în mod rapid, atacat de foame şi boală. Acum veţi înţelege cu toţii de ce Marele Hierofant Iisus Cristosul i-a spus lui Nicodim: Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea împărăţia lui Dumnezeu".

Într-adevăr este necesar să te naşti din Apă şi Spirit pentru a putea intra în Regatul Esoterismului, în Magis Regnum. Este urgent să te naşti din nou pentru a avea dreptul deplin să intri în Regat. Este urgent să ne convertim în De Două Ori Născuţi.

Acest lucru al CELEI DE-A DOUA NAŞTERI nu l-a înţeles Nicodim şi nu l-au înţeles nici sectele biblice. Este necesar să faci un studiu comparativ al Religiilor şi să ai Secretul Sfintei Alchimii (Arcanul A.Z.F.) dacă vrei cu adevărat să înţelegi cuvintele lui Iisus pentru Nicodim.

Desigur, diversele secte biblice sunt pe deplin convinse că înţeleg cu adevărat ceea ce semnifică „să te naşti din nou" şi interpretează în cele mai

variate forme, dar, cu siguranţă, chiar dacă au multă erudiţie biblică şi documentează un verset cu altul, încearcă să explice un verset cu altul sau alte versete, realitatea este că nu îl înţeleg şi nu posedă cheia secretă, Arcanul A.Z.F.

Nicodim era un înţelept, cunoştea profund Scrierile Sacre şi cu toate acestea nu a înţeles şi a spus: *„Cum se poate naşte un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, şi să se nască?”*

Iisus, Marele Kabir, i-a dat atunci lui Nicodim un răspuns de tip maya: „Adevărat, adevărat îţi spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din spirit, nu poate să intre în împărăţia lui Dumnezeu”.

Este clar că cine nu are mai multă informaţie decât litera moartă, cine nu înţelege dubla semnificaţie a versetelor biblice, cine nu a cunoscut niciodată Arcanul A.Z.F., interpretează aceste cuvinte ale Marelui Kabir în felul său, cu singura informaţie pe care o posedă, cu ceea ce înţelege şi crede că o dată cu botezul sectei sale sau ceva similar, problema Celei De-a Doua Naşteri este deja rezolvată.

Pentru mayaşi, Spiritul este Foc Viu şi ei spun: „Trebuie să uneşti ceea ce este sus cu ceea ce este jos prin intermediul Apei şi Focului”.

BRAHMANII hinduşi simbolizează A Doua Naştere în mod sexual, în Liturghie se construieşte o Vacă de Aur foarte mare, iar candidatul la A Doua Naştere, trebuie să treacă de trei ori târându-se prin mijlocul corpului gol al Vacii, ieşind prin vulvă; astfel rămâne consacrat ca un veritabil Brahman, Dwipa, sau de Două Ori Născut: o dată de mama sa şi a doua oară de Vacă.

Astfel explică Brahmanii, în mod simbolic, Cea de-a Doua Naştere ce i-a fost predată lui Nicodim de către Iisus.

Vaca o reprezintă pe MAMA DIVINĂ, dar ceea ce e interesant este că Brahmanii îşi spun lor înşişi CEI DE DOUĂ ORI NĂSCUŢI, iar Naşterea a Doua este sexuală, născuţi din Vacă şi ieşiţi din pântecul său prin vulvă.

Această problemă este foarte spinoasă, iar rasa lunară o urăşte de moarte, preferă să ucidă Vaca şi apoi să insulte pe oricine vorbeşte despre MISTERELE SEXULUI şi despre ARCANUL A.Z.F.

Brahmanii nu sunt De Două Ori Născuţi dar, în mod simbolic, desigur că sunt. Nici Maestrul Mason nu este MAESTRU cu adevărat, dar în mod simbolic desigur că este.

Interesant este să ajungi la A DOUA NAŞTERE, iar prolema este sexuală în proporţie de sută la sută.

Cine vrea cu adevărat să pătrundă pe acel pământ al CELEI DE-A PATRA DIMENSIUNI, în acele văi, munţi şi temple JINAS, în acel Regat al celor DE DOUĂ ORI NĂSCUŢI, trebuie să lucreze cu PIATRA BRUTĂ, să o cioplească, să-i dea formă, cum am spune în limbaj masonic, până o transformă în PIATRA CUBICĂ PERFECTĂ, în PIATRA FILOSOFALĂ.

Fără doctrina lui PETRU (Piatra) A DOUA NAŞTERE se dovedeşte imposibilă. Noi, Gnosticii, studiem doctrina lui PETRU.

Este urgent să cobori în „Forja Arzătoare a lui Vulcan” (Sexul) pentru a lucra cu Focul şi Apa, originea lumilor, animalelor, oamenilor şi a Zeilor, este urgent să cobori în A Noua Sferă pentru a fabrica Corpurile Solare şi a obţine A Doua Naştere.

□ MOARTEA PSIHOLOGICĂ □

„S-a întâmplat într-o noapte oarecare, nu contează data, nici ziua, nici ora, aflându-mă în afara Corpului Fizic, în formă complet conştientă şi pozitivă, Fiinţa mea Reală Internă, Intimul, a venit la mine. Surâzând, Binecuvântatul mi-a spus:

«Trebuie să mori!» Aceste cuvinte ale Intimului m-au lăsat perplex, confuz, copleşit. Cu puţină teamă, mi-am întrebat Fiinţa Interioară (Atman), spunând:

«De ce să mor? Lasă-mă să mai trăiesc puţin; eu lucrez pentru omenire! ...»

Încă îmi amintesc acea clipă în care Binecuvântatul, surâzând, mi-a repetat pentru a doua oară: «Trebuie să mori!»

Apoi Adorabilul mi-a arătat în Lumina Astrală ceea ce trebuia să moară în mine însumi. Atunci am văzut Eul Pluralizat format dintr-o mulţime de entităţi tenebroase, adevărat furnicar de subiecţi perverşi, Agregate Psihice de diferite feluri, demoni vii personificând erori.

Aşa am ajuns, prietenii mei, să ştiu că Eul nu este ceva individual, ci o sumă de Agregate Psihice, un total de multiple Euri certăreţe şi gălăgioase. Cu adevărat, nu am văzut în Ego nimic demn şi fie adorat, nici un fel de Divinitate etc..."

Samael Aun Weor: „Da, există Infern. Da, exişti Diavol. Da, exişti Karma”.

„Dacă sămânţa nu moare, planta nu se naşte”. Este necesar să Murim, adică, EGOUL ANIMALIC trebuie să înceteze să mai existe în noi, în psihicul nostru dacă vrem cu adevărat să ne bucurăm de Iluminarea autentică.

În mod normal, fraţii gnostici, aspiranţii, afiliaţii noştri, suferă mult din lipsă de Iluminare. Ei ar vrea să se mişte în regiunile inefabile, să viziteze NIRVANA, MAHAPARANIRVANA, să asculte „Muzica Sferelor” etc., dar suferă nespus când se văd închişi, înrobiţi în această Regiune Tridimensională a lui Euclid, când nu pot percepe toate aceste minunăţii ale Lumilor Superioare. Sigur, suferinţele lor sunt logice, au dreptate să sufere.

Unii vor s-o ia înaintea faptelor. Cu adevărat, Iluminarea nu este posibilă dacă Egoul nu este dezintegrat. În mod normal, Conştiinţa este îmbuteliată în „Eul însuşi”, în Eul Psihologiei Experimentale. Este clar că atâta timp cât Conştiinţa va continua îmbuteliată în Ego, închisă în Eul însuşi, va fi adormită, va funcţiona în virtutea propriei sale condiţionări, va fi subiectivă, incoerentă, imprecisă...

Am ascultat ceea ce mi-aţi spus în legătură cu atacurile tenebroşilor în Guadalajara. Dar v-am răspuns că toate acestea se datorează subiectivismului, Egoului... Că unii fraţi se dovedesc posedaţi de Demoni, că

Vrăjitoarele miezului nopţii, urcate pe măturile lor vin să-i tulbure pe bunii frăţiori; că îi atacă neîncetat, că îi ameninţă cu moartea şi multe alte incoerenţe, îmi „miros” mai degrabă a sectă acelor „Voodoo”.

Natural, pentru mine acestea îmi par nefaste în fond. Dar nici una dintre aceste probleme atât de incoerente, atât de imprecise, atât de vagi (vrăjitoare, vampiri şi multe altele de acest fel), nu s-ar întâmpla dacă aspiranţii nu ar avea Ego. Această problemă se datorează Egoului.

Aţi auzit vorbindu-se că Gautama Sakya Muni a fost atacat de vrăjitoarea din sabat, că l-a posedat; sau că Gautama va răni de moarte alte persoane, spunându-le: „Te omor, te omor, vin să te omor”? Asta nu s-a întâmplat niciodată între Iniţiaţi.

Astfel încât, dacă se produc toate aceste lucruri, se produc între persoane care au Egoul. Neavând Egoul, nu există nimic din toate acestea. Distrugând Egoul, toate acestea se sfârşesc. Pentru că atunci când distrugi Egoul, când treci prin ANIHILAREA BUDISTĂ, Conştiinţa se emancipează, se eliberează, rămâne AUTO-TREAZĂ, devine obiectivă, incoerenţele se termină, nu vine decât Iluminarea totală, curată, fără pete, fără neclarităţi de nici un fel.

Când ai mintea obiectivizată, Conştiinţa obiectivizată, unicul lucru care domneşte în tine este claritatea foarte mare a Spiritului; atunci te mişti în lumea matematicii şi a perfecţiunii. Dar acest lucru nu este posibil dacă înainte nu treci prin Anihilarea Budistă.

Aşadar, Anihilarea Budistă este fundamentală. Teosofii sunt terorizaţi de astfel de vorbe: „încetează să mai exişti”, spun ei. Este dureros aici şi în toate lumile, dar este necesar să treci prin Marea Anihilare, să nu ai frică de moarte.

Din nefericire, oamenilor le este frică de moarte şi, în mod inconştient, opun rezistenţă acestor învăţături. Voi înşivă care mă ascultaţi, sunteţi siguri că în acest moment nu opuneţi vreo rezistenţă explicaţiei pe care v-o dau despre Munca Esoterică Gnostică? Sunteţi siguri, unii dintre voi, că nu vă plictisiţi în acest moment? Că nu căscaţi? Nu simţiţi că învăţătura devine puţin aridă?

În schimb, dacă în acest moment v-aş vorbi despre loterie sau despre cum să-ţi îmbunătăţeşti situaţia economică, sau cum să obţii succesul în dragoste sau ceva asemănător, vă asigur că nu aţi căsca, dar atunci când mă refer în mod direct la Munca asupra sinelui însuşi, la acel lucru care se numeşte Anihilare Budistă, incontestabil, în adâncul fiecăruia dintre voi se opune o rezistenţă. De ce? Pentru că Egoul nu vrea în nici un fel să înceteze să existe. Egoul respinge acest tip de învăţături, pentru că ele ţintesc chiar împotriva existenţei lui. Există vreunul dintre voi care să aibă dorinţa de a nu exista? Voi vreţi să existaţi aici şi în „lumea de dincolo”. Unii vor spune: *„Bine, eu nu doresc să exist în lumea fizici, aş vrea să mă dezîncarnez”.* Dar cu ce dorinţă secretă gândesc aşa? Pur şi simplu pentru că ar aspira să trăiască în Lumile Superioare, asta este clar, dar într-o situaţie puţin mai

bună.

De ce atâta lume se înfăţişează în faţa preoţilor? Pentru că preoţii nu oferă afiliaţilor lor doctrina Anihilării Budiste. Le oferă cerul prin mijlocirea unor plăţi; cu asta le dau paşaportul pentru cer; o viaţă comodă în lumea de dincolo, bucurându-se de tot felul de onoruri.

De exemplu, dacă văduva lasă o avere bună parohiei, i se dă în schimb paşaportul pentru cer. Aşa că individul poate să fi fost un criminal, un mare asasin, dar ajunge să i se confeseze domnului preot pentru ca să-i dea paşaportul pentru cer; acum, dacă înainte să moară lasă ceva mai mulţi bani domnului preot, puteţi fii siguri că, dacă ar fi după domnul preot, s-ar duce drept în cer. Nici măcar nu ar trece prin purgatoriu; ar fi fericit. Acest lucru atrage, place lumii, are mult divertisment, pentru că Egoului nu îi place ca cineva să-i pună un pistol în piept.

De exemplu, mie îmi parvin scrisori din toată America Centrală, din toată America de Sud; mă întreabă despre chakre, despre iniţieri, despre puteri, poziţii sociale, chiar poziţii în cadrul mişcării gnostice, situaţii economice, probleme de dragoste etc., dar foarte rar în viaţă am primit vreo scrisoare întrebând despre disoluţia Egoului. Nu îmi amintesc să fi primit nici o scrisoare care să mă întrebe despre dizolvarea Egoului. Toate cer puteri, grade, iniţieri, bani, poziţii etc., dar, cu mare durere, nu întâlnesc o scrisoare a cuiva care să fie dedicat pe deplin morţii sinelui însuşi.

Da, domnule, să trăiască şi nu să moară... asta e ceea ce vor; să fie un mare stăpân, puternic, însă fără a-şi dea osteneala de a muri şi se dovedeşte că doar cu moartea vine noul. Dacă sămânţa nu moare, planta nu se naşte. Dar nu vor să înţeleagă. Unii se plâng în scrisori, îmi spun că încă nu reuşesc să iasă în mod conştient în Astral, că vor să fie iluminaţi dar că nu reuşesc să primească mesajele Lumilor Superioare etc. şi multe alte cazuri.

Nu vor să-şi dea seama că iluminarea nu se obţine dacă înainte nu s-a eliberat Conştiinţa. Nu vor să-şi dea seama că, niciodată Conştiinţa nu se emancipează dacă mai întâi nu se distruge Egoul. Nu vor să-şi dea seama de acest lucru, ei vor să fie iluminaţi, dar nu vor să moară. La ce servesc acele şcoli care nu învaţă moartea Sinelui însuşi? Iluminarea, Emanciparea nu vine decât cu moartea. Aşa că, dacă nu mori îţi pierzi timpul în mod mizerabil.

Aş putea să vă sintetizez în foarte puţine cuvinte didactica pentru Anihilarea Budistă... Avem nevoie să trăim alert, precum santinela în vreme de război. Pe terenul vieţii practice, în relaţia cu prietenii noştri, în casă, pe stradă, la lucru, este locul unde se manifestă spontan defectele pe care noi le purtăm ascunse. Un defect descoperit trebuie să fie judecat imediat, supus imediat analizei. Putem cunoaşte în mod direct orice defect cu ajutorul Auto-Reflecţiei evidente a Fiinţei. În mod indubitabil, o dată ce am înţeles cutare sau cutare eroare psihologică, putem să ne oferim luxul de a o dezintegra.

Aşadar, în fiecare muncă asupra cutărui sau cutărui defect, eveniment sau manifestare intră următorii factori: DESCOPERIRE, JUDECARE şi EXECUŢIE. Descoperire, atunci când a fost văzut în acţiune, în manifestare.

Judecare sau înţelegere, atunci când i se cunosc toate rădăcinile. Execuţie, cu ajutorul Divinei Mame Kundalini, prin intermediul înţeleptei practici a supra-dinamicii sexuale.

Şi am ajuns, în această discuţie pe care o ţinem aici, într-un punct critic, dificil... Gurdjieff, Uspensky, Nicoll şi mulţi alţi autori ai celei de-a PATRA CĂI, Gnostici ca şi noi (pentru că, între paranteze, noi suntem ai celei de-a PATRA CĂI sau AL PATRULEA DRUM), au gândit că orice Agregat Psihic inuman (adică, orice defect, orice „Eu”) s-ar putea dezintegra prin intermediul simplei înţelegeri creatoare şi nimic mai mult.

Gurdjieff a comis o eroare de neiertat pentru care, în mod natural, şi-a luat asupră-i o Karmă gravă, şi aceasta a fost faptul de a se fi pronunţat contra Divinei Mame Kundalini. A făcut-o din ignoranţă? Nu o neg, asta aşa este. Dar oricum, „ignorarea Legii nu exclude îndeplinirea ei”. A confundat Şarpele Sacru Kundalini cu Abominabilul Organ Kundartiguador şi i-a atribuit lui Devi-Kundalini defectele sinistre şi tenebroase ale Abominabilului Organ Kundartiguador.

Pentru ca voi să mă înţelegeţi mai bine, vă voi spune că există doi Şerpi: cel care urcă şi cel care coboară; ŞARPELE DE BRONZ care îi vindeca pe evrei în deşert, încolăcit pe Lingamul Generator, pe Tao, şi ŞARPELE PYTHON, cu şapte capete, care se târa prin noroiul pământului şi pe care Apollo, iritat, l-a rănit cu suliţele sale. Şarpele care urca pe bastonul lui Esculap, Zeul Medicinii, şi Şarpele care se târa prin noroi: Şarpele ispititor al Edenului. Iată aici piciorul dublu al COCOŞULUI ABRAXAŞILOR, al Gnosticilor.

Aşadar, Şarpele care urcă este Sacru (Kundalini); cel care coboară este „Kundartiguador”. Greşeala lui Gurdjieff a fost să-i atribuie Şarpelui ascendent efectele hipnotice, tenebroase şi abominabile ale Şarpelui descendent. Aici a greşit Gurdjieff.

Există în această ţară (Mexic) „Institutul pentru dezvoltarea armonioasă a Omului”; aceasta e Şcoala lui Gurdjieff. Dar mă întreb: care dintre ei a reuşit să elimine „Eurile”? Care student a reuşit să-şi elibereze Conştiinţa în mod radical? Care dintre ei a ajuns la iluminarea obiectivă? Nici unul! De ce? Pentru că mintea, prin ea însăşi, nu poate altera în mod fundamental nici un defect. Desigur, poate să-l eticheteze cu diferite nume, să-l justifice, să-l condamne, să-i caute subterfugii sau scăpări pentru a-1 eluda; poate să-l ascundă de sine însăşi şi de ceilalţi, dar niciodată să-l dezintegreze.

Avem nevoie de o putere care să fie superioară minţii, iar Gurdjieff nu a aplicat asupra sa acest procedeu. Deplâng faptul că Gurdjieff a deviat sensul învăţăturii pe care eu însumi i-am dat-o, pentru că Gurdjieff este discipolul meu. Deplâng faptul că a comis acea gravă eroare. S-a lăsat influenţat de alte mentalităţi şi acest lucru e lamentabil...

Aşa că, privind lucrurile în faţă, este nevoie de o putere care să fie superioară minţii şi aceasta nu este alta decât Kundalini, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice. Numai ea ar putea pulveriza orice Agregat Psihic inuman, fie el de mânie, de lăcomie, de desfrâu, sau de invidie, etc., etc., etc.

Am spus-o deja, mai întâi trebuie, desigur, să descoperi defectul pe care vrei să-l elimini şi apoi, ca o a doua cerinţă, trebuie să lucrezi asupra lui, să-l înţelegi, iar ca o a treia cerinţă, trebuie să-l elimini. Şi cu puterea DIVINEI MAME KUNDALINI se poate elimina. Dar trebuie s-o chemi pe Kundalini, pe Devi-Kundalini Shakty. S-o chemi chiar în momentul în care ai nevoie să elimini Agregatul Psihic pe care l-ai descoperit şi înţeles. Da, trebuie să o chemi şi s-o rogi să pulverizeze acel defect, iar ea aşa va face.

Acum bine, puterea maximă a Viperei Sacre, a Cobrei Divine a Templelor se găseşte în „Forja Ciclopilor”. Dacă un cuplu ce lucrează în „Forja Ciclopilor” va invoca cu adevărat Vipera Divină în plină muncă Sexual-Spirituală, va obţine răspuns...

Trebuie să apelezi la acea putere transcendentală şi miraculoasă a Cobrei Misterelor antice, a Viperei Divine. Nu ai însoţitoare sau femeia nu are soţ? Se poate apela de asemenea la Cobra Sacră; ea oricum va lucra şi va dezintegra orice defect. Vreau doar să spun că maximul puterii sale se află în „Forja Ciclopilor”, în „Forja Arzătoare a lui Vulcan”.

Să ştiţi că s-ar putea elimina douăzeci şi cinci la sută din Ego ca celibatar, necăsătorit, dar numai lucrând în Forja Aprinsă a lui Vulcan este posibil să elimini sută la sută. Este evident că Mama Divină Kundalini se învăluie într-o putere extraordinară atunci când ia „LANCEA LUI EROS”. În această privinţă, nu trebuie să uităm acea rană pe care Anfortas o avea în coasta sa şi care nu se cicatriza niciodată; amintiţi-vă că numai „Lancea Sacră” a reuşit s-o închidă în mod miraculos...

Aşa că, stimaţii mei fraţi, dacă reuşiţi să treceţi prin ANIHILAREA BUDISTĂ, dacă reuşiţi să MURIŢI în mod radical, vă veţi trezi în mod absolut aici şi acum; atunci veţi fi conştienţi de viaţa din Lumile Superioare. Dar ca să te trezeşti aici şi acum trebuie să Mori.

Când te trezeşti cu adevărat, acea problemă a DEDUBLĂRII încetează să mai existe. Atunci eşti conştient, atât în Lumea Fizică cât şi în Lumile Superioare. Şi chiar dacă corpul tău doarme sau este treaz, trăieşti întotdeauna conştient. Atunci va dispare definitiv şi pentru totdeauna problema Dedublării Astrale. Deoarece dacă corpul tău doarme, rămâi conştient, eşti conştient în Lumea Astrală. Trăieşti conştient, acţionezi în mod conştient acolo, şi revii în corpul tău fizic după voie, la ora la care vrei. Atunci, în ce va consta problema DEDUBLRĂRII? Ca şi problemă, încetează să existe. Important este să te trezeşti...

□ SACRIFICIUL PENTRU UMANITATE □

„Sacrificiul Sattwic este făcut după Poruncile Divine de către oamenii care nu doresc rezultatul, concentrându-se în Cult, numai pentru Cult.

Sacrificiul Rajasic este făcut din tentaţie şi dorind roadele.

Sacrificiul Tamasic este făcut contra poruncilor, fără credinţă, fără mantre, fără caritate faţă de nimeni, fără dragoste pentru umanitate, fără a oferi obolul sacru Sacerdoţilor sau Gurusilor etc., etc., etc.

AL TREILEA FACTOR AL REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI este Sacrificiul, însă, SACRIFICIUL SATTWIC, fără să doreşti rodul acţiunii, fără să doreşti recompensă; Sacrificiul dezinteresat, pur, sincer, când îţi dai viaţa pentru ca alţii să trăiască şi fără să ceri nimic drept răsplată".

Samael Aun Weor: „Tratat Esoteric de Astrologie Ermetică"

Al treilea factor este cel al SACRIFICIULUI PENTRU UMANITATE. Este necesar să ne iubim semenii, dar iubirea trebuie s-o demonstrezi prin fapte concrete, clare şi definitive. Nu ajunge să spui că-ţi iubeşti semenii; nu, trebuie s-o demonstrezi prin fapte, trebuie să fii dispus să urci pe altarul supremului Sacrificiu pentru umanitate, trebuie să ridici torţa înţelepciunii pentru a ilumina drumul altora; trebuie să fii dispus să-ţi dai până şi ultima picătură de sânge pentru toţii semenii tăi, cu o iubire adevărată, dezinteresată şi pură...

Astfel, al Treilea Factor al Revoluţiei Conştiinţei este SACRIFICIUL PENTRU SEMENII NOŞTRI. Să te Naşti, să Mori şi să te Sacrifici pentru Omenire sunt cei Trei Factori care ne transformă în veritabile încarnări ale CRISTOSULUI COSMIC. Aceşti Trei Factori ajung să ne transforme în Zei, deşi ne păstrăm corpurile de oameni. Aceşti trei factori fac din noi ceva diferit: ne transformă în Zeităţi, în Zei inefabili, în Elohimi, Daimoni etc.

Dacă vom lucra cu Primul şi al Doilea factor (a te Naşte şi a Muri) dar nu ne vom iubi semenii, nu vom face nimic pentru a duce lumina cunoaşterii altor oameni, vom cădea într-un EGOISM SPIRITUAL foarte rafinat care ar împiedica orice avansare interioară. Căci dacă ne preocupăm doar de noi şi nimic mai mult decât noi, uitând de atâtea milioane de fiinţe care populează lumea, în mod incontestabil ne auto-închidem în propriul nostru egoism. Astfel, EUL EGOISMULUI NU NE-AR PERMITE ILUMINAREA.

Egoismul se poate prezenta în forme extrem de rafinate şi trebuie să le eliminăm. Atâta timp cât avem egoism înăuntrul nostru, iluminarea nu va fi posibilă.

Egoismul este format din multiple „Euri" înăuntrul cărora se află închisă Conştiinţa. Trebuie să dezintegrăm acea multiplicitate de Euri egoiste? Este adevărat! Căci dacă n-o facem, Conştiinţa va continua să fie îmbuteliată, delimitată, limitată, condiţionată şi orice posibilitate de Iluminare ar fi anulată.

Trebuie să înţelegem că întreaga umanitate este o mare familie. Din nenorocire, suntem încătuşaţi de multe afecte şi considerăm drept familie doar un mic număr de persoane care ne înconjoară, ceea ce este egoism; pentru că toate fiinţele umane, fără distincţie de rasă, credinţă, castă sau culoare, SUNTEM O SINGURĂ FAMILIE. Această familie se numeşte „umanitate".

Dacă îi privim ca fraţi doar pe cei care ne înconjoară din leagăn, mergem foarte rău. Dacă vrem să-i salvăm numai pe acei oameni care îşi spun „rudele noastre", mergem în mod egoist. E indispensabil să vezi în fiecare persoană un frate.

Ceea ce spun nu este din pur sentimentalism, ci pentru că într-adevăr toţi suntem fraţi. Nu este doar o frază sentimentalistă; este real, aşa cum se aude: SUNTEM O FAMILIE, O SINGURĂ MARE FAMILIE care nu ar trebui să fie divizată, o familie enormă care populează Terra şi care se numeşte „umanitate”.

Acestora, fraţilor noştri, este nevoie să le ducem Cunoaşterea, să le arătăm Calea, pentru ca, într-o zi, şi ei să poată păşi pe ea şi să ajungă la ELIBERAREA FINALĂ.

Dacă vrem fericirea, trebuie să luptăm pentru fericirea altora. Cu cât dai mai mult, primeşti mai mult, dar celui care nu dă nimic până şi ceea ce are îi va fi luat.

Cum am putea atinge autentica fericire Nirvanică sau Paranirvanică aici şi acum, dacă nu lucrăm pentru fericirea altora? Autentica fericire a Fiinţei nu poate fi egoistă; se obţine doar cu ajutorul Sacrificiului pentru Semenii noştri.

Aşadar, cei care au obţinut stările cele mai elevate ale Fiinţei, cei care au intrat în lumile Paranirvanice, Mahaparanirvanice sau în cea Monadică sau Adhică sau cei care au reuşit la sfârşit să fuzioneze cu ETERNUL TATĂ COSMIC COMUN, evident, s-au sacrificat, în vreun fel, în lume, pentru semenii lor şi acest lucru le-a dat suficiente merite pentru a obţine cu adevărat fericirea care niciodată nu are limite, nici margini.

Astfel că trebuie să ne gândim la binele comun, la faptul că trebuie să iubim, desigur într-o formă extraordinară, toate fiinţele care populează suprafaţa Pământului. Să-i iubim nu doar pe cei care ne iubesc, acest lucru l-ar face oricine, ci şi pe cei care ne urăsc. Pe cei care ne iubesc, pentru că ne înţeleg; pe cei care ne urăsc, pentru că nu ne înţeleg...

Nu trebuie să existe în noi ceea ce se numeşte „ură”. Există oameni care-şi distilează şi-şi beau propriul venin şi suferă nespus. Iar asta este grav. Nu trebuie să fim atât de neghiobi. Acela care-şi distilează şi îşi bea propriul venin este un neghiob. Acela care şi-a plăsmuit un „mic infern” în minte şi îl cară în mintea lui la orice oră este un neghiob. Trebuie să ne gândim că cel mai bine este să iubim, căci dacă facem din mintea noastră un infern, niciodată nu vom fi fericiţi.

Toţi oamenii sunt plini de resentimente şi acest lucru este foarte grav, pentru că acolo unde există Eul resentimentului, iubirea nu poate înflori. Nu există cineva care să nu aibă resentimente; toată lumea păstrează în inimă cuvinte, fapte sau întâmplări dureroase, însoţite bineînţeles de consecinţele sau corolarele lor, care sunt resentimentele menţionate deja.

Ce va câştiga cel care se încarcă cu acestea? În acest sens, nu ştie să iubească, este răzbunător. Cel ce urăşte, este foarte aproape de blestem.

Trebuie să ştii să-i înţelegi pe ceilalţi, să înveţi să vezi punctul de vedere al altuia dacă vrei să ştii să iubeşti. Oamenii sunt neînţelegători, oamenii nu vor să-i înţeleagă pe alţii; pur şi simplu pentru că nu ştiu să vadă punctul de vedere al altuia. Dacă nu eşti capabil să ierţi pe nimeni, nu ştii să iubeşti.

Acum, nu serveşte la nimic să ierţi într-un mod mecanic. Ai putea ierta pur şi simplu pentru că ai învăţat în doctrina Gnostică faptul că trebuie să ierţi, dar acest lucru este automat, este inutil. În profunzime vei continua cu acelaşi resentiment, cu aceeaşi ură şi chiar cu aceeaşi dorinţă răzbunătoare, înăbuşită sau reprimată.

Când se spune „A IERTA”, acest lucru implică ELIMINARE. Nu poţi ierta dacă nu elimini Eul resentimentului, dacă nu anulezi Eul ranchiunei, dacă nu reduci la praf cosmic Eul revanşei, Eul care vrea „să-şi scoată cuiul”, etc. Atâta timp cât nu ai eliminat astfel de Euri (prin intermediul înţelegerii şi cu ajutorul lui KUNDALINI-SHAKTI), nu este posibil să ierţi cu adevărat. Şi dacă ierţi, aceasta este ceva mecanic, iar iertarea mecanică nu este iertare.

Trebuie să fim sinceri cu noi înşine, dacă vrem să iubim. Dacă nu eşti sincer cu tine însuţi nu poţi iubi niciodată. Să iubeşti implică o muncă, o muncă scumpă asupra ta însuţi. Cum ai putea iubi pe altul dacă nu lucrezi asupra ta însuţi, dacă nu elimini din interiorul tău elementele discordiei, revanşei, resentimentului, urii, etc.? Când există astfel de elemente infra-umane în psihicul nostru, capacitatea de a iubi rămâne anulată.

Desigur, trebuie să-i iubim pe toţi semenii noştri. Dar, repet, acest lucru implică o muncă. Nu poţi iubi atâta timp cât în tine însuţi există elementele urii. Dacă vrem să iubim trebuie să fim sinceri, să ne auto-explorăm, să ne auto-investigăm pentru a descoperi acele elemente care ne fac incapabili să iubim.

Există multă iubire simulată în diferitele şcoli de tip pseudo-esoterist, pseudo-ocultist. Noi, Gnosticii, nu trebuie să acceptăm iubirea simulată, ci trebuie să fim exigenţi cu noi înşine. Ne vom iubi semenii sau nu-i vom iubi? Să fim sinceri. Nu e vorba să ne lăsăm purtaţi de sentimentalisme sublime. Bineînţeles, am putea crede că iubim când, în realitate, nu iubim.

Iubirea nu vrea recompense, ea este în ea însăşi un cadou, ea lucrează cu renunţarea la roade, nu vrea decât binele altora, chiar cu preţul propriei fericiri.

Este puţin dificil să pretinzi să defineşti iubirea. Dacă o defineşti, o desfigurezi. Este mai degrabă ca o emanaţie, ieşită chiar din adâncul Conştiinţei, este un funcţionalism al Fiinţei.

Trebuie să înţelegem necesitatea de a ne iubi semenii. Deoarece cu ajutorul iubirii putem să ne transformăm şi iubind, să împărţim binecuvântări, să ducem învăţătura tuturor popoarelor Pământului, să-i călăuzim pe alţii cu un maximum de răbdare, să ştim să iertăm defectele celorlalţi.

În mod incontestabil, ducând altora învăţătura, vei întâlni multe rezistenţe. Indubitabil, în multe ocazii vei fi lovit cu pietre; dar trebuie să ştii să iubeşti şi să-i ierţi pe toţi, să nu reacţionezi atât.

Aşadar, Sacrificiul este grandios. Evident, există persoane care nu au capacităţi pentru a fi difuzori Gnostici, dar servesc lumii în moduri diferite, fie vindecând bolnavi, fie făcând opere de caritate cu profesiunea lor, cu serviciul lor, etc. Fiecare serveşte în funcţie de posibilităţile sale, dar cei care

servesc ca difuzori, evident, merg pe un drum de mari Auto-Realizări...

Cei care ridică torţa Verbului pentru a-i ilumina cu ea pe toţi cei care trăiesc în ignoranţă, indubitabil urmează drumul celui mai grandios Sacrificiu: îl imită pe Cristos, care şi-a dat viaţa pentru omenire; îi imită pe Apostoli, care au predicat în toate colţurile Pământului; îi imită pe marii martiri; este evident că aşa avansează astfel de oameni pe „Cărarea Tăişului de Cuţit”...

În orice caz, veţi fi de acord cu mine că important este să te sacrifici, fiecare în funcţie de posibilităţile sale.

Cu toate acestea, cunosc mulţi fraţi, buni şi virtuoşi, care luptă pentru perfecţiune; cunosc mulţi fraţi care luptă nespus pentru a-şi elimina defectele şi a se purifica dar, nu îşi amintesc de ceilalţi. Ei se simt singuri şi luptă pentru auto-înălţarea lor morală, dar nu îşi amintesc că au fraţi şi că toţi suntem fii ai aceleiaşi Mame. Spiritualitatea lor este o spiritualitate egoistă şi cum nu servesc nimănui, nici nu se sacrifică pentru nimeni, nu luptă pentru spiritualitatea nimănui, Maeştrii nu le datorează nimic şi prin urmare nu trebuie să le plătească nimic, pentru că nu li se datorează nimic...

Evanghelia după Lege este Evanghelia Sfântului Luca. Cel care vrea să se Auto-Realizeze trebuie să se sacrifice. Orice Sacrificiu este înspăimântător; trebuie să fii dispus să pierzi ce iubeşti mai mult. Sacrificiul în sine este dureros...

De aceea veţi înţelege că pentru a avansa pe acest Drum trebuie să abandonezi Eul fricii. În mod sigur, Eul fricii este cel mai rău obstacol pentru orice tip de progres...

De ce ne este nouă frică? De a rămâne în mizerie? De a îndura foame? De a suferi boli? Şi ce? Ştiţi voi oare ce porţi noi vi se vor deschide?

Cel mult ni s-ar putea întâmpla să fim puşi la zidul de execuţie. Şi ce? La urma urmelor, ce? Să mori câteva zile înainte sau câteva zile după este ceva ce nu are nici cea mai mică importanţă... Teamă de moarte? Dacă ne naştem pentru a muri, atunci ce? În plus, moartea este tot atât de naturală ca şi naşterea. Dacă ne este frică de moarte, trebuie să ne fie frică şi de naştere, întrucât sunt cele două extreme ale aceluiaşi fenomen care se numeşte „viaţă”.

Să-ţi fie frică de moarte? De ce? Dacă tot ceea ce se naşte trebuie să moară. Plantele se nasc şi mor, lumile se nasc şi mor. Chiar acest Pământ s-a născut, iar într-o zi va fi un cadavru, va rămâne transformat într-o nouă Lună.

Aşadar, de ce să te temi de moarte? MOARTEA ESTE COROANA TUTUROR şi cu siguranţă că este chiar foarte frumoasă. Niciodată nu trebuie să priveşti moartea cu oroare; trebuie s-o vezi aşa cum este. Să vezi un cadavru într-un sicriu, în mijlocul unei săli, nu înseamnă să fi înţeles Misterul Morţii. Misterul Morţii este foarte sacru. Nu s-ar putea înţelege niciodată originea vieţii, Misterul Vieţii, dacă înainte nu s-a înţeles profund Misterul Morţii. Când înţelegi cu adevărat ceea ce sunt Misterele Morţii, înţelegi Misterele Vieţii. Aşadar, moartea ne rezervă momente delicioase. Cu moartea vine pacea.

Aşa că merită osteneala să nu-ţi fie frică să MORI. Iar dacă cineva ar muri îndeplinindu-şi datoria, lucrând pentru omenire, acel cineva ar fi premiat cu prisosinţă în Lumile Superioare. Este ceva sublim să-ţi dai viaţa pentru semenii tăi. Aceasta a fost ceea ce a făcut Divinul Rabi din Galilea, este ceea ce au făcut toţi sfinţii, martirii: Sfântul Ştefan omorât cu pietre pentru a-i fi învăţat pe alţii cuvântul; Petru, crucificat cu capul în jos şi picioarele în sus pentru a indica munca în Forja Ciclopilor. Aceasta sunt ei: veritabili martiri. Aceştia sunt cei care se disting mai târziu în Maham-Vantara ca Zei. Aşadar, este absurd să te temi.

Puteţi fi siguri că SUNTEM SINGURI (fiecare dintre noi) şi că unica familie pe care o avem se numeşte UMANITATE. După ce mori trebuie să ajungi la concluzia că eşti singur. Buna reputaţie a lui tata şi a lui mama, dragostea fraţilor tăi, a prietenilor tăi, TOATE ACESTEA RĂMAN ÎN URMĂ. Descoperi că nu eşti nimic mai mult decât o altă creatură a Naturii şi aceasta este tot, fără nume, nici prenume, teribil de singur... Tata, mama şi frăţiorii? Nu sunt decât fascinaţia unei zile; n-avem nimic din toate acestea, suntem ÎNSPĂIMÂNTĂTOR DE SINGURI.

Cu timpul, singurul lucru pe care trebuie să-l căutăm înăuntru este TATĂL care se află în secret şi MAMA noastră Eternă şi mereu Divină, KUNDALINI, şi CRISTOSUL, DOMNUL Şi familia? Toate milioanele de fiinţe umane! Nu spun doar de cei de pe Pământ, ci şi de cei din toate Lumile Spaţiului. Aceasta este realitatea. Ceea ce vă spun este o realitate francă, însă e realitatea. Francă, pentru că voi vă iubiţi mult rudele, nu-i aşa?

Acum, dacă eu nu aş avea familie, mi-aţi spune: *„Bun, dacă dumneavoastră nu aveţi familie atunci ce vă pasă?”* Nu, şi eu o am şi îmi dau seama că toate acestea sunt trecătoare. Nu vreau să vă spun că nu-mi iubesc rudele. Da, le iubesc, aşa cum şi voi vi le iubiţi; doar că eu am experimentat deja, într-un mod direct, realitatea propriei mele familii şi am ajuns la convingerea că familia mea este întreaga umanitate.

Nu păstrez nici un resentiment contra familiei. Să nu credeţi că am vreun resentiment. Nu, când spun că am experimentat realitatea a ceea ce este familia, vreau să mă refer, în mod transcendental, la învăţătură.

În afara corpului fizic am fost învăţat Misterele Vieţii şi ale Morţii. Odată, într-o ocazie, am fost făcut să simt moartea anticipat. Am fost făcut să înaintez în timp pentru a mă vedea mort. Ce am văzut? Un cadavru.

Ce era în acel sicriu? Un corp. Al cui? Al meu. Cine se afla în faţa sicriului, în sala plină de flori şi de coroane pentru morţi? Rude. Acolo între rude se afla mama mea. M-am apropiat de ea, i-am sărutat mâna şi i-am spus: *„Mulţumiri pentru corpul pe care mi l-ai dat; acest corp mi-a servit mult, s-a dovedit minunat. Mulţumiri!”* M-am apropiat de toate celelalte rude, luându-mi rămas-bun de la ele.

Am părăsit acea locuinţă şi m-am cufundat în sânul Naturii, convins că eram dezîncarnat... Ce era acolo? Natura: văi profunde, munţi, oceane, nori, vânt, soare. Iar cu rudele mele? Acel lucru rămăsese deja în trecut, nu mai

aveam rude. Nume şi prenume, descendenţă, poporul meu, limba mea unde au rămas? Erau lucruri ale trecutului. Eram acum cufundat într-o Natură sălbatică, absolut sălbatică. Şi atunci, draga mea familie? Am putut doar striga: „NU MAI AM FAMILIE!”

Iar fiinţele care m-au înconjurat? Aceasta a fost în trecut; acum sunt singur, înspăimântător de singur. Sunt doar o creatură a Naturii, o Natură sălbatică. Ceea ce există sunt nişte văi, nişte munţi, un pământ udat de ploaie... Iar casa mea? Care casă? Nu mai ai casă. Iar bunurile? Cu atât mai puţin bunuri pământeşti. De unde le voi scoate? Atunci, cine eşti? O particula a Naturii, o Natură sălbatică care nu are nimic de-a face cu problemele de familie...

Concluzie: familia mea este întreaga umanitate sau toate umanităţile sau toate lumile, umanităţile planetare şi asta-i tot... Cu toate acestea, am simţit un pic de tristeţe atunci când mi-am dat seama că încă „Cordonul de Argint” nu se rupsese. Aş fi vrut să-l rup, dar rămânea intact. Nu mi-a rămas altceva de făcut decât să revin. Eu gândeam că eram deja dezlegat în mod absolut de forma fizică şi cu toate acestea trebuia să revin încă o dată. Şi am revenit, da, am intrat în corpul meu.

Aşadar, aceasta e realitatea în ceea ce priveşte rudele, rudele de sânge sau prin alianţă, verii, fraţii, unchii, nepoţii, strănepoţii, stră-strănepoţii; în sfârşit, toate acestea ne fascinează în profunzime. Avem nevoie să ne elevăm puţin inima cu expresia „SUNSUM CORDA”: „SUS INIMI!” şi să ştim că TOŢI suntem o MARE FAMILIE; să vedem în fiecare persoană un frate, să-i simţim pe fiecare din fraţii noştri carne din carnea noastră, sânge din sângele nostru; să nu-i vedem pe ceilalţi ca străini, oameni diferiţi, pentru că acest lucru este absurd. Toţi suntem o enormă, imensă familie care se numeşte UMANITATE.

Trebuie să ne sacrificăm pentru această familie imensă cu o iubire adevărată; dacă facem aşa, lucrăm cu al Treilea Factor al Revoluţiei Conştiinţei în formă completă. Lucrând pentru ceilalţi eşti de asemenea recompensat. Deşi renunţi la roadele acţiunii, întotdeauna eşti recompensat. Lucrând pentru ceilalţi, putem anula KARMA veche pe care o aducem din existenţe anterioare.

Am cunoscut multe persoane care îndură diverse probleme ale vieţii, economice, de exemplu. Incontestabil, cei care au probleme economice, în trecut au generat daune economice multor oameni, iar acum culeg exact ce-au semănat, „îşi iau din propria ciocolată”.

Cu toate acestea, se plâng şi protestează, hulesc şi vor să-şi îmbunătăţească situaţia economică, dar nu remediază răul pe care l-au făcut, nu fac parte din nici o cooperativă, nu sunt capabili să-şi împartă pâinea pentru a da jumătate celui flămând; nu sunt capabili să renunţe la o cămaşă pentru a-l îmbrăca pe cel dezbrăcat; nu sunt capabili să mângâie pe nimeni, dar vor să prospere economic.

Solicită servicii, cer să-i ajutăm în munca de a-şi schimba situaţia dar ei nu se preocupă să servească pe nimeni, sunt paraziţi care există sub Soare.

În acest fel cum ar putea prospera economic? Orice cauză atrage după sine efectul ei. Karma este efectul unei cauze anterioare. Dacă vrei să anulezi efectul, trebuie să începi prin a anula acea cauză care l-a produs. Şi cauza poate fi anulată acţionând cu inteligenţă, ştiind cum s-o anulezi.

Lucrând deci în favoarea celorlalţi, îţi anulezi Karme vechi. Cel ce-i serveşte pe alţii se serveşte pe el însuşi. Cel care dă primeşte şi cu cât dă mai mult primeşte mai mult; aceasta este Legea. Leul Legii se combate cu Balanţa. Dacă am putea pune pe un taler al Balanţei fapte bune (pe talerul Binelui) pentru a înclina Balanţa în favoarea noastră, atunci Karma ar fi anulată.

Cu adevărat, Leul Legii trebuie lovit puternic cu Balanţa. Aceasta este cheia pentru a învinge KARMA. Cum spun Domnii Legii: „Fă fapte bune pentru a-ţi plăti datoriile". „Cel care are capital cu care să plătească, plăteşte şi iese cu bine din negocieri, dar cel care nu are cu ce plăti trebuie să meargă în închisoare, să-şi piardă toate bunurile".

Aşadar trebuie să facem mult bine pentru a ne plăti datoriile vechi. Ne putem plăti KARMA veche cu capital de fapte bune, fără necesitatea de a suferi; nu este necesar să ne amărâm viaţa.

Trebuie să urcăm pe altarul supremului Sacrificiu pentru toate fiinţele umane, trebuie să fim dispuşi să ne dăm până la ultima picătură de sânge pentru semenii noştri. Dragii mei fraţi, aşa trebuie să procedăm...

● CAPITOLUL 20 ●
ŞCOLI GNOSTICE DE REGENERARE

„Atât timp cât nu s-a produs dezintegrarea tuturor ticăloşiilor psihologice (Egourile pe care le purtăm în interior), nu vom înceta să fim altceva decât morminte văruite: frumoşi pe dinafară, dar pe dinăuntru plini de putreziciuni dezgustătoare”.

Samael Aun Weor

□ CELE PATRU TIPURI DE ŞCOLI □

„Fără a voi în nici un fel să rănim susceptibilităţi delicate, trebuie să accentuăm ideea fundamentală că, în mediul cultural-spiritual al omenirii contemporane, coexistă diverse instituţii venerabile care cred, foarte sincer, că ele cunosc DRUMUL SECRET şi care cu toate acestea nu îl cunosc.

În mod evident, şi dintr-un simplu respect foarte profund faţă de semenii noştri, niciodată nu ne-am pronunţa împotriva nici unei instituţii mistice.

Nici o fiinţă umană nu ar putea fi criticată pentru faptul de a nu cunoaşte ceva ce nu i-a fost niciodată arătat. Drumul Secret niciodată nu a fost dezvăluit în mod public.

În toate Cărţile Sacre ale antichităţii se face aluzie la Drumul Secret, este citat, este numit în multe versete, însă oamenii nu îl cunosc.

A dezvălui, a indica, a preda Calea Esoterică ce conduce la Eliberarea Finală, este cu siguranţă scopul acestei opere pe care o ţineţi în mâinile voastre, iubite cititor. Aceasta este o carte în plus a celei de-a Cincea Evanghelii. Ceea ce prezentăm în această nouă carte a mea sunt cu siguranţă trăiri transcendentale, ceea ce ne priveşte, ceea ce am experimentat în mod direct.

Este de neamânat să trasăm Hărţile Drumului, să indicăm cu precizie fiecare pas, să semnalăm pericolele, etc., etc., etc.

Acum câtva timp, gardienii Sfântului Mormânt mi-au spus: «Ştim că te duci, însă înainte de a pleca, trebuie să-i laşi omenirii Hărţile Drumului şi cuvintele tale».

Eu am răspuns spunând: «Aceasta va fi ceea ce voi face». De atunci m-am angajat solemn să scriu această carte”.

Samael Aun Weor – „Cei Trei Munţi”

Oameni foarte rău intenţionaţi şi cu înţelegere puţină cred, în mod greşit, că Mişcarea Gnostică este împotriva tuturor Şcolilor, Religiilor, Ordinelor, Societăţilor Spirituale şi Sectelor.

Nimic nu poate fi mai departe de adevăr decât a ne considera inamicii

tuturor acestor organizaţii menţionate. În realitate, noi nu suntem împotriva nimănui; doar semnalăm, indicăm unde este pericolul.

Mare e Grădina Domnului şi, dacă există trandafiri, există, de asemenea, şi spini. Există Şcoli de Magie Neagră şi Magi Negri deghizaţi cu piele de oaie. Noi considerăm o datorie să semnalăm pericolul.

□ MAEŞTRII CERCULUI CONŞTIENT AL UMANITĂŢII SOLARE □

Suntem obligaţi să vorbim când trebuie să vorbim şi să tăcem, când trebuie să tăcem. Există tăceri delictuoase şi există cuvinte infame. Este la fel de rău să vorbeşti, când trebuie să taci, ca şi să taci, când trebuie să vorbeşti.

Dar aceasta nu înseamnă că noi, Maeştrii, suntem împotriva cuiva. Nu urâm pe nimeni, nu atacăm pe nimeni; numai semnalăm pericolul, aceasta este totul.

Există patru tipuri de şcoli:

1) Şcoli care învaţă CRISTALIZAREA SUFLETULUI;

2) Şcoli care învaţă CRISTALIZAREA SUFLETULUI şi ÎNCARNAREA SPIRITULUI (a FIINŢEI);

3) Şcoli care servesc drept KINDER al umanităţii;

4) Şcoli de MAGIE NEAGRĂ.

Să examinăm acum aceste patru tipuri de Şcoli în ordine succesivă.

□ ŞCOLI CARE ÎNVAŢĂ CRISTALIZAREA SUFLETULUI. □

Această „CRISTALIZARE A SUFLETULUI” nu este înţeleasă în lumea religioasă. Mulţi chiar ne-au calomniat, calificându-ne drept „materialişti”. În realitate, noi nu suntem materialişti. Noi suntem ESOTERIŞTI şi aceasta este totul.

„Animalul intelectual”, numit din greşeală „Om”, crede că îşi posedă deja sufletul său, dar, în realitate, nu-l posedă. Nu te speria, iubite cititor, citeşte cu răbdare, analizează, investighează.

„Animalul intelectual” are încarnată numai „Buddhata”, PRINCIPIUL BUDIST INTERIOR, ESENŢA, Materialul Psihic, Materia Primă pentru a cristaliza Sufletul.

Este necesar să ne trezim Conştiinţa, să ne trezim „Buddhata”, să o fortificăm, să o întărim, să o individualizăm. Aceasta este ceea ce se numeşte „CRISTALIZAREA SUFLETULUI”.

Şcolile care învaţă cristalizarea Sufletului sunt conduse de instructori care îşi posedă deja Sufletul. Numai cine îşi posedă Sufletul său, îi poate învăţa pe alţii teoria completă a cristalizării Sufletului.

Oricare şcoală care învaţă cristalizarea Sufletului, ştie foarte bine că „animalul intelectual” are un Eu pluralizat şi că acesta iroseşte în mod mizerabil materialul psihic în explozii atomice de mânie, lăcomie, desfrâu, orgoliu, invidie, lene, gurmandism, etc.

Atât timp cât acest Eu pluralizat există în interiorul nostru, pierdem forţele „Buddhatei” în mod mizerabil.

Este necesară dizolvarea Eului, dacă dorim cu adevărat să ne cristalizăm Sufletul.

Adevărata muncă a unui instructor care îşi posedă deja Sufletul său, va fi aceea de a-i transforma pe toţi aceia care acceptă transformarea; de a le face pe persoane NORMALE, de a conduce o ŞCOALĂ DE NORMALITATE. În realitate, numai NORMALII pot să se dezvolte, numai NORMALII pot să devină SUPRA-NORMALI.

Mulţimile nu posedă Suflet, sunt controlate de Eul pluralizat şi, prin urmare, nu au INDIVIDUALITATE, sunt ANORMALE; aceasta va părea foarte dur pentru cititorii noştri, dar este adevărul; trebuie să spunem adevărul, cu orice preţ.

Fiecare instructor cu Suflet trebuie să-i înveţe pe elevii săi teoria cristalizării Sufletului; dar, oricât i-ar învăţa acel Instructor, aceasta este relativ. Elevul trebuie să-şi facă munca, pentru că instructorul n-o poate face în locul său; fiecare are de străbătut Drumul prin el însuşi.

Instructorul unei Şcoli pentru cristalizarea Sufletului va lucra cu EMBRIONI DE SUFLETE, îi va ajuta în creşterea, dezvoltarea şi progresul lor. Fiecare Şcoală care învaţă dizolvarea Eului, este Şcoală de Suflete.

Există acest tip de Şcoală în învăţăturile lui Krishnamurti, în Budismul Zen, în Sufism, în „liniştitul” Creştinism, etc.

Fiecare Şcoală de Suflete învaţă tehnica pentru dizolvarea Eului. În realitate, numai pe baza înţelegerii creatoare a tuturor greşelilor noastre, în nivelurile cele mai profunde ale minţii, putem distruge Eul.

Şcolile pentru cristalizarea Sufletului au metode foarte eficace pentru trezirea „Buddhatei”. Şcolile pentru cristalizarea Sufletului învaţă Ştiinţa Meditaţiei Interioare, cu care se poate ajunge la trezirea Conştiinţei (a Buddhatei). Aşa ajungem la ILUMINAREA INTERNĂ.

Instructorii acestor Şcoli de cristalizare a Sufletului doresc anihilarea Eului pluralizat.

Instructorii Şcolilor de cristalizare a Sufletului doresc ca în interiorul fiinţei umane să existe un singur locuitor: „Buddhata” (Sufletul).

În realitate, Buddhata este făcută din natura fericirii; Buddhata este fericire.

Fiecare Şcoală care învaţă dizolvarea Eului, este o Şcoală pentru cristalizarea Sufletului.

□ ŞCOLI CARE ÎNVAŢĂ CRISTALIZAREA SUFLETULUI ŞI ÎNCARNAREA SPIRITULUI. □

Fiecare Şcoală care învaţă cristalizarea Sufletului şi încarnarea Spiritului (a Fiinţei) este o ŞCOALĂ DE REGENERARE.

Şcolile care învaţă cristalizarea Sufletului fac numai fapte bune, dar cele care învaţă cristalizarea Sufletului şi încarnarea Spiritului fac fapte superioare.

Fiecare Şcoală de Regenerare învaţă „MAITHUNA" (MAGIA SEXUALĂ). Cine refuză Focul Sacru al Sexului, Sufletul care nu vrea să primească Focul Sacru al Celui de-al Treilea Logos, va pierde forţele sale intime puţin câte puţin, şi după multe întoarceri, va intra în Lumile Infernale.

Când lucrăm la cristalizarea Sufletului, munca noastră se face în Lumea Moleculară; când lucrăm la încarnarea Spiritului (a Fiinţei) operăm în Lumea Electronico-Solară. „Animalele intelectuale", în realitate, cunosc numai Lumea Celulară (Lumea Fizică).

Orice Şcoală autentică de Regenerare, învaţă CEI TREI FACTORI AI REVOLUŢIEI CONŞTIINŢEI. Aceştia sunt: A TE NAŞTE, A MURI şi A TE SACRIFICA PENTRU UMANITATE.

Trebuie SĂ MOARA Eul pluralizat pentru a cristaliza Sufletul; trebuie să lucrăm cu HIDROGENUL SI-12 al Energiei Sexuale, transmutându-l prin intermediul Alchimiei Sexuale, pentru a avea dreptul la a DOUA NAŞTERE. Numai născându-se FIINŢA (Spiritul) în interiorul nostru, avem adevărata realitate.

Este absurd să ne gândim la URCAREA FOCULUI, dacă nu ştim să Transmutăm Energia Sexuală. Focul Sacru rezultă din transmutarea secreţiilor noastre sexuale. Cine nu cunoaşte „Maithuna" (Magia Sexuală), nu poate să primească Focul Sacru. Dacă Sufletul nu primeşte Focul, se risipeşte şi intră în Lumile Scufundate ale Mineralelor.

Mişcarea Gnostică este o Şcoală de Regenerare cu cele trei principii de bază ale Revoluţiei Conştiinţei.

Şcolile de Regenerare sunt: Budismul Tantric din Tibet, Biserica Galbenă a Lamaşilor, Sufismul cu Dervişii săi Dansatori, etc.

În trecut au existat mari Şcoli de Regenerare. Amintim Misterele din Eleusis, Misterele Egiptene, Aztece, Mayaşe, Incaşe; Misterele Orfice, Misterele Kabirilor, etc.

Cei mai răi inamici ai Şcolilor de Regenerare sunt infrasexualii. Degeneraţii Infrasexului se cred mai perfecţi decât al Treilea Logos şi îl hulesc zicând: „Sexul este ceva foarte grosolan" materialista Magie Sexuală este ceva animalic", noi lucrăm pentru spiritualizare", etc.

Degeneraţii Infrasexului se cred mai puri decât Spiritul Sfânt şi vorbesc urât despre sex şi împotriva Magiei Sexuale.

Amintim că cele trei forţe principale ale Universului sunt: prima –

VOINŢA Tatălui; a doua – IMAGINAŢIA Fiului; a treia – FORŢA SEXUALA a Spiritului Sfânt.

Cel care se pronunţă împotriva oricăreia dintre aceste TREI FORŢE LOGOICE este, de fapt, un Mag Negru.

Munca cu Hidrogenul SI-12 este într-adevăr teribilă: Iniţiatul trebuie să trăiască Drama Cosmică. Iniţiatul trebuie să se convertească în personajul central al acestei Drame Cosmice.

Iniţiatul care a dobândit cristalizarea Sufletului şi a obţinut naşterea Spiritului în el, are tot dreptul de a încarna Divina sa Triadă Nemuritoare: ATMAN-BUDDHI-MANAS; pentru că „celui care are, i se va da şi cu cât are mai mult, cu atât mai mult i se va da, dar celui care nu are, i se va lua şi ceea ce are”.

Este absurd să afirmi că Triada Divină este deja încarnată. Numai cu cristalizarea Sufletului şi cu naşterea Fiinţei putem să o încarnăm.

Persoanele care în mod definitiv nu-şi cristalizează Sufletul şi nici nu-şi încarnează Spiritul, rup orice relaţie cu Monada Divină (Atman-Buddhi). Aceste persoane fac parte din Regnul Mineral Scufundat, intră în respectivul Regn.

Toate religiile confesionale au simbolizat respectivul Regn (Infernurile). Amintim „Tartarus”-ul grecesc, „Avitchi” hindus, „Avern”-ul roman, Infernul chinez, Infernul creştin, etc.

În Regnul Mineral Scufundat se involuează; este o cădere spre trecut, un mers înapoi prin stadiile animalice, vegetaloide şi mineraloide. Rezultatul final al acestei dizgraţii este dezintegrarea. Desigur, acesta este obiectivul unei astfel de involuţii în Regnul Mineral Scufundat.

Este necesară dizolvarea Egoului în, Avitchi” pentru a elibera „Buddhata”.

Fiecare Şcoală autentică de Regenerare ştie aceasta şi doreşte să salveze umanitatea.

Şcolile de Regenerare produc adepţi sau adevăraţi Maeştri ai Lojii Albe.

Mişcarea Gnostică este o Şcoală autentică de Regenerare.

În lume există mii de şcoli care promit minuni, dar numai Şcolile de Regenerare autentice pot produce adevăraţi Maeştri ai Misterelor Majore, cu puteri asupra focului, aerului, apei şi pământului.

Pot exista multe religii, ordine şi secte, dar numai Şcolile de Regenerare pot produce îngeri şi Mahatmaşi.

Înalta onoare de a fi produs Maeştri ca: Buddha, Iisus, Dante, Hermes, Quetzalcoatl, etc. le revine Şcolilor de Regenerare.

Dragă cititorule, nu te lăsa „dus cu cioara vopsită”!

Şcoala care nu învaţă cei Trei Factori de bază ai Revoluţiei Conştiinţei, în realitate nu este o Şcoală de Regenerare. Şcoala care învaţă drumul Fornicaţiei, nu este o Şcoală de Regenerare. Şcoala care învaţă fortificarea

Eului, nu este o Şcoală de Regenerare. Prin roadele lor îi veţi recunoaşte; pomul se cunoaşte după roadele sale: aşa fruct, aşa pom.

□ ŞCOLI CARE SERVESC DREPT KINDER UMANITĂŢII. □

Există mii de şcoli care servesc drept Kinder umanităţii. Aceste şcoli nu conduc pe nimeni la Auto-Realizarea Intimă, dar sunt utile pentru că îi învaţă pe oameni primele noţiuni elementare de înţelepciune Ocultă. Între ele avem Societatea Teosofică, Şcolile pseudo-rozcruciene (ca aceea a lui Max Heindel), Şcolile de Yoga, etc.

Toate aceste şcoli au multe lucruri rele şi multe bune, dar sunt utile; în ele învăţăm primele litere ale ştiinţei, prin ele ne informăm despre Legile Karmei, despre Reîncarnare, etc.; prin ele ştim câte ceva despre Lumile Superioare.

Kinderul este întotdeauna util; lucrul rău al Kinderului ar fi să rămânem în el pe durata întregii vieţi.

Kinderul nu poate să ne Auto-Realizeze; singurul lucru care ni-l poate da (Kinderul) este o informaţie incipientă, elementară; aceasta este totul.

În Kinder găsim mii de teorii şi autori care se combat reciproc. În timp ce unii îi spun studentului că exerciţiile respiratorii sunt bune, alţii îi spun că sunt rele; în timp ce unii îi spun studentului să nu mănânce carne, alţii îi spun să mănânce; în timp ce unii îi spun că acest lucru este alb, alţii îi spun că acelaşi lucru este negru, etc., etc., etc.

Toate Şcolile Kinder cred că deţin adevărul, jură că deţin adevărul, dar în realitate nici un Kinder nu deţine adevărul. Adevărul nu vine la noi fiindcă credem sau nu credem, adevărul vine la noi numai când Eul este mort şi când Fiinţa s-a născut în noi.

Sunt mii de studenţi care îşi petrec viaţa întreagă în Kinder, sunt mii de studenţi care trăiesc „zburând” (pe timpul întregii vieţi) din Şcoală în Şcoală, mereu curioşi, mereu proşti, mereu neghiobi. Aceştia îşi umplu capul cu teorii contradictorii şi, dacă au norocul să nu-şi piardă capul, ajung la bătrâneţe complet rataţi, fără a fi obţinut Auto-Realizarea Intimă.

Fanaticii Kinderelor sunt cei care urăsc Mişcarea Gnostică şi ne califică drept „Magi Negri”, etc. În fond ei sunt (numai) oameni ignoranţi, oameni care nu ne înţeleg, oameni care nu pot înţelege încă învăţăturile Iniţiatice ale unei Şcoli de Regenerare. Pentru aceasta merită compasiune.

Lucrul rău al Kinderului, aspectul negativ al Şcolilor care servesc de Kinder, este că sunt pline de oameni infrasexuali, de oameni care-l insultă pe cel de-al Treilea Logos, zicând că „sexul este ceva grosolan, murdar, materialist”, etc.

Nu dorim să spunem că toţi studenţii Kinderelor ar fi infrasexuali, dar afirmăm, fără teama de a ne îndoi, că în Kindere abundă infrasexualii.

□ ŞCOLI DE MAGIE NEAGRĂ. □

Există trei tipuri de TANTRISM: alb, negru şi gri. Şcolile de Magie Albă se bazează pe TANTRISMUL ALB; Şcolile de Magie Neagră se bazează pe TANTRISMUL NEGRU; Şcolile de TANTRISM GRI sunt incoerente, vagi, imprecise, dar îl conduc pe aspirant către TANTRISMUL NEGRU.

Prin TANTRISM ALB se înţelege conexiunea sexuală fără ejacularea EnsSeminis-ului; prin TANTRISM NEGRU se înţelege conexiunea sexuală cu ejacularea EnsSeminis-ului; prin TANTRISM GRI se înţelege conexiunea sexuală în care uneori există ejacularea EnsSeminis-ului, alteori nu există ejacularea EnsSeminis-ului.

Şcolile de Regenerare interzic ejacularea EnsSeminis-ului; Şcolile de MAGIE NEAGRĂ nu interzic ejacularea EnsSeminis-ului şi chiar justifică (în maniera lor) respectiva ejaculare cu fraze şi maxime religioase.

Iniţiaţii Şcolilor Tantrice lucrează cu Hidrogenul SI-12 (acesta este Hidrogenul sexului). Respectivul Hidrogen se prelucrează în organismul uman în acord cu Legea Octavelor Muzicale, de la DO la SI.

Fiecare organism uman se gestează (în interiorul matricei) în acord cu notele DO, RE, MI, FA, SOL, LA, SI. Verbul, Muzica, dă naştere întregii creaţii.

HIDROGENUL SI-12, după ce se prelucrează inteligent în interiorul organismului uman, poate, (prin intermediul Maithunei, fără ejacularea EnsSeminis-ului), să primească un „şoc” adiţional care îl va plasa la nivelul notei DO a celei de-a doua octave superioare. Atunci, după saturarea completă a tuturor celulelor organice, se va cristaliza în forma splendidă a unui Corp independent, luminos şi strălucitor: în CORPUL ASTRAL al Adepţilor şi îngerilor marii Loje Albe (Corpul Astral Solar).

Fiinţele umane comune şi obişnuite nu au Corp Astral; au numai Egoul care călătoreşte prin Lumea Astrală în timpul somnului obişnuit şi după moarte. Egoul înlocuieşte Corpul Astral.

În realitate, Corpul Astral este un lux pe care foarte puţini şi-l pot permite.

Trebuie să transformăm plumbul în aur, trebuie să creăm Corpul Astral. Aceasta este posibil numai cu Hidrogenul SI-12.

Corpul Astral este controlat de 12 Legi şi alimentul său de bază este Hidrogenul 24.

Cine posedă deja un Corp Astral, trebuie (prin intermediul Transmutării Sexuale) să plaseze Hidrogenul SI-12 la nivelul notei DO a celei de-a treia octave superioare. Atunci minunatul HIDROGEN SI-12 se va cristaliza în forma splendidă a Corpului Mental. Astfel Iniţiatul va mai fi dotat cu MINTEA CRISTICĂ a Arhatului Gnostic.

Corpul Mental este controlat de 12 legi şi alimentul său de bază este Hidrogenul 12 al minţii, pe care nu trebuie să-l confundăm cu Hidrogenul SI-12 al sexului (clarificăm aceasta pentru a evita confuziile).

Mintea Arhatului Gnostic străluceşte minunat în Lumea FOCULUI UNIVERSAL; este Mintea care realizează minuni şi miracole, este Mintea care poate face miracole.

Fiecare iniţiat care posedă un corp fizic sănătos, un Corp Astral şi un Corp Mental, trebuie (prin intermediul Magiei Sexuale, fără ejacularea EnsSeminis-ului) să-i dea un şoc adiţional Hidrogenului SI-12, pentru a-l trece la nota DO a celei de-a patra octave superioare, ceea ce va produce cristalizarea Hidrogenului SI-12 în forma Corpului Voinţei Conştiente. Ajunşi la aceste înălţimi, posedăm deja Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei (ale Spiritului).

Corpul Voinţei Conştiente este Corpul Cauzal despre care vorbeşte Teosofia, presupunând în mod greşit că deja îl posedă toate fiinţele umane, pe când, în realitate îl posedă numai Adepţii Marii Loji Albe.

Respectivul Corp este controlat de 6 Legi şi alimentul său de bază este Hidrogenul 6.

Numai cine posedă Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei poate ajunge să-şi încarneze Divina sa Triadă Nemuritoare (Atman-Buddhi-Manas). Un astfel de om este un om adevărat, un Maestru al Misterelor Majore ale Marii Loji Albe.

Un ADEPT ALB este aşadar, cristalizarea pozitivă a Hidrogenului SI-12; dar trebuie să clarificăm faptul că există şi cristalizări negative, cele ale ADEPŢILOR MAGIEI NEGRE. Ei lucrează de asemenea cu Hidrogenul SI-12, ei au RITURI TANTRICE SEXUALE NEGRE; ei ejaculează licoarea seminală în timpul conexiunii sexuale; ei imprimă, de asemenea, şocuri adiţionale Hidrogenului SI-12, care îl plasează în octave muzicale inferioare acestei lumi fizice în care trăim. Atunci Hidrogenul SI-12 se cristalizează în Ego, dezvoltându-l şi întărindu-l cu toate puterile sale tenebroase, scufundate, diabolice.

În Tibet, Clanul Dag-Dugpaşilor practică Tantrismul Negru. Iniţiaţii Negri Dugpaşi ejaculează EnsSeminis-ul în mod mistic; Dugpaşii cu tichie roşie au un procedeu fatal pentru a culege EnsSeminis-ul (încărcat cu atomi feminini) chiar din vaginul femeii. Apoi şi-l injectează în uretre sau îl reabsorb cu forţa minţii, pentru a-l conduce până la creier.

În acest fel, ADEPŢII MÂINII STÂNGI pretind că amestecă atomii solari şi lunari cu scopul de a „trezi Kundalini”. Intenţiile sunt bune, dar procedeul este rău, pentru că EnsSeminis-ul răspândit este încărcat cu atomi ai DUŞMANULUI SECRET. Consecinţele rele ale unui astfel de procedeu este trezirea negativă a lui Kundalini (se dezvoltă „Organul Kundartiguador”) şi cristalizarea negativă a Hidrogenului SI-12.

În lumea occidentală Şcolile de Tantrism Negru se apără cu Cristosul şi cu Evangheliile: vorbesc lucruri inefabile, binecuvântează şi răspândesc în mod mistic EnsSeminis-ul. Rezultatul este acelaşi pe care-l obţin rataţii Clanului Dag-Dugpa.

Există mii de Şcoli care par mai albe decât zăpada şi sunt mai negre

decât tăciunele. Cel mai dificil este să recunoşti Şcolile Negre. Instructorii lor tenebroşi, fiind demoni, par Cristoşi vii şi, cum este natural, îi fascinează pe enoriaşii lor. Unii se miră ascultându-i pe aceşti lupi îmbrăcaţi în piele de oaie. De obicei, sunt înşelaţi sinceri şi stăpâni ai unor foarte bune intenţii; vorbesc lucruri inefabile şi chiar pot deveni milostivi şi cucernici.

Cum să te îndoieşti de atâta dulceaţă? Cum să te îndoieşti de bunătatea lor? Cum să te îndoieşti de duioşia lor şi de operele lor de caritate? Ceea ce este mai curios este că, de obicei, aceşti ADEPŢI ai MÂINII STÂNGI, se pronunţă împotriva Magiei Negre (cum să te îndoieşti de ei?) şi totuşi sunt mai negri decât tăciunele; problema este teribilă.

Există Şcoli ale Magiei Negre care practică cu „mintea în alb”. Iubesc „mintea în alb” fără a cunoaşte Budismul Zen, fără a fi lucrat niciodată cu un „KOAN”, fără a fi studiat în profunzime Ştiinţa Pratyharei şi Legea BIPOLARITĂŢII MENTALE, fără a cunoaşte Legea prin care Esenţa se eliberează de minte, se eliberează din butelia antitezelor pentru a se contopi cu „Monada” şi a ajunge la „Satori” (Iluminarea).

Fanaticii acestor Şcoli Negre cred despre „mintea în alb” (sau mai bine am spune LINIŞTEA MINŢII) că este ceva aşa de uşor ca şi „a sufla şi a face sticle” şi aşteaptă ca MAREA REALITATE să intre în ei pentru a da afară entităţile animalice, bestiale, care constituie Eul pluralizat; doresc ca Divinitatea să intre în ei fără a avea Vehiculele Solare (respectivele Vehicule le au numai acei care au lucrat intens cu Hidrogenul SI-12). A intenţiona să încarnezi MAREA REALITATE fără a poseda Vehiculele Solare este ca şi cum ai vrea să pui şaua înainte de a aduce animalele.

Fanaticii respectivelor Şcoli doresc să transforme subconştientul în conştient fără a se osteni să dizolve Eul şi fără a lucra cu Hidrogenul SI-12.

Te sperii văzându-i căzând la pământ, făcând spume la gură, cuprinşi de îngrozitoare atacuri epileptice (sunt posedaţi, deşi cred că merg foarte bine). Aceste victime abundă în Subub, la fel ca şi în toate centrele Spiritiste, Cherenziste, etc.

Aceşti sărmani fanatici ai Şcolilor Negre nu doresc să-şi dea seama că încă sunt embrioni, că încă nu au Corp Astral, că au numai Egoul şi că, dacă în lumea fizică sunt în aparenţă oameni, în regiunea moleculară sunt umbre visătoare, subconştiente, reci, fantomatice.

Aceşti sărmani debili ignoră faptul că încă nu au Corp Mental, că au numai un Eu mental pluralizat care foloseşte ca Vehicul SUBSTANŢA MENTALĂ.

Aceşti sărmani tonţi ignoră faptul că încă nu au Corpul Voinţei Conştiente şi că posedă numai forţa dorinţei. Aceşti fanatici tenebroşi se cred semizei şi cred că Divinitatea poate să se manifeste prin oamenii care încă nu au Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Magii Negri sunt lunari sută la sută. Noi trebuie să ne eliberăm de influenţa lunară şi să ne convertim în Oameni Solari, noi trebuie să lucrăm cu Hidrogenul SI-12, transmutându-l în acord cu Legea Octavelor, pentru a

cristaliza Corpurile Superioare Existenţiale ale Fiinţei şi, pentru a ne transforma în Oameni reali şi adevăraţi.

□ ŞCOLILE DE YOGA □

„Deja au trecut vremurile în care Yoghinii aveau nevoie să se retragă în pădure, pentru a-şi practica exerciţiile esoterice.

Acum yoghinii se realizează prin chiar contactul sexual.

Sufletul noii Ere a Vărsătorului este COOPERARE UMANĂ. Yoghinul trebuie să trăiască în societate, servindu-şi fraţii şi trăind cu bucurie şi optimism.

Noua Eră a Vărsătorului nu acceptă Yoghini ermiţi. Epoca lui MAITREYA este de ASOCIERE şi COFRATERNITATE între toţi oamenii.

Sexul este teribil de Divin şi, de aceea, Yoghinul trebuie să-şi cureţe mintea de orice fel de DORINŢE şi PASIUNI ANIMALICE.

Omul care priveşte cu scârbă Sexul, profanează teribilul Secret al Vedelor şi Ştiinţa Marelui Suflu, în care sunt conţinute Vedele şi Sutrele.

Yoghinul care fuge de Misterele Sacre ale Sexului, o face întrucât este încă plin de dorinţe şi de pasiuni animalice.

Yoghinul îşi formează căminul fără necesitatea de a viola a Şasea Poruncă a Legii lui Dumnezeu: SĂ NU FORNICI.

Pe durata actului de Magie Sexuală, poate scăpa un spermatozoid, pe care Ierarhiile Lunare îl folosesc pentru a fecunda matricea, fără necesitatea de a risipi Semenul.

Yoghinii şi Yoghinele se Realizează prin intermediul Iubirii. Aceasta este mai bine decât să ducă o viaţă de ermiţi.

Nici un yoghin nu se poate cristifica total fără Magia Sexuală”.

Samael Aun Weor – „Misterele Focului”

În aceste timpuri abundă multă literatură despre Yoga şi se formează grupuri de Hatha-Yoga peste tot.

Este necesar ca noi să clarificăm această chestiune, pentru binele tuturor aspiranţilor la Lumină.

În India există şapte mari Şcoli de Yoga şi toate sunt foarte utile pentru că servesc umanităţii drept Kinder.

În şcolile de Yoga există multe lucruri utile şi multe inutile. Este necesar să se facă diferenţa între util şi inutil, ca şi între cel mai util şi cel mai puţin inutil.

Studenţii serioşi care au străbătut India, ştiu foarte bine că cel mai bun lucru din toate aceste Scoli, cel mai transcendental, se află în SEXOYOGA, în TANTRISMUL ALB.

HATHA-YOGA devine Kinder când dă atenţie numai necesităţilor fizice, când practică gimnastica, dar HATHA-YOGA TANTRICĂ nu mai este Kinder, este, de fapt şi de drept, Şcoală de Regenerare, întrucât se relaţionează cu

Maithuna (Magia Sexuală) şi cu toate SHADANELE TANTRICE sau cunoscutele posturi magico-sexuale.

RAJA-YOGA este Kinder când se relaţionează numai cu Chakrele, discurile sau roţile magnetice ale Anatomiei Oculte a omului, dar când se combină cu KUNDALINI-YOGA şi Magia Sexuală, nu mai este Kinder, ci de fapt, se converteşte în Şcoală de Regenerare.

GNANA-YOGA este Kinder când se preocupă numai de Minte şi de puterile sale, dar, când se combină cu Tantrismul Alb, de fapt, nu mai este Kinder, ci se converteşte în Şcoală de Regenerare.

BAKTY-YOGA sau CALEA DEVOŢIONALĂ este Kinder când se relaţionează numai cu practicile devoţionale, dar, când se combină cu Maithuna, deja nu mai este Kinder, ci, se converteşte în Şcoală de Regenerare.

KARMA-YOGA este Kinder când studiază numai calea dreptei acţiuni (în formă teoretică), când devotul încă nu este capabil să modifice circumstanţele vieţii, când încă nu posedă FIINŢA.

Amintim că numai Fiinţa poate Face. „Animalul intelectual” are iluzia că Face, când în realitate NU FACE NIMIC; totul SE ÎNTÂMPLĂ prin intermediul lui. Numai Fiinţa poate modifica circumstanţele vieţii, şi pentru a poseda Fiinţa trebuie să practicăm Magia Sexuală, să dizolvăm Eul şi să ne Sacrificăm pentru umanitate.

LAYA-YOGA este Kinder când ţine seama numai de cele relaţionate cu respiraţia şi meditaţia. Nu mai este Kinder când se combină cu Maithuna (Magia Sexuală).

SAMADHI-YOGA este Kinder când nu se combină cu Maithuna, pentru că forma cea mai elevată a Extazului se obţine cu Maithuna (Magia Sexuală).

Cine a călătorit prin India, Tibet, China, Japonia, Mongolia, etc., ştie foarte bine că ceea ce este mai important în Yoga, este Tantrismul. Realmente, fără Tantrism (Magia Sexuală) este absolut imposibil să atingi stadiul de Adept.

EXOTERISMUL, sau cercul public al fiecărei Şcoli de Yoga, este Kinder. ESOTERISMUL, sau cercul secret al fiecărei Şcoli de Yoga, nu este Kinder, este Şcoala de Regenerare.

În timpurile străvechi, Maithuna se învăţa în mod public în toate ASHRAMURILE din India; dar atunci, toţi frăţiorii şi surioarele yoghine au abuzat, provocând scandaluri. Gurujii acestor ASHRAMURI au trebuit să tragă perdeaua Esoterismului şi astăzi Maithuna se învaţă în secret numai în unele ASHRAMURI.

Această măsură dramatică a Gurujilor acestor ASHRAMURI le-au transformat pe acestea în Kindere pentru începători. Dar, aceşti Guru practică Maithuna şi îi învaţă pe cei mai pregătiţi (aşa se evită scandalurile).

În lumea occidentală, Yoga nu s-a înţeles aşa cum trebuie, şi ca urmare, s-au format mulţi infrasexuali care urăsc de moarte sexul.

În realitate, Yoga fără sex, fără Maithuna, este ca o grădină fără apă. Yoga fără sex este Kinder, nu este Şcoală de Regenerare. Yoga fără Maithuna nu poate Auto-Realiza pe nimeni.

Să ne amintim de Şcoala lui Yogananda. Noi cunoaştem KRIYA lui Yogananda, am studiat-o foarte profund şi este incompletă, îi lipsesc Tantrele, îi lipseşte Tantrismul Tibetului; Yoganada nu a primit KRIYA completă; aşadar, respectiva KRIYA nu poate Auto-Realiza pe nimeni.

Cu aceasta nu vrem să spunem că această KRIYA nu serveşte la nimic; este clar că serveşte ca şi Kinder şi aceasta este totul.

Este absurd a adultera Gnoza, a adultera Cunoaşterea, punând respectiva KRIYA în interiorul Mişcării Gnostice (adulterul este absolut interzis de Evanghelia Cristică).

În realitate, Kriya lui Yogananda nu este decât o ramură a LAYA-KRIYA, sau SHADANA TANTRICĂ a Tibetului. Fără Tantre, această KRIYA este incompletă şi, prin urmare, nimeni nu poate să se Auto-Realizeze cu respectiva KRIYA.

Şi, nici măcar Yogananda însuşi nu a obţinut Auto-Realizarea. Yogananda trebuie să se reîncarneze pentru a se căsători şi a lucra cu Maithuna. Numai astfel va obţine Auto-Realizarea Intimă.

Lucrul grav al fanaticilor Infrasexului este că sunt pe deplin convinşi că se pot Auto-Realiza renunţând la sex, sau fornicând.

Teosofia şi Şcolile pseudo-rozcruciene i-au făcut pe toţi studenţii pseudo-ocultişti să creadă că deja „animalul intelectual” posedă cele şapte corpuri.

Acest concept este fals. Ceea ce întâmplă este că clarvăzătorii respectivei Societăţi Teosofice, datorită lipsei Iniţierii Cosmice, au dat o informaţie deficientă, confundând SUBSTANŢA ASTRALĂ şi EGOUL cu legitimul CORP ASTRAL, şi legiunea de EURI GÂNDITOARE cu autenticul CORP MENTAL, ESENŢA sau BUDDHATA cu CORPUL CAUZAL, etc.

În aceste condiţii şi cu aceste presupuneri în minte, este clar ca fanaticii Yoghinismului, Pseudo-Esoterismului sau Pseudo-Ocultismului, etc., nu au înţeles necesitatea de a crea sau a cristaliza Corpurile interne (cred că deja le posedă, sunt prost informaţi).

Dacă ei ar înţelege în profunzime toate aceste lucruri despre Corpurile Interne şi s-ar baza pe Legea Analogiilor Filosofice, ar lucra cu Maithuna sau Magia Sexuală, deoarece ar înţelege că „aşa cum este sus este şi jos” şi că, dacă prin actul sexual creăm copii (prin Legea Analogiilor), tot prin el creăm şi Corpurile Interne.

Din nefericire, fraţii noştri pseudo-ocultişti sunt foarte prost informaţi. Ignoranţa este mama tuturor erorilor.

□ MIŞCAREA GNOSTICĂ □

„AL PATRULEA DRUM, în el însuşi este dincolo, mult dincolo de Drumul

Fachirului, mult dincolo de Drumul Călugărului şi mult dincolo de Yoga. Totuşi, al Patrulea Drum are ceva din cel al Fachirului, ceva din Yoga, ceva din cel al Călugărului, însă nu este nici unul din acestea trei.

AL PATRULEA DRUM este GNOZA, Gnoza lui Hermes Trismegistul, Gnoza Peraţilor sau a Peratisenilor, Gnoza grecilor (a lui Jamblico sau a lui Pitagora), Gnoza marilor Alchimişti medievali (ca Raimundo Lulio, Nicolas Flamel, etc.), Gnoza lui Iisus din Nazareth, a lui Pavel din Tars; Gnoza Misterelor lui Mitra, Gnoza din Troya, din Cartagina, din Egipt, a Mayaşilor, a Druizilor, a Nahuaşilor.

Samael Aun Weor – Conferinţa „Gnoza, Unicul Drum”

Mişcarea Gnostică este MIŞCAREA SINTEZĂ a Noii Ere a Vărsătorului. Toate cele şapte Şcoli de Yoga se regăsesc în Gnoză, dar în formă sintetică şi absolut practică.

Există Hatha-Yoga Tantrică în Maithuna (Magia Sexuală); există Raja-Yoga practică în munca cu Chakrele; există Gnana-Yoga în muncile şi disciplinele mentale pe care, de milioane de ani le cultivăm în secret. Avem Bakty-Yoga în rugăciunile noastre; avem Laya-Yoga în meditaţie şi exerciţii respiratorii; există „Samadhi” în practicile noastre cu Maithuna şi cu meditaţiile noastre profunde; Karma-Yoga o trăim în dreapta acţiune (în dreapta gândire, dreapta simţire, etc.).

Ştiinţa Secretă a Sufiştilor şi Dervişilor Dansatori se regăseşte în Gnoză; Doctrina Secretă a Budismului şi a Taoismului se află în Gnoză; Magia Sacră a Nordicilor se regăseşte în Gnoză; înţelepciunea lui Hermes, Buddha, Confucius, Mahomed, Quetzalcoatl, etc., se află în Gnoză; Doctrina lui Cristos este însăşi Gnoza.

Iisus din Nazareth este, de fapt, Supra-Omul sintezei. Iisus din Nazareth a fost Esenian, a studiat înţelepciunea ebraică şi a avut doi Maeştri Rabini în timpul copilăriei sale. Totuşi, în afară de profundele cunoştinţe din Zohar, Tahmud şi Torah, este Iniţiat Egiptean, Mason Egiptean (Iisus a studiat în Piramida lui Kefren, Iisus este un Hierofant Egiptean). În afară de acestea, a călătorit prin Caldeea, Persia, Europa, India şi Tibet. Călătoriile lui Iisus nu au fost turistice, călătoriile lui Iisus au fost călătorii de studiu.

Există documente secrete care demonstrează că Iisus, Marele Maestru Gnostic, a fost în Lhasa, Capitala Tibetului, Reşedinţa Sacră a lui Dalai Lama.

Iisus a vizitat Catedrala din JO-KANG, Sfânta Catedrală din Tibet. Au fost cutremurătoare cunoştinţele pe care Iisus le-a dobândit în toate aceste ţări şi în toate anticele Şcoli de Mistere.

Marele Maestru ne-a transmis toate aceste cunoştinţe Yoghine, toate aceste cunoaşteri Budiste, Hermetice, Zoroastriene, Talmudice, Caldeene, Tibetane, etc., dar în formă sintetică şi „digerate” prin Gnoza sa.

Iisus nu a întemeiat Biserica Romano-Catolică, Iisus a fondat Biserica Gnostică, cea care a existat în timpurile Sfântului Augustin, cea pe care a cunoscut-o Hieronimus, Empedocles, Sfântul Toma, Clement de Alexandria, Tertullian, Sfântul Ambrosie, Harpocrates şi toţi primii Părinţi ai Bisericii, care

în acea epocă se numea BISERICA GNOSTICĂ-CATOLICĂ.

Biserica Romano-Catolică, în forma sa actuală nu a fost întemeiată de Iisus. Ea este o deviaţie, o ramură desprinsă din Sfânta Gnoză. Umanitatea trebuie să se întoarcă la punctul de plecare, să se întoarcă la Sfânta Gnoză a Hierofantului Iisus Cristosul, să se reîntoarcă la Creştinismul primitiv, la Creştinismul Gnozei.

Doctrina lui Iisus Cristosul este Doctrina Esenienilor, Doctrina Nazareenilor, a Peratisenilor sau Peraţilor. În Doctrina lui Iisus Cristosul există Yoga „digerată”, Yoga esenţială, Magia Tibetană, Budismul practic, Ştiinţa Hermetică, etc.

În Gnoză se află toată înţelepciunea antică, deja „mestecată” şi „digerată” în întregime.

Iisus, Divinul Maestru, este Instructorul Lumii. Dacă dorim cu adevărat Auto-Realizarea Intimă, să studiem Gnoza, să practicăm Gnoza, să trăim cărarea ARHATULUI GNOSTIC.

Cea mai bună expunere a Doctrinei Secrete se află în sinteza gnostică a Marelui Hierofant Iisus Cristosul.

Gnoza ne economiseşte muncă şi studiu. Dacă nu ar fi fost sinteza lui Cristos, am fi avut nevoie să ne băgăm în cap milioane de volume şi să călătorim în lumea întreagă cu scopul de a găsi Drumul.

Din fericire, cineva a făcut-o deja şi acesta a fost Cristosul, acelaşi care a studiat în Catedrala Budistă din Jo-Kang, investigând anticele cărţi tibetane.

De ce să fie nevoie să facem şi noi această muncă de investigare? El a făcut deja această muncă şi, sub formă de sinteză, ne-a transmis toată Yoga, toată Ştiinţa Secretă. Ce mai vrem?

Datoria noastră este să studiem Gnoza şi să o trăim; aceasta este important, vital!

Să râdă de noi, să ne atace, să ne calomnieze! Ce importanţă are pentru Ştiinţă şi pentru noi?

Poţi fi sigur, dragă cititorule, că ceea ce este mai bun din Yoga, se află în Gnoză. Cel mai bun lucru pe care-l are Budismul se află în Gnoză; cel mai bun lucru al Ştiinţei Egiptene, Caldeene, Zoroastriene, etc., se află în Gnoză. Atunci, ce mai vrem? Ce mai căutăm?

Mişcarea Gnostică este Mişcarea revoluţionară a Noii Ere a Vărsătorului. Acum există mulţi indivizi reacţionari deplasaţi, retardatari, care îşi spun „gnostici” şi ne excomunică pentru că divulgăm MARELE ARCAN, Maithuna, zicând că „noi facem muncă pan-sexualistă, imorală”. Aceştia nu doresc ca umanitatea să primească cheia Auto-Realizării Intime.

Am primit scrisori de la unul din aceşti pseudo-rozcrucieni, pseudo-gnostici, în care acesta afirmă că „este pentru Gnoză şi Maithuna (Magia Sexuală)”, dar doreşte ca această cheie să nu fie înmânată sărmanei umanităţi suferinde; spune că „mai întâi oamenii trebuie să se pregătească înainte de a le preda Maithuna”... Şi totuşi, când acest lider se adresează

anumitor studenţi, se contrazice, vorbind împotriva Mişcării Gnostice şi împotriva MARELUI ARCAN, calificându-ne drept „pornografici”.

În realitate, ceea ce vrea el, este să nu-i lase pe alţii să intre pe „CALEA TĂIŞULUI DE CUŢIT” (aceştia sunt cei care nici nu intră, nici nu-i lasă pe alţii să intre). El ştie cheia Magiei Sexuale, el cunoaşte Maithuna, dar nu vrea ca şi ceilalţi să o cunoască, se încăpăţânează în a ascunde adevărul sărmanelor fiinţe umane.

Noi am hotărât în mod sincer să ne lansăm într-o luptă fără cruţare, într-o luptă pe viaţă şi pe moarte pentru a iniţia Noua Eră a Vărsătorului. Nu contează că ne critică, că ne insultă, că ne trădează. Gnoza trebuie să fie predată umanităţi cu orice preţ. Iisus a predat Gnoza, iar noi o predăm umanităţii cu orice preţ.

Mişcarea Gnostică prezintă Cunoaşterea Gnostică în formă revoluţionară. Mişcarea Gnostică este revoluţionară sută la sută; Mişcarea Gnostică s-a format pentru a iniţia Noua Eră, dirijată de o planetă revoluţionară. Această planetă este URANUS, planeta sexualităţii, planeta revoluţiei în mers. Mişcarea Gnostică Creştină Universală trebuie să lupte teribil în bătălia pentru Noua Eră a Vărsătorului.

Toţi Misionarii trebuie să se lanseze într-o luptă pe viaţă şi pe moarte pentru victoria Cristosului Iisus.

Toate Şcolile Gnostice trebuie să lanseze o propagandă gnostică foarte intensă: broşuri, foi volante, cărţi, anunţuri la radio, în ziare, etc.

Cine doreşte să se Cristifice, trebuie să fie dispus să-şi dea până la ultima picătură de sânge pentru Cristos şi pentru umanitatea îndurerată. Egoiştii, acei care se gândesc numai la ei înşişi şi la propriul lor progres, niciodată nu vor obţine Cristificarea.

În momentul de faţă, Mişcarea Gnostică are mai mult de cinci milioane de persoane, dar trebuie să crească mai mult, trebuie să devină puternică, gigantică, cu scopul de a transforma lumea pentru Noua Eră, care a început deja.

Trebuie să fie un război pe viaţă şi pe moarte împotriva ignoranţei, fanatismului şi greşelii. Este necesar să lucrăm intens în Marea Operă a Tatălui şi să aducem în rândurile noastre gnostice mii şi mii de persoane. Trebuie să fortificăm Armata Salvării Mondiale.

Amintiţi-vă, fraţi gnostici, că în Gnoza CRISTOSULUI COSMIC se află sinteza practică a tuturor Şcolilor de Yoga, Lojilor, Ordinelor, Religiilor, Şcolilor, Sistemelor, etc. Marele nostru Maestru Iisus Cristosul a studiat în profunzime toată această Yoga, toată această înţelepciune antică şi apoi ne-a transmis-o în Gnoza sa, dar deja „digerată” şi perfect simplificată, în formă absolut practică.

Gnoza se regăseşte în Doctrina Budistă, în Budismul Tantric din Tibet, în Budismul Zen din Japonia, în Budismul Chan din China, în Sufism, la Dervişii Dansatori, în înţelepciunea Egipteană, Caldeeană, Pitagorică, Greacă, Aztecă, Mayaşă, Incaşă, etc.

Dacă studiem cu atenţie Evangheliile Creştine, găsim în ele Matematica Pitagorică, Parabola Caldeeană şi Babiloneană, şi formidabila Etică Budistă.

Sistemul de învăţătură adoptat de Iisus, a fost sistemul Esenienilor. Cu certitudine, Esenienii au fost gnostici sută la sută.

Cele patru Evanghelii sunt gnostice şi nu s-ar putea înţelege fără Maithuna (Magia Sexuală). Rezultă că este absurd a adultera Gnoza cu diferite învăţături. Evanghelia Creştină interzice adulterul.

Este absurd a concepe Gnoza fără Maithuna. Putem bea VINUL GNOZEI, sau ÎNŢELEPCIUNEA DIVINĂ, dintr-o cupă Grecească, sau Budistă, sau Sufită, sau Aztecă, sau Egipteană, etc. Dar, nu trebuie să adulterăm acest vin delicios cu doctrine străine.

În Mişcarea Gnostică se află sinteza practică a Gnozei în formă absolut revoluţionară.

Mişcarea Gnostică corespunde semnului zodiacal al VĂRSĂTORULUI şi, prin urmare, este absolut revoluţionară.

Şcolile Mişcării Gnostice trebuie să fie ACADEMII ESOTERICE.

În ziua de azi „animalul intelectual” nu are Corp Astral Solar (acesta este un lux pe care foarte puţini şi-l pot permite). „Umanoidul” actual, adică „animalul intelectual” are numai Egoul; „animalul intelectual” este sclavul INFLUENŢEI LUNARE, poartă Luna în SUBSTANŢA sa ASTRALĂ. În realitate „umanoidul” este un amestec hibrid de plantă şi fantomă.

Unicul lucru pe care-l are „animalul intelectual” este Legiunea „Eului” şi „Buddhata” adormită (scufundată în Ego).

Mişcarea Gnostică învaţă Maithuna, pentru ca „animalul intelectual” să-şi făurească Corpul Astral Solar.

Este necesar ca „animalul intelectual” să se elibereze de Lună şi să se convertească în OM SOLAR.

Este necesar să luptăm împotriva FORŢEI LUNARE; să devenim liberi cu adevărat. Aceasta este ceea ce doreşte Mişcarea Gnostică.

Luna este moarte; Soarele este viaţă în abundenţă. Luna este materialism, beţii, banchete, desfrâu, mânie, lăcomie, invidie, orgoliu, lene, neîncredere, etc. Soarele este foc, înţelepciune, iubire, Spirit Divin, splendoare, etc. Soarele este CRISTOSUL COSMIC, Verbul, Marele Cuvânt. Cele Patru Evanghelii Gnostice reprezintă DRAMA SOLARĂ, DRAMA CRISTOSULUI.

Noi trebuie să trăim Drama Solară, noi trebuie să ne convertim în personajul central al acestei Drame Cosmice.

Nu contează că ne critică, că ne dispreţuiesc, că ne urăsc pentru divulgarea Maithunei (Magia Sexuală) spre binele acestei sărmane umanităţi îndurerate.

Este pe deplin demonstrat că suntem fiii sexului şi că, numai cu sexul se poate crea.

În realitate, numai cu sexul putem crea Corpurile Solare; numai cu forţa minunată a celui de-al Treilea Logos putem să ne transformăm în OAMENI SOLARI.

Noi vrem să transmitem umanităţii RELIGIA SOLARĂ, noi vrem să predăm acestor sărmane FANTOME LUNARE, Doctrina Solară a Cristosului Cosmic, cu unicul scop ca omul să se Cristifice.

Este urgent să se nască Cristosul în inima omului, este necesar ca fiecare fiinţă umană să se convertească în Supra-Om.

Mişcarea Gnostică are o importantă sarcină în Era Vărsătorului; nouă ne-a revenit misiunea sacră de a transmite acestei sărmane umanităţi DOCTRINA LOGOSULUI SOLAR.

Trebuie să luptăm până la moarte, pentru ca Mişcarea Gnostică să devină de fiecare dată, din ce în ce mai puternică. Trebuie ca această Mişcare să devină omnipotentă, pentru binele atâtor milioane de fiinţe umane care se află pe drumul celei de-a „DOUA MORŢI”. Trebuie să fim compătimitori şi să transmitem umanităţii Doctrina Solară cu orice preţ.